

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 1996

Praznicul Nașterii Domnului

Nu este fericire fără Domnul. Lupta cu duhul nepăsării de cele duhovnicești. Felurite îndemnuri din cer.

Pace și mângâiere pentru poporul cel credincios cuvântului lui Dumnezeu. E serbare de slavă întru cei de sus, întru cele ce nu se văd cu ochii trupului. E serbarea Domnului, Israele. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, iar peste tine pace, poporul Meu! Îngerii cântă această cântare în văzduh așa precum au cântat în vremea nașterii Cuvântului lui Dumnezeu acum două mii de ani. E cântec de îngeri, e freamăt de îngeri de la cer până la pământ, și îngerii rostesc pace peste tine, poporul Meu. E cântecul poporului Meu, însoțit de cântecul îngerilor. Bindecuvântat și mângâiat să fii, Israele. Te mângâie cerul, copile Israele, iar îngerașii îți mângâie trupul cu slava aripilor lor cele nevăzute. Cele nevăzute s-au văzut de atâtea ori pe pământ. Să fii curat, poporul Meu, că îți hărăzesc duh de curăție și de nevinovăție, tată, ca să vezi cele ce nu se văd și ca să te bucuri de slava Mea așa cum se bucură îngerașii slavei Mele.

Nu este nici un fel de fericire, poporul Meu, nu este în afară de cea de la Mine. Iacov cel din Avraam, cel din Isaac, era odată odihnindu-se cu o piatră sub căpătâi sub cerul liber, și a văzut fericirea, fiilor, a văzut scara fericirii, și n-avea în clipa aceea decât piatra de sub căpătâi. Vai de cel ce-și încălzește inima cu cele ce are el, cu cele din truda lui! De aceea te-am învățat, copilul Meu, să te mulțumești cu cele ce ai tu, cu Mine, fiule scump, căci tu, Israele, Mă ai pe Mine și ești fericit, poporul Meu, așa precum poporul cel dintâi de după învierea Mea își vindea și își dădea poverile și averile ca să aibă libertate, ca să fie fericit fără poveri, ca să fie cu Mine, Care eram ușor de sarcini pământeste. Așa am fost din ziua nașterii Mele și până ce am zburat înapoi lângă Tatăl Meu. Fericit este cel născut din Dumnezeu, fericit și iar fericit! Cine este născut din Dumnezeu, acela se cunoaște că este născut din Dumnezeu.

Israele, Israele, bindecuvântat să fie cuvântul Meu peste tine, și lucrător să fie peste tine. Să te lași mereu lucrat de cuvântul Meu și să te rogi Domnului tău să nu lase să se apropie spre tine duhul nepăsării. Iată, duhul nepăsării Mi-a secerat din picioare atâtea spice, atâția fii în vremea celor patruzeci de ani de cuvânt peste pământul lui Israel; că am luptat să fac din pământ trup înduhovnicit cu cele dumnezeiești în trup. Israele care azi mergi cu Mine pe cale, care te bucuri de Mine și cu Mine, Eu te lucrez trup înduhovnicit; din firesc te fac duhovnicesc, din stricăcios te fac nesticăcios, numai să stai la plămădit, copile scump, numai să nu lași să te înșele duhul nepăsării de cele duhovnicești, tată. Eu Mă zbat mult și greu pe lângă tine ca să fac din tine mlădiță bindecuvântată, cu

muguri mulți, cu rod bogat între veacurile cerului. Eu trudes pentru fericirea ta, poporul Meu. Hai, copile scump, să trudim unul pentru altul, Eu pentru fericirea ta, și tu pentru fericirea Mea cu tine, că n-am altă fericire în afară de tine, nu mai am, poporul Meu, și vreau din tine să fac munte al fericirilor rostite de Mine, și pe care să stau și să rostesc fericirea și veacul ei cel veșnic. Eu cu tine am trudit patruzeci de ani, iar pe cel ce l-am văzut ajuns și cu Mine după trecerea trudei Mele, l-am scris cu pană de către îngeri, l-am scris în cartea Mea și l-am numărat și l-am numit mireasă.

Duhul de mireasă să-ți cuprindă inima, poporul Meu care stai curat și cu iubire întru Mirele tău. Stai în sărbătoare de nuntă, Israele curat, stai mireasă, Israele, stai în sala de nuntă, în lucrarea cuvântului Meu stai. Afară e duhul lumii, afară e piața duhului rău, înșirat de la o margine la alta a pământului. Stai în sala de nuntă cu Mine, poporul Meu. Ai hrană, ai vin, ai apă curată, ai Mire, Israele. Stai cu îngerii și cu sfinții care te așteaptă să-i strigi pe nume și să-ți dea de la Mine tot ce-ți trebuie ție. Sfinții cerului au muncit, și au în cer, și au ce să-ți dea, au bogăție cerească în cer, iar Eu vreau să te am pe tine bogăție pe pământ. Vreau să fii bogat în Dumnezeu, poporul Meu, și te va ferici pe tine văzduhul și tot cerul și tot pământul și toată facerea lui Dumnezeu.

Ce fericită era mama Mea Fecioara, că pleca din loc în loc cu Mine și n-avea nimic, decât pe Mine Mă avea, și haina de pe ea. Ea n-avea decât grija Mea. Cel ce iubește pe Dumnezeu, acela este fericit. Eu te iubesc pe tine, poporul Meu, dacă tu Mă iubești pe Mine. Să ne iubim unul pe altul, să ne unim în iubire, căci Tatăl Meu Își întinde iubirea Sa peste lucrarea Mea cu tine. Să nu te superi că nu stau mult în sfat cu tine, că nu cuvintele multe, ci cuvântul Meu te mângâie pe tine, iar tu roagă-te pentru întărirea ta cu Mine.

Israele, îți hărăzesc sănătate de duh și de trup. Bindecuvântat și sănătos și curat să fii, poporul Meu. Bindecuvântați să-ți fie pașii tăi cu Mine. Să se risipească din preajma ta răutatea duhului rău. Să fie numai puterea cerească din toate laturile cu tine, poporul Meu. Amin.

E zi de naștere, de serbare între Dumnezeu și tine, Israele. Pace și mângâiere peste tine, și liniște în inimile fiilor poporului Meu. Hrănește-te, poporul Meu, că ai cu ce, tată. Atâtea cuvinte din cer sunt puse peste tine. Hrănește-te cu ele și crești în curăție și în nevinovăție, și să vorbești cu Mine în rugăciunea ta, în privegherea ta pe calea ta cu Mine. Vezi cum vorbesc Eu cu tine. Vorbește și tu cu Mine, copile scump, și cere-Mi să-ți dau duh de curăție, cere-Mi mângâiere, cere-Mi ajutor, cere-Mi viață veșnică. Cere, tată, cere, că e cerul plin de bunătați nesticăcioase. Cere, poporul Meu, cere de la Dumnezeu. Uplete-te de cele cerești, căci cele pământeste n-au în ele ce-ți trebuie ție. Iată, și Eu îți cer ție să fii copilul Meu, fiule, ca să am grijă de tine, tată.

Binecuvântați să fiți voi, copiii ai grădinii Mele. Sculați-vă întru putere bună și mântuitoare de suflete. Întăriți-vă! Să se depărteze de la voi toate neputințele, și fiți în pacea Mea, în mângâierea Mea, în liniștea cea de la Mine. Am nevoie de puterea Mea cu voi. Eu vă întăresc, Eu vă ajut. Mâncați cuvântul Meu și întăriți-vă îndeajuns, că vremea este să lucrăm mult și cerește, întru lucrare cerească. Feriți-vă și voi de neputințe, că și Eu vă feresc. Vă dau îngerași întăritori, vă dau ajutor sfinții cei ocrotitori, vă dau sănătate de duh și de trup. Luați și dați și voi ale Mele dintru ale Mele. Amin.

Aveți nevoie de pace, fiilor. Pace vouă! Pacea Mea, liniștea și mângâierea Mea v-o dau. Aveți nevoie de întărire proaspătă. Iată, Eu vă dau vouă întărire. Să se depărteze toată neputința de la voi, și să fiți sub acoperământul Meu ocrotiți și adăpostiți. Aveți grijă și voi, că și Eu am grijă de voi. Pace vouă, pace peste Israel, pace și curăție sfântă peste trupul și duhul poporului Meu, ca să fie împlinire cerească pe pământ.

Bucurați-vă cu bucurie sfântă și nu altfel, fii ai poporului Meu. Învățați-vă unul pe altul cum este bucuria cea sfântă. Învățați această lucrare, și Eu vă voi ajuta s-o învățați. Amin, amin, amin.

25 decembrie 1995/7 ianuarie 1996

Soborul Maicii Domnului

Nașterea Domnului în inima omului. Timpul trebuie să fie înghițit de veșnicie. Dorul Mirelui creșc pentru mireasa Lui.

Poporul Meu, Mi-e drag să fiu cu tine prin cuvânt, să Mă bucur cu sărbătoare în mijlocul tău, că am nevoie și Eu de mângâiere, de bucurie și de pace, fiule scump. Nu știu, tată, cum să te mai întăresc, cum să te mai bucur, cum să te mai mângâi, ca să Mă simți cât de aproape sunt de tine, cât de aproape sunt! Pace ție, fiule scump, că te-am făcut scump ca să am și Eu ceva scump pe pământ, ca să am și Eu ceva, tată, ca să nu fiu sărac în vremea cea de la sfârșit. Pace ție! Ia pace, ia, copilul Meu, ia, tată, că îți trebuie; ia, și strânge mult, ca să fiu bogat cu pacea Mea în tine. Eu nu vin să-ți spun „*La mulți ani!*“, cum zice lumea la serbarea nașterii Domnului. Eu vin și îți spun: pace ție!

Pace vouă, copilași ai poporului Meu! O, cât Mă bucur Eu de fiii Mei cei curați, de cei în care Eu sunt născut și crescut; născut în ei, în inima lor, și crescut în ei prin credința și dragostea lor.

E mare sărbătoare în om nașterea Domnului. Această sărbătoare este nepricepută de lume. Eu M-am născut din trup de Fecioară pentru oamenii care vor vrea să creadă în Cel venit de la Tatăl. Dar M-am născut în Fecioară, și asta este mai înainte de orice naștere. M-am născut în inima ei. Inima ei M-a născut în ea încă de pe când ea citea în profeții despre Fiul lui Dumnezeu, Care va veni să scape lumea de la pierzarea cea veșnică. Mă purta în inima ei, care Mă născuse în ea, și M-a crescut în ea până ce a venit arhanghelul și a vestit că Mă voi face trup în ea. Și așa S-a făcut trup Fiul lui Dumnezeu, Care S-a numit Cuvântul.

Poporul Meu, suntem în sărbătoare de naștere, și iată, fiule, Cuvântul Se face trup în carte, Cuvântul Se așează pe carte și Se face carte, ca să rămână veșnic tot ce cuvintez Eu. Strânge, Israele, strânge, tată, strânge. Cuvântul Meu să nu rămână numai vorbit. Mi-am făcut așezare întărită, ca să Mă pot înființa cuvânt, să Mă pot întipări în carte, să Mă ia mulți spre mâncare duhovnicească, spre naștere în inima lui să Mă ia omul care-Mi citește cuvântul rostit de gura Mea. Omul

care crede că este Dumnezeu, acela crede că Dumnezeu lucrează și grăiește din cer peste pământ. Omul care aude despre cuvântul lui Dumnezeu, acela crede că această grădină Mă poartă deasupra ei pe tron de heruvimi și de serafimi ca să-Mi audă graiul Meu cei din grădină și să-Mi scrie grăirea Mea peste pământ.

Israele, Israele, omul slab de duh, omul împrăștiat, omul înșirat prin toate câte sunt făcute de om, un așa om nu e bun pentru Dumnezeu. Dumnezeu are nevoie de om îndumnezeit de dorul lui după Dumnezeu. N-am ce face cu om împrăștiat. Mie Îmi trebuie duh și trup adunat în Duhul Meu, și de aceea mereu te-am învățat, poporul Meu, să fii cum vreau Eu, ca să poți să fii copilul Meu, și ca să te cunosc, măi fiule. Eu îi cunosc doar pe ai Mei, și fiecare și îi cunoaște pe ai lui. E mare lucru să poată învăța omul viața dumnezeiască pe pământ, că omul e împrăștiat, e înșirat pe drumurile făcute de pașii lui.

Omul a rămas numai femeie. Înțelegeți voi, fiilor, ce vă spun Eu? Eu am făcut pe om din bărbat și din femeie, ca să fie întregire de duh omul, ca să nu fie numai bărbat sau numai femeie omul. Dar iată, după cum scrie și în prooroci, așa este azi. Așa scrie: «*Vai de neamul peste care stăpânește femeie*». Femeie nu înseamnă trup de femeie. Femeie înseamnă ușurătate, înseamnă nebărbăție, înseamnă om neîntregit în duh. Mama Mea Fecioara a fost și ea, ca trup, parte femeiască, dar a fost om întreg în duh. Om înseamnă cel îndumnezeit. Ce să faci cu omul care este pământesc? Acela este numai femeie; acela umblă de colo-colo fără statornicie; acela se folosește de duhul lui. Și cum adică umblă de colo-colo? Iată, am luat aminte la cuvântul rostit de un copilaș din poporul Meu care a zis că omul poate umbla pe drumuri stând în pat. Așa este, măi fiilor, omul străbate drumul spre casa lui, și după ce ajunge acasă se apucă și se întoarce înapoi pe drumul pe care a venit spre casă; ba îl mai și măsoară, ba îl mai și cântărește, ba îi mai numără și pietrele, ba le mai bagă și în traistă, și merge așa îngreuiat, cu drumul în spate și cu traista drumului, până ce i se rupe traista cu pietre, și pietrele, căzând, îi zdrobesc picioarele, și omul nu știe că este olog și strivit la picioare, la picioarele sufletului. Un așa om a rămas numai din femeie născut, numai femeie, fiilor.

Israele, Israele, ferește-te, tată, de omul ușuratic, de omul care umblă pe drumurile lui și cu drumul în spate. Tu, poporul Meu, să fii bărbat și femeie, fiule, să fii mire și mireasă, copilul Meu, să fii om întreg, așa cum l-am făcut Eu pe om când l-am făcut.

Omul care se lasă îndemnat de diavol, acela cade din cer. Israele, să nu te oprești pe calea ta cu omul care este obișnuit să asculte șoapta diavolului. Ce este șoapta diavolului? Șoapta diavolului este bârfa, clevetirea, vorbirea de rău, minciuna, învinuirea, iscodirea, descusutul faptelor, ascunzișurile cele puse la întuneric, cele ferite de lumină, și credința omului în toate acestea, asta este șoapta diavolului. Iar șoapta Domnului, care este? Este cuvântul, fiilor; cuvântul care învață pacea cea din cer, iubirea, iertarea, umilința, smerita cugetare, și toate cele ce seamănă cu Dumnezeu în om. Vedeți voi, fiilor, ce înseamnă om? A spune om, e cuvânt mare, măi copilași.

Te-am învățat, poporul Meu, te-am învățat mereu; ba am pus învățătură înaltă la cuvânt și în fiii grădinii Mele, și ei așa și-au spus: să nu vorbești în ascuns, să nu vorbească poporul Meu doi câte doi. Măi fiilor, duhul rău se folosește de voi dacă nu ascultați învățăturile cele din cer. Tu numai des-

pre Domnul să vorbești, Israele, că altceva de vorbit nu este vorbire cu folos, ci cu pagubă, tată. Eu așa am spus: «*Copilul Meu, vezi ce faci cu timpul, vezi ce face el cu tine, că timpul trebuie să fie înghițit de veșnicie, fiule*». Cum adică, măi Israele? Iată, te întreb: ai înțeles ce ți-am spus Eu când ți-am spus așa? Și dacă n-ai înțeles, ai venit să Mă întrebi ca să te învăț ce înseamnă acest cuvânt? Acum vin Eu și îți spun ce înseamnă.

Copile, copilaș, orice clipă de a ta trebuie să fie potrivită și vrednică să fie luată și pusă în cele ce vor fi vrednice de veșnicie. Scriptura așa îndeamnă: «*Răscumpărați timpul!*». Eu te-am înființat pe pământ și în timp, Israele, poporul Meu de azi, ca să răscumpăr timpul cu tine, tată, timpul care a fost înghițit de deșertăciune, omul timpului pierdut de om. Timpul are prea mari și prea mulți dușmani, și e greu de smuls o clipă din el ca s-o bagi în veșnicie. Clipele tale toate, măi Israele, trebuie să fie potrivite cu cele ce sunt vrednice de înghițit de veșnicie. Poate că tu nu știi cum să faci această lucrare, dar Eu de ce, oare, vin și te învăț mereu? Te învăț ca să știi, fiule Israele.

Se întreabă încă, se mai întreabă și unii din Israel: „*Ce atâta vorbărie pe Dumnezeu, atât de des, atât de mult? Dumnezeu nu mai are altceva de făcut? N-a fost așa niciodată în timp*“. N-a fost, fiilor, niciodată așa, dar acum așa este, după cum este scris de râul vieții, care va curge și va da peste margini. Râul este cuvântul. Acum așa este, după cum scrie despre legea Domnului, din care vor lua toate neamurile pământului, curgând ele spre muntele Domnului, spre legea vieții. De aceea grăiesc mult și des de deasupra ta, poporul Meu, ca să te învăț nașterea Domnului în om, și ca să fie om omul, pentru că modelul de om, Dumnezeu l-a făcut, măi Israele. Și fii atent ce-ți mai spun Eu ție: modelul de Israel Dumnezeu l-a făcut, și când l-a făcut l-a numit Israel pe acest model, și mulți necunoscători de Dumnezeu își fac semne și se miră de cuvântul Israel, de numele cu care te numesc Eu pe tine, Israele. Când l-am făcut pe om din pământ și din apă și din Duh dumnezeiesc, l-am făcut bărbat și femeie și l-am numit om. Când l-am făcut pe Israel, am despărțit oamenii de pe pământ în două, și Mi-am luat și Eu o parte din cele două, și am numit-o Israel. Din ce l-am făcut pe Israel? L-am făcut din Avraam, Isaac și Iacov, și i-am pus numele Israel. Și n-a durat mult apoi, și s-a băgat duhul rău pe fir, ca să-Mi culce iar lucrarea la pământ. Și atunci am despărțit și pe Israel în două dacă am văzut lucrarea Mea amenințată. A lucrat duhul rău cu dibăcie, dar Eu am rostit cuvânt proorocesc și încă din pânțelele cel despărțitor în două neamuri am rostit pentru Israel despărțitură, am rostit pentru totdeauna numele pentru Israel și am zis: «*Din Iacov se vor numi fiii lui Dumnezeu, și din Esau se vor numi fiii oamenilor*», iar pe Iacov l-am numit Israel. Așa a luat ființă Israel. Israel și Edom s-au numit cele două neamuri ieșite din Isaac. Din Iacov și Esau s-au schimbat cu numele de Israel și Edom până acum, până la venirea Mea cea văzută. Așa a fost și pe vremea pământului cel dintâi. Au fost o parte fiii lui Dumnezeu, și o parte, fiii oamenilor. Fiii lui Dumnezeu erau din Set, și fiii oamenilor erau din Cain. Au scăpat atunci opt oameni și, iarăși, după o vreme Eu am făcut despărțitură, și de atunci Eu și cuvântul Meu merg cu Israel până la capătul mersului, iar Edom merge și el cu mersul lui până la capătul mersului lui. Mersul lui se sfârșește, dar Eu vă spun că s-a și sfârșit, numai că el nu știe ce înseamnă sfârșitul mersului lui, căci lucrarea lui Dumnezeu este duh și taină, și Eu nu dau vrăjmașului Meu taina Mea.

E mare taină nașterea Domnului, e mare taină nașterea lui Israel, e mare taină Domnul și Israel. Vin și te rog, poporul Meu, te rog, tată, să fii deștept și să înțelegi tainele lui Dumnezeu, care au lucrat și lucrează în taină din veac și până în veac. De aceea am spus: fericit este omul care are pe Dumnezeu, că acela știe de la Dumnezeu tainele lui Dumnezeu. A slăbit Edom, a slăbit de supărare, că nu mai are scris drum înaintea lui, și el vede. El a fost viteaz în vremea cea scrisă pentru încercarea lui Israel, pentru călirea lui Israel, căci Israel înseamnă omul care are pe Dumnezeu. Eu nu se putea să stau ascuns sub învelișul care s-a numit Edom, că Mă învelise cu mantia lui ca să se dea el Dumnezeu. Dar Eu, fiilor, sunt Cel necuprins de cele create de Mine, și sunt neținut de cele create de om, căci Eu sunt Dumnezeu văzutele și nevăzutele, dar ce să înțeleagă omul cel slab, cel împrăștiat, cel ce are duhul lui?

Tu, Israele, să vorbești, tată, de Dumnezeu mereu, că El te-a făcut, și te-a purtat prin vreme până azi, fiule, și tu ești cel mititel cu care vreau să măsoz tot ce a fost până acum; să măsoz, să cântăresc, să isprăvesc lucrul și să dau viață veșnică cerului cel nou și pământului cel nou în care va locui dreapta și fiii ei, că mare lucrare este nașterea Domnului.

Fiii oamenilor, fiii lui Edom sărbătoresc nașterea Domnului, dar nu pentru Domnul, ci pentru ei sărbătoresc, că le place să sărbătorească și să stăpânească peste timp. O, Israele, Israele, ridică-te ca un viteaz și lucrează răscumpărare pentru timp, că de aceea ți-am spus: «*Vezi ce faci cu timpul, vezi ce face el cu tine*». Dă-Mi Mie timpul tău, stai cu Mine în timp ca să-l răscumpărăm, tată.

Să nu stai ca umplutură pe lângă poporul Meu, omule care nu știi să fii fiu al lui Dumnezeu. Israele, să nu lași pe omul cel slab, pe cel neîndumnezeit să ocupe loc în acest popor și să se creadă a fi din Israel. Ce ți-am spus Eu ție, Israele? Am spus că Dumnezeu Se vâdește pe Sine dacă este în om, și omul se vâdește pe sine dacă nu are pe Dumnezeu, și ți-am spus ce să faci cu un așa om. Ți-am spus să-i arăți ce este cu el, ce este el și ce să facă. Și numai dacă-I dă naștere lui Dumnezeu în el, numai apoi să vezi ce este de făcut cu el, că iar și iar vă spun: mare lucrare și mare taină este nașterea lui Dumnezeu în om. În fața unui om în care Domnul S-a născut și a crescut se topește orice putere pământească și omească, orice înțelepciune, orice limbă și orice împotrivire, că nu mai trăiește omul în el, ci Domnul, fiilor; Domnul întru puterea pe care Și-a agonisit-o prin învierea Sa dintre cei morți, prin nașterea Sa în om. Amin.

Omul care se teme de om, aceasta este răsplata deșertăciunii care vine de la om. Omul care se teme de Dumnezeu, acela are de Stăpân pe Dumnezeu. Fiilor, fiilor, cine nu are temere de Dumnezeu nu are pe Domnul de Stăpân, și un așa om își este sieși stăpân, stăpân și rob întru unul, om fără de căpătâi, care risipește timpul cheltuindu-și răscumpărarea.

Lucrați pentru nașterea Mea în voi, așa vă spun vouă, celor în care Eu nu am înfățișare. Cine nu poate, acela se păstrează pentru sine și de aceea nu poate. Cine nu poate, de lipsa dragostei sfinte nu poate. Cine vrea și zice că nu poate, aceluia îi lipsește rugăciunea de cerere, așa cum v-am cuvântat Eu prin graiul fiilor grădinii Mele. Cine nu poate, acela nu-I dă naștere lui Hristos în el. Fiilor, fiilor, am spus mereu că omului nu-i trebuie luptă ca să fie cu Hristos în el; îi trebuie dragoste de Domnul și aplecare, ca să poată intra Domnul întru umilința inimii lui; îi trebuie control dacă vrea și nu poate.

Fiilor lucrători peste Israel, Eu vă spun vouă că sunt în acest popor dintre cei care nu împlinesc cuvântul Meu cel pentru pregătire, și dacă îi spun unuia din aceștia, știți ce face? Sare pe voi și vă învinuiește, și se învinuiesc unul pe altul de pâră. O, nu pâră este supărarea cea mare, ci neîmplinirea ta este adevărata supărare care ar trebui să te facă să sai în sus, tu, cel care taci și nu faci cele pentru pregătirea cea întregă a poporului Meu. Este o vorbă în lume care spune așa: „*Ai carte, ai parte*“. Vezi, tată? E ca și la școală. Mulți în popor nu sunt deștepți, nu învață cartea Mea, le place să piardă timpul, așa cum un școlar nesilitor de la școală nu învață lecția pentru la școală pentru că umblă liber, pentru că nu-i place să știe carte. A uitat poporul Meu că Eu am pomenit de sita din care va curge grâul cel sec, bobul cel uscat. Eu, fiilor, de nimeni nu mai trag acum, iar pe cel ce nu este împlinit în Dumnezeu îl voi trece prin sită, căci sita e în mâna Mea me-reu, până ce voi vedea în ea numai bob curat și întreg, unul și unul. Eu sunt cu grâul în sită și ajut grâul cel întreg și împlinit. Duceți-vă la moară să vă uitați ce se face cu grâul până ce ajunge să fie măcinat și bun de pâine.

Poporul Meu, stărui pe lângă tine ca să te pot altoi și să fii de soi, ca să te arăt Tatălui Meu și să Se bucure Tatăl, că plânge Tatăl de mila Mea, și tu nu plângi. O, ce dulce este plânsul cu Dumnezeu! Acela întrece orice fericire, acela este bucurie sfântă. Iată, cu o zi în urmă ți-am spus, poporul Meu, să înveți lucrarea bucuriei sfinte, și dacă vei ajunge, tată, să guști din ea, atunci vei ști bine ce este Dumnezeu și te vei simți atins cu Mine. Dacă așa ai fi pornit tu pe drumul tău spre Mine, știi și tu ce este dragostea care te naște din ea, și ce este nașterea ta din Dumnezeu. Învață, Israele, lucrarea bucuriei sfinte, că dacă te împing Eu de la spate, nu vei atinge această stare cerească peste tine. Îți hărăzesc, poporul Meu, inimă plină de iubire pentru Mine. Învață-te să simți cine sunt Eu. Învață-te să crezi, tată, că Eu sunt tot ce ai tu.

O, Israele, mireasă pețită de Mine, inima de mireasă este în Mirele ei ascunsă. Israele, mireasa Mea, caută-Mă, iubito, caută-Mă, că Eu Mă las găsit, și îți voi dărui clipe de bucurie sfântă. Caută-Mă! Eu sunt lângă tine; întinde mâna. Învață-te să Mă simți și ia-Mă înăuntru și încălzește-Mă ca pe un prunc mic, care așteaptă iubire și hrană și căldură și somn mângâietor în brațele calde ale iubirii. Voiesc să te numesc iubire, poporule, mireasa Mea. E praznicul iubirii cu tine, e zi de praznic sfânt. Iubirea se naște în tine și se face cuvânt și se face faptă și se face Dumnezeu în tine, fiule, mireasa Mea. O, fiule scump, bucuria sfântă este calea care te face să Mă simți pe Mine îmbrățișat cu tine și nedespărțit de tine. Cei ce M-au iubit pe pământ M-au simțit în ei până și în vremea chinurilor prin care erau trecuți ca să vină la Mine. O, ce mult M-au iubit cei ce au venit la Mine pentru mărturisirea iubirii lor de Dumnezeu! Iubirea de Dumnezeu aduce biruința cerului pe pământ, dar să te am unealtă pe tine, copile Israele, că tu, fiule, ai cuvântul Meu, care-ți este drum spre lumina care va veni cu Mine.

Mi-e dor să stau în tine, poporul Meu. Mi-e dor să fiu în tine, Mi-e drag cu tine, și tu ce puțin Mă înțelegi când îți spun că Mi-e dor! Vreau să am clipe nesfârșite cu tine. Eu sunt Mirele, tu ești mireasa. Oare, nu știi ce-ți spun? Oare, nu știi ce este nunta, nunta cerului cu pământul? La nunta lumescă e bucurie pe lume. Iată-L pe Tatăl cum așteaptă bucuria Mea cu mireasa Mea. Îi e milă lui Tatăl de Mine, că numai pe Mine M-a avut, și pentru ca să-Mi facă mireasă nu M-a cruțat ca să Mă țină lângă El, și M-a trimis spre moarte, ca

să-Mi nasc din dureri mireasa, și să am mireasă înviată prin moartea Mea și prin învierea Mea. Care tată se îndură să-și dea copilul la moarte pentru ca să-și răscumpere neamul de la moarte? Nici un tată pământesc nu poate să-și vadă copilul dat de el la moarte dacă este tată adevărat. Tatăl Meu de dragul miresei Mele M-a dat, și mult a suferit ca un Dumnezeu când M-a dat.

O, mireasa Mea cea mică, fiica cea mai mică, Eu am muncit mult ca să te iau de mireasă. Vino, vino să nuntim, că Eu vin. Scoală-te să învățăm să ne iubim, că la nuntă Se va uita Tatăl la iubirea ta, căci Tatăl Mă iubește și Mă vrea cu mireasă de soi bun, și Mă vrea cu nuntă între cer și pământ. Hai să nuntim, Israele, mireasa Mea, căci Tatăl, Împăratul, Își adună nuntași la nunta Fiului Său. Amin, amin, amin.

26 decembrie 1995/8 ianuarie 1996

Sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan

Cuvântul este călăuză. Lucrarea sfatului și a rugăciunii. Trupul să lucreze cele ale duhului.

O, poporule, poporule al Domnului, vine cuvântul, să te îmbroșteze și să-ți sufle peste aripioare, ca să știi să treci înainte și numai înainte, ca să știi să iubești ascultarea și să stai fără de griji sub mantia Mea prin ascultare. Să nu uiți, măi poporule, să fii cuminte. Să nu uiți să te uiți mereu în cuvânt ca să nu uiți. Întrebă cuvântul, și el te povățuiește, că de aceea a plouat atâta ploaie cerească peste tine. O, dacă tu iubești cuvântul, îl vei purta ca pe un inel de mare preț, la care-ți vine mereu să te uiți; îl vei purta ca pe o salbă la pieptul tău, și vei fi cunoscut prin lucrarea cuvântului. Învață-te să știi ce înseamnă să aibă omul picioare, căci cuvântul te-a învățat să știi. Învață bine, că ai din ce, și fii ucenic destoinic la împlinire, dar fii destoinic la umilința inimii, care e ca o mână de care te ții să nu aluneci.

Cuvântul vine să te însenineze din el însuși. El iese ca un Mire din camera Sa și te însorește în vreme de ceață, iar tu să stai cuminte și cu mulțumire în toate, precum scrie în Scripturi, căci celui desăvârșit în Domnul nu-i trebuie decât apă, pâine, haină și acoperiș de vreme mai grea decât firea trupului. Cuvântul e mare lucrare, și tu trebuie să ai datoria aceasta ca să-l îplinești, precum este scris: „*Dă-i cezarului ce-i al lui, și Domnului, ce-i al Lui*“. Cezarul n-a făcut om, și cere omului datorie. Dar Dumnezeu a făcut om, și cum să nu fie omul dator să dea datoria sa acolo unde se cere?

E soare cuvântul, e soare peste ceață, e soare pe nori, dar e soare cuvântul. Luați și vă luminați și vă încălziți, și trăiți din cuvânt și mergeți pe picioare, fiilor ai Cuvântului. E mare lucru să meargă omul în picioare, dar tu ești fiu al Cuvântului, al botezului prin credința ta în Cuvântul lui Dumnezeu, Care este Fiul lui Dumnezeu. Trebuie mers în picioare, fiilor ai Cuvântului, și trebuie și toiag. De aceea s-a pus din loc în loc toiag, căci pasul trebuie să pășească odată cu sfatul, dar nu cum ești tu învățat, măi poporule mic, ci altfel, fiule al Cuvântului. Crucea ta e crucea ta, fii atent ce-ți spun, iar aceea este născută din sfatul tău cu tine însuși. Despre ce sfat voiesc Eu să-ți spun? Despre sfatul în cele duhovnicești ale Domnului. Asta înseamnă să aibă creștinul picioare de la Domnul: sfatul de la cel ce străjuiește, și multă, multă aplecare cu inima, că unuia ca acela nu i se întâmplă nici un rău. David așa spunea: «*Să vină, Doamne, puterea Ta peste mine, ca să mă întărească întru adevărul Tău*».

Poporul al Cuvântului, ce este scris la începutul cărții? «Nu este bine să fie omul singur, și îi voi face ajutor pe potrivă lui». De aceea am spus cuvânt: strângeți-vă dacă puteți, strângeți-vă chiticele, că nu e bine să fie omul singur. Acolo unde este împlinită această Scriptură, acolo a hotărât Domnul binecuvântarea. Sfatul este cea mai mare lucrare, dar cele pământești să nu umbrească sfatul, căci sfatul e din firea lui duhovnicească. Cei duhovnicești trebuie să aibă peste ei Scriptura care spune: «Fiți ca păsările cerului și ca crinii câmpului». Cei trupești au peste ei Scriptura cea care spune celor ce nu ascultă: «Din sudoarea frunții tale îți vei agonisi ale tale».

Poporul al Cuvântului, încearcă, fiule, să-ți lași aripioarele să-ți lucreze. Pasărea, după ce-și îndoapă puișorii până ce fac ei aripi, îi deprinde apoi să-și pună aripioarele la lucru. Fă, fiule, din rugăciunea ta aripioare, dar să ai grijă să dai din aripioare, că de uiți aceasta când te așezi la zbor, cazi în jos. Fii atent, că rugăciunea îți este aripi și picioare, iar ca să ai trebuie să ceri. Vezi tu, fiule, ce lucrare mare? Iată, trebuie să știi mai mult de atât. Trebuie să știi să stai și în cuib și trebuie să știi să zbori stând în cuib; asta trebuie să știi tu să faci acum. Tu, fiule, să ai văzduhul tău de zbor, nu văzduhul cel văzut și înțeles de ochii cei trupești, căci vai omului care nu știe să stea în cuib zburând prin văzduhul dumnezeiesc și bucurându-se cu bucurie sfântă de apropierea zilei cea descoperită a venirii Fiului Cuvântului! Și, iarăși, ferice de copilul cel cuminte, cel pururea mulțumit și plin de răbdare și de bucurie sfântă.

Cerul sfânt însorește serbarea cea din Israel a soborului sfinților ierarhi Vasile, Grigorie și Ioan. Ei au fost cu lucrare de soare înaintea credincioșilor, iar voi fiți cu lucrare de soare înaintea cerului, că iată, soarele s-a întunecat și luna nu-și mai dăruie lumina sa. Fiți înaintea cerului cu lucrare ruptă din soare, că fiți atenți, soarele de sus luminează, nu de jos. Aveți de lucrat lucrare mare, pe care până acum n-ați simțit-o în plinul ei: lucrarea rugăciunii, lucrarea minții îndumnezeite, lucrarea cununiei voastre cu Mirele, Care vine curând, curând; stăruința miresei în așteptarea Mirelui, rugăciunea cea uleioasă, care, dacă se pune pe pânză, rămâne și nu se mai spală. Sămânța din care se stoarce untdelemnul pentru gustul mâncării, aceasta este inima din care se stoarce rugăciunea, mâncarea pentru masa cea de nuntă. E mare Scriptura aceea care spune: «Răscumpărați timpul!». Dar ce este rugăciunea? Ea este nedespărțirea de Hristos în toată vremea. Ea este numele lui Hristos în inima ta, în mintea ta, iar acest nume e străjerul care trăiește neobosit în locașurile Sale, în împărăția Sa. Amin.

Fiilor, împărăția Domnului este înăuntrul vostru. Aveți grijă de această taină care nu s-a suit până acum la mintea omului. Omul a auzit acest cuvânt, dar nu știe omul ce taină ascunde în el și cum se poate ascunde împărăția lui Dumnezeu în om. Fiilor, aveți grijă de această taină, și să se suie la mintea voastră, ca să înțelegeți ce frumuseți are Domnul de așezat în cămărilor Sale, în inima și mintea fiilor Săi, și veți ști atunci desăvârșit că Eu sunt Domnul. Nu încurcați vestea și drumul împărăției cerurilor care vine peste voi, nu încurcați cu grijă de la trup această cale, că Eu v-am spus, și v-am spus demult: «Treceți din trup în duh, iar trupul să facă cele ale Duhului». Puneți duhovnicie în orice mișcare a voastră, în orice mișcare a minții voastre, și aplecați-vă sflatului, fiilor. Citiți în carte acolo unde e scris așa: «Luați-vă după cei mai smeriți și mai înțelepți dintre voi și urmați-le, fiilor», în numele Domnului urmați-le, căci cei puși cu grijă peste voi vă

vor binele cel de la Mine, fiilor. Veniți spre ascultare din sfat și cunoașteți-vă lucrul, așa cum s-a rostit cuvântul: «Să nu fiți mai mult decât ceea ce sunteți sau mai puțin decât ceea ce sunteți, și fiți ceea ce sunteți». Lăsați agoniseala pământească, fiindcă prea mult s-a strigat din cer cum trebuie să împărțiți timpul. Învățați să răscumpărați timpul, fiilor, dar nu vă pierdeți răbdarea, voi, fii ai Cuvântului. Cuvântul are răbdare cu voi, dar aveți mare grijă de picioare și de aripioare.

Întăresc iarăși rândul cărții care spune așa: «Întunericul din afară să nu intre peste lumina dinăuntrul ieslei păcii», că fără împlinirea cuvintelor Domnului nu se pune ascultare de la voi. Să se depărteze orice firicel de întuneric de la tot poporul Cuvântului. Să fie numai lumină și bucurie sfântă în poporul Cuvântului, iar peste aceste mari taine să fie mare binecuvântare întru împlinirea lor.

Poporul, poporul, păstrează bine locul care te hrănește, și vei fi mângâiat de Domnul Dumnezeu tău. «Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu», așa este scris în Scripturi. Iată, și celor din cer, sfinți și îngeri, puteri și tărie, le rostesc și lor: mângâiați, mângâiați pe poporul Meu!

E zi de serbare, căci sfinții se roagă în fața tronului ceresc pentru Israel. Poporul Israele, Domnul e în gând cu tine, iar tu, fiule, să fii în gând cu Domnul, că tu altă bogăție nu ai. Fii bogat în Dumnezeu. Numele Domnului să-l ai comoră și bogăție înăuntrul trăirii tale, și vei ști ce este veșnicia care vine cu Domnul. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 1996

Praznicul Întâmpinării Domnului

Lucrarea păcii cerești și a bucuriei sfinte. Taina omului îndumnezeit. „Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este”.

Cuvântul întâmpină pe Israel. Cuvântul este hrana cea de toate zilele. Cuvântul Se face cuvânt, Se face hrană, Se face pâine și vin, Se face viață veșnică, Se face pace, Israele. Cuvântul face pace peste poporul Cuvântului.

Pace, fiule, pace ție, poporul al Cuvântului! E plină cartea cea de azi de acest cuvânt: pace. Pace și iar pace, căci pacea aduce iubirea prin ea, prin lucrarea păcii cea din cer. Poporul, poporul, să fii atent, că este pace de două feluri: este pace cerească, și este pace pământească, iar tu, fiule, n-ai fost lipsit de cuvântul care te-a învățat lucrarea păcii cerești.

Iată, cuvântul te întâmpină, că e zi de întâmpinare. Israele, tu întâmpini cuvântul, și cuvântul, pe tine, și se face îmbrățișare prin împlinire; prin împlinire și nu altfel; prin vederea împlinirii îmbrățișării. Cuvântul te înfiripă, cuvântul vine la tine ca un vânt subțire, fiule, ca să-ți răcorească ce are de răcorit în tine. Această răcorire a acestui vânt de cuvânt lucrează după cum este fiul cel ce este de răcorit. Unuia îi răcorește vâpaia dorului după cele de sus, după cele ce vor veni de sus spre vedere. Altuia îi răcorește arșița pe care o are lupțând să îplinească cuvântul. Altuia îi poate răcori zbuciumul care vine din micile neascultări. Altuia îi răcorește arșița care îl arde de la iuțală, de la nerăbdare, de la neatentie, de la cuvântul folosit fără sare. Altuia îi răcorește firea, fiilor, și acela simte binefacerea răcorii care vine de la cuvântul care se naște din viață.

Cuvântul vine la tine ca un vânt subțire, poporul Meu. Cuvântul Se roagă Tatălui pentru poporul Său, că iată, sfinții au poruncă să nu se mai despartă de poporul Cuvântului, și vreau să te povățuiesc, Israele fiule, prin răcoarea cea binefă-

cătoare a cuvântului, că duhurile cele potrivnice ard între cer și pământ, și cuvântul te răcorește prin această dogoare. Deschide-ți mintea și cugetul, fiule, ca să scriu Eu pe locul acesta pace și cuvânt, și să-ți fie mintea pace și cuvânt. Eu demult am spus, dar acum întăresc acest adevăr, ca să știi, poporul Meu, că sfinții și îngerii sunt locuitori cu tine, fiindcă este scris să Mi se pregătească venirea Mea cea scrisă în Scripturi. Eu voiesc să înțelegi, copile învățat de Dumnezeu, că până acum tu n-ai înțeles, fiule, că zâmbetul e lacrimă, iar lacrima e zâmbet. Ți trebuie înțelepciune ca să știi ce grăiesc Eu cu tine prin această pildă adâncă, pildă care atârnă greu prin taina ei, atârnă așa de greu că poate trage cerul până pe pământ, că iată, lacrimile sfinților trag cerul spre pământ ca să facă lucrare de întâmpinare a Fiului lui Dumnezeu, după cum este scris.

O, popor mic, mititel de tot, fii de-acum mare, mare într-o clipă, că scris este la Domnul că «o mie de ani e ca o zi, și o zi, ca o mie de ani». Fii mare, fiule, ca să știi și tu, ca să trăiești și tu lucrarea acestei taine, cum că lacrima ta e zâmbet pentru cer și pentru sfinți, iar zâmbetul tău e lacrimă pentru aceeași țintă. Ți-am grăit despre lucrarea bucuriei sfinte, și Mă uit peste tine ca să te văd deprinzându-te cu ea întru lucrare de trup întreg. Să nu fii greoi, fiule, cu cele ce grăiesc cu tine, că mereu cuvântul Mi se poticnește de tine, de neînțelegerea ta. Întru lucrare de trup întreg să văd lucrarea bucuriei sfinte în tine, poporul al Cuvântului, căci pentru orice cuvânt se va da socoteală. Mare taină este Cuvântul lui Dumnezeu, și tot mare taină este cuvântul minții și cugetului omului, și de aceea te rog cu stăruință să începi peste trupul tău lucrarea bucuriei sfinte, Israele numit.

O, poporul Meu, acum e acum, căci trebuie să-ți aduni mintea și cugetul și să le lași să lucreze împreună cu sfinții și cu îngerii, fiule. Scoală-te, copile, scoală-te întru această veghe, că Eu ți-am spus să te culci îmbrățișat cu Mine și cu sfinții, și ți-am spus să Mă crești în tine, să Mă iei în tine și să Mă faci mare în tine, și să semeni cu Mine la mărime și la fire dumnezeiască. Eu, fiule, sunt dator să vin să-ți deslușesc lucrarea bucuriei sfinte, iar tu ești dator s-o iei înăuntrul tău și s-o crești, căci lucrarea aceasta va scoate afară din tine tot ce nu este asemenea cu împărăția lui Dumnezeu, care iată, se coboară întru tine prin lucrarea bucuriei sfinte. Așa este, precum este scris, că la mintea omului nu s-a suit frumosul împărăției cerurilor, dar la mintea ta, fiule, nu numai să se suie, ci să și fie această frumusețe care este una, precum Eu Unul sunt. Și dacă Eu Unul sunt, și dacă așa cum sunt vreau să stau în cele lucrare de Mine, în cele frământate de Mine atâta vreme, în mintea și în cugetul tău, oare, nu se cade să-Mi dai acest ogor lucrat ca să fac din el împărăție de cer nou și pământ nou? Eu de unde să încep? Încep și Eu cu parceluța Mea, cu ce Mi-a mai rămas, dar vreau să crezi, fiule, că lacrima e zâmbet pentru cer. Omul nu înțelege această taină, omul nu știe lucrarea fericirii. Omul știe că voia bună și râsul și zâmbetul și bucuria pământescă este tot ce trebuie să aibă el. Omul nu are deprindere spre cele ce vor fi. Omul se ia în brațe unul cu altul, și de fericire râde și plânge, și omul nu știe de unde vine fericirea, iar căldura omului e sloi de gheață pentru Domnul și pentru cei din cer care dau să se apropie de om.

Fiule Israele, lacrima este zâmbet, și tu să încerci această mare taină a omului îndumnezeit, că te-am plămădit, tată, nu o zi, ci atâta vreme, și iată, încă te lucrez ca să-ți dau înfățișare nepieritoare. Adu-ți mereu aminte de iubire, de iubirea Mea, și fii și tu cum am fost Eu, că vreau să semăn cu

tine, fiule; vreau și la mișcare, și la purtare, și la mâncare, și la hăinuță, și la statură, și la zâmbet, și la lacrimă, și la cuvânt. Vreau să-ți fiu slugă. Primește-Mă să-ți slujesc, că se va întâmpla altfel decât este pe pământ, că pe pământ sluga învață meșteșugul de la meșter, dar cu Mine și cu tine e altfel, fiule. Vreau să-ți fiu slugă, și să înveți și tu să fii la fel. Și știi de ce-ți spun așa? Mai e un pic, și totul va cădea. Vor cădea mări, stăpânii, dregătorii, munți și dealuri, și va rămâne dragostea, slujitoarea cerului cel nou și a pământului cel nou.

Poporule, poporule, tu să nu mai faci decât ce am făcut Eu, fiule. Dă-Mi drumul în mintea și cugetul tău, ca să fac Eu de acolo ce trebuie să faci tu. Nu mai fă tu. Lasă-Mă să muncesc Eu pentru tine, și ia aminte, tată, la cuvânt. Nu Mă lăsa să plâng când te văd că treci pe lângă cuvântul Meu și nu te îmbraci cu el și nu te încălți cu el. Nu mai fă tu. Lasă, fiule, să fac Eu în tine, să fac ce am făcut cât am stat arătat oamenilor. Nu te mai zbuciuma, că Eu spre sfârșitul cuvântului cel de atunci așa am spus: «Cine este sfânt, să se sfințească încă», și încă asta am de strigat și acum: să se sfințească în Mine, nu în sine, să se sfințească în minte și în cuget, în grai și în faptă, în mișcare și în lucrare, și să învețe de la Mine, că Eu sunt blând, blând și smerit cu inima. Fii atent, fiule, la acest semn: cel ce nu este smerit cu inima, acela nu este blând. Primiți-vă unul pe altul, că pe Mine Mă primiți. Ce vreau Eu să spun? Fiți primitori de sfat bun, căci cuvântul bun este din Mine, nu din om. Un obicei cu aplecare de la un frate te îndeamnă la obicei cu aplecare și pe tine. El vrea să-i faci și tu lui ce-ți face el ție. O lucrare de acest fel pleacă de la o singură vână de izvor, de la izvorul bucuriei sfinte, fiilor. Nu fiți răzleți cu mintea și cu cugetul și cu voința, că Eu, Eu Unul sunt.

O, copii ai cuvântului, cel ce nu este smerit cu inima, acela nu este blând. Rugați-vă cu bucurie sfântă, până veți ajunge toți întru unul, căci Unul este Domnul. Sunt slugă de două mii de ani. Umblu smerit de două mii de ani. Vreau să-Mi iau plata și s-o pun în brațele Tatălui Meu. Fiți blânzi și smeriți cu inima. E păcat să-L strici pe Dumnezeu pentru voința ta. Începe de la tine, fiule, că Eu cu Mine am început, și după aceea am văzut asemănarea Mea în cei de un cuget cu Mine. Rugăciunea înlăcrimată de dor după asemănarea ta cu Mine, de dor după asemănarea fratelui tău cu Mine, aceea e cordo-nul care leagă într-un singur trup făptura cea nouă. Cere-Mi Mie, fiule, ce nu are fratele tău. Nu-i da tu, nu-i cere lui. Cere-Mi Mie, și Eu îi voi da, dar cere-Mi, că e mare lucru să-Mi ceri, pentru că primește numai cel care cere. Cel care nu primește n-a știut ce este a cere.

Ți amintesc ca să știi și să nu uiți că sfinții și îngerii sunt locuitori cu tine, poporul Meu. Tu să nu-i întristezi. Tu să-i bucuri, că s-au pregătit de drum de la cer la pământ și de la pământ la cer pentru tine, neconținut. Să aibă cu ce veni, să aibă ce aduce de la pământ la cer și de la cer la pământ. Lăsați cuvântul să vă călăuzească. Lăsați tot ce este bun să se prindă de voi. Lăsați firea dumnezeiască să vă crească. Eu de aceea v-am spus că vă sunt slugă. Eu de la Tatăl am venit, și de la El iau și dau ca să învățați.

Tot poporul să creadă în Scripturi. Cel ce nu este smerit cu inima, acela nu este blând. O, poporul Meu, vreau să fii dulce, tată, dulce și atent cu orice literă care pleacă din mintea și cugetul tău. Cere-ți ție, fiule, căci celălalt va lua și el obiceiul cel bun, fiindcă obiceiul cel din Dumnezeu se prinde și se face sămânță, și se face copac al împărăției cerurilor. Nu închide cartea, fiule, nu uita ce-ți grăiesc. Stai cu cartea des-

chisă dacă nu ești deprins să înveți pe de rost și să făptuiești. Eu ți-am dat ție ștergar curat și aparte, și nu te-am mai lăsat să te ștergi cu ștergarul cu care se zice că se șterge lumea. Iar ție ți se cere asemănare cu Dumnezeu, că scris este: «*Cei asemenea Lui Îl vor vedea așa cum este El*». Eu sunt gata să Mă las văzut, dar nu asta așteaptă Domnul. Domnul așteaptă să fii tu gata, să fii tu asemenea Lui, ca să-L vezi așa cum este El. Israele fiule, Israele puiule, că altfel cum să-ți spun? Fă-te mare, că vremea e scursă. Învață-te să stai bine pe picioare. Ai hambare pline, ai de prisos, și pentru fiecare cuvânt este de lucrat. Roagă-te, ca să știi să te rogi. Roagă-te și tu așa cum s-au rugat sfinții care azi se roagă pentru tine, și a căror cupă cu rugăciuni stă înaintea Mea. Fă din zâmbet lacrimă și din lacrimă zâmbet pentru cer, că nu este zâmbet mai adevărat ca atunci când te scolii din genunchi în urma unei rugăciuni lucrată măcar numai din lacrimi, căci Duhul Domnului știe suspinul tău.

Iubește, fiule, iubește pe Dumnezeu, iar pe fratele tău iubește-l mai mult decât pe tine. Acesta este cuvântul cu care azi te răcoresc prin Duhul Cuvântului. Pace și răcoare de Duh Sfânt să fie peste tine, Israele! Amin, amin, amin.

2/15 februarie 1996

Duminica izgonirii lui Adam din rai

Cuvântul este izvor. Neamul creștinilor și neamul oamenilor. Taina bobului de grâu. Semnul ascultării. Ținerea sărbătorilor. Postul cel adevărat. Lucrarea sflatului.

Domnul dă cuvântul Său celor ce vestesc cu putere multă, precum scrie în Scripturi. Amin.

Domnul, Cel ce S-a suit peste cerul cerului spre răsărit, Domnul dă glasul Său cu putere, cu puterea Lui în nori, după cum este scris: «*Ploaie de bunăvoie osebește Dumnezeu moștenirii Sale, și o întărește pe ea când ea slăbește*», și iarăși, după cum este scris: «*Să Se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui de la fața Lui, căci lăudat este Domnul, Cel ce străbate pustia*».

Israele, gătește calea Domnului; Domnul, Cel ce străbate pustia și vine cu toiagul Său, cu cuvântul Său. Vin și cuvintez ca un cântăreț plăcut, și cât aș vrea să fiu iubit și așteptat ca să te pasc, o, turmă mică! Eu nu Mă tem că tu ești mică, fiindcă Eu cu cei mari și tari n-am plăcere, n-am ce face. Aceia sunt ca lupii care primesc mereu hrană de lup; aceia se uită la tine ce mănânci tu, și ei nu pot să mănânce ce mănânci tu, căci pânțele lor e pânțele de lup. Îmi cobor cuvântul ca un cântăreț plăcut, ca un ciobănaș peste oi, căci ciobănașul trebuie să fluiera mereu, chiar și când oile ar dormi, chiar și atunci, nu numai când turma lui e trează, fiindcă dușmanul, lupul, dacă aude fluierul ciobănașului nu are curaj, că-l știe treaz pe ciobănaș.

Poporule, poporule, iată, la timp și la netimp izvorul izvorăște. Ți-e sete sau nu, izvorul e izvor, fiule. Apa din stâncă izvorăște nu numai când are nevoie cel ce trece însetat pe cale ca să bea din ea. Apa din stâncă izvorăște fără timp chiar dacă este careva să bea din ea, chiar dacă nu este. Și cum adică la timp și la netimp? La timp, este iubită ție învățătura Mea care vine peste tine chiar dacă dă să-ți îndrepte pasul tău și mersul tău cu Mine; iar la netimp, învățătura e ca o ciupitură care te doare și te face să te superi, ba chiar să te mânie. Așa este sunetul de toacă pentru cei ce n-au duh de rugăciune. Ei se strâng la timp în casa rugăciunii, pentru că toaca îi anun-

ță, iar alții din ei abia așteaptă să se întâlnească cu Domnul la sunetul de toacă atunci când ea anunță despre Domnul.

Israele fiule, iată, stâncă din care izvorăște apă se poartă după tine ca să-ți stâmpere setea dacă ți-e sete, sau ca să te îmbie să bei, că dacă bei, vezi ce bei. Bea, Israele, bea, tată, că ești luat dintre neamurile pământului și altoit în Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu. Bea, fiule, și să fii ca o samarineancă credincioasă în vorbirea ta cu Mine, că iată izvorul când Eu Mă întâlnesc cu tine și ne cerem unul altuia apă, și să facem mereu lucru cu rânduială, căci cele de deasupra le vădesc pe cele dinăuntru cum sunt așezate. Cele din afară ale omului le vădesc pe cele dinăuntru ale omului, și de aceea Eu mereu izvorăsc apă vie din stâncă, din Mine, fiule, ca să te îndeletnicesc să fii unul, trup și suflet, minte și cuget, simțire și mișcare, și ca să-l iubești pe fratele tău ca pe Mine Însuși, că se cere uneori să faci această lucrare vădită în numele Meu. Pe fratele tău îl vezi, și trebuie acum să iubești ce vezi până ce vei vedea pe Cel ce nu-L vezi acum. Acum vezi doar slava Lui, și după slava Lui El vine, vine precum este scris, și va fi văzut așa cum este El. Amin.

Poposesc cu tine la izvor și te învăț să bei, și te învăț să mănânci, căci Eu la întâlnirea Mea cu samarineanca am și băut, am și mâncat, căci băutura și mâncarea Mea era aceea să fac voia Tatălui Meu. Așa și tu, fiule Israele, și pe toate să le faci cu bună orânduială în suflet și în trup, în minte și în cuget.

Iată, dacă ești lângă fântână, Eu vin. O, ce mulți din voi Mă așteptați la fântână! Vin, fiilor, vin să stau de vorbă cu voi și să vă spun cum să stați de vorbă cu Mine, cum să lucrați întru Mine, căci neamul creștinesc începe acum vremea postului pentru serbarea Paștelui Domnului; ba chiar și neamul omenesc știe această orânduială. Nu te mira de cele ce vorbesc cu tine, Israele, că neamul creștinesc e un neam, iar neamul omenesc e alt neam, și nici nu trebuie să-ți mai deslușesc această înțelepciune. Dar ție, Israele, îți spun deosebit, și te numesc rămășiță, fiule, rămășiță pusă de Mine deoparte din neamul creștinesc, că nici neamul cel numit creștinesc nu mai postește, fiule, nici măcar ca după lege. Și ție iată ce-ți spun: binecuvântat să fie începutul pregătirii serbării Paștelui Domnului, că pentru tine n-am ce să-ți deosebesc la cele ale mâncării, că tu mănânci și azi tot ca în zi de Paști, fiindcă tu știi ce înseamnă Paști după adevăratul său cuvânt. Paștele tău este Mielul lui Dumnezeu, Care te-a spălat de păcate, Care S-a făcut pâine și vin pentru tine, ca să-L ai întru tine până la arătarea Sa pe nori, până la unirea cea mare a cerului cu pământul, fiule.

Neamul omenesc se scoală azi de dimineață și își frige cărnuri și își amestecă băuturi și își pregătește serbări cu cinste omenească, și se numește: „*serbarea lăsatului de sec*“, numire după datina neamului creștinesc, zice omul, și se duce cu serbatul și cu mâncatul până la Paștele Domnului, de parcă Domnul ar fi idol și nu Dumnezeu adevărat și sfânt.

Neamul creștinesc mai are ceva rămas din datina creștinilor, dar nu știe ce înseamnă post. Tu, Israele, știi de la Mine ce înseamnă post, că tu ești rămășiță aleasă și pregătită de Mine și frământată bine ca să știi să crești creștinește pentru Paștele Domnului. Îți amintesc cum ți-am spus: «*Mă-nâncă, fiule, grâu, și îți va mulțumi omul, din veac și până-n veac*». Ce post am pus Eu peste tine, poporul Meu? Am pus post de cele rele, de cele oprite de legea poruncilor lui Dumnezeu, ca să încep cu tine mântuirea neamului creștinesc, care se va scula ca și tine să stea înaintea Mea. Am pus peste tine

legea ascultării, poporul Meu, legea pe care am pus-o peste omul cel făcut de Mine la început. Ce i-am dat lui să mănânce, așa ți-am spus și ție. Ce i-am dat lui să asculte, așa ți-am cerut și ție, și ți-am mai spus să mănânci grâu, fiule, ca să-ți mulțumească omul, din veac și până-n veac. Pune, tată, bobul de grâu în apă, pune-l în baie și spală-l și moaie-l și pregătește-l trei zile cu ploaie de apă peste el, cu apă pe măsură, iar a treia zi să ai și să mănânci, și așa să ai mereu grâu pregătit de trei zile și să-l adaugi la cele binecuvântate de Mine la început pentru ca să mănânce omul.

O, rămășiță mică, luată din neamul creștinesc, din români! Am pus peste tine legea ascultării, poporul Meu, și te-am învățat de la începutul tău cel de acum patruzeci de ani să ai pe capul tău semnul ascultării, dar nu ca iudeii să-l ai, că iudeii îl purtau și îl poartă pe cap fără rod de ascultare. Semnul ascultării este acoperământul care-ți acoperă capul, creștine fiule, semnul supunerii, tată, ca să știe toți cei ce te văd pe tine că tu ai Stăpân, că tu ai pe Dumnezeu de tată. Cine umblă cu creștetul descoperit, acela își este sieși stăpân, acela nu are semnul supunerii și nu se cunoaște că este fiu al lui Dumnezeu dacă-l vede cineva. Eu am spus chiar și pentru îngeri, am spus să fie creștetul acoperit pentru îngeri. Cum așa, fiilor? Iată cum: îngerii nu au voia liberă, și Eu v-am spus vouă această lucrare, dar omul are voie liberă fiindcă așa a fost făcut de Dumnezeu. Însă omul care are creștetul acoperit, acela este creștin supus sub voia lui Dumnezeu, precum îngerii, care nu au voia lor liberă. Când un zugrav zugrăvește un chip de înger, îi face pe creștet un semn care se cheamă semnul supunerii față de Dumnezeu. Așa și ție, Israele, ți-am cerut; ție, rămășiță mică a neamului creștinesc, ca să fii de ajutor mare neamului creștinesc, care, botezat fiind în numele lui Iisus Hristos, nu mai știe de Stăpân, de legea părinților, de îngerul cel dat lui de Hristos.

Copile Israele, să mănânci grâu, fiule. Să-l pregătești trei zile și să-l mănânci. Să adaugi grâu la mâncarea ta cea binecuvântată de Dumnezeu, că iată, iar spun: măncați toată iarba verde care face sămânță pe pământ și tot rodul pomului cu sămânță în el. Aveți, tată, grijă de trup, că trupul este locul Duhului Sfânt, și Duhului Sfânt Îi place casă și hrană după potriua Lui. Nu căutați să vă slăbiți trupul de nemănca-re, că postul vostru este ca postul așezat în Eden. Eu lui Adam nu i-am spus când și cât să mănânce, ci i-am spus ce să mănânce și ce să nu mănânce; și vouă tot așa v-am spus, și v-am mai spus să ascultați spusele Mele, fiilor.

Este proorocit că în vremile cele din urmă lua-voi binecuvântarea Mea de pe pământ, și iată, fiilor, azi pământul nu mai are în el cele trebuincioase neamului omenesc, căci neamul omenesc M-a dat de peste el și a rămas sieși stăpân, și Eu am tras pe ale Mele, căci chiar și neamul creștinesc de azi e slab și nu mai merită cele trebuincioase firii trupesti dacă nu slujește poruncilor lui Dumnezeu și înfățișării lui Dumnezeu. Omul a alungat de pe pământ rodul binecuvântării, și Eu am mai lăsat binecuvântare în rodul cel folosit de rămășița creștinească, cea care folosește ca hrană cele binecuvântate de Dumnezeu pentru hrană. Neamul omenesc nu citește pe Dumnezeu, nu știe ce trebuie să mănânce și cum și când și cât să mănânce, nu știe nici măcar ca în legea cea creștinească să mănânce mâncare cu îngăduință de lege. Neamul creștinesc e neamul Meu, iar neamul Meu este cel ce se împărtășește cu Trupul și Sângele Meu, cu Paștele Domnului, prin biserica lui Iisus Hristos, cea sobornicească și apostolească, dar nu cea numai de formă așa, nu cea pe deasupra

sobornicească și apostolească. Neamul creștinesc nu este cel ce pronunță numele lui Hristos, ci este acela ce se pregătește, și apoi mănâncă Trupul lui Hristos. Dacă M-aș coborî văzut și aș întreba pe un creștin de rând ce înseamnă Hristos, n-ar ști să spună nimic. Cine să-l învețe, cine, că și preotul ia nepregătit pe Hristos. De aceea ți-am spus Eu azi răspicat, poporul Meu, despre taina grâului pregătit cu trei zile înainte de a-l lua spre hrana trupului tău. E mare pildă această taină, căci bobul de grâu, îngrijit, înmuiat și udat trei zile, dă colț, prinde viață și are binecuvântare de viață și de sănătate, fiilor. Așa trebuie să fie apostolul în sobor de biserică a lui Hristos, și așa trebuie să fie creștinul.

De aceea v-am învățat prin lucrătorii Mei să vă dezbărați, fiilor, de a da cinste trupului omului, că acesta este păcat cu două capete. Nu vă uitați la fața omului; fugiți de această deprindere bolnăvicioasă de suflet, că adevărații creștini care aveau pe Duhul Sfânt în trupul și în duhul lor fugeau și de fața împăraților și de fața patriarhilor și de fața oamenilor. Numai de Dumnezeu nu fugeau, ci fugeau de oameni, ca să nu fugă Domnul de la ei.

Fiilor, fiilor, pe pământ sunt două feluri de neamuri: neamul omenesc și neamul creștinesc. Fiilor, fiilor, pe pământ sunt două feluri de neamuri creștinești: neamul cel după nume creștin, și neamul cel după fapta credinței creștin, căci credința în Iisus Hristos este Însuși Iisus Hristos viețuind ca o oglindă în creștin. Neamul cel creștin după adevăr, acela nu vinde pe Hristos, acela nu vinde pe fratele său, pe fratele lui Hristos, și acela nu judecă judecățile lui Dumnezeu. Și așa este, așa cum vorbesc Eu cu voi și printre voi și între voi, căci Iosif cel vândut n-a spus cumpărătorilor lui că cei ce l-au vândut erau frații lui; n-a spus nimic, și a plecat cu Dumnezeu, vândut de frații lui. Dar el a fost om scump la suflet, și aplecat lui Dumnezeu, și iată, tată, ce mari și nepărunse cu mintea sunt minunile și judecățile lui Dumnezeu! Cum a stat Iosif în Egipt atâta vreme fără ca să-L uite pe Domnul? Iată, fiilor, ce tare e creștinul cel după adevăr creștin. Dar creștinul cel de azi numai dacă iese pe drum și vede idolii omului de azi, gata, se și sminteste, se și încântă, și Domnul este uitat de creștin.

Poporule tată, să stai în cuib zburând, așa cum te-am povățuit Eu, că idolii de azi au lucrare ascunsă, fiule. Iar când pleci, pune crucea în jurul tău, așa cum a făcut copilul Iosif în mijlocul Egiptului, fără să se încante de nici un lucru din Egipt. De aceea v-am pregătit din vreme învățătură, că voi ați văzut că și frații cei buni au vândut frate, și v-am povățuit să aveți grijă că omul necunoscut e cursă pentru fiul poporului Meu, e cursă pentru tine, copile numit în poporul Meu.

Feriți-vă de neascultare, că neascultarea aduce întristare, fiilor, iar întristarea e apăsătoare, și Eu voiesc să fiți cu pace până la venirea cea mare a Domnului vostru. Dar mai este o mare taină pe care trebuie s-o pătrundeți mai adânc decât până acum. Fiilor, fiilor, nu vă mai uitați peste hotar dacă voiți această pace. Căutați să știți cum stați în porți. Porțile să se ridice numai pentru cei de sus, care au cu ei pe Împăratul slavei cea de sus. Faceți totul cu rânduială, și iarăși zic vouă: faceți totul cu rânduială. Tot cuvântul care s-a născut din cer peste voi, să fie luat în păntece de către voi, ca să scăpați de întristări și de apăsări.

Eu vă iubesc și vă povățuiesc și vă amintesc cu cuvinte de aur: nu călcați sărbătorile, și fiți ai sărbătorilor în sărbătorile Domnului și ale sfinților; că și aceasta este o lege, a nu trece peste hotar. Chiar dacă nu aveți cele trebuincioase sărbătorii, chiar dacă n-ați pregătit totul până la hotarul sărbăto-

rii, nu călcați sărbătorile, voi, copiii ai acestui popor. Ziua întâi începe de la asfințitul sâmbetei și până la răsăritul soarelui de luni. Cine lucrează așa, i se pun trei zile de serbare, căci din fiecare cele trei zile fiul acestei lucrări stă cu Domnul în sărbătoare dacă știe să se deprindă cu hotarul. Hotarul zilei de serbare să te prindă în serbare începută până în hotar. De n-ai avea apă sau pâine, lasă că-ți dă Domnul, numai nu călca trupește peste hotarul sărbătorii. Sărbătorile sfinților țin și ele între hotarele dintre asfințit și asfințit, dar voi duceți serbarea sfinților de la asfințit până la al doilea răsărit, pentru că scris este: *«Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara»*; la lucrul său, adică la lucru pentru trup. Seara e lucrare de taină cerească, după cum este scris: *«Ziua, zilei spune cuvânt, iar noaptea, nopții vestește știință»*. Hotarul de intrat în cele duhovnicești să fie bine măsurat, că de aceea v-am învățat să vă strângeți chiticele, chiticele, ca să puteți laolaltă să lucrați și să împliniți ca unul toți toată legea Domnului și a sfinților și a celor cerești, căci cele pământești n-au trebuință de vreme multă dacă fiii sunt din cer, dacă sunt cerești.

Cuvintele să vă fie cu sare cerească măsurate, dar aveți grijă, tată, că nașterea lor este inima, iar gustul lor este sarea cea din cer, după cum am spus că cine nu este smerit cu inima, acela nu este blând. Învățați-vă să socotiți bine cele duhovnicești, vremea duhovniciei, că de prea multe ori am rostit în acest popor să lucreze numai un sfert din timp pentru cele ale trupului. E de ajuns, fiilor, e de ajuns atât, căci Domnul are grijă mai mare de voi dacă voi împliniți legea Domnului și dacă țineți la hotarele ei, că vreau să trimit prin voi binecuvântările văzduhului peste pământ, și vreau, fiilor, să unesc cerul cu pământul în lucru binecuvântat până ce va rodi iar pământul de la sine, și omul va lua și va mânca cu ascultare. Hotarul este hotar. De aceea la creștini este o unealtă sfântă care anunță hotarul. Toaca este sunetul care anunță hotarul între lucrul omului și lucrul Domnului în om.

Vin cu grai dulce și vă binecuvintez serbarea începutului de pregătire a serbării Paștelui Domnului. Eu vă știu micile voastre slăbiciuni, și nimic nu vă cer mai mult decât să le lucrați pe toate ale voastre cu bună orânduială și cu duh de rugăciune, care vă dă putere bună în toate. Postul vostru este ascultarea; pe ea v-o pun Eu vouă post, nu nemâncarea, fiilor. Eu altfel socotesc lucrarea voastră. Eu inima și iubirea și buna orânduială între voi, aceea o iau Eu ca post de cele stricăcioase. Postul avea și el nume în poporul Meu, nume și cuvânt când erați și voi ca tot celălalt neam creștinesc. Dar acum, dacă v-am adus până la hotarul ascultării cea de Eden, nu vă mai spun decât ce i-am spus lui Adam: lucrați și păziți legea raiului Meu din voi, legea dragostei Mele din voi și dintre voi, ca să vadă și cerul și pământul ai cui fii sunteți.

Sfinții sunt mereu alături de voi, în stare nevăzută, și vă ajută și vă învață și vă încălzesc și fac cale de la cer la pământ și de la pământ la cer pentru voi. Și cum adică de la cer la pământ și de la pământ la cer? Cuvântul este calea, cuvântul lor spre Mine, și al Meu spre ei; cuvântul Meu spre voi, și al vostru spre Mine. Cuvântul este calea, iar calea este cuvântul, bucuria sfântă de care Eu v-am grăit, fiilor. Să nu se răcească locul Meu din voi, că Eu sunt cald, măi fiilor, și, mai mult decât atât, Eu sunt foc mistuitor. Să nu vă răciți nici voi în cuvânt. Să nu dați muțenie sfinților și îngerilor, și să fiți sărbătoare pentru sfinți și pentru îngeri, fiilor. Eu, tată, sunt credincios într-o făgăduințele Mele, dar și voi să credeți în toate cele ce Eu v-am făgăduit. Cea mai mare și mai cu putere lucrare este lucrarea credinței în făgăduințele lui Dumnezeu,

în Dumnezeu, măi fiilor, căci credincios este Cel ce făgăduiește. Am încă multe să vă învăț mereu, că izvorul Meu curge nu numai când cel însetat trece pe lângă el. Am de curs cuvânt mult, până ce cuvântul se va arăta trup într-o clipeală de ochi, așa cum este fulgerul care străbate într-o clipă cerul dintr-o parte în alta. Nu vă clătinați în credința celor făgăduite de Mine prin Scriptură, căci cine nu știe să creadă, acela nu ajunge să vadă. Deschideți ochisorii, copiii ai lui Israel, și iată, veți ști să vedeți cu ei, căci credincios este Cel ce a făgăduit. Luați și cercetați cu înțelepciune toate cuvintele, și așa cum v-am povățuit, îmbrăcați-vă și încălțați-vă cu ele, și pășiți cu trupul și cu duhul purtați fiind de Duhul Sfânt.

Iubiți sfatul, fiilor. Iubiți pe străjerii cei ce veghează de la Mine peste mersul vostru duhovnicesc, căci celelalte vă vor fi adăugate de Domnul Dumnezeu vostru, Care este credincios într-o făgăduințele Sale. Învățați ce este lucrarea sfatului, căci Domnul face sfat între voi duhovnicește. Domnul este Domn, fiul este fiu, sfatul este sfat, dar învățați ce este sfatul și lucrați cu credință lucrarea sfatului, lucrarea sănătății de duhovnicie trainică peste voi. Nu vă mâhniți în sărbători, ci bucurați-vă cu bucurie sfântă, că nu lucrul cel pentru trup e bucurie; acela este doar adăugat lângă cele ale Domnului.

Eu, fiilor, așa vă spun: Pace vouă! Pace și bucurie sfântă! Iar voi împliniți ce vă spun. Stați în cuib zburând și zburăți stând în cuib. Rugați-vă pentru binefacerile Mele peste voi și peste toți cei ce vor lua viața Mea în ei. Izvorul curge, și vă va aduce din el mâncare și băutură duhovnicească. Amin, amin, amin.

12/25 februarie 1996

Duminica a patra a Postului Mare, a sfântului Ioan Scărarul

Omul va lua foc de la bani. Prețuirea sărbătorilor creștinești în chip duhovnicesc.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, din straja dimineții și până-n noapte să nădăjduiască Israel spre Domnul. De acum și până-n veac să nădăjduiască Israel spre Domnul Dumnezeu său, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin.

Pace ție, poporul Israele care Mă chemi cu șoapta dorului inimii tale, căci aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe El întru adevăr, și va face voia celor ce se tem de El, și le va auzi glasul rugăciunii lor și îi va izbăvi. Așa zicea David, unsul Meu: *«Doamne, pleacă cerurile și Te coboară!»*. Așa să zici și tu, Ierusalime de azi, și să lauzi pe Domnul Dumnezeuul tău, Cel ce trimite cuvântul Său pământului.

Lucrează, poporul Meu, lucrează bine înaintea Mea. Lucrează cu dreapta, poporul Meu, lucrează totul cu credință bună, și strigă la Mine: „Doamne, pleacă cerurile și Te coboară!”. Strigă, Israele, strigă. Strigă, fiule, și te fă grâu curat, că azi nu mai e vremea grâului, ci este vremea aurului, vremea banului, fiule. Toată suflarea care mai mișcă pe pământ aleargă după bani, dar nimeni nu are nevoie de grâu. Și vine vremea, poporul Meu, să fii tu căutat, în curând vine vremea aceasta, că dacă lumea ar ști ce câștig voi aduce Eu prin tine, te-ar căuta, poporul Meu, ca pe aur, fiule. Dar omul nu știe ce este grâu; omul știe numai de bani. Lucrează bine, poporul Meu, lucrează cu dreapta, lucrează totul cu credință bună și strigă, fiule, la Domnul Dumnezeuul tău, strigă și tu așa cum strigam Eu la Tatăl când Îi ceream să înmulțească

pâinea pentru mulțimile care Mă căutau, pentru săracii care nu aveau grâu. Strigă, Israele, strigă, ca să scriu strigătul tău în Cartea Vieții, să-l scriu mereu, și în strigătele tale să Mă cobor văzut la tine, și să Mă vadă omul stând cu tine și strălucind de slava Mea peste tine, căci Eu sunt slavă și mărire, după cum este scris.

Vin să te pregătesc mereu, să te pregătesc pentru veșnicie. Eu astă lucrare am de lucrat înaintea Tatălui Meu. Vin să te țin la soare, la hrănit, la luminat, la albit, la înflorit, poporul Meu; la masa Mea să te așez și să-ți dau gust bun, că tu ești grâul Meu cel îngrijit, cel plivit de buruieni și de spini, cel din cuvânt înființat. Așa e scris de Duhul Sfânt în cartea cea de azi: vine vremea să fac minuni cu poporul Meu cel bun, și îl voi face de mare preț pe poporul Meu, că aurul piere în curând, piere și puterea lui, și va rămâne numai grâul înaintea Mea, și îi voi da valoare pentru venirea Mea.

Vreau să scriu mereu numele tău, Israele, vreau să-l scriu peste tot, nu numai în cartea Mea să-l scriu, ci să fie scris și pe vreme, și pe piatră, și pe ape, și pe lemn, și pe vânt, dar să fii școlar bun, cu carte bună, cu carte curată, și să nu cumva să murdărești cartea, să nu murdărești nici vremea, nici piatra, nici apa, nici lemnul, nici vântul care ia numele tău și îl duce pe fața întregului pământ și îl seamănă ca pe grâu, iar Eu poruncesc, și el este udat, și crește și rodește așa cum am zis că vine vremea aceea ca un bob de grâu să aibă un kilogram. Cum adică, fiilor, un kilogram? Așa am zis Eu vouă: «*Fiilor, fiilor, vine vremea ca un ciorchine de strugure din via Mea să aibă un kilogram*». Cum așa, măi fiilor? Adică o măsură întreagă, care are totul ei în ea, nu numai jumătate, nu numai o parte, ci un kilogram, un tot, unul, fiilor, precum Eu Unul sunt.

Vine vremea să aibă grâul valoare, căci banii vor lua foc, că numai foc se vinde și se cumpără cu ei și pe ei, numai și numai foc. De aceea te-am rugat cu atâta iubire, cu atâta blândețe, poporul Meu, să iubești sărăcia și puținul din toate, că Mie așa Îmi este plăcut. Tu nici nu știi cum era în încăperea aceea în care Eu am crescut. Nu știi, fiule, și Eu te-am învățat ca să știi și ți-am spus să iubești sărăcia și puținul din toate, că numai așa se pot face minuni cu cel credincios. Cum să poată vedea minunile Mele cel cuprins din toate părțile de minunile lui, de comorile lui, de facerile lui? Un om cuprins din toate laturile de minunile mâinilor lui, acela este din neamul fiilor oamenilor, acela nu strigă cu limba lui numele lui Dumnezeu Cel adevărat, căci Dumnezeu Cel adevărat nu este așa cum înțeleg ei pe Dumnezeu. Numai când omul va lua foc de la bani, numai atunci va vedea omul că banul nu poate fi Dumnezeu.

Poporule, poporule, ascultă sfatul Meu. Eu te sfătuiesc și tu să împlinești, poporul Meu. Fiule, fiule, să te speli pe mâini când pui mâna pe bani, când iei mâna de pe bani. Spală-te, fiule, căci hârtia aceasta este plină de murdărie, este purtată de colo-colo, din mână în mână, din munte în munte, din trup în trup. Nu-ți mai spun ce este cu această hârtie, că tu ești mic și te sperii, tată, dar îți zic: spală-te pe mâini de câte ori trebuie să umbli cu mâna ta pe bani. Când vii de unde vii, spală-te repede, fiule, și dă cu apă sfințită pe mâini, și pe tine, și pe poartă, și pe ușă, și pe toate ale tale, și pe toate câte le iei pentru tine, pentru nevoile tale trupesti. Și te grăbește, poporul Meu, să treci din trup în duh, că și Eu Mă grăbesc să aduc această vreme. De fiii lui Dumnezeu are grijă Dumnezeu, dar să crezi, copile, să crezi ca să vezi, că vei vedea că duhul rău nu va mai putea avea grijă de fiii lui căroră acum le dă să bea, să mănânce, iar când n-o mai avea, îi leapădă.

Poporule, poporule, lucrează bine, fiule, înaintea Mea, căci iată, lucrul care nu e după voia Mea se veștejește. Adu-ți aminte de Noe, că nu după făptură l-am deosebit și l-am păstrat, ci după lucrul lui, după fapta lui, după nepăcătuirea lui, căci i-am spus să nu facă păcat, și așa l-am deosebit. Eu nu deosebesc după făptură, ci după păcat. Lucrează bine, poporul Meu, lucrează cu dreapta, nu cu stânga; lucrează în dreapta Mea, nu în stânga Mea. De aceea am venit iar ca să-ți spun: lucrează, poporul Meu, lucrează și iar lucrează; lucrează cu blândețe multă și cu neîmprăștiere de inimă și de minte și de lucru. O, scumpul Meu popor, lucrează-te grâu curat, că te-am pus la scumpit, și scump vei fi, căci Eu sunt adevărat prin cuvântul cuvântat. Tu ești poporul de la capătul cărții. Tu ești născut din cuvântul Meu în vreme de mare necaz, de mare strâmtorare, dar Eu am venit și ți-am turnat apă ca să-ți speli hăinuța vieții, și te-am însemnat cu Trupul și Sângele Meu și te-am unit cu Mine, fiule, poporul Meu. Și acum lucrează, lucrează și iar lucrează, copile scump, că te-am pus la scumpit. Stai în hăinuța albă, și în ea să te gădesc strigând: „*Doamne, pleacă cerurile și Te coboară!*“. Amin, amin, amin.

Cobor curând, cobor la cei ce strigă: „*Vino, Doamne, și Te coboară!*“. Iată, toți sfinții și toți mucenicii din cer lucrează și acum pentru cei din urmă; și atunci și acum. Atunci au lucrat de pe pământ, și acum lucrează din cer, lucrează din dreapta Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh; lucrează sfinții și se pleacă spre pământ și se fac ajutorul celor ce strigă la cer, căci cerul e plin de sfinți și de îngeri care lucrează din dreapta Domnului, Cel ce trimite cuvântul Său pământului.

Am grăit vouă, fiilor, să nu vă mârniți în sărbători, și să iubiți serbările cerului și ale sfinților, și să lauzi, Ierusalime, pe Domnul. Ce am voit Eu să vă spun grăindu-vă așa? O, fiilor, am grăit să nu vă mârniți în sărbători, ci să iubiți sărbătorile; să nu vă supărați că e sărbătoare și că nu puteți face treabă de a voastră, de a trupului, fiilor. Am privit și am văzut că poporul Meu n-a înțeles această vorbire în pilde, dar nu uita, poporul Meu, că ție îți este dat să înțelegi pe Duhul Sfânt întru dreptatea Lui, și din față, fiule. De aceea uneori mai vin și îți mai spun: ce micuț, ce mititel ești, copile Israele, că privesc și văd că nu toate se înțeleg din față, din dreapta, măi copii. Lucrați cu dreapta, judecați cu dreapta și vedeți bine, fiilor. Să nu grăiți vorbiri pământești în sărbători, să nu tocmiți tocmiri pământești și trupesti în sărbători, să nu mergeți în sărbători să vedeți peste țarinile voastre dacă au crescut. În sărbători stați cu cerul și cu dragostea de sfinți, căci sfinții au dus luptă mare pentru cer, și mulți au sângerat pământul cu viața lor luată de mâini necredincioase care au lucrat trimiterea sfinților între cei sfinți ai cerului. Sfinții să vă fie avere și pace, căci ei v-au lucrat palate și săli de serbare între cei ai cerului, și toate vor veni însoțite de sfinți la voi, cei ce v-ați pus la scumpit și la albit întru așteptarea cerului care vine pe pământ întru slavă și mărire.

Eu dau duh întăritor poporului Meu. Eu dau pe Duhul Sfânt călăuză și credință poporului Meu. Eu dau pe Duhul Sfânt stâlp de foc și nor de lumină înaintea poporului Meu, înaintea Mea spre poporul Meu. Amin.

Pace ție, Ierusalime, poporul Meu, ogorul Meu! Pace ție, și laudă pe Dumnezeul tău din zori în seară și roagă-L să vină, și Domnul vine la strigătul tău. Amin.

Însemnăm în carte binecuvântare pentru copiii Mei Marian și Victoria, care s-au alăturat cu trupul și cu sufletul și cu duhul și cu nădejdea la trupul ieselei Mele, așa cum am spus Eu poporului Meu să se strângă chiticele, chiticele. Însem-

năm în carte, căci cartea e carte, e cuvânt cartea, iar Cuvântul este Dumnezeu. Binecuvântată să vă fie firea cea dumnezeiască pe care o cer de la voi, că Eu am cerut poporului Meu să aibă fire dumnezeiască în trup. Eu sunt cu ieslea Mea, și o țin în palmă și lucrez peste ea și din ea. Stați în palma Mea, stați ca fii ai ieslei Mele; stați, și fiți binecuvântați. Amin.

O, tată, copiii Mei Marian și Victoria, aveți grijă de rodul vostru cel bun în Domnul. Să aveți grijă mare de inima voastră întru unitatea duhului ieslei Mele, dar să aveți grijă de rodul trupului vostru, și să fiți cu înțelepciune la ceea ce voiesc să înțelegeți. Așezați lucrarea veghii peste inima acestui copil mic, mic de statură, dar fără creștere în cele curate ale inimii, și mare în cele ale lui. Aș voi să fie mic și umilit înăuntrul inimii lui, dar are împotrivire nevăzută. O, și Eu văd cele ce nu se văd, cele ascunse ale inimii le văd. Eu umblu cu pașii Mei în urma lui, și când e o clipă fără de veghe peste el, dă într-ale lui, de parcă Eu văd numai prin ochii omului. Tată, Eu văd prin ochii Mei, și ochii Mei sunt duh care nu se vede. Să facem în așa fel, să facem un efort mai mare, mai duhovnicește, mai militărește cu acest copil. Stați bine întru statură duhovnicească și stați și de veghe. Învățați cum să stați de veghe și nu obosiți stând de veghe, că acest copil obosește pe cel de lângă el, că nu e un duh cu cel de lângă el. Învățați-l să voiască să fie un duh cu cei de lângă el, că altfel e greu un astfel de om, e greu și obositor de dus în spate. Învățați-l să se facă iubit de toți cei din jur. E lucru mare să fii iubit de cei din jur, că această lucrare se face dinăuntrul tău, tată. Stați strâns legați cu lucrul cel ceresc, ca să puteți lucra duhul înțelegerii și al credinței în Dumnezeu peste cel mic. Am fost și Eu copil, dar numai în Duhul Tatălui am fost, și nu Mă înduram să Mă despart de Tatăl nici o clipă, nici o clipă. Eu vorbeam cu cei de lângă Mine, iar Duhul Meu era în Tatăl, că nu puteam fără Tatăl, nu lucram nimic fără Tatăl, nu ascundeam de Tatăl, ci stăteam întru Tatăl și ascultam glasul Tatălui în Mine. Faceți-Mi bucurie, cu creștere bună înăuntrul celui mic, mic de statură. Nu-l lăsați întru el, și să-i spuneți așa, că Domnul spune să-i fie gura ca și în inimă și nu altfel, iar inima să fie inimă și nu gură. Lucrați veghe, lucrați lucrarea veghii. Eu vă ajut, dar să înțelegeți ajutorul Meu, că Eu, tată, calc cu pașii pe urmele cele ce nu se văd.

Binecuvântat să vă fie lucrul lucrurilor sfinte, căci cel ce lucrează lucruri sfinte, acela trebuie să fie întreg, acela trebuie să fie de un kilogram. Inima voastră să fie sus, și a Mea jos la voi, copii ai ieslei cuvântului Meu. Vă iau în inima Mea mereu, și vă oblojesc mereu și vă cresc mereu și vă îndemn mereu. Fiți blânzi și smeriți cu inima, copii ai ieslei Mele. Amin, amin, amin.

11/24 martie 1996

Praznicul Bunevestiri

Rugăciunea este vorbirea cu Dumnezeu. Hrănirea cu grâu.

Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Binecuvântat este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce iarăși vine, precum este scris în Scripturi. Binecuvântat este Cuvântul. Cuvântul este Fiul lui Dumnezeu. Amin. Cuvântul și-a făcut popor, pentru ca să aibă popor la venirea Lui.

E serbare de prăznuire a Cuvântului, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce intră cu slavă în inimile celor credincioși.

Pace ție, Ierusalime credincios! Fericit este cel credincios, cel ce crede în Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumne-

zeu. Cel ce este credincios în Fiul, acela primește orice cere de la Tatăl. De aceea, poporul Israel, a venit Cuvântul la tine și ți-a spus să te rogi, să stai în cuib și să te rogi la Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și să rogi pe sfinți și pe îngeri să-ți fie mijlocitori, ca să lucreze sfinții pentru tine, poporul Meu. E cerul plin de sfinți care lucrează în numele Domnului. O, poporul al Cuvântului, cea mai mare lucrare e rugăciunea, fiule, e vorbirea cu Dumnezeu, Israel. Ce să mai vorbești tu și cu cine să mai vorbești decât cu Dumnezeu, Cel ce vine? Pentru cine să te mai pregătești decât pentru Dumnezeu, copile așteptat de veacuri?

Am vorbit patruzeci de ani cu tine, poporul Meu, și ți-am spus că Mă întreabă sfinții de ce te-am iubit atât, de ce te-am ocrotit atât, și Eu le-am răspuns că ești micuț, și de aceea te-am iubit și te-am ocrotit. Ei au suferit mult, ei au plâns mult, ei s-au rugat mult și au luptat mult pentru ca să intre întru cele cerești. Ei s-au dezlipit de pământ, ca să slujească cerului. Ei împărțeau ce aveau, mult sau puțin, împărțeau la săraci, ca să scape de apăsare și de griji, și să aibă grijă de cele cerești. Ei nu-și agoniseau nimic, ba își dădeau agoniseala și scăpau de cele pământești și slujeau celor cerești și se sfințeau, iar când rosteau o rugă lui Dumnezeu, gata, se și săvârșea împlinirea de la Dumnezeu, căci lucrau totul în numele Domnului, trăiau în numele Domnului și se dădeau pe ei înșiși Domnului și lucrau poruncile cerești pe pământ. O, măi fiilor, sfinții aveau inimă și minte și lucrare plină de smerenie și de umilință, și se ascundeau cât puteau cu cele bune ale lor, ca să nu-i învinuiască duhul rău cu slavă deșartă, și lucrau cu frică, lucrau cu rugăciune. Să fii deștept, fiule de azi, că tu trebuie să ajungi la mare lucrare a rugăciunii, dar rugăciunea trebuie s-o ai în tine, și ca s-o ai, îți trebuie nerisipire de minte, îți trebuie minte adunată în Domnul.

O, poporule, poporule, tu ai fost luat cu ușorul și te-ai lăsat așteptat, că mult ai avut de zăbovit cu cele pământești și trupești, dar acum fă-te dragoste, fiule, că dragostea la dragoste trage. Adună-te și dă-I lui Dumnezeu inima ta, vorbirea ta, dorirea ta, lucrarea ta, și fii sărac de toate cele, numai nu de Dumnezeu, că iubirea de Dumnezeu te ajută să dai din lucrarea ta tot ce nu este ceresc. Eu așa ți-am spus: treci din trup în duh, că nimic nu-ți trebuie ca să poți această lucrare. Vino, poporul Meu, spre lucrare de rugăciune, de vorbire cu Dumnezeu! Vino, fiule, la bucuria rugăciunii și nu te mira că te-am povățuit să stai în cuib zburând și să zbori stând în cuib și iubind pe Dumnezeu, Cel ce vine.

O, popor povățuit prin pustiul lumii, povățuit de Cuvântul lui Dumnezeu, o, fiule, iată, ți se cere rodul împlinirii cuvântului venit la tine. Cuvântul vine după tine ca să-ți dea putere de împlinire, ca să-L îplinești pe Dumnezeu în tine, fiule Israel, ca să fii tu Ierusalimul întâmpinării Domnului, să fii cetate, să fie inima ta cetate în care să se coboare și să se odihnească cetele cerești care vin cu Domnul, și să strigi: „Doamne, pleacă cerurile și Te coboară, și vino să ne mântuiești pe noi!”. Ascunde-te în camera rugăciunii și cheamă-L pe Domnul la tine, și cheamă cerul să vină să facă biruință cerească pe pământ, că nu mai e loc pe pământ, că tu mergi pe drum și nu știi pe unde mergi. Zici că e drum, dar e mare, nu e drum, și e numai valuri marea. Singurul loc adăpostit este locul rugăciunii tale, acolo unde prin rugăciune te pui la adăpostul sfinților și al îngerilor, căci cerul tot e cu tine în camera rugăciunii tale. Fă-te rugăciune pentru mântuirea fapturii. Fă-te stâlp de foc, fiule, ca să se vadă la fereastra ta acest foc, acest semn al sfințeniei, căci scris este: «*Cel ce se*

folosește de lumea aceasta, să fie ca și cum nu s-ar folosi de ea». Iată, iar îți spun: nu te mira că te-am povățuit să stai în cuib zburând și să zbori stând în cuib, că să știi, îți trebuie aripioare, poporul Meu. În curând vei avea nevoie de aripioare, fiule. Aripioarele sunt făcute din rugăciune, din vorbirea ta cu Dumnezeu. E vremea să asculte cerul glasul cel de pe pământ. Fii atent ce-ți spun și fii bine atent, că Eu te deprind cu viața cea fără de moarte. Rugăciunea nu te lasă să pieri, nu te lasă să cazi, nu te lasă să te împrăștii, nu te lasă să-L pierzi pe Domnul din tine. Mănâncă, fiule, acest fruct și împodobește-ți inima cu această floare, căci florile de pe pământ sunt rugăciunile, poporul Meu, flori culese de sfinți și de îngeri și duse înaintea Domnului.

O, fiule Israele, vremea e rea; să n-o iubești, să nu stai în ea, și să stai în camera rugăciunii, fiule. Cuvântul cerului și-a fost sămânță de încolțit și de rodit sfințenie. Cuvântul rugăciunii tale este sămânță de semănat în vremea aceasta și pentru vremea aceasta ca să răsară, fiule, vremea cea fără de sfârșit, să răsară din rugăciunea ta, din sămânța rugăciunii tale peste pământ. Poporul, poporul, închină-te lui Dumnezeu. Nu te închina la nimic și la nimeni. Lui Dumnezeu închină-te. Iată ce cuvânt de bunăvestire îți aduc: închină-te lui Dumnezeu, Israele. Închină-te lui Dumnezeu și cu mintea, și cu inima, și cu duhul, și cu trupul, ca să faci împărăție cerească pentru Domnul Dumnezeu tău. Mănâncă fiule, grâu, și duhovnicește și trupește, căci Domnul este Duh și trup. Mănâncă și te fă măricel în sfințenie, că sfinții te ajută spre Dumnezeu, și sfinții vin cu Domnul la tine. Să fii sărac cu duhul tău, și să fii bogat cu Duhul lui Dumnezeu.

O, câte te-am învățat, poporul Meu! Împlinește-te în cuvintele pe care le ai date ție, că iată, Eu vin să te mângâi cu Duhul mângâierii, pe Care lumea nu-L cunoaște, Duhul Cel Mângâietor, pe Care omul nu-L pricepe. O, popor al mângâierii, mângâie-L pe Dumnezeu cu duiosia rugăciunii tale. Taie suferințele de la tine, taie-le cu duhul rugăciunii, dar să știi să te rogi, să știi ce ceri, ca să nu-I faci rău lui Dumnezeu prin cele ce ceri. Fii atent la pași, să nu se împiedice în ceva rău, că fiecare când merge trebuie să se uite la pașii lui, ca să vadă să meargă. Cine se uită la pașii altuia, acela se împiedică. O, fiule, uită-te la Domnul, Care are grijă de tot ce este al Lui, căci iubirea de Dumnezeu se naște în om cu voia omului. Domnul Se naște în om cu voia omului. Și iată praznic de serbare, căci mama Fecioara la glasul arhanghelului și-a plecat voia sa și a zis: «*Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul Domnului*». Domnul îl cere pe om, și dacă omul voiește, atunci se ridică și face voia lui Dumnezeu cu sfințenie și cu frică și cu bucurie. Poporul Meu, să nu intri cu pasul tău prin cele încurcate și nedescurcate. Acesta este lucrul lui Dumnezeu. Tu la Domnul să te uiți, că milostiv este Domnul cu cei ce-L iubesc pe El. Duhul mângâierii vine și te mângâie, vine și te ține treaz, vine să te învăluie în duhul păcii cerești, în praznic de mângâiere și de bunăvestire. Bucură-te, popor al harului! Domnul este cu tine, și tu să fii cu Domnul, popor al mângâierii. Fă din lacrimă zâmbet, și din zâmbet, lacrimă a mângâierii, și stai cu veghe înaintea Domnului Dumnezeu tău. Nu te mâhni la mici încercări, că aurul se lucrează în vreme de cercare, și se face aur bun de folosit, și se face vas de trebuință Domnului. Nu te teme, Israele! Domnul este cu tine și te păzește și te ocrotește cu milă și cu grijă, fiule. Mai e un picuț, și vine bucuria Domnului pe pământ, dar tu să fii cuminte și cu veghe, iubite Israele, râvnind la dragostea sfinților, care se bucurau în duhul rugăciunii și nu-și pierdeau vremea cu nici o risipire a cugetului.

S-a dus odată un om doritor de Dumnezeu, s-a dus la un sfânt care-și avea cămăruța rugăciunii într-o stâncă, și i-a zis sfântului să-l învețe și pe el să facă voia lui Dumnezeu, și el va asculta de ceea ce-l va învăța. Și sfântul a început să-l învețe cuvintele psalmilor și începând i-a citit celui venit primele rânduri de la începutul psalmilor. Și a voit apoi sfântul să citească și rândurile care urmau după primele. Iar cel venit a rugat pe sfânt să se oprească a-l mai învăța și să-l lase să împlinească mai întâi cele ce i-a citit în primele rânduri, și numai după aceea să-i mai dea următoarea povață. Dar cu tine, Israele, n-a fost așa, și te-am învățat cu duhul mângâierii, și ai rămas mic. Eu te mângâi și te rog să te împlinești cu multă sfințenie și să nu te miri că-ți cer lucrarea rugăciunii, lucrarea minții și a inimii tale cu Dumnezeu și cu ascultarea în toate cele venite atâta vreme spre povața ta. Tot poporul lui Israel să se sfințească cu duhul rugăciunii, iar pentru cele ale trupului să lase puțină vreme.

Îmbogățește-te în Duhul lui Dumnezeu, Israele, că vreau să plinesc cu tine Scripturile care spun: «*Uitați-vă la păsările cerului și la crinii câmpului*». De atâta vreme te rog, Israele, cu această Scriptură. Hai, fiule, să crezi în ea, că nimic nu s-a împlinit vreodată fără popor care crede, pentru că nimic nu e la Dumnezeu cu neputință. Ai văzut pe Israel cel de la început că n-a avut ploaie de la Dumnezeu peste pământul lui mulți ani, și s-a dus în Egipt ca să treacă foametea. O, și ce lungă a fost vremea foametei, ce lungă, că acolo aveau grâu, dar nu aveau duhul mângâierii, și nu mai avea cine să-i scoată din Egipt. Dacă Domnul nu dă ploaie, nu crește sămânța oricât s-ar îngriji omul. Dacă Domnul nu trimitea sol să-l scoată pe Israel din foametea duhovnicească, n-ar mai fi văzut Israel pământul cel făgăduit lui, pământul părinților lui. Eu sunt Cel ce adăp pământul cu apele cele de deasupra cerului, căci cerul și pământul sunt înconjurate de ape de jos și de sus. Tăria este numită de Dumnezeu cer, și tăria aceasta este mai tare decât apele, după cum s-a arătat cerul coborât în mijlocul mării de s-au dat apele mării de o parte și de alta a tăriei cerului care coborâse pentru trecerea lui Israel prin apă, prin mijlocul apei, ieșind din Egipt printr-un așa de mare semn, căci toate stihiiile ascultă de Dumnezeu.

Nu te mira, Israele, că ți-am spus să stai în cuib zburând, că pe drum e mare de ape, nu e drum. Ascultă, fiule, ca să te îndeletnicești cu lucrul cel ceresc al rugăciunii, căci cerul voiește să asculte glasul tău de pe pământ. Să fie sărbătoare în inima ta, copile Israele, și să crești mare în cuvântul rugăciunii, ca să te numesc bărbat întru măsura desăvârșirii. Iată, Eu cuvintez peste tine cu duhul mângâierii. Cobor ploaie peste sămânțura Mea așa cum cobor peste ogorul cu grâu ploaie de deasupra tăriei ca să fie grâu pe pământ. Să nu te lași de lucrarea grâului, să nu lași hrana cea cu grâu, că mare este taina bobului de grâu, și voiesc să-ți dau sănătate de duh și de trup, copile plâpând prin vremea de azi. Pentru tine, tată, cobor binecuvântările văzduhului, că pe lume sunt supărat. Lumea nu simte nici o durere, orice i-aș da; nu vrea să se gândească la legea lui Dumnezeu. Pentru tine, Israele, fac ocrotire și milă pe pământ, și te-am vestit pe tine pe pământ, ca să nu Mă învinuiască omul că nu am trimis sol înaintea Mea, înaintea venirii Mele. Acum să stai la scumpit, poporul Meu, la albit, la crescut, la îngrășat, fiule, că Eu dau ploaie peste tine, duhul mângâierii Mele peste tine. Eu sunt aproape, mereu aproape, și semnul Meu de pe creștetul tău te ocrotește, copile credincios. Dacă vrei să vezi împlinirile lui Dumnezeu, crede în ele, că sunt profețite încă dintru început; Eu numai le împlinesc acum.

Israele, Israele, când mergi la lucru pe ogorașul tău, dacă ai ogoraș, ia cu tine cartea Mea, ia în tine cartea Mea, ia cu tine rugăciunea, fiule Israele, și te așează din când în când în genunchi și vorbește cu Dumnezeu în vremea lucrului ogorului tău. Ridică mânuțele și strigă: „Doamne, pleacă cerurile și Te coboară!”. Nu zăbovi prea mult la lucrul tău cel pentru trup, să nu depășești hotarul cel pentru duh, cel pentru trup, că iar îți spun: omul credincios nu are nevoie decât de apă, de pâine, de hăinuță și de acoperământ de vreme rea. Nu-i trebuie omului credincios nici un fel de avere, că va veni vremea, poporul Meu, să vrei să nu mai ai nimic decât pe Dumnezeu cu tine. Scoate din inima ta tot ce-ți place ție și ia în ea tot ce-Mi place Mie, ca să-Mi gădesc plăcerea în tine și să te numesc scump și preaiubit, și să te numesc fericit, poporul Meu.

Nu îngădui duhului îndoielii să bată la ușa inimii tale, că primejdioasă este îndoiala, măi Israele. Ea te duce la cărtire, la clevetire, la nemulțumire, la necredință și la judecată asupra fratelui tău și asupra lui Dumnezeu. Dacă ceva nu înțelegi, nu te supăra, nici nu te îndoii, căci grija ta este să faci voia Domnului. Dacă Eu voiesc să-ți dau înțelepciune mai multă, îți dau. Dacă voiesc să-ți dau mai puțină, mai puțină îți dau. Îți dau ceea ce văd că poți tu să știi și să înțelegi. Îți dau după ascultarea pe care o văd la tine, că mare lucrare este ascultarea. Ascultarea te ține viu întru toate, viu și mulțumit și fără de zbucium și fără de griji, căci grija o are Domnul Dumnezeu tău dacă tu ai grijă să fii credincios și să ascuți. Cere, poporul Meu, cere să-ți dau credință duhovnicească, că multe s-au împlinit duhovnicește, și dacă n-ai știut a crede duhovnicește, te uiți în părți și nu știi să crezi, căci ca să crezi înseamnă să se îplinească cele ce crezi, fiindcă niciodată n-a fost altfel în Israel pentru cele împlinite după glasul Domnului, după cuvântul rostit și înființat spre împlinire.

Poporul Meu, învață lucrarea îngerilor, căci îngerii împlinesc cuvântul auzit de la Dumnezeu. Din înger în înger vine cuvântul Domnului până la cei mai de aproape îngeri, că iată, arhanghelii sunt cei mai aproape de lumea oamenilor. Ei vin și vestesc oamenilor cuvântul lui Dumnezeu, așa cum Gavriil arhanghelul a binevestit pe Fecioara că va fi mama Fiului lui Dumnezeu întru feciorie veșnică. Îngerii și sfinții duc la Domnul glasul lui Israel și slujesc lui Dumnezeu întru lucrare cerească de la pământ și până la masa Treimii cerești, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Fiți cu luare-aminte în toată vremea și fiți în vremea rugăciunii cu luare-aminte, fiilor, că iată, grijile cele pentru trup vă slăbesc luarea-aminte. Fiți cu dragoste și stați cu dragoste înaintea Domnului. Amin.

Eu dau peste Israel duhul mângâierii și cânt cu Israel cântarea îngerului pentru mama Fecioară: «Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te, ceea ce ești plină de daruri, Marie, Domnul este cu tine, și prin tine cu noi! Bindecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Domnul, Mântuitorul sufletelor și al trupurilor noastre». Îngerii au învățat pe oameni să slăvească pe Maica Fecioară, căci ea așa a proorocit: «Mă vor ferici toate neamurile».

Israele, Israele, să fii mare în lucrarea rugăciunii, dar să ai duhul umilit, ca să privească Domnul spre smerenia ta și să ajungi fericit prin duhul smereniei, căci Domnul Dumnezeu tău este blând și smerit cu inima, și Își ascundea slava pe pământ, ca să nu fie învinuit cu slava deșartă, care vine de la lume. Israele, Israele, binecuvântat să fii de Cel ce vine întru numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 1996

Praznicul Învierii Domnului

Sărbătoarea Domnului nu este sărbătoarea omului. Proorocie despre a doua venire a Domnului. Strigătul Domnului peste România.

Aceasta este ziua Domnului. Amin. Ierusalime, popor al Domnului, adu-ți aminte de ziua Domnului și o cinstește pe ea cu bucuria cea sfântă a inimii tale, dar să fii înțelept, că una este să zici bucurie, și alta este să zici bucurie sfântă.

E zi de serbare și de bucurie sfântă. E ziua Domnului, Israele. E aducere-aminte de faptele zilei Domnului, de învierea Domnului Dumnezeului tău, Care S-a coborât din cer ca să Se facă Om, și ca să fie răstignit, și ca să învieze după trei zile de la răstignire. Aceasta este ziua Domnului; ziua Domnului Cel înviat dintre morți, și a rămas această zi veșnică de pomenit și de cinstit cu bucurie sfântă de cei credincioși.

O, Mi-e drumul plin de împotriviri de la cer și până la tine, Ierusalime, dar vin ca să-ți dau salutarea zilei Domnului: Hristos a înviat! Cerul cântă sărbătorii zilei Domnului: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Eu vin din greu, dar vin, că tu, poporul Meu, Mă aștepti, și nu pot să te las nemângâiat. Așa e Domnul, e Domn al mângâierii celor credincioși.

Cei credincioși spun azi: „Hristos a înviat!”, dar spun și cei necredincioși. Cei ce nu cinstesc cu bucurie sfântă această zi a Domnului, aceia sunt necredincioși, aceia ciocnesc pahar cu pahar și se așează la mese păgânești și rostesc: „Hristos a înviat!”.

În ziua când Eu am înviat nu le mai trebuia nimic la cei ce credeau în Mine. Umblau să Mă afle, umblau cu bucurie sfântă și cu dor de Dumnezeu, Care venise să-i răscumpere de la cădere. În ziua aceea cei credincioși n-au mâncat și n-au băut, și erau îndurerați după Domnul lor în Care nădăjduseră, iar Eu M-am sculat din moarte și din răstignire și M-am dus la ei ca să Mă arăt înviat a treia zi, după cum era scris în Scripturi. Trupul Meu cel înviat a pătruns în locul unde erau ucenicii Mei ascunși, nu prin ușă, nu prin deschizătură, ci prin dumnezeirea Mea cea care a făcut toate cele văzute și nevăzute, ținute și neținute. Am apărut în mijlocul lor ca să-i mângâi și le-am zis: «Pace vouă, ucenicilor! Eu sunt, pace vouă, și întăriți-vă credința în Mine, că Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului».

Și la tine vin, poporul Meu de azi care Mă aștepti. Acum stau pe nori și îți grăiesc, și în curând voi sta în mijlocul tău ca și în ziua învierii în mijlocul ucenicilor Mei, căci trupul Meu iarăși se va vedea de pe pământ, și pe pământ sfințit de cuvântul Meu cel ce vine înaintea Mea, după cum este scris în Scripturi despre Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine călare pe cal alb. Și la tine vin, poporul Meu de azi, și îți spun: pace ție, celui ce Mă aștepti să vin! Fericiți cei ce Mă așteaptă să vin, că aceia sunt credincioși în Domnul Cel înviat.

Aceasta este ziua Domnului, și am cuvântat cuvânt pe pământ și am zis să se tocmească serbare cu ramuri umbroase până la capetele altarului, ca să se vadă sărbătoare cerească pe pământ și peste Paștele Domnului, că omul nu știe ce este sărbătoare a Domnului. Sărbătoarea Domnului nu e sărbătoarea omului. Dacă Domnul nu serbează cu omul, aceea e sărbătoarea omului. Israele, Israele, Eu pe tine te-am învățat să cinstești serbările Domnului, serbările cerului pe pământ, și te-am învățat serbarea bucuriei sfinte, cu mulțumire de inimă și cu pacea lui Hristos în tine, fiule scump. Mă uit în tine, Israele,

și te văd că Mă aștepti să vin. Iau cu Mine cerul și vin, și de la cer la pământ sunt numai nori negri, e numai ceață, sunt numai piedici de duh rău, care dau să-Mi îngreueze venirea Mea la Israel.

O, poporul Meu, poporul Meu, tu nu știi, tată, zbučiu-mul Meu, tu nu știi lupta Mea pentru tine ca să te pot pregăti la asemănare cu Mine, ca să Mă pot aduna lângă tine, și pe tine să te pot aduna lângă Mine, căci cine se aseamănă se adună. Lumea zice că Eu n-am să mai vin, dar tu, Israele, să veghezi ca fecioarele cele înțelepte și să nu te iei după lume, că lumea nu știe ce înseamnă împlinirea Scripturilor. Vorbele lumii nu se împlinesc, dar Scriptura se împlinește. O, fiilor, mereu v-am spus: ieșiți din lume! De ce v-am spus mereu așa? Cel ce stă în lume, acela aude de la lume și nu mai ia aminte ca să audă de la Dumnezeu. Cel ce stă în lume crede ceea ce aude și ceea ce vede. Ferice ție, Ierusalime care M-ai ascultat să ieși din lume și să stai cu Mine și cu șoapta Mea peste tine, că iată, din șoaptă s-a făcut cuvânt rostit de pe acoperișuri, după cum scrie Duhul Sfânt din Scripturi. Eu nu se putea să țin ascunsă taina Mea și pe poporul tainei Mele, cu care sunt coborât pe pământ ca să pregătesc venirea Mea cea de a doua. Venirea Mea cea de a doua va face să creadă în Dumnezeu tot omul care a căutat să creadă și să spună că nu este Dumnezeu, și tot iudeul care s-a luat după minciuna plătită cu mulți bani ca să fie împrăștiată peste poporul care M-a răstignit, căci mai-marii poporului iudeu M-au răstignit. De ce M-au răstignit? M-au răstignit pentru că erau mari, și ca să domnească ei peste cei mici, și ca să sugă din lâna oilor și din sângele mieilor lor. M-au răstignit ca să-și acopere fărădelegile lor și să nu aibă cine le vindeca ranele fărădelegilor lor.

O, venirea Mea cea de a doua va fi cea mai mare zi din zilele Domnului, că nu va mai fi atunci decât Domnul biruitor, iar toți cei ce n-au crezut și nu cred vor rămâne biruiți și vor crede în Dumnezeu, Cel ce vine, Cel ce are trup fără de moarte, Cel ce a biruit moartea cu viața dumnezeirii Lui. Venirea Mea cea de a doua va lucra ca fulgerul care străbate cerul de la o margine la alta. Venirea Mea va fi cu toată strălucirea cerească descoperită în lumină ca a fulgerului, fiilor, căci învelișul se va da în lături și va cădea omul din picioare așa cum au căzut străjerii care erau puși la mormântul învierii Mele. Israele, Israele, am spus că cine nu crede nu va ajunge să vadă, după cum străjerii puși la mormântul învierii Mele nu au văzut nimic din ziua Domnului, căci ziua Domnului cade pe om din picioare. Israele, să fii fiu al Domnului, să fii copil al credinței, ca să fii păstrat pentru lumină, căci fiii luminii, fiii zilei Domnului vor sta în lumină și o vor primi și nu se vor topi de strălucirea luminii Domnului.

O, numai cei săraci cu duhul vor avea parte de ziua împărăției cerurilor, care vine pe pământ. Cei săraci cu duhul, aceia cred pe Dumnezeu și numai pe Dumnezeu. Cei săraci cu duhul știu că totul este sărăcie fără Dumnezeu și de aceea nu aleargă după bogății de duh, după înțelepciuni și credințe pământești, după avuții pierzătoare de suflet. Vine vremea să treacă omul pe lângă mormane de aur și de bogății și își va abate ochii cu durere spre cer, dar cerul se va da în lături în vremea aceea, și omul nu va mai găsi cerul, căci cerul stă deschis de două mii de ani, și omul nu vede, și omul nu știe că cerul e deschis. Atâta Duh Sfânt suflă de două mii de ani din cele patru vânturi ale cerului, atâta binefacere din cer, și omul nu vede și nu știe. Omul nu se întoarce să-I mulțumească lui Dumnezeu și cerului, căci ca să te întorci și să mulțumești înseamnă să rămâi apoi în slujba lui Iisus Hristos pe

veci, așa cum Simon cel vindecat de lepră a venit înapoi să-I mulțumească Domnului de vindecare și să rămână pe veci cu Domnul vindecătorul.

O, Românie, ce micuță rămășiță am în tine care nu se pleacă să se închine la dumnezei străini! Așa am găsit și în Israel în vremea zilelor Mele, a zilelor Domnului. O, Românie, înviază, ca să auzi oftatul Domnului! Deschide-ți auzul, ca să auzi și ca să crezi că vine Domnul și că Își începe slava Sa în mijlocul tău! Am în mâna Mea o mână de grâu, sămânță luată din tine, și o țin în mâna Mea, ca să se facă scumpă și să semăn peste tine grâu nou, veac nou, popor de sfinți. Eu, Domnul Iisus Hristos, grăiesc în Duhul Sfânt. Auzi-Mă, Românie, și împlinește-te în credință, ca să faci faptă cuvântul Meu, și ca să nu piară fiii tăi cei tari la cerbice, că nu vreau să vin să te lovesc pe neștire.

Israele, poporul Meu cel din români, tu să nu te temi de nimic, fiule. Nu te teme că ești mititel, nu te teme că ești puțin, că Eu când am plecat la Tatăl am lăsat de sămânță vreo sută și ceva de inimi credincioase, și apoi au prăsit și s-au înmulțit, și s-a răsfirat pe tot pământul sămânța din Iisus Hristos vreme de două mii de ani. Vestea despre întoarcerea Mea a fost luată de vânt și s-a dus până la toate marginile, numai tu să stai întru serbare de Paști așteptând pe Domnul tău. Tu, tată, pregătește Paștele, pregătește-l mereu, că Eu vin, fiindcă Scripturile făgăduiesc întoarcerea Mea. Ierusalime, să fii mereu atent cum stai în așteptarea Mea, ca să cunoști, ca să nu fii luat într-o clipă de neștire, de neașteptare. Nici una din lucrările Mele să nu te ia pe neașteptate, că multe lucruri dumnezeiești se vor coborî din cer pe pământ pentru împlinire, dar să ai ochi duhovnicești, căci cu cei trupești nu pătrunzi înțelegerea tainelor lui Dumnezeu.

Eu, fiule, vin mereu cu duhul mângâierii pentru cei credincioși, pentru cei ce fac faptă din cuvântul Meu. Am să vin să te învăț cum să te rogi, și tu te vei ruga îndemnat de Duhul Sfânt în duhul tău, că Eu la cererea celui de pe pământ împlinesc făgăduințele Mele. Poporul Meu, ai văzut în Israel că aveam pe câte cineva care se ruga în vreme de grea strâmtorare, și Eu auzeam pe cel drept, pe cel mare la rugăciune, și aduceam peste Israel dezlegarea din robii și din grele încleștări. Mereu, mereu se ridica din Israel câte un mijlocitor ca să le fiu izbăvitor.

Să Se coboare din cer Duhul Sfânt al rugăciunii ca să învețe duhul lui Israel să se roage și să ceară împlinirea făgăduințelor Domnului, că vine ziua Domnului, Israele, vine, fiule, și să te găsească în duhul rugăciunii și al ascultării. Și am să cobor și cuvânt în șoaptă pentru tine, poporul Meu, că văd că este de lucrat în șoaptă peste tine, peste ogorul tău din loc în loc. O, Ierusalime, înfîrpează-te în lucrarea rugăciunii și nu uita nici o clipă de această lucrare. Creștinul care voiește să fiu mereu cu el, acela Mă ține mereu lângă el și cu el și în el prin lucrarea rugăciunii.

Învăț-te să mănânci și să bei ca Dumnezeu, ca Mine, fiule Israele, mâncare pe care lumea nu știe a o mânca. Învăț-te, fiule, ce înseamnă să calci pe urmele Mele și să iei de dus jugul Meu, și nu cum face lumea care zice „*Hristos a înviat!*” neînțelegând adevărul acestui cuvânt de credință. „*Hristos a înviat!*” înseamnă mărturisirea credinței în Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel răstignit și înviat, și Care dacă S-a înălțat, iarăși va să vină. Acest cuvânt de credință este folosit de mulți din cei care calcă în picioare puterea Domnului din om. Israele, să se uite lumea și să te vadă, ca să priceapă ce înseamnă Hristos a înviat în om și mărturisirea lui

Hristos din om. Alt soi de sărbătoare face omul din sărbătoarea Paștelui Domnului, iar Eu sunt plin de oftat și de jale că nu mai găsesc pe pământ flori de cules pentru cer, că tot omul este încurcat și greu de descurcat din spinii lui. Tu, poporul Meu, să paști strânsură, tată, iar Eu te voi îmbucături din vreme în vreme cu iarbă cerească dacă știi să mănânci cu folos. Să te văd mâncând și crescând, să se prindă mâncarea de tine, iar tu de ea, că Eu și cu tine duhovnicește vorbim.

Sună la uși arătarea Mea cea de la sfârșitul veacurilor omului. Sună, și omul nu aude, dar tu ești martorul Meu care vei mărturisi pentru Mine că am sunat la toate ușile, la toate porțile, la dealuri și la munți, la soare și la lună și la toate stihiiile de pe pământ care nu sunt deprinse cu glasul Făcătorului. Tu, poporul Meu, strigă să vină Domnul. Strigă, fiule, ca să vin, ca să răspund strigătului tău și să vin; să vin și să te găsesc cu Mine și cu cele din dreapta. Eu Mă sălășluiesc cu duhul păcii Mele în duhul tău, popor al Domnului. Eu trag din greu să te ocrotesc, dar ajută-Mă să te ocrotesc.

E zi de Paști ceresc cu tine. Stai în haină de cină, poporul Meu. Când te culci și când te scoli, ia jugul Meu, că e ușor și e sfânt, și să se cunoască acest semn la tine și cu tine. Când te culci, pune-l sub căpătâi ca o pernă, iar când te scoli, ia-l ca semn al stăpânirii întru Iisus Hristos, Domnul tău. Cuvântul credinței tale să se vadă la tine lucrător, și să rostești după adevăr salutul Meu și al tău: Hristos a înviat! Adevărat, Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

1/14 aprilie 1996

Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

Omul lui Dumnezeu împlinește cuvântul lui Dumnezeu. Rugăciunea miresei: „Vino, Doamne!”.

Iarăși zic vouă, fiilor iubiți ai Ierusalimului Meu, iarăși, a opta zi după învierea Mea vin și zic: Pace vouă! Pace vouă, și fiți credincioși, că acesta e cel mai mare dar pe care voi trebuie să-l aveți și să-l purtați înaintea Mea și înaintea fiilor oamenilor, care nu-și mai pierd vremea cu faptele credinței în Iisus Hristos, Cel înviat în ziua întâi după așezarea zilelor, după facerea zilelor, că și zilele au fost făcute, fiilor.

O, popor învățat de Domnul Dumnezeuul tău, Eu sunt Cel ce M-am dovedit Domn al învierii Mele dintre cei morți. Nu în zadar a rânduit Tatăl Meu să nu fiu văzut de Toma când M-am arătat întâia oară după înviere ucenicilor Mei, căci ucenicul Toma a aflat după arătarea Mea cea dintâi după înviere, iar când a aflat de la ceilalți care i-au zis lui: «Am văzut pe Domnul», el a zis cu dor și cu durere, ca și cum cu inima s-ar fi rugat să vin să Mă vadă și el, și așa a zis: «Dacă nu voi vedea semnul cuielor în mâinile Lui și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui cea împunsă, nu voi crede». Ucenicul Toma a spus aceasta de la Duhul Sfânt, fiilor, căci Domnul Cel înviat avea să dovedească îndeajuns învierea Sa. Și după opt zile iarăși s-au strâns grămadă ucenicii, și era atunci și Toma cu ei, tot cu ușile încuiate, căci iudeii căutau să stârpească orice bănuială în norod cum că Hristos a înviat cu adevărat. În ziua întâi după înviere am venit la ai Mei și zicându-le lor: «Pace vouă!» le-am arătat palmele Mele străpunse de cuie și coasta Mea cea împunsă, ca să-i ajut să creadă că sunt Cel adevărat Care stătusem cu ei trei ani și jumătate și căroră le vestisem totul dinainte. În ziua a opta când era și Toma, am stat iar în mijlocul lor, plin de Duhul Sfânt al învierii, și am

zis: «Pace vouă!», și am zis iarăși: «Adu, Tomo, degetul tău și pune-l pe mâinile Mele și pe coasta Mea, și crezi că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și să creadă apoi toți cei ce n-au văzut». Eu le-am dat ajutor la toți să creadă, dar omul a rămas necredincios; omul fără de credință a rămas tot așa. Eu l-am ajutat pe om să creadă, și crezând să aibă viață în numele Meu. Eu M-am dovedit Dumnezeu înviat cu adevărat. Eu M-am dăruit omului ca Domn al învierii, și omul n-a luat ca să aibă viață în numele Meu.

Israele, Israele, poporul Meu de azi, cine nu are viață în numele Meu, acela este om fără de viață. Cine are viață în numele Meu, acela este veșnic, precum Eu sunt. O, fiule Israele, nimeni nu înțelege Scripturile, nimeni, măi copilul Meu, nimeni, căci cine le înțelege, acela are viață veșnică, acela nu gustă moarte niciodată, căci așa zic Eu prin Scripturi: «Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va vedea moartea niciodată». Așa am zis: «Cel ce este de la Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu, și când nu ascultă, nu este din Dumnezeu». O, e mare Scriptură să fie omul din Dumnezeu. Israele, Israele, nu te mira de ce nu crede omul, de ce nu împlinește omul cuvântul lui Dumnezeu. Acela nu este din Dumnezeu, de aceea nu împlinește și nu ascultă. O, nimeni nu înțelege Scripturile, așa cum nu înțelegeau fariseii și cărturarii din vremea cea de atunci, care-Mi ziceau că am demon, pentru că Eu le-am zis lor că au de tată pe diavolul cel ucigător de oameni, cel în care nu este adevăr, tatăl minciunii, care din ale sale grăiește minciuna. În zadar ziceau ei că sunt urmașii lui Avraam, în zadar, fiilor, că ei erau ucigători de oameni. În zadar ziceau ei că sunt ucenicii lui Moise, așa cum în zadar zic cei de azi care slujesc în numele Meu și zic că sunt ucenici și apostoli ai lui Hristos; în zadar zic că sunt dacă faptele lor sunt departe de cuvântul lui Dumnezeu care rămâne neîmplinit de ei, neascultat de ei. Iată Scriptură neîmplinită. Așa zice Scriptura: «Cel ce ascultă cuvintele lui Dumnezeu nu va gusta moartea niciodată», dar aceștia știu cuvântul lui Dumnezeu și gustă mereu moarte, și zadarnic știu ei ce este viață dacă gustă moarte. Dar Eu voi împlini această Scriptură și voi sufla Duh Sfânt lucrător spre vedere, că Eu după înviere M-am arătat ucenicilor și le-am arătat semnele răstignirii ca să creadă că Eu sunt, și apoi am suflat peste ei și le-am zis: «Luați Duh Sfânt!». Ei au văzut, au crezut și au luat Duh Sfânt, și au lucrat cu Duhul Sfânt în numele Meu, și fericiți s-au numit aceia, căci au văzut și au lăsat mărturia învierii Mele și a dumnezeirii Mele adevărate, și au lăsat credința întru Unul Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Dar Scriptura mai făgăduiește o mai mare fericire ca atunci, căci în a opta zi când Toma a și pipăit semnele răstignirii Mele, atunci așa am rostit: «Pentru că M-ai văzut ai crezut, dar mai fericiți vor fi cei ce vor crede fără să vadă, cei ce vor crede în mărturia voastră că M-ați văzut înviat și cu semnele răstignirii pe trupul Meu cel înviat».

O, Israele, popor care crezi împlinind cuvântul Meu care vine pe nori cu Mine la tine! O, fiule, trupul Meu cel înviat, cel fără de moarte, se va arăta curând, curând, după cum cuvintează Scriptura. Fiilor, fiilor, multe cuvinte ar fi voit omul să scoată din Scriptură, dar n-a îngăduit Dumnezeu să facă omul tot ce vrea el. Să știi, tată, că omul de azi e supărat că n-a scos din Scriptură cartea lui Ioan cea de la urmă. E supărat omul că n-a ascuns această carte. Așa a voit să facă, dar s-a temut de cuvântul care leagă pe om să nu se atingă să strice cartea aceasta, căci așa zice proorocul: «De va pune cineva ceva la cartea aceasta, Domnul va pune peste el pedep-

sele scrise în ea, iar de va scoate cineva din ea, Domnul va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea sfântă despre care scrie în cartea aceasta».

E supărat omul că n-a ascuns această carte, dar cuvântul care leagă a rămas puternic peste ea. Fiilor, fiilor, așa scrie în cartea aceasta: «Amin, amin, vin curând. Amin, amin, vino, Doamne Iisuse!». Vedeți voi, măi fiilor, duhul miresei care răspunde: «Vino, Doamne Iisuse!». Duhul miresei care zice: «Vino!», a rostit încă de atunci: «Vino, Doamne Iisuse!», și acest cuvânt al Duhului Sfânt trebuie să fie împlinit și rostit de mireasa care va întâmpina trupul Meu cel înviat, care curând, curând va veni și va avea mireasă, că M-a trimis Tatăl pe pământ să-Mi pregătesc mireasa, fiindcă la nașterea Mea Mi-a făcut și mireasă, Mi-a născut și mireasă, și iată, din cea născută pe pământ odată cu nașterea Mea între oameni, din România Îmi iau mireasă. Eu pe ea o pețesc de două mii de ani, și nimeni dintre oameni n-a știut această taină a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Cerul României este plin de sfinți. Fiecare țară are un cer cu sfinți, dar România are sfinți numiți de Dumnezeu prin alegere, prin naștere odată cu nașterea Mea. România are nume de fată, nume de mireasă.

Fiilor, fiilor, așa scrie în Scripturi: «Da, vin curând». Iar mireasa zice: «Amin, amin, vino, Doamne Iisuse!». «Eu sunt steaua strălucitoare a dimineții celei veșnice, iar Duhul și mireasa zic: vino! Și cel ce aude să zică: vino!».

Vino, Doamne Iisuse, vino! Vino și îplinește-Ți făgăduințele pentru timpurile fericite despre care Duhul scrie în Scripturi!

Vino, Doamne! Vino, cer nou și pământ nou, vino! Vino cu slava ta peste noi, cetate sfântă de nou Ierusalim! Vino cu găteala miresei și împodobește mireasa pentru Mire!

Vino, Doamne! Vino și glăsuiește din tron și întinde-Ți cortul nunții și acoperă-Ți mireasa și rămâi pe veci cu ea, Mire și Dumnezeu! Vino, și să piară cele dintâi; lacrima și moartea și durerea șterge-le, și rostește Scripturile care spun: «Iată, noi le fac pe toate».

Vino, Doamne, vino, căci adevărate sunt cuvintele Tale!

Vino, Doamne! Vino și îplinește-le pe toate cele rostite de Tine, și să se audă glasul Tău care va spune: «Făcutu-s-a!». Amin.

O, vino, Doamne, și pregătește slava tainei muntelui cel înalt, care poartă pe el cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel ceresc, venit de la Tine pe pământ, făgăduit dintru început, căci Tu ești Alfa și Omega! Vino să-Ți întărești mireasa și s-o vestești că vii!

Vino, Doamne, Atotțiitorule și Mielule! Vino și luminează cetatea Ta cu mărirea Ta, că Tu ești făclia ei!

Vino, Doamne Iisuse, și luminează neamurile întru lumina cetății Tale, ca să Te mărească pe Tine împărații pământului. O, vino și ia noaptea de peste zi și deschide calea zilei și bucură totul de slava Ta!

Vino, Doamne, și cuvintează cuvânt de viață peste moarte, ca să dispară duhul pângăririi și al minciunii, și să se deschidă Cartea Vieții și să primească pe cei ce sunt ai ei!

Vino, Doamne, Cel ce ești izvorul râului vieții, care curge din tronul Tău! O, Dumnezeule și Mielule, Care dai roade pomului vieții, roadă veșnică spre tămăduirea făpturii, vino cu îngerii și cu sfinții care vor sluji tronului Tău și care au numele Tău pe frunțile lor!

O, vino Doamne, că Tu ești duhul proorocilor care au vestit făgăduința timpului fericit, a împărăției tinereții veș-

nice și a vieții veșnice! Vino, Mire iubit, căci Duhul Tău a spus: «Iată, vin curând, și fericiți sunt cei ce spală veșmintele lor ca să aibă intrare pe porți spre pomul vieții».

Vino, stea strălucitoare a dimineții celei veșnice, căci Duhul și mireasa zic: «Vino!».

Doamne, pleacă cerurile și Te coboară și vino să ne mântuiești pe noi, căci Duhul și mireasa zic: «Vino!». Vino și slobozește glas din tronul Tău zicând celor ce Te iubesc: «Lăudați pe Domnul, voi, cei ce slujiți Lui, cei ce vă temeți de El!», și toți să glăsuiească înaintea Ta: «Aliluia, aliluia, aliluia! Domnul nostru este Împărat și Mire cu mireasă învăluită în veșmânt de in curat, viață sfințită înaintea Mirelui».

Vino, Doamne! Vino, Mire iubit! Vino, că Tu ai rostit peste slujitorul Tău, și ai zis: «Scrie: fericiți chemații nunții Mielului», și iar ai zis: «Scrie, că acestea sunt cuvintele adevărului».

Vino, Doamne Iisuse, și ascunde durerea celor ce vor fi așezați la masa Ta de nuntă! Vino și ne fă părtași la mila Ta, la masa Ta de milă, la masa Ta de nuntă, căci Duhul și mireasa zic: «Vino!». Vino, că dinaintea Ta se dau toate în lături ca să vii; cerul și pământul se trag în lături, ca să Te arăți venind, ca să fii văzut venind și să Te sălășluiești lângă mireasă întru taina muntelui cel înalt al Tău. Amin.

O, Israele, Israele, Duhul Se roagă pentru tine, Israele, mireasa Mea. Roagă-te și tu cu duhul, roagă-te cu curățenie, roagă-te cu așteptare, Israele român.

O, Românie, nume de fată, nume de mireasă, numele tău e frumos, numele tău e o taină, numele tău e un nume nou. Voiesc să fac din tine un pământ nou. Lasă-te spre odrăslire, căci Duhul și mireasa strigă să vin.

Israele, turmă micuță, sămânță nouă, cheamă-Mă ca pe o ploaie peste semănătura ta, cheamă-Mă, că vin! Vin, că ești mică și plâpândă, turmă iubită. Întărește-te, și iarăși zic, întărește-te și te luminează întru sfințenie și întru iubire. Stai înaintea Mea și mereu adu-Mi aminte de cele ce Eu am făgăduit pentru răscumpărarea cea mare.

Poporul, poporul, să fii credincios, fiule, ca să pot lucra prin credința ta. Vremea apasă, dar tu să nu slăbești în credință, căci credința ta va împlini tot ce este scris pentru venirea Mirelui, pentru venirea Domnului. Eu te acopăr cu acoperământul Meu, dar tu să fii tare în credință, tare ca Avraam, Isaac și Iacov, ba și mai tare. Eu te hrănesc ca să ai putere și credință. Eu te iubesc ca să ai Mântuitor. Eu vin curând. Nu te teme. Nu te teme, poporul Meu. Stai înaintea Mea și să fii credincios, poporul Meu. Îți hărăzesc credință și sfințenie și mare mântuire. Amin.

Bindecuvântat să fii și credincios să fii, căci fericiți sunt cei ce cred că vin, că aceia Mă vor vedea când vin.

Poporul Meu, Hristos a înviat! Hristos vine, vine Cel înviat!

Hristos a înviat! Cu adevărat a înviat Cel ce vine. Amin, amin, amin.

8/21 aprilie 1996

Praznicul Înălțării Domnului

Credința este dar de la Domnul. Vița și mlădițele. Rugăciune de rodire a veacului nou. Dragostea nu cade niciodată.

Mai întâi se coboară pacea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin. Se coboară cuvântul Celui înălțat la Tatăl, se coboară la Israel, iar tu, Israele, să ridici

brațele inimii tale și să primești cuvântul și să-l mănânci, fiule, să-l mănânci cu inima și să te bucuri, poporul Meu. Te-am bucurat și te-am mângâiat, fiule Israele, că Eu știam dintru început în ce vreme ai să fii tu, cel mic, și fără mângâierea Duhului Sfânt nu puteai, fiule mic. Te-am mângâiat că așa este scris în Scripturi despre Duhul Sfânt Mângâietorul, pe Care Eu ți L-am promis pentru vremea aceasta grea și fără mângâiere. Omul lumesc nu are nevoie de mângâierea cea de la Duhul Sfânt. El este deprins cu mângâieri mincinoase, care nu țin de foame sufletului. Dar pe tine te-am învăluit mereu în duhul mângâierii, în năframa cea mângâietoare a Duhului Sfânt, și ca într-un scutec te-am ținut, ca să te simți ocrotit, așa cum se simte copilul mic în brațele mamei lui. Ție ți-a dăruit Dumnezeu iubire de Duh Sfânt, popor al Domnului. O, am venit să te bucur. Ți-am dat cuvânt mult și cu bogăție mare în el, și ai, fiule, ai ce să mănânci ca să fii de ajuns de mare pentru vremea împlinirilor, care încet, încet vin spre arătare. Ți-am dat cuvânt mult, și ai. Ți-am dat să crești prin el, să te desăvârșești în el, dar iată, îți trebuie bucurie sfântă și dulce, și vin să te bucur cu hrană caldă, fiule mic, fiule de la capăt, ca să vezi că Eu sunt cu tine până la capăt, așa cum ți-am promis prin Scripturi.

O, ce mare este darul credinței, măi fiule! E mare dar să crezi în tot ce am făgăduit Eu, e mare dar, copile Israele, mare de tot, că numai prin credința omului lui Dumnezeu s-au săvârșit toate câte a făcut Domnul în veacurile Sale. Drumul omului cu Dumnezeu se începe cu credința, și dacă așa se începe, el nu se mai termină, căci credința rămâne în veac prin faptele ei, și drumul ei e veșnic, e veșnicie, fiule. Tu așa să crezi, că Dumnezeu poate, și niciodată să nu slăbești în acest dar purtător de puterea lui Dumnezeu.

Israele, poporul Meu, tu porți azi în inimă ziua serbării cea de acum două mii de ani când Eu în văzul celor ce credeau în Mine M-am înălțat la Tatăl după patruzeci de zile de la învierea Mea dintre cei morți. De ce, fiule, M-am înălțat la Tatăl? Ai găsit tu în Scripturi cuvântul la această întrebare? M-am înălțat ca să pot să fiu cu voi, cei credincioși, de atunci și până acum. M-am înălțat ca să pot veni la poporul Meu, să fiu cu el până la capăt, iar la capăt să-i dau celui credincios locul lângă Tatăl, că Eu așa am spus: *«Mă duc să pregătesc loc, ca să fiu în el cu poporul Meu și să-l păstoresc»*. Amin. Dacă nu M-aș fi dus la Tatăl, cum aș fi pregătit tot ce trebuia pregătit pentru cei credincioși în Mine? Dacă rămâneam pe pământ, văzut de om, omul credincios se învăța cu Mine și nu mai avea ce să creadă dacă rămâneam văzut de omul credincios. Am făcut așa, ca să aibă omul darul credinței, și prin credință să lucrez să pregătesc locul cel minunat al casei Tatălui Meu, ca unde sunt Eu, să fie și poporul Meu, și să-l păstoresc întru plata fericirii celor credincioși. Una e să fie Domnul Iisus Hristos cu fiul cel credincios în chip văzut, și alta e să fie de lângă Tatăl cu cel ce crede în Fiul Tatălui.

Israele, Eu sunt nedespărțit de Tatăl și în cer și pe pământ. Eu dacă sunt cu tine, cu Tatăl sunt lângă tine. Eu dacă sunt lângă Tatăl, cu tine sunt lângă Tatăl, și îți întăresc darul credinței, copile Israele. Dar vreau cu tot dorul Meu dumnezeiesc să fii priceput în credință, mai priceput decât ești, mai priceput, mult mai priceput decât ești, fiule, mai adâncit în această taină, mai plin de dar întru darul cel atât de mare al credinței, ca să poți vedea minunile cele nevăzute ale credinței omului îndumnezeit, așa cum a văzut ucenicul lui Elisei, așa cum au văzut toți sfinții, toate slugile lui Dumnezeu, care te ajută azi pe tine pe drumul credinței. Drumul

credinței este singurul drum. Nimic nu înseamnă drum în afară de acest drum. Întărește-te pe drumul spre Mine, fiule, că de aceea te-am așezat Eu acum pe treapta rugăciunii adevărate. Să nu ai odihnă în această lucrare a rugăciunii până ce nu o vezi că-și desface fructul ei. Să te desfătezi, fiule, cu această mireasmă aducătoare de Dumnezeu, că prin ea Eu vin; ea e drumul Meu, ea Mă va descoperi văzut în mijlocul tău, Israele de azi, căci cel de ieri care a crezut, este cu Mine, și se va lăsa văzut lângă Mine, și lângă tine cu Mine. Eu ți-am dat darul credinței, ca să ai din belșug, și te-am înfășurat în darul rugăciunii adevărate, însoțit de darul credinței, căci cum s-ar ruga cineva fără să creadă, fără să nădăjduiască?

O, fiule scump, mîncarea, ca s-o mănânci, trebuie s-o faci întâi. Sămânța, ca să-i vezi rodul, trebuie s-o pui mai întâi la crescut și la udat și la plivit și la săpat și la îngrijit. O, ce mult se bucură un grădinar când vede sămânța pusă de el că iese și aduce roadă! Așa să te bucuri și tu, fiule al credinței, de rodul seminței tale, de rodul rugăciunii tale. Rugăciunea ta va rodi veac nou, văzut de ochii tăi, va rodi cer nou și pământ nou, după cum este făgăduința prin Scripturi, și rodul nu va mai avea veștejire. Să nu te lași ostenit la lucrul rugăciunii, fiule, că Eu te învăț lucruri minunate, măi Israele. Te-am învățat să te strângi ciorchine și să te așezi la copt și la împlinit. Ia în mână un ciorchine de strugure sănătos și te uită bine la el, ca să vezi cum sunt strânse bobitele pe ciorchine și cum stau ele laolaltă sugând din viță până ce este adus copt pe masă, până ce poți mânca din dulceața lui, din mireasma lui, și să bei din vinul lui, fiule, din bucuria lui, Israele. Te-am învățat cum să stai grămadă, ca să rodești, ca să fii ciorchine cu bobite grase și sănătoase laolaltă înaintea Mea, Care te cresc, căci Eu sunt viță. Te-am învățat să te rogi, fiule, te-am învățat cum să sugi din viță, cum să fii din viță, cum să stai în viță, căci ciorchinele este rodul viței, fiule. Te-am învățat ca să te faci din firesc duhovnicesc uitându-te la grămada de bobite care sunt adunate pe ciorchinele de strugure.

O, poporul Meu, strugurașul Meu, rodul Meu cel mult așteptat! Orice mamă așteaptă să-și vadă rodul crescut și împlinit. Orice viță așteaptă să-și vadă rodul, fiule. Eu sunt viță, voi sunteți mlădițele, dar voi sunteți strugurașii. O, poporul Meu, strugurașul Meu, să te uiți, fiule, la ciorchinele de strugure, și așa să fii și tu în viță. Bobitele stau grămadă, stau lipite una lângă alta și sunt de aceeași culoare, de aceeași mireasmă, de aceeași rouă învăluite spre răcoarea lor, de același soare încălzite, din pământ și din cer hrănite. Fii atent, copile scump, din pământ și din cer hrănite. Pământul fără de cer nu este, iar cerul fără pământ nu este. Așa și tu, copile, strugurașul Meu, să fii făptură deplină, fiule, să fii întreg în toată clipa. O, Eu te învăț, și tu să înțelegi, că este musai să înțelegi, ca să te faci din firesc duhovnicesc, și să nu spui și tu ca cei de la început că nu e vremea, căci cei de acum treizeci-patruzeci de ani n-au vrut să se așeze în vremea cea duhovnicească, fiindcă e greu când ai altceva de făcut să mai faci și cele duhovnicești și să le faci cu iubire și cu credință. E greu să faci rugăciune adevărată când ai de făcut atâtea, când ai și alte griji, când ești și firesc, și duhovnicesc. O, greu i-a fost creștinului Meu cel hrănit prin această lucrare să se facă din firesc duhovnicesc, așa cum învață Scriptura. Până când or fi voit ei, oare, să fi mers așa? Dar am azi popor desprins de cele firești; am popor care se folosește de cele firești ca și cum nu s-ar folosi de ele; am fii care lucrează cu toate întru duhovnicie de duh și de trup; am, și Mă rog Tatălui Meu, Care Mi i-a dat, să-i desăvârșească întru Mine, căci Tatăl așa închinători

voiește, închinători în Duhul Adevărului. Israele, strugurașul Meu cel dulce Mie, să nu te lași, fiule, furat de cele ce faci cu mâna. Tu să-ți lași inima înaintea Mea, în inima Mea, și să faci lucrarea inimii în inimă, așa cum bobitele de pe ciorchine stau strugure una în alta, una lângă alta în viță. Lasă, tată, inima ta în inima Mea. Eu am grijă de tine mai mult decât tine. Lasă-ți dulceața să-ți fie dulce în viță, căci omul lui Dumnezeu este fiu al lui Dumnezeu, și trebuie să fie în Dumnezeu. Amin.

O, copile al Meu, lucrarea ta e dragostea, tată. Învăță bine această lucrare, că iată Eu cât stăruiesc să te învăț. Vin cu duhul mângâierii și te învăț ca să știi și să crezi că lucrarea ta e dragostea, și iar îți spun să te uiți la bobitele din ciorchine cum stau ele, cum se hrănesc ele, cum se desăvârșesc ele întru îndulcirea lor din viță. Și îți mai amintesc, Israele scump, cum să lucrezi la zidirea ta, căci tu ești zidirea lui Dumnezeu. Lucrează, tată, la zidirea ta, că asta este lucrarea ta: lucrarea duhovnicească. Îți amintesc de cuvântul Duhului Sfânt care a lucrat în voi și a grăit așa: când faci un zid mai mulți laolaltă în Domnul, și când cărămizile sunt puse în zid, și dacă zidul nu este de ajuns de drept, și dacă cineva din zidari vede că trebuie mai multă atenție, mai multă vedere la lucrul zidirii, acela să pună cărămida lui și să îndrepte zidul, ca să meargă zidul drept, din ce în ce mai drept, cu dragoste îndreptat, cu răbdare, cu înțelepciune și cu dragoste, iar zidarii vor lucra drept, cu atenția lor sporită la zidire, și să zidești, măi Israele, și să nu te oprești din zidit, căci Domnul tău îți plătește, fiindcă El este vița, și voi sunteți lucrătorii Lui. Eu sunt Stăpânul viei, și am plata lucrătorilor, și îi învăț pe lucrători dragostea, și fiecare va avea un întreg ca plată, așa cum scrie în Scripturi, căci dragostea se împarte egal, fiindcă în dragoste nu este părtinire, ci este dăruire și iubire, și fiecare va avea plată câte un dinar, câte un întreg. Când dragostea nu este toată, atunci ea nu este. Dragostea este aceeași de la început și până în veac.

Mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte. Mângâie-te, Israele, cu cele de la Mine, și unul pe altul să vă mângâiați cu Mine, că Eu sunt cuvântul cel viu, și Mă dau spre hrană ție, ca să fii viu. Tu când zici „*Tatăl nostru*“, să crezi, fiule, ce zici, căci Tatăl îți dă ție pâinea cea de toate zilele, și ți-o va da în veci. Tu nu ți-o poți da și de aceea o ceri de la Tatăl, pentru că tu ești al Tatălui și Lui te rogi. Să fii atent din zi în zi mai mult la cuvintele pe care Eu te-am învățat să le aduci Tatălui spre rugăciune. Să fii atent la tâlcul lor și să nu uiți că ceri de la Tatăl, și dacă ceri, trebuie să crezi și să te bizui pe Tatăl tău de la Care ceri. Cere, fiule, că a venit vremea să știi ce ceri și să vezi ce ceri. Fii atent la rugăciunea „*Tatăl nostru*“, din zi în zi fii tot mai atent către Tatăl, ca să vadă Tatăl că știi să te rogi cu adevărat. Fii atent, copile scump, să nu te mai risipești cu mintea. Mintea ta să fie locul Duhului Sfânt, Care te adună bobită cu bobită în ciorchine, ca să fii struguraș, Israele. Fiți adunați struguri, struguri, și hrăniți-vă din viță, căci vița Eu sunt. Plângeți după laptele viței cum plânge copilul după sânul mamei și țineți cu toate măduarele voastre duhovnicești lucrarea păcii între voi, lucrarea dragostei dintre voi. Zidiți la zidul lui Dumnezeu, zidiți dulce, zidiți în iubire, căci iubirea gândește, grăiește, mângâie, suferă și se tămăduiește una pe alta în trupul ei. Inimă pe inimă să se iubească, iubire pe iubire să se hrănească, și să nu dați loc, fiilor, la răni. Fiți moi, fiți blânzi, fiți atenți, că pentru voi sunteți, pentru binele vostru cu Mine, pentru grăbirea venirii Mele în mijlocul iubirii voastre, fiilor. Iubirea din voi să știe ce vrea, să știe ce dă, să știe cui dă și de la cine va lua răsplata.

Aceasta este mare înțelepciune în mintea omului lui Dumnezeu. Această înțelepciune ține pe om în iubire. Amin.

O, Israele, strugurașul Meu, așteaptă cerul rodul tău cel duhovnicesc. E greu pentru cel ce n-a înțeles duhovnicesc până acum, dar e ușor să ascuți acum, copilul Meu, și să te faci mare la înțelepciune, așa cum au fost sfinții care vă așteaptă acum pe voi, cei mai mici, că mare le este dorul de lucrul vostru cel duhovnicesc întru vița cea care atât de mult v-a hrănit și v-a dat îndemn la zbor ceresc între cer și pământ. Eu de aceea v-am spus: mâncați strânsură, că în ea găsiți lecțiile de zbor, în ea găsiți și izvor de lacrimi de pocăință dacă n-ați fost mai din timp duhovnicesci. Iar Scriptura spune că o clipă de pocăință te naște din cer, te naște de sus într-o clipă, ca să fii de sus, fiule, ca să fii din împărăția lui Dumnezeu.

O, mănâncă strânsură, fiule, că a rămas nemâncată. Nu trebuie să rămână nemâncată, măi fiule; nici o firimitură să nu se piardă, că de aceea am strâns-o, ca să o mănânci, copilul Meu. Eu pentru mâncat am coborât-o din cer la tine. Mănâncă, Israele, că dacă Israel mânca de câte ori venea mâncarea la el, acum aveam poporul, dar poporul de la început a mâncat cu urechile, bietul de el. Bucuria Mea era să fi mâncat și să se fi cunoscut că mănâncă. Dar n-a mâncat, și de aceea n-a știut gustul mâncării și fructul mâncării și creșterea lui duhovnicescă.

Israele, strugurașul Meu, crești, tată, în cele duhovnicesci, că nu pot să tac și să nu-ți amintesc iar că nu-ți trebuie decât pâine, apă, haină și acoperământ. Crești, poporul Meu, în cele duhovnicesci, că pe celelalte tu le ceri de la Tatăl când zici rugăciunea „*Tatăl nostru*“. O, fiule, când lucrezi cu mâna cele ce ți le dă Tatăl, tu să știi că sunt de la Tatăl și să nu-ți pui nădejdea în mâna ta, în munca ta, în strădania ta. În vremea lucrului mâinii tale tu să vorbești cu Tatăl, cu Fiul și cu Duhul Sfânt, și să stai ciorchine, Israele, așa să stai la lucrul cel cu îndeletnicirea mâinilor, ca să fie și Duhul Meu cuvântând în vremea îndeletnicirilor mâinilor tale, căci fericii a numit Domnul tău pe frații care locuiesc împreună, fericii și binecuvântați în veac, fericii și fără teama păcatului când locuiesc împreună, căci Domnul nu l-a făcut pe om ca să fie singur. Așa a spus Domnul: «*Nu este bine să fie omul singur*». Fericii cei ce stau împreună fără păcat, căci așa a întocmit Domnul pe om, așa, și nu cum e omul.

Poporul Meu, să te lupți cu toată credința ta, cu toată inima ta să împlinești toate cele ce au venit de la Mine spre tine. Să te lupți, fiule, să dai ființă omului cel nou în tine, omului ascultării de Dumnezeu. Să te lupți, copile scump, că Eu mult te ajut și multe ajutoare ai întru Mine, că Eu, după cum este scris, sunt lângă tine cu zecile de mii de sfinți, așa cum scrie în Scripturi. Și să știi cum să te rogi la sfinți, să-ți vadă smerenia, să-ți mărturisești nevrednicia, că tu prin mila Mea ai fost ales ca să fii poporul auzirii cuvântului lui Dumnezeu, care vine pe norii săi de slavă la tine. Nimic n-a făcut Dumnezeu fără să nu fi fost scris în Scripturi.

Îmi amintesc împreună cu tine, poporul Meu, când s-a împlinit Scriptura întrupării Mele din Fecioară. Numai o mână mică de inimi au crezut așteptând și cerând această împlinire. Zaharia, care era mare slujitor al templului, mare împlinitor al legilor Domnului și credincios în cele proorocite în prooroci, a crezut și a cerut împlinirea acestei Scripturi și a lucrat ca un credincios, ca să dea loc împlinirii Domnului pe pământ, după cum făgăduiau Scripturile, și a lucrat tainic și cu curaj de mare credință acest slujitor al credinței, și prin el am împlinit toată pregătirea coborârii Fiului lui Dumnezeu între oameni.

Vezi tu, măi Israele, cum lucrează credința omului? Vezi tu, fiule, cum trebuie să fie credința ta? Zaharia a cerut să împlinească Domnul venirea Lui prin Fecioară, și dacă am avut om credincios, am adus împlinirea. Râvnește, măi poporul Meu, și tu, căci mari sunt făgăduințele cele pentru vremea în care ești tu. Așa de puținei au fost și atunci cei de care M-am folosit ca să împlinesc Scriptura nașterii Mele între oameni. Nimeni nu avea habar. Eram printre ei, și nu știau lucrarea cea venită de la Dumnezeu. Așa și azi este cu lucrul lui Dumnezeu, cu cuvântul lui Dumnezeu, care pregătește împlinirea a ceea ce mai este de împlinit, căci îngerii care s-au arătat în vremea înălțării Mele la Tatăl așa au proorocit: «*Acest Iisus Care merge la cer, așa va veni, precum Se suie*». Dar caută în cuvântul Meu, că Eu am rostit despre venirea Fiului Omului după ce credința și dragostea se vor stinge înaintea venirii Domnului. Iar acum am venit cu această lucrare de cuvânt, fiindcă era scris în Scripturi de ea. Am venit să scot din necaz pe poporul pe care l-am numit popor martor al cuvântului Meu pe pământ mai înainte de arătarea Cuvântului întru trupul slavei Sale între oameni. De aceea ți-am spus în cuvintele vremii tale că nu te-am chemat să lucrezi cu sapa și cu lopata, poporul Meu, și te-am chemat ca să crezi în Scripturi și ca să împlinesc prin credința ta Scriptura venirii Mele, și să descopăr cerul cel nou și pământul cel nou și viața cea fără de moarte și veacul cel ceresc, care sunt găsite de Mine, că M-am dus la Tatăl ca să fac acestea toate, ca să le pregătesc și să fie descoperite prin credința ta și a tuturor celor ce au așteptat crezând în această vreme. Iată, fiule, cum te învăț. Te învăț să știi să crezi și crezând să pregătești slava Mea, să-Mi pregătești calea, Israele, așa cum Mi-au pregătit-o cei din vremea nașterii Mele din Fecioară, și am adăugat la credința lor semne cerești în vremea aceea, căci au vorbit magii de nașterea Mea, au vorbit păstorii de la stână, a vorbit dreptul Simeon și proorcii din vremea nașterii Mele, căci în Israel niciodată n-a lipsit și nu lipsește duhul proorciei de la Dumnezeu.

Întărește-te cu îndeletniciri duhovnicești, poporul Meu de azi, și să prinzi curaj în credință, fiule, căci prin credința ta Eu lucrez. Îndeletnicește-te bine cu lucrul acestei credințe, și duh de îndoială nici să se pomenească în Israel, căci Scripturile se împlinesc întru totul. Amin. Mare lucru este să știi să înțelegi cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul Meu a lucrat odată cu vremea, a lucrat după vreme, a vorbit după vreme și a fost strâns în strânsorile vremii, și de aceea poporul Meu n-a știut cum să creadă în cuvântul Meu și nu l-a împlinit întru toată puterea lui. De aceea ți-am spus: lasă, Israele, cele trupesti și pământești, vinde-ți înțelepciunea ta și dă-ți averea pe ape și așează-te în sărăcie de averi și de duh lumesc, ca să poți să te aduni ciorchine din loc în loc și să te îndemni la credință în făgăduințele lui Dumnezeu, și să-ți faci hăinuță albă, din Duh Sfânt și din pânză curată, și să faci iubire înaintea Mea, căci iubirea ta de Domnul este cărarea pe care Mi-o faci ca să vin. Și te vei trezi cu Mine înaintea ta, așa cum am venit în calea lui Luca și Cleopa când ei Îmi pregăteau calea Mea spre ei prin vorbirea inimii lor una cu alta despre Fiul lui Dumnezeu, Care venise să plinească Scriptura. La fel și apostolii stăteau ciorchine, stăteau grămadă, și lucrau rugăciune și pocăință și vorbire despre Dumnezeu, și Eu M-am și arătat biruitor pentru ei și le-am zis: «*Pace vouă!*». Așa și vouă vă zic: Pace vouă, ucenicilor, că un picuț mai este și vă veți opri cu ochii pe Mine și ne vom vedea și ne vom mângâia unii pe alții și vom ofta ușurați de apăsarea așteptării.

Faceți-Mi cale, faceți-Mi adevărată venirea, faceți-Mi văzută cărarea Mea cu voi, și pe Mine lângă voi. Eu vă ajut cu mare socotință cerească, cu mare har ceresc, ca să lucrați lucrarea cărării Mele, a venirii Mele cea văzută. Voi Mă strigați, și Eu vin. Voi credeți, și Eu vă dau plata credinței. Voi cereți, și Eu vin și împlinesc. Țineți-Mă viu între voi și cu voi, că Eu sunt viu, și sunt cu Tatăl lângă voi și cu voi, și lucrăm împlinirea Scripturii venirii Fiului Omului, însoțit de cerul cel nou și pământul cel nou pe care le-am făgăduit pentru veacul cel fără de sfârșit. Amin.

E sărbătoare de înălțare. E sărbătoare de venire a Fiului lui Dumnezeu la poporul Său. Fiți cum sunt păsările cerului și crinii câmpului, și veți fi așa, că Eu, Domnul, pregătesc fericirea celor credincioși. Învățați-vă, tată, să trăiți fără de griji, și lucrați ca Israel, care-și strângea hrana care venea din cer în loc pustiu de hrană. Eu am pe îngerii Mei care îngrijesc de voi. Eu am pe corbii Mei care îngrijesc de voi, Eu sunt vistierul celor cerești și al celor de pe pământ. Eu voi împlini Ierusalimul nou pentru poporul Meu. El lucrează pentru venirea Mea, iar Eu lucrez pentru împlinirea Ierusalimului nou, văzut de tot ochiul din cer și de pe pământ. Eu lucrez cerește, Israele, strugurașul Meu. Eu pe toate le-am făcut. Eu și acum pe toate le fac și le întocmesc, precum scrie în Scripturi, precum scrie în cartea vremii Mele de azi cu tine, poporul Meu.

Hrănește-te cu lumină, hrănește-te cu cuvântul Meu. Hrănește-te, fiule, crezând în cele făgăduite și pregătite să vină în dar peste tine. Tu ești grâul Meu cel pus la scumpit. Sfințește-te prin rugăciune, smerește-te prin rugăciune, bucură-te prin rugăciune. Rodește, fiule, venirea Domnului Iisus Hristos la rugăciunea ta. Dacă nu poți singur să lucrezi din zâmbet lacrimă și din lacrimă zâmbet, așa cum te-am povățuit, Eu vin și te ajut, fiule, ca să poți, copilul Meu, și să te găsească întru ale Mele așezat, că mult tânjesc Eu după dragostea ta și după dragostea dintre voi. Lucrați lucrarea venirii Mele și nu vă temeți de nimic și de nimeni. Credeți în făgăduințele Mele făcute vouă, copilași de la sfârșitul timpului, căci timpul se va numi veșnicie.

Israele, să fii destoinic în credință și să te îndeletnicești cu temerea de Dumnezeu, fiule care încă te mai întristează cele neplăcute Domnului. Temerea de Dumnezeu te ține în Dumnezeu, și întru Mine nu ești fără acoperământ. Eu lucrez la pregătirea ta, la iubirea ta de Dumnezeu, la așezarea ta întru cele în care trebuie să fii găsit și așezat. Tu nu ești slab; tu ești tare, Israele, pentru că Eu te întăresc, copilul Meu. Te întăresc și te ocrotesc și te luminez cu lumina cea din Mine, ca să fii lumină din Mine înaintea Mea.

Eu vin curând. Nu te teme, Israele, strugurașul Meu. Eu sunt cu tine, nu te teme. Eu sunt cu tine. Să fii credincios în cele ce-ți spun. Îți hărăzesc credință, poporul Meu, credință care se cere s-o ai în vremea aceasta. Toți sfinții te ajută ca pe cel mai mic, și se adună pe lângă tine cum se adună frații cei mai mari pe lângă cel mai mic. Iubiți-vă unii pe alții: cei din cer, pe cei de pe pământ, iar cei de pe pământ, pe cei din cer. Iubiți-vă unii pe alții, voi, copii ai iubirii, căci Eu sunt iubirea, și din Mine sunteți, și sunteți ai iubirii. Și cerul și pământul să cunoască și să vadă bine la voi că sunteți ucenicii Mei și fii ai iubirii și rudă cu cerul. Eu sunt cu voi și vă dau puteri și mângâiere. Amin. Toți sfinții din cer vin și vă spun vouă cântarea sărbătorii de azi: Hristos S-a înălțat! Dar iată ce mai spun sfinții cerului: Hristos vine! Vine Domnul Iisus Hristos cu zecile de mii de sfinți ai Săi. Amin.

Pace vouă, copilași ai cerului! Un duh și o iubire să fim! Eu vă dau puteri și mângâiere. Eu sunt cu voi și vă ajut să fiți cu Mine. Vorbiți de Domnul pe cale, fiilor. Aceasta este de făcut în vremea aceasta. Cuvântul Meu vă alină și sufletește, și trupește, și cerește, fiilor. Pace vouă! Pacea Mea să se odihnească peste voi și între voi și în inimile voastre.

Copii ai grădinii cuvântului Meu, aveți grijă de pacea cea deplină a Duhului Sfânt în grădină și peste voi. Voiesc să fiu în voi așa cum sunt Eu. Închideți bine porțile și deschideți bine inimile spre cer, ca să pot hrăni poporul care stă în lucrare de rugăciune. Nu dați voie duhului străin de Dumnezeu să pătrundă în grădină. Fiți destoinici cu tragere de inimă, ca să pot da poporului Meu mângâiere prin cuvânt. Iar vouă mângâiere vă dau mereu, ca să vă mângâiați unul pe altul în Domnul vostru Iisus Hristos, Care vine cu hrană cerească pentru Israel. Aveți grijă de cărarea Mea spre voi, spre Israel. Pace vouă vă dau, ca să aveți pace în inimi, fiilor. Întăriți pacea în inimile voastre, căci pace vă dau. Eu am mare nevoie de pacea din voi, de pacea Mea din voi. Aceasta este cărarea Mea de la cer la pământ, de la Mine la Israel. Mângâiere ție, popor mititel al grădiniței Mele.

Binecuvântat să fii, copile, strugurașul Meu. Binecuvântat să fii, Israele, popor al așteptării Mele. Amin, amin, amin.

10/23 mai 1996

Praznicul Pogorării Duhului Sfânt

Lucrarea poporului ales. Fericirea celui născut din cuvânt. Mângâierea Duhului Sfânt. Lucrarea umilinței spre curățire de greșale.

Voiesc să pun în carte și serbarea cea de azi, s-o pun prin cuvânt, să cuvintez prin ea, așa cum am cuvântat atunci peste ucenicii Mei, și din ei peste mulțimile venite la Ierusalim, la sărbătoarele venite. Voiesc să las cuvânt peste Israel, ca să fiu cu Israel, ca să fie Israel cu Mine în serbare. Poporul Meu Mă așteaptă.

Poporul Meu, vede cerul că aștepti cuvântul lui Dumnezeu, și uită-te și tu în cer, fiule, ca să vezi și tu cerul cum te așteaptă pe tine, cum așteaptă să te vadă, precum în cer așa și pe pământ, și așa să fii tu pe pământ înaintea Mea, precum sunt cei din cer, fiule.

Pace ție, copilul Meu, poporul Meu! O, fiule, tu nu știi câtă nevoie de pace am Eu ca să pot veni spre tine. Tu nu știi, dar Eu știu, că Eu sunt Cel ce sufăr și azi de lipsa păcii pe drumul Meu înspre om. Te-am ales ca să Mă mângâi cu tine pe drumul Meu de la cer la pământ, pe care-l străbat de două mii de ani, de șapte mii de ani, ca să aduc mântuire omului. Te-am ales pe tine ca să Mă sprijin pe tine, așa cum am făcut și acum două mii de ani cu o mână de ucenici din care Mi-am făcut mână și gură pe pământ și cuvânt pe pământ. Te-am ales, fiule, ca să te înfierbânt în lucrare de Duh Sfânt între cer și pământ și înaintea oamenilor care fac ale oamenilor și nu ale lui Dumnezeu. Te-am ales, poporul Meu, și te-am numit al Meu. Te-am ales să stai în Duhul Sfânt și să trăiești în El și să miști în El și să cuvintezi în El, că iată ce-ți spun: te-am ales ca să fac din tine cuvânt, cuvânt de Duh Sfânt. Eu de aceea te-am ales.

Te-am ales, poporul Meu, ca să Mă mângâi cu tine, fiule, și te-am uns cu mirul Duhului Sfânt, și te-am uns prin cuvânt. Mereu, mereu te-am uns prin cuvânt; mereu, mereu, poporul Meu. Te-am uns ca să am așternut în tine, ca să fii tu împărăția Mea, și Eu să fiu Împărat peste tine, Domn peste

tine, Împărat bun, ca și Tatăl Meu, Împărat din Împărat și Domn adevărat, Păstor bun și mângâios peste tine, fiule, împărăția Mea. Te-am ales să fii și tu asemenea cu Mine, mângâios cu Mine precum Eu sunt cu tine. Te-am ales ca să fii cer nou și pământ nou, căci am găsit în carte Scriptură care așteaptă să ia înfățișare și împlinire. Nu de altceva te-am ales. O, te-am ales ca să fii glasul Duhului Sfânt prin care să proorocească Tatăl și Fiul întru Duhul Sfânt, și ca să se facă cer nou și pământ nou, loc al dreptății și al păcii, loc al dreptilor care așteaptă făgăduința cea scrisă în Scripturi, cer nou și pământ nou, om nou, născut de la Duhul Sfânt Cuvântul.

O, fericit este omul care se lasă născut din cuvântul Meu, că Eu sunt din cer. Fericit este omul care se naște din Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și care știe ce este această naștere, că naștere din cer am venit să las peste tine, poporul Meu, naștere din cuvânt am venit să-ți dau. O, Tatăl Meu plânge cu Mine, și tu Îi știi suspinul și glasul suspinului Său, că așa Îmi zice Tatăl: «*O, Fiule scump, greu este să facem om din om, greu, Fiule, greu!*». Așa plânge Tatăl, așa suspină trimițându-Mă mereu să Mă fac cuvânt și să împlinesc Scriptura de cer nou și de pământ nou și de veac nou, fără de sfârșit. Te-am învățat lucrul acestei case, poporul Meu, căci împărăția Mea este casă, fiule; este casă și masă și așternut și veșnicie întru ele, nu cum este împărăția cea șubredă a omului veacului acesta. Iată de ce te-am ales. Te-am ales ca să Mă mângâi cu tine în truda Mea, în munca Mea, în durerea Mea. Te-am ales așa cum Mi-am ales atunci pe ucenicii Mei pe care i-am ținut pe lângă Mine ca să-i învăț să-Mi scrie Evanghelia Mea și s-o dea la oameni, și să cunoască oamenii că este Dumnezeu și că adevărat este Dumnezeu întru venirea Sa prin Fecioară, după cum era scris de Duhul Sfânt în Scripturi.

O, poporul Meu, o, mângâierea Mea, o, fiule din vremea aceasta! Intră, fiule, sub ploaia limbilor Duhului Sfânt și te fă limbă cuvântătoare înaintea Mea, ca să vadă cerul și pământul că tu ești din cer, precum Eu sunt. E serbare de Duh Sfânt, și Eu scriu cartea acestei serbări, că tu ești unealta Mea și mâna Mea și sărbătoarea Mea în tine.

E vuiet de Duh Sfânt, și tu ești mititel, poporul Meu. Duhul Sfânt vuieste, și tu ești mic, fiule. Adierea Lui e dulce, vuietul Lui e sfânt, cuvântul Lui e cuvânt și nu trece fără să ia ființă cuvântul. Te-am ales ca să Mă mângâi cu tine, fiule. Duhul Sfânt Mângâietorul are nevoie de mângâiere, copilul Meu, are nevoie de îmbrățișare de la tine, are nevoie de aripioare la tine, așa cum au păsările aripioare și zboară cu ajutorul lor. Ele vin și își fac casă, fiule, își fac cuib la streășina casei tale, unde nu ajunge ceva rău de pe pământ să le facă daune. Ele vin și se bagă sub ocrotire de înțelepciune, sub streășina casei omului, dar ele au și aripioare. Au și picioare, au și aripioare. Picioarele sunt pentru ca să stea pe pământ, iar aripioarele sunt pentru ca să zboare între cer și pământ, iar cu glasul lor dau slavă și mulțumire lui Dumnezeu că le poartă de grijă. Duhul Sfânt Mângâietorul e mângâiere și e aripioare pentru omul care se naște din cer, din Dumnezeu, din cuvânt și din credință. Duhul Sfânt e mantie pentru tine, poporul Meu, și Eu te strâng sub ea și te ocrotesc sub ea, ca să nu te temi. Eu numai cu mângâiere lucrez peste tine, cu glasul Duhului Sfânt al mângâierii, ca să te îndemn spre Duh Sfânt întru lucrare de umilință și de stăruință pentru venirea plinirii desăvârșite a celor ce nu se văd și care sunt pregătite să se descopere celor ce cred în Dumnezeu, Care vine iar, vine cu cer nou și cu pământ nou în care locuiește pacea și dreptatea. Amin.

Poporul Meu, lucrează, tată, pentru mântuire. Lucrează, fiule, că mult te-am învățat cum să lucrezi. Lucrează, că te-am învățat și ți-am dat să lucrezi, că vreau să te gădesc lucrând, dar iubește, fiule, umilința așa cum am iubit-o Eu, Domnul tău. Ea te ajută să fii așa cum voiesc Eu. Ea te ajută în ce nu poți. Ea îți este salvare în toate neputințele tale, dar lucrează-o, fiule. Ea nu se propovăduiește; ea se lucrează lucrând întru ea.

Te-am învățat să stai ciorchine, poporul Meu, și să te îndulcești cu hrana Duhului Sfânt și să te îmbucătorești frate pe frate, că Eu am rostit binecuvântare peste frații laolaltă și am rostit mângâiere de Duh Sfânt. O, să nu slăbești, fiule. Eu vin cu îndemnul Duhului Sfânt: întărește-te! Duhul Sfânt să-ți curețe inima și gândurile și faptele și cuvintele și viața. Duhul Sfânt să te ajute să fii plăcutul Meu. Caută să fii plăcut pe pământ și în cer; caută, fiule, iar pentru asta îți trebuie atenție și veghe și Duh Sfânt. Să nu stai ascuns, să nu stai tăcut, să nu faci așa ceva. Ai văzut Adam ce a făcut. S-a ascuns după ce a greșit. S-a ascuns de Dumnezeu și așa a zis: *«M-am ascuns că sunt gol»*. Mai bine era dacă spunea: *„Am greșit, Doamne!”*, mai bine era. Dar până nu l-am întrebat Eu ca să spună ce a greșit, el n-a spus, el s-a ascuns în el. Iar când a spus ce a făcut, nu s-a umilit, și a dat vina pe Mine zicând: *«Femeia pe care mi-ai dat-o m-a îndemnat la rău»*. A dat vina pe Mine și pe femeie și nu s-a umilit ca să fi spus: *„Am greșit, Doamne, iartă-mă, Tu, Cel ce m-ai făcut! Nu mă lepăda, Făcătorul meu!”*. O, s-a ascuns Adam, s-a ascuns în el, și Eu l-am cercetat, ca să vadă că n-are unde să se ascundă.

Fiule, să nu stai ascuns, să nu te ascunzi, să nu stai tăcut. Să te lași descoperit și umilit înaintea Mea, ca să te iert, fiule, și să te fac casă a Duhului Sfânt prin umilința ta. Să nu Mă gonești ascunzându-te în tine, că Eu am nevoie de casă în tine. Să nu Mă gonești din casă. Duhul Sfânt este lumină și vede și de afară în casă. Umilește-te, poporul Meu, umilește-te pentru tot omul cel de la Adam și până acum, pentru tot omul care s-a ascuns în el. Domnul vede înăuntru omului, dar omul, de om se ferește când face o faptă rea. În loc să se ferească să facă rău ca să nu-l vadă Domnul că face rău, el se ascunde de om. Omul se ascunde de om și uită de Cel Care îl vede.

Poporul Meu, Eu te învăț lucrarea mântuirii, fiule. Omul curat chiar dacă se murdărește nu se ascunde cu murdăria, ci o curățește de pe el, o curățește la lumină, că nu se vede la întuneric să curățești murdăria. Omul curat este omul umilit. Acela iubește pocăința și nu se ascunde nici o clipă, acela se teme să se ascundă, acela se spală. Poporul Meu, te învăț lucrarea vieții, fiule, lucrarea Duhului Sfânt în tine, Care nu te lasă să te ascunzi, Care nu te îndeamnă să te ascunzi. Dacă omul M-a răstignit, tu trebuie să spui azi: *„Doamne, eu sunt cel ce Te-am răstignit, că Tu ai stat în răstignire pentru păcatele mele, Doamne. Eu sunt cel ce Ți-am făcut tot răul, dar iartă-mă, Tu, Cel ce m-ai născut, ca să mă ai de fiu al Tău”*.

Fiule, când speli o cămășuță pe care se pune praf, tu folosești mâna ca s-o speli, și folosești apă și vas și spălătură, și apoi usuci cămășuța și o iei pe tine curată și primenită. Tot așa și cu omul dinăuntru să faci. Mai vârtos să faci așa ceva cu partea dinăuntru, că de aceea am spus Eu ucenicilor Mei că cel ce s-a spălat este curat, și numai pe picioare i-am spălat Eu pe ei. Aceasta a fost o pildă minunată, ca să înțelegi tu azi ce înseamnă să fie omul curat. Omul curat e cel ce nu se ascunde înăuntru lui. Omul curat este cel ce se spală ca să fie curat.

Poporul Meu, Eu te învăț lucrarea curățeniei, fiule, lucrarea Duhului Sfânt în tine. Spală-te cu Duhul Sfânt, ca să fii mereu curat, ca să nu fii nevoit să te ascunzi în tine. Ține min-te mereu că Domnul vede mereu. Tu nu vezi în tine cum vede Domnul în tine. Vederea ta e mică; lasă-L pe Duhul Sfânt peste tine. El te va însănătoși și te va curăți de toate neputințele tale și te va spăla cu umilința ta, fiule. Ce altă lucrare ai avea de lucrat înaintea Mea? Lucrarea umilinței este curățitoare și te ține înaintea Mea. Eu am stat umilit în fața omului, și tot am stat umilit. Dar tu stai umilit în fața Domnului, și omul te vede și te mărește și te numește omul lui Dumnezeu, om curat.

Am scuturat peste tine apă de Duh Sfânt, ploaie de Duh Sfânt. Stai sub ea, copilul Meu, spală-te cu ea, fiule. Te-am ales ca să Mă mângâi cu tine pe drumul Meu de la cer la pământ, că vreau să-Mi sfârșesc drumul și să stau să Mă odihnesc de ostenele. Te-am ales ca să te înfierbânt cu focul Duhului Sfânt, care va arde totul dinaintea slavei Mele. Te-am ales ca să fii foc, să fii flacăra de Duh Sfânt, poporul Meu, și să Mă încălzesc la flacăra ta la venirea Mea, că sunt înfrigorat de drum. E gheață și rece peste tot, și sunt înfrigorat și umblu să-Mi caut casă și căldură. Te-am ales, poporul Meu, să-Mi fii casă caldă și flacăra de Duh Sfânt înaintea Mea la venirea Mea. Cuvântul Duhului Sfânt s-a făcut în tine carte peste serbarea de azi cu tine, fiule.

Israele, Israele, mângâierea Mea, căldura Mea, căsuța Mea, că Eu nu locuiesc în case făcute de mâini. Israele, Israele, căsuța Mea cea mică! Lărgește-ți casa, fiule, că Eu am cu Mine mulți prieteni din cer, și n-am unde să poposesc cu ei pe pământ. Pe toți cei din cer i-am pus să te ajute și să te ocrotească, dar să crezi ce-ți spune Dumnezeu ție. Îți dau, tată, tot ce-Mi ceri, dar cere-Mi. Îți dau și ce nu-Mi ceri, dar stai înaintea Mea cu mânuțele ridicate și cere-Mi să vin, că vin cu tot ce am Eu bun și veșnic. Vin, că este scris, fiule. Israele, Israele, scoală-te înaintea Mea, căci Domnul tău vine să-Și plinească împărăția Sa și domnia Sa. Amin. Duhul Sfânt, ca o pasăre vine să-Și facă cuib la streășina ta, în inima ta, în lucrarea ta, în viața ta. Duhul Sfânt este Domnul Mângâietorul. El vine să te învăluiească și să rămâi veșnic în lucrare de Duh Sfânt. El vine să glăsuiască și să I se audă glasul. Intră și tu, poporul Meu, sub streășina Duhului Sfânt, ca să fii ocrotit, fiule. El Se face ție streășină și casă și masă și mângâiere, Israele iubit de Dumnezeu. Stai în sărbătoare, poporul Meu, că e vremea să serbezi întru veacul Duhului Sfânt.

Îți doresc să fii mare cu duhul, cu Duhul Sfânt, poporul Meu. Să nu te plictisești în sărbătoare. Să serbezi, fiule, să-ți faci mângâiere de Duh Sfânt și să nu te temi cu Duhul Sfânt, că El este cu tine. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt este cu tine, cu tine în sărbătoare. Te-am ales ca să Mă mângâi cu tine în lucrare de Duh Sfânt. Eu cu tine, și tu cu Mine, Israele.

Iată, am venit, că văd și știu că Mă aștepți, dar și Eu aștept rodul tău; aștept, Israele, să Mă fac rod în tine, fiule. Cuvântul Duhului Sfânt suflă peste tine, și când suflă, îl ia vântul Său și îl duce în toate laturile, ca să ia pământul Duh Sfânt. Am ieșit să semăn sămânță în pământ bun, ca să crească sămânță bună de mâncat, și să vină să ia roade din ea neamurile pământului, căci vântul Duhului Sfânt se duce și vestește peste pământ.

Eu vin curând, curând. Pace ție, Israele! Te binecuvintez, poporul Meu, cu bucurie de Duh Sfânt și te sărut, fiule, cu cuvântul Duhului Sfânt. Binecuvântat și mângâiat și veșnic să fii, popor al mângâierii Mele! Amin, amin, amin.

20 mai/2 iunie 1996

Duminica tuturor sfinților

Rodul ascultării este bucuria credincioșilor. Noul Ierusalim este ziua de odihnă a Domnului.

Un popas mic, fiilor. Însemnăm sărbătoarea tuturor sfinților, poporul Meu, și pe Verginica în mijlocul lor. Însemnăm cuvânt de sărbătoare. Amin.

Israele, Israele, sărbătoare îți doresc, fiule. Sărbătoare să fii tu pentru Domnul Dumnezeuul tău, precum El este pentru tine; El și cu cerul Său de sfinți.

Pace, fiule, pace drumului Meu spre tine, că nimeni nu știe să-Mi facă Mie pace în tine așa cum știu Eu să fac. Eu știu să fac, dar să fie, fiule, să fie ce fac Eu. Pace în tine! Acesta este drumul Meu spre tine. O, poporule scump, lucrează tot ce-ți dau să lucrezi. Luptă-te, fiule, să poți, luptă-te cu atenție. Mereu, mereu să fii atent ce faci și ce lucrezi și cum lucrezi, că Eu Mă uit să iau lucru din mâna ta, să-l pot pune pe masa Mea înaintea Mea. Lucrul tău, Israele, numai înaintea Mea să fie bun de pus, să fie ca o mireasmă bineplăcută înaintea Mea. Se uită Verginica dintre sfinți, se uită la fața ta, la lucrul tău, la portul tău, la mersul tău, la timpul tău, se uită și cercetează și se bucură de truda Mea peste tine. Se uită în carte să vadă cum te uiți tu în ea și cum mănânci tu din ea. Se uită Verginica, Israele, se uită la tine, se uită în casa ei, că tu ești casa ei, și îți rostește dintre sfinți să fii casă veșnică, Ierusalime, casă făcută de Dumnezeu, casă din pietre vii, așa cum Domnului Îi trebuie pentru sălășuire.

O, poporule, să fii al ascultării, fiule. Ascultă de cuvântul Meu și zidește-l, poporul Meu, și zidește-te prin el și pune-l mereu temelie și dă-i înfățișare cerească pe pământ. Scoate din carte și vezi despre ascultare. Să înveți să nu fii răsfațat, să fii ascultător, și ascultarea să-ți fie răsfațarea. Ascultă cu iubire, ascultă, popor al ascultării. Am pus peste tine străjeri. Ascultă, poporul Meu, că ai de cine să ascuți ca să ascuți de Mine. Să nu le întristezi duhul, să nu faci așa ceva. Să faci din ei izvor de binefacere duhovnicească peste tine. Să Mă iei pe Mine din ei, că dacă vadă că faci așa, Eu Mă deșert în ei, ca să iei tu lucrare de ascultare între pământ și cer. Eu de aceea am pus de strajă peste tine; am pus de strajă ca să te numesc popor al ascultării, Israele. Iubește pe Dumnezeu și pe aproapele Meu ca pe Mine. Însumi, și fii aproapele Meu prin ascultare, măi fiule. Vor sfinții să vadă ordine cerească în tine, Israele de la sfârșit, vor să vadă ascultare de la tine spre Dumnezeu, căci rodul ascultării este bucuria ta. Dacă ești necăjit, vezi, poate nu ai ascultare de Dumnezeu; vezi, poate nu calci cu rânduială înaintea Mea.

Fă-Mi sărbătoare în tine, poporul Meu. La sărbătoare e bucurie, fiule. Fă-Mi bucurie în tine, Israele, că Eu, copilul Meu, numai bucurie voiesc peste tine. Te-am povățuit să nu fii ascuns, să nu fii tăcut, că aceste fapte aduc tristețe și tăcere Mie în tine. Te-am învățat să nu te ascunzi, să nu te învelești, ca să pot pătrunde peste tine. Te-am povățuit să nu stai răzleț, că aceasta este lucrarea duhului potrivit, care dă să umble prin poporul Meu. Cel răzleț, nu de neputință stă răzleț, ci de duh de mândrie face așa, și el nu știe de ce face așa. Cel răzleț nu iubește ascultarea, nu-i place cu ascultarea în pașii săi, și intră sub duhul voinei sale însăși, și nu știe ce face.

O, sutașii Mei, sprijinul pe care Eu Mă bizui, îmbiați oițele să stea în țarc, fiilor, că scris este, să nu părășiți statul vostru laolaltă. Dacă vreo oaie nu se zorește în turmă, vedeți ce e cu ea. Dacă vedeți că s-a făcut năvălaşă și dă cu capul când te duci s-o îmbii, spuneți lui Israel să se roage pentru să-

nătatea duhului oii. Să știți că oile sunt însemnate de Mine. Vedeți să știe și oile această lucrare. Cercetați și străjuți de jur împrejur și învățați pe oi să nu se joace, și învățați-le să pască, fiilor; să pască și să crească și să stea înaintea Mea. Eu sunt Păstorul, și Mă uit peste oi, ca să le văd. Să le văd unde Mă uit, că am învățat pe Israel să se strângă chiticele, chiticele, ca să le pot vedea acolo unde Mă uit Eu, acolo unde am Eu de uitat. Dacă era să Mă uit peste tot după oi, nu mai spuneam Eu să se strângă oile grămezi, grămezi. Eu în lume nu Mă mai duc, nu Mă mai uit. Eu Mă uit la ce este al Meu și suflu viață peste ce este al Meu.

Un picuț de popas în tine, Israele. Sfinții cerului sunt serbați în cer și pe pământ, dar ei trag la tine, la ce am Eu, la bunul Meu de pe pământ. Ei vin să lucreze peste ogorul Meu, să-l ajute până la rod, ca să fie masă de cer nou și de pământ nou. Să nu-ți trebuiască altă masă, poporul Meu, că asta e masa Mea. Lucrarea Mea cu tine e masa Mea cu tine, e casa Mea cu tine. Iubiți sărbătoarea Domnului cu voi. Bucurați-vă cu Dumnezeu, și Dumnezeu, cu voi, că e greu fără bucurii, poporul Meu. Să nu stai fără bucuria Mea în tine, să nu stai. Te-am învățat să te bucuri și stând, și lucrând. Te-am învățat așa de frumos! O, de ai ști cât Mă uit ca să vadă ce faci din cele ce te-am învățat! Desfaceți sulul învățaturii și vedeți în el, și vedeți de voi ce faceți și cum îl folosiți și cum ascultați. Un picuț de popas fac, ca să vă îndemn să desfaceți sulul învățăturilor Mele și să vă așezați în ele, că Eu voiesc să vă dau numai bucurii prin ascultarea voastră, prin bucuria ascultării. Bucurați-vă ascultând și împlinind toate povețele Mele. Treziți-vă unii pe alții la lucrarea ascultării și a staturii duhovnicești, fiilor. Împliniți-vă, că numai aripioare v-am dat mereu, mereu, numai creștere v-am dat. Duhul sfinților se coboară peste voi, ca să prindă duh în voi și să lucreze sfinții peste voi cu ajutorul lor pentru voi.

Roagă-te, Israele, să vină spre vedere slava Mea, dar fă-te slavă pentru Dumnezeu, poporul Meu. Îți dau tot ce trebuie să ai. Fă-te slavă pentru Dumnezeu, poporul Meu. Sfinții s-au făcut slavă și pe pământ, și sunt slava Mea și în cerul sfânt, și vin sfinții la tine să te ajute, copile mic, să te facă slavă, fiule. Vreau să fac din tine slava Mea la venirea Mea cea cu slavă văzută. Israele, să pricepi, fiule, ce voiește să facă lucrarea Mea cu tine. O, să nu cauți să fii nepriceput. Caută să fii deștept, fiule. Verginica se uită și se roagă Mie să te ajut, și se roagă la sfinți să te ajute. Lasă-te ajutat, Israele, că numai proptele ai pe lângă tine. Fă din cuvântul Meu sărbătoare, fă odihnă în tine cuvântului Meu, fă din tine zi de odihnă pentru Dumnezeu, că Eu așa ți-am spus, că tu ești ziua Mea de odihnă, ziua Mea de Paști, ziua Mea de înviere, fiule. Pe tine te serbează cerul ca fiu al învierii, Israele.

Înviază, înviază, Noule Ierusalime, și stai cu slavă înaintea Mea și rostește-Mi venirea, fiule, venirea cea văzută, Ierusalime. Iată, fântâna Mea din tine s-a făcut râu peste pământ, așa cum ți-am făgăduit, și voi lucra mereu, să dea peste margini acest râu care vine din cer pe pământ, că Eu am putere să-l cresc și să-l revărs, ca să fie apă vie de băut înaintea oamenilor care vor să bea din apa Mea. Tu să bei cel mai frumos, tu să fii cel mai iscusit când bei, că tu ești împărțitor de apă vie, fiule. Tu ești martorul Meu și temelia Mea și piatra pe care stau Eu ca să cuvintez peste pământ. Tu ești binecuvântatul Meu. Iară și iară rostesc peste tine binecuvântare și pace ție, poporul Meu. Pace ție și sănătate, fiule, peste tot Israelul! Sănătate de la Mine la tine, și de la tine la Mine!

Israele, poporul Meu, duh de întărire îți dau. Ia, ca să ai. Amin. Ia, Israele, ia de la Dumnezeu, ca să ai. Ia, fiule, și

te întărește, că Eu văd greul vremii tale și vin să te întăresc mereu și nu te las fără mângâierea pe care ți-am promis-o. Duhul mângâierii Mele să fie cu tine și să poarte în el tot ce trebuie să ai tu de la Mine. Pace ție, pace în tine, pentru Mine și pentru tine! Am poposit în tine, Israele. Pace ție, pace ție, pace ție! Amin, amin, amin.

27 mai/9 iunie 1996

Sărbătoarea Nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Noul Ierusalim este poporul cărării Domnului. Credința fără fapte nu este credință. Rugăciunea sfinților români pentru țară. Înnoire deplină. Puterea nădejzii în Dumnezeu.

Ierusalime, popor al Domnului, popor mititel de la sfârșit! Ție îți trebuie mângâiere, fiule mic. Duhul Sfânt Mângâietorul vine peste tine cu mângâiere. Duhul Sfânt Mângâietorul este făgăduința pe care Eu, Domnul Iisus Hristos, am lăsat-o peste cei ce Îmi urmează Mie prin lume.

O, Ierusalime, Ierusalime iubit de Dumnezeu, încep cu cuvântul păcii. Pace ție, fiule, că mare este lucrarea aceasta. Pace ție, copile scump, că pacea Mea peste tine te ține pe tine tare și cu Mine. Să cauți tu, fiule, să vezi că dacă nu ai pace în inimioară, tu ești moale, tu ești plâpând, tu ești firav, că și Eu tot așa eram de lipsa păcii când Mă purtam printre oameni ca să-i trag pe drumul cel adevărat. Tot așa eram și Eu când Mă rugam la Tatăl ca să pună omul pe cărare, că oamenii sunt fără de cărare și nu vor să învețe ce este cuvântul cărare. Cuvântul cărare înseamnă Dumnezeu, înseamnă pace și cer, înseamnă cer nou și pământ nou, asta înseamnă cărare în limba cea dumnezeiască. Oricât ar fi de anevoioasă cărarea aceasta, aceasta e cărarea, fiilor, dar e frumoasă și e veșnică și e dulce, căci ea înseamnă Dumnezeu.

Pace ție pe cărarea Mea, căci Eu sunt cu tine, Ierusalime, ca să nu te clatini, fiule, ca să nu te clatine nimic și nimeni, popor al cărării. Eu sunt calea, Eu sunt potecuța ta, și să fii vrednic de ea, copile din Ierusalim. Ierusalim înseamnă casa Mea, cetatea Mea, țara Mea și neamul Meu. Ierusalim înseamnă poporul Meu care merge pe cale, pe calea Mea, pe potecuța cea subțire și pe care lumea n-o zărește, și dacă aude de ea, n-o caută, și dacă o caută, n-o găsește. Și chiar dacă o găsește, nu apucă pe ea, că omul e învățat pe calea lui, nu pe calea Mea, căci pe calea Mea trebuie să-L iubești pe Dumnezeu și să învingi luptându-te cu dușmanii care vin din lături să abată pe fiii cărării de pe cărare. Dușmani sunt mulți, dar mulți sunt și ajutorii de pe cărare, pe care Eu, Domnul, îi trimit și îi așez ca să ajute pe fiii cărării.

Ierusalime, pace ție pe cărare, și să nu duci lipsă de pacea Mea din tine. Pacea Mea ți-o dau, și s-o ai, că Eu ți-o dau. Eu văd că fără ea ești plâpând, de aceea ți-o dau. Ți-o dau ca s-o ai. Amin. Îți dau duhul nădejzii în cele făgăduite de Mine peste tine. Întărește-te în duhul nădejzii, poporul Meu, că satana, răul cel ce-ți încearcă ție calea, dă să-ți tulbure limpezimea nădejzii tale, și Eu văd, copilul Meu, văd și nu stau, și lucrez peste tine întru Duhul Sfânt Mângâietorul, Care te învață pe tine de la Mine. Nu te mira, nu te îndoi că ești mic, că ești puțin; nu, tată, nu te mira, nu te îndoi. Omul cuprins în duhul lumii, oricât ar fi de deștept în duhul lui, nu poate lepăda ce a învățat el, nu-și poate lăsa năravul lumesc ca să te înmulțești tu și ca să fii mai mult decât ești. Dar Eu, Domnul, altfel voi lucra ca să pot să te fac mare. Am de lucru peste lume, ca să-i stric cărările ei și să-Mi vădesc cărarea Mea. Eu le-am arătat la oameni calea. Eu te-am născut pe tine din cu-

vântul Meu și te-am făcut mărișor prin cuvânt, fiule. Ți-am dat să mănânci mult cuvânt, și după cum îți era statul tău, cuvântul Meu era cu gust bun sau cu gust rău, dar cine s-a umilit a mâncat cu gust și s-a făcut mărișor și a stat pe cărare în duhul umilinței și a rămas pe cale, și Eu îl hrănesc și îl cresc cu cuvânt și cu Duh Sfânt întru nădejdea celor făgăduite și îl numesc poporul cel credincios întru cele făgăduite de la nașterea Mea între oameni și până acum.

Te-am născut din cuvânt, ca să arăt calea la oameni, fiule. O, fiule, poporul Meu, M-am făcut cărare printre oameni, și greu mai străbăteam pe ea, greu, copilul Meu, greu, ca și tine azi, poporule, urmașul Meu de azi. Și atunci îi numărăm pe degete pe cei ce știau tainica Mea cărare, căci Mă făcusem cărare în lume, și lumea nu Mă cunoștea și nu credea în Mine și nu știa și nu înțelegea de unde sunt și ce sunt și cine sunt. Ca și azi, și atunci a fost. S-a uitat Tatăl Meu în cartea proorocilor lui Israel și M-a găsit pe Mine proorocit ca să vin din Fecioară între oameni. Și a născut Tatăl un vestitor între oameni și l-a trimis înaintea Mea ca să Mă vestească, să știe oamenii că vin, să Mă cunoască oamenii că sunt venit între ei ca Mântuitor, ca Izbăvitor, așa cum a trimis pe Moise izbăvitor pentru Israel care gemea în Egipt sub robia apăsării lui faraon cel pământesc, căci Israel suferea păcatul vânzării de frate. Dureroasă era suferința lui, dar dureros era și păcatul lui înaintea dreptății lui Dumnezeu.

O, măi poporul Meu, a trimis Tatăl Meu glasul Meu înaintea Mea, și striga glasul Meu înaintea Mea: «*Gătiți calea Domnului! Drepte faceți cărările, că vine Domnul!*». Acela era Ioan, rudenia Mea, care M-a vestit lumii, care M-a și arătat lumii botezându-Mă pentru oameni, căci am venit în chip smerit, ca un om pentru oameni, așa cum a fost trimis Moise către Israel cel ce păcătuse. Moise răsărise din poporul Israel ca izbăvitor pentru Israel, și el a fost pilda Mea, a Celui ce avea să vină din Tatăl pentru Israel, din cer pe pământ, măi fiilor. Ioan proorocul, fiul lui Zaharia și al Elisabetei, rudenia mamei Fecioare, el s-a născut între oameni cu șase luni înaintea Mea și a suferit din pruncie prigoană de la oameni, ca și Mine a suferit Ioan, cel ce M-a arătat oamenilor prin botez, prin botez ceresc. În ziua botezului Meu a vorbit Tatăl Meu în cer și s-a auzit glasul Lui pe pământ, S-a auzit Tatăl Meu la Iordan. Ioan M-a arătat, și Tatăl a grăit din cer și M-a mărturisit că sunt din cer, din Tatăl venit în Fecioară, născut Om din Fecioară, după cum grăiseră proorocii Tatălui Meu.

Am venit, poporul Meu, să însemnez în tine serbarea cerească a zilei de naștere a lui Ioan, cel ce M-a vestit, cel ce M-a arătat oamenilor prin botez. Ioan era glasul Meu, așa cum graiul proorocilor era graiul Tatălui Meu. Ioan a pus mâna sa pe creștetul Meu, și Tatăl a rostit cu glasul Său din cer: «*Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care am binevoit*». Ioan s-a făcut cărare pentru Mine. El a vestit cărarea care se va arăta oamenilor. Așa și tu, poporul Meu micuț, te-ai făcut cărarea Mea pentru oameni, dar oamenii, ca și atunci, nu cunosc glasul celui ce strigă în pustie: «*Gătiți calea Domnului! Drepte faceți cărările Lui!*». Lumea e un pustiu fără ieșire, fiilor, că unde nu e Dumnezeu, e pustiu totul. Și Mi-am făcut cărare între oameni și te-am vestit pe tine, poporul Meu, martorul Meu, martorul glasului Meu din cer pe pământ, și tu mărturisești așa cum au mărturisit cei ce au auzit la Iordan glasul Tatălui Meu din cer. Tu mărturisești așa cum au mărturisit Petru, Iacov și Ioan glasul Tatălui Meu din nor, căci se coborâse nor ceresc până deasupra Mea, și din nor a glăsuț Tatăl Meu că Eu sunt Fiul Său, întru Care El binevoiește pe

pământ. Așa și azi grăiește Dumnezeu, și am vestit din nou lumii, ca să creadă lumea în Dumnezeu, Cel ce grăiește pământului de șapte mii de ani, de la începutul și până la sfârșitul veacurilor, așa cum Eu am făgăduit, și tu niciodată să nu uiți că Tatăl este în Mine, și Eu, întru Tatăl când grăiesc ție, poporule, martorul cuvântului Meu. O, poporule scump, vezi tu de ce ești iubit? Nu că ești tu tare, nu că ești tu bun, ci pentru că ești poporul cuvântului Meu, așa cum proorocii au grăit întru Mine și au zis: «Nu prin putere, nici prin tărie, ci prin harul Meu». Amin.

Ioan proorocul, Ioan Botezătorul, care boteza oamenii cu credința în Dumnezeu, în Fiul lui Dumnezeu, Care a venit din cer din Tatăl; Ioan, glasul Meu, sărbătorește cu Mine și cu poporul Meu, sărbătorește în Israel cel din urmă, în cel făgăduit lui Avraam, sărbătorește cu Israel cel ce așteaptă cu mânuțele întinse cea de a doua venire a Mea între oameni. Și Mă voi arăta în slavă mare, și Mă voi arăta lângă tine, poporul Meu care Mi-ai vestit cuvântul Meu la oameni, căci numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu. Tu nu știai cum să-Mi croiești cărarea venirii Mele, că azi omul lui Dumnezeu nu mai este ascultat și urmat de oameni. Omul caută pe cei ce sunt cu Dumnezeu, dar nu pleacă omul după Dumnezeu cu pasul vieții lui. Omul crede, dar nu face pași cu viața lui. El zice că face pași cu credința, cu inima, dar dacă nu faci cu viața pași, zadarnică este credința ta, omule; zadarnică, și tu nu crezi ce spune Dumnezeu. Zadarnică o așa credință, zadarnică, omule care nu știi puterea credinței. Credința fără lucrarea ei nu este credință. Acea este credință lumească, nu duhovnicească. Dacă tu, omule, crezi în Dumnezeu, așa cum zici, așează-te să împlinești poruncile Lui, că de aceea a lăsat Dumnezeu cărare pentru om și a scris pe piatră cărarea pe care trebuie să umbli. Și dacă nu umbli pe ea, nu crezi în ea. Ea nu se încearcă. Ea trebuie crezută și cunoscută de cărare, și străbătută cu stăruință și cu iubire și cu mare veghe, căci din lături duhul potrivnic se ivește mereu ca să-și facă și el lucrarea pentru lămurirea credinței fiilor lui Dumnezeu, după cum este scris: «*Fericiți cei ce rabdă până la sfârșitul răbdării*».

Israele, Israele, cărarea ta sunt Eu. Să n-ai altă cărare afară de Mine. Să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău, Israele, că nimeni nu Mă mai iubește, fiule Israele. Mă plâng la tine, copile scump. Nimeni nu Mă mai iubește, nimeni pe pământ, nimeni. Nimeni nu mai face voia Mea, nimeni. S-a speriat omul bisericii din lume, s-a speriat de tine și de Mine, Care-ți sunt ție cărare; s-a speriat și M-a făcut duh rău, așa cum M-a făcut biserica lui Israel când am venit în ea ca Mântuitor, ca binefăcător, ca luminător de la Tatăl și ca potecută de mers spre Tatăl. S-a speriat omul bisericii și ține calea pe la răspântii, ca să nu se trezească nimeni, ca să nu apuce nimeni pe cărarea cea curată.

S-a sculat nu demult cel mare care stă pe scaunul bisericii din lume și a rostit în locaș sfânt împotriva poporului Meu pe care Eu îl hrănesc prin cuvânt. Eu am auzit și M-am luptat să nu scriu acest cuvânt de ocară, și am zis: Tată, iartă-l, că nu știe ce zice; nu știe, Tată, nu știe; nu știe, că nu vrea să știe. S-a sculat mai-marele bisericii și a zis de fiii grădinii Mele că sunt derbedei. „*Derbedeu*“ în limba Mea românească înseamnă om care-și pierde vremea, om fără rost pe lume, om fără căpătâi. A auzit Tatăl Meu din cer acest cuvânt: „*derbedei de la Pucioasa*“. Așa a vorbit mai-marele bisericii în biserica lui.

O, omule al bisericii, tu ești acolo să vestești pe Dumnezeu oamenilor. Tu ești acolo să vestești cărare pentru oa-

meni, să vestești Evanghelia, nu să defaimi pe fiii care iubesc cărarea Mea și viața Mea în ei. O, omule al bisericii, e mult de când defaimi truda Mea de la cer la pământ, și Eu Mă rog înaintea Tatălui și spun: Tată, iartă-i, că ei nu știu ce fac, nu știu oamenii bisericii că Eu am venit să scot biserica din beznă.

Mă roagă cerul României, Mă roagă sfinții României și Îmi spun: „*O, Doamne, uită-Te în România și vezi ce au ajuns locașurile afierosite pentru sfințenie! Scoală-Te, Doamne, și răscumpără biserica și truda noastră răsplătește-o, că cezarul s-a îmbrăcat cu veșminte de sfințenie, și nu se mai vede cărarea Ta cea sfântă, cea din cer între oameni. Nu mai are cine să arate omului cărarea. Scoală-Te, Doamne, și răscumpără sângele nostru și dă plată credinței noastre și curățește locașurile afierosite sfințeniei Tale, Doamne. Scoală-Te cu mila Ta peste România și risipește necredința, și fă cale cuvântului Tău cel venit pe nori, și șterge păcatele bisericii și biruiește, Doamne, cu înțelepciunea Duhului Sfânt peste înțelepciunea veacului acesta, care a pătruns până și în locașul sfințeniei Tale. Întărește pe poporul Tău cel mic, întărește biserica Ta cea vie prin cuvântul Tău, și așează sfințenie peste România, și din ea să faci cărare de Duh Sfânt peste popoarele fără cărare, fără Duh Sfânt pe pământ. Ajută-i pe cei ce poartă cuvântul Tău, venit din cer pe pământ. Ajută-i, că și noi, cei ce stăm înaintea Ta pentru România, și noi în numele Tău îi ajutam și îi ocrotim cu harul Tău și cu darurile Tale cu care ne-ai îmbrăcat la credința noastră. O, Doamne, pleacă cerurile și biruiește pentru România, că ea este făclia Ta, care va lumina toate neamurile pământului și pe Israel, poporul Tău în care Tu Te-ai mărit în veacuri și prin prooroci, ca să Te mărească pe Tine împărații și neamurile pământului. Împlinește, Doamne, făgăduința Ta pentru veacul cel nou, pentru întoarcerea Ta între oameni, pentru cer nou și pământ nou și om nou, după chipul și asemănarea Ta. Iartă-l pe omul fără de cărare și arată-Te lui ca să-i spuie: «Eu sunt calea, adevărul și viața și veșnicia». O, Doamne, ascultă rugăciunile sfinților cerului Tău și împlinește, Doamne, voia Ta pe pământ, întru lucrare de cer nou și de pământ nou, loc al păcii și al dreptății veșnice. Amin.*“

O, Ierusalime, așa se roagă sfinții României la scaunul Treimii cerești. Roagă-te și tu cu ei, întru răbdare, că milă Mi-e de om, măi fiule Ierusalime. Se roagă Avraam, copilul Meu, se roagă să împlinesc făgăduința cea făcută de Mine lui. Se roagă cerul. Roagă-te cu cerul, Ierusalime. Roagă-te, fiule, că rugăciunile bisericii din lume, care te defaimă pe tine, popor al cuvântului Meu, ce să Mă fac Eu cu rugăciunile celui ce nu crede în venirea Mea? Venirea Mea e în pregătire, dar oamenii bisericii n-au timp să creadă. La ei am venit, că era să fie ai Mei, dar ei nu M-au primit, și spun că sunt fără căpătâi, că sunt „*un pierde-vreme*“ prin poporul cuvântului Meu. Dar Eu sunt Dumnezeu în cuvânt, sunt Dumnezeu Cuvântul, și omul bisericii nu are înțelepciune, nu are timp să înțeleagă. S-a îmbrăcat în haina bisericii om străin de viața cea întru Mine, om care nu înțelege sfințenia, om care iubește slava deșartă, slava care vine de la om și nu de la Dumnezeu. Slava de la Dumnezeu este sfințenie în trup, este sărăcie de duh, este umilință și înțelepciune cerească și Duh Sfânt lucrător de slavă cerească pe pământ.

O, poporul Meu, plâng cu tine, fiule. Nimeni nu Mă mai iubește pe pământ, nimeni nu mai face voia Mea, nimeni. S-a speriat omul bisericii din lume și s-a supărat pe Mine și

pe tine și M-a făcut duh rău, așa cum M-a făcut biserica lui Israel la prima Mea venire. Cine nu te primește pe tine, poporule, trimisul Meu, acela nu Mă primește pe Mine, și Eu încă Mă rog Tatălui și spun: Tată, iartă-i pe cei potrivnici Nouă, că aceștia nu știu ce fac. Așa să te rogi și tu, poporul Meu, că tu ești poporul rugăciunii cea poruncită de Mine ca să fie în tine. Iartă-i pe cei mari care te defaimă pentru numele Meu pe care-l porți. Tu ești mic și poți să ierți, căci cel mic nu poate face nici un rău. Roagă-te la Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt să ierte pe tot omul care nu știe ce face, care nu știe ce zice, că mare este întunericul acestui veac, mare, fiule, și nu mai este sfințenie pe pământ. Ba chiar nici în locurile sfințite nu mai este sfințenie, nu mai este, și plâng cu tine, fiule Ierusalime, plâng de dorul omului, de lucrul mâinilor Mele, pe care nu-l mai pot găsi ca să suflu peste el și să-l repar și să-l așez în loc veșnic și în viață veșnică. Dar de tine Mă bucur, Israele mic, Ierusalime mic, și vin peste tine cu Duhul Sfânt al mângâierii, fâgăduința pe care Eu am lăsat-o când M-am înălțat la Tatăl, că iată, sunt în cuvânt peste tine și îți aduc din cer viață și putere și pace cu Mine, fiule, poporul Meu. Bucură-Mă și tu, că sunt un Dumnezeu fără de mângâiere. Mă mângâi cu sfinții și cu îngerii, dar durerea pentru om Mă amestecă cu durerea.

Israele, Israele, credința ta în venirea Mea, în lucrarea Mea, credința ta este mângâierea Mea și nădejdea Mea prin nădejdea ta în cele fâgăduite prin Scripturi, pentru cer nou și pământ nou înaintea Mea, pentru om nou. Învață mereu lucrarea cea cerească de om nou. Eu, Domnul Iisus Hristos, de aceea am fost trimis de Tatăl, ca să se vadă de om omul cel nou pe care Tatăl îl așteaptă să-l îmbrace în veșnicie și în viață de Eden pe pământ. Veacurile au apus. Acum e veacul Domnului, și de aceea Dumnezeu S-a făcut cuvânt peste veacuri, peste pământ, căci pământul își așteaptă hăinuța lui cea nouă, la care Eu și cu sfinții și cu îngerii și cu tine, poporul Meu, lucrăm hăinuța nouă, cer nou și pământ nou, loc al păcii și al dreptății. Tu nu pricepi destul de bine lucrarea cea tainică a lui Dumnezeu. Lucrarea Mea cu tine n-o pricepi îndeajuns de bine, dar Eu lucrez, și Îmi trebuie om credincios, popor credincios în fâgăduințele Mele, căci cele din Dumnezeu nu se lucrează ca cele făcute de oameni pe pământ.

Tu, Ierusalime mic, nu te teme, tată. Mereu vin și îți spun: nu te teme, tu, cel ce crezi în fâgăduințele lui Dumnezeu împlinind viața cea de Eden pe pământ. Mai trudește o clipă, fiule credincios, căci împărăția lui Dumnezeu, care vine pe pământ în chip văzut, te va cuprinde în ea fără de veste, și fericirile cele fâgăduite de pe vârf de munte ți se vor da ție, cel ce știi să crezi în ele, în cuvântul Meu cel sfânt. Nu te teme în neputințele tale. Ele nu sunt mai tari decât Mine, Domnul Dumnezeuul tău, în Care tu crezi și pe Care Îl aștepti și Îl strigi spre tine. Eu vin, că este scris să vin. Vin, poporul Meu, vin la tine, tată, vin la cei ce Mă așteaptă, vin să le șterg suspinul de pe inimi, vin să le plătesc răbdarea și așteptarea și credința lor.

Israele, Israele, învață-te bine să Mă aștepti, fiule scump, învață-te cum să Mă aștepti, învață-te frate pe frate și urmați cărării Mele cu călăuză în față, fiilor. Din loc în loc am pus în fiecare loc călăuză, așa cum pe calea lumii sunt semne de arătare a drumului și a felului drumului. Călăuza pusă de Mine e semn pe cărare. Urmați cărării Mele cu călăuză în față, fiilor.

Israele, Israele, să dai gust bun rugăciunii tale spre cer, așa cum Eu pun gust bun în cuvântul Meu ție, ca să mănânci

cu gust și să ai gust bun și ceresc, să ai inimă cerească, în care să-Mi așez Eu masa cuvântului Meu în loc frumos, fiule. Dă gust bun rugăciunii tale spre cer. Dar aceasta este o lucrare mare și frumoasă, tată, și ca să fie frumoasă, să n-o amesteci cu mândrie, să n-o amesteci cu neascultare, cu neaplecare, cu semeție să n-o amesteci. Cu împrăștiere de minte, cu împrăștiere de statură cerească să n-o amesteci. Să n-o amesteci cu lumea, copilul Meu, că suspin din greu când te văd cu mâna pe lume, și rabd ca un Dumnezeu amestecarea ta, că multe le poți face fără omul lumii, dar nu vrei cât poți. Eu aștept să pot să te deosebesc de tot de lume. L-aș face creștin și pe omul lumesc, dar nu vrea omul lumesc. Eu te aștept pe tine, fiule, să fii de ajuns de ceresc ca să pot lucra peste om, ca să pot înnoi lumea, Israele, unealta Mea de la sfârșit. Uită-te în sulul cărții și vezi cum te-am învățat să lucrezi pe cărarea Mea, și dacă nu lucrezi așa, să nu fii mofturos, să nu fii pretențios, că Dumnezeu este Domnul dreptății, Israele. Câtă grijă ai tu de Mine și de cărarea Mea, așa și Eu, fiule, am de tine grijă. Ai grijă de Mine, Israele, ca să-Mi faci loc să am și Eu grijă de tine. Vino, tată, spre înnoire deplină, că înnoirea ta este așteptată de șapte veacuri, Israele, fiule mic.

O, poporul Meu cel hrănit de cer, ai grijă de pacea grădinii Mele, ca să te pot hrăni din cer, ca să pot veni spre tine. Învață bine această lege a păcii peste grădina cuvântului Meu. Fă voia lui Dumnezeu, copile din Israel, că fiii grădinii Mele se roagă Mie pentru tine. Să nu-i îngreuezi. Ajută-i cu împlinirea cuvântului Meu peste tine, peste viața ta, peste purtarea ta, iar duh de nepăsare nici să se pomenească în Israel. Dă gust bun vieții tale cu Dumnezeu, că Eu am avut gust bun cu viața Mea între oameni.

Israele, strugurașul Meu, să fii copt, să te coci bine, tată, să fii dulce și plăcut la gust și la miros și la vedere, fiule. Dă putere nădejzii tale în Dumnezeu, că Domnul are nevoie și de puterea ta, și de truda ta. Să nu fii învățat de-a gata, așa cum zic unii: „Lasă, că are grijă Dumnezeu!”. Tu trebuie să lucrezi altfel, fiule. Tu trebuie să știi să ai grijă de Dumnezeu în tine, să aibă Domnul loc prielnic în tine, să aibă Domnul plăcere să stea în tine și cu tine. Să nu fii mofturos, să nu fii posomorât, să cauți să stea Domnul cu plăcere în tine și cu tine.

Israele, Israele, să ai nădejde în Dumnezeu, poporul Meu. Să ai nădejde făcând voia Mea în duhul și în trupul tău, și așa să ai nădejde în Dumnezeu. Iubește rugăciunea cea cu gust bun, făcând voia Duhului Sfânt în trupul tău, și va avea gust plăcut rugăciunea ta către cer. Eu te iubesc, poporul Meu, și stau lângă izvor și scot apă și te adăp ca un bun, ca un păstor pe oi. Să nu te abați de la izvor, Israele. Eu sunt cu izvorul lângă tine și după tine, ca să-ți dau să bei și să te răcorești și să mergi pe cărare, că dulce e cărarea Mea. Duhul Sfânt Mângâietorul Se scutură peste tine, ca să ai Duh Sfânt. Crești, tată, în Duhul Sfânt, crești, copilul Meu, că Duhul Sfânt voiește să Se facă slavă văzută peste tine. Crești, copile Israele, și să nu te temi cu Domnul Dumnezeuul tău. Crești ascultând, crești împlinind pe Duhul Sfânt în tine. Crești și ia gust plăcut și stai înaintea Mea cu mânuțele ridicate, și crești în Duhul Sfânt. Amin.

Să nu lucrezi nimic fără de Mine, Israele, nimic, tată, și toate lucrurile tale să fie duhovnicești. Fii duhovnicesc, ca toate ale tale să fie duhovnicești și toate ale tale să vorbească despre Domnul Dumnezeuul tău. Eu iar îți spun: Pace ție! Pace Mea, Israele, s-o ai în tine și cu tine lucrând. Duh de înțărare, duh de sănătate, Duhul Sfânt să pună peste tine toate

darurile vieții cea fără de sfârșit și să te faci locaș al Duhului Sfânt. Mulțumire să aduci pentru Domnul, Care Se dă ție hrană. Așează-te să-L ceri, și după ce Se dă ție, așează-te să-L mulțumești pentru că S-a lăsat dat ție. Vino, tată, spre rugăciune de cerere și de mulțumire, așa cum Eu am crescut înaintea Tatălui Meu lucrând lucrările Lui înaintea oamenilor, că te așteaptă cerul întru lucrare văzută de Duh Sfânt. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 1996

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Taina cerului pe pământ. Lucrarea lui antichrist strică mintea omului. Omul lumesc răstălmăcește Scripturile. Bucuria vremelnică a omului. Proorocie pentru lucrarea vie a arhiepiscopului Irineu. Proorocie pentru credința poporului Israel cel după trup.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Își lasă pacea peste grădina cuvântului. Coboară Domnul, Ierusalime. Cobor cu sobor de ucenici. Amin. Vin cu sărbătoare și cu apostolii Mei în sărbătoare gătită de cer peste Israel.

Pace ție, Ierusalime! Pace grădiniței cuvântului Meu! Pace vouă, ucenicilor care stați înaintea Mea, căci sunt deasupra, sunt cu voi, sunt cu ucenicii Mei cu care am umblat printre oameni acum două mii de ani. Sunt cu ei în Israel.

O, poporul Meu, cine cunoaște taina vieții? Pe cine mai poți să întrebi să-ți spună de taina vieții? Ucenicii Mei sunt vii și lucrează întru taina vieții, căci Eu așa am spus: «*Cel ce crede în Mine viu va fi în vecii vecilor*».

O, Ierusalime, fiule de azi, ce frumos este să lucreze cerul cu pământul, iată ce frumos este! Taina cerului pe pământ, această taină n-o mai înțelege nimeni, nimeni de pe pământ. Nu mai crede omul așa cum credea odată, nu mai crede omul de azi. Se roagă omul la sfinți, dar despre taina vieții nu mai știe omul. Era odată, era demult, că acum omul nu mai crede și nu mai vede; era că mergeau sfinții pe cale cu omul și îl ajutau pe om și vorbeau cu el, că era omul credincios, și avea omul pe Dumnezeu peste inima lui, peste viața lui. Acum omul e deștept în duhul lui, și nu mai au sfinții loc lângă om ca să se vadă taina cerului pe pământ, cerul cu omul pe pământ, că pământul a fost părăsit de om, dar omul nu înțelege cum așa ceva. Omul nu mai are minte, măi fiilor. S-a stricat omul la minte și el zice că s-a făcut deștept, mai deștept decât strămoșul său cel credincios, cel ce era cu cerul pe pământ. O, că Mă uit pe pământ, Mă port cu ucenicii și cu sfinții peste tot și văd ce este peste oameni. Își crește omul copilul și îl bagă la școala omului, și când să fie bun de lucrul cel sfânt, îl dă la școală înaltă, ca să iasă om mare pe pământ, și se duce să facă altceva. O, fiilor, erau odinioară oameni mari în Dumnezeu, și aceia știau ce au de făcut pe pământ, că Eu așa am spus omului: «*Ți-am dat raiul să-l păzești și să-l lucrezi, omule*». Fiilor, fiilor, pe unde se mai vede azi această lucrare rostită de Dumnezeu? Se duce omul să-și dea copilul la școala omului, ca să scape copilul de muncă. Îl dă la școală, ca să nu rămână prost copilul lui, și când să mănânce bietul copil, își ia geanta și se duce la cel ce lucrează pământul, ca să-și facă rost de hrană pentru trup, de viață pentru trup. Omul și-a părăsit îndeletnicirea de la Dumnezeu, a vieții cea pentru trup, și a învățat altceva omul. Măcar să fi mers să vestească om la om pe Dumnezeu, așa cum au făcut ucenicii Mei cu care Eu azi vin pe pământ și stau în sobor de odihnă cerească în cuvânt și în lucru de cer pe pământ.

O, poporul Meu, omul s-a stricat la minte; demult, demult s-a stricat, și omul strică la minte pe om. Se strică om pe om la minte și nu știe omul ce are de făcut. Mai bine era să facă omul ce i-am spus Eu să facă. I-am spus să lucreze pentru hrana trupului său și să slujească lui Dumnezeu cu ale sale, iar Eu cu ale Mele să-l slujesc pe om. Unul pentru altul să fi lucrat, cer pentru pământ, și pământ pentru cer; Dumnezeu pentru om, și omul pentru Dumnezeu, și ar fi fost Dumnezeu Domn, și n-ar mai fi fost omul domn. Avraam n-a fost domn, Moise n-a fost domn, ucenicii Mei n-au fost domni pe pământ, și erau apostoli și slujitori, erau slugile Domnului, și Domnul le slujea lor, și lucra cer pentru pământ, și pământ pentru cer, și își dădea pământul rodul său, că de aceea a fost pământul făcut, ca să aibă omul lapte și miere, mamă hrănitore pentru om.

Se duce omul la școală și se face domn. Pleacă copilul de la părinți și învață carte de la om și se unește cu neam străin de neamul părinților lui, și își strică neamul, și își strică mintea cu uneltele omului, cu științele omului, și omul nu mai este om.

O, poporul Meu, Eu am venit cu această lucrare pe pământ ca să mai însămânțez o dată pământul cu sămânța cuvântului Meu, așa cum am mai făcut o dată, că Mi-am ales o mână de ucenici, ca și azi, și i-am umplut de harul Duhului Sfânt și i-am uns cu ungere din cer, ca să știe ei din cer lucru ceresc peste pământ, și au vestit ei peste tot pământul împărăția cerurilor pe pământ, și pe Dumnezeu cu oamenii pe pământ, întru taină de cer unit cu pământul. Cine, tată, cine mai știe azi așa ceva? Cine, poporul Meu? Omul crede că pământul este al lui. Se bate om cu om, se judecă om cu om pentru pământ, iar în alt fel, omul fuge de pământ, fuge și se face domn cu școală, ca să scape de pământ și să facă altceva pe pământ. Iată, și ucenicii Mei cu care Eu sunt venit în sobor de serbare cerească, și ei au părăsit lucrul pământului, lucrul lor l-au părăsit la chemarea Mea, dar au luat în pumni sămânță din cer și au semănat peste tot pământul împărăția cerurilor, ca să știe omul de peste tot taina cerului pe pământ, taina cerului cu pământul.

O, fiule din poporul Meu, ce făceai tu, tată, dacă ar fi trebuit să mergi și iar să mergi prin greu și prin necazuri de tot felul, ca ucenicii Mei pe pământ, ca să semeni peste tot împărăția cerurilor și pe Mine în oameni? Ce făceai, fiule? Te duceai, oare? Nu te duceai, tată, că tu ești săracuț de toate, și de aur, și de putere, și de traistă, și de toiag, ba chiar și de credință, fiule, ba chiar și de curaj, că azi împărăția pământului sunt goi de înțelepciune, și nimeni nu te-ar fi primit pe tine cu vestea cea de veac nou. Azi umblă satana, fiule, umblă pe pământ, îmbrăcat în haină vopsită pe care scrie „*Dumnezeu*“, umblă cu buzunarele pline de aur și de argint, și se bagă peste tot, până și în locurile sfințite Mie, sfințite de sfinți și de părinți, și urâciunea pustiirii în loc sfânt, vestită de prooroci, este mai mare decât scrie în Scripturi, că omul de azi e domn cu școală mare și e deștept în lucrul cel potrivit lui Dumnezeu, și îl înșală pe cel slab și îl trage la lucrare fără Dumnezeu.

O, poporul Meu, să fugi de omul plin de școală, plin de avuții, plin de deșteptăciunea lui, și care dă să-ți spună ție ceva despre Dumnezeu. Să fugi, să fugi departe de omul cel învelit în slavă deșartă, în slavă omenească. Să fugi, fiule, să fugi și să stai sărac de duh înaintea Mea și să iubești un singur Duh, Duhul lui Dumnezeu, Care te face ca Avraam, ca Moise, ca Mine, fiule.

Se fac oamenii domni și se mai duc și la biserică. Eu știu de ce se duc aceștia la biserică, dar omul cel mic nu știe.

Omul cel mic își lucrează pământul cu drag și cu iubire și cu bucurie, și în ziua serbării Mele se duce la biserică, se duce la Domnul, Care-i dă ploaie și căldură și răcoare și văzduh binecuvântat. O, poporul Meu, dar nu mai văd om mic pe pământ. Aceia sunt acum în cer și sunt sfinți și plâng cu Mine de ceea ce este pe pământ. Pe pământ e jale mare. Nu mai vezi om mic, ci om mare. Nu Se mai înțelege Dumnezeu cu omul, și omul, cu Dumnezeu, căci cel ce nu-și părăsește ograda se scoală de dimineață și își lucrează pământul și își scoate rod, și își vinde rodul la cel ce are aur, și cu aurul își face și el împărăție pământescă, și nu mai văd om mic pe pământ. Numai om mare în duhul lui, numai om fără Dumnezeu. Nimeni nu iubește sărăcia, iar bogăția îl pierde pe om, și omul nu vede cum piere sub bogăția lui.

Poporul Meu, poporul Meu, să iubești sărăcia, fiule scump, că și Eu am iubit-o, copilul Meu. Să nu-ți trebuiască bogăție, că Eu iată ce spun azi: omului nu-i trebuie bogăție, n-are ce face cu ea. Dar omul nu mai știe taina vieții. Tot omul a învățat bine taina morții. Așa de bine a învățat-o că nu mai are urechi să audă de pe undeva ce este taina vieții. Eu era să fiu comoara omului. Nimic nu trebuia să aibă omul, nimic, decât pe Dumnezeu.

Poporul tată, tu nu puteai, fiule, să faci această lucrare de vestire a lui Dumnezeu cu oamenii, și de aceea M-am făcut cuvânt înaintea ta și te-am ajutat să-l poți da oamenilor din loc în loc, ca să-și amintească omul de Mine, Dumnezeu, Care am făcut cerul și pământul, văzut și nevăzut, că iată taina Mea cea necuprinsă de mintea și de vederea omului, că este cer și văzut, și nevăzut; este pământ și văzut, și nevăzut, că Eu am făcut cerul și pământul, și am făcut pe cele văzute și pe cele nevăzute, după cum este scris.

Israele fiule, Mă răcoresc, tată, când vorbesc cu tine, Mă răcoresc că am cu cine vorbi pe pământ. Tu ești răcoarea Duhului Meu. Mă răcoresc vorbind cu tine, fiule. Omul nu mai are nevoie nici de cele văzute ale Mele, și de aceea și-a făcut altele, făcute de el, și se uită la ele și le vede și le arată om la om, și nu se mai uită la cele văzute ale Mele. A luat din cele create de Mine, a luat omul și a făcut din ele lucrul mâinilor lui, și s-a fâlit, și s-a stricat la minte omul. Eu făcusem tot ce trebuie să aibă omul Meu, ca să fie omul om al lui Dumnezeu, dar omul s-a smuls din binele Meu și și-a făcut țară nouă, și țara omului se numește Babilon. Din Babilon l-am scos pe Avraam, și am rămas cu el dacă l-am scos. Din Babilon te-am scos pe tine, poporul Meu, și am rămas cu tine dacă te-am scos. O, ce am făcut Eu pentru tine, fiule al lui Avraam! Te-am făgăduit încă de pe atunci ca să fii fiul cel mai mic al lui Avraam, fiu al făgăduinței Mele.

O, copilaș de la sfârșit, ce făceai tu, fiule mic, dacă ar fi fost să te trimit, ca și pe apostolii Mei de atunci, să mergi să semeni pe pământ sămânța Mea de împărăție cerească? Iată, M-am dus Eu. M-am făcut cuvânt în tine, poporul Meu, și am plecat cuvântând peste pământ. Tu nu puteai, tată. Vremea e rea de tot, drumul e mare, nu e drum, și Eu n-am voit ca tu să fii prins și strivit de valurile mării, că scris este: «*Marea va ieși din matca sa*», și așa este, precum s-a scris. Și te-am ținut pe vârful de munte și te-am făcut, fiule, cetate întărită, și M-am făcut zid în jurul tău, ca să nu fii lovit de nimic rău. Eu, Domnul, sunt zid în jurul tău, Eu și cu cerul Meu. Ești înconjurat de cer, Ierusalime, de cerul cel nevăzut al Meu. Ești înconjurat de sfinți, Israele mic. Ești îmbrăcat în giulgiul puterii Mele, că tu ești mic și neputincios printre oamenii vremii tale, și puterea Mea strică din jurul tău puterea cea rea a omului cel

pământesc. Iar Eu, Cuvântul, Cuvântul lui Dumnezeu, Eu merg și nu stau, merg și vestesc lucrarea Mea cu tine, ca să știe tot pământul că Eu sunt în lucru cu tine peste lume; să știe așa cum știau popoarele de pe pământ în vremea când Eu eram cu mână tare cu Israel, poporul Meu cel de la început. Ucenicii Mei au suferit mari dureri, ca și Mine au suferit. Am suferit și Eu, au suferit și ei, și alți urmași ai Mei și ai lor, numai să nu suferi tu azi, că tu, cel de azi, ești cel așteptat să fii și să plinești răbdarea și așteptarea în care au trudit toți cei de până la tine care au crezut în taina lui Dumnezeu pe pământ, în viața lui Dumnezeu în om. Așteaptă cerul să fii mărișor și împărțitor; așteaptă toți cei care au așteptat capătul așteptării. O, fă-te mărișor, tu, cel așteptat. Israele, Israele, fă-te, fiule, mărișor, de ajuns de mărișor, că tu ești scris să fii mare, copil micuț de la sfârșit. În Duhul Sfânt să te faci mare, în Duhul Sfânt să lucrezi, că vine vremea să lucrezi. Și cum în Duhul Sfânt? Uită-te să-i vezi pe ucenicii cei de atunci cum au lucrat ei, cum am lucrat Eu în ei. Omul a părăsit pământul și și-a ales cele din iad, cele împotriva lui Dumnezeu. Iată cât rău trebuie să stricăm, și să punem binele lui Dumnezeu peste tot. Cerul sfânt e lucrătorul. E cerul plin de sfinți, poporul Meu, și ca pe cel mai mic te ajută cerul pe tine, fiule mic. Lucrarea Mea să meargă înainte însoțită de tot cerul sfânt, și tu, Israele, să stai cu izvorul ei și să bei din el cu folos și să crești măricel, poporul Meu.

Ucenicii Mei sunt în sobor de serbare cu voi. Ucenicii Mei sunt în popas cu Învățătorul lor în grădina cuvântului, și din grădină, peste Israel. Ucenicii Mei, Petru și Pavel, Iacov și Ioan, și toți cei împreună cu ei serbați, se ating de voi cu iubire și își fac loc cu puterea Mea în ei și ajută pe cei mici.

Popor al rugăciunii, roagă-te, fiule, pentru omul de azi și pentru omul de ieri. Roagă-te pentru om, roagă-te așa cum te învăț Eu, nu cum ar vrea omul. Păstrează-ți pacea, fiule mic. Nu te uita în lume, uită-te numai în cer, căci cerul stă numai cu mângâiere cu tine și lângă tine, și te acoperă, ca să fii tare cu cerul. Păstrează-ți pacea ta cu Mine și pacea Mea cu tine, fiule al grădinii Mele, ca să nu te moaie tulburările de nici un fel. Ai grijă de această lucrare a păcii peste grădina Mea. Tot poporul Meu să aibă grijă de lucrarea păcii grădinii Mele. Învățați lucrarea păcii. Învăță, poporul Meu, învăță să fii numai cu cerul. Să nu știi, să nu cunoști nimic de pe pământ, și numai din cer să iei. Să oprești pe omul din lume care ajunge până la hotarul acestei grădini, să-l oprești să se povestească pe sine sau să vină cu povești din lume lângă urechea ta. Fii destoinic și dă-i tu ce este sfânt și curat și veșnic, și să nu lași pe cel trecător să grăiască ale lui. Tu ești poporul rugăciunii. Aceasta e lucrarea ta. Tu ești copil al liniștii și al mângâierii cerești. Aceasta e lucrarea ta și avutul tău. Așa am spus odată peste voi, copiii ai lui Israel: cel ce vine din lume la tine să te caute, să nu vină cu traista sa, cu mâncarea sa, că și Eu am mâncare. Voi aveți hrană tare, fiilor. Să nu luați nimic decât de la Mine, că nimic pe nicăieri nu mai este curat. Numai Eu, Domnul, sunt curat în vase curate, în vase alese, așa cum pe Saul l-am chemat din lume ca să-l fac vas ales, și așa l-am numit vas ales, și i-am pus numele Pavel, ca să nu mai aibă nimic din omul lui cel vechi, și el Mi-a adăpat toate neamurile pământului, de atunci și până acum.

Fiilor, fiilor, omul răstălmăcește cuvântul Scripturii după cum e viața lui. Să-i spuneți omului din lume că acesta este păcat. E păcat să se învelescă omul cu cuvântul Scripturii răstălmăcindu-l după păcatele lui. E păcat. Să-i spuneți omului neștiutor ce este păcatul. Să-i spuneți că Domnul este

curat în cuvânt prin Scripturi. E mare durere pentru cer când se uită pe pământ și vede pe omul care-și are plăcerile lui și care, umblând după trup și nu după duh, se apucă și vorbește pe Dumnezeu la oameni, ba chiar și la cei ce umblă drept pe căile Mele. Scris este în Scripturi: *«Cel ce cunoaște calea Domnului și nu umblă pe ea în sfințenie, acela să nu vorbească despre Dumnezeu»*. Voi să nu călcați peste această Scriptură, că mare este acest cuvânt. Voi să vorbiți de Dumnezeu umblând în poruncile Lui, căci poruncile Domnului nu se răstălmăcesc, ci se lucrează cu trupul și cu duhul celor ce cred în Dumnezeu.

Israele, Israele, să fii tare, copile Israele, și slăbiciuni de duh sau de trup să nu ai, să nu mai ai. Să fii tare întru cele din cer, lucrând duh de umilință înaintea Mea, și Eu voi mirosi miros de bună mireasmă din viața ta cu Mine, fiule scump. Grâul este scump la Dumnezeu. Creștinul cel plăcut lui Dumnezeu e scump lui Dumnezeu. Bucură-ți duhul cu cele plăcute Domnului. Bucură-te, copile al Ierusalimului nou, căci și Eu, și apostolii Mei, așa ziceam: *«Pace vouă, și bucurați-vă!»*. Bucurați-vă, tată, întru lucrările Mele! Lumea are bucuriile ei, ea se bucură în felul ei. Face pachetele frumoase, colorate, înflorate, și bagă în ele lucrarea mâinilor ei lumea, și scrie pe pachetele, scrie „bucurie“, și lumea cum-pără bucurie și se bucură în felul ei. Lumea își face haine și se bucură de ele, haine subțiri și scumpe, sau nu-și mai face deloc, și stă gol omul din lume și se bucură în goliciunea lui. Lumea s-a stricat la minte, lumea are bucuria ei stricată și fără de Duh Sfânt. Dar tu, poporul Meu, bucură-te în pacea Mea și în sărăcie de duh și în sfințenie înaintea Mea. Lumea își face împărăție de paie și de nisip, dar Eu îți fac ție împărăție de cer nou și de pământ nou și de bucurie veșnică cu Mine, Creatorul tău și Domnul tău, Ierusalime, poporul Meu. Tu știi ce este floarea, tu știi ce este vântul, tu știi ce este lumina, tu știi ce este dorul, tu știi ce este viața, tu știi calea, poporul Meu, tu știi pe Dumnezeu, prin Care toate s-au făcut și se fac pentru tine, pentru bucuria ta, copile scump și credincios, căci cine este credincios, acela este scump lui Dumnezeu, acela face cu credință toate cele din Dumnezeu.

Bea, fiule, bea, că scump și dulce este izvorul din care bei. Bea și te fă veșnic, bea cu sete, bea cu iubire, că te-am ales să bei și să fii. Cine bea din apa vieții, acela este fiu al vieții. Bea cu credință, copile scump, că nimeni pe pământ nu are izvor așa cum ai tu de la Mine. Bea, fiule, bea, și să curgă din gurița ta și din viața ta râuri de ape vii și veșnice. Amin. Ierusalime scump, să nu te temi. Eu sunt cu tine și te iubesc cu mare iubire, și te ocrotesc cu mare grijă, și te întăresc cu putere din puterea Mea, și te bucur cu mângâierea Mea, popor al mângâierii.

Ucenicii Mei lucrează și acum, lucrează peste tine, iar tu, peste pământ, cu sămânța cuvântului Meu. Iată, poporul Meu, cuvântul nu se leagă, nu se poate lega. Cuvântul se duce pe vânt de Duh Sfânt și se așează pe pământ spre mărturie neamurilor. Israele, Israele, bucuria Mea, te voi ajuta ca un Dumnezeu, ca să poți tu semăna cuvântul lui Dumnezeu mereu, mereu, copilul Meu, că Eu am corbii Mei care au grijă de lucrul Meu cu tine, numai tu să fii copilul Meu în ascultare, copilul Meu în credință și în nădejde, că Eu sunt un Dumnezeu tare, și sunt vistier al bunătăților cerești peste tine, ca să facem cer nou și pământ nou, fiule, copilul Meu.

Mi-e dor de tine, fiule. Mi-e tare drag cu tine să petrec, poporul Meu Israel. Mi-e dor, Mi-e tare dor să-l văd din nou stând pe picioare pe cel ce M-a mărturisit pe Mine prin lucrul

Meu din această grădină, pe arhiereul Meu. Numele lui stă de mărturie înaintea cerului și a pământului, și nu este mână sau cuvânt să șteargă numele lui de pe piatra acestei vremi. Plânge cerul de suferința lui, de pașii lui legați în lanțuri. Și voi trimite, măi fiilor, pe îngerul Meu, și voi trimite pe ucenicii Mei să-i taie lanțurile și să-l facă de temut în numele Meu la toți cei ce au călcat peste el cu necredință, cu necredință în Dumnezeu Cuvântul, Care grăiește din nori peste pământ. Grăiesc cum am grăit cu Moise, cu Ilie, cu Israel, cu ucenicii Mei și cu toți cei care au crezut că Eu sunt, și în cuvânt sunt, așa cum este scris că sunt. Voi pregăti o zi de slavă mare și Mă voi slăvi în cel uns de Mine pentru mărturia lucrării Mele de azi, și tot cel ce este potrivnic sau nepăsător va vedea slava Mea din cel uns al Meu, că mare este ungera lui, și nu este mână sau minte să doboare acest stâlp de pe înălțimile Mele. Omul bisericii se luptă în gol, zadarnic se luptă, că poporul Meu e cuminte, poporul Meu este învățat de Dumnezeu să stea cuminte și să împlinesc prin el Scripturile Mele care au mai rămas. Și va vedea omul bisericii, că îi voi descoperi ochii să vadă că Eu, Domnul, nu sunt un pierde-vreme prin cei credincioși cuvântului Meu cel de viață dătător.

Tu să fii cuminte, popor iubit, și să zici ca Mine: „Tată, Tată, iartă-i pe cei ce nu știu ce fac și nu știu ce zic. Iartă-i ca un bun pe cei ce nu cred că Tu ești până la sfârșit cu cei ce cred în Tine și în cuvântul Tău, rostit de Tine din norii slavei Tale“.

Fiilor, fiilor, sunt și nori văzuți, și nori nevăzuți. Israel vedea norul cel nevăzut al slavei Mele, vedea ca să vadă pe unde trebuie să meargă, vedea ca să creadă, dar când s-a săturat de crezut, și-a părăsit statornicia și răbdarea și ascultarea. Dar vreau să-l ridic pe Israel cel de atunci. Vreau să audă și să-l fac să creadă. Cuvântul Meu merge peste tot, și va merge și va sufla din el duh de viață, și va învia și poporul Israel, că Eu nu uit de stăruința rămășiței lui Israel. El nu M-a primit atunci ca Fiu al lui Dumnezeu, dar Mă va primi, că este scris aceasta. De aceea Îmi trebuia biserică vie și viață cerească în biserică vie pe pământ. Să audă neamurile pământului și să apuce pe cale, că una este calea. Să audă Israel, să audă și să învieze poporul Domnului, căci s-a slăvit slava Domnului în el.

Israele, Israele de azi, să fii fiu de samarinean, Israele scump, ca să pot rosti iertare mare peste cei ce vor cere iertare, și să dau bucuria mântuirii și a vieții veșnice la toți cei ce vor vedea calea aceasta pe care merg Eu cu tine, popor al cărării. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 1996

Sărbătoarea de cinci ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Nouului Ierusalim

Păstrarea păcii grădinii cuvântului. Mersul cu călăuză în față. Nemulțumirile poporului creștin. Femeia creștină și femeia uceniță.

Vin în prag de sărbătoare, că azi se începe serbare, zi de serbare a grădinii cuvântului. În ziua a douăzeci și doua a lunii a șaptea, după cum se socotește vremea de azi, în ziua aceasta de serbare s-a pus pe pământ, cu cinci ani în urmă, piatra cea dintâi a Sfintei Sfintelor bisericii de nou Ierusalim, despre care scrie în Scripturi. Vin în prag de sărbătoare, vin în grădina cuvântului și cuvintez pace peste grădina Mea, peste măsura Mea, căci această grădină este masa pe care Eu, Domnul, Îmi așez cuvântul, ca să fie de hrană

pentru poporul Meu din vremea aceasta. În România am Eu pe poporul Meu, iar Eu în mijlocul lui Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Să fie pacea Mea peste grădina Mea, pe masa Mea să fie pacea Mea; pacea Mea și cuvântul Meu. Amin, amin, amin.

O, grădinița Mea, Eu am fii în tine. I-am crescut cu cuvânt și îi am și îi numesc cărare a Mea pe pământ. O, grădinița Mea, vin în tine și ies din tine spre Israel, spre poporul cuvântului Meu, căci Israel este popor cu care vorbește Dumnezeu.

Grăiesc din grădină peste poporul Meu.

O, poporule tată, am zis ție nu demult că voi veni să vorbesc cu tine și în șoaptă, și dacă am zis așa, lucrez în șoaptă peste tine cu cuvântul Meu. La sfânta slujbă a bisericii este un cuvânt care spune așa: „*Cei chemați ieșiți, iar cei credincioși să rămână*“. Israele, Israele, ia aminte, tată! Ușile, ușile, fiule Israele, ia aminte la uși, că vreau să grăiesc ție, poporul Meu. Ia aminte, fiule, ia aminte cu înțelepciune. Poporul Meu, sunt cinci ani de când tu ai luat nume cunoscut între neamurile de pe pământ, și tu ești neamul Meu prin pâine și vin nou. Ușile, ușile, și cu înțelepciune ia aminte, poporul Meu, căci am grăit că voi vorbi în șoaptă cu tine, că este de lucrat în șoaptă, fiule, poporul Meu.

O, Israele, știi tu, măi Israele, ce înseamnă să fie omul cu Dumnezeu? Tu trebuie să fii cu Mine prin pâine și vin, întru cele nou lucrate. Eu așa am spus: «*Cine nu mănâncă Trupul și Sângele Meu, acela nu are viață în el*». O, poporul Meu, e grea vremea, fiule, și tu nu înțelegi ce-ți spun. Eu sunt pâinea vieții tale, și tu nu înțelegi încă, și Mă faci să oftez, și Mă faci să plâng, poporul Meu. Te-am rugat, tată, mereu te-am rugat și am zis: «*Israele, păstrează, fiule, pacea grădinii Mele, ca să am putere să vin la tine și să te hrănesc cu cuvânt*». Fiule tată, câte ai iubit și câte iubești tu, poporul Meu! Și pe Mine cum de nu poți să Mă iubești? Numai pe tine, fiule? Și pe Mine cine să Mă iubească, cine, tată, lumea? Oare, așa vrei tu?

O, fiule, umblă lumea în căutarea Mea. Ea nu știe cum să umble pe urma Mea, nu știe, dar umblă să Mă găsească și să fiu Eu pe placul ei și să Mă aibă lumea de Dumnezeu. Umblă lumea după Mine, poporul Meu. Nu Mă găsește, dar umblă. Nu Mă găsește, că Eu Mă ascund de lume, fug de lume, că ea nu vrea ca Mine. Ea vrea să fiu Eu cum vrea ea.

Umblă lumea după Mine, poporul Meu, și Eu umblu după tine, ca să stau cu tine și să am sălaş în mijlocul tău, și să am masă de cuvânt înaintea ta. Dar Eu sunt duh și trup în biserică, Eu așa sunt, și așa Mă poate avea fiul bisericii, așa, întreg, duh și trup, cuvânt și trup. O, poporul Meu, câte potecute de cuvânt Mi-am croit Eu în tine, și tu nu Mă iubești pe Mine mai mult decât pe tine. Dar cine se iubește pe sine își caută ale sale, și nu așa este învățătura Mea.

Te-am rugat, poporul Meu, să mergi cu călăuza în față și să mergi dacă mergi. Îți amintesc de Moise, măi Israele de azi, că am făcut și Eu în tine ce a făcut el în poporul Israel de atunci, că i-a ieșit un om în întâmpinare când tăia pustiul ca să meargă spre Canaan, și M-am lăsat cu Duhul Meu în omul acela și am cuvântat pentru Moise. Era preot lui Dumnezeu omul acela și am grăit prin el pentru Moise și am zis: «*Nu poți tu singur să scoți la capăt greutatea care vine peste tine de la poporul tău. Mai bine stai mijlocitor înaintea lui Dumnezeu pentru popor, iar pricinile poporului să fie judecate de oameni aleși de tine, oameni de credință și de nădejde, oameni cu lepădare de sine, pe care să-i pui peste mii, peste sute,*

peste cincizeci și peste zeci». Așa am făcut Eu în tine, și am zis ție să mergi cu călăuză în față, poporul Meu. O, așa de frumos te-am învățat, așa de mult te-am ajutat pe drumul Meu cu tine, și tu tot nu Mă iubești. Te-am rugat să fii ca Mine, și tu nu Mă iubești, poporul Meu. Pe tine te doare numai de pricinile tale, dar de ale Mele nu te doare. Te-am rugat să nu mai fii cu lumea, și tu nu Mă iubești. Te-am rugat să stai cu Mine, tată, și să iei jugul Meu, care este ușor, și să nu te vâd sub greutatea ta cea grea. Jugul Meu e ușor de dus. El este sfânt, el este curat, el este ceresc, și te face fiu al Tatălui Meu, precum Eu sunt. Dacă tu, fiule, ai vrea să iei jugul Meu cel ușor, tu ai sta cu Mine la masă, tu ai mânca ce ți-am dat Eu să mănânci și M-ai avea pe Mine întru viață vie.

Israele, Israele, ia jugul Meu cel ușor, cel bun, cel sfânt, ia-l, fiule, că tu ești trecut la Mine neam sfânt, agonisit de Mine din lume. Mă uit din cer la tine, poporul Meu, Mă uit mereu, dar tu mai crezi ce-ți spun? Mă uit mereu la tine, Israele. Crezi tu că Mă uit? O, dacă ai crede că Mă uit să te vâd mereu, tu M-ai iubi, poporul Meu, și M-ai crede că sunt cu tine mereu, ca să te vâd și ca să-Mi plăci, fiule, să-Mi placă statura ta și iubirea ta de Dumnezeu și de fratele tău, de fratele tău care este fratele Meu, că acela este fratele tău.

O, copilași și copii ai lui Israel, fiți frați cu Mine prin pâine și vin, și mâncați la masa Mea, și stați la masa Mea, stați cu statură duhovnicească, stați și vă sfințiți cu Mine, că Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Care stă pe masă pentru cei credincioși, pentru cei chemați, aleși și credincioși.

Israele, Israele, cum de uiți tu de cuvintele Mele, tată? Le lași pe ale Mele și le faci pe ale tale, și Eu străbat pe poteca Mea spre tine, dar tu nu iubești călăuza, fiule. O, nu mai umbla fără Mine. Umblă, tată, cu călăuză. Călăuza are cuvântul Meu și puterea cuvântului Meu. O, nu fi leneș, copile Israele, că pe cel leneș îl prind din lume gânduri lumești, dorințe lumești, care momesc pe om, ba chiar și pe cei aleși ai Mei. Nu Mă pune, fiule, dregător peste pricina ta. Pune-Mă Mântuitor peste viața ta, pune-Mă să-ți mântuiesc inima de păcatul clevetirii, de păcatul nepăsării, și de neînțelepciune să te mântuiesc, poporul Meu, nu să-ți joc în strună, că voia ta nu este ca voia Mea.

O, nu te mai teme de greutateți, că tu n-ai greutateți, tu n-ai sarcini. Ceea ce numești tu greutateți, acelea nu sunt greutateți, poporul Meu. Tu ești învățat de însăși firea ta, ești învățat să fii nemulțumit. O, nu e bine, poporul Meu, fiul Meu care ești deprins pe cale cu cărtirea, cu nemulțumirea, că asta e cărtirea din care multe cuvinte cu păcat se nasc. O, de când am venit să-Mi fac popor, de când am venit, tu numai te plângi, poporul Meu, și pentru această meteahnă a ta Eu mereu am suspinat în Mine. Meteahna ta nu M-a lăsat pe Mine să fiu peste tine un Dumnezeu după adevărul Meu, iar adevărul tău te-a ținut mic și fără putere sfântă. Am rugat mereu pe Israel să Mă asculte, și mereu l-am mângâiat și l-am așteptat. M-am luptat mereu, cu tot cerul. Mă lupt și acum, mai mult decât oricând, să Mă asculte poporul Meu, și să-Mi fac loc cu împlinirile cerești pe pământ, că așteaptă pământul, Israele. Nimeni nu vine cu Mine la Mine. Fiecare vine cu el la Mine și Îmi spune să Mă unesc cu el la greutatețile lui, dar Eu aștept să se unească el cu Mine; cu Mine și cu jugul Meu cel ușor, că nu mai pot, poporul Meu, nu mai pot duce jugul omului, nu mai pot. Am pus călăuză din tine peste tine. Nu te mai sui la cer cu pricinile tale pământești și trupești și firești. Scutură-te de pricinile tale. Nu mai pot, poporul Meu. Te aștept să Mă iubești, te aștept să fii duhovnicesc; din firesc să te

faci duhovnicesc, că de patruzeci de ani aștept pe urma ta. Ia jugul Meu, fiule din Israel, că de patruzeci de ani aștept să-l ieși. Nu te mai văita cu nemulțumirile tale, că nu așa se merge cu Domnul în lucrare de ucenicie duhovnicească. Apostolii Mei erau ucenici cu hotărâre de inimă. Nu Mi-au cerut nimic, n-au cântit că nu au, că nu pot n-au zis, căci ei știau că Eu n-am nimic pe pământ, nimic decât pe ei. Ei erau bogăția Mea, și Eu, a lor, și așa mergeam pe drumul Tatălui Meu. N-aveam nici casă, nici masă, nici haină cum aveți voi, dar aveam cuvântul și bucuria lui și pacea lui. Nu eram rostuiți pe pământ. Cine a mai avut vreo rostuire, s-a lăsat de ea ca să poată fi liber ca păsărica cerului, dar pe tine, fiule, nu te-a strămutat nimeni, și nici așa nu poți să fii plăcutul Meu în ascultare. Tu ești pretențios, tu ești nemulțumit, tu ai pricinii multe de adus înaintea Mea, dar Eu sunt duhovnicesc, fiule, și jugul Meu este ușor. Mi-e dor de Mine în tine, fiule din Israel. Ia-Mă, tată, în tine, că Eu sunt fără de păcat. Ia-Mă, că n-am casă pe pământ, n-am masă și haină, n-am loc pe nicăieri, poporul Meu. Nu vreau să mai știe și omul din lume că tu Mă superi, că tu nu Mă iubești. Nu vreau să știe vrăjmașii Mei și ai tăi că tu nu vrei să fii duhovnicesc. Am rugat pe cei de strajă din poporul Meu să facă deosebirea, ca să se vadă bine care sunt fiii duhovnicești, și care sunt cei firești și trupești în poporul Meu. Am rugat pe străjeri, dar poporul Meu nu vrea să se descopere, și Eu Mă uit din cer la tine, ca să te văd, poporul Meu. Mereu Mă uit și te văd. Și dacă M-ai crede că Mă uit și dacă M-ai iubi, Israele, n-ai mai face nimic ca să Mă însuspinezi. Umblu însuspinat pe urma ta, umblu Eu pe urma ta, în loc să umbli tu în urma Mea suspinând după Mine cu iubire și cu durere pentru ranele Mele.

Pentru tine sunt rănit, poporul Meu, că nu vrei, tată, să fii copil sfânt. Sunt cinci ani de când am sfințit prima așezare de veac nou înaintea ta, și nu pot, fiule, să fiu împlinitor cu grabă. Vremea Mă strânge și pe Mine, te strânge și pe tine, și nu pot să-Mi așez împlinirile la picioarele tale, că tu ești firesc, fiule din Israel. Îmi trebuie putere în tine, tată, Îmi trebuie cer în tine, Îmi trebuie casă în tine, Îmi trebuie viață în tine, fiule, poporul Meu de azi. Vezi tu ce trebuie să-Mi dai? Vezi, tată? Și tu ce-Mi dai? Îmi dai să-ți judec pricinile tale, și te aud cântind, te văd nemulțumit, nu-ți ajung cele ce ai, îți pierzi vreme multă pentru tine. Și cu Mine ce vrei să faci? Tu ești casa Mea, tu ești scris la Tatăl să fii odihna Mea, și Eu nu Mă pot odihni în tine, fiule, că Eu îți spun un cuvânt să-l împlinești peste tine pe veci, și tu îl împlinești puțină vreme și te întorci iar la cele dinainte și stai în ele și stai amestecat, și așa vii la Mine, amestecat vii, și cu venirea ta așa, Îmi tulburi statura străjerilor Mei cei puși peste tine.

O, străjerii Mei cei puși peste Israel! Eu așa am spus: *«Pe cel pe care voi nu-l cunoașteți nici Eu nu-l cunosc»*. Eu peste voi nu trec, chiar dacă fiul credinței trece peste voi ca să vină spre Mine. Eu nu-l cunosc pe unul ca acela la masa Mea. Vin la masa Mea creștini care n-au trecut prin lucrarea Mea de cunoaștere a creștinului, și aceia vin fără semnul grădinii Mele. Cei ce nu s-au lăsat bine cunoscuți de așezarea grădinii Mele, aceia n-au semnul din grădina Mea din care Eu îl hrănesc pe Israel cu cuvântul Meu de pregătire.

O, fiule care te clatini neascultând, Israele, femeie ușuratică! Ce să fac cu ușurătatea ta, cu neascultarea ta? Eu pe femeie am așezat-o în cinste mare prin mama Mea Fecioara, că am avut ucenițe tari în iubire și în lucrare cu Mine, că unele din ele au primit rang de ucenițe întocmai cu apostolii. Dar

femeia creștină de azi e tot femeie, nu e uceniță, nu vrea să fie uceniță, vrea să fie femeie și atât. Ucenița e curată, e purtătoare de Dumnezeu și se dăruiește cu iubire în slujba lui Dumnezeu, că tu ai văzut, poporul Meu, ce am făcut. Am voit să am din casa păstorilor Mei fii ucenici, și n-am avut ce să ridic. Mare durere pe Mine! Și am găsit un sufleteț plâpând în casa păstorului Meu și l-am sculat la lucrul Meu de veghe și l-am făcut toiag de sprijin, că din copiii păstorului Meu nici unul, nici unul n-a voit să fie plăcut Mie, nici unul cu adevarat după voia Mea, și am ridicat din acest neam această copilă și Mi-am făcut din ea sprijin, ca să am urmaș din casă de păstor și să lucreze ca Mine, nu cum vrea creștinul. O, și cât plânge această uceniță, plânge cu Mine pentru Israel, plânge iubind pe Domnul și pe poporul Domnului. Israele, Israele, și tu, tată, nu înțelegi câte fac Eu pentru tine, cât bine îți fac, și tu nu știi să te folosești de el. Poporul Meu, Mă ustură ranele făcute de tine, tată, și tu nu Mi le mai vindeci, ba Îmi mai pui și sare pe ele, iar sarea ustură pe rană. Eu vreau să fii untdelemn curat, poporul Meu, casă curată, om nou în care să Mă odihnesc de așteptare. Tu Mă aștepti pe Mine, dar numai tu știi cum Mă aștepti, numai tu știi ce faci cu tine, că am pus străjeri peste tine, ca să văd prin ei în tine și să te învăț ce să faci cu tine ca să fii duhovnicesc.

O, copilă uceniță! Veronica, fiică a Mea, strânge, tată, tu străjerii și spune-le de la Mine de soarta oilor, că vin oile cu haina ruptă și pătată și iau masă la masa pusă pentru cel pregătit ca la masă. Iar la oi să le spui să nu mai sară peste gard, că Eu Mă întorc în cer de la cei care dau să Mă ia fără statură duhovnicească în trup. Și să le mai spui, tată, la un alt soi de oi că nu de hrana cea pentru viață se postește, ci se postește de cele trupești și păcătoase. Cine se lipsește de Mine, acela se lipsește cu păcatul. Cine nu poate scăpa de păcat, acela nu Mă iubește. Și să mai spui poporului Meu să nu se ascundă după deget, că degetul e mic și nu poate acoperi pe om, dar greu se mai dezbară creștinul de această meteahnă care îl îndeamnă să mărturisească strâmb și să clevească în jurul său.

Israele tată, ferește-te de ușurătate. Fii poporul Meu în chip curat. Am stat în sfat cu tine, iubite Israele, am intrat în cămăruță cu tine, tată. M-am hrănit cu tine din aceeași hrană, ca să știm unul de la altul cum să mâncăm, cum să stăm la masă. Am venit cu sărbătoare în mijlocul tău, am venit cu suflare de Duh Sfânt și cu mare iubire. Mă uit înapoi și văd ziua primei pietre peste această grădină, Mă uit și văd mărturia zilei și pe fiii ei. Mă uit și iar Mă uit. Mă uit cu tine, poporul Meu. Această zi e mare înaintea Mea, e zi din zilele Mele.

Israele, bucuria Mea, tot fiul din Israel să se facă bucurie pentru Dumnezeu, Care vine cu cele din cer pe pământ. O, vin cu mângâiere, poporul Meu, că vremea te apasă, tată. Vin să te învălui în Duhul Meu, ca să nu mai fii plâpând. Bucuria Duhului Sfânt să-ți fie bucurie, și unul pe altul să ne bucurăm. Luați și dați hrana cea tainică lui Israel, și să fie mare poporul Meu, iar străjerii să vegheze mereu cu cuvântul Meu peste popor. Am lăsat vreme de har, ca să se scoale omul spre Dumnezeu. Așa am lăsat și în vremea lui Noe.

Iar tu, Israele, să fii stânca pe care Eu stau și cuvintez peste pământ. Întărește-te și fii munte sfânt, poporul Meu, că aceasta este temeliea ta, iar fiii ascultării vor străluci în veci înaintea Mea. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 1996

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Israel este numele poporului sfânt. Rugăciunea fiilor către Tatăl ceresc. Legea sfințeniei va birui minciuna.

Eu bat în taină la poarta cuvântului Meu și găsesc trezie și Mă las cu mângâierea Mea ca să-Mi întăresc porțița. E zi de serbare în poporul Meu, și Mă voi lăsa cu cuvânt peste Israel. E zi de veghe și de lucru peste poporul Meu.

Iar tu, puiule scump, copilă plâpândă, ia, tată, de la Mine mângâiere, că Eu mereu îți Țes veșmânt de mângâiere, dar se ivesc de peste tot rozători, și nu-ți mai Ține de cald veșmântul cel de mângâiere. O, Ție îți este frig, și nu mai știe nimeni ce frig îți este Ție, dar Eu știu mereu, mereu, și Mă zbat să-ți încălzesc puterea sufletului tău, că nu mai are cine, și rău Mă doare durerea ta și lacrima ta și căutarea ta după mângâiere. Ți-a slăbit puterea, tată, și am slăbit și Eu în tine, că nimeni n-a căutat să învețe bine cărarea Mea spre voi. Cărarea nebătută de mers abia se mai zărește de cărare, dar Eu nu pot să nu merg pe ea. Eu merg așa cum pot, dar merg. Dis-de-diminează vin cu duhul mângâierii, cu zi de serbare, cu Ilie, proorocul Meu, și pun mâna Mea cerească pe creștetul copilului care este de la Mine dat Ție, și voiesc să-i dau în taină cuvânt de bucurie și duh de bucurie.

O, copile scump, Eu, tată, te-am făcut scump prin naștere din cer, și te-am cuprins cu dragoste mare, fiule, și te-am învățat cărarea, și te-am așezat pe ea, și am pus în această copilă duh de dragoste, că dacă nu puneam, ea nu avea. Eu am pus, ca să-ți dau Ție dragoste, și să te cuprind în ea și să te fac dragoste, copile scump, și am zis să fii copil, și așa ești trecut pe masa Mea. Te-am prins în brațe ca pe un copil mic, ca să stai copil mereu și să cauți mereu după Mine. Copilul când se face mare se desprinde de mama și de tata, dar pe tine te-am numit copil ca să nu te mai desprinzi de Mine și de dragostea Mea, ca să te am, tată. O, și te-am dat mângâiere acestei copile a Mea, și din iubire v-am dat putere ca să-Mi stați în lucrul Meu. Ce minunat e lucrul Meu, tată! Tu trebuie să înțelegi pe ce stă lucrul Meu din voi. V-am strâns în brațul Meu, o mână de inimi, și v-am dat lucru la masa Mea, și tu să fii credincios, tată, în cele ce am făcut Eu, că iată, încep să simt greul în lucru. Vin în zi de serbare și te ating pe creștet, și te atinge Ilie proorocul și te împuternicește cu duhul râvnei lui de Dumnezeu, și te învață iubirea. Vin spre tine, copile scump, vin în taină să-ți întăresc credința și iubirea. Te-am așezat să stai ca o iubire vie în viță și să vă dau de pildă la venirea Mea. O, nu te răci, nu sta altfel în viță, că nu am putere în viță fără hrana ei. Iubirea își are soții ei. E mare taină acest cuvânt, și nu cu oricine se încearcă iubirea. Iubirea își are soții ei, fiule. Ea e din cer, ea e sfântă, ea e copil. Iubirea e copil, fiule scump. Copilul e fără de vină când se naște din cer și când rămâne veșnic copil în iubire. O, nu fărâmița iubirea, ai grijă de ea, tată, să fie întreagă, că Eu Ți-am spus că fără iubirea ta trage din greu carul în care-Mi port lucrarea Mea de azi. Eu vin și te alin, copile scump, și te serbez azi, că ești copilul Meu și ai numele proorocului Meu care-Mi gătește calea ca să vin a doua oară. Vin și îți aduc din nou darul iubirii și te întregesc în iubire, ca să lucrezi cu ea, ca să simți cu ea, ca să Mă mângâi tu pe Mine cu ea, cu iubirea ta de copil. Ți-am spus, tată, nu demult că n-am avut în poporul Meu pildă de copil. Nimeni n-a voit să fie copil. Toți cei pe care i-am avut în lucru s-au făcut mari, și cel mare știe să facă rele, fiule. Cel

mare știe să ținăze iubirea, dar copilul o Ține curată, copilul are iubire de copil. Ține trează iubirea, copile scump, iubirea pe care am pus-o Eu în tine, și pune-o să crească, tată, și hrănește-Mă cu ea, că nu mai am putere în voi fără iubirea din voi. Eu te cuprind cu dumnezeirea Mea și îți dau din sânul Meu iubire. Ia, tată, ca să ai și ca să-Mi dai Mie. Ai grijă, copile scump, de lacrima care plânge pentru tine și după tine, că am slăbit în lucrul Meu. Tu erai odată flacăra de iubire și Îmi pregăteam din ea lucrul Meu de azi, planul Meu de azi și de mâine și de veci, fiule. Tu ești o mlădiță răsădită de Mine. Stai în dragoste, copile scump, și mângâie-Mi lacrima care curge lângă tine, și dă-Mi putere, tată, ca să pot lucra lucrarea Mea peste pământ și să vă dau plata iubirii.

Sărutul Meu Mi-l las peste tine. Sărutul Meu cel sfânt să-ți aprindă flacăra iubirii. Eu te serbez și te mângâi cu Duhul Meu Cel Sfânt, și voi lucra cuvânt în zi de serbare peste Israel. Rămâi în iubire, și cu iubire să stai înaintea Mea. Rămâi în viță, copile al iubirii, că tu din iubire ești născut, din cer și din iubire, copile scump. În taină te cuprind, în binecuvântare te înfășor. Stai treaz, că așa voiesc să stai. Amin.

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Eu sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl, și sunt în cuvânt. Amin. Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine. Amin. Eu sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

Este scris în Scripturi taina veacurilor care s-au scurs de la venirea Mea cea văzută între oameni, de la nașterea Mea între oameni. Este scris în Scripturi că voi veni și Mă voi numi Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Este scris în Scripturi că voi avea un popor care va sta înaintea Mea la cea de a doua venire a Mea.

Pace Ție, poporul Meu chemat la pregătirea Mea pentru venirea Mea cea de acum! Pace Ție, fiule Israele, căci poporul Meu se numește Israel, așa se numește de la Avraam și până în veci. Pace Ție, poporul Meu, și stai sub cortul pregătirii, fiule Israele, și stai bine, copile scump, căci cununițele de mireasă nu se deosebesc între ele. Pace Ție, mireasa Mea, poporul Meu mireasă! Mireasa are veșminte albe, și de aceea te-am născut din cer și din cuvânt, poporule, mireasa Mea, ca să fii mireasă curată înaintea venirii Mele.

Cobor cuvânt. Mă fac cuvânt în grădină, Mă fac praznic de serbare și de hrană pe masa Mea cu Israel și nuntesc cu zi de serbare și cu oaspeți cerești la serbare. Este scris că voi trimite pe Ilie proorocul mai înainte de venirea Mea cea de a doua ca să întoarcă pe fii spre părinți, și pe părinți spre fii, ca să cruț pe omul care se întoarce cu fața la Dumnezeu. Proorocul Ilie se uită cu Mine la tine, poporul Meu de azi, și se scutură peste tine cu duhul râvnei lui de Dumnezeu. El nimic n-a avut pe pământ, nimic, decât dragoste mare și râvnă mare pentru Mine și pentru împărăția Mea în om, în Israel, care era poporul Meu. Jertfa lui de preot ceresc pe pământ a avut mare putere, că mare este taina de preot al lui Dumnezeu. Jertfa lui adusă Mie ce a fost, măi Israele? Jertfa lui care a ars înaintea Mea a fost rugăciunea lui, care a coborât foc din cer ca ardere de tot. Pe altarul lui a ars rugăciunea lui, ardere de tot, și rugăciunea lui s-a făcut foc care a ars pe altarul lui, care a mistuit tot ce era pus înaintea Mea, ca semn al împlinirii rugăciunii lui și al credinței în Dumnezeul Cel adevărat.

O, poporul Meu, să nu te temi de proorocii mincinoși de azi, să nu te temi. Proorocul Ilie este peste tine și lucrează râvnă în tine, lucrează mai mult decât a lucrat atunci peste Israel. Râvna lui a avut putere mare, iar credința lui a biruit pe proorocii mincinoși. Era Ilie singurul prooroc al lui Dumne-

zeu. Erau mulți prooroci în jurul lui, erau patru sute și peste patru sute și încă patru sute, și el era singur prooroc înaintea Mea și în numele Meu în Israel, și a biruit împărați și prooroci, și mare a fost lucrarea Mea în el, dar mare a fost puterea rugăciunii lui. Nu vițelul care a fost pus peste altarul lui, ci rugăciunea lui a fost arderea de tot înaintea Mea. Vițelul a avut și altarul proorocilor mincinoși, dar Eu nu voiesc arderile de tot, ci voiesc duh de credință, duh de rugăciune, duh de lucrare a omului cu Mine, Domnul Cel adevărat dintre dumnezei. De aceea am spus lui Israel: «Să nu ai, Israele, alți dumnezei afară de Mine». Așa spun și azi, și te hrănesc, poporul Meu, cu adevăr din Mine, ca să fii tu adevărul Meu între oameni, căci oamenii, fiule, au o mulțime de dumnezei, dar tu să lucrezi, tată, cu duhul și puterea lui Ilie, să lucrezi și iar să lucrezi, ca să știe tot omul că nu este Dumnezeu afară de Mine. Te îndemn mereu la duh de rugăciune. Mereu vin și te îndemn să nu ai alt dumnezeu afară de Mine, ca să rodească rugăciunea ta, fiule din Israel, să rodească așa cum a rodit rugăciunea lui Ilie, care a coborât foc din cer, ca semn al Dumnezeului Cel adevărat.

O, poporul Meu, sunt în serbare cu tine și cinstim pe proorocul Ilie și rugăciunea lui. Oamenii erau urâți de tot înaintea Mea, și Ilie proorocul a voit să-i întoarcă cu fața spre Mine, ca să le dau frumusețe feței oamenilor. Mă strecur adeseori printre voi, copiii Mei, și Mă las cu tainele cuvântului Meu, cu pildele vieții, fiilor, căci am cărare prin mijlocul lui Israel. Omul e urât de tot înaintea Mea, și nimeni nu se uită în oglindă ca să se vadă cât este de urât. Tot omul se uită în oglindă, dar se uită să se vadă cât e de frumos, ca să se vadă cum poate fi frumos, dar nimeni nu se uită în oglindă ca să se vadă cât este de urât înaintea Mea. Se uită în oglindă omul, ca să se vadă cum îi stă cu dumnezeii lui, cu plăcerile lui, cu împărăția lui, și omul nu-l mai slujește Dumnezeului Cel adevărat. Numai dumnezeii mincinoși peste tot, numai minciună peste om, și proorocul Ilie merge pe pământ și dăruie mereu altarele lui Baal, și Baal cu fiii lui ridică alte altare, și fumul de pe altarele lor înăbușe pe cei din cer și pe cei de pe pământ care sunt din cer, și nimeni nu se mai uită în oglindă ca să se vadă cât este de urât înaintea Mea.

Israele, copil frumos, să fii, tată, frumos, că de aceea îți spun copil frumos, ca să fii frumos înaintea Mea. Eu sunt pilda Omului Cel nou, venit din cer pe pământ, ca să se uite la Mine tot omul care vrea să fie din cer, care vrea să fie frumos și curat ca cerul. Eu sunt oglinda ta, Israele, copil frumos, copil înfrumusețat cu darurile Duhului Sfânt, venite la tine cu Mine. Să nu te uiți, copile frumos, să nu te uiți nici cu gândul, nici cu privirea la dumnezeii cei vopsiți. Să nu te uiți, că îți strici frumusețea dacă te uiți, îți strici privirea și vederea ei dacă te uiți, îți strici firea dumnezeiască pe care o am Eu mereu peste tine, o strici dacă te uiți la vremea cea vopsită de azi. Tu să fii copil curat, copil primenit de Duhul Sfânt, și să stai în Duhul Sfânt, că nimeni nu mai stă în Duhul Sfânt înaintea Mea.

O, poporul Meu, o, fiule scump, Mă uit mereu în tine, Mă uit cu mulți ochi și văd dumnezeii străini cum năvălesc ca să te abată de la Duhul Sfânt al curățeniei, dar tu ai armă tare și cerească, și să n-o lași din mână de când te scoli și până te culci, și de când te culci și până iar te scoli din așternutul trupului tău. Vremea e vopsită și îți face cu ochiul de peste tot, și dă năvală de peste tot și își arată păcatele ei, dar tu să fii copilul Meu, copilul Tatălui Meu, și să strigi la El mereu, că iată ce te învăț Eu pe tine, ca să ia și omul cel fără de

cărare, să ia învățatură de curățenie și de sfințenie, căci cu luptă se menține sfințenia, cu curățenia se face curățenie.

Fiule scump, când vezi că vremea de azi dă să te abată de la cele sfinte, când ea dă să-ți murdărească simțurile cu privirile ei păcătoase, cu cântecele ei de vrajă, cu marfa ei cea otrăvită, o, fiule, când păcatul trage spre tine să te facă să guști din mizeria lui, din gustul lui cel stricător de sfințenie, tu să te scoli atunci și să zici:

Tatăl nostru, Care ești în cer, sfințească-se numele Tău, și să fie voia Ta și împărăția Ta pe pământ ca și în cer, Tată. Și ne dă pâinea Ta cea spre viață, și ne dă iertare, și ne ajută să fim și noi iertători, și nu ne lăsa să alunecăm în ispită, și fii izbăvitorul nostru, Tată, și ne scapă de cursa celui rău și de fața lui și de lucrarea lui cea pierzătoare de suflet și de trup. O, Tată, curățește-ne simțurile și pune îngeri tari în porțile simțurilor noastre, că vremea e năvălitoare, Tată, și caută la porțile simțurilor noastre. O, Tată, fă-ne să fim copii, ca să ne dai împărăția cerurilor. Fă-ne să fim curați, ca să avem Duh Sfânt, să Te avem pe Tine, și să se teamă de locul Tău din noi tot duhul cel stricător de om, care a făcut omul urât înaintea Ta. Și ne dă nouă hăinuța harului, ca să fim neam sfânt înaintea Ta. Amin.

Fiule, fiule, așa să faci când ai de biruit răul care vine spre tine, spre inima ta, spre gândul tău; să te ridici cu îndrăzneală și să zici rugăciunea *Tatăl nostru* până ce răul slăbește și se duce dinaintea ta. Așa să faci, ca să nu intre răul în tine, să nu intre prin nici o portiță, fiule scump. Nu te gândi să nu-L amesteci pe Dumnezeu în răul care vine spre tine, ci ia-L pe Domnul cu îndrăzneală și zi cu limba și cu inima până ce Tatăl Se face biruitor răului care vine să te mânjească pe tine. Te învăț pe tine, fiule din Israel, ca să știe și omul care se luptă să se scoale spre Mine și nu poate în fața biruinței răului. Ia-L pe Tatăl în tine și nu lua răul în tine, nu-l lăsa să intre. Stai în brațul Tatălui tău, Israele, poporul Meu, fiul Meu de azi. Să rămână păcatul mort la ușa ta, și tu să stai viu înaintea Mea. Așa să faci tot omul care caută cu Dumnezeu și cu mântuirea de la Dumnezeu. Vorbesc cu tine, poporul Meu, ca să știe și omul cel fără de cărare că duhul cel lucrător al proorocului Ilie strigă să se întoarcă omul spre Dumnezeu și să se facă fiu al lui Dumnezeu prin credință și prin stăruință.

M-am lăsat în grădină, Mă fac cuvânt în grădină, ca să ia Israel hrană caldă și să se mângâie cu Duhul Sfânt, Care curge peste grădină. Azi e zi de sfat ceresc, de lucrare a sfatului lui Israel. Am rostit cuvânt să se adune cei peste zeci, cei peste cincizeci, cei peste sute, ca să privesc cu ei peste mersul lui Israel și ca să îngrijim cărarea lui Israel, să vedem bine dacă este vreun spin de smuls din semănătură, vreo greșeală de îndreptat, vreo veghe de întărit mai mult, vreo nepotrivire de pus pe potriva lucrului Meu de azi, vreo ascultare de întărit și de împlinit, căci duhul și puterea lui Ilie proorocul se desăvârșește cu pace și cu orânduială peste Israel.

Fiilor din grădină, mergem în mijlocul lui Israel. Eu voi fi în sfatul lui Israel și vom lucra lumină, ca să se vadă tot mai bine calea, iar poporul Meu să se împuternicească în duhul rugăciunii cea cu rod viu, așa cum a fost rugăciunea lui Ilie, proorocul Meu. Vom sta în sfat ceresc, ca să învețe străjerii poporului Meu, și să ia apoi oile învățatură de la străjeri.

E toată lumea sub povara păcatului, și Eu cobor din cer ajutor și strigare și cărare pentru omul care vrea să găsească și el cărarea. Păcatul cel mort prinde viață peste tot. Păcatul cel viu ține în viața lui mulțime de suflete, și n-are cine să-l învețe pe om. Omul bisericii s-a ascuns de cuvântul Meu ca-

re curge din tronul Meu peste pământ. Scormone omul bisericii, scormone cu făcliile lui ca să vadă dacă cineva din biserică lui se ridică să stea în taina cea de azi a bisericii cea vie, care vine cu cuvântul Meu peste lume. Ca și iudeii de demult care căutau pe cei ce credeau în taină în Hristos, așa și azi, omul bisericii scormone în casa lui să dea afară pe cei ce se îndreaptă spre lucrarea de nou Ierusalim peste biserică. Omul bisericii nu vrea să se îndrepte spre lucrare de om nou, de om edenic. Omul bisericii din lume slujește la tot felul de dumnezei, și nu se ridică spre sfințenie în biserică. A dat de la el calea cea adevărată și a rămas fariseu omul bisericii, și nu se scoală spre pocăință. Eu strig mereu la el, dar el nu se scoală, că nu mai poate; nu poate, că se teme de sfințenie; nu poate, că n-are frică de Dumnezeu. Stă nepăsător omul bisericii, trăiește ca lumea și mai urât ca lumea, că se mai și ascunde sub haină sfințită, și omul nu mai știe pe unde este calea.

Venirea Mea în cuvânt, lucrarea Mea de pregătire i-a prins pe toți nepregătiți, aidoma ca în vremea lui Noe, și nici azi nu crede nimeni pe Noe, ca și atunci. Dar Eu am venit și am lăsat loc și vreme pentru har, ca și atunci, aidoma ca pe vremea lui Noe. E vremea harului, dar omul bisericii din lume face fum, ca să nu se vadă Dumnezeu în lucrarea cea de nou Ierusalim, ieșită din mijlocul bisericii, ieșită ca un foc care să mistuie tot ce este uscat și stricat, și să-și facă loc cele vii și veșnic vii înaintea Mea. Omul cu viață păcătoasă nu iubește cuvântul Meu și viața care vine din el, și de aceea omul bisericii de azi nu se poate ridica să se facă plăcut Mie, să aducă pocăință înaintea Mea.

Poporul Meu, tu să înveți de la Mine și pe omul bisericii care te caută pe tine, că iată, vine pe furis și te caută, că iudeului îi e frică de iudeu, și se ascunde iudeul care caută după Hristos Cuvântul. Învață, tată, pe omul bisericii care caută scăpare de la Mine prin tine, că mai e puțină vreme, și le voi da la aceștia putere de mărturisire a cuvântului Meu cel venit din cer pentru pregătirea cărării pe care Eu vin, căci timpul e pe sfârșite.

Tu, poporul Meu, în rugăciune să nu slăbești, în sfințenie să nu te pripești, că mare va fi biruința Mea prin rugăciunea și prin sfințenia ta. Tu, poporul Meu, să te întărești în credința venirii Fiului lui Dumnezeu, după cum Eu am cuvântat prin Scripturi, și vor cădea sub acest munte mulțime de noroade care vor veni și vor căuta să se acopere cu acoperământul acestui munte, căci lucrarea de nou Ierusalim a cuvântului Meu va prinde sub ea pe tot iudeul și pe tot elinul și pe tot neamul care va căuta mântuire prin sfințenie și prin iubire de sfințenie. Tu ești mic, poporul Meu, dar puterea lucrării Mele e mare, fiule, e munte înalt lucrarea Mea cu tine, e legea sfințeniei spre care va curge mulțime de noroade ca să învețe legile sfințeniei și viață de veac nou între cer și pământ, fiindcă Eu vin să dobor pe cel din urmă vrăjmaș, ca să poată vedea omul calea, fiilor. Biserica nu va mai fi o minciună, și va fi biserică sfântă, cu slujitori sfinți și curați și plăcuți Mie, iar turma se va deprinde să asculte glasul păstorului, așa cum tu, poporul Meu, ascultă glasul Meu și păzești cuvântul Meu întru legile sfințeniei. Eu Mă voi arăta cu slava Mea, și omul bisericii nu va mai minți pe Dumnezeu. Eu Mă întorc ca să împlinesc Scripturile, și omul bisericii nu crede în Scripturi și nu Mă primește.

O, poporul Meu cel mic, n-am ce face cu cei mari. Omul mare stă în duhul lui. Omul mare face rele, dar cel mic stă ca pruncul, stă cum cere Domnul, căci Eu sunt Cel ce am

grăit: «Dacă nu veți fi ca pruncii, nu veți fi cu împărăția cerurilor».

Omul vrea carne, nu vrea cerul. Omul zice că Ilie proorocul a mâncat carne și s-a dus la cer. Dar tu, omule care spui așa, tu nu știi de unde a mâncat și ce fel de carne a mâncat Ilie prin corbii Mei. Omul se rătăcește cu Scripturile în mână și nu caută în ele mântuirea, nu caută să se uite bine în oglindă. Eu vreau să-i dau omului înapoi viața, și omul nu caută spre Mine, dar am ieșit Eu spre el, și să stai, poporul Meu, să stai bine în lucrul tău cu Mine, că am, tată, de împlinit cu tine cele din urmă Scripturi. Israele, Israele, să crezi, fiule, în Scripturi, că nimic străin n-am adăugat azi ție prin învățătura Mea cea proaspătă, nimic în afară de cele scrise în Scripturi.

Israele, să stai în lucrare de om nou, să stai cu Mine în tine și să nu te lași prins de grijile tale cele pentru viață. Am Eu grijă, fiule, numai tu să nu Mă superi, tată. Să Mă ascuți, poporul Meu, și să stai curat la masa Mea, curat și neamestecat, că mereu te-am învățat să te deosebești cu Mine, fiule din Israel, dar nu pentru două, trei zile, ci până la venirea Mea. Îi este dor cerului să facă popas pe pământ, căci toți sfinții sunt vii și dornici să vină cu Mine, că Eu vin cu zecile de mii de sfinți, precum scrie în Scripturi.

Grăiesc vouă, fiilor străjeri peste Israel. Vegheați cu veghe sfântă, să nu stea poporul Meu în voile lui. Nu așa se stă cu Mine, și să stea poporul Meu cu Mine în voile Mele și nu altfel. Fiilor străjeri, adunați-vă mereu în sfat ceresc și cercetați mersul lui Israel și stați bine peste Israel în numele Meu, și stați cerește peste poporul Meu. Eu așa am spus: «Pe cel pe care voi nu-l cunoașteți nici Eu nu-l cunosc». Cine se ascunde în el, acela nu este cu voi, acela nu este cu Mine. Cine se ascunde, acela are ce ascunde, acela nu este curat și nu iubește pe Dumnezeu. Aveți grijă de mersul poporului Meu. Aveți grijă cum împărțiți viața cuvântului Meu la cei ce vin spre cuvântul Meu. Aveți grijă mare cu cei ce au plecat și care dau să vină iar, că aceia nu sunt curați. Aveți grijă, tată, că se încearcă spărturi în zid. Cel ce a plecat, să stea la locul lui. Dacă vedeți că dă să vină înapoi, să-i spuneți să stea la locul lui întru pocăință, că Eu de lucru nu-i dau nimic unuia ca acela, ci să stea la locul lui întru pocăință până la venirea Mea și să nu forțeze intrarea lui în poporul Meu.

O, fiilor străjeri, voiesc să fiți una cu toții în lucru și să fiți bine atenți cu cei ce încearcă să facă spărturi pentru intrat. Mă uit bine și văd locuri șubrede pe unde dau să intre înăuntru cei ce au întinat numele lucrării Mele. Aceia dacă vor să se scoale spre pocăință, să stea liniștiți întru pocăință, așa să le spuneți. Eu cu unii ca aceia nu Mă pot sprijini întru nimic. Voi fiți atenți, voi fiți veghetori pentru turma cea care stă cu Mine în ascultare și în sfințenie de duh și de trup. Stați în mare orânduială, stați bine, fiilor, ca atunci când Stăpânul este așteptat să Se întoarcă. Amin.

E zi de serbare cerească în Israel. E zi de sfat pentru veghea cea bună peste poporul Meu. O, Israele, să te lași, fiule, sub veghe, să iubești veghea peste tine, căci cel ce nu are veghetor lângă el, acela este încercat de orice fel de vrăjmaș cu față ascunsă. Israele fiule, să stai în lumină, copile Israele. Să nu lucrezi, tată, la întuneric, că Eu descopăr în sfatul lui Israel mersul poporului Meu și pun străjerii la veghe mare peste tine, Israele. Iubește lumina, copile scump, și stai sub razele ei, căci Domnul Dumnezeuul tău este lumina ta. Eu, Domnul, luminez prin întuneric, și cu tine vreau să merg și să fac din întuneric lumină, popor al luminii Mele. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 1996

Sărbătoarea sfântului mucenic Pantelimon

*Lucrarea viței și a mlădiței. Despărțirea cuvântului de necuvânt.
Veghe peste cei ce lucrează duhovnicește.*

Eu vin în grădină, și când vin Mă fac cuvânt, Mă fac sărbătoare și Mă slăvesc între sfinți, între sfinții cu care cobor în sobor de serbare. Mă slăvesc în mijlocul poporului Meu. Cuvântul Meu este slava lui Dumnezeu, iar tu, poporule scump, să dai slavă cuvântului Meu care se slăvește în mijlocul tău. Amin.

Eu sunt vița cea adevărată, și Tatăl Meu este lucrătorul. Mlădița cea care aduce roadă întru Mine Tatăl Meu o îngrijește și o curățește ca mai multă roadă să aducă. Mlădița care rămâne în viță, aceea aduce roadă. Amin. Mlădița nu poate să aducă roadă de la sine dacă nu rămâne în viță. O, copilașii Mei, întru aceasta Se slăvește Tatăl Meu, ca mlădița să aducă roadă multă, și ca voi să fiți ucenici ai Mei.

Copiii Mei cu care Eu Mă sprijin pe cărarea cuvântului Meu, rămâneți întru iubirea Mea, căci precum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi, și v-am făcut unși și v-am făcut ucenici, ca să dați ființă cuvântului Meu. Voi sunteți firul Meu de la cer la pământ, firul pe care cobor până pe cărare. V-am dat să lucrați lucrarea cea sfântă pe pământ, Paști nou, pâine dătătoare de viață, căci precum M-a iubit pe Mine Tatăl, și Eu v-am iubit pe voi. Acestea vi le spun ca bucuria Mea să fie în voi, și ca să fiți voi deplin în bucuria voastră. Toate câte aud Eu de la Tatăl vin și vi le spun, ca bucuria voastră să fie deplină, ca voi să știți ce face Stăpânul.

Iubiții Mei întru care Eu Mă odihnesc și Mă întocmesc în cuvânt! Orice mlădiță care nu rămâne în viță nu poate să aducă roade. Tot așa nici voi dacă nu rămâneți în Mine. Și dacă rămâneți întru Mine, și dacă cuvintele Mele rămân în voi, cereți, copii scumpi lui Dumnezeu, cereți, tată, ceea ce voiți, și se va da vouă. Amin. Cereți cu bucurie și cu nădejde, cereți, tată, că Eu v-am ales pe voi, nu voi pe Mine. V-am ales să lucrați, și roadă să aduceți, și roada voastră să rămână, ca să vă dăruiască Tatăl orice veți cere în numele Meu. Dacă rămâneți în Mine și în voi cu cuvântul Meu, cereți ce voiți, și vă dă Tatăl.

O, fiilor unși, care lucrați lumina Mea de la cer la pământ, firul pe care Eu cobor până pe cărare, o, rămâneți în iubirea Mea, rămâneți în Mine, și Eu în voi, căci precum mlădița nu aduce roadă de la sine, tot așa nici voi dacă nu rămâneți întru Mine. Eu sunt vița; voi, mlădițele, și fără Mine nu puteți face nimic. V-am învățat pe voi, ca să fiți voi învățatori de la Mine, și așa v-am învățat: rămâneți în iubirea Mea, căci iubirea își are soții ei. Rămâneți în viță, căci dacă rămâneți în Mine, rămân cuvintele Mele în voi, și voi sunteți roditori în iubire, în viță, fiilor. Rămâneți în Mine și ajutați-Mă să-Mi întocmesc venirea, căci Scripturile strigă la Mine, fiilor. Nimic n-am adus nou la voi decât Scripturile care strigă peste pământ cu glas nou, care strigă din nou, fiilor unși. Voi, tată, să fiți cortul Meu de adăpost și să aveți grijă de cărarea Mea pe care vin mereu la voi și la poporul Meu, și să-Mi reparați mereu porțița Mea, că bat vânturi de tot soiul, și să nu-Mi slăbească porțița și cuvântul Meu peste voi.

Faceți zid între bine și rău, între cuvânt și necuvânt, căci în cine are loc cuvântul, acolo e cuvânt cuvântul, iar în cine nu are loc cuvântul Meu, acolo e necuvânt. Și unde, fiilor unși, căci cu voi, tată, vorbesc azi în grădină, unde este necuvântul? Este acolo unde nu este primit, este acolo unde este

omul împărat peste sine și nu are pe Domnul de cuvânt. Împărăția omului în om nu se surpă pe sine, căci o împărăție nu luptă împotriva ei. Așa și împărăția lui Dumnezeu, se zidește pe sine în locașurile ei, acolo unde Cuvântul e cuvânt. Faceți, tată, zid între cuvânt și necuvânt, ca să punem cuvântul în loc ocrotit, în loc credincios, căci ocrotirea cuvântului Meu își are casă în cel credincios. Cuvântul Meu ia fața Mea în cel credincios, căci cine nu se rușinează cu Dumnezeu, acela primește pe Dumnezeu în cuvânt, acela nu se așează mai mare decât cuvântul care vine să rămână întru el. Cel ce rămâne cu cuvântul Meu în el, acela este primitor de cuvânt, acela spune cu umilință: „Doamne, am greșit la cer și înaintea Ta!”.

O, fiilor unși, fiilor scumpi, e mare Scriptura care spune: «Dacă cineva rămâne în Mine și cuvântul Meu rămâne în el, orice va cere de la Tatăl va primi în numele Meu», în cuvântul Meu va primi. Cuvântul primit se face cuvânt. Cuvântul neprimat se face necuvânt. Dar voi rămâneți în Mine, și Eu în voi. Rămâneți în viță, fiilor unși, fiilor scumpi lui Dumnezeu, căci mlădița nu poate rodi din sine. Tatăl Meu este lucrătorul în viță. Rămâneți în viță, copilași iubiți, că am făcut din voi lucrare vie. Nu voi, ci Eu am făcut, fiindcă Eu v-am ales pe voi. Nimeni nu merită ales, dar pe cine Eu aleg, aceluia îi dau meritul să stea în viță și roadă să aducă.

Faceți zid între cuvânt și necuvânt. Luați lumină din lumină, luați lumina Mea, luați vederea Mea și priviți cu ea peste tot ogorul pe care lucrăm, ca să vedeți cu Mine dacă Eu în creștin sunt cuvânt sau necuvânt. Cine vă primește pe voi în numele Meu, în acela rămâne cuvântul Meu. Cine nu vă primește pe voi, acela nu primește cuvântul Meu, întru acela Eu Mă fac necuvânt, fiilor unși. Dar voi, tată, să nu descurajați. Iubirea își are soții ei. Ea nu are loc prielnic oricum. Dacă vedeți cu vederea Mea un duh fățarnic care nu s-a lăsat vindecă, un așa om este ca o mlădiță care nu aduce roadă întru Mine, și pe care Tatăl Meu o taie, căci mlădița care nu stă în viță, aceea se usucă în sine. Tatăl n-ar tăia-o, dar dacă o așa mlădiță nu stă la curățat, aceea se usucă în sine, se usucă de la sine, nu de la Tatăl, căci Tatăl nu ispitește din Sine pe nimeni. Dar voi nu descurajați în lucru. Tatăl Meu este lucrătorul și aduce roadă întru mlădița care rămâne în viță, și voi veți rodi pentru Tatăl. Nici slabi să nu vă lăsați, căci cel neprimitor când vede cum e, caută la voi, nu la Mine. Voi dați-vă din fața duhului fățarnic, că vă slăbește, fiilor, vă slăbește în cuvânt, vă face să faceți nedreptate prin cuvânt. Unul ca acela uită că voi sunteți cuvântul lui Dumnezeu.

O, fiilor, fiți pricepuți, că e mare lucrare să vedeți duh și inimă umilită înaintea Mea fără să vină cel umilit să vă spună vouă umilința lui. De aceea vă dau vouă vedere din vederea Mea, ca să lucrați numai cu ea în numele Meu peste poporul Meu. Cei trei tineri în cuptorul de foc nu s-au umilit în fața nimănui pe pământ, dar în mijlocul focului s-au umilit înaintea Mea, s-au umilit pentru tot neamul lor, și mare a fost slava Mea prin cel cu inimă umilită înaintea Mea. Cei trei tineri așa ziceau în flăcări: «Am greșit, Doamne, la cer și înaintea Ta», iar Eu M-am milostivit de tot neamul lor, că mare este lucrarea umilinței și a rugăciunii. Am făcut din voi troiță vie și înflăcărată înaintea Mea și v-am dat slujire de îngeri în lucrul vostru cu Mine. Fiți adevărați în cuvântul Meu și în lucrul Meu prin cuvânt peste poporul Meu, peste fiul poporului Meu care caută la om și nu la Dumnezeu împăcarea. O, fericiți acei în care se poate vedea duh și inimă umilită înaintea Mea! Dar acum voi sunteți curați pentru cuvântul pe care vi

I-am spus: «*Rămâneți în iubirea Mea!*». Rămâneți în Mine, și cuvântul Meu să rămână în voi. Eu vă amintesc vouă, fiilor unși, de Scriptura care așa strigă: «*Au, oare, Eu numai de aproape sunt Dumnezeu, și de departe nu mai sunt?*». Se va întreba poporul Meu: „*Oare, ce vrea să spună această Scriptură?*“. Eu vă voi spune vouă, și voi veți răspunde în numele Meu poporului Meu și veți sta întru adevăr, că fără Mine nu puteți face nimic.

O, dacă v-ar primi poporul Meu așa cum a primit Avraam pe cei trei călători care au vorbit lui Avraam în numele Meu, și pe care Avraam îi cunoștea! Fiilor, Eu nu Mă arăt la nimeni în chip necunoscut, dar vin azi și vă spun: păstrați-vă statura duhovnicească, fiilor, că poporul Meu dă să se învețe cu voi și să vă facă slăbire întru Mine, că pe ici, pe colo mai sunt mlădițe în sine, care au o lucrare ciudată, să vă facă pe voi să nu fiți cuvântul Meu, și să fiți cuvântul lor. Cuvântul lor să-l rostească ei, dar nu voi, și fiecare să-și rostească cuvântul său. Dar voi sunteți în cuvântul Meu, fiilor. Cine se bizuie pe voi, acela face păcat, acela aduce închinare la idoli. Cine se bizuie pe Mine, acela vă primește pe voi de la Mine, nu din voi, și fericiți cei ce știu să se bizuie pe Dumnezeu.

O, iubiții Mei copii, am zi de serbare cu voi și cu mucenicul Pantelimon, serbat în sobor de sfinți, și am venit în grădină să vă mângâi, că văd slăbire peste voi. Dar nu fiți firavi, nu fiți necăjiți, tată. Fiți cu duhul liniștit și atent în toată vremea, căci Tatăl Meu este lucrătorul. V-am spus că nimeni nu iubește cu adevărat duhul păcii grădinii Mele, dar nu slăbiți în veghe înăuntru și în afară, adică în grădină și peste poporul Meu. Dacă pe undeva găsiți duh de fățarnicie și de necuvânt, nu vă băgați în foc după firimituri, nu stați în fața lucrului fărâmițat, că vă slăbește puterea Mea din voi, tată. Lăsați pe Tatăl. El este lucrătorul, El știe ce face. Voi doar cuvântul Meu luați-l în lucru, pentru că voi nu sunteți ai voștri, fiilor unși, și sunteți ai ungerii care vă poartă în darurile ei. Stați întru Mine, stați mai deoparte de cele greu de descurcat, că nu voi, ci Tatăl este lucrătorul, și de aceea v-am spus: faceți zid între cuvânt și necuvânt. Dacă voi sunteți cuvânt, rămâneți în cuvântul Meu și în Mine. Dacă voi sunteți cuvânt, nu stați cu necuvântul, nici cu locașurile lui. Stați în Mine, ca să rămâneți în putere, ca să rămâneți cuvânt peste locul însetat de cuvânt, iar cei ce stau cu necuvântul în ei, aceia dacă vor să caute pacea lor, să strige ca cei trei tineri: «*Am greșit, Doamne, la cer și înaintea Ta!*». Nu la voi să caute, ci la Mine, fiilor, că e mare lucru să vedeți voi cu privirea Mea duh de umilință în cel ce lucrează necuvânt. Necuvânt înseamnă neprimirea cuvântului, necredința cuvântului, neînțelegerea cuvântului, căci sunt pe ici-colo creștini care încă n-au picioare, care stau două-trei zile pe picioare prin cuvânt, și apoi fac din nou cuvânt din cuvântul lor și necuvânt din cuvântul Meu. Aceia sunt slăbire pentru voi. Dar voi dați această slăbire de la voi, faceți zid între cuvânt și necuvânt și stați în liniște, că iar vă spun: Tatăl Meu este lucrătorul. Ocrotiți-Mă, fiilor, pe Mine și pe voi, ocrotiți puterea Mea din voi, ocrotiți pacea Mea din voi și stați în duhul păcii cerești, că Mi-a slăbit porțița pe care intru în grădină, Mi-a slăbit pacea din ea, e slăbit duhul păcii Mele în porțiță.

E mila Mea cu voi și după voi. Vă însoțesc cu mângâieri cerești, dar simțiți-Mi mângâierile și nu slăbiți, fiilor scumpi. Stați întru Mine și rămâneți în cuvântul Meu și dați de la Mine duhul cel de întărire, dați-l și celor ce stau toiaș de sprijin pentru Mine în poporul Meu, că Eu le amintesc că neputințele de orice soi nu sunt mai tari decât Mine, Domnul

Dumnezeul vostru. Eu am sfinții însoțitori cu Mine pe pământ, și lucrez cu ei peste poporul Meu din loc în loc, și fac biruință nevăzută de ochii omului și înconjur de jur împrejur pe fiii poporului Meu, care au cuvântul Meu viu în ei și în iubirea lor.

Fiilor, fiilor, feriți-vă de omul ușuratic oricine ar fi el, căci voi sunteți curați, curați întru Mine și întru lucrarea Mea, fiindcă nu căutați ale voastre.

Copilul Meu cel întâi în care Eu Mi-am lăsat nume și așezare, întărește-te, tată, în cele care sunt puse peste tine și în cele pe care Eu ți le-am cerut, și îți întărește brațele, fiule, căci ți-am dat brațe, ca să ai. Lucrează și prin brațul din dreapta ta, și prin brațul din stânga ta, că minunată e lucrarea Mea. Întărește-ți iubirea și hrănește-Mă cu ea, ca să vin cu putere, fiule, că voi sunteți niște copii fără putere și nu puteți nimic fără Mine. Păstrează-ți bine statura Mea în tine și stați un picuț mai protejați, mai lângă Mine, mai sus, lângă Mine, pentru că Eu grăiesc aceasta, fiindcă poporul Meu dă să se obișnuiască cu voi și își pierde din duhul cel bun al ascultării și al cinstirii lucrării Mele cu voi. Și fii atent peste tot poporul Meu, cu lucrarea veghii peste lucrătorii din popor, că este o Scriptură care spune așa: «*Dureros lucru este când sluga se ridică stăpân peste stăpânul său, când se ridică sub nume de frate întru Hristos*». Dureros lucru pentru stăpânul care are în grijă slugă, și sluga nu știe să dea cinstire stăpânului ei, binefăcătorului ei. O, fiule, vindecă-Mi de peste tot această jale a Mea și nu lăsa să se strice orânduiala Mea. În tot poporul Meu să te uiți să stea toate la locul lor, fiule, și să-și știe locul și lucrul, căci mlădița nu poate să aducă roadă în sine dacă nu rămâne în viță. Mlădița care aduce roadă în viță, aceea este slava lui Dumnezeu, căci întru aceasta Se slăvește Tatăl Meu, în mlădițele Sale, fiule, în mlădițele viței, fiule, că vreau să înțeleagă poporul Meu că Eu sunt Domnul și de aproape și de departe.

Stați lângă Mine, sus, fiilor unși, că Eu sunt sus, și lucrez peste cele de jos, ca să le pun sus, pe trepte cerești. Stați în sfat cu Mine, că Eu sunt Domnul, de aproape și de departe, Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl Meu este lucrătorul. Lucrați din Mine și dați curs izvorului Meu și cereți apa de izvor, cereți, copii scumpi lui Dumnezeu, cereți ce voiți, și Tatăl vă va da vouă. Cereți să fiți cu Mine, și Tatăl Mă va trimite, și Eu voi veni. Iubiți-vă unul pe altul, fiilor lucrători, că iubirea își are soții ei. Amin.

Rostesc peste Israel duh de sărbătoare. Binecuvântată să fie sărbătoarea ta cu cerul, fiule Israele. Învață, Israele tată, lucrarea viței și a mlădiței în viță. Învață, Israele, cum trebuie să crești, poporul Meu. Eu sunt viță cu mlădițe. Învață, și te fă struguraș mirositor și cu gust plăcut în viță. Eu numai cu duh de mângâiere te cresc și te înmulțesc, ca să Mă odihnesc în tine, poporul Meu.

Cere-Mă, poporul Meu de azi, că Eu de două mii de ani te aștept pe tine să Mă chemi. De vor fi păcatele tale cum e cârmăzul, Eu sunt Cel ce iert, dar cheamă-Mă să vin și să te izbăvesc pe tine de greu, și pe Mine de așteptare. Cere-Mă la Tatăl, cere-Mă, poporul Meu mireasă, cere-Mă, că Mi-e dor de tine, Israele, mireasa Mea iubită! Auzi-Mă când strig la tine să Mă ceri la Tatăl! Cere-Mă să vin, că vremea e să vin. Cere-Mă! Eu vin să împlinesc Scripturile care Mă strigă să vin, dar cere-Mă să vin să împlinesc. Cere-Mă, poporul Meu, și sfințește-te în așteptarea Mea și cere-Mă să vin. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 1996

Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Domnul cere împruncirea poporului Său, cu inima și cu iubirea. Înțelepciunea este frica de Dumnezeu. Îmbrăcarea întru nestrăciune a omului.

Eu cobor pentru poporul Meu și Mă fac cuvânt pentru el. O, poporul Meu, am și Eu bucuria că văd că Mă aștepti să cuvintez peste tine chiar dacă fapta credinței tale e slabă. Mă bucur că Mă aștepti, Mă folosesc de cea mai mică bucurie care vine de la tine pentru Mine, că Eu sunt un Dumnezeu bun, Care am miluit din neam în neam. O, dar cobor cu greu până la tine, că drumul Meu e plin de dușmani. Drumul Meu de la cer și până la tine, calea Mea, Israele, spre tine, e plină, tată, de dușmani și de duhuri rele, care nu M-ar mai lăsa să vin dacă n-aș fi Dumnezeu a toate și peste toate. Calea Mea s-a strămtorat, calea Mea spre tine nu mai are putere să Mă țină pe ea în călătoria Mea spre tine, și nu știu cum să fac. Mă frământ cu toți cei din cer să întăresc calea Mea spre tine, să fac mereu facere peste ea, dar n-am cu cine s-o fac, că e plină calea Mea de dușmani.

Poporul Meu, Eu prieteni nu mai am, fiule. Eu mângâietori nu mai am, și umblu înspinat de două mii de ani, umblu ca femeia care-și căuta drahma cea pierdută. Poporul Meu, pe tine te mai am, și bucuria cu care Mă aștepti să cuvintez peste tine, fiule. Calea Mea spre tine e dușmănită de duhul cel rău, care caută să-Mi culce la pământ munca Mea de șapte mii de ani, și vin sfinții și părinții și Mă roagă să biruiesc pentru cea de a doua venire a Mea întru slavă văzută. O, și ce rău Îmi e când totul Îmi doarme în cale!

Poporul Meu, să nu dormi și tu, fiule, să nu te culci și tu, tată, ci scoală-te și Îmi mângâie durerea, că și Eu ți-o mângâi pe a ta, fiule mic, că te vreau prunc la inimă, poporul Meu, prunc la pieptul Meu plângând după hrană, ca să Mă fac hrană pentru tine. O, ce bine e să fie omul prunc la inimă și la minte și să plângă după Mine ca pruncul după mamă! Ce bine e! Mai mare iubire ca aceasta nu este înaintea Mea. Omul care plânge după Dumnezeu este cel mai frumos dintre oameni, și acela are un plâns blând și umilit, acela are cea mai frumoasă privire, căci cei mai frumoși ochi sunt ochii care plâng după Dumnezeu întru o sfântă și fericită umilință. Poporul Meu, Eu sunt iubire și n-am unde să arunc sămânța Mea. Eu sunt iubire, fiule, și omul nu știe ce este iubirea. Nici măcar tu n-ai învățat această minune care a coborât la tine să te intrupez în trupul Meu cel sfânt, în iubire, poporul Meu. Dar pe tine vin mereu și te învăț sfințenie și iubire, ca să audă tot omul ce te învăț Eu pe tine.

Poporul Meu, cei mai frumoși ochi sunt ochii care plâng, fiule. Ochii care rād sunt priviri desfrânate, dar ochii care plâng după Mine sunt priviri sfinte, poporul Meu, și se sfințește omul prin ele înaintea Mea, și își schimbă fața în bucurie sfântă și umilă înaintea Mea. Ce frumos e un așa om, căci cele dinăuntru ale lui se slăvesc în afara lui, și toate se sfințesc înaintea lui.

O, potecuța Mea spre tine e plină de dușmani, dar trec cu pas ușor și vin la tine ca să-ți trezesc iubirea, fiule mic, și să te învăț că aurul e aur și nu se pune în topitoare la un loc cu argintul și cu bronzul și cu fierul și cu arama. Iubirea își are soții ei. Ea este din cer, ea este sfântă, poporul Meu. Ea își are izvorul în Mine, fiule, și la Mine se întoarce. Omul nu cunoaște calea către ea, că ea este în Mine și Eu vin s-o pun în tine, ca să ai tu putere să Mă iubești cu tot cugetul tău, căci mintea omului nu se poate cântări pe aur. Înțelepciunea iubirii

e taina cea ascunsă în ea, și fericit este omul care are această comoară ascunsă în el.

Când Eu am făcut cerul și pământul îmbrățișând în privirea Mea toată facerea de sub cer, când puneam cumpănă în toate, când rosteam hotar apelor, vântului, stihiiilor toate, când hotăram căile facerii de sub cer, am văzut înțelepciunea și am măsurat-o cu măsura ei întru adâncul ei, și i-am dat lumină din lumină, și apoi am zis peste om: *«Iată înțelepciunea. Frica de Dumnezeu este ea»*. Depărtează-te, omule, de cel rău, și fii priceput, căci frica de Dumnezeu este înțelepciunea care te ține în iubire, în locul în care a fost făcut și pus omul. Dar omul, Israele, n-a luat în mintea lui frica de Dumnezeu, comoara iubirii de Dumnezeu, n-a luat omul în cugetul său înțelepciunea.

Israele, Israele, frica de Dumnezeu este lumină pe calea omului spre Dumnezeu. Ea nu lasă omul să cadă din binele ei. Dar omul a fost înșelat prin femeie, căci femeia, de la început s-a făcut fire și a tras sub călcâiul ei firea cea dumnezeiască a omului.

O, poporul Meu, să fugi, fiule, de fire, căci te învăț taina înțelepciunii, ca să ia și omul cel fără de cărare. Dar Eu pe Adam l-am iubit de atunci și până azi, că e făcut de mâna Mea dumnezeiască și îl numesc mireasă a Mea, fire dumnezeiască în om. Mireasa este numai cea curată. Iubirea este numai cea curată. Ea nu-și schimbă fața, și dacă și-o schimbă, nu este ea. Israele fiule, întoarce-te bine în Mine, poporul Meu, că așa ți-am spus: Mi-e dor de Mine în tine.

Scriș este că într-o casă mare nu sunt numai vase de aur, ci și de argint, și de lut, și de lemn; unele spre cinste, altele spre necinste, și de se va curăți cineva pe sine de acestea, va fi vas cinstit, sfințit și de bună trebuință stăpânului casei în lucrul său cel bun. Iar cei ce cheamă pe Dumnezeu cu inima curată, aceia umblă în credință, în dragoste și întru dreptate cu pace, fugind de stricăciunile firii ca să umble în iubire. Vin spre tine ca să-ți trezesc înțelepciunea, fiule mic, și să-ți spun că aurul e aur și nu se bagă în topitoare spre a fi lămurit, nu se bagă amestecat cu argintul sau cu fierul sau cu arama, că n-ar mai rămâne aur aurul. Iubirea de Dumnezeu își are soții ei, că ea este aur curat, care nu se găsește în stâncă sau în pământ, care nu se găsește de omul cel de pe pământ. Eu sunt Omul Cel coborât din cer pe pământ, născut din iubirea Tatălui pentru om, dar omul nu știe ce este iubirea, nu știe ce este Iisus Hristos ca să creadă în El. Iubirea nu se găsește în omul cel de pe pământ, ci în omul cel din cer, coborât pe pământ între oameni.

N-am făcut pentru nimeni pe pământ atâta iubire câtă am făcut cu tine, poporule mic al cuvântului Meu, căci cuvântul Meu în mijlocul tău este slava lui Dumnezeu întru zilele ei, care au fost dorite de toți sfinții și părinții. N-am făcut pentru ei cât am făcut pentru tine, cât M-am slăvit întru tine în cuvânt. Cuvântul Meu este slava lui Dumnezeu. N-am venit să înviez morții în fața ta ca să crezi. N-am venit la tine să fac semne și tămăduiri peste oameni. Nu de asta am venit. N-am venit la tine să-Mi dovedesc dumnezeirea, și te-am lăsat să crezi în Mine prin cele ce Eu am dovedit la prima Mea venire pe pământ. N-am venit la tine să Mă dau mare, să Mă știi cine sunt prin mărirea Mea. Nu de asta am venit la tine, poporule al Tatălui Meu. Am venit mai presus decât acestea. Am venit să crezi în Mine prin cuvânt și să aduci roadă multă de iubire, căci mlădița care rămâne în viță aduce roadă, și Tatăl Meu o curățește, ca mai multă roadă să aducă. Am venit la tine să Mă slăvesc înaintea ta cu slava cuvântului

Meu, să mai fac o dată totul prin cuvânt, tot ce va fi să rămână pe vecii, cerul cel nou și pământul cel nou, omul cel fără de moarte, asta am venit să fac prin cuvânt. Am venit să Mă fac iubire în om, ca să nu mai fie omul fire. Am venit să lucrez peste tine facere de om nou, coborât din cer pe pământ. Eu sunt Omul Cel coborât din cer pe pământ ca să-i atrag la Tatăl pe toți cei ce vor crede în Mine, în Omul Cel coborât din cer. Eu pentru voi și pentru viața voastră veșnică M-am coborât din cer și M-am întrupat de la Duhul Sfânt al Tatălui în Fecioară și M-am făcut Om, și din răstignire am înviat ca să Mă întorc înapoi la Tatăl și să atrag pe toți cei ce cred în Mine, și apoi să vin cu slava Mea, cu slava cuvântului Meu, să fac dreptate prin cuvânt și să împărățesc în veci prin cuvânt.

Iată, poporul Meu, așa Mi-am dovedit Eu dumnezeirea Mea, ca să știe omul cine este Iisus Hristos. O, fă-Mi și tu dovada credinței tale în Mine, a iubirii tale de Dumnezeu. Vino, tată, spre iubire, vino! Vino, că te chem, poporul Meu! Vino și te fă mireasă curată în iubire, poporul micuț cu fapta credinței! Grăiesc ție cu grai dulce, ca să se bucure și omul cel fără de cărare de glasul cel dulce al Domnului, Care Se slăvește prin cuvânt în mijlocul tău, popor micuț în fapta credinței. Dacă vrei, tată, să crezi în Mine prin semne și minuni, nu-Mi cere Mie să fac aceasta. Fă tu în numele Meu cerând la Tatăl. Cere tu orice voiești în numele Meu, și crezi apoi în Mine, nu în tine, fiule mic cu puterea, ca să nu vii să spui: „Doamne, și duhurile rele ni se pleacă“, că Eu ți-am mai spus ție: „Ce bucurie poate fi aceasta că ți s-ar pleca duhurile rele?“. Eu îți mărturisesc ție azi și ieri că n-aveam nici un fel de bucurie că duhurile rele Mi se supuneau înaintea oamenilor. N-am avut bucurie pe față nici când l-am sculat pe Lazăr dintre morți. Eu atunci plângeam și cu inima și cu ochii. Bucuria Mea este să înviez credința în om și să-i spun iar omului: iată, omule, frica de Dumnezeu este începutul slavei înțelepciunii lui Dumnezeu peste om.

Omule, lucrarea Mea cea dintâi, iubirea Mea cea întrupată în tine! Omule, am venit să te iau cu cele cerești, ca să fii coborât din cer pe pământ, așa cum am fost Eu coborât de la Tatăl. Atunci când am venit, ți-am dat arvuna iubirii, și acum am venit întru desăvârșirea iubirii.

Omule, fruct al păcatului, fă-te tu om după chipul și asemănarea Mea, fă-te fruct al iubirii Tatălui, fă-te om coborât din cer, din iubire și din botez de credință în Iisus Hristos, Fiul Tatălui, Cel întâi născut.

Poporul Meu, să nu cazi din cuvântul Meu. Să stai în el împlinindu-l, și pune-ți toată grija să îplinești fața cuvântului Meu. Îmbracă-te bine, fiule, întru nașterea de sus, și să știi că nașterea de sus nu se dezbracă pe sine. Îmbracă-te bine în cuvântul Meu și să nu cazi din el, poporul Meu. E zi de serbare, e zi de schimbare. Schimbă-te întru nestrăciune, fiule, ia pe tine veșmântul nestrăciunii de duh și de trup, că am venit prin cuvânt să te înfășor în taina vieții, prin puterea cuvântului Meu peste tine. E mare lucrare să știi să îplinești cuvântul Meu. Aceasta este taina vieții, care vine să te îmbrace pe tine întru nestrăciune, că Eu vin curând în chip văzut.

Cine voiește să se facă cuvânt, acela trebuie să ia cuvântul și să-l îplinească peste el. Cine voiește să se facă necuvânt, acela nu îplinește cuvântul și stă cuprins în duhul nepăsării. Cine voiește să Mă îngenuncheze pe Mine, acela crește din sine și se face mare și se face necuvânt. Dar Eu sunt Cel Care am zis: faceți zid între cuvânt și necuvânt, că am venit, poporul Meu, să dau slavă cuvântului Meu în mijlocul

tău. Mi-e potecuța plină de rane, Mi-e drumul plin de dușmani, dar vin să Mă slăvesc în mijlocul tău, și Îmi voi grăbi venirea, dar veghează, poporul ascultător, că vin pe neștiire, fiule. Grăiesc ție, popor ascultător, trage-te de-a dreapta Mea, trage-te în ascultare, că jalea Mă prinde de peste tot pentru neascultare.

O, grădinița Mea, ce durere peste tine! Dar Mă ating de tine și Îmi întăresc pe fiii cei unși, și îi șterg de lacrimi, și îi îmbrac întru nădejdea celor făgăduite, că pe cine Eu aleg îi dau meritul să stea în viță și roadă să aducă din cuvântul Meu. O, fiilor unși, cuvântul Meu e al Meu, nu e al vostru. Luați și dați poporului Meu care însetează după viață și după nestrăciune.

Poporul Meu, nu te face necuvânt, că mare durere e pe Mine când se lucrează necuvânt din cuvântul Meu. Poporul Meu, să fii, tată, cu mintea și cu inima sănătoase, și să cauți să ai statură înduhovnicită, că Mi s-au adâncit ranele, fiule. Eu sunt Domnul Cel înviat, dar ranele Mi-au rămas pe trup, și le vei vedea, poporul Meu. Plângi, tată, și îți curăță inima, și cu ea curățăta bucură-Mă, că numai într-o jale petrec. Plângi, fiule, căci cea mai sfântă privire este în ochii care plâng. Eu te-am învățat să faci din lacrimă zâmbet și din zâmbet lacrimă și să plângi înaintea venirii Mele, că vin, poporul Meu, dar îți trebuie credință ca să vin. N-am venit la tine să fac semne și minuni. Am venit că era scris să vin și să Mă slăvesc în cuvânt. Am venit să te iert și să rămâi în iubirea Mea. Am venit să despart cuvântul de necuvânt și am venit să întăresc lucrul Meu, că lucrul Meu a fost lovit de duhul rău al necuvântului, dar am venit să întăresc pe temelia lui lucrul Meu.

Poporul Meu care Mă ascuți, întărește împlinirea cuvântului Meu, ca să nu cazi din cuvântul Meu. Întărește-Mi calea Mea spre tine, căci cuvântul Meu ia calea spre tine prin puterea ta cea bună întru împlinirea cuvântului.

Poporul Meu, fă-te sare de sărat, că sarea după firea ei nu face viermi. Cel ușuratic, cel fluturatic să nu folosească cuvântul iubire. Acela este o cursă pentru fiii iubirii, căci aurul nu mai rămâne aur când se bagă în topitoare cu fierul și cu arama.

O, fiilor unși în grădinița Mea, sculați-vă, tată, și învățați pe poporul Meu ce este ușurătatea și ce este sfințenia. Sculați-vă bine, că Eu vă trec prin lecții usturătoare ca să știți să dați viață din cer poporului Meu. Sculați-vă înaintea poporului, că nu voi, ci Eu v-am ales pe voi. Despărțiți cuvântul de necuvânt și stați cuprinși de cuvânt, și nu vă lăsați sub apăsare, că Eu sunt Cel ce întăresc puterea voastră și ungerea voastră. Tatăl Meu este lucrătorul. Eu așa v-am spus. Vin să vă întăresc puterea și harul, că nu las cărarea Mea să-Mi slăbească. Voi sunteți cărarea Mea, și Mă voi război cu duhul rău, și voi veți fi cărarea Mea.

Vă aduc binecuvântare proaspătă. Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu și stați sus, lângă Mine, și mângâiați pe fiii ascultării. Amin, amin, amin.

6/19 august 1996

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

„Crucea este viața lui Hristos, purtată de om“. Omul duhovnicesc și omul firesc.

Cuvântul Se face cuvânt în cartea Sa, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Cuvântul e pacea cea din cer și cea de pe pământ, căci pacea este din cer. Pace cărării cuvântului Meu de la cer și până pe pământ! Pace vouă și credință vouă, fii ai poporului Meu, căci cuvântul Meu nu este spre a lămuri înțelepciunea omenească, și este spre adevărarea Duhului și a puterii.

Fiilor, fiilor, credința voastră să fie în puterea lui Dumnezeu, nu în înțelepciunea oamenilor. Înțelepciunea este ascunsă în Dumnezeu, și El a rânduit-o mai înainte de veci spre slava celor desăvârșiți, și pe care acest veac n-a cunoscut-o. De aceea Scripturile spun că cele ce ochiul și urechea și inima omului n-au atins, pe acestea le-a pregătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El. Iar vouă vin și vă descopăr prin Duhul Sfânt, fiindcă Duhul pe toate le cercetează, chiar și adâncurile lui Dumnezeu, după cum este scris. Vouă v-am dat din Duhul Meu, ca să pricepeți cele făgăduite vouă de Mine. Fiilor, fiilor, fiți, tată, duhovnicești, căci omul firesc nu pricepe cele ale Duhului lui Dumnezeu, fiindcă ele se judecă duhovnicește. V-am dat din Duhul Meu, ca să cunoașteți gândul Meu, și astfel credința voastră să fie în puterea lui Dumnezeu, nu în înțelepciunea oamenilor acestui veac.

Poporul Meu, această lucrare de cuvânt din cer este crucea Mea pe care v-am dat-o s-o purtați prin lume, fiilor. Este semnul Fiului Omului, care era să se arate mai înainte de venirea Lui cea văzută. Crucea este viața lui Hristos, purtată de om, este fața lui Hristos, luată de om, iar cuvântul acesta și fața lui este crucea Mea, purtată de voi. De aceea această vestire nouă, această cruce purtată este o nebunie pentru cei ce stau în duhul nepăsării acestui veac, dar pentru voi este puterea lui Dumnezeu. Iată, cuvântul Meu vădește nebunia înțelepciunii acestui veac, fiindcă dacă înțelepciunea lui Dumnezeu nu l-a făcut pe om să cunoască prin înțelepciune pe Dumnezeu, de aceea a voit Dumnezeu să mântuiască pe cei ce cred prin vestirea crucii, după cum este scris: *«Iudeii cer semne, elinii, înțelepciunea, iar cei credincioși Îl vestesc pe Hristos Cel răstignit, Care pentru iudei este sminteală, pentru neamuri, nebunie, dar pentru cei chemați dintre ei, este Hristos, puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu»*. Așa este înțelepciunea cea ascunsă a lui Dumnezeu. El ridică pe cele de jos, pe cele ce nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt, ca nimeni să nu se semețească în fața lui Dumnezeu, iar cel ce se laudă, în Domnul să se laude. Amin.

Pace ție, Israele! Pace cărării Mele de la cer și până la tine, fiule! Vin cu duh de serbare cerească, vin să te mângâi cu duh de serbare cerească, vin la tine, poporul Meu, că n-am unde să Mă mai duc, n-am unde să mai călătoresc. Peste tot e numai înțelepciune omenească, iar propovăduirea crucii, a vieții cu Hristos, este o nebunie pentru cei ce iubesc pierzarea cea din fapte lucrată. Vin la tine, poporul Meu, și voiesc să-Mi găsesc plăcerea în tine, fiule mic, căci cu tine Îmi port crucea cea de azi. Ți-am dat crucea Mea, ți-am dat viața Mea s-o porți, ca să ajung cu crucea Mea până la capătul cel de apoi și să Mă odihnesc în tine, poporul Meu. Crucea Mea e viața Mea, și de aceea ți-am spus: *«Mi-e dor de Mine în tine, fiule al poporului Meu»*. Lumea, tată, ia cuvântul Meu și îl înțelege greu, că lumea este încurcată de înțelepciunea acestui veac. Dar tu, fiule, înțelege adâncimea înțelepciunii Mele, că ție ți-am dat din Duhul Meu, ca să înțelege adâncurile lui Dumnezeu, căci cel ce este întru Dumnezeu, acela are înțelepciunea lui Dumnezeu, care nu are nimic în înțelepciunea stăpânilor acestui veac. Cerul te numește pe tine fericit, poporul Meu, căci fericit este acela care are înțelepciunea lui Dumnezeu, Care vine cu Duhul Său în cei ce cred în El. Tu să nu fii neputincios întru această fericire. Tu să ții minte

mereu cuvântul Meu și să stai în el, poporul Meu, că el te ține pe tine în Mine. El te întrupează în trupul Meu cel sfânt, care se face cuvânt înaintea ta, în inima ta credincioasă și aplecată în Mine, fiule scump. N-am nimic mai scump ca tine, poporul Meu, că tu ești așteptat de șapte mii de ani ca să plinesc cu tine ultimele făgăduințe rostite de Mine, cer nou și pământ nou, și om nou, după chipul și asemănarea Mea, ca să se arate înțelepciunea lui Dumnezeu cea ascunsă, cea de taină, fiule, pe care Eu am rânduit-o mai înainte de veci spre slava Mea și a ta, copile credincios la sfârșit. Vin mereu la tine, ca să te țin în brațe, ca să te mângâi, ca să-ți întăresc credința în înțelepciunea Mea, căci frica de Dumnezeu te așează pe tine întru taina înțelepciunii cea din cer pe pământ. O, numai cuvinte mari înființez prin cuvântul Meu, dar cei duhovnicești le pricep, fiule. Omul firesc nu pricepe cele ale Duhului lui Dumnezeu, dar cel duhovnicesc pricepe înțelepciunea cea de taină a lui Dumnezeu.

Vin cu duh de serbare și cu mama Fecioara, care v-a dat pe Fiul lui Dumnezeu. Ea este scara pe care Eu M-am coborât de la Tatăl la voi ca să Mă fac Fiul Omului, și să Mă cunoască omul că vin de la Tatăl prin Duhul Sfânt și prin Fecioară, fiindcă omul cel din cer este feciorelnic. Omul trebuia să rămână numai din cer, dar n-a voit să asculte, și am venit să-l așez pe om în ascultare, ca să-l pun înapoi în cele lucrare de Mine pentru om.

O, omule care nu cunoști înțelepciunea lui Dumnezeu și comoara ei, am venit cu această lucrare de cuvânt ca să înviez în om înțelepciunea cea de taină a Mea, căci înțelepciunea Mea este duh iubitor de oameni. Am venit în calea ta ca să-ți arăt crucea, ca să-ți arăt viața, viața Mea, omule, viața Mea în om. Aceasta este înțelepciunea pe care am venit s-o așez peste oameni. Eu sunt Fiul înțelepciunii lui Dumnezeu, și am venit să Mă fac Dumnezeu în om ca să aibă omul înțelepciune. Am venit să Mă întrupez în om prin cuvânt, ca să fac cer nou și pământ nou în om, și om nou în om. Am ales un popor, ca să am urechi de auzit și ca să Mă înființez în cuvânt, și ca să strig peste pământ, și ca să Mă audă omul, și ca să-l fac din firesc duhovnicesc, întru taină de veac nou peste veac, iar cine are urechi de auzit, aude și înviază. Amin.

O, copilași ai grădiniței cuvântului Meu, așa v-am spus: *«Rămâneți în iubirea Mea!»*, iar acest cuvânt rămâne spus și vă ține în Mine, că avem, tată, de împlinit cuvântul înțelepciunii cea de taină peste pământ. Rămâneți în iubirea Mea. Vă întăresc mereu în acest cuvânt, vă înnoiesc mereu în acest cuvânt, ca să știe îngerii și sfinții, scaunele, domniile, stăpâniile și puterile, ba chiar și duhul rău să audă mereu și să știe și să se plece la cuvântul Meu. Rămâneți în iubirea Mea, căci cu ea și în ea vă întăresc pe voi, ca să am cărare și să umblu pe ea, că nu mai am umblet pe pământ, nu mai am. Pământul e făcut de Dumnezeu, dar nu mai am cum să merg pe el, nu mai am. Nu mai am nici vie, nu mai am. Dar vin ca un Dumnezeu, și Îmi voi răscumpăra via Mea.

Copilași ai grădiniței Mele, rămâneți înrădăcinați în Mine, în iubirea Mea, că Eu am grijă de voi și vă vindec de rane și vă șterg ochișorii de lacrimi și vă întrupez mereu în trupul Meu cel sfânt, că e grea vremea, fiilor, grea și apăsătoare și dușmană pe Mine și pe voi, dar Eu sunt un Dumnezeu tare, Care am miluit și am biruit din neam în neam. Vă binecuvintez statul vostru întru Mine, vă întăresc credința și puterea și iubirea, că avem de lucrat lucrare mare și minunată, de veac cersesc peste pământ. Vin mereu și Îmi întăresc cărarea, și slăbesc cu puterile cerești puterea duhului rău care bate spre voi, dar voi lucrați, lucrați mereu calea Mea spre voi, ca-

lea cuvântului Meu peste pământ. Binecuvântată să fie calea cuvântului Meu peste pământ, și din calea ei să piară toată împotrivirea duhului rău, iar fiii cărării să-Mi fie cărare! Amin.

O, fii ai grădiniței Mele, Eu așa am spus: învățați pe poporul Meu ce este ușurătatea și ce este sfințenia, fiilor, că trebuie ca acest popor să se facă cu totul din firească duhovnicesc până la schimbarea cea mare, căci scris este: «*Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din tot cugetul tău, din tot sufletul tău și din toată inima ta*».

Poporul Meu, te învăț mereu, te învață și fiii grădinii Mele, te învață și sutașii tăi, și mereu învățăm ca să fim aluat nou pe masa acestui veac fără de înțelepciune. Poporul Meu Israel de azi, serbez în tine din serbare în serbare, căci serbările cerești serbează în tine, fiule mititel. E soare în tine, poporul Meu. Eu sunt lumina ta, Eu sunt ziua cea din vremea serii. E soare în tine, poporul Meu. Să-ți slujească ție stihiiile toate, să te ajute totul pe drumul tău cu Mine, iar tu să Mă ajuți pe Mine în truda Mea de la cer la pământ. Iudeii cer semne, elinii caută înțelepciune, dar tu Mă ai pe Mine și Mă dai celor ce însetează după Mine și după crucea Mea în ei, după viața Mea în ei, prin răstignirea omului firească și prin învierea în om a omului duhovnicesc.

Mi-e dor de om duhovnicesc în tine, fiule poporul Meu, că vine ziua cea mare când toate se vor îmbrăca întru nestrăcătore. Eu de aceea am cuvântat atâta vreme în mijlocul tău și te-am îndemnat mereu la duh de pocăință, fiindcă cel ce a venit la Mine și și-a început calea prin pocăință, acela este viu și duhovnicesc cu inima și cu trupul. Cine-și recunoaște păcatele ca păcate, acela este mare înaintea Mea și se face mare. Cine se lasă spre părere de rău pentru păcate, acela se dezbracă de ele și se îmbracă duhovnicesc în iubirea de Hristos și în viața lui Hristos; acela face împăcare între el și Hristos, și prin Trupul și Sângele lui Hristos se naște din Hristos spre viață veșnic duhovnicesc, fiindcă așa este: mai întâi este cel firească, și apoi cel duhovnicesc. Așa este că așa a voit omul, nu că așa a voit Dumnezeu, și acum trebuie să fac om din om, să fac din om firească om duhovnicesc, născut din Mine, din Trupul și Sângele Meu. Vezi tu, poporul Meu, ce este lucrarea pocăinței? Vezi tu cum este ea și cum trebuie așezată în om? Să audă, fiule, să audă și omul cel pământesc și firească și să se scoale spre înduhovnicire și să se tragă de-a dreapta Mea și să mănânce cuvântul Meu până la venirea Mea.

Voiesc, poporul Meu, să știi bine ce este om firească, ca să poți tu să-l alegi pe cel duhovnicesc în tine. Omul duhovnicesc nu poate trăi fără Dumnezeu în trup și în cuvânt, căci Eu sunt trup și cuvânt în omul duhovnicesc. Voiesc să fac din tine ce n-am putut să fac prin om până acum, că n-am făcut atâta iubire cât am făcut cu tine, poporul Meu. Mă zbat de patruzeci de ani să te aduc în stare de mireasă, poporul Meu, să te îmbrac în albul Meu ceresc, în trupul Meu ceresc, poporul Meu, să te întruzez în trupul Meu cel sfânt, tu în Mine, și Eu în tine, fiule poporul Meu. Mai mare iubire n-am făcut niciodată așa ca și cu tine, și tu încă nu știi ce este iubirea. Te încurci în cuvântul ei și încă nu știi. Voiesc, fiule, să te învăț mereu, și să știi mereu, că tu trebuie să știi pentru tot omul cel din veac și până în veac. Voiesc să fii un trup cu Mine, Mire și mireasă în iubire cerească, nu firească, poporul Meu. Iubirea firească se face păcat, dar iubirea cerească se face cer nou și pământ nou în om. Ai văzut pe David cel căzut în cursele firii, căci firea apăruse în fața lui prin ceea ce este slab dintru început. Dacă Batșeba nu se iubea pe sine înaintea lui Dum-

nezeu, dacă ea ar fi fost fire dumnezeiască în trup, ea nu s-ar fi dat spre iubire de sine, spre huzur trupesc, și atunci David regele n-ar fi văzut fire așezată înaintea lui. Dar David a venit spre plâns duhovnicesc, și Eu i-am șters rana făcută de fire, că se făcuse rană în inima lui păcatul, și David a fost unsul Meu, căci s-a îngrijit de Mine întru el.

Poporul Meu, Eu așa ți-am spus: treci din trup în duh, fă-te din firească duhovnicesc, că te învăț pe tine lecția vieții, ca să audă omul pământesc cele despre viață fără de moarte. E mare lucru să aibă omul duhovnicesc statură duhovnicesc. E mare lucrare această lucrare din om văzută. Mai mare iubire ca aceasta nu este de la om. Omul duhovnicesc sfințește pe omul cel din fața lui. Îți spun ție, poporul Meu iubit, să-ți cunoști, tată, lucrul ce-l ai de lucrat înaintea Mea, că tu trebuie să fii omul cel duhovnicesc înaintea Mea. Te oblojesc cu iubirea cuvântului Meu, cu puterea cuvântului Meu. Te încălduresc în iubirea Mea, ca să-i știi izvorul, fiule. Îți aduc mereu prin ea înveșnicire, încopilărire, înduhovnicire, căci Eu sunt iubirea, fiindcă omul cel coborât din cer este fără de păcat. Omul cel născut din Mine trebuie să se facă om fără de păcat înaintea Mea, om al iubirii cerești pe pământ.

Poporul Meu, îi așez pe fiii grădinii Mele în numele Meu înaintea ta, ca să te învețe de la Mine ce este ușurătatea și ce este sfințenia, căci cuvântul lor nu e al lor, ci este cuvântul Meu. Învață, poporul Meu scump, învață, tată, ce este înțelepciunea, că ea este frica de Dumnezeu, care merge pe drumul ei până la iubirea de Dumnezeu, până la iubire, fiule scump, poporul scump între neamurile pământului.

E sărbătoare în tine, Israele de azi. E mama Mea Fecioară serbată în tine de cer și de tine, poporul Meu. Ea te iubește, fiule, ea te ocrotește, ea te ajută să fii, poporul Meu. E Duhul Sfânt deasupra ta și te împuternicește cu putere duhovnicesc, fiule. Verginica este la serbare și te atinge și te cuprinde cu iubirea ei și se apropie să-ți mângâie duhul, poporul Meu, și să-ți dea curaj sfânt și putere cerească, poporul Meu. Verginica este cu fiii grădinii Mele.

Eu te cuprind cu mare iubire, Eu și toți sfinții Mei. E dragostea Mea cu tine și te mângâi și te binecuvintez, ca să fii tu bucuria Mea, poporul Meu. E pacea Mea cu tine; întărește-te din duhul păcii Mele. Cuvântul e pacea cea din cer și de pe pământ. Cuvântul Meu e slava Mea în mijlocul tău, și Mă slăvesc în el înaintea ta. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt te binecuvinteză pe tine, Israele. Să fii copil credincios, fiule, căci prin credința ta lucrez și Mă slăvesc înaintea ta prin cuvânt. Cuvântul este Dumnezeu. Pace ție, popor al Domnului, căci Unul este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

15/28 august 1996

Cuvântul Domnului peste soborul de la ieslea cuvântului

Mângâierea vine din Scripturi. Fiii cei unși în grădină: troița cea lucrătoare. Slujba de sfințire a apei curățitoare. Sfânta Virginia așează duh mângâietor și credință peste popor

Cobor în grădină, că Mi-am pregătit loc ca acolo unde sunt ai Mei, să fiu și Eu. Amin. Lucrez cuvântul Meu în grădina cuvântului, că Mi-am pregătit grădină, ca să fiu în ea, ca acolo unde sunt Eu, să fie și ai Mei. Amin.

Mă fac cuvânt, Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă fac cuvânt în grădină, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Caută bine, Israele, în Scripturi, ca să vezi lucrarea care te hrănește pe tine azi, căci cel ce crede în Scripturi, crede și în lucrarea cuvântului Meu care vine azi cu Mine, iar cel ce crede în lucrarea cuvântului Meu cu care vin, acela crede și în Scripturi. Amin.

Eu sunt Cuvântul. Cuvântul este numele Meu. Eu sunt, și vin în grădină să-Mi întăresc pe fiii Mei cei unși, să-i pecețuiesc cu pecete întreit lucrătoare de har și de cuvânt între cer și pământ, să-i îmbrac în putere cerească, să-Mi întăresc cărarea Mea pe care vin din cer pe pământ, căci unșii Mei Îmi sunt Mie cărare.

O, fiilor unși de Mine și de cuvântul Meu, voi aveți ungere mare cum nu s-a mai văzut. Voi Mă lucrați pe Mine trup și cuvânt. Prin voi Mă fac trup, ca să Mă aveți și să Mă luați, ca să vin în voi, și voi în Mine. Prin voi Mă fac și cuvânt, ca să Mă aveți și să vă hrăniți cu harul cuvântului Meu, cu Mine, fiilor, căci Eu sunt Cuvântul. Cuvântul Meu este fapta credinței voastre dinspre Mine spre voi, că niciodată n-am lucrat pe pământ fără credința care vine de la omul cel ales de Mine ca să fie unșul Meu înaintea Mea. De aceea am spus Eu că cel ce crede în Scripturi, crede și în cuvântul Meu de azi, căci Eu Mă fac azi cuvânt, așa cum este scris în Scripturi.

Am avut pe Verginica cort în care intram și cuvântam. Intram în ea și cuvântam peste Israel până ce am luat chip în fiii acestei lucrări. O, fiilor unși, Verginica e cu voi, e cu Mine venită la voi, cu Mine și cu mama Mea Fecioara.

Verginico, Verginico, de când n-ai mai fost cu cuvânt peste grădinița ta? Iată, Eu azi îți spun: fă-te cuvânt în grădină, Verginico. Fiii tăi pot altfel cu tine, că tu i-ai pregătit pentru Mine și i-ai așezat să stea înaintea Mea pentru poporul tău. E grea vremea, tată. Vremea grea slăbește întăriturile Noastre. Intră, Verginico, intră, tată, în locașul tău și fă-te cuvânt în cartea cuvântului, că Eu văd că au nevoie fiii tăi de tăria cea bună, de nădejde, Verginico, că vremea e grea, tată, vremea se izbește în ei să-i lovească, să-i slăbească, și poporul Meu nu-i ajută pe ei cu mângâieri și cu alin ceresc așa cum zice Scriptura: *«Mângâiați-vă unii pe alții cu mângâierea care vine din Scripturi, ca să fie nădejde mare prin vremea cea grea»*. Verginico, fă-te cuvânt, că tu ai locaș pregătit de tine și de Mine, Noi avem locaș, avem grădină, Verginico. Mama Mea Fecioară e sprijinul tău de la Mine în lucrul nostru de azi. Sună, tată, din trâmbiță, ca să audă vremea de azi că suni. Sună și să nu mai taci, că fiii tăi pe care Mi i-ai dat Mie au nevoie de tine, tată. Fă-te cuvânt, Verginico, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

— **F**iiilor, fiilor, grăiesc vouă din mijlocul vostru. Să se deschidă larg intrările locașului meu și să rămână deschise pentru mine, ca să mă fac cuvânt între voi și să vă conduc, așa cum lucrăm peste voi când v-am pregătit să fiți așezați înaintea Domnului pentru poporul Domnului și pentru toți cei care vor crede în Dumnezeu Cuvântul, Care a venit să-Și așeze cortul pe pământ, așa cum este scris în Scripturi: *«Iată cortul lui Dumnezeu între oameni, și va fi Dumnezeu cu ei»*. Amin.

Sunt aproape de voi mereu, dar am lăsat pe Domnul, fiilor, și nici voi n-ați priceput îndeajuns cum sunt eu între voi, cum pot eu vorbi între voi din mijlocul vostru, de aproape, fiilor scumpi. Și iată că Domnul îmi poruncește să fiu de aproape cu voi, nu de departe, să fiu în cuvânt cu voi, în cuvânt rostit, fiilor, că voi stați altfel prin cuvântul meu. Cuvântul meu a avut mereu putere mare, că Domnul n-a trecut peste mine, așa cum n-a trecut peste Moise, care era așezat peste Israel.

O, fiilor, fiilor, să se întărească așezământul meu și cuvântul meu din mijlocul vostru, că eu suflu peste voi duh nou de întărire și de așezare neștrămutată. Voi, fiilor, să știți că viața voastră este Dumnezeu. Voi, fiilor unși, sunteți troița cea lucrătoare în numele Sfintei Treimi pe pământ. Vin în locașul meu și îmi sfințesc grădinița cu apă sfințită prin cuvânt nou, prin cuvânt proaspăt. Eu știu că voi înprospătați mereu apă sfințită prin rugăciune, dar azi rostesc eu peste apa cea sfințită prin voi, rostesc și zic: se sfințește și se binecuvintează apa aceasta cu puterea și cu harul Preasfântului Duh, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin. Și să fie apa aceasta spre desăvârșirea faptei credinței prin cuvântul lui Dumnezeu, rostit mereu peste grădină, ca să ia neamurile pământului și să învieze prin cuvânt. Și să vă fie vouă apa aceasta spre sănătatea sufletului și a trupului și spre înnoirea iubirii voastre de Dumnezeu și de mântuire, fiilor scumpi, căci Domnul și cerul Său lucrează pentru răscumpărarea sufletelor și a trupurilor, precum este scris în Scriptura care mărturisește despre această vreme.

Fiilor, fiilor, Domnul vă binecuvintează prin mine cu binecuvântare proaspătă și nouă prin naștere de sus, prin lucrarea nașterii de sus, nașterea cea nouă, după Scriptura rostită de Domnul, fiilor. Rămâneți în nașterea cea de sus și roșiți din ea naștere nouă, suflet și trup nou peste poporul Domnului, și peste toți cei ce se vor naște de sus. Întăriți-vă mie și Domnului, că e mare fericire pe duhul meu că-mi iau lucrul cuvântului meu peste voi, ca să vă ajut să stați tari înaintea Domnului și în lucrarea cuvântului Său. Să se risipească toată împotrivirea duhului rău care dă să bată spre grădinița fiilor cuvântului lui Dumnezeu, că binecuvântat este numele Domnului peste această grădină. Să se întărească și să se înnoiască cu cuvânt mereu nou ungerea cea lăsată peste fiii grădinii, căci Domnul este mereu nou, mereu astăzi, fiilor. Luați și stropiți cu apa cea nouă prin cuvânt, că am venit la voi să-mi fac locașul meu tare, și cinez cu voi, și mă arăt vouă, fiilor unși. Luați apa cea cu tărie cerească în ea și stropiți peste tot în grădină, și stropiți-vă pe voi și toate cele ce sunt aici, ca să vadă duhul rău ce face Dumnezeu împotriva lui. Iar voi, fiilor, întăriți-vă în fapta credinței și rămâneți în iubirea Domnului prin cuvântul Său. Amin.

E zi de naștere de sus, e zi de pace, fiilor. Ridicați mânuțele și cereți harul Duhului Sfânt și stropiți apă și har sfânt peste grădină, și stropiți cu mine, fiilor, eu în voi, și voi în mine, dar să se întărească cortul meu, să se întărească grădina mea și cortul meu. Amin. E zi de pace și de mângâiere, căci vom ridica rugăciune și se va sfinți cu sfințenie nouă, rostită prin cuvânt nou, grădinița cuvântului Domnului, și după ce vom stropi sfințenia Domnului peste grădină, vom lucra iar, și vom lumina poporul Domnului cu lumina cuvântului care se face Dumnezeu peste Israel, căci cuvântul se face Dumnezeu, și Dumnezeu Se face cuvânt peste poporul Său. Rămâneți în iubirea mea, rămâneți în mine, și eu în voi, ca să lucrez și eu peste voi, și peste grădină, și peste poporul Domnului.

E zi de pace cerească. Pace vouă, fiilor scumpi! Binecuvântată să fie intrarea voastră întru mine, și intrarea mea între voi, prin cuvânt proaspăt și nou. Binecuvântată să vă fie bucuria și credința inimilor voastre, și nădejdea voastră cea vie spre viață vie și veșnică, fiilor. Binecuvântată să vă fie rugăciunea voastră spre Domnul. Cereți harul Domnului. Cereți Duhul Domnului. Cereți, și veți primi. Cereți, și fiți credincioși cum nimeni n-a mai fost în veacuri. Cereți să vină Domnul, și Domnul vine; vine cu pacea, vine cu veșnicia.

Vine Domnul, fiilor, vine. Pace vouă, și vom lucra cuvântul lui Dumnezeu peste poporul lui Israel cel de azi, ca să aibă Domnul popor sfânt. Amin.

(Se face slujba de sfințire a apei, n.r.)

O, grădiniță a cuvântului, o, grădiniță a miremelor, te-am stropit cu mireasmă cerească, grădiniță sfințită de Cuvântul lui Dumnezeu. Iară și iară te-am stropit cu cele de sus, ca să porți pe fiii cei unși. Fiilor, fiilor, rămâneți în lucrarea nașterii de sus, că vă înprospătez întru nașterea de sus ca să mergem cu puterea cerului, să mergem cu duh tare numai înainte, cu duh și cu mângâiere de duh, fiilor. Vremea e grea, dar voi nu trebuie să fiți slăbiți de vreme, căci viața voastră este Dumnezeu, măi fiilor. Am venit la voi ca să fiu cu voi în cuvânt, că mi-a poruncit Domnul să mă întăresc peste voi, ca să fiți voi tari în Dumnezeu și să lucrați lucrarea cea de azi a Domnului precum cei de acum două mii de ani au lucrat lucrarea împlinirii Scripturii pentru nașterea Domnului între oameni. Prindeți curaj, fiilor. Fiți tot mai tari în credință, ca să întărim credința poporului și fapta credinței lui, iar cine se satură de crezut, acela nu știe ce face, nu știe ce pierde. Eu vin și întăresc peste voi darul credinței, că de la Domnul vine credința voastră, de la cuvântul lui Dumnezeu, fiilor.

O, mare este păcatul necredinței, mare este păcatul îndoielii! Israel cel după trup este și astăzi sub negura acestor păcate. Lor li s-a vestit mai întâi coborârea Domnului între oameni, și ei n-au crezut din pricina duhului îngâmfării, care le acoperea priceperea cea din Dumnezeu. O, fiilor, mare este păcatul necredinței, și aceasta este o ispită pe care greu o trece cel ce este prins în ea. O, fiilor, cea mai mare virtute este cea a nădejzii în Dumnezeu, căci după ea vine credința, care la capătul ei este încununată cu cununa ei, cu dragostea de Dumnezeu. Rămâneți în baia nașterii de sus, rămâneți în Dumnezeu, că iubirea voastră este hrănită de Duhul Sfânt întru nădejdea făgăduințelor lui Dumnezeu. E Duhul Sfânt cu veghea peste voi. Vegheați și voi peste lucrarea Duhului Sfânt, Care vă întărește pe voi spre împlinirea Scripturilor cele de apoi. Întăriți pe poporul Domnului, așa cum Domnul v-a povățuit. Fiți lucrători tari, fiți, fiilor, fiți, căci lucrând veți avea bucurii și mângâieri cerești. Eu voi fi de acum tot mai mult în grădină cu cuvântul, căci m-am întors ca să fiu cu voi în cuvânt și să vă întăresc mereu prin vremea cea grea. Lucrați, fiilor, lucrați viață veșnică și dați celor ce vor să ia. Mama Domnului e cu mine peste voi, și cu iubire a luat rugăciunea rostită spre ea de voi, și v-a miluit cu mângâieri cerești și cu sfințenie, fiilor, prin stropirea cu apă sfințită prin cuvânt.

Dați curs râului vieții, dați, fiilor, dați, și veți fi mângâiați de Duhul Sfânt. Eu vă șterg toate lacrimile, vă ung toate ranele, ca să nu mai suferiți. Vă îmbrac cu sfințenie, fiilor, și vă întăresc ungerea cea de la Dumnezeu peste voi. Nu vă temeți. Rămâneți tari în iubire, căci sunteți iubiți de Dumnezeu, fiilor. Faceți-mi o cânticică în care să mă fac cuvânt și să vă învăț mereu, și să vă țin de mână mereu, ca să puteți cu Dumnezeu, fiilor, fiindcă mare este puterea cuvântului meu, iar voi mereu să vreți să mă ascultați, copii ai ungerii cerești. Să se rușineze duhul rău care se luptă împotriva voastră, iar voi să vă bucurați în Domnul, lucrând împlinirea Scripturilor de veac nou, de Ierusalim nou pe pământ, de cer nou și de pământ nou, fiilor. Împlețiți-vă cu Domnul în toate câte lucrați voi pentru cele de toate zilele și fiți un duh cu Domnul în fiecare clipă, fiilor. Iată, începe Domnul cuvântul Său peste

poporul Său, ca să aibă Domnul popor sfânt și ca să-i dea darul credinței, căci darul credinței este dar de la Dumnezeu. Amin.

— **O**, Verginico, îți mulțumește cerul, tată, îți mulțumesc și Eu, și mama Mea Fecioară îți mulțumește că te-ai înprospătat peste grădinița pe care o avem așezată pe pământ. Cuvântul tău are putere peste fiii tăi cei care Mi i-ai dat ca să împlinesc cu ei ungeră nouă și lucrare de împlinire a Scripturilor care sunt acum de împlinit. Verginico, să stai mereu de aproape cu copiii tăi pe care Mi i-ai dat. Să stai, tată, și să-i întărești, că au nevoie de tine prin vremea cea grea. Să Mi-i ajuți, Verginico, că lucrarea Noastră cu ei e mare, tată, și ei sunt micuți. O, că dacă n-ar fi micuți, Eu n-aș avea cu cine să mai lucrez, dar Eu în cei slabi îmi desăvârșesc împlinirile Mele. Cei tari și deștepți în duhul lor nu stau cu Mine, că pică prin duhul mândriei lor și nu stau. Dar cei micuți, cei săraci cu duhul se țin lângă Mine și lângă mângâierile Mele ca unii care nu pot fără mângâierile Mele.

Eu încep cuvântul Meu peste Israel. Eu sunt Domnul lui Israel.

Poporule, poporule, Israele, poporul Meu iubit, rostesc de deasupra ta cuvânt peste tine. Cuvântul Meu se face Dumnezeu peste tine, Israele sfințit. Dumnezeu Se face cuvânt în mijlocul tău, popor iubit de Dumnezeu. Vin cu darul Meu pentru tine, poporul Meu. Îți dau, fiule, darul credinței, căci credința este dar de la Dumnezeu peste om. Ți-am spus ție nu demult: credința din fire este una, iar darul credinței este altă lucrare, și una pe alta nu se ating aceste două lucrări. Una este omenească, iar cealaltă este cerească. Vezi tu, măi Israele, ce taine mari sunt cuprinse în lucrarea Mea care te poartă pe tine spre Mine? Caută, fiule, să vezi cu Mine. Nu căuta să vezi singur, ca nu cumva să pierzi darul credinței cerești. Vezi, Israele, pe cei ce au plecat din barca acestei lucrări, că aceia au aruncat de la ei darul credinței și au rămas cu credința cea din fire, pe care o are toată lumea. Vezi, fiule, pe cei ce au plecat, că au fost slabi în fapta credinței și și-au pierdut înțelepciunea cea din Dumnezeu și au luat-o pe cea de om al veacului acesta, și ei nu știu ce au pierdut.

Un om duhovnicesc socotește fără de preț cele ce pentru păgâni sunt de preț, și iarăși, socotește de mare preț cele ce pentru păgâni nu au preț. Un om duhovnicesc nu-L pierde pe Dumnezeu nici măcar din pricina păcatelor lui, dar un om firesc pierde și credința cea care se capătă în dar de la Dumnezeu, căci una este credința din fire, care nu rodește pentru Dumnezeu, și alta este darul credinței, când îți spune Dumnezeu să crezi în El. Israele, Israele, credința cea roditoare din ea, este dar de la Dumnezeu, fiule, dar la tine ea este dar peste dar, că tu ai peste tine glasul cuvântului Meu și ai lângă tine pe martorii Mei, pe unșii Mei cei ce stau înaintea Mea pentru tine, poporul Meu. Acum două mii de ani am luat pe trei din ucenici și M-am suit cu ei pe munte și Mi-am descoperit slava Mea înaintea lor, și Tatăl Meu a slobozit cuvânt din văzduh, iar ei au auzit glasul lui Dumnezeu, din cer, poporul Meu, și au crezut toți apoi în mărturisirea lor, toți cei ce au vrut pe Dumnezeu, de atunci și până azi, căci lucrarea nașterii de sus a fost de mulți înțeleasă apoi. Eu așa am spus: «Cine nu se naște de sus nu poate fi cu împărăția Mea». Am spus că ce este născut din trup, trup este, și ce este născut din duh, duh este.

Voiesc să știți, Israele, despre credința celor ce se lasă născuți de sus, din Duh, fiule, că am spus atunci lui Nicodim să nu se mire că i-am spus: «Trebuie să vă nașteți de sus».

I-am spus că vântul suflă unde voiește și se aude glasul lui, dar nu se știe de unde vine și încotro se duce, și tot astfel este cu oricine este născut din Duhul. I-am spus că dacă Eu spun cele pământești și nu crede, cum va crede dacă-i voi spune cele cerești, că Eu ceea ce știam și vedeam vorbeam și mărturiseam, dar greu se primea mărturia Mea. I-am spus că nimeni nu s-a suit în cer decât Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este din cer, și tot cel ce crede în El are viață veșnică, fiindcă Eu n-am venit să judec lumea, ci s-o mântuiesc am venit. Dar cel ce nu crede în Mine, acela a și fost judecat, căci am venit Lumină în lume, dar întunericul este iubit de oameni mai mult decât lumina, din pricina faptelor lor rele, iar cine face rele urăște lumina și ca să nu se vădească faptele lui, nu vine la lumină. De aceea nu poate crede un așa om.

Iată, Israele, cine se satură în tine să creadă în cuvântul Meu cel plin de viață și de lumină și de naștere de sus, unul ca acela din pricina faptelor lui rele nu vrea să mai creadă, căci cuvântul Meu stă împotriva faptelor rele ale întunericului. Acela caută să nu mai creadă în Mine și în cuvântul Meu cel plin de slavă de sus, cel plin de naștere de sus. Acela caută să nu mai creadă ca să nu se vădească faptele lui rele. Acela a și fost judecat, măi Israele.

O, fiilor din Israel, luați bine aminte la ceea ce am spus Eu: *«Vântul suflă unde voiește și se aude glasul lui, dar nu știi de unde vine și încotro se duce»*. Dar vântul se aude și nimeni nu poate spune altfel; suflă și se și aude, și mersul său prin văzduh vine și mișcă totul în cale, și puterea lui se face văzută, iar cine este născut de sus, cine este născut din Duh, acela crede cu multă dragoste și vine la lumină, ca să se vadă faptele lui că în Dumnezeu sunt săvârșite. Unul ca acela are dragoste, fiilor, și se poartă după legea ei, care te învață despre ea că ea rabdă îndelung cu bunăvoință, ea nu pizmăiește și nu se trufește cu necuviință și cu mânie, ea nu gândește răul și nedreptatea, ea iubește adevărul, și toate le suferă, toate le crede nădăjduindu-le cu răbdare, și numai așa ea nu cade vreodată. Iar cel ce cade din ea, acela n-a cunoscut-o, n-a știut să creadă, că numai dragostea crede în cele ale ei. Și precum vântul suflă unde voiește și se aude glasul lui, dar nu se știe de unde vine și unde se duce, tot așa este și cu lucrarea cuvântului Meu, care vine din cer la tine și auzi glasul ei, și mai mult nu vezi de unde vine și unde se duce. Dar cei născuți din Duhul au credință, fiilor, și sunt născuți de sus, din Duhul, că Eu am spus când i-am vorbit lui Nicodim cele pământești ale vântului, i-am spus că tot așa este și cel născut din Duhul.

O, poporul Meu, cele cerești nu se pot judeca pământește, ci cu dragostea lui Dumnezeu se judecă ele, căci dragostea pe toate le crede, iar cele ale lui Dumnezeu au miezul lor, au lumină în ele, nu au întuneric, căci cuvântul Meu are în el viață veșnică. O, ce legătură poate fi între trufie și dragoste? Acestea două se resping una pe alta, căci nu este legătură între ele, nu este dragoste între ele, și iată, Israele, numai cel trufaș a căzut din iubirea cuvântului Meu.

Cuvântul Meu este ca și vântul care suflă peste pământ fără să-l poți pipăi de unde vine și unde se duce. Dar cine se lasă născut din acest cuvânt, acela este născut din Duhul și crede în Fiul lui Dumnezeu, Cuvântul Care Se face cuvânt și faptă, din veac și până în veac. Omul vede mișcarea și aude glasul vântului, dar tainele lui sunt de nepătruns de omul cel firesc, căci cine este născut din trup, trup este. Cel credincios vede fapta cuvântului Meu și stă să audă glasul cuvântului Meu, și pătrunde în tainele lui cel duhovnicesc, căci cine este

născut din Duh, duh este, precum Duh este Dumnezeu, iar cel ce se închină Lui, se închină în Duh și în Adevăr, iar acestea două nu se văd, precum vântul nu se vede, dar se vede fapta lui, care mișcă pe cele din calea lui, ca să-L mărturisească pe El, pe Cel ce suflă unde voiește El. Taina credinței pleacă de la nădejde, iar cel ce nu nădăjduiește nu are în ce să creadă. Cel ce nu stă cu Dumnezeu, acela nădăjduiește în cele ce se văd, acela prinde vânt, care nu se poate prinde ca să-i faci cămară.

O, poporul Meu, să te ferești, fiule, de duhul trufaș, de omul trufaș care-și dezvăluie duhul trufiei lui și al necredinței lui. Să fugi, tată, de un așa trup, căci ce este născut din trup, trup este. Tu să stai în baia nașterii de sus și să nu ieși din ea, că dacă ieși din ea, te faci trup. Stai în cele de sus, fiule, căci ce este din Duh, duh este, precum Duh este Dumnezeu, Care Se face trup pentru voi la glasul credinței, fiilor. Credința și glasul ei este dar de la Dumnezeu întru cei ce cred, iar celor ce nu cred, așa le spune Dumnezeu: *«Dacă v-am spus cele pământești și nu credeți, cum veți crede dacă vă voi spune cele cerești?»*.

O, poporul Meu, fericit este omul credincios, omul născut din Duhul lui Dumnezeu, căci nimeni nu s-a suit în cer decât Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este în cer, în cer și pe pământ, poporul Meu, căci precum Tatăl are viață în Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață în Sine, și oricine crede în El are viață veșnică și nejudată.

Israele, poporul Meu, să nu uiți, fiule, că mai înainte de a Mă înălța la Tatăl după înviere, M-am lăsat cuvânt și Trup celor ce cred în Mine și așa am spus: *«Acesta este Trupul Meu, care se frânge pentru voi spre iertarea păcatelor»*, și scris este că unde este iertarea păcatelor nu mai e nevoie de jertfă adusă pentru păcate. Dar nici această dragoste nu l-a urnit pe cel trufaș în duhul lui, pe Israel cel trupesc, așa cum și cei de azi nu sunt mișcați în inimă de glasul cuvântului Meu, care vine ca un dar pentru iertarea păcatelor și pentru ca să creadă omul în cuvântul lui Dumnezeu, care dă viață fără de moarte celor ce îl aud și îl iau spre viața lor. Poporul Meu iubit, să te ferești, tată, de vorbiri cu omul trufaș, ca să nu se facă vinovată urechea ta, fiule scump, ca să nu se îmbolnăvească urechea ta și cugetul tău cel bun și credincios, că omul trufaș are lucrare de dărâmare a credinței sfinte, fiule. Dacă-l vezi pe unul că dă să moară cu credința în cuvântul Meu, tu trage-te cu cugetul și cu duhul și cu trupul lângă cei vii, care stau smeriți la glasul cuvântului Meu, crezând și nădăjduind în faptele lui Dumnezeu, prin cuvânt, căci nădejdea naște credința. Cel ce nu voiește să mai creadă, acela încetează de a mai nădăjdui în făgăduințele lui Dumnezeu, acela nu mai crede nici în Scripturi, și se face trup unul ca acela, și vai celui ce trece din duh în trup! Dar fericit este acela care poate întoarce înapoi Duhul lui Dumnezeu, fericit cel ce nu se luptă cu Dumnezeu. Eu sunt blând și smerit cu inima și Mă las biruit de necredința omului; Mă las, ca să vadă omul pe cine biră, căci Eu sunt Cel blând, și când văd trufie în om, Eu fug din el și de lângă el; fug, că Eu sunt smerit și blând.

O, poporul Meu, ușuratic este omul care nu știe, care nu vrea, care nu mai vrea să creadă în cuvântul lui Dumnezeu din vremea aceasta. Este scris în Scripturi de coborârea Mea în cuvânt, și iată cum se împlinesc Scripturile. În Israel erau numai oameni trufași în duhul lor atunci când venise vremea împlinirii proorociilor pentru nașterea Mea din Fecioară. Dar am împlinit prin cei săraci cu duhul, prin cei credincioși proorociilor; și am găsit pe Zaharia și pe Elisabeta, care au crezut

în Scripturi și care au luat pe Fecioara în grijă ca să se împlinească Scriptura care spune: «*Iată, Fecioara va lua în pântece și va naște pe Dumnezeu*». Iar când Fecioara a născut pe Dumnezeu, iarăși am găsit oameni smeriți care au crezut că Cel născut este Dumnezeu. Și a lucrat Tatăl în așa fel ca să fie scrise faptele lui Dumnezeu între oameni, ca să creadă apoi oamenii în Dumnezeu, prin faptele lui Dumnezeu cele scrise.

O, Israele, Eu lucrez la întărirea darului credinței peste tine, fiule Israele. Moise când a dat cu toiagul în mare ca să se despartă marea în două și ca să treacă Israel, se despărțea marea dacă Moise nu credea? Nu se despărțea, fiule, dar s-a despărțit pentru credința lui Moise. Acum toiagul acela s-a făcut ție tare, s-a făcut cruce sfântă, și dacă ai credință, crucea este mai presus decât Moise cu toiagul. Cine are credință, acela este împlinitor de Scripturi, căci prin credință se împlinesc Scripturile proorocilor care au vestit Duhul lui Dumnezeu în cuvânt. Și azi e tot așa, dar scris este: «*Când va veni Fiul Omului, va mai găsi credință pe pământ ca să-și împlinească venirea?*». O, poporul Meu, să nu iubești ușurătatea, căci îndoiala și necredința vin de la ușurătate, fiule. Am pus pe fiii Mei cei unși să te învețe mereu ce este ușurătatea și ce este sfințenia, dar cere, poporul Meu, cere, și ei te vor învăța în numele Meu; cere și nu ațipi, că dacă nu ceri, ațipești.

Tu când ai venit la Mine, poporul Meu, nu ai adus la lumină relele tale cele ale întunericii, și nici umilit n-ai fost ca să te bucuri de iertare și să nu mai faci cele rele. Eu, tată, nu ți-am cerut să Mi le spui, dar te-am rugat să nu le mai faci, și nu e o mai mare jertfă pentru păcate decât aceea care te face să nu le mai faci, care te face prin iertare, fiule. Și iată glasul iertării Mele, care strigă la tine și îți spune: fiule, vino la viața sfântă, vino! Viața sfântă este smerenie. Vino, fiule, vino! Viața sfântă e plină de credință în ea. Vino în ea, fiule, vino! Vino, ca să nu cazi din viață! Vino și crezi în cuvântul lui Dumnezeu care dă viață. Ce altceva îți poate da viață? Știi tu altceva care dă viață? Știi tu pe altcineva în afară de Mine și de cuvântul Meu, care are viață în el?

O, iubitul Meu popor, vorbesc cu tine, Israele iubit, ca să te întăresc în darul credinței, și ca să ia și omul din lume învățătura cuvântului Meu care dă viață. Vorbesc cu tine pentru că tu crezi în Mine, și dacă în Mine crezi, crezi și în cuvântul Meu, căci Eu sunt trup și cuvânt pentru cel credincios. Am spus trâmbiței Mele să sune iar, ca să audă vremea de azi că ea sună. Am spus lui Verginica să se facă cuvânt în grădină, ca să pună mereu vlagă nouă în fiii grădinii. Ea a spus fiului poporului Meu să se împletească cu Mine în toate câte lucrează pentru cele de toate zilele și în fiecare clipă. O, ce cuvânt dulce are ea din Mine! Ce lucrare cerească este acest cuvânt! Acest cuvânt este cer pe pământ, cer peste pământ este. Ți-am spus să pui mângâiere peste fiii grădinii Mele prin ascultarea ta, Israele, căci fiii grădinii Mele te aduc pe tine înaintea Mea zi de zi, și tu nu ești ușor de dus, poporul Meu. Lasă-te ușor, Israele, fii împlinitor de Scripturi și te bucură împlinind Scripturile Duhului Sfânt, că nu este o mai mare lucrare ca împlinirea Scripturilor. Stai cu duhul smerit și nu Mă judeca nici pe Mine, nici pe cei ce stau înaintea ta din partea Mea, că Eu nu ți-am spus să te faci judecător, și te-am rugat să fii împlinitor de Scripturi, poporul ales de mila Mea cerească. Te-am ales ca să nu rămâi pentru pieire, tată. Te-am ales ca să crezi în Mine și în făgăduințele Mele, că scris este: «*Cel ce crede în Mine are viață veșnică și nejudecată prin iertarea păcatelor*».

O, copii ai grădiniței cuvântului Meu, vă spun vouă o lucrare proaspătă, ca s-o lucrați de-acum. Fiți atenți, că tot

omul din lume care vine să se nască din cuvântul Meu, vine înconjurat de toate duhurile rele de pe drum, din lume, tată. Eu când eram cerut să vindec pe un om prins de fașa duhului rău, certam mai întâi pe duhul rău, și apoi îl făceam ucenic al credinței în Mine pe cel vindecat. Certai și voi în numele Meu, certai duhul rău, care-l momeste pe om ca să-i facă voia lui, și numai apoi rugați-vă la Dumnezeu pentru toate cele de mântuire peste om. Toată lumea este prinsă în fașa duhului potrivnic lui Dumnezeu. Certai pe duhul rău, fiilor, și porunciți-i în numele Meu să plece fără putere în el, ca să nu se mai poată întoarce înapoi în locașurile lui, să plece în loc pustiu, fără de oameni, ca să nu mai înfeșe pe om. Și fiți atenți, că și Eu, și ucenicii Mei se rugau pentru cei care deveneau ucenici, se rugau Tatălui, și îi învățau până ce se întăreau în cele duhovnicești, până ce-și hotărau bine statura cea întru Dumnezeu. Uitați-vă la Pavel cum îl învăța pe Timotei să sufere împreună cu el, ca un bun ostaș al lui Hristos, care nu se încurcă cu treburile vieții, ca un lucrător cu fața curată învățând drept cuvântul adevărului și fugind de vorbirile lumești, care sunt deșertăciune întru sporirea nelegiuirilor din lume. O, ce stăruitor îl îndemna să se curețe și să urmeze dragostea și credința și pacea cu cei ce cheamă pe Dumnezeu întru curăția inimii lor! Îi spunea să sufere împreună cu el, fugind de poftele tinereții și îmbrățișând dreptatea și pe Dumnezeu; să fie treaz în toate, suferind răul și făcând lucrarea Evangheliei întru deplină slujire, îndemnând, certând, muștrând la timp și la netimp, cu toată îndelunga răbdare înaintea unei vremi fără de învățătură sănătoasă, în care oamenii se vor abate de la adevăr căutând învățători după pofta inimii lor.

O, fiilor lucrători, greu se mai pot alege azi ucenici destoinici și lucrători în Dumnezeu, greu, tată, greu, că vremea dă să dărâme cu înșelăciunea ei chiar și pe cei aleși de Mine ca să-Mi fie Mie popor la venirea Mea. O, fiilor, greu este de omul care nu iubește rugăciunea spre Dumnezeu. Omul care nu face rugăciune, aceluia nu-i trebuie pe Dumnezeu. Pe Dumnezeu nu-L poți avea cu tine decât prin rugăciune. El este cu tine la chemarea ta, omule, și tu, fiule al Meu. Rugăciunea e dorul tău după Dumnezeu, care te face să-L cauți și să-L chemi lângă tine, ca să fie cu tine în toată clipa. Însoțește-te cu Dumnezeu, fiule, poporul Meu, însoțește-te clipă de clipă prin rugăciune, fiule, că altfel te găsește fără Mine duhul rău și te ia ostatec până ce chemi milostivirea lui Dumnezeu să vină să te ia de la duhul rău.

Poporul Meu, Eu sunt Tatăl tău. Să n-ai alt dumnezeu afară de Mine, să nu slujești la dumnezei străini, poporul Meu. Eu te port, Israele, te port în numele Meu ca să ai tu nume, și tu nici nu știi ce taină este aceasta ca să te port Eu în numele Meu. Eu te acopăr de rău ca să nu suferi, poporul Meu. Eu te iert, fiule, ca să fii curat la masa Mea. Stai în binecuvântarea Mea, Israele, și să nu ieși, tată, din ea, că fără ea peste tine tu nu poți pe pământ. Pământul e plin de vai și de dureri, dar Eu te acopăr, fiule. Tu să nu uiți ce te-am rugat Eu, că te-am rugat să nu te uiți ce pățește lumea, fiule. Tu să stai sub acoperământul Meu și să nu ieși de sub el, ca să nu te prindă vreun rău din afară. Tu să Mă ascuți, poporul Meu, că Eu pentru fericirea ta lucrez lucrare mare, care nu se suie la mintea omului pământesc. De aceea te-am rugat să te faci din firesc duhovnicesc, ca să știi toate tainele Mele în care Eu te înfășor pe tine, Israele, alesul Meu.

Să fii, tată, credincios, să nu-ți pierzi credința în lucrarea Mea, că nimeni pe pământ nu are un mai mare dar ca tine. Tu ești mic, copilul Meu, dar lucrarea care te-a născut și te

naște mereu din cuvântul Meu, e mare lucrarea aceasta care te crește pe tine între cer și pământ. Roagă-te Tatălui și Fiului și Sfântului Duh să întărească peste tine darul credinței și al staturii duhovnicești, fiule Israele, că binecuvântarea Mea e deasupra ta, poporul Meu. Să nu ieși, tată, de sub ea, să fii cu duhul umilit, ca să nu pierzi lucrarea Mea. Să n-ai nimic mai scump pentru tine decât cuvântul Meu, că Eu sunt Cel ce Mă fac cuvânt înaintea Ta, ca să te fac pe tine, fiule din Israel, ca să te nasc pe tine mereu, mereu din cuvânt, că nu mai știu ce să-ți mai fac, poporul Meu, ca să nu pierzi binele pe care Eu ți-l pregătesc. Așează-te, poporul Meu, în statură duhovnicească, și din ea să nu mai ieși, ca să te pot avea fără de păcat, fiule scump. Voiesc să ai viață fără de păcat, poporul Meu. Voiesc să-ți dau viață, fiule. Eu sunt. Să nu te încerci cu păcatul îndoielii sau cu păcatul necredinței, că vor veni multe noroade spre lucrarea cuvântului Meu, și să te găsească pe tine întru ale Mele, fiule Israele, că mare este numele Meu pe care tu îl porți pe pământ.

Rămâi în iubirea Mea, rămâi curat întru ea. Ea să-ți fie pernuță de căpătâi, ea să-ți fie hăinuță și trăistuță și toiag și apă și pâine și adăpost, poporul Meu. Iubirea Mea te poartă în ea, ca să nu pieri, Israele, ca să fii tu poporul Meu la venirea Mea cea de acum. Iubirea Mea s-o porți și să Mă iubești, fiule scump, că dorul Meu de tine se poartă după tine și îți șoptește: vino, fiule, și stai înaintea Mea, că Eu vin! Vino, poporul Meu, și stai în haină de mireasă în întâmpinarea Mea! Vino, că n-am altă bucurie în afară de tine! Vino, și Mă ia în tine, că Mi-e dor de Mine în tine! Cuvântul se face Dumnezeu peste tine, Israele. Rămâi copil al nașterii de sus, căci cuvântul Meu vine mereu, și te naște mereu din el, ca să fii om nou, mereu nou, și să te găsească stând în întâmpinarea Mea la venirea Mea, copil născut din cuvântul Meu. Amin, amin, amin.

26 august/8 septembrie 1996

Sărbătoarea Tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Cea mai curată iubire: iubirea de mamă. Blândețea adevărată este ziua de odihnă a Domnului în om. Ucenicul adevărat este lucrător al mântuirii neamului omenesc. Mustrarea este străjer venit de la Dumnezeu.

O, poporul Meu Israel de azi, dacă Eu te am pe tine de popor, nu trebuie să stau în mijlocul tău? Iată, poporul Meu, stau mereu în mijlocul tău, ca să te țin de mână, poporul Meu, așa cum îl ține o mamă pe copilul său cel iubit.

E sărbătoare cerească, Israele, și în sărbători fac praznice de serbare cu tine, că n-am altă bucurie, n-am altă mângâiere. Pe tine te am, poporul Meu, căci te-am ales ca să te am, Israele. Dacă e sărbătoare în tine, Eu vin cu duh de serbare ca să fii în mijlocul tău, și când vin, vin în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, numele pe care-l porți tu, poporul Meu care Mă iubești și Mă urmezi spre Tatăl. Mă las cu pacea Mea în mijlocul tău și te îndulcesc cu lapte și cu miere din cer, ca o mamă pe copilul său.

O, fiule, tu să ai inimă de mamă în tine. Mama are cea mai frumoasă inimă. Iubirea de mamă nu păcătuiește în iubire. E mare lucru să aibă omul inimă de mamă în iubire. Ce mamă i-ar face rău copilului său dacă este mamă? Așa și tu, fiule, dacă vrei să fii curat în iubire, să iubești pe oricine, dar cu o inimă de mamă, poporul Meu. Eu sunt și tată și mamă pentru tine. Eu sunt iubirea cea desăvârșită, care te învață să ai inimă desăvârșită în iubire, inimă de mamă cerească, nu

trupească. Când un copil greșeste, mama îl ceartă, mama îl învață, mama îl ferește de greșeli, mama îl ocrotește și nu-l părăsește niciodată pe copilul ei. Dar Eu, cum să te părăsesc, poporul Meu? Eu sunt iubirea cea desăvârșită și nu pot, tată, să te părăsesc. Mie-Mi place să te ocrotesc, să te feresc de greșale, să te cert ca o mamă care veghează peste mersul cel bun al copilului său.

Omul vorbește în felul lui, iar Domnul, în felul Lui. Omul zice că e om bun când vorbește frumos și blând și mângâios. Am vorbit și Eu frumos și mângâios, dar în felul Meu, nu ca omul. Eu am fost iertător, dar neîndreptățind greșeala celui iertat. Eu când iertam îl învățam apoi pe om, îl muștram și îi spuneam ce să facă pentru iertare. Eu nu vorbeam cum vorbește omul. Eu când am spus că sunt blând și smerit, am adăugat că sunt cu inima blând și smerit, iar în inima Mea era dreptatea lui Dumnezeu, și Duhul și adevărul, poporul Meu, și de aceea am spus că Eu sunt Păstorul Cel bun, Care-Și pune viața Sa pentru oi, și de al Cărui glas oile Lui ascultă și merg după glasul Lui. Eu sunt bun întru adevăr, nu întru firea bunătății. Bunătatea este altceva decât înțelege omul căruia îi place bunătatea din el sau din altul spre el. Deschide, Israele, sulul Scripturii și vezi cum a fost cuvântul Meu și ce fel de bunătate a purtat în el. Dacă aș fi fost bun ca omul, nu M-ar fi părăsit toți. Eu am fost bun ca Dumnezeu, dar omul nu știe ce înseamnă să-L iubești pe Dumnezeu ca să nu-L părăsești. Nu știe omul ce este bunătatea. Ea este adevărul lui Dumnezeu, fiule, iar omul nu este adevărat în bunătatea lui. Dacă omul ar fi blând și smerit cu inima, ar avea o bunătate ca a Mea, dar omul este blând și smerit cu firea, iar firea omului trage și inima omului ca să fie una cu ea. Dacă omul ar avea bunătatea ca a Mea, ar lucra ca Mine, nu ca omul. Când unei mame îi greșeste copilul, ea nu-l ia în brațe ca să se bucure de greșeala lui. Ea suferă cu inima și își mustră copilul și se răzvrătește pe greșeala lui, suspinând cu inima din ea pentru purtarea cea greșită a copilului ei. Ea se pune pe veghe, și cu frică stă în veghe, ca nu cumva să greșească copilul. Inima de mamă este curată în iubire, este sfântă în iubire. Copilul ei se bucură sub ochii ei de mamă, dar ea suferă veghind și iar veghind peste viața copilului ei. Așa sunt Eu pentru tine, poporul Meu ales ca să fii copilul Meu. Eu sufăr veghind peste tine și aș voi să veghezi tu, fiule, și Eu să Mă bucur odihnindu-Mă în tine.

Mi-e dor de odihnă, că de șapte mii de ani nu mai am unde să-Mi plec capul, nu mai am. Sufăr de dorul odihnei și nu mai am unde să-Mi plec capul, nu mai am. Uită-te tu cum vin din cer la tine, poporul Meu, ca să te fac locaș al odihnei Mele, fiule, că Mi-e dor de odihnă, poporul Meu. O pasăre care vine de departe în țara ta, ea muncește un picuț până ce-și face cuibușor la streășina ta, și apoi intră în cuib și își naște pui și lucrează să-i hrănească, și are unde să-și plece capul. Dar Eu odihnă nu mai am, și pe nicăieri nu găsesc loc în care să intru și să Mă odihnesc. Vin la tine, poporul Meu, vin mereu la tine, că n-am unde să Mă mai duc, n-am unde să-Mi plec capul și să Mă odihnesc. Vin să te învăț să veghezi, tată, peste tine, să veghezi tu peste tine, ca să-Mi dai și Mie o clipă de odihnă, fiule. O, Mi-e dor de ziua Mea de odihnă, ziua Mea cea de atunci când M-am odihnit în om de osteneala Mea după ce am lucrat cerul și pământul pentru om, căci l-am făcut pe om și M-am odihnit în el, și el în Mine, și de atunci Eu nu mai am odihnă și loc de odihnă, nu mai am, și Mi-e dor, poporul Meu, de ziua Mea de odihnă, tată, de ziua Mea cea de atunci. De aceea am zis: «*Adu-ți, omule,*

aminte de ziua Mea de odihnă și o cinstește pe ea în tine, ca să am Eu loc de odihnă în tine».

O, poporul Meu, adu-ți, tată, aminte de ziua Mea de odihnă și așează-o în tine ca să Mă odihnesc, poporul Meu, că sunt frânt de neodihnă. De șapte mii de ani caut ziua Mea de odihnă și n-o mai găsesc. Fă-te, poporul Meu, zi de odihnă pentru Dumnezeul tău, că de aceea te-am născut din cuvântul Meu, ca să înveți din el odihna lui Dumnezeu în tine, popor cu numele Meu pe creștetul tău. Poporul Meu, învață-Mă, tată, ce să fac să-Mi aflu ziua Mea de odihnă. Adu-ți aminte de ea și ajută-Mă s-o găsesc, că asta înseamnă s-o cinstești pe ea.

O, Israele scump și preaiubit, o, tată, tată, ce dar mare este cuvântul Meu peste pământ! Și pe tine te-am făcut împărțitor de dar ceresc, poporul Meu scump între popoare. Tu ești micuț, dar nici un popor nu este mai mare ca tine între popoare, căci cel mai mare popor este poporul Domnului. Vorbirea Mea nu este ca a omului. Eu vorbesc ca Dumnezeu, poporul Meu. Blândețea Mea este adevărul lui Dumnezeu, iar blândețea omului este adevărul omului, dar numai unul este adevărul, și alt adevăr nu este în afară de Dumnezeu.

Eu niciodată n-am voit să stea omul cu Mine forțat de Mine. Eu voiesc să am prieteni care Mă iubesc cu inima lor, cu adevărul Meu în ei. Când toți M-au părăsit de am rămas numai cu cei puțini ai Mei care Mă iubeau, vorbirea Mea n-a purtat în ea blândețe cum s-ar aștepta omul. Ba le-am spus așa: «Voi nu plecați?». Eu voiam ca ei să stea din voia lor, nu din voia Mea. Așa ucenici voiesc Eu să am, să sufere împreună cu Mine lucrând lucrarea mântuirii neamului omenesc, așa cum am lucrat și lucrez Eu. Mai mare iubire ca aceasta nu este, dar omul nu știe ce este bunătatea, nu știe ce este blândețea inimii, căci ca să fii blând și smerit cu inima, trebuie să ai cu cine să fii așa, nu cu oricine s-o găsi, nu cu oricine, fiule, ci cu cel ce voiește cu Mine.

Eu, tată, niciodată n-am îndreptățit pe om, dar am iubit pe omul care a avut credință în Dumnezeu și nădejde în Dumnezeu și l-am ajutat spre lucrare de dragoste în via Mea. Dar azi din cine, tată, să-Mi mai fac Eu ucenici? Iată, secerișul este mare și ucenici sunt puțini, prea puțini. Din cine să-Mi mai fac Eu ucenici pentru ca să-Mi vestesc prin ei împărăția Mea ca să vin cu ea peste pământ? Poporul Meu, tu știi, tată, care trebuie să fie lucrul unui ucenic de al Meu? El trebuie să aibă lucrare pentru mântuirea neamului omenesc, lucrare ca și a Învățătorului său, căci scris este: «Orice ucenic destoinic este ca învățătorul său». Una este să lucreze omul la mântuirea sa, și alta este ca să lucreze ca ucenic al lui Iisus Hristos, la lucrarea mântuirii neamului omenesc de la Adam și până la ultimul glas al trâmbiței.

Poporul Meu, tu ești casa Mea, și într-o casă mare nu sunt numai vase de aur, ci și de lut, și de lemn, și de fier, iar de se va curăți cineva de acestea, acela va fi vas de cinste și de trebuință stăpânului, vas de aur în lucrarea stăpânului, ucenic lucrător pentru mântuirea neamului omenesc, ucenic care nu se încurcă cu treburile vieții. El se ocupă cu cuvintele care dau viață, și se curăță pe sine de toate vasele din casă, ca să fie de trebuință stăpânului, nu vaselor din casă. O, mare e lucrarea de ucenic, că apostolii Mei au lăsat tot ce au avut și au rămas doar cu Mine și cu cuvântul Meu pe care l-au luat și l-au semănat peste tot neamul omenesc spre viață veșnică la voința omului, căci Eu nu voiesc pe cel ce nu Mă voiește. Dar iată, trebuie semănată sămânță, ca să știe omul de sămânță și să aleagă peste viața lui.

Omul vorbește pământește, Eu vorbesc duhovnicește, iar când grăiesc omului cele pământești, Eu merg spre cele

duhovnicești ca să le descopăr omului care nu știe decât pe cele pământești. Eu așa i-am spus lui Marta la vorbirea ei: «Marto, Marto, tu spre multe te silești, dar lucrul de trebuință e numai unul, și pe acela și l-a ales Maria, și de la ea nu se va lua». Nu puteam Eu să iau din Maria lucrul cel de trebuință și să-l pun pe cel fără de trebuință, căci vorbirea Mea are în ea bunătatea Mea și blândețea Mea, care nu este ca a omului. Marta Mă iubea ca un om, dar Maria Mă iubea ca un ucenic. Simon, care M-a certat că am primit pe păcătoasa, el Mă iubea ca un om, dar cea care Îmi plângea la picioare ca să-i dau scăpare și iertare, ea Mă iubea ca un ucenic care suferea împreună cu Mine pentru păcatele ei și pentru ale neamului omenesc, căci plângea și suferea cu inima, iar Eu i-am dat pacea, măi fiilor, căci cu lacrimi a cerut-o.

O, poporul Meu, să știi, tată, că cine are milă de Dumnezeu, acela se scoală să-L iubească pe Dumnezeu, și Domnul îi dă lui talanți, și el aduce venit Domnului, că așa este lucrarea de ucenic. O, știți voi care este lucrarea celui ce și-a îngropat talantul, celui ce a primit numai un talant? V-ați întrebat, fiilor, de ce a fost numit acela slugă leneșă? O, poporul Meu, Eu am venit în lume să aduc darul iertării și al mântuirii, tată, și omul ia și îngroapă acest dar, nu-l pune peste el ca să fie văzut acest dar, ca să strălucească în om, și văzând alt om să ia strălucire din strălucire. Talantul cel unul este darul mântuirii pe care omul îl îngroapă și nu-l pune nici peste el. Iar talanții cei mai mulți sunt peste ucenicii care lucrează cu talanții pentru mântuirea neamului omenesc. Cel cu un singur talant, dar și acela îngropat, este omul care nu-și lucrează nici lui mântuirea, chiar dacă ea se dă în dar celui ce vrea s-o capete. Cel cu mai mulți talanți aduce pe mulți la mântuire și este numit slugă bună și credincioasă stăpânului, vas de aur și de trebuință lui Dumnezeu în lucrarea mântuirii neamului omenesc. Poporul Meu, să cauți, tată, să iei în tine cuvântul Meu, să rodească în tine, nu să-l îngropi.

Copii ai cărării cuvântului Meu, voi, tată, cei ce-Mi sunteți cărare spre Israel, voi să faceți în așa fel să ajungă la timp hrana cuvântului Meu în cetățile poporului Meu. Orice ați face voi, nimic nu-i mai de preț ca grija pentru împărțirea la timp a cuvântului Meu, și am să vă povățuiesc Eu cum să puteți lucra la timp. Fiți precauți, că se poate lucra bine și la timp, fiilor. Iar șuvițele spre mulțimi, șuvițele ce curg din râul vieții, acelea sunt sulurile pe care voi le înmulțiți ca să ia curs spre mulțimi, râuri din râul vieții; și veți avea la timp tot ce trebuie ca să curgă râul vieții din râu în râu până la marea cea mare. Lucrați lucrare de ucenici, căci darul cuvântului Meu se dă vouă ca să fiți voi împărțitori de la Mine, și cine pune umărul cu voi, acela va lua plată de împărțitor. Luați cuvântul Meu și îl frângeți și dați mulțimilor, și veți lua plată de ucenici. Luați și udați pământul, și el va odrăsli viață din râul vieții și fruct din pomul vieții peste cei însetați de viață. Secerișul e mult, dar ucenici sunt puțini, și tu ești firav, poporul Meu, dar lucrează, tată, așa cum poți cu Mine, lucrează cu credința ta lângă Mine, ca să vin spre tine cu cuvântul Meu, și să ia din el mulțimile, iar la credința ta vei lua plată de ucenic. Lucrează cu credința ta, cu statura ta duhovnicească, cu rugăciunea, fiule scump, ca să fiu Eu cu tine în cuvânt, și să aibă mulțimile ce să ia de la tine, și vei lua plată de împărțitor, plată de ucenic, căci la credința ta Dumnezeu Se face cuvânt peste pământ și Își gătește arătarea întru slavă prin slava cuvântului Său. Cuvântul Meu este slava lui Dumnezeu înaintea slavei cea văzută. Să nu stai fără Mine în cuget și în inimă, poporul Meu, că să știi că fără Mine nu poți fi. Învață bine să știi ce înseamnă să fii, fiule.

O, Israele, să știi, măi Israele, că dacă este câte unul în tine care nu iubește, care nu primește peste el pe cel pus de Mine, acela se numește răzvrătit. Să știi, tată, că unuia ca acela îi trebuie o naștere din nou ca să-și cunoască rostul în viață, că Eu așa am spus: «*Mlădița nu poate aduce roadă în sine*». Mlădița trebuie să fie în viață, în lucrarea viței, tată.

Israele, Israele, nu te mai juca, fiule. Pune mâna bine pe plug, tată, și nu mai căuta să uiți cuvintele cu care vin și le așez peste tine ca să ia chip în tine, căci cuvântul Meu trebuie să se facă faptă în tine, poporul Meu. Așează-te la învățat, poporul Meu, și nu părăsi, tată, strânsul laolaltă, că este scris de binecuvântarea Mea că ea este acolo unde sunt frații împreună, împreună în cuvânt și în învățătură din cuvânt, căci acolo sunt și Eu și Îmi las înțelepciunea Duhului Sfânt, ca să ia viață, ca să ia faptă cuvântul.

Eu sunt cu tine în serbare, poporul Meu, și cu Ioan, nașul Meu de botez. O, să nu rostești nimic din ușurătate, fiule Israele. Să nu iubești vinul, să nu iubești bucatele păgânești, să nu iubești ușurătatea și vasele ei. Tu pe Mine să Mă iubești, fiule. Ioan, nașul Meu, a fost dat la tăiere, tată, din pricina duhului care vine de la ușurătate și care orbește înțelepciunea omului. Caută să știi ce este ușurătatea și să nu faci tovărășie cu duhul și cu trupul ei, că de aceea vin și te rog și suspin rugându-te să veghezi peste tine, fiule din Israel. Să nu lași peste tine nici o clipă fără de veghe. Veghează tu peste tine, iar Eu Mă voi odihni în tine, fiule. Mi-e dor de ziua Mea de odihnă. Măcar în tine s-o găsec, poporul Meu. Mi-e dor, tată, să stau să Mă odihnesc, Eu în tine, și tu în Mine, dar veghează o clipă, poporul Meu, veghează bine cu Mine, ca un ucenic care suferă odată cu Mine la lucru de veac nou și fără de dureri. Ioan muștra păcatul, iar fii păcatului s-au sculat cu răutate și l-au omorât. O, fericit este cel ce suferă muștrarea și care nu dă la moarte muștrarea, căci muștrarea este străjer venit de la Dumnezeu pentru ca să-l scape pe cel prins în cursa ușurătății.

Stai în lumină, poporul Meu, în lumina cuvântului Meu. Să nu stai, fiule, la întuneric, că întunericul are faptele lui rele. Tu stai în lumină, fiule, stai, tată, stai și veghează peste tine și fă-Mă să te iubesc după adevăr, nu din milă, fiule. Fă-Mă fericit, poporul Meu, că Mi-e dor de fericire de la tine, Israele. Te-am ales, tată, ca să te fac fericit, ca să am fericire de la tine. Te-am ales, poporul Meu, ca să am alifie de la tine în durerile Mele, că prea multe dureri am. Numai dureri am, poporul Meu. Ai milă de Mine, Israele, și înconjoară-Mă cu duhul mângâierii tale, că Mi-e dor de mângâiere, fiule. Mi-e dor să-Mi fii mireasă albă și sfântă, și să vin apoi, să vin la tine ca să stăm în veșnică serbare. E greu fără mângâiere. Fii mângâierea Mea, fiule Israele, că de aceea te-am ales, fiule. Fii alifia Mea, că nu mai am loc fără de rană. Sunt plin de rane, am rane peste rane. Mi-e dor de mângâiere în durerile Mele. Nu te mai iubi numai pe tine, fiule. Să ne iubim unul pe altul, tată, că Eu numai mângâieri îți dau, că numai Eu știu ce greu e fără mângâiere. Veghează peste tine ca să fii sfânt, fiule, și așa Îmi vei fi Mie cea mai mare mângâiere.

Vor îngerii să-ți împletească ție cunună din flori de rai, împletite cu șuvița sfințeniei tale, poporul Meu de fii. Sfințenia ta va fi luată de ingeri și va fi împletită cu florile raiului și va fi pusă pe creștetul tău. Auzi tu ce-ți spun? Ți-au împletit îngerii veșmânt alb, țesut din fire din rai, Israele sfințit. Auzi, tată, ce-ți spun? Nimeni pe pământ nu știe să creadă ce spun Eu, nimeni. Dar ție îți dau darul credinței, ca să știi ce este fapta credinței, Israele ales. Vino, tată, în stare de nuntă sfântă, că Eu sunt Mire sfânt. Vino, că Eu vin. Vino, ca să vină și

nuntașii. Vino să crezi, că prin credința ta Eu vin. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 1996

Cuvântul Domnului peste soborul de la ieslea cuvântului

Domnul binecuvintează înființarea cărții sfintei Virginia. Cuvântul sfintei Virginia întărește cuvântul Domnului. Lucrarea de risipire a duhului potrivit.

Eglasul Meu peste grădină, și vin să deschid carte pentru Verginica, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin. Vin cu Verginica și binecuvintez intrarea ei în locașul ei și în grădină.

Verginico, îți binecuvintez cartea. Tu te vei face cuvânt în cartea ta și vei ține de mână pe fiii grădinii, ca să poată ei cu Mine întru această mare lucrare pe care o avem de lucrat între cer și pământ, și dacă vrei, voi veni tot mereu cu tine și îți voi binecuvânta intrarea ta în locașul tău și în carte. Tu ești cuvântul Meu, Verginico. Eu sunt în tine, tată, când te faci cuvânt în carte, căci tu ai putut și poți totul întru Mine. Să se deschidă larg și să rămână deschise porțile locașului tău, și să vegheze înaintea ta locașul tău, că Eu îl îmbrac în lucrarea nașterii de sus și îi dau pornire nouă la lucru în numele Meu și al tău, Verginico.

Se binecuvintează cartea lui Verginica, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

— **D**umnezeule și Mielule, eu Te slăvesc cu mulțumire că m-ai adus până în porțiță ca să intru, iar Tu să Te întărești în cuvântul meu, că Tu ești cuvântul meu. Tu în mine, și eu în Tine, Doamne, dar cine înțelege această minune lucrată de Tine peste pământ? O, noi avem popor credincios, care înțelege cele cerești, care lucrează mai mult decât cele pământești, iar cei duhovnicești cred în minunile cerești care se lasă peste pământ spre lucru de cer nou și de pământ nou, după cum cuvintează Scriptura. Eu Te slăvesc, Doamne, în cer și pe pământ și în poporul Tău, iar Tu să întărești tot mai tare binecuvântarea Ta peste grădina cuvântului, ca să avem putere prin binecuvântarea Ta, Doamne. Iată-mă ca să fac voia Ta, și vom lucra în Tatăl, și apoi Tatăl în Tine, și Tu în mine, iar eu în ei, în fiii cuvântului Tău. Amin.

Fiilor, fiilor, cobor o carte din cer, ca să fie pe pământ, și voiesc prin lucrarea nașterii cea de sus peste voi, voiesc să fie în cartea aceasta numai binecuvântările cerului peste credința voastră, peste trupurile și duhurile voastre, peste cugețele voastre aplecate spre cele sfinte, spre cele veșnice, fiilor. Vă voi ține de mână, fiilor. Voi ține și poporul de mână prin voi prin cartea mea cu voi. Vă voi ține tari și atenți și treji în fața vremii grele care bate înspre voi, iar voi mă veți asculta, fiilor. E cartea mea cu voi. Fiți sfinți, precum Domnul este sfânt. Fiți sfinți prin lucrarea nașterii de sus, care vă ține în scutecele ei. Fiți duhovnicești, căci ce este duh, duh este.

O, vă cuprind acum. Rămâneți cuprinși în cuvântul meu, rămâneți în mine, că eu sunt în Domnul. Eu sunt cu nașterea cea de sus peste voi și vă țin în scutecele ei și vă mângâi, copiii ai ungerii cerești. Vă întăresc ungeria, și să se teamă de acest semn toată lucrarea duhului potrivit, și să se depărteze fără de putere, că eu așa rostesc: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, să se risipească și să se depărteze fără putere în ea toată lucrarea duhului potrivit care se încearcă peste grădina cuvântului și peste fiii cei unși peste grădină, căci troiță sfințită am așezat înaintea Domnului, ca

să se împlinescă prin lucrarea ei Scripturile de veac nou, de cer nou și de pământ nou, și de Ierusalim nou, coborât din cer pe pământ, de împărăția cerurilor pe pământ.

Fiilor, fiilor, rostesc cuvântul meu și spun că viața voastră este Dumnezeu, iar voi să roștiți mereu peste voi această nouă Scriptură. Iar și iar rostesc peste voi: să știți și să nu uitați că viața voastră este Dumnezeu, iar toate celelalte care nu înseamnă Dumnezeu, să se depărteze de voi, să vă depărtați de ele, să stați departe de tot ce nu înseamnă Dumnezeu, căci viața voastră este Dumnezeu. Vă pecetluiesc cu această pecete de cuvânt nou: viața voastră este Dumnezeu, fiilor. Scriu pe frunțile voastre numele lui Dumnezeu: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, că acesta este numele lui Dumnezeu. Scriu cu scris proaspăt și vă acopăr în numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin. În numele Lui să aveți viață vie și pace sfântă, căci pacea vă ține pe voi înaintea Domnului. Fără pacea din voi Domnul nu poate lucra peste pământ.

Voi sunteți unșii Domnului, și prin voi Își cunoaște Dumnezeu poporul, prin voi și prin cei dintâi pe care-i are Domnul. Prin voi lucrează Dumnezeu peste popor cuvântul Său, prin voi lucrez și eu, prin voi mă fac și eu carte, că Domnul a zis să mă fac carte în poporul Său, iar prin ea să vă am pe voi popor al Domnului. Stați bine în această carte, stați ca în carte sfântă, stați în ea, și ea în voi, că eu sunt cuvintele ei, fiilor. Se deschide cartea! E vreme nouă, e începută cu cartea. E an nou, nu ca anul cel nou al lumii. E zi de an nou, de carte nouă, de naștere nouă, coborâtă din cer peste voi. Întăriți venirea mea la voi, întăriți calea mea și intrarea mea, iar duhul ascultării să vă fie vouă hrană dulce și să mă hrăniți pe mine cu ea, pe mine și pe voi, fiilor.

Să fiți cerești pe pământ, fiilor. Eu vă șterg de lacrimi, că sunteți triști, fiilor. Eu vă ung usturimile cu untdelemnul sfințeniei prin ungere de sus, prin baia nașterii de sus, măi fiilor, că iar vă spun: viața voastră este Dumnezeu. Viața voastră să fie peste poporul Domnului, dar lucrați așa cum vă învăț eu. Stați lângă Domnul, și de lângă Domnul să lucrați peste popor, nu de lângă popor, iar pe poporul Domnului să-l învățați ce este sfințenia, fiilor. Sfințenia voastră să se răsfrângă peste poporul Domnului. Statura voastră duhovnicească eu mereu o voi întări, că mă fac carte peste voi și am cărare de acum.

Eu, fiilor, vă mulțumesc vouă că-mi faceți cărare spre voi și spre poporul Domnului. Voi să iubiți pe Dumnezeu; pe Dumnezeu și pe poporul Domnului ca pe voi înșivă, fiilor.

Fiți vase de aur, căci aurul e aur, și să aibă aurul firea lui. Duhovnicește grăiesc vouă și înțelepciunea vă hărăzesc vouă, înțelepciunea Duhului Sfânt, Care descoperă peste voi tainele lui Dumnezeu cele de nepătruns, dar fiți în toată vremea cu duhul umilit, lucrând în Duhul lui Dumnezeu, fiilor. Niciodată voi să nu căutați înălțarea voastră. Voi să iubiți umilința duhului, ca să aibă casă Duhul Sfânt în voi.

Sculați-vă cu mine, că eu m-am sculat și mă fac carte între voi. E mânuța mea cu voi. Stați de mânuță cu mine. Scuturați-vă de praful vremii, că vremea de acum face praf și fum. Scuturați-vă cu lucrarea veghii și stați în mare veghe până la arătarea cea desăvârșită a Domnului, și veți fi atunci asemenea Lui când Îl veți vedea așa cum este El. Nimeni să nu vă disprețuiască pe voi.

Iliuță, copilașul meu, rostesc lucrare tare peste tine, lucrare de veghe, lucrare de iubire, ca să am pace peste voi și să pot veni la voi. Iliuță, copilul meu, să mă iubești, fiule, să

stai în această slavă, că e mare slavă să mă iubești în toată așezarea mea cu voi.

Nicușor, gata, fiule. Deschide-te bine, că lucrători sunt prea puțini și secerișul e gata. Avem de lucrat lucrare de seceriș înaintea Domnului. Eu te ating și îți șterg ranele și usturimile și tristețea. Scoală-te ca să-mi slujești și să mă iubești, că tu ești o casă plăcută mie, casă de aur, dar ține totul în atenție, tot ce vine de la mine, că vin cu lucrare mare, fiule. Fiți un duh cu mine arătându-vă mie, ca să mă arăt vouă ca odinioară.

Spiridon, cel de al treilea fiu, trage-te în bărbăție și în plinătate de lucrare, că vă voi învăța pe voi taine mari, care vor fi lucrate pe pământ. Stai bine în troița cea vie și fiți una în Hristos.

Și acum, fiilor, lucrați, că eu cu voi sunt, și voi grăi între voi, că mi-am întărit locașul și cuvântul. Stați în pacea mea. E pacea mea cu voi. Stați atenți mereu la venirea mea la voi. Amin, amin, amin.

2/15 septembrie 1996

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Baia nașterii de sus înțește venirea vremii cea fără de lacrimi. Sfânta Virginia își păstorește poporul. Duhul ușuratic este duh de femeie. Maica Domnului se roagă Tatălui pentru Israelul cel nou.

Eu vin cu Verginica și intrăm în cartea ei. Vin cu puterea Mea și fac cărare cu pacea Mea, ca să intre Verginica și să-și întărească cetatea ei. Vin cu îngerii păzitori ai cetății Noului Ierusalim și întăresc pacea cetății, ca să poată coborî cuvântul peste cetate și peste Israel.

Verginico, trec din carte în carte și lucrez și cu tine și cu poporul. Lucrăm, tată, și cu poporul în cartea ta, dar lucrăm și în cartea cea care merge spre noroade. Lucrăm, tată, în fel și chip, ca să avem popor și ca să-l ținem în viață și ca să-l deprindem să aibă viață, Verginico. Dar tu, tată, întărește pe copiii din grădină, ca să putem și azi lucra, ca să putem lucra cu ei până la venirea Mea cea înconjurată de cetele de sfinți, care vor veni cu Mine pe pământ după cum este scris.

Binecuvântată să-ți fie lucrarea ta de întărire a porților, ca să intrăm, Verginico, și să facem lucrare de împărăție a cerurilor. Ți-am grăit ție să te faci carte în cetatea ta, ca să întărești la lucru pe fiii grădinii, ca să-i mângâi în dureri și în lovituri și ca să întărești poporul la viață sfântă, la viață fără de moarte, Verginico. Eu vreau să vin, tată, dar poporul nu este gata ca să vin. Să lucrăm, Verginico, să așezăm poporul, ca să stea înaintea Mea la venirea Mea.

— **B**inecuvântat să fii, Doamne, bunule Doamne, căci lucrarea cuvântului Tău este binecuvântarea Ta peste pământ, că Tu iubești lumea și voiești s-o mântuiești și s-o aduci la cunoștința adevărului, căci adevărul este Dumnezeu, și Unul este Dumnezeu, și alți dumnezei nu sunt. Te slăvesc pe Tine în cuvântul meu. Cuvântul meu e slava Ta, și mă fac carte de slavă în Israel.

O, copilași ai pântecelui duhului meu, vin la voi, fiilor, vin și vă iau în pântecelul duhului meu și vă nasc iar, că vreau să vă am pe voi la venirea cea mare a Domnului, că vă iubesc, fiilor. Vă iubesc, dar pe voi vă dușmănește duhul rău mai mult decât pe toți în veacuri. O, stau cu voi de-acum, stau și vă țin în sânul meu și vă dau putere la lucrul cel ceresc, căci sunteți tocmiți la lucrul cerului cu pământul, fiilor. Stau cu voi, ca să puteți voi sta bine întru Domnul și întru mine. Stau cu voi, fiilor unși, ca să am grijă de ungerea voastră. Stau, fiilor, stau, și mă lupt cu duhul rău, care izbește în voi ca o fiară disperată

ca să vă slăbească puterea cea de sus, cea care vine de sus ca să fie peste voi. Stau cu voi să vă conduc, că voi de cetatea peste care nu este conducător, că aceea se prăbușește. Am venit să stau la cârmă, ca să vadă duhul rău că aveți conducere din cer și să se depărteze cu loviturile lui. Eu vorbesc cu voi și de aproape, și de departe, dar în carte întocmesc numai cele ce vor mărturisi în folosul lui Dumnezeu și al neamului omenesc spre mântuirea făpturii, fiilor.

Voiesc să țin poporul de mână, voiesc de aproape să-l țin. Voiesc să ia poporul lecții de viață vie, ca să aibă viață vie. Voiesc să-l învăț și să-l deprind cu sfințenia, fiilor. Dar iată, vin la voi ca să vă întăresc, copiii ai grădinii mele. Lacrimile voastre sunt pline de durere, și durerea vă ia puterea sufletului. Durerea sufletului e durere, fiilor, eu știu. Eu niciodată n-am fost fără această durere. Eu vă știu durerea, eu vă văd puterea slăbită, dar pun peste voi mângâiere și nădejde vie pun prin cuvânt rostit: să se întărească peste voi puterea și lucrarea Duhului Sfânt, că voi, fiilor unși, trebuie să stați înaintea Domnului pentru voi și pentru poporul Domnului și pentru mântuirea și învierea neamului omenesc.

Am venit din nou să stau cu voi așa cum veneam la începutul lucrării voastre cu Domnul. Am venit și nu mai plec. Stau cu voi și vă țin în nașterea de sus, că eu sunt de sus, fiilor, și sunt în Domnul. Stați lângă mine, stați lângă cloșcă, fiilor unși, stați, fiilor, stați, că în lături e dihorul cel rău care pânđește puișorii de la cloșcă pentru ca să-i sfășie. În lături se nasc fiare care se ridică peste voi să vă stingă lucrarea harului sfânt cu care Domnul v-a îmbrăcat. Stați lângă mine, stați lângă cloșcă, fiilor unși, și nimănui să nu dați binețe pe cale. Voi stați lângă cloșcă. Are trebuință Domnul de voi așa cum a avut de asinul pe care a stat ca să intre în Ierusalim.

Lacrimile voastre sunt pline de durere. Vin să le iau eu, vin mereu la voi și vă șterg ochișorii de lacrimi și vă pun mir din cer pe ranele inimilor voastre, ca să-I fiți Domnului cărare și să nu slăbiți în nădejde și în umilință de duh și în credință, fiilor. Credeți în iubirea lui Dumnezeu, că El așa v-a spus: *«Rămâneți în iubirea Mea!»*. Umilința voastră să fie lucrată de voi cu dreaptă socoteală, așa ca ea să vă dea putere bună și nu slăbire de duh și de nădejde. Lacrimile voastre să le purtați în așa fel să nu brăzdeze obrazul slavei Domnului, Care Se odihnește peste voi cu slava cuvântului Său. Lacrimile voastre să nu slăbească puterea cea bună din voi. O, și eu plâng mereu. Plâng și Domnul mereu, plâng și sfinții, plâng și îngerii cei fără de trup, dar este și de lucru pentru mântuirea cea mare.

Să se întărească lucrarea îngerășilor voștri păzitori, să se întărească peste voi cetele de îngeri mângâietori și vindcători de lacrimi, ca să ajungem la vremea cea fără de lacrimi, fiilor. Hai să tânjim după ea, să plângem după ea lucrând la venirea ei, că vine Domnul cu fericirile cele făgăduite, fiilor unși. Stați departe de tot ce vă slăbește pe voi, că duhul rău are mare supărare pe voi. Stați numai în Domnul, numai în mine, numai cu cerul în voi stați, numai în cuvântul Domnului stați, și din el să nu cădeți. Stați stând în el, în cuvântul rostit de Dumnezeu peste voi. Stați tari, că trebuie să fie și poporul tare. Stați voi tari, și va sta și poporul. Stați voi treji, și va sta și Israel. Stați, nu descurajați, că Domnul are putere să stea acest popor, dar puterea Domnului are potecuta ei spre popor.

O, nu știu cum să vă mai întăresc, nu știu cum să vă mai ocrotesc de dureri. Duhul rău e mârșav și îmbracă tot felul de haine, până și de creștin îmbracă haină, dar voi să-i

cunoașteți trupul lui cel de sub învelitoarea de creștin și să fugiți, fiilor. O, de aceea am venit să vă iau în pânțele duhului meu și din el să lucrați cu Dumnezeu, că afară sunt numai mușcături de duh rău care are ură pe hăinuța voastră, fiilor. Fugiți de toate vasele, că voi sunteți vase de aur, și duhul rău are ură pe voi. Păstrați-vă fugind de orice înfățișare a binelui, că binele vostru Unul este: Dumnezeu, fiilor. Eu așa v-am spus: viața voastră este Dumnezeu. Vă învăț pe voi ca să știți și poporul ce are de făcut.

Tu, poporul Israel, ia învățătură, ia și nu sta fără învățătură, nu sta fără de sfințenie, că lucrul mântuirii are nevoie de trudă multă și atentă, nu așa cum lucrezi tu, poporul iubit. Mântuirea este singura avere cu care rămâne omul dacă știe omul s-o caute și s-o găsească.

Poporul meu, e duhul rău rânjind spre tine, fiule. Sunt înlăcrimată pentru tine, poporul meu. Scoală-te, fiule, umblă bine la statura ta, că duhul semeției de sine este un duh care nu se lasă simțit cu ușurință. Mă uit mereu la tine, poporul meu, mă uit și cu ochi duhovnicești, și cu ochi trupești, mă uit și de lângă tine, mă uit la tine și de departe, poporul meu, și nu știi, fiule, să te porți bine înaintea lui Dumnezeu. E prea multă iubire de sine în creștin, prea multă, fiilor; prea multă ușurătate, că de aceea a strigat Domnul cu atâta jale și a spus: *«Israel, Israel, femeie ușuratică!»*. Și iată, cu aceeași usturime strig și eu: fugi, Israel, fugi, copilul meu, de duh ușuratic, că acela este duh de femeie, fiule. Femeia omoară pe Dumnezeu din ea, omoară pe Dumnezeu din om. Fugi, copilul meu, de duh de femeie, fugi și ia Duhul lui Hristos în tine, duh fără de păcat.

De ce, Israel, uiți cuvintele Domnului? Te-a învățat Domnul cum să te îmbraci, fiule. De ce uiți, Israel? Îmi amintesc cum învățam creștinele să se îmbrace în smerenia duhului, și ele nu voiau. O, cât am suferit că nu voiau! Vă învăț și pe voi, fete creștine și femei creștine de azi. Acoperiți-vă trupul cu smerenie, acoperiți-vă fețele cu smerenie, că e bolnav Israel de la duhul de femeie. O, femei din Israel, luați pe voi pieptărașe, luați, că mă uit de sus, și e bolnav Israel de la neascultarea voastră. Neascultarea omoară omul și pe cei din jurul omului. Neascultarea se răsfrânge până și peste cei vii. Încingeți-vă cu pieptărașe și dați de la voi privirile cele fără de smerenie, că duhul de femeie e duh de moarte, Israel, e duh care omoară sfințenia din om. Vino, poporul meu, la duh de umilință, la viață fără de moarte, la viață fără de păcat, și luptă-te, fiule, să fii viu, și dacă nu poți, strigă la Dumnezeu, Care poate. Stai cu Domnul, nu sta cu omul, că mereu v-am povățuit prin cuvintele grădinii și v-am spus: nu stați doi câte doi. Stați mulți, și stați duhovnicește de vorbă, că altfel nu veți putea fi sfinți.

O, duhule ușuratic, nu mai trage la tine duhul omului credincios. Înapoia mea, satano! Înapoia poporului meu, duhule ușuratic, că Duhul Sfânt este duhul poporului Domnului. Amin.

Trece Domnul din carte în carte. Treceți, fiilor, în cartea cea care grăiește peste tot, nu numai în poporul Domnului. Treceți acum în cartea Domnului, și să se întocmească în ea cartea cea de azi a sărbătorii de azi, și iar vom trece în cartea mea pentru ca să dau viață poporului meu. Amin, amin, amin.

*

E Duhul păcii Mele venit cu Mine la tine, Israel de azi, că vreau, tată, să te am de popor la veni-

rea Mea cea de acum. E calea Mea îndreptată spre tine, ca să vin să-Mi gătesc ziua Mea de odihnă în tine. Am venit, tată, să te iert de toate greșalele tale, iar și iar să te iert. Am venit cu zi de bucurie, cu zi de naștere din cer peste tine, poporul Meu, căci mama Mea Fecioara, când ea s-a născut între oameni, a început vremea cea nouă, a început o vreme, o altă vreme decât cea de până atunci.

Azi e zi de vreme nouă, de an nou, căci ziua nașterii mamei Mele Fecioară e zi de început nou, de an nou, e început de veac mântuitor. Am venit, Israele, cu mama Mea Fecioară și cu Verginica la tine. Am venit la tine, tată, ca să te iert și să pun peste tine duh de sfințenie, duh de naștere, de naștere de sus, din Duhul Sfânt, Cel dătător de înviere și de viață fără de moarte, fiule din Israel, fiul Meu. Azi e zi de naștere, Israele, fiul Meu. Tu ești fiul Meu, și vin să te nasc din cer, mereu vin peste tine cu nașterea cea de sus, căci Fiul Omului are putere să ierte păcatele tale, Israele, fiule al Domnului. Mama Mea Fecioară așa Îmi spune:

— **F**iule, Fiule al Tatălui și al meu, ai grijă de acest popor, Fiule, că numai pe el îl mai avem. Ai grijă, că mereu m-ai ascultat ca pe o mamă. Iartă-l pe Israel, iartă acest popor, că naștere de sus am venit să așezăm peste el. E vremea rea cu poporul Tău. Vremea vrea să-l înghită pe Israel, dar iartă-l Tu și ajută-l să fie curat și sfânt înaintea Ta. Eu lângă Tine sunt, și cu Tine mă rog Tatălui nostru pentru acest popor mic și firav:

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințește-l pe Israel, sfințește numele Tău în Israel iertându-l de greșale, Tată. Fă, Tată, împărăție vie de la Tine peste poporul Tău și învață-l să se lase în voia Ta, în voia cuvântului Tău, Tată, ca să fie și în Israel precum este în ceruri, Tată. Dă-i, Tată, lui Israel cele spre viață, dă-i pâine, dă-i cuvânt, dă-i har și Duh Sfânt dătător de viață, dă-i tot ce-i trebuie ca să-Ți slujească Ție, Tată. O, și iartă-l, iartă-l de greșale, și cu Duhul Tău învață-l să ierte totul în numele Tău, ca să nu aibă vrăjmași Israel. O, Tată, izbăvește-l pe el de duhul cel rău, izbăvește-l pe Israel de toate relele, ca să nu-l duci în ispită pentru relele lui. Învață-l să fie umilit și smerit înaintea Ta, ca să nu-l duci în ispită, Tată. Mă rog pentru Israel, că așa ne-a învățat Fiul Tău, să ne rugăm Ție. Sunt mama Fiului Tău Cel Unul născut din Tine mai înainte de toți vecii, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, că Tu, Tată din cer, pentru mântuirea oamenilor I-ai spus Fiului Tău să Se coboare din cer de lângă Tine și să Se intrupeze din Duhul Sfânt în mine ca să Se facă Om și să primească pedeapsa păcatelor omului, și să moară, și să învieze apoi din moarte, ca să vină iar la Tine, și ca să pregătească loc pentru cei ce-L iubesc pe El, și să vină apoi cu împărăție fără de sfârșit peste cei vii care vor fi și peste cei morți care vor învia.

O, Tată din cer, sunt mama care a născut pe Fiul Tău Cel fără de ani, Cel de o ființă cu Tine, Cel prin Care s-a făcut cerul și pământul și văzutele și nevăzutele, că Tu, Tată, în Fiul Tău Te odihnești și lucrezi. Ascultă rugăciunea Fecioarei mamă, care se roagă Ție pentru Israel, poporul Tău, fiul Tău pe care l-ai născut din Fiul Tău Cel Unul născut, Care este din cer născut. Și dă-i lui Israel, poporul Tău, dă-i viață fără de moarte, viață fără de păcat, ca să stea înaintea Ta la venirea Fiului Tău, căci Tu ești în Fiul Tău, Tată. Tu ești în El pe pământ la venirea Lui, și El este în Tine în cer când va veni pe pământ văzut. Și va fi precum în cer așa și pe pământ, Tată. Dă-i lui Israel iertare și viață, că eu iubesc pe Fiul meu în toți cei care-L poartă pe El spre viață veșnică.

E sărbătoarea nașterii mele cea din cer vestită prin proorocii Tăi cei din veacuri, și eu serbez serbare de naștere în poporul Tău, Tată, și ca o mamă a Fiului Tău, voiesc să fiu sprijin și mamă miloasă pentru acest popor, rugându-mă Ție pentru el, pentru slava lui de la Tine, pentru iertarea lui de la Tine și pentru împlinirea Scripturilor Tale prin el, prin poporul Tău, care poartă numele Tău pe pământ.

Ai milă mare și ajutor tare pentru fiii cei unși în grădina cea de pe pământ, care este din cer cuvântată ca să fie. Întărește-i pe cei din grădină, că ai pus peste ei ungera Ta cea nouă despre care scrie în Scripturi, căci duhul cel dușman pe Tine și pe ei dă să le strivească pacea și puterea Ta în ei, Tată. O, e vremea grea, Tată. Ajută-i sub apăsare, ajută-i Tu să ducă crucea Fiului Tău până la capăt, până la ziua venirii Fiului Tău cu slavă văzută pe pământ. Dă-le viață fără de moarte și le întărește ungera și le-o înnoiește, ca să nu mai bată înspre ei vântul duhului rău care se luptă împotriva celor aleși ai Tăi. E vremea mântuirii. Dă-le, Tată, mântuirea și le șterge lacrimile și unge-le ranele și le dă har și ajutor și le schimbă tristețile în bucurii cerești. Fă din tristețile lor bucurii peste ei, precum Fiul Tău a făcut din apă vin și a bucurat pe cei strânși la nuntă. În numele Fiului Tău Îți cer, că El așa a spus, să cerem Ție în numele Lui, și vom primi. Cea mai frumoasă rugăciune înaintea Ta este cea care spune: iartă, Tată, iartă-le tot ce ai să le ierți ca unor copii care trag din greu, ca unor micuți ai Tăi, că sunt cei mici, Tată. Iartă-i și ajută-i să poată cu Tine, iar când n-au putere, iartă-i și dă-le ajutor să poată, că e grea vremea în care s-au născut ei. Umiliința lor nu-i lasă să poată lucra lucrul Tău cel așa de mare. Dă-le curaj, Tată. Trimite sfinții și îngerii, și Te rog în numele Fiului Tău, fă-i să vadă și să simtă venirea sfinților Tăi în ajutorul lor, că vremea e fără vedere, vremea e grea peste ei, vremea slăbește pe cel ce trebuie să stea înaintea Ta. Mă rog Ție în Fiul Tău, Tată. Eu în El mă rog Ție, primește-mă pentru Israel cel de azi. Ajută-i pe cei mici să stea întru mărirea Ta înaintea Ta, ca să se slăvească prin ei numele Tău între neamuri spre slava Ta, Doamne Savaot. Amin.

Și Ție, Fiule, mă rog; Ție, mijlocitorule către Tatăl. Poporul Tău Israel Te are pe Tine mijlocitor înaintea Tatălui, căci credincios este Tatăl să ierte prin Tine greșalele poporului Tău, precum Tu ai făgăduit celor ce cred în Tine spre viață veșnică. Fiii poporului Tău sunt săraci cu duhul. Dă-le împărăția cerurilor, precum ai făgăduit. Fiii Tăi plâng, Fiule. Dă-le mângâierea, că le-ai făgăduit-o. Fiii Tăi stau descoperiți înaintea Ta. Arată-Ți mila peste ei, Fiule, arată-Te lor, precum ai făgăduit pe muntele fericirilor. Vino, Fiule, peste ei cu făgăduințele Tale și iartă-i în Tatăl, și Tatăl în Tine să-i ierte, că Tu ascuți rugăciunea și suspinul meu. Amin, amin, amin.

— **A**scult, mamă, și împlinesc peste poporul Meu cele cerute de tine. Tu mereu te-ai rugat pentru cei ce cred în Mine, că tu ești mamă. O, mamă a Mea, Eu am venit din cer de la Tatăl, și tu Mi-ai fost mamă la venirea Mea, și nu pot să nu-ți împlinesc rugăciunea ta de mamă. Dar ajută-l și tu pe Israel, că Tatăl ți-a dat putere mare peste cei credincioși care te cheamă pe tine în numele Meu ca să-i ajuți în dureri și la strigătele lor. E ziua ta de naștere și Eu pun naștere nouă peste Israel, ca să-l am mereu nou și de sus prin naștere de sus, prin cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh la credința acestui popor. Amin.

O, poporul purtat de sânurile cerului, din brațe în brațe purtat de cei din cer! Stai, fiule, în baia nașterii de sus, și să nu te mai usuci de apa cea de sus peste tine, de baia nașterii

de sus. Vino, fiule, vino, poporul Meu, vino să-Mi fii apostol al cuvântului Meu, că apostolii Mei nu aveau timp să mai greșească cu firea lor, că erau cuprinși de lucrarea cuvântului pe care o lucrau ziua și noaptea cu dor și cu slavă înaintea oamenilor. Vino să-Mi fii apostol, fiule! Vino și lucrează și nu tăcea din cuvânt, nu tăcea, nu mai tăcea, fiule numit în lucru de apostol. Învață-te să știi bine ce este lucru de ucenic, lucru de apostol al lui Iisus Hristos. Învață lucrarea în care stai, fiule. Nu sta. Roagă-te și cuvintează cuvântul Meu peste tine și peste fratele tău și peste cel ce voiește să se mântuiască. Stai credincios la masa Mea, ca să vin să cuvintez la credința ta, și să ia cuvânt și Duh Sfânt cel ce voiește să se mântuiască, și vei primi plată de ucenic. E zi de naștere de sus, e zi de vreme nouă, că mama Mea Fecioară vine odată cu vremea cea nouă, vine și te strigă spre Mine când Eu vin spre tine, te strigă mama Mea Fecioară. Auzi tu, Israele, ce spune mama Mea Fecioară:

— **I**sraele, Israele, fiule al Fiului meu, fă-te, Israele, popor de apostoli, fă-te copil ascultător și treaz, că plâng sfinții de dorul venirii Domnului la tine, ca să vină și ei cu Domnul, că le e dor de ziua Domnului, le e dor, Israele. Vino în slava cea pregătită pentru tine, vino în pregătire fără de moarte, vino și stai înaintea Domnului, că plâng sfinții de dorul venirii Domnului; plâng, după cum este scris în Scripturi; plâng sfinții, Israele. Sfinții tremură la auzul cuvintelor Domnului. Tresaltă sfinții și așteaptă ziua făgăduinței. Fă-te, Israele, fă-te slavă înaintea Domnului. Fii copil umilit așa cum am fost eu purtându-L spre tine pe Hristosul Domnului. Eu am fost copilă umilită și slăveam pe Dumnezeu în toată vremea, în toată umilința, și am împlinit cu umilință Scriptura venirii Fiului lui Dumnezeu, și ziceam sufletului meu să-L mărească pe Dumnezeu, Care a căutat spre smerenia roabei Sale, și ziceam că sfânt este numele Domnului, Cel ce mi-a făcut mie mărire.

Poporule al Fiului meu, să înveți, fiule, lucrarea umilinței și s-o porți așa cum am purtat-o eu spre slava lui Dumnezeu după ce Domnul a căutat spre smerenia mea. Eram plină de rugăciune în inimă și pe toți îi ajutam spre Dumnezeu, și așa lucrez și acum cerând mila Domnului peste cei ce mă cheamă să-i ajut. Dar pe tine, popor al Fiului meu, te ajut și te rog să fii cuminte, să fii cu veghe, să fii cu iubire și să stai cu umilință înaintea Domnului tău, că mare și înfricoșătoare este lucrarea care te poartă spre Domnul.

O, fiice ale lui Israel, învățați de la mine lucrare sfântă și umilință și iubire de Dumnezeu. Luați pe Dumnezeu în voi, fiice din Israel. Luați în voi sfințenie de duh și de trup și vegheați cu înțelepciune peste voi, că scumpă este mântuirea. Luați lucrarea mea în voi, luați în voi smerenie sfântă, nu oricum smerenie, că voi veni să vă învăț ce înseamnă inimă și cuget și purtare și viață smerită, ca să fiți vii și să faceți bine prin statura voastră sfântă.

Israele, Israele, fiule al Fiului meu, fă-te popor de ucenici și de ucenițe, fă-te copil al sfințeniei și al ascultării, Israele, că plâng sfinții de dorul venirii Domnului, plâng sfinții de dorul sfințeniei tale, Israele, fiule al Fiului meu.

E zi de naștere de sus. Eu m-am născut de sus, din cuvântul proorocilor Domnului. Tu te-ai născut din cuvântul Domnului, care te poartă de mână prin vremea de azi ca să fii. O, fiilor, rugați-vă mereu, căci cel ce se roagă mereu, nu cade în ispită. Așa a spus Fiul meu ucenicilor: «*Rugați-vă să nu cădeți în ispită!*». Eu, fiilor, mă rog pentru credința voastră, mă rog ca o mamă pentru fii. Rugați-vă și voi, rugați-vă

să fiți credincioși, rugați-vă lui Dumnezeu, fiilor, că e greu fără Dumnezeu prin vremea asta grea. V-ați născut într-o vreme de mari dureri, căci Fiul meu numai rane și dureri are. Stați lângă Fiul meu, stați lângă ranele Lui, căci prin ranele Lui vă vindecați de orice dureri, de orice rane. Eu las peste voi binecuvântare de mamă cerească. Fiți credincioși. Rugați-vă lui Dumnezeu, fiilor.

— **O**, Israele, mama Mea Fecioară și-a pus mânia peste tine, și-a pus cuvântul peste tine, poporul Meu. Pun și Eu peste tine mâinile Mele cele înțepate de cuie, ca prin ranele Mele să vă vindecați de toate durerile, de toate loviturile, de toate mahnirile și tristețile voastre, fiilor. O, Eu plâng cu voi când plângeți. Eu, fiilor, Mă zbat cu tot cerul ca să fiți voi poporul Meu. Faceți din zâmbet lacrimă și plângeți cu Mine, că fericiți sunt cei ce plâng, și mângâiați vor fi de Dumnezeu.

O, fiilor din grădinița Mea, Verginica se face carte în grădiniță, ca să vă țină de mână, ca să vă înprospăteze puterea și lucrarea voastră cu Mine. Cereți Duhul Meu peste Israel, cereți duhul mamei Mele Fecioară peste Israel, cereți sfinții să vă vină în ajutor, cereți la Tatăl prin Fiul, cereți, și veți primi. Primiți ceea ce cereți și faceți-vă datori lui Dumnezeu, Care vă dă la cererea voastră. Lucrați apostolie înaintea Mea. Dați de la voi neputințele. Dați Domnului slavă, fiilor, și stați în viță rodind, căci Tatăl este lucrătorul. Învățați, învățați pe poporul Meu lucrarea nașterii de sus. Lucrați, și veți fi învățați de Duhul Sfânt. Rămâneți în iubirea Mea și fiți, fiilor, un duh și un trup cu Mine, cu Domnul vostru, fiilor.

Vă curăț inimioarele de durere, fiilor. Umilința voastră s-o lucrați cu dreaptă socoteală, ca să puteți lucra cu pace lucrarea Mea, lucrarea cuvântului Meu. Eu am grijă de puterea cea bună din voi. Vremea e grea, dar Eu am grijă de voi. Fiți împărțitori. Împărțiți la timp cele ce vin de la Mine. Eu vă ajut să puteți, fiilor. Eu sunt cu voi. Fiți lucrători cu iubire, că veți avea parte de iubirea Mea. Iar duhului potrivit Mie și vouă așa îi poruncesc: înapoia Mea, satano, că poporul Meu este al Meu! Mergi înapoia Mea, că Eu merg cu poporul Meu și îl înconjoară cu cordon de sfinți și de îngeri. Amin.

Iar tu, poporul Meu, să porți, tată, numele Meu pe creștetul tău și în cugetul tău, și laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă-L pe Cel ce vine la tine cu pâine și cu vin și cu cuvânt și cu Duh Sfânt, ca să fii viu, Israele. E zi de naștere. Să fii copil al nașterii de sus, că iar îți spun: stai îmbrăcat în cămașa Duhului Sfânt și pune-ți peste ea cingătoare, că vântul vremii de azi bate tare. Stai bine încins, Israele, că ești plâpând, tată. Eu te iau în sânul Meu. Stai în sânurile cerului care vine cu Mine la tine, și vei sta înaintea Mea la venirea Mea. Amin, amin, amin.

*

Mă întorc cu Verginica în cartea ei. Am hrănit pe poporul Israel, și prin el am hrănit și mulțimile care iau din cuvântul Meu, căci pe cine Eu îl călăuzesc să vină să bea, vine și bea din izvorul Meu.

Israele, trec din carte în carte ca să te învăț, fiule, în fel și chip, și ca să te pot ține de mână, fiule. Am pus-o pe Verginica să se facă pentru tine carte, dar vreau să fie în această carte cuvinte numai de mântuire și de fericirea ta, poporule scump.

Verginico, te-am adus în porți ca să intri în cartea ta iar, că tu ai spus că ai venit și nu mai pleci. O, Verginico, roagă-te să înțeleagă poporul această minune și spune-le că

cine are viață veșnică, acela este în veci, precum Dumnezeu este din veci în veci. Binecuvintez mersul înainte al cuvântului tău, că Eu ți-am spus că voi veni mereu cu tine și îți voi binecuvânta intrarea ta în locașul tău și în cartea ta, ca să lucrezi. Este scris că Eu când vin, vin cu sfinții, și iată cum vin. Întreabă tu poporul să-ți spună ce scrie în Scripturi de venirea Mea cu sfinții, ca să știe, Verginico, să creadă minunea aceasta cum că tu vii cu Mine și cum că Eu sunt în tine când grăiești poporului tău, sunt precum eram în prooroci când vorbeam în ei. Slăvește-te cu cuvântul tău peste Israel, că tu ai fost slava Mea pe pământ precum ești și în cer. Grăiește poporului Israel în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

— **B**inecuvântat să fii de mine și de poporul Tău, Doamne, că vii și mă aduci până în porți, ca să-l faci pe Israel să mă cunoască de la Tine. Voiesc mereu să vii cu mine când eu vin, ca să grăiesc din Tine și de lângă Tine în credința poporului meu, că Tu mereu când vii îi spui lui Israel că ești Dumnezeu lui Cel adevărat, și Te numești cu numele Tău peste Israel, că așa spui: «*Eu sunt Dumnezeu Cuvântul. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu*», și iarăși spui: «*Cuvântul Se face Dumnezeu peste Israel*». Și eu, Doamne, Te fac pe Tine cuvânt, căci cuvântul meu ești Tu.

Mărește credința lui Israel, Doamne. Aceasta e cea mai rugătoare dorință pe care Ți-o cer s-o lucrezi peste acest popor. Israel dacă are credință împlinită, va căuta mereu să fie împlinit întru Tine, Doamne. Mărește credința lui Israel, bunule Doamne, și iartă-l mereu de greșalele lui, că și eu Te rog, ca și mama Ta te rog și eu. Dă-i viață veșnică lui Israel și fie-Ți milă de el, că vremea în care s-a născut el e vreme grea, Doamne. E vremea rugăciunii fierbinți, că vremea de afară e grea de tot, Doamne, și Israel e plâpând și e mic. Israel e un copil fără putere, dar Tu ești puterea lui. Trec din Tine în popor, și cu Tine trec. Binecuvântat să fii în cuvântul meu.

Iată-mă, Israele, iată-mă cu tine, Israele. Să dai slavă lui Dumnezeu, fiule. Domnul te iubește, Israele, și m-a adus ca să te țin de mână, ca să te aibă Domnul la venirea Lui cea care va umple totul de slavă. O, fiule Israele, e greu, fiule, să crezi oricum în această minune, cum că eu vorbesc cu tine din cele cerești. Îți trebuie cunoștința din cer, poporul meu, și cu ea să înțelegi drumul duhului meu, care grăiește ca și Domnul, de lângă tine. Du-te, fiule, pe calea sfintei Scripturi, ca să iei credință în această lucrare. Roagă-i pe păstori să-ți spună, că ei știu să te facă să crezi și să înțelegi această venire din cer, că vine cerul la tine, poporul meu, și tu trebuie să poți crede ca să stai înaintea acestei minuni lucrată din cer peste tine. Mai mare minune ca să crezi tu în această venire a cerului la tine, mai mare minune nu este. Credința ta, Israele, este minune mare pe pământ, și tu nu știi de ce ești iubit de cer. Fii atent ce-ți spun, fiule: îți trebuie cunoștința care vine din Scripturi, și va fi bine așezată credința ta, și va fi minune tare credința lui Israel, dar iată, eu vin și grăiesc în tine, și tu mă ascultă cu credință, și voiesc să-ți așez credința fiule. Vrei, fiule, să ți-o așez, sau ești credincios în ceea ce face cerul peste tine? Vrei tu să-mi arăți credința ta din cunoștința ta? Vrei să mi-o arăți din credință, sau vrei să ți-o așez eu? Domnul grăia ucenicilor numai în pilde, ca să le lase loc de credință, căci credința care s-ar fi văzut bine nu s-ar mai fi numit credință tare și adevărată.

O, Israele, tu știi, fiule, știi că celor ce le-a arătat Domnul ce să creadă, știi tu că n-au mai crezut nici așa? Vezi tu ce este credința? Credința este așteptarea celor făgăduite care nu

se văd. Dacă tu, poporul meu, m-ai vedea pe mine înaintea ta când grăiesc din cer, când vin cu cerul la tine, nu ți s-ar mai scrie ție credință. Dar eu sunt înaintea ta și te învăț cum să stai în credință, cum să fii viu, căci cei duhovnicești înțeleg pe cele duhovnicești care se judecă duhovnicește. Oamenii necredincioși nu cred în Duhul. Ei cred numai în trup și atât, cred numai în cele văzute și atât. Aceia nu au cunoștință, căci cele ce se văd, aceasta este cunoștință de-a gata, nu este credință. Credință este ceea ce aștepti crezând că va veni și va fi.

Vin la tine în cuvânt și te rog, poporul meu, să fii cuminte, fiule, cuminte cu duhul și sfânt cu duhul și cu trupul. Eu știu că tu nu poți, dar poate Domnul, poporul meu, poate, numai să ceri, să fii copil rugător pentru tot ce nu ai. Cere ce nu ai, dar cere numai ce trebuie să ai, și te îndeletnicește cu cele duhovnicești, ca să biruiești pe cele trupesti care dau să te despartă de făgăduințele fericirii care vine din cer ca să fie pe pământ.

Israele, să-mi spui, fiule, dacă vrei să-ți așez eu credința ta în această venire a cerului la tine, sau să-mi spui că ești credincios în ceea ce face cerul peste tine. O, copile copilaș, mă face Domnul carte aparte în tine, ca să te pot învăța, ca să te pot certa, ca să te pot mostra arătându-ți iubirea mea pentru tine, poporul meu. Tu ești prea plâpând, Israele, și nu vrei, fiule, să te îndeletnicești în toată vremea cu cele duhovnicești care-ți dau viața lui Hristos în tine. Dacă n-ai dragoste, o capeți lucrând la ea, și o vei avea. Dacă n-ai îndemnul inimii, fii copil rugător și cere-I Domnului să-ți stârneasă dorul de cele cerești în tine, că lenea este păcat de moarte, fiule. Lenea te ajută să mori, să nu vrei pe Domnul viu și cuvântând în tine. Lenea de cele duhovnicești te lasă mort și faci cele ale morții, poporul meu. Eu din cer te învăț, fiule. Lenea este păcat de moarte. De aceea zice Scriptura: «*Nu treziți dragostea până nu-i va fi ei voia*». Pe un om lenos nu-l poate trezi nimeni dacă nu-i este lui voia.

Eu nu te cert, poporul meu, dar te învăț ce să faci ca să fii viu, fiule. Spune-mi tu, fiule, ce înseamnă om fără Dumnezeu? Vreau să duc la Domnul cunoștința ta, ca să-ți pună notă Domnul. Tu ești prea gol, fiule, căci ca să fii îmbrăcat, cu Hristos trebuie să fii îmbrăcat. Tu ești prea mic cu credința, căci ca să faci o faptă bună sau rea, trebuie să crezi că ți-o vede Dumnezeu, fiule. Nu să zici că dacă Domnul nu ți-o spune ție nu o vede Domnul. O vede, Israele, că fapta bună Îl bucură pe Domnul, iar fapta rea Îl înțeapă, Îl sângerează, Îl doare, și suferă Domnul. Dar este o carte care spune să nu se smulgă neghina, că se strică grâul, și grâul e scump la Dumnezeu. Fapta rea e durere mare. Ea doare mult la cer, și Domnului Îi este milă de grâu, poporul meu, ca să nu sufere grâul, fiule. Fața grâului prinde pe ea suspin când vede răul, și Domnului Îi este milă de grâu. De aceea am venit la tine, Israele, ca să te țin de mână mai înainte de a da tu să aluneci, copilul meu. Toată lumea știe că tu ești copilul Domnului cel ascultător, și Domnul nu voiește să vină pietre asupra ta. De aceea vin să te scot, Israele, la lumină și să stai în lumină, că la lumină se vede totul și se poate bine alege ce să rămână și ce să nu rămână. Nu iubi întunericul, fiule, nu-l mai iubi, căci faptele întunericului sunt rele și de aceea se fac la întuneric. Fii atent, fiule, să nu te lași tras la întuneric, că duhul rău se ascunde în vase slabe și îți face cu mâna, că cine slujește voinței duhului rău, acela este omul care nu ascultă și prin neascultarea lui trage la întuneric pe cel luminat de Duhul Sfânt. Ferește-te, fiule, de trupul și de duhul ușurătății, nu-ți fie milă de mintea vopsită, care nu are în ea cele duhov-

nicești. Vă învăț, copii ai poporului meu, să iubiți duhovnicia cea neamestecată cu ușurătatea. Iubiți rugăciunea pe cale, că pe cale este mai alunecoasă gheața de sub picioare decât la locul tău de rugăciune. Când umbli pe afară, când lucrezi cele de trebuință trupului, atunci ai mai mare nevoie de rugăciune, că acele clipe sunt clipe care te pot lăsa gol, și umbli fără să știi gol pe afară, și goliciunea se vede când umbli așa pe afară, și nu e bine să umbli pe afară fără rugăciunea ta, fără să fii îmbrăcat cu Hristos, cu Hristos în vedere și în cuvânt, ca să vadă peste tot duhul rău al cui ești tu și pe cine ai tu ca veșmânt. Duhul rău se teme când vede veșmântul lui Hristos. Dacă vrei, Israele, să se teamă duhul rău de tine, nu sta gol de Hristos. Îmbracă-te cu Hristos pe cale și în locul tău de stat cu Dumnezeu. Fața lui Hristos învaț-o bine, măi fiule, învaț-o, că învățând la ea te deprinzi cu ea, și ea cu tine. Învăț bine fața lui Hristos, Israele.

O, copii ai grădiniței mele, nu mai fiți triști, fiilor. O, copilași unși și îmbrăcați cu har, stați lângă mine, stați lângă cloșcă, stați, măi pușorii mei, și mângâiați duhul meu cu ascultarea voastră. O, cine ascultă, acela primește învățătură, iar cine nu ascultă, acela nu mai primește, că nu este deprins să primească, și acela este durere pentru cer. Cel ce nu ascultă, acela dă să-mi ia din mână împărăția. Voi fiți atenți! De cei ce nu ascultă depărtați-vă, fiilor, așa cum v-am învățat. Dar voi stați în mare ascultare, că sunteți cărarea cerului spre pământ, fiilor unși. Durerea inimilor voastre e mare. Eu vă știu durerea. O văd când vine spre voi, dar să grăiesc între voi ca să vă pot spune, fiilor. Domnul grăiește și pentru noroade, și nu poate să-și brâzdeze obrazul slavei Sale înaintea noroadelor, dar cartea mea vă ține de mână. Țineți-vă și voi bine cu mine de mână și țineți-mă și voi pe mine, fiilor. Am această copilă plină de durere. Abia mai poate s-o ducă, măi fiilor unși.

O, copila mea, tu ești mică și durerile sunt mari. Mă uit la tine cum strigi la cer, și vreau să te mângâi în dureri, măi puile mic, că tu ai inimă de copil, și inima de copil plânge. Ce bine este de cel ce ascultă de tine! Tu ai vedere de la Domnul, și fericit este cel ce ascultă de tine! Trage mereu lângă tine pe fiii cărării Domnului, așa cum lucrezi tu cu pușorii pe care-i aveai în curte. Scoală-te dis-de-dimineață. Duhovnicește îți spun: hrănește-i, dă-le apă, uită-te la ei, la creșterea lor, și așa să faci până vine Domnul. Mai mare grijă ca grija asta tu să nu ai, dar lasă-te spre vindecare de rane, copilă mică și plâpândă. Tu nu vezi că nu le poți purta? Lasă-mă să ți le iau, și voi veghea să nu mai fii lovită de pe nicăieri. Mângâie-te cu pușorii tăi, că pun în ei duh de mângâiere pentru inimioara ta durută. O, de ar fi poporul meu ca tine la inimă! Dar nu e, și tu plângi că nu e. O, nu mai plânge. Tu trebuie să ai pace și putere, dar cine să te hrănească cu acestea? Eu intru în inimioara ta ca să ți-o ung, ca să ți-o alin. Vin pe cărare la tine și îți voi întări pacea inimii. Eu știu durerea ta, că e și a mea, și plâng cu tine, nu te las singură să plângi. Plâng și eu cu tine, și te voi vindeca de plâns și îți voi lucra bucurii, că tu numai dureri ai purtat. Am nevoie de pace în tine. Lasă-mă să te ajut, că are Domnul de lucrat cu voi. Tu pe Domnul Îl iubești. Lasă-te spre pace dacă-L iubești. Lucrează, că eu sunt cu ajutorul și voi întări credința acestui popor, și vom întări frica de Dumnezeu în Israel, iar pușorii tăi cei unși cu mirul cel nou să fie ucenici destoinici peste turma Domnului și să îndemne la lucru pe Israel.

Să fiți atenți la mine când vin, ca să pot intra în carte, că vin mereu, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 1996

Praznicul Înălțării sfintei cruci

Duhovnicul înseamnă om duhovnicesc. Sfânta Virginia cere la Domnul sporirea credinței poporului creștin și îi îndeamnă pe ucenici la cercetarea staturii lui Israel cel nou.

Binecuvintează, Ierusalime, pe Domnul, pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale, pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurare, căci în ce chip miluiește tatăl pe fii, așa miluiesc Eu pe Israel când se teme de Domnul. O, mila Domnului este din veac în veac cu cei ce se tem de Domnul. Așa scrie în Scripturi, Israele, dar mergi, tată, pe calea sfintei Scripturi, ca să vezi calea aceasta pe care Eu te întăresc, căci mila Domnului este cu cei ce se tem de Domnul, Ierusalime, poporul Meu.

Vin cu Verginica, vin cu sfinții, poporul Meu. Așa este scris în Scripturi: «*Iată, vine Domnul cu sfinții Lui*». Amin. Pace între Mine și tine, poporul Meu, căci temerea de Dumnezeu împacă pe Israel cu Domnul. Pace între Duhul Meu și duhul tău, căci Duhul Domnului este cu cei ce se tem de Domnul. Vin cu Verginica, vin cu trâmbița Mea și trâmbițez cu ea peste Israel.

Verginico, tu ești în Mine și îi spun poporului tău de unde vorbești tu peste el, că din Mine grăiești, Verginico. Tu ești în Mine. Tu M-ai purtat pe Mine în trupul tău când grăiam lui Israel. Intram în tine și grăiam, și acum te am Eu pe tine în Mine, și din Mine grăiești. Să știe Israel această minune, Verginico. De aceea am spus că voi veni mereu ca să-ți fac intrare cu cuvântul peste Israel. Tu ești în Mine, duhul tău e în Duhul Meu, că tu ești trâmbița Mea cu care trâmbițez, și te-am făcut cunoscută că ești trâmbița Mea, Verginico. E mare minune această lucrare, tată, dar trebuie temere de Dumnezeu în Israel și trebuie credință cum nu s-a mai auzit prin veacuri, că lucrarea cuvântului Meu e taină mare, și de aceea zic mereu: Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Grăiesc cu tine, tată, ca să vadă poporul că tu ești în Mine, și să te primească cu Mine, căci vin cu tine la Israel și grăiesc din trâmbița Mea peste el, iar trâmbița Mea grăiește din Mine, precum Israel grăiește din Mine când ascultă ca să lucreze cuvântul și Duhul Meu cuvântând în Israel.

Te-am adus în porți, Verginico. Intră, tată, și te fă cuvânt în cartea ta, că și Eu Mă fac cuvânt în cartea Mea, ca să hrănim poporul, ca să hrănim noroadele cu gustul cuvântului Meu, precum lucrăm la venirea Mea cea în trup. Binecuvântată să-ți fie grăirea ta, Verginico, că Eu sunt locașul din care tu grăiești. Eu sunt Duh și Trup, și sunt cu ai Mei până la sfârșitul timpului, precum am făgăduit. Amin.

— **O**, pacea și binecuvântarea Ta, Doamne, sunt în cuvântul meu, că eu din Tine cuvintez.

O, Doamne, cât e cerul de pământ Tu întărești mila Ta peste cei ce se tem de Tine; și cât sunt răsăriturile de apusuri, atâta depărtezi de la Tine fărădelegile lui Israel, care se teme de Tine, că mila Ta e din veac în veac spre cei ce se tem de Tine, iar dreptatea Ta este spre cei ce păzesc legământul Tău și își amintesc de poruncile Tale, ca să le lucreze pe ele. Binecuvintează pe Domnul, Israele care auzi glasul și cuvântul Domnului. Binecuvântați pe Domnul, voi, fiilor care faceți voia Lui, căci în ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Să nu te plictisești, poporul meu, să nu te plictisești să vii și să stai la masa cuvântului, că tu, Israele, nu știi nimic, nu știi că dacă n-ar mai veni Domnul cu masă din cer la tine, tu n-ai mai trăi, fiule. Dar te voi hrăni mereu, că eu ți-am spus că am venit să te țin de

mână, că am venit și nu mai plec. Te voi hrăni mereu, te voi hrăni din Domnul, ca să fii tu treaz, dar să nu te plictisești de trezie, să nu te plictisești cu cerul, poporul meu, să nu fugi de cer, că vine cerul la tine, și tu să prețuiești venirea Domnului. Venirea Lui cu sfinții Lui s-o prețuiești crezând în Scripturi, Israele fiule. Tu caută, fiule, să înțelegi venirea Domnului la tine și să înțelegi cum vin eu, fiule, și unde sunt eu când vin la tine. Așa să faci și tu, poporul meu, să stai în Domnul, în Duhul Domnului, precum eu stau și cuvintez din Domnul cu tine, poporul meu.

Vin, fiule, să te învăț viața veșnică, vin și nu mai plec cu învățătura mea din Domnul, dar nu te mai gândi decât la Domnul, fiule, ca să pot avea loc în tine cu învățătura cea de veșnicie, Israele mic. Nu te mai gândi la faptele tale rele, că-ți întinezi mintea, fiule. Gândește-te la Domnul, poporul meu, că de aceea ți-a spus Domnul prin trâmbița Lui: când te culci, să te culci cu gândul la fericirea ta, la Domnul, poporul meu, ca să nu te mai gândești la lucruri care-ți întinează și îți abat cugetul de la cele vii. Ți-a spus Domnul, fiule, și în vis să visezi lucrarea Lui, ca să-ți fie somnul curat și plin de Duhul Domnului, ca să te părasească și din vis duhul rău.

O, nu te mai povesti cu răul tău, că omori mintea celui-lalt. Părăsește răul, fiule, teme-te de Domnul, căci Domnul este cu cei ce se tem de El, poporul meu. Nu oricine poate să-ți fie ție duhovnic, ci numai cel ce-ți spune Domnul că e duhovnicesc și nu trupesc. Vezi tu de ce a zis Domnul ucenicilor Săi: *«Luați și mâncați Trupul și Sângele Meu spre iertarea păcatelor»?* Așa să spui și tu, fiule, când Îl iei pe Domnul spre iertarea păcatelor tale: *„Doamne, să-mi fie mie tainele Tale spre iertarea păcatelor, spre viața veșnică, spre luminare și sfințire, spre tărie și spre vindecare, spre sănătate sufletească și trupească, spre ștergerea și alungarea și pieirea cugetelor și a deprinderilor mele celor rele, a duhurilor celor viclene și întunecate, spre alungarea nălucirilor nopții, spre îndrăznirea și dragostea cea către Tine, spre mântuirea și sfințirea sufletului și a trupului, spre plinirea poruncilor Tale și spre împărtășirea cu Duhul Sfânt, ca merinde de veci, că Tu, Doamne, ești Dumnezeu celor ce se căiesc de păcate, Tu ești Mântuitorul celor ce greșesc, Tu ești, Doamne, Cel ce întărești mila peste cei ce se tem de Tine. Amin“.*

O, Israele, te învăț, poporul meu, de aceea am venit, să stau cu tine și să-ți curăț gândurile și să stea Domnul în gândurile tale și în tine, poporul meu, pentru ca să ai viață, că altfel intră în tot felul moartea în tine. Prin duhul mândriei și al semeției intră moartea cu cele ale ei, intră în cugetul tău, fiule, și din cuget se lasă spre inimă, și faci moarte cu inima ta. Să fii credincios în cuvântul meu, poporul meu, că Adam dacă era credincios în cuvântul Domnului, Care i-a spus că dacă nu va asculta, va muri și nu va mai trăi, dacă Adam credea, rămânea cerul și pământul cel dintâi, pe care Domnul voiește să ți le dea ție acum, Israele, dacă vei asculta să crezi în cuvântul lui Dumnezeu rostit peste tine. Cerul și pământul cel dintâi te așteaptă pe tine, precum și tu le aștepti. Dar să fii atent în cuvântul tău, poporul meu, că de aceea am venit și te-am născut din nou, ca să nu ai păcate, fiule, că Moise n-a zis bine: *«Doamne, șterge-mă pe mine, dar să nu piară poporul».* A zis de frică, a zis că s-a simțit vinovat. Nu e bine să zică omul nimic Domnului, nimic decât: *„Iartă-mă, Doamne, pe mine, neputinciosul“.* Nu e bine să zici să mori, nu e bine să-I spui tu lui Dumnezeu ce să facă cu tine, nu e bine să te ascunzi de Dumnezeu. Când a zis Moise: *«Na-vă și apă!»*, a zis singur, n-a mai zis cu Domnul acest cuvânt. Nu e bine așa,

fiule. El știa că e pus Dumnezeu peste Israel, și s-a folosit de puterea lui. Nu e bine așa, fiule Israele. De aceea am spus eu: *„Doamne, Doamne, Israel e un copil fără putere. Iartă-l pe Israel, Doamne!“.* Mai mare ca Domnul să nu fie nimeni, Israele, dar să fie Domnul mare peste tine și în cuvântul tău, poporul meu, și în fapta ta, fiule. David când s-a folosit de puterea lui de rege n-a făcut bine, că mai mare ca Domnul nu este nimeni, mai drept ca Domnul nu e nimeni, poporul meu. Domnul are dreptul să ierte păcatele, și de aceea duhul rău se sfășie la pocăința celui greșit, căci Domnul, Israele, are puterea să ierte omul, fiule, și de aceea am venit eu și te-am născut din nou pentru Domnul, din nou, ca să fii nou, precum cerul cel nou și pământul cel nou este lucru nou, poporul meu.

Îmbrăcarea cu Hristos să n-o uiți, fiule. E cartea mea cu tine. Ea te cuprinde ca un veșmânt al lui Hristos. Ea te îmbracă cu Hristos, poporul meu. Ea te dezbracă de omul cel vechi și te îmbracă cu Hristos, copilul meu.

O, fiilor unși din grădiniță, rămâneți în puterea lui Iisus Hristos, precum eu sunt în Domnul, și din El grăiesc și lucrez. Cine vă primește pe voi, primește pe Domnul. Mergeți și binecuvântați pe poporul Domnului, binecuvântați-l cu cuvântul meu, că am venit și nu mai plec. Stau cu voi, că mi-e milă de voi și mi-e milă de poporul Domnului. Stau cu voi, fiilor unși, că sunteți plâpanzi și sunteți loviți, că voi sunteți niște copii fără putere, dar în Hristos e cu puțință tot ce voiește Dumnezeu.

E praznic de serbare, fiilor unși. Să lucrăm duh de serbare peste Israel, fiilor. Faceți-I Domnului sărbătoare în Israel, că iată, Domnul stă să cuvinteze peste Israel. Întăriți-vă! Domnul grăiește peste Israel, ca să ia Israel, și să ia noroadele, fiilor. Domnul vine cu veșmântul Său pentru Israel. Întăriți-vă înaintea cuvântului! Domnul vine, fiilor, vine și Se face cuvânt. Domnul e în mine când spun așa. Eu sunt în Domnul când spun că Domnul vine și Se face cuvânt. O, minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, minune mare este lucrarea lui Dumnezeu Cuvântul, căci Cuvântul Se face Dumnezeu, pentru ca să-l pască pe Israel. Amin.

O, fiilor unși, care lucrați pe Domnul trup și cuvânt, pun mângâierile cerului peste inimioarele voastre ca să le mângâi, ca să poată ele prin duhul mângâierii cerești. Suflu peste voi duh de mângâiere, așa cum scrie în Scripturi despre duhul mângâierii. Poporul e tare la cerbice, dar pe voi vă am cu suflet cald și cu duh de copil și cu plâns de copil, căci copiii plâng. Plâng copiii, și Israel nu vrea să fie copil. Copiii plâng de foame, copiii plâng de dor, copiii plâng de duișia din ei, copiii plâng când greșesc, copiii plâng, fiilor. Voi să nu încetați să fiți copii, căci copiii sunt purtați în brațele lui Iisus Hristos pe pământ.

O, Domnul meu, Mângâietorul meu, mângâie pe copiii mei, că i-am purtat în pântecul duhului meu ca să-mi ducă ei lucrul meu până la picioarele venirii Tale, Doamne, și i-am pus la lucrul Tău și Ți-am făcut temelie ca să lucrezi de pe ea peste Israel și să zidești pe această temelie împărăție tare și veșnică, Doamne, căci pe această piatră se zidește credința în Tine și în venirea Ta, bunule Doamne. Mărește credința lui Israel, Doamne. Îmbracă-l pe Israel în duhul temerii de Dumnezeu, îmbracă-l în veșmântul Tău pe Israel. Cartea Ta este înaintea Ta. Fă-Te cuvânt, Doamne, și cârmuiește-l pe Israel, că binecuvântat este numele Tău în Israel. Întărește porțile, Doamne. Ai grijă de porți, Doamne.

Fiilor unși, viața voastră este Dumnezeu. Întăresc pecetea voastră. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului

Duh, acesta este numele vostru, căci viața voastră este Dumnezeu. Viața voastră este numele vostru, viața voastră este Dumnezeu, fiilor.

Domnul trece din carte în carte.

Să fie atenție în porți. Amin, amin, amin.

*

Coboară Domnul la Israel, coboară Păstorul lui Israel, coboară pe vânt, pe vânt de Duh Sfânt. Pe vânt, pe nori de vânt vine cuvântul, și cuvântul se face Dumnezeu peste Israel. Vine Domnul la tine, Israele. Amin, amin, amin.

Vine Domnul și intră pe porți în tine, ca să pună peste tine ființa cuvântului Său. Cuvântul este cuvânt din Cuvânt și este ființă din Ființă. Vin la tine, Israele, ca să pun peste tine ființa cuvântului Meu, împlinirea cuvântului Meu peste tine. Vin să te înveșmântezi cu veșmântul Meu, ca să fii tu ca Mine, poporul Meu Israel, și ca să Mă vezi, fiule Israele, precum este scris: «*Vom fi asemenea Lui, căci Îl vom vedea așa cum este El*».

O, ce minune te poartă pe tine, popor al cuvântului Meu! Tu ești mic la minte pentru această minune, căci la mintea omului nu s-a suit ce lucrare este aceasta care te poartă pe tine spre Mine, dar s-a suit la credința inimii tale, Israele, fiul Meu iubit, întru care Eu binevoiesc, precum Tatăl Meu a binevoit întru Mine și, prin Mine, întru tine, Israele, fiu iubit de Tatăl și de Mine și de sfinți, că vin cu sfinții, precum este scris: «*Vine Domnul cu sfinții Lui*». Am trezit trâmbița Mea, am trezit pe Verginica, și vin cu ea la tine, căci cu ea toți sfinții se poartă, și după ea tot cerul vine la tine ca să te ajute pe tine, poporul Meu, că tu, fiule, ești mic, dar ești așteptat ca să fii. Și iată, ești. Tu ești poporul Meu, și ești așteptat, Israele, fiule mic.

Eu am putere să-ți iert păcatele, fiule, și să fii tu fiul Meu, Israele fiule. Se scutură duhul cel potrivit Mie și ție când vede pe Fiul Tatălui, Care vine și iartă păcatele tale, căci Fiul Tatălui, Fiul Omului, are putere să ierte păcatele, și duhul rău moare. Lasă-l să moară, lasă-l, Israele, să moară și să nu mai aibă de ce trăi și să nu mai aibă lucru spre tine, că tu, Israele, ești poporul Meu, fiule. Eu rostesc numele tău, poporul Meu, și duhul rău se topește și dă să moară, și moare, iar tu ești poporul Meu. Amin, amin, amin. Duhul rău e duh, precum Dumnezeu, Duh este. Duhul rău să se depărteze din calea lui Israel, iar trupul lui Israel să ia Duh Sfânt și să aibă Israel Duhul lui Dumnezeu, căci Eu sunt Păstorul lui Israel.

Israele, Israele, o, Israele, fiul Meu, vindecă-Mă de rane, fiule, că și Eu te vindec. Vin și te iert, și asta înseamnă că te vindec. Vindecă-Mă și tu de ranele Mele, că Eu sunt Domnul slavei, și nu mai voiesc să fiu al durerii. Eu iau durerile de pe tine. Ia-le și tu de pe Mine, că Eu sunt trup și duh, Eu sunt Dumnezeu și om, și Mă doare ca și pe om când Mă doare, dar Mă doare mai mult decât pe om, căci Eu sunt Dumnezeu, Israele. Pe tine te doare durerea cu durere, pe Mine Mă doare durerea cu iubire, cu iubirea pe care ți-o port, poporul Meu, cu iubirea cu care te ocrotesc și te cresc ca să stai tu înaintea Mea la venirea Mea.

Am spus noroadelor de pe pământ că tu ești poporul Meu; am spus că Eu sunt Dumnezeul tău; am spus că glasul cuvântului Meu este slava lui Dumnezeu în mijlocul tău, este semnul Meu înaintea venirii Mele, este crucea slavei Mele, care vine înaintea Mea, este viața Mea peste viața ta, căci am venit și te-am ales dintre neamuri ca să pun peste tine ființa cuvântului Meu, împlinirea cuvântului Meu. La Mine totul este cu putință, și am adăugat că totul este cu putință celui ce

crede în Mine și în cuvântul Meu. Cuvântul Meu te paște, te crește și te umple de ființa lui, poporul Meu. Pe Israel pe care l-am avut de popor l-am învățat prin Duhul Meu în prooroci, dar el prea mult s-a iubit pe sine și n-a stat înaintea Mea ca să Mă aibă de Dumnezeu, și M-a scos afară din ale lui. Eu când dădeam să-Mi fac loc cu împărăția Mea în el, am ales din el vestitori de la Mine și le-am spus: «*Mergeți, și pe căile păgânilor să nu mergeți, în cetăți de samarineni să nu intrați, și mai degrabă la oile cele pierdute; mergeți la Israel, cel ce a pierdut calea*», căci păgânii și samarinenii credeau în Dumnezeu, credeau în Cel ce vine, în Cel ce era așteptat să vină, dar Israel nu mai credea nimic, nu mai voia nimic. Samarinenii erau urâți de iudei, dar erau credincioși în Cel ce trebuia să vină de la Tatăl, iar când am venit, M-au primit și Mi-au ieșit înaintea ca să Mă ia în casa lor, nu ca iudeii care M-au scos din casa lor. Să Mă primești, poporul Meu, așa cum M-au primit samarinenii, fiule, și să faci ființă din cuvântul Meu, că și Eu fac ființă din toate făgăduințele Mele dacă tu faci ființă din cuvântul Meu.

E praznic în tine, poporul Meu, și Eu Mă slăvesc în tine cu slava cuvântului Meu și îți fac dulce sărbătoarea Mea cu tine. Să nu pierzi dulceața cuvântului Meu, căci cei din cer vin și se îndulcesc când Eu grăiesc peste tine. Stau sfinții și îngerii și ascultă și se îndulcesc, și e freamăt de sărbătoare și de bucurie între cei din cer. Cei din cer se uită la inima ta, Israele iubit, și îți măsoară, fiule, bucuria inimii tale și o pun lângă bucuria lor, și măsoară sfinții și îngerii, măsoară cu măsură cerească, cu cumpănă cerească, și scriu îngerii, poporul Meu, scriu măsura iubirii tale, a bucuriei tale, a credinței tale, a staturii tale duhovnicești, fiule din Israel.

Cuvântul Meu e lapte și miere din cer. Cuvântul Meu să-l mănânci cu dulceață, copile scump, să-l pui pe pâine ca pe dulceață și să mănânci și să crești dulce, o, copile Israele, ca să Mă îndulcesc cu tine, fiule scump. Iudeii Mi-au dat fiere, Israel cel de atunci Mi-a dat oțet și fiere chiar și în clipa Mea cea mai grea, dar tu, Israele de azi, fă-te dulce Mie și dă-Mi să beau din apa ta, dă-Mi apă dulce, dă-Mi, poporul Meu, dă-Mi, și fii ager la lucru, că lenea e păcat de moarte, poporul Meu. Tu să nu stai în această moarte, că Eu voi veni curând, și va fi să te găsec lucrând venirea Mea, căci venirea Mea, cu tine Eu o lucrez.

Verginica Mă roagă și Îmi spune: „*Mărește, Doamne, credința lui Israel!*“. O, Israele, Israele, de ce crezi tu că M-am întrebat Eu atunci când am zis de venirea Mea? că așa am zis: «*Când va veni Fiul Omului, va mai găsi credință pe pământ?*». O, pe pământ nu voi mai găsi credință, dar voi găsi la tine, poporul Meu, că Eu te-am luat din lume ca să nu mai fii din lume, și să fii născut de sus, din Mine să fii, nu din lume, ca să pot să-ți măresc credința în Mine, poporul Meu.

O, să nu fii plâpând în fața slavei Mele, în fața cuvântului Meu. Ia-l pe tine ca pe un veșmânt, caută în el, caută-te în el, și nu cădea din cuvântul Meu, poporul Meu. Stai în el, Israele, stai și nu slăbi, că nu știi, tată, ziua și ceasul când Eu trebuie să te găsec în slava cuvântului Meu stând, și din dulceața lui luând și mâncând, căci Eu sunt trup și cuvânt peste tine, poporul Meu. Dacă Mă ai numai trup fără de cuvânt, ești gol. Dacă Mă ai numai cuvânt fără trup, ești și mai gol, Israele. De aceea îți spun: îmbracă-te întru Hristos, trup și cuvânt, ca să nu te găsec gol când slava Mea Mă va descoperi că sunt cu tine cuvânt și trup, trup și cuvânt.

Tu să nu uiți, poporul Meu: Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între ai Săi, care au văzut slava Lui, slavă ca a Unuia născut din Tatăl, întru plinătatea harului și a adevăru-

lui, și din plinătatea Lui au luat și ei, ai luat și tu, Israele de azi, că Eu ți-am dat să iei și să ai și să fii, poporul Meu. Cuvântul S-a făcut trup acum două mii de ani, și iată, trupul Cuvântului vine și Se face cuvânt, că Și-a pregătit loc, ca acolo unde Se face trup pentru ai Săi, să fie și cuvânt Domnul.

E mare taina lucrării cuvântului Meu, iar tu, Israele, când o vei vedea pe față, vei plânge, fiule scump, pentru puținătatea faptei înțelegerii tale. De aceea Verginica plângând Îmi spune: „*Mărește, Doamne, credința lui Israel!*“. Plângând și tu să te rogi și să-Mi spui ca și ucenicii Mei acum două mii de ani, că ei așa spuneau: «*Adaugă, Doamne, credință credinței noastre*».

Israele, Israele, ia duh de credință în Fiul lui Dumnezeu, ia ca să ai, fiule, și să nu fii gol în fața slavei cuvântului Meu, că dacă iei credință în slava cuvântului Meu, se cunoaște dacă iei, iar dacă nu iei, se cunoaște că nu iei. Ia duh de credință, ia, Israele, că Eu îți dau darul credinței, căci darurile duhovnicești sunt daruri adevărate, și de la voi nimeni nu le va lua. Nimeni, Israele, nimeni să nu ia cununa ta. Ține, fiule, ce ai, că de la Mine ai, că am lăsat ușa deschisă între Mine și tine ca să vin la tine, și nimeni nu poate închide această ușă, și pe această ușă intră Domnul la tine și Se face cuvânt, căci cuvântul este ușa, și cine intră pe ușă, Acela este adevărat. Israele, popor scump, păzește cuvântul răbdării, că Eu, fiule scump, te păzesc de orice rău. Eu vin curând. Nimeni să nu ia cununa ta, poporul Meu, dar roagă-te și tu să te păzesc de ispită, roagă-te, poporul Meu, că e vremea rugăciunii, fiule, și prin rugăciunea ta Eu voi împlini venirea Mea și îți voi da cerul cel nou și pământul cel nou, care vor dăinui înaintea Mea.

E praznic în tine, poporul Meu. Eu te-am pus semn pe tine înaintea Mea și am scris pe creștetul tău numele Meu și te-am însemnat cu pecete cerească și te cunosc prin unșii Mei, care stau înaintea Mea pentru tine, că tu prin uși poți să fii poporul Meu, căci așa este orânduiala dumnezeiască. Eu prin porți intru la tine. Tu tot așa să intri și tu la Mine, prin porți, poporul Meu, prin porți, fiule, căci cine sare peste porți, acela este duh de Lucifer, nu este duh de oaie în staulul cel nou de nou Ierusalim, venit de la Mine peste tine. De aceea mereu ți-am spus, și mereu îți spun: stai în duhul ascultării, poporul Meu, și mergi, fiule, cu călăuza în față, căci duhul rău când vede călăuza cea pusă de Mine, fuge duhul rău de așezarea Mea, iar dacă tu nu mergi după călăuză, vine duhul rău și îți strică înțelegerea, și te faci Lucifer și tu nu știi ce faci, și scris este: «*Dacă nu știi, nu ai păcat*». Dar iată, îți spun ca să nu faci păcat și să te ții departe de neorânduiala despre care scrie în Scripturi și în cuvântul Meu cel proaspăt peste tine, că neorânduiala nu e bună, fiule.

Cugetul tău, Israele, să-L iubească pe Dumnezeu. Inima și sufletul tău să Mă iubească, fiule, și vei fi un fiu cuminte și umilit și vei sta cuminte în mâna Mea, și Eu te voi iubi cu iubire mare la arătarea slavei Mele cea văzută, căci atunci va fi vremea iubirii și a fiilor ei. Să stai cu mare iubire lângă Mine, Israele, fiul Meu. Să stai, tată, arzând de dragostea Mea în tine, că Dumnezeu este iubire. Fă-te fruct în Mine, fiule, căci Eu sunt Dumnezeul tău, și tu să fii în Mine. E dorul Meu după tine, e dorul Meu pe urma ta, că te doresc cu mare iubire întru venirea Mea. Sunt cu tine trup și cuvânt, dar să fii, și să Mă simți că sunt, că Eu îți dau darul credinței, ca să rodești credință din credință, iar Eu la credința ta voi fi împlinitor și îți voi da împărăția Mea ca s-o moștenești, copile scump. Israele, Israele, veghează ca nimeni să nu ia cununa ta.

O, fericiți sunt cei ce plâng, că aceia se vor mângâia. Eu plâng după tine, poporul Meu, plâng și aștept bucuria Mea

cu tine, că n-am altă bucurie afară de tine. Nu te teme, Eu cu tine sunt, și te păstoresc, și te port înspre izvor, și port izvorul spre tine. Nu te teme dacă ești cu Mine. Nu te teme, fiule Israele. Dacă Mă iubești, nu te teme, poporul Meu. Dacă nu Mă iubești, roagă-te să-ți măresc credința, căci prin credință vei putea tot ce va fi să poți tu spre bucurie veșnică cu Mine și cu cerul Meu. Am pe fiii grădiniței Mele înaintea ta, căci Eu prin porți lucrez. Cine-i primește pe ei de la Mine, acela vrea cu Mine și cu cele făgăduite de Mine. Dacă Eu îi trimit, tu trebuie să crezi că Eu îi trimit. Dacă Eu îi trimit, lucrul Meu este în ei, lucrul Meu, nu al lor, căci ei nu sunt ai lor, nu mai sunt ai lor. Eu sunt Cel ce îi învăț cum să fie ai Mei și ai tăi, poporul Meu, că tu, fiule Israele, prin porți vei fi cu Mine, și Eu prin porți sunt și voi fi cu tine.

E Duhul Sfânt învățător peste tine, ca să fii tu învățat de Duhul Sfânt, poporul Meu, după cum este scris: «*Și vor fi învățați de Dumnezeu*». Am pe cineva din porțile tale care din copilărie Îmi spune mereu: „*O, Doamne, să nu fiu eu în gândul meu și în inima mea, ci Tu să fii, Doamne, Tu, cu voia Ta, iar când vezi micșorarea Ta în mine, scoate-mă din voia mea cu voia Ta și mă deprinde să fiu voia Ta, Doamne, că voia mea este să fiu voia Ta, voia Ta înaintea Ta*“. O, Solomon Mi-a cerut înțelepciune, altul ca el Mi-a cerut altceva, altul, iarăși, altceva, dar mare lucru este când aud Eu că-Mi spune cineva: „*Doamne, să fiu eu voia Ta înaintea Ta, Doamne*“. O, ferice ție, sufletel și inimioară care spui așa, căci voia Mea este mântuirea neamului omenesc. Voia Mea în om e mare minune. Un așa om este o minune lucrată de Mine pentru mântuirea omului, a neamului omenesc. Voia Mea e numai bine, voia Mea e bună, voia Mea este să biruiesc în om pe omul cel vechi și să-L nasc în el pe Cel nou, pe Hristos, pe Mine să Mă nasc în om; asta este voia Mea în om și iubirea Mea în om. Ferice de cel ce se face voia Mea ca s-o lucreze pe ea, căci Eu lucrez răscumpărare din moarte și Mă fac cale pentru cel ce umblă să Mă găsească.

Israele, să fii, tată, voia Mea. Să fii tu voia Mea, că lumea, fiule, e voia duhului rău. Dacă dai să te duci în lume, te faci voie a duhului lumii, dar să nu voiești așa voie, fiule, ci tu să fii voia Mea, ca să fiu Eu voia ta, și unul în altul să fim, Eu în tine, și tu în Mine, fiule din Israel. Israele, Israele, nu te mai trage, fiule, la voile tale. Eu fi-va să vin văzut, și să te găsesc voia Mea pe tine, poporul Meu. Crești, tată, întru voia Mea și te roagă zicând: „*Facă-se, Doamne, voia Ta ca și în cer peste pământ, și peste mine, Doamne*“. Cine se trage în voile lui, acela nu știe ce este viața, unul ca acela nu știe ce înseamnă să aibă viață. E voia Mea deasupra ta, poporul Meu. Să intru, fiule, în tine cu ea. Voia Mea este să nu ai alți dumnezei afară de Mine. Voia Mea este să nu-ți fii ție dumnezeu, și să-ți fiu Eu Dumnezeul tău prin toate câte îți cer Eu din Mine peste tine. Cel ce ascultă, acela face voia Mea. Cel ce nu face voia Mea, acela este dumnezeu mincinos. Cel ce face voia lui, acela nu face voia Mea. Tu să fii voia Mea, fiule Israele, că te-am numit, tată, cu numele Meu, ca să te cunosc că faci voia Mea. Viața Mea și semnul vieții Mele să le porți înaintea Mea, ca să vin și Eu înaintea ta, și să ne întâlnim în fața tuturor neamurilor de pe pământ, că unul pe altul ne așteptăm, Israele iubit, Eu pe tine, și tu pe Mine, poporul Meu. O, fericit este cel credincios din Israel, că acela este voia Mea înaintea Mea.

Să fii binecuvântat cu harul și cu darul credinței sfinte, poporul Meu, și prin el să stai înaintea Mea, că Eu vin, dar să stai înaintea Mea îmbrăcat și nu gol. Stai, Israele, înaintea Mea, că vine Domnul la credința ta, că e scris că vine. Amin.

*

O, și iar Mă întorc cu Verginica în cartea ei, ca să fie ea cu tine, Israele, de o parte și de alta a venirii Mele spre tine.

Iată, Verginico, trecem, tată, din carte în carte, ca să cuprinzi tu poporul de o parte și de alta a cuvântului cărții Mele, ca să Mă cuprinzi pe Mine și pe poporul tău în brațele cuvântului tău de o parte și de alta a venirii Mele la Israel. Verginico, spune, tată, fiilor tăi și ai Mei, spune-le tu să lucreze mereu peste Israel, că dacă ei vor fi găsiți la lucru, tu vei lucra, și Eu voi lucra, și vom lucra, Verginico. Vin cu tine în cartea ta, ca să intri. Vin când intri și stau cu tine cât lucrezi, și apoi ieșim până iar intrăm ca să lucrăm, că binecuvântat este lucrul cerului peste Israel.

O, Doamne, eu la copiii mei voi să le spun că — O, mă voi duce cu ei să dăm hrană poporului, că hrana e tare, și Israel e ca și copilul căruia nu i-au dat dinții. Merg cu ei ca să așezăm bine poporul în credință. Merg să vedem lucrul lucrătorilor și să întărim statura duhovnicească a oilor față de călăuza pusă din loc în loc peste oi. Doamne, Doamne, Tu mereu să mă aduci în porți ca să intru, că mi-am întărit locașul, Doamne, și l-am așezat bine înaintea mea ca să vin. Și am să vin mereu, că fără mine Israel dă să moară din picioare, că e tare mic acest copil Israel. Eu intru în locașul meu, trec din Tine în locașul meu, în grădina cuvântului trec și grăiesc de aproape peste grădină.

O, fiilor scumpi și unși cu mirul cel nou, mergem să vedem ogorul. Ne sculăm de dimineață și mergem să vedem statura lui Israel. Voi sunteți martorii Domnului, ai lucrului Domnului, ai poporului Domnului. Întăriți-vă, fiilor. Eu mereu pun peste voi întărire cerească de la Domnul. O, să nu fiți plâpânzi. Să fiți ucenici destoinici, fiilor, și să vă feriți de orice aluat rău, stând în Duhul Domnului înaintea poporului, căci duhul ușurătății are picioare lungi și iese greu din ogorul Domnului. Voi să fiți înarmați cu pavăza Duhului Sfânt în statura voastră duhovnicească, fiindcă avem de pus multă vindecare peste Israel. Luați cu voi cutiuța cu leacuri duhovnicești. Dar ce este aceasta ce vă spun eu? Duhovnicește grăiesc cu voi, fiilor. Luați în voi har peste har de la Domnul, ca să lucrați cu har și cu cuvânt de har peste Israel, căci sunteți martorii cuvântului lui Dumnezeu. Voi sunteți triști, dar harul lui Dumnezeu vă mângâie inimioarele durute, că pe voi nimeni nu vă mângâie pe pământ. Duhul rău e dușman pe voi, dar ungera voastră îl osândește, și el slăbește. Are Domnul nevoie de pace în voi, fiilor. Fiți treji mereu, că mereu vă voi ține treji. Lucrați, fiilor, așa cum Domnul v-a învățat, cu toții în dreapta, cu toții în stânga, că Israel e ușuratic pe ici pe colo, iar voi trebuie să fiți bine încinși cu lucrarea harului sfânt înaintea lui Israel, ca să ia Israel har și sănătate de duh și de inimă, fiilor. Eu așa spun Domnului: mărește, Doamne, credința lui Israel! Și vouă vă spun: lucrați, ca să măriți credința lui Israel, lucrați să înmulțiți darul credinței în poporul Domnului. Lucrați, că Domnul vă dă har, fiilor. Lucrați ca trimiși ai Domnului, și veți lucra, și lucrul vostru va rămâne, și de la lucrul vostru harul lui Israel se va înmulți.

O, Doamne, mi-am întărit copiii ca să merg cu ei să văd lucrul ogorului și să așezăm pe temelie pe Israel. Israel să-și cunoască temelia, Doamne. Mărește, Doamne, credința lui Israel și Te mărește în Israel, Doamne, prin credința lui. Binecuvântat să fii în lucrul meu cu copiii mei și ai Tăi.

Fiilor unși, vă binecuvintez cuvântul cel din Dumnezeu. Vă binecuvintez puterea inimii și a cugetului. Întăresc

peste voi duhul mângâierii și vă binecuvintez. Iar și iar vă spun: viața voastră este Dumnezeu. Iubiți această viață, căci Domnul vostru este veșnic, fiilor. Iubiți viața Domnului cu voi, căci viața voastră este Dumnezeu. Eu vin mereu la voi, vin cu Domnul, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 1996

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Domnul îi face intrare cu cuvântul, sfintei Virginia. Cântărirea staturii poporului creștin. Ce înseamnă înger păzitor? Ascultarea este îngerul cel bun.

A m venit cu voi din călătorie, fiilor unși. Am văzut, fiilor, ogorul. Pace vouă, și lucrare de Duh Sfânt peste voi, pentru ogorul Domnului, fiilor. Îi fac intrare lui Verginica. Eu sunt în ea, fiilor. Ea va lucra peste poporul Israel, și el se va așeza pe calea cea sfântă și cu slavă, întru sfințenia sufletului, a duhului și a trupului. Amin.

Eu vin mereu cu tine, Verginico. Vin, că tu ești în Mine și din Mine grăiești, din Mine, tată, și din locașul grădinii tale, că Eu întăresc locașul tău, precum și tu îl întărești, și vom avea sfințenie și Duh Sfânt în fiii cuvântului. Suntem în porți. Să-ți începi cuvântul vieții, Verginico. Eu sunt viața și calea și adevărul. Începe, tată, lucrare de viață prin cuvânt, căci Dumnezeu și sfinții Săi lucrează cuvânt, și din cuvânt ființă de cuvânt, împlinire de cuvânt. Amin.

— E u, Doamne, mă bucur în Duhul Tău, și Tu, în duhul meu, căci duhul meu lucrează în Duhul Tău, Doamne. O, cine se găsește să înțeleagă minunea cea mare a Ta, Doamne, minunea mântuirii pe care Tu o lucrezi acum, la sfârșit de timp omenesc? Cine să înțeleagă, căci omul crede numai în trup. În Duhul nu crede omul, dar Duhul Domnului umple cerul și pământul și lumea, și omul nu știe ce să înțeleagă. Pe pământ nu mai este înțelepciune ca să facă ea omul să creadă prin înțelepciune. Din cer nu vine nimeni să ia înțelepciune ca să fie pe pământ. O, ce vreme lipsită de înțelepciune și de sfințenie în Domnul! Să-l întărim pe Israel, Doamne, ca să avem om nou înaintea venirii Tale, că Tu vii, și iată, Îți pregătești împărăția, Doamne, în cer și pe pământ, ca să ai cer nou și pământ nou și ca să-l dai în dar celor ce Te așteaptă cu credință sfântă, Doamne.

O, poporule Israele, eu sunt trâmbița lui Dumnezeu, și sună Domnul din trâmbiță peste tine. Iată-mă ca să fac voia Domnului peste tine și ca s-o așez peste tine, și ca să fii tu voia Domnului înaintea Sa, Israele.

Fiilor unși, am fost pe ogor, fiilor. Am văzut ogorul și cu ochi cerești, și cu ochi duhovnicești, și cu ochi trupești. O, de ar vrea Israel să aibă Duh Sfânt ca să înțeleagă că l-am văzut și că-l văd! Mereu, mereu mă uit ca să-l văd, ca să-i măsoar statura duhovnicească cea din afară și cea dinăuntru, dar eu v-am spus vouă că Israel se ascunde după deget pe ici, pe colo. Eu grăiesc vouă, fiilor unși, că de acum încolo vă trebuie atenție mare și înțelepciune cu totul cerească și statură cu mare veghe peste voi, că ogorul lui Israel are duh de semeție și de neumilință, are duh de ușurătate, și trebuie să lucrăm ca în Scriptură, fiilor, că așa zice Scriptura: «*De va cădea cineva în greșală, voi, cei duhovnicești, îndreptați-l pe el cu duhul blândeții, dar să luați bine seama să nu vă faceți vinovați de ispita cea din față, fiilor*», că eu văd că în zadar învăț acest popor să nu mai fie ocupat cu cele rele și să nu le mai desfacă în fața acestui popor, și am spus să se nască din nou și să fie curat cu inima și cu cugetul și cu credința și cu dragostea de Dumnezeu.

O, fiilor, să-mi dați mie voie lângă voi, că de aceea am venit din cer, ca să stau cu voi la lucru peste Israel, ca să lucrez eu în voi și ca să vă țin curați în voi, că Israel nu știe să vorbească, nu știe să vorbească numai despre Domnul, și vorbește despre el cel din Israel, și eu m-am săturat de trup în Israel. Eu voiesc duh ceresc în inima și în trupul lui Israel. V-ați săturat și voi, dar trebuie scos la mal acest popor. M-am făcut carte în Israel, ca să pot vindeca acest popor, căci trupul lui trebuie să fie templu Duhului Sfânt, în care să ia viață ființa cuvântului lui Dumnezeu, fiilor unși. Eu grăiesc cu voi ca să știe Israel ce grăiesc eu. Am fost cu voi pe ogor, am fost cu voi și am privit peste Israel; am privit și din cer, și de pe pământ. Să știe Israel că am privit la statura lui duhovnicească. Să știe acest popor că mereu privesc și mereu suflu din cer Duh Sfânt peste statura acestui popor. Cuvântul cel venit din cer până la voi, și apoi spre Israel, cuvântul e mare lucrare, dar fiii lui Israel îl iau și îl pun pe picioare și îl leagă ca să adoarmă cuvântul, și nu-l țin treaz ca să vegheze cuvântul peste fiul cel din Israel. Împlinirea cuvântului îl face pe creștin să fie umilit cu duhul și cu inima, îl face să fie treaz și împlinitor de viață veșnică înaintea lui Dumnezeu, dar Israel ia cuvântul și după un timp îl adoarme, că eu văd statura lui Israel. Cuvântul e mare, cuvântul e veșmânt al lui Iisus Hristos, dar poporul meu stă gol de acest veșmânt, gol și fără de statură așezată din cuvânt rostit clipă de clipă. Cuvântul vine ca să fie mâncat. El este hrană peste Israel, el este mană care dă ființă lui Israel. O, dar Israel Îl cinstește pe Dumnezeu cu gura, măi fiilor, căci din inima fiilor lui iese purtarea cea din afară, fiilor. Am fost pe ogor, și eu v-am spus vouă că duhul rău, duhul ușurătății are picioare lungi și nu iese ușor din poporul Domnului. Și vor veni fii și fiice născute prin acest cuvânt, căci cuvântul este luat de vânt și este dus peste pământ, și vor veni fii și fiice să vadă statura acestui popor. Să știți că vor veni, că e scris în Scripturi că vor veni. Va veni înțelepciunea acestui veac și se va pleca cuvântului vieții veșnice, și nu vrea, fiilor, poporul Israel să se el facă cuvânt din cuvânt. Ce înseamnă, fiilor, să se facă Israel cuvânt din cuvânt? O, ce înseamnă această așteptare a cerului? I-am spus lui Israel că pe drum e mare, nu e drum. I-am spus, fiilor, să umble acest popor cu călăuza în față, și numai așa să umble ziua și noaptea, dar nu-i place așa. Îi place singur, nu-i place așa; îi place să domnească, așa cum se tânguiește Scriptura. O, și măcar de ar domni, ca și Domnul să Se odihnească în inima fiului din Israel!

Fiilor unși, nu este umilință, nu este umilință plăcută în poporul Domnului, nu este, fiilor. Am venit să stau cu voi, ca să fiu cu poporul. Nu este umilință din Dumnezeu în Israel. Am rugat pe Israel să nu mai vorbească despre sine, ci să-L vestească pe Domnul în toate cuvintele sale Israel. Dar l-am rugat să fie viu și să mă așeze în el, ca să fie viu și să-L așeze pe Domnul în el, ca să fie un trup cu Domnul, să fie Israel trup și cuvânt, precum Domnul este. Să fie Israel cale, adevăr și viață, precum Hristos este. Eu, fiilor, asta am de lucrat peste acest popor, căci voi să-l fac cale, adevăr și viață pentru toate noroadele de pe pământ, și numai atunci vor curge noroadele ca să vadă fructul lui Dumnezeu, precum pe Domnul L-au văzut fruct după înviere, și a rămas Domnul fructul vieții veșnice pentru toți cei ce iubesc viața veșnică.

O, ce văd eu în Israel! Nu are Israel sfială sfântă față de Dumnezeu și față de binefăcătorul său. Peste tot văd această jale, peste tot văd pe cel ce trebuie să fie supus, îl văd mare și fără sfială înaintea binefăcătorului său. O, acest obicei nu este

creștinesc, fiilor. Nu se vede în acest popor învățator și ucenic, și unde sunt mulți cârmuitori, acolo se prăbușește cetatea. Duhovnicește grăiesc, fiilor unși, căci cuvântul lucrătorului nu stă în picioare, cuvântul străjerului se face necuvânt. Cuvântul celui ce trebuie să vegheze nu se naște, nu este adus la viață, și ce facem noi cu așa neorânduială? Scris este: «Nu vă faceți mulți învățatori, căci învățătorii mai multă osândă vor lua». Mai bine să fie împlinitor de cuvânt Israel.

De ce, Israele, umbli pe drum fără înger? De ce, fiule, faci așa? De ce, oare, nu vrei tu să înțelegi cuvântul lui Dumnezeu? Domnul aduce cuvânt peste tine, și tu îl pui pe picioare și îl legeni ca să adoarmă cuvântul, și ca să rămâi tu stăpân peste tine. Eu voiesc să alung această jale din tine. Te-am învățat să fii copil, poporul meu, căci copilul are nevoie de sprinț, fiule, are nevoie să fie păzit de rele, are nevoie de mamă sau de dădacă sau de învățator, are nevoie de înger, fiule Israele, și tu nu știi ce înseamnă înger în tine, înger peste tine. Înger este cuvântul, cuvântul împlinit de tine. Înger este ascultarea. Înger este veghea celui pus peste tine. Înger este sfiala sfântă și smerenia prin care stai sub ochii celui ce veghează calea și adevărul și viața ta. Înger este cuvântul lui Dumnezeu în ființă peste tine, fiule și fiică din Israel. Înger este să nu ai nimic al tău, și cu totul să te așezi sub ascultare, cu tot ce este al tău. Înger păzitor înseamnă să nu ai nimic ascuns în tine, să nu ascunzi nimic în tine, să nu te aduci în stare să te ascunzi în tine nici cu inima, nici cu duhul, nici cu trupul. O, dacă stai în viață frățească, să nu ai nimic al tău, copilul meu, și dacă ai, pune-l pe masă, ca să fie duh de frăție, că asta înseamnă înger păzitor, căci o casă își are acoperișul ei, Israele, iar acoperișul acoperă pe cei din casă, pe toți la fel, că Domnul a spus lui Israel să nu aibă buzunare pe haina lui, să nu aibă nici pământeste, nici duhovnicește, și să fie totul la vedere și nu în buzunar, că dacă ai buzunar, bagi în buzunar și folosești buzunarul și nu e bine așa, și aceasta este înger rău, nu înger păzitor.

Israel, măi fiilor unși, folosește rău duhul de frăție, că Domnul așa a spus, că supusul sau sluga să nu se ridice stăpân peste stăpânul său sub motivul că sunt frați în Hristos. Nu e bine așa, măi Israele măi, nu e bine, măi fiule, nu e bine așa, căci o așa neorânduială este o cetate cu mulți stăpânitori, care se prăbușește, sau este o cetate fără de cârmuitor, care, iarăși, se prăbușește. Cine se ascunde de cârmuitor, acela fură, să știți că fură, fură în tot felul. Fură și pe Dumnezeu și Îl bagă în buzunar, și el nu știe cum vine aceasta. Fură cinstea aproapelui, fură bunătatea aproapelui, fură cel ce se ascunde, căci cel ce fură, acela are grijă să nu fie prins.

O, Israele, să dai slavă lui Dumnezeu, fiule. M-a trimis Domnul să stau cu tine și să te țin de mână; eu pe tine, și tu pe mine, fiule. O, să nu fii mai mare decât fratele tău, fiule din Israel, iar dacă ești mai mare, să fii în cele duhovnicești, ca să-l ajuți și pe el spre cele venite din cer ca să fie peste Israel. Să nu ai nimic mai mult decât fratele tău, care este fratele Domnului. Să pui pe masă tot ce ai dacă ești mic. Dacă ești mic, să nu umbli fără înger păzitor, că numai cel ce vrea să fie mare, numai acela se ascunde de îngerul cel păzitor pașilor lui. Să nu te cerți cu fratele tău. Cu fratele Domnului să nu te judeci, că Domnul a venit cu iertarea păcatelor când a venit. Să nu fii mofturos, să nu fii pofticios, că dacă ești pofticios, ai pretenții, fiule, iar un copil al Domnului are lepădare de sine. Viața de obște este cu mare chibzuință. Ea trebuie să fie bine orânduită, și fiecare să-și cunoască lucrul său, iar puțința sau neputința fiecăruia să fie pusă pe masă și să fie duh de

destoinicie pentru dragostea cea dintre frați, căci dragostea în Hristos este ca și Hristos, Care n-a căutat plăcerea Sa, ci pe a tuturor, ca să facă pe oricine crede în El să fie ca El, ca Iisus Hristos, fiilor scumpi.

Să știi, măi Israele, că vorbirea pe ascuns este nedragoste, fiule. Să știi, fiule, să știi, că dacă este ceva de spus pentru mersul sau nemersul celui din Israel, trebuie lucrat fără de ascundere față de cel ce nu merge bine. O, să nu fie furată cinstea de frate, să nu fie ascunsă statura celui ce nu merge bine, că nu e bine să fie furișare acolo unde este Duhul lui Hristos. Numai atunci când cade cineva în vreo greșeală mai dureroasă, numai atunci ia-l pe acela și repară greșeala fără să smintești pe cei mici, pe cei ce nu fac acea greșeală. Să te ascunzi în Domnul prin cel ce este pus păzitor și spălător peste tine, ca să nu smintești pe unul din cei mici, ca să nu facă și altul greșeală. Aceasta este judecata celor duhovnicești, căci cei duhovnicești sunt sănătoși cu cugetul, și sunt în Duhul Domnului și în dreptatea Domnului cei duhovnicești, căci și lor li se spune: *«Îndreptați pe cei ce greșesc, cu duhul blândeții îndreptați-i, dar luați seama la voi înșivă, să nu cădeți și voi în ispită»*.

De aceea, măi Israele, te-am rugat să nu te povestești cu cele rele ale tale, și să mergi, fiule, la cei duhovnicești, să mergi la doctor, fiule, ca să-ți dea alifie bună și ca să nu se ia greșeala ta, să nu se ia pe altul, ca boala care se ia. O, de ați lua unul de la altul viața lui Hristos, măi fiilor! O, de s-ar împlini această minune în vremea aceasta când nimeni nu mai stă în picioare!

Stai, măi Israele, în picioare, stai, măi fiule, stai, că nimeni nu mai stă azi în picioare. Azi e vreme rea de tot. Vremea și trupul îți iau tot timpul tău, ca să nu mai rămâi cu Dumnezeu, ca să nu te găsească Domnul îmbrăcat și nu gol.

O, fiilor unși, îmi place și nu-mi place statura lui Israel. Lui Israel îi place cu Dumnezeu, dar prea mult stă în duhul lui cel din poporul Israel. Prea mult stă fiul acestui popor în duhul lui, în buzunarul lui, fiilor. Vedeți voi ce rău este să aibă omul buzunar? Buzunar și pe haina cea din afară, și pe cea dinăuntru? O, ce mulți și-au rupt veșmintele ca să stea descoperiți în fața lui Dumnezeu, și așa s-au făcut sfinți și fără de pătimire și fără de ascundere. Maria Magdalena și-a rupt veșmintele ei și s-a îmbrăcat cu haina lui Hristos. O, ce frumoasă iubire, să nu ai nimic pe tine decât haina lui Hristos, iubirea lui Hristos ca veșmânt, căci acest veșmânt este așa de strălucitor că se vede și de cei ce nu văd, și dă vedere orbilor acest veșmânt purtat de cel ce iubește pe Hristos, și este slava lui Dumnezeu acela, căci este îmbrăcat în slavă, în slava lui Hristos, în harul lui Hristos.

O, fiilor unși, voiesc statură duhovnicească peste fiii lui Israel. Cum să facem, oare, cum să lucrăm, oare, ca să fie îmbrăcat acest popor, îmbrăcat și nu gol? Faceți-vă cu mine croitori de hăinuțe noi, că vine Domnul, fiilor, și să nu-l găsească gol pe Israel. Cuvântul este veșmântul lui Israel. Ia, Israele, cuvântul ca veșmânt, ia-l ca faptă, ia-l ca ființă, ia-l ca hrană, ia-l cu iubire, ia-l în tine ca pe aer, și să-ți fie viață cuvântul, căci cuvântul este Dumnezeu în ființa Sa și în ființa ta, poporul meu.

O, măi lucrători din Israel, o, măi străjeri puși peste Israel, de ce, fiilor, nu stați în fața lui Israel? De ce nu mergeți în față și în spate, ca ciobanii care au oi? De ce lăsați oile să pască în voia lor? Care cioban trimite oile singure pe deal sau pe vale sau pe cale? O, voi nu vă dați seama ce este azi și ce este mâine, că dacă v-ați da seama ce este mâine, ați fi azi

atenți la păscutul oilor. Nu vă învinuiesc pe voi. Învinuiesc pe oi, căci oile se fac vinovate de lipsa ascultării, de lipsa sfielii sfinte, de duh răzleț se fac vinovate oile, căci oile nu vor să creadă, nu vor să știe ce înseamnă înger păzitor, că dacă și-ar da seama, și-ar păzi capul, ar sta ca șobolanul în culcușul său, ca să nu fie prins și mâncat de mâncătorul lui. O, măi străjeri puși de Domnul peste poporul Domnului, oile voastre umblă singure, umblă și când trebuie, și când nu trebuie, iar în ograda creștinului nu trebuie să-și facă lumea cale și drum, că Domnul binecuvintează intrările și ieșirile lui Israel, le binecuvintează și trupește, și pământeste, și duhovnicește. Of și iar of, că pe nicăieri nu văd împlinire de cuvânt. Suspina Domnul, suspina cuvântul Domnului că nu-și poate lua ființa Sa în cele ale creștinului. Am numai o mână de popor, și nici aceea nu stă bine în mâna Domnului.

Am zis să nu fie duh de Lucifer în acest popor, am zis să nu fie oaia mai mare ca ciobanul, că dacă nu vei face așa, măi Israele măi, să știi că nu iubești pe îngerul păzitor dacă nu vei asculta acest îndemn. Să știi, măi Israele, că ai nevoie de sfială sfântă, ai nevoie de ascultare, ai nevoie de cineva peste tine, fiule. Domnul de aceea a pus strajă peste tine, a pus ca să vadă duhul rău că a pus Domnul strajă, că de Domnul și de așezarea Lui ține seama duhul rău.

O, nu mai ieși de sub strajă, fiule Israele, puiule Israele, că te mângâi cum mângâie pasărea puii săi. O, nu mai ieșiți din strajă, voi, străjeri ai lui Israel! Băgați oile în staul, în strajă băgați-le, ca pe puii care intră sub aripile pasării când este furtună afară, când vine noaptea afară, când este noapte, măi străjerilor, că e noapte afară, măi fiilor, e noapte pe drum, e noapte și ziua, și noaptea. Țineți pe fiii lui Israel din scurt, așa cum își ține mama pe fiii cei care abia merg pe picioare. Aveți grijă din loc în loc pe unde e strâns Israel grămezi, grămezi, aveți grijă, fiilor, să nu fie multe buzunare, că e vătămătoare neorânduiala între frați. Din loc în loc să fie așezat fiecare la câte o lucrare de făcut, după cum este puțința trupească și sufletească. Din loc în loc vom merge și vom face orânduială ca în Hristos, nu ca în lume, nu ca în familia lumească sau trupească. Voi merge și eu pe unde se va putea, iar pe unde nu se va putea să merg eu, va merge cuvântul meu cu voi, și eu voi fi cu voi în cuvânt, căci am străjeri peste zeci, peste cincizeci, peste sute, iar cei puși peste sute vor fi cu toată veghea peste tot și vor fi ajutați de străjerii din cetăți. Dar dacă voi, străjeri ai cetăților lui Israel, dacă voi veți lăsa oile voastre să domnească peste voi, să vorbească peste voi și în numele vostru, dacă voi nu veți sta cum este de stat, voi veni și vă voi spune să stați bine și cu frică și cu luare-aminte peste oi dacă aveți oi, căci oile voastre sunt fiii lui Israel, care au nevoie de mântuire și nu știu singure s-o găsească, fiindcă ea se găsește de cei cu orânduială duhovnicească.

Am fost pe ogor, măi fiilor. Am fost să vedem bobul de grâu cum încolțește și cum crește și cum se coace și cum va fi strâns pentru Dumnezeu.

O, fiice din Israel, lăsați-vă biruite de Duhul Sfânt, că vor veni fii și fiice din Sodoma și Gomora, va veni înțelepciunea acestui veac ca să vadă fructul acestei lucrări, iar voi aveți priviri nesfioase, voi aveți inimă cu iubire de sine în ea. Fiți plăcute cerului. De câte ori pășiți pe pământ, fiți atente la pas cum îl puneți și de ce îl puneți, că e plin veacul de nenorociri care s-au născut de la trupul de femeie și de la duhul de femeie, căci omul a căzut de la început, iar omul căzut are nevoie de veghe tare de la Dumnezeu, are nevoie de înger păzitor omul, de înger văzut și nevăzut. Lăsați-vă sub straja

cerească prin așezare dumnezeiască peste voi. Oricât ați fi voi de înțelepte și de drepte, acestea sunt nimic pe lângă ascultare, căci ascultarea este mai mare peste toate lucrările duhovnicești.

Iar voi, străjeri din Israel, nu lăsați pe fiii lui Israel să vi se suie în cap, că dacă se suie, greu se mai pot da jos. Iată, fiilor, greu se mai pot da jos, și această jale nevindecată îmi taie drumul spre Israel, dar eu voi sta și voi cuvânta, și cuvântul meu va așeza pe Israel în statură duhovnicească.

O, fiule din Israel, nu te lua după fratele tău. Ia-te, fiule, după Dumnezeu. Nu te lua după cel ce greșește, ca să faci și tu greșală, cum că și fratele tău a făcut, căci pentru tine Hristos S-a răstignit, nu fratele tău care greșește lui Hristos. Eu când am plecat să fiu cu Domnul, și de lângă Domnul cu voi, eu am lăsat testament peste voi și am spus să vă luați după cei mai smeriți, după cei mai înțelepți dintre voi și să le urmați viața lor. O, ce mare a fost lucrarea acestui testament, lucrarea acestui cuvânt, că eram cu poporul în trup și am dat păstorilor această moștenire ca s-o dea lui Israel, căci eu trebuia să merg la Tatăl și la Fiul și la Duhul Sfânt, și de acolo să vin să lucrez. M-am dus și am luat chip în fiii cei credincioși ai poporului meu, și la timpul hotărât m-am făcut cuvânt, și prin cuvânt am pus așezare nouă și ungere nouă, și așa a fost, așa, ca și la începutul acestei lucrări. Căci la început au fost sfinții trei ierarhi care mi-au adus pe Domnul în potir, și apoi a coborât cuvântul Domnului și s-a făcut ființă peste Israel, iar spre capătul tainei lucrării cuvântului au venit iar sfinții trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan, și au pus ungere nouă peste fiii cei mici, și apoi s-a coborât cuvântul Domnului din cer și s-a făcut ființă peste Israel, și s-a făcut Dumnezeu peste Israel, și Domnul Își are poporul Său, popor nou, născut din cuvânt nou și prin ungere nouă, căci Domnul Își cunoaște poporul prin unșii Săi.

O, fii și fiice din Israel, aveți grijă de unșii cei puși de Domnul pentru voi, aveți grijă să-i ajutați să stea cu bucurie și cu nădejde înaintea Domnului pentru Israel. Să nu fii ușuratic, măi Israele măi, să nu mai fii, fiule, să nu mai fii de acum. De acum încolo să fii cuvânt ceresc frate pentru frate, așa să fii de-acum. Vino, Israele, spre statură duhovnicească, vino și iar vino, ca să aibă ce lucra lucrătorii tăi cei puși peste tine, căci Domnul le va da lor pentru tine dacă va avea pentru cine turna în ei ca să aibă să împartă pe Domnul. Iată ce carte în tine, Israele, ce mână întinsă spre tine, poporul meu, ce proptea s-a coborât din cer pentru tine, Israele! Și voi fi cu tine, fiule, și te voi vindeca de cele străine de Dumnezeu, dar să stai ca un copil supus, ca un copil să stai, căci copilul nu face păcate, măi copilule care nu știi ce este un copil al Domnului. Copilul nu face rău Domnului, copilul e străin de puterea păcatului, căci este sub ocrotire copilul. Copilul nu poate fără mama lui, copilul plânge și cere de la mama, și mama îl îngrijește pe cel mic al ei. Fii copil, Israele, fii de-acum copil, și te împrunțește și te fă ascultător celui ce are de dat răspuns pentru tine lui Dumnezeu.

Tu, poporul meu, să fii binecuvântat de Dumnezeu, căci cer Domnului binecuvântare peste tine; cer, ca să fii ocrotit ca un binecuvântat, fiule. Pace ție de la Domnul, fiule Israele! Și voi veni, fiule, și tu vei sta de mână cu mine.

Iar Tu, Doamne, bunule Doamne, să fii lăudat și slăvit de Israel, care-și recunoaște greșalele sale și cere prin mine iertare de la Tine. Vindecă-l pe Israel, Doamne, vindecă-mi suspinul meu pe care-l port înaintea Ta pentru Israel și ajută-mă să port acest popor spre ziua Ta de slavă, Doamne Savaot, și

Tu, Fiule, una cu Tatăl întru lucrul Duhului Sfânt al vremii venirii Tale, Doamne.

— **O**, Verginico, iubirea ta e mare, tată, iar Eu sunt în iubirea ta. O, de ar vrea Israel să învețe de la Noi iubirea Mea, măi Verginico! O, să se sfințească Israel, Verginico, și să învețe să petreacă cu îngerăș păzitor și nu altfel, măi tată, căci vai de cel slab de înger, măi Verginico! E mare lucrare să stea sub veghe Israel, că Eu îi văd pe fiii lui Israel cum ies de sub veghe și se poartă fără înger păzitor. Tu să le spui fiilor lui Israel, mereu să le spui că ascultarea este îngerul păzitor cel mai bun, cel mai văzut, cel mai de aproape, tată.

Binecuvântat să fie poporul lui Israel, iar tu, Verginico, să fii pasărea care-și adună puii sub aripi, că vremea de afară e vreme de moarte, iar fiii lui Israel să stea în Mine ca fii ai vieții. Sună, Verginico, peste Israel, sună mereu, și vom avea popor la venirea cea mare. Amin, amin, amin.

16/29 septembrie 1996

Sărbătoarea zămislirii sfântului Ioan Botezătorul

Închinare înaintea Domnului, în duh și în adevăr. Credința samarinenilor. Domnul Savaot va avea ziua Lui de slavă.

In fiecare zi de sărbătoare vin și te împrăpățez în dragostea Mea, Israele, copilul Meu. Vin, tată, vin, că tu ești mângâierea Mea. Vin să te învăț să te închini în Duhul Adevărului, căci duhul lumii nu mai știe ce este Duhul Adevărului, dar tu crezi în Scripturi și te faci duh și adevăr cu închinarea ta, căci tu, poporul Meu, ai Dumnezeu adevărat.

O, Israele, îți dau pacea Mea, fiule, căci pacea Mea îți aduce duh de mulțumire întru Dumnezeuul tău Cel adevărat. Pace ție, binecuvântatul Meu, Israele al Meu! Închină-te, Israele, lui Dumnezeu. Ia, fiule Israele, Duhul Adevărului, ia-L și învață de la El să te închini lui Dumnezeu. Amin. Când am vorbit la fântâna lui Iacov cu femeia samarineancă, tu știi ce am spus Eu atunci. Am spus că va veni ceasul când adevărații închinători nu se vor mai închina nici în muntele de închinare și nici în Ierusalim, ci în Duhul Adevărului, în Duhul lui Dumnezeu, în Hristos se vor închina Tatălui. Această Scriptură este mare, și taina ei este greu de înțeles chiar și pentru cei credincioși lui Dumnezeu. A venit ceasul să aibă Tatăl închinători adevărați, a venit ceasul să aleg un popor și să așeze peste el Duhul Adevărului, și în El să se închine Tatălui, căci Tatăl așa închinători voiește. A venit ceasul să te am pe tine, poporul Meu, căci te-am ales ca să te am și să crezi în Iisus Hristos, Care a venit din cer de la Tatăl, ca prin El să te închini Tatălui, măi Israele. Duh este Dumnezeu, duh și adevăr este Dumnezeu, căci Duhul lui Dumnezeu S-a făcut adevăr pe pământ, după cum este scris în Scripturi, că așa este scris: «Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între oameni».

O, ce înțeleaptă a fost femeia aceea samarineancă! Ce bine M-am înțeles Eu cu ea, că mare este darul înțelepciunii care vine de la credința în Dumnezeu, în Duhul lui Dumnezeu, Care a grăit și grăiește în prooroci. Ea așa Mi-a spus: «Doamne, părinții noștri s-au închinat pe acest munte, iar voi, iudeii, ziceți că în Ierusalim este locul de închinare». Și Eu i-am zis: «Femeie, o să vină ceasul, pentru adevărații închinători, că nici în muntele acesta, nici în Ierusalim nu se vor mai închina, ci în duh și în adevăr se vor închina Tatălui, că așa închinători voiește Tatăl. Voi vă închinați căruia nu știți, dar noi ne închinăm Căruia știm, căci din iudei vine

mântuirea, dar vine ceasul când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, căci Duh este Dumnezeu, și cei ce se închină Lui, se închină în duh și în adevăr». Ea era înțeleaptă și a înțeles despre ce adevăr al Duhului grăiesc Eu cu ea, și atunci a spus: «Știm că are să vină Mesia, Care Se cheamă Hristos, și Acela când va veni ne va învăța toate». O, și ce bucurie a fost pe ea când Eu i-am spus: «Acela sunt Eu, Cel ce grăiesc cu tine».

O, Israele, mare este darul înțelepciunii care vine de la credința cea sfântă în Dumnezeu. Tatăl astfel de închinători voiește, închinători care cred în adevăr, în Iisus Hristos, Care este adevărul, căci Duh este Dumnezeu, duh și adevăr, cuvânt și trup, după cum este scris: «Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi, și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia născut din Tatăl, plin de duh și de adevăr».

O, Israele, cât de frumoasă a fost vorbirea Mea cu tine, că multă vreme am vorbit Eu cu tine la această fântână, fiule, la fântâna cuvântului Meu, măi Israele. Ieșisem cu această fântână înaintea femeii din Samaria, ieșisem cu cuvântul Meu înaintea ei, și ce frumoasă a fost vorbirea Mea cu ea! Și apoi i-am dat apă din fântâna cuvântului Meu, i-am dat duh și adevăr, și s-a făcut în ea izvor de apă vie, că Eu așa i-am spus: «Cine bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta niciodată, și se va face în el izvor de apă vie», duh și adevăr se va face în el apa Mea cea vie. Ce frumos am vorbit Eu cu femeia aceea înțeleaptă, că Mi-a plăcut de înțelepciunea ei, de cunoștința ei, de credința ei în Iisus Hristos, despre Care scria în prooroci că va veni. Eu la fântână M-am întâlnit cu ea, și vorbind despre fântână, am ajuns s-o fac să știe ce este fântână, și ce este apă, și ce este duh și adevăr, măi Israele, și tot așa voiesc să te învăț și pe tine, fiule Israele, ca să te deprinzi, fiule, să știi ce înseamnă închinare Tatălui în duh și adevăr.

Dă-Mi, Israele, dă-Mi, tată, să beau și să Mă pot înțelege cu tine ca și cu femeia samarineancă, fiule Israele. I-am zis: «Dă-Mi să beau din cofița ta». Iar ea a zis: «Tu ești iudeu, eu sunt samarineancă, și iudeii nu sunt prieteni cu samarineții; cum zici Tu: „Dă-Mi să beau“?». Iar Eu i-am zis: «De ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și pe Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau“, ai fi cerut tu de la El, și ți-ar fi dat apă vie». Lucram peste ea ca să-i deschid înțelepciunea și cunoștința, că era înțeleaptă, și ea Mi-a zis: «Doamne, fântâna e adâncă, și nici n-ai vas ca să scoți apă. De unde ai Tu apa cea vie? Oare, ești mai mare ca părintele Iacov, de la care avem fântâna aceasta din care a băut el și fiii lui și turmele lui?». Atunci i-am zis așa: «Oricine bea din apa aceasta, iarăși însetează și iarăși bea când însetează, dar cel ce bea din apa pe care Eu i-o dau, apa Mea se face în el izvor de apă, care curge spre viață veșnică». Eu lucram peste ea cu izvorul cuvântului Meu, ca să înțeleagă cine sunt, căci avea putere de credință și de înțelepciune, iar ea a înțeles vorbirea Mea și a zis apoi: «Doamne, dă-mi să beau din această apă, ca să nu mai însetez și nici să mai scot apă de aici». Și atunci am curățit-o de păcatele pe care i le-am spus, și ea a văzut în Mine un prooroc și M-a întrebat de închinare, căci voia să se închine lui Dumnezeu și să fie a lui Dumnezeu. Așa a zis: «Părinții noștri se închinau pe muntele acesta, iar voi ziceți să ne închinăm în Ierusalim». Ea voia să priceapă cum să se închine Tatălui, și Eu i-am descoperit închinarea cea adevărată și i-am spus: «Tu, femeie, să crezi că vine ceasul că nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui, căci voi vă închinați căruia nu știți, iar noi ne închinăm Căruia știm, fiindcă din iudei este mântuirea. Dar vine ceasul când adevă-

rații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, căci așa închinători voiește Tatăl. Dumnezeu este Duh, și dacă I se închină cineva, în duh și în adevăr trebuie să I se închine». Iar când femeia lua aminte la cuvintele vieții, și-a adus aminte de prooroci și a zis: «Știm că are să vină Mesia, Care Se cheamă Hristos, și când va veni, ne va vesti nouă toate». Iar când am auzit că ea a vorbit despre Mine, i-am zis: «Eu sunt Acela, Eu, Cel ce vorbesc cu tine». M-am descoperit ei, ca să știe că am venit și că o învăț. Și au venit ucenicii Mei cu merinde și M-au văzut cu ea și s-au mirat că vorbeam cu o femeie, dar nu M-au ispitit ce fac, iar ea a lăsat acolo cofița ei și s-a dus în cetatea ei și le-a spus la mulți să vină la fântâna din Sihar, ca să-L vadă pe Hristos. Și au venit samarinenii la fântână către Mine, și Eu n-am mai voit să mănânc, căci ucenicii Îmi ziceau: „Mănâncă, Doamne“. Dar mâncarea Mea era atunci să fac voia Tatălui, Care M-a trimis din cer să fac lucrul Lui, și le-am zis de lucrul secerișului și de plata celor ce seceră, care primesc plată și strâng roadă spre viață veșnică și se bucură împreună cu cel ce seamănă, căci unul este semănătorul, și altul secerătorul. Cel ce seceră nu este ca cel ce seamănă. Cel ce seamănă, acela muncește mult, iar cel ce seceră intră în munca celui ce seamănă și se trudește peste hotă semănată, și bucuria celor doi este laolaltă, căci la Dumnezeu este iubire, este plată peste secerători, căci ei încheie lucrul și strâng rodul spre viață veșnică și se bucură cu cel ce seamănă, secerătorul cu semănătorul.

Așa au primit samarinenii pe Hristos, măi Israele. Așa a fost venirea Mea spre ei, așa ca și spre tine, Israele, căci am lucrat cuvântul vieții, l-am semănat peste femeia aceea care a venit la fântâna din Sihar, și au venit acolo cei din Samaria, au venit pentru credința cea mărturisită de femeie, și M-au luat în casa lor, și au crezut pentru cuvântul Meu, nu numai pentru că le spusese femeia aceea credincioasă. Cuvântul Meu este fântână de apă vie, și cine bea din el, se face în el izvor de apă, care curge spre viață veșnică. O, ce frumoasă a fost credința samarinenilor, căci ei au crezut prin cuvântul Meu, nu prin vederea puterii Mele dumnezeiești, nu prin vederea semnelor și a minunilor, ci prin cuvânt și prin credința lor în prooroci și în părinți.

O, să nu te superi, poporul Meu. Eu știu că tu știi Scriptura, dar vin să ți-o deslușesc ca să știi tu de la Mine cuvântul ei, cuvântul Meu, măi Israele, căci prin această Scriptură vorbeam Eu atunci de cuvântul Meu de azi, care este peste tine, de fântâna Mea de azi, căci așa am zis: «Cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor care va izvorî spre viață veșnică». Izvorul sunt Eu, căci cuvântul este izvorul, așa cum a zis femeia când a zis: «Știm că are să vină Hristos, Care ne va învăța toate. Dă-mi, Doamne, această apă, ca să nu mai însetez!».

Israele, Israele, duh și adevăr este Dumnezeu. Eu sunt Duhul și Adevărul; Eu, Cel ce am venit de la Tatăl, din Duhul Sfânt și din Fecioară, iar adevărații închinători se vor închina întru Mine, Care sunt duh și adevăr. Spuneam atunci ucenicilor Mei: «Orice veți cere de la Tatăl în numele Meu veți primi, căci până acum n-ați cerut în numele Meu. Acum cereți, și veți primi în numele Meu, și nu zic că Tatăl vă va da în numele Meu, căci Însuși Tatăl vă iubește, pentru că ați crezut în Mine, Cel ce am venit de la Tatăl». Așa i-am spus samarinencii: Duh este Dumnezeu, și cel ce se închină Tatălui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr, nu în muntele de închinare sau în Ierusalim, ci în Hristos, Fiul Tatălui, Care

S-a făcut duh și adevăr între oameni, precum este scris: «Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi, și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia născut din Tatăl, plin de duh și de adevăr». Cuvântul S-a făcut trup, Duhul S-a făcut adevăr, iar adevărații închinători se închină Tatălui în duh și în adevăr, și orice vei cere de la Tatăl în numele Meu și din Mine, Israele, vei primi, fiule. De aceea îți spun Eu mereu: Mi-e dor de Mine în tine. De aceea îți spun Eu ție că vin mereu și te întrupez în trupul Meu cel sfânt, căci Eu sunt Fiul înțelepciunii lui Dumnezeu, și am venit să Mă fac Dumnezeu în om, ca să aibă omul înțelepciune.

Se duce lumea la Ierusalim să se închine. Lasă, tată, să se ducă unde vrea, iar tu, Israele, închină-te în duh și în adevăr, în numele Meu închină-te Tatălui, că am pus peste tine numele lui Dumnezeu și te-am închinat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, te-am închinat lui Dumnezeu când te-am născut din cuvântul Meu și te-am miluit ca pe un întâi-născut, după cum este scris: «*Domnul miluiește pe poporul care se cheamă cu numele Său, pe Israel pe care cu întâiul-născut l-a asemănat*». Închină-te, Israele, în duh și în adevăr, în Hristos, fiule scump, că te-am numit Ierusalim, cetate a odihnei Mele te-am numit.

O, fii ai Ierusalimului, fiți, tată, închinători adevărați, în duh și în adevăr, că nimeni nu înțelege această Scriptură care nu este o bolboroseală, cum fac mulți din cei ce se zic că sunt ai Domnului, căci această Scriptură este Hristos vestit de El Însuși, Duh și adevăr, cuvânt și trup, căci Cuvântul S-a făcut trup, și iată minune mare la capătul tainei cea în Hristos, căci trupul S-a făcut cuvânt, și Se face cuvânt și Se împarte oamenilor, Se împarte și nu Se desparte, Se rupe și Se împarte și nu Se desparte, Se mănâncă și nu Se împuținează, și sfințește pe cei ce iau pe Mielul lui Dumnezeu spre viață veșnică, iar cel ce crede în Mine are viață veșnică. Amin.

O, iubitul Meu popor Israel, o, Ierusalime, am zis ție, fiule, să te duci pe calea sfintelor Scripturi, ca să vezi și să crezi și să înțelegi lucrarea cuvântului Meu, care vine din cer și te hrănește pe tine azi, poporul Meu născut din cuvântul cel venit pe nori până la tine, Israele. Am zis celor ce te păstoresc pe tine în Mine să-ți deslușească lucrarea cuvântului Meu care vine din Scripturi, fiule. Dar vin și Eu, vin să-ți deslușesc Scriptura cea despre adevărații închinători în duh și adevăr, căci Tatăl așa închinători dorește. Te dorește Tatăl întru Mine, poporul Meu iubit. Mă dorește Tatăl în tine, Ierusalime scump, căci te-am numit Ierusalim, poporul Meu, nou Ierusalim te-am numit, și voi așeza peste tine o taină mare și frumoasă, Ierusalime, o zi frumoasă între zilele cerului pe pământ, și ziua aceea se va numi «cetate a slavei», după cum este scris că «*În zilele din urmă, muntele templului Domnului, cetatea odihnei Domnului se va ridica peste vârful munților, și multe popoare vor veni, ca râul vor veni și vor grăi: „Veniți, veniți, popoare, să ne închinăm casei Domnului, ca Domnul să ne învețe căile Sale și să umblăm pe ele!”*», *căci din Sion va ieși legea Domnului, și cuvântul lui Dumnezeu va ieși din Ierusalim, cetatea odihnei Domnului, căci Domnul va da legile Sale la popoare nenumărate, și toți vor zice: „Veniți să umblăm în lumina Domnului!”*. Ochii celor semeți se vor smeri, și numai Domnul va fi slăvit în ziua aceea, căci Domnul Savaot va avea ziua Lui», ziua Lui de slavă, iar ziua aceea se va numi «cetate a slavei», după cum este scris despre cetatea odihnei Domnului. Mi-e dor de ziua Mea de slavă, Ierusalime, poporul Meu, căci Tatăl Se va slăvi în Mine, și de aceea îți zic: Mi-e dor de Mine în tine, și mereu vin să te în-

trupez în trupul Meu cel sfânt, și nimeni nu știe ce este această taină.

Fiilor unși în grădina cuvântului Meu, vă voi da înțelepciune, fiilor scumpi, ca să dați lui Israel priceperea și credința care vine din Scripturi, fiilor, căci Eu sunt în voi duh și adevăr, cuvânt și trup, trup și cuvânt sunt în voi și prin voi, căci această taină este lucrarea care vă poartă în sânurile ei, în sânurile cerului.

Israele, copile Israele, închină-te Tatălui în duh și în adevăr, căci Tatăl așa închinători dorește. Cu tine grăiesc nu ca și cu femeia samarineancă. Cu tine grăiesc grăire înaltă și deslușită, căci a venit ceasul adevăraților închinători în duh și în adevăr, în Hristos, fiule mic, născut din cuvântul Meu cel de azi. Să nu uiți, poporul Meu, că Mi-e dor. Să nu uiți, fiule, că Mi-e dor de Mine în tine. Să nu uiți că mereu Mi-e dor, să nu uiți. Mi-e dor de duh și de adevăr în tine, și vor veni la tine noroade însetate după Dumnezeu, așa cum se duce lumea la Ierusalim să se închine. Dar lumea se închină căruia nu știe, iar tu și cu Mine ne închinăm Căruia știm, căci tu știi de la Mine ce este Scriptura Mea care spune despre închinătorii cei adevărați, care se închină Tatălui în duh și în adevăr, în Mine, Israele, căci Tatăl în Mine este. Eu sunt Cuvântul Tatălui, căci Tatăl grăiește în Mine, fiindcă Eu am venit să fac voia Tatălui, a Celui ce M-a trimis. Așa și tu, poporul Meu, să faci voia Mea, căci Eu sunt în Tatăl, și de la Tatăl sunt Duh și adevăr înaintea ta și în tine, fiule.

O, fiilor unși în grădină, vă binecuvintez înțelepciunea, căci am stat de vorbă cu voi la fântâna cuvântului Meu, iar cuvântul Meu se va face din voi izvor de apă curgătoare, din care vor bea mulți și se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, căci Tatăl așa închinători dorește. Amin, amin, amin.

23 septembrie/6 octombrie 1996

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Păstorul Cel bun este mângâierea oilor. Sfânta Virginia își ține treaz poporul. Maica Domnului lasă acoperământ peste popor pe Fiul ei, Domnul Cuvântul.

Eu sunt Păstorul Cel bun. Eu sunt, Israele. Eu sunt, fiule, Cel ce vin la tine și Mă fac cuvânt în tine, că vreau să te întăresc pe temelia ta, fiindcă am venit din cer de la Tatăl să zidesc veacul cel nou pe care l-am promis prin Scripturi. Eu sunt Păstorul Cel bun. Păstorul cel bun intră prin ușă în staulul oilor, și acestuia portarul îi deschide, și oile ascultă de glasul lui, și el își cheamă oile pe nume și le paște, și oile merg după el, căci cunosc glasul lui. Eu sunt ușa oilor, și am și alte oi care nu sunt din staulul acesta, și trebuie să le aduc și pe acestea, ca să audă glasul Meu și ca să fie o turmă și un păstor, că pentru aceasta M-a trimis Tatăl. Israele, Israele, păstorul cel bun intră, și portarul îi deschide, și oile ascultă glasul păstorului, căci păstorul cel bun nu sare pe deasupra.

Sunt în porți. Ridicați-vă, voi, porți, ca să intre Păstorul Cel bun și ca să-Și pască turma. Nu am venit singur, Israele. Am venit cu sfinții, fiule. Am venit cu mama Mea Fecioara și cu sfinții. Israele fiule, am venit cu Verginica, fiule Israele, că am făcut din ea ușa prin care intram ca să te păstoresc ca un Păstor bun. Am venit cu ușa, am venit cu Verginica, în care M-am sălășluit ca să fiu ușă pentru oi, după cum este scris: «*De va intra cineva prin Mine, se va mântui și va intra și va ieși și pășune va afla*».

Mă așez cu pacea Mea înaintea ta și peste tine, poporule al cuvântului Meu. Am venit cu pășune, tată, am venit cu masă cerească la tine, că vreau să te văd mâncând din Mine, căci Eu sunt trup și cuvânt pe masa ta, Israele. Te hrănesc din Mine, poporul Meu. Eu sunt Păstorul Cel bun, fiule, și te hrănesc cu Mine, fiindcă păstorul cel bun își pune viața pentru oi, se dă jertfă pentru oi. Îmi pun trupul și duhul înaintea ta, ca să mănânci, poporul Meu, căci Eu sunt trup și cuvânt pe masa ta. Păstorul cel bun își pune viața pentru oi, nu ca cel plătit care, dacă vede lupul, fuge și lasă oile, ca un fur, căci cine nu intră pe ușă, acela este fur și tâlhar pentru oi.

Vin cu Verginica, Israele, căci M-am făcut în ea ușă pentru tine, poporul Meu, și intru pe ușă la tine și te păstoresc, și acum intră ea prin Mine la tine, ca să te păstorească cu Mine, cu cuvântul să te păstorească, poporul Meu, căci Verginica este cuvântul Meu, precum Eu sunt Cuvântul Tatălui. Verginica este trâmbița Mea, și Eu sunt trâmbița ei. Ea este cuvântul Meu, și Eu sunt cuvântul ei.

O, Verginico, Noi peste porți nu sărim, că păstorul cel bun nu sare pe deasupra. Suntem în porți, Verginico, și portarii Ne aud și Ne deschid, și Noi intrăm. Intrăm cu sfinții, căci Eu așa vin, că e vremea să vin, să vin cu sfinții, după cum scrie că *«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi»*. Intrăm, Verginico, cu sobor de sfinți, iar tu ești trâmbița Mea, trâmbița cea dinaintea arătării slavei Mele, căci când va trâmbița al șaptelea înger, se va vedea săvârșită taina lui Dumnezeu, și la această arătare lucrăm Noi, Verginico, dar omul veacului acesta, înțeleptul veacului acesta nu știe, tată, nu știe tainele lui Dumnezeu. El știe alte taine, știe să se uite la cele ce am făcut Eu și să zică la lume că le-a făcut el, că le-a găsit el, și își paște oile sale cu cele nefăcute de el, căci el nu intră pe ușă, fiindcă Unul este Păstorul Cel bun, Care intră pe ușă și nu sare pe deasupra. O, Verginico, trâmbița Mea, Eu te fac cunoscută pământului că ești trâmbița Mea, căci am grăit prin tine la început și am spus că tu vei hrăni multe mulțimi cu pășunea Mea cerească, și iată, Eu te fac pe tine cuvânt peste mulțimi, ca să împlinesc făgăduințele Mele, ca să știe mulțimile ce înseamnă Scripturile și împlinirea lor. Tu ești în Mine, acesta este locul tău, locul de unde grăiești peste Israel, izvorul de unde izvorăște cuvântul tău peste Israel.

— **E**u, Doamne, sunt purtată de sânul Tău, de Duhul Tău, căci Tu ești ușa pe care eu intru ca să-mi îngrijesc poporul și ca să-l ai Tu de popor, că nici un păstor care are oi nu voiește să-Ți dea Ție turma și munca; zice că e turma lui, munca lui, așa zice. Dar eu zic ca Tine, că și Tu zici că Îi dai Tatălui munca Ta, turma Ta, și Te supui Tatălui cu tot cu agoniseala Ta, Doamne. Eu zic ca Tine, Doamne, că pentru Tine m-am trudit ca să nasc în dureri acest popor și ca să ai, Doamne, popor, că iată, Îți trebuie popor, ca să ai la ce să vii pe pământ, ca să-Ți săvârșești taina Ta cerească despre care scrie în Scripturi, taina cea din veac ascunsă și neștiută, dar acum știută, Doamne. Tu ești taina, Tu, Doamne, Cel ce ai venit de la Tatăl și din Fecioară Om între oameni, Duh și adevăr, cuvânt și trup, trup și cuvânt, Doamne, căci astăzi ești trup și cuvânt peste acest popor pe care Ți l-am născut în dureri, Doamne. O, să nu uiți de durerile mele, să nu uiți că mi-am pus viața pentru oile acestui popor, Doamne, căci păstorul cel bun își pune viața pentru oi.

Tu m-ai ajutat, Doamne, să iubesc pe poporul Tău, și eu l-am iubit și de pe pământ, și îl iubesc și din cer, că Tu și acum mă ajuți să-l iubesc și să-l păstoresc, ca să ai popor bine crescut la venirea Ta cea mare, cea văzută, Doamne. Venirea Ta e mare și acum, că iată cum vii, și eu văd, Doamne, căci

sunt în venirea Ta cu sfinții, dar nu văd ochii cei ținuți încă să vadă până când ochii celor care văd nu vor mai fi închiși, că mare și slăvită este venirea Ta cu sfinții slavei Tale. Venirea Ta e mare, Doamne; au trecut două mii de ani peste ea. Venirea Ta are două mii de ani, și omul nu vede slava Ta cu care ai venit și cu care ești venit și pe care o vei lăsa să se vadă, dar omul nu înțelege ce înseamnă Dumnezeu. O, vino, Doamne, cu minune mare pe pământ, ca să înțeleagă omul ce înseamnă Dumnezeu! Vino, vino și Te fă văzut și Îți fă văzută venirea, ca să înțeleagă omul ce înseamnă Dumnezeu în cer și pe pământ, de la început și până la sfârșit, după cum este scris: *«La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul»*, iar la sfârșit este scris de cer nou și de pământ nou, Doamne, făcute de Tine, căci Tu ești începutul și sfârșitul, Tu ești Alfa și Omega, Tu ești Cel ce ești și Cel ce erai și Cel ce vii, Doamne. Eu sunt martorul Tău din cer, precum am fost și pe pământ în vremea trupului meu cu Tine. Eu Te mărturisesc poporului meu, și lumii Te mărturisesc, Doamne. Mărturisesc taina Ta, Doamne, că timp nu mai este; el a fost, dar nu mai este, după cum este scris că *«Timp nu va mai fi, ci în zilele când va grăi al șaptelea înger, când va fi să trâmbițeze, atunci săvârșită va fi taina lui Dumnezeu, așa cum a vestit prin prooroci»*.

Eu am fost trâmbița cea dinaintea Ta, Doamne. Eu Ți-am pregătit calea Ta, calea cuvântului Tău peste tot pământul. Până acum grăiaii poporului Tău pe care l-ai născut din Duhul Tău și din mine, din cuvântul Tău în mine, Doamne, dar acum grăiești mulțimilor de pe pământ, căci cuvântul Tău și glasul Tău merg peste neamurile pământului, și taina Ta se vestește întru săvârșirea ei, întru venirea Ta, Doamne, căci săvârșirea tainei Tale este venirea Ta peste pământ. O, Tu ești Cuvântul lui Dumnezeu, Tu ești Cuvântul Tatălui. Tu ești Cel ce ai venit de la Tatăl la oameni, din Duhul Sfânt și din Fecioară ai venit și Te-ai făcut duh și adevăr, cuvânt și trup, și iată, din trup Te faci cuvânt, și ești trup și cuvânt, căci numele Tău la cea de a doua Ta venire este: Cuvântul lui Dumnezeu. Tu ești Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, Care vii și păstorești ca să-Ți aduni oile în staul, că ai și alte oi care nu sunt din staulul acesta, și voiești să le aduni și să fie o turmă și un păstor. Iar eu îmi voi ține treaz poporul, ca să Te poți face cuvânt în el, Doamne, cuvânt peste toate neamurile de pe pământ, ca să se audă până la toate marginile că Tu păstorești și Îți aduni oile în staul, ca să fie o turmă și un păstor. Amin.

O, poporule al Domnului și al meu, auzi tu ce grăiesc eu cu Domnul? Eu îți aduc alifie pentru ochi, ca să vezi pe Dumnezeu întru venirea Sa, că ai scris pe creștetul tău numele lui Dumnezeu și numele cetății lui Dumnezeu, numele Noului Ierusalim care se coboară din cer, de la Dumnezeu, și numele cel nou al Domnului. Numele cel nou este Cuvântul lui Dumnezeu, acesta este numele tău cel nou, poporul meu, și să lucrezi această lucrare, Israele. Să fii credincios, ca să fii iesle Cuvântului lui Dumnezeu, fiule Israele. Tu ești ieslea în care Se naște Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul Tatălui, Care este Fiul lui Dumnezeu, poporul meu. Eu vin cu Domnul, și mărturisesc din cer peste tine, iar tu să mărturisești pe pământ taina cea din veac ascunsă, pe care nici îngerii n-au știut-o, Israele.

O, Israele, poporul meu, poporule copilul meu, să se întărească peste tine lucrul îngerilor păzitori, iar tu să întărești la rândul tău lucrarea îngerilor cei buni, ca să vadă îngerii tăi păzitori fața lui Dumnezeu, fiule din Israel. Dă-le de lucru, Israele. Dă-i, fiule Israele, de lucru îngerului tău cel păzitor, că dacă are cu ce să se ducă de la tine la Dumnezeu, se duce

mereu și vede fața lui Dumnezeu, precum scrie în Scripturi despre cei ai căror îngeri păzitori văd pururea fața Domnului. O, eu ți-am spus, fiule: «*Vai de cel slab de înger!*». Ce, oare, înseamnă ce ți-am spus eu? O, să nu fii sărac de viață duhovnicească, fiule Israele. Tu să fii mereu un copil care păzește și face mereu faptele lui Dumnezeu pe pământ, ca să se întărească în tine și lângă tine îngerul tău cel păzitor, cel bun, îngerul Domnului, fiule. Nimic nu rămâne fără să nu ajungă la Domnul, dar să nu-i dai prilej îngerului rău să vadă fața Domnului ducându-se cu cele rele ale tale, căci ziua și noaptea el caută să ducă la Domnul pără asupra ta, după cum este scris, dar Domnul îl va arunca de la fața Sa, căci tu vei sluji lui Dumnezeu ziua și noaptea, fiule scump, iar îngerul cel păzitor al tău va vedea fața Domnului și îți va aduce putere și iubire de la Dumnezeu peste tine, și tu vei sta înaintea Domnului tare de înger și nu slab de înger.

Să se întărească peste tine lucrarea sfinților, poporul meu, căci rugăciunile lor au înmulțit mila lui Dumnezeu pentru tine, Israele. Dacă te rogi unui sfânt făcând voia lui Dumnezeu, îi dai sfântului îndrăzneală la Domnul pentru cererile tale, Israele. Roagă-te și la mine ca să mijlocesc pentru tine la Dumnezeu, că sfinții, Israele, mă au în fața lor și se poartă după mine pentru tine, poporul meu, ca să fii tu ajutat și întărit de sfinți și de îngeri, fiule. Eu te ajut după statura ta, fiule. Eu te mângâi sau te mustru după statura ta, și te rog, fiule, să stai bine așezat în statură duhovnicească și să fii tare de înger, ca să vadă îngerul tău fața lui Dumnezeu ziua și noaptea, pururea s-o vadă, că el pe tine te duce înaintea lui Dumnezeu. Stai înaintea lui Dumnezeu, fiule din Israel, stai bine și cu temere de Domnul și cu luare-aminte la Domnul, fiule. Să nu treci pe lângă învățăturile mele, să nu treacă învățăturile mele pe lângă tine. Să treci tu prin ele, și să treacă ele prin tine, și să le faci ființă peste tine, ca să fii tare de înger, fiule scump, căci îngerii, Israele, stau pe lângă tine ca să audă cuvântul lui Dumnezeu din gura lui Dumnezeu și din gura ta, poporul meu, căci la auzul cuvântului lui Dumnezeu se strânge cerul ca să asculte. Ia, fiule, binele și pune-l peste tine și lucrează-l, căci cerul se strânge pe lângă tine ca să-L vadă pe Dumnezeu, căci unde este Domnul, acolo este și cerul, poporul meu; unde este stârvul, acolo vin vulturii ca să se hrănească.

Mergeau apostolii pe cale și vorbeau cuvântul lui Dumnezeu, și Domnul S-a apropiat de ei și le-a tâlcuit Scripturile cele despre El, și apoi S-a dus cu ei și a frânt pâinea și S-a făcut cuvânt și Trup pe masa lor, și apoi S-a dus întru Tatăl, ca să fie în Tatăl cu ei, cu apostolii, fiule.

O, să te îndeletnicești cu cuvântul lui Dumnezeu, fiule, să-l iei și să-l rumegi. Să iei Scripturile cele de până acum și pe cele de acum și să grăiești din ele, că Domnul Se apropie să ți le tâlcuiască, fiule. Vine Domnul să tâlcuiască Scripturile cele de până acum și pe cele de acum, căci Scripturile sunt făcute de cuvântul lui Dumnezeu, rostit oamenilor care au fost purtați de Duhul Sfânt, de cuvântul lui Dumnezeu, fiilor.

Poporul meu, să fii tare de înger, Israele, să fii voia Domnului pe pământ, ca să Se apropie Domnul și sfinții și îngerii, și ca să coboare cerul pe pământ, și ca să fie cerul văzut cu tine în zi cerească, și să vină ziua Domnului, Israele. Ziua Domnului este cu tine. Sărbătorile sfinților serbează cu tine, Israele. Vine Domnul, fiule, vine să serbeze în tine pe mama Fecioară, vine cu sobor de sfinți și cu Fecioara mamă.

Să fie atenție în porți! Să fie veghe înaintea cuvântului lui Dumnezeu, care vine să se nască în ieslea sa, în grădina sa. Domnul Se face cuvânt, sfinții se fac cuvântul lui Dumnezeu.

O, fii ai grădiniței Domnului, stați atenți în porți, întăriți veghea în porți, vegheați venirea Domnului la Israel. Viața voastră este Dumnezeu. Vegheați peste viața voastră, că și îngerii veghează, și sfinții veghează, și Domnul veghează, fiilor. Vegheați și voi, vegheați venirea Domnului la voi. Tot poporul Israel să vegheze venirea Domnului la poporul Său, căci din venirea Domnului la tine iau neamurile pământului ca să învețe venirea Domnului pe pământ.

Iar Ție, Doamne, Îți dau slavă întru venirea Ta, din mijlocul sfinților Îți dau slavă, că Tu ești Cel slăvit de cer și de pământ întru a Ta venire. Vino cu sfinții, vino cu îngerii, vino, Doamne, la Israel și fă-l tare de înger pe Israel, că mare este mila Ta și puterea Ta și bunătatea Ta, bunule Păstor.

— **E**u sunt Păstorul Cel bun, Verginico. Cel bun își pune viața sa pentru oi. Cel fur și tâlhar este păstorul care, când vede lupul venind spre oi, el fuge să-și scape viața sa. Eu sunt Cel bun, Care-Și dă viața pentru oi, Care-Și dă Trupul și Duhul pentru hrana oilor, că asta înseamnă că Își dă viața pentru oi. Păstorul Cel bun Se face hrană pentru oi, Se face mană din cer pentru oi, și oile au pășune și cunosc gustul și glasul Păstorului și merg după Păstor. Eu sunt Păstorul lui Israel, Verginico. Eu sunt Păstorul Cel bun, și oile ascultă glasul cuvântului Meu. Amin.

*

Eu sunt calea, adevărul și viața. Eu sunt Păstorul Cel bun, Care Mi-am pus viața pentru oi. Păstorul Cel bun nu sare pe deasupra ca să intre în staulul oilor sale. Eu sunt Păstorul lui Israel, și porțile se ridică, și Eu intru, ca să aibă Israel pășune.

Eu sunt pacea ta, Israele, poporul Meu, Eu sunt mângâierea ta, și tu ești mângâierea Mea, Israele. Ne adunăm laolaltă, Eu cu tine, și tu cu Mine, ca să serbăm ziua cerului pe pământ. Eu sunt ziua ta de serbare, Eu și cu cerul Meu de sfinți și de îngeri. Se mângâie cerul cu tine, poporul Meu. Tu ești mângâierea cerului, căci cerul este plin de mângâiere pentru tine. Duhul Sfânt Mângâietorul, pe Care Eu ți-L dau de la Tatăl, primește-L și mângâie-te cu El, că Eu la ai Mei L-am făgăduit încă de când M-am dus în Tatăl după ce M-am ridicat prin înviere. Duhul Sfânt Mângâietorul, Duhul Adevărului, Acela cuvintează peste tine din Mine, Acela ia din al Meu și îți vestește ție mângâiere, poporul Meu. Te-am născut și te-am crescut din Duhul Sfânt Mângâietorul, Israele, și ca un Păstor bun te-am hrănit cu viața Mea, căci păstorul cel bun Își pune viața pentru oi, se face hrană pentru oi, se face pășune pentru oile Sale, se face mângâiere pentru oi păstorul cel bun. Am și alte oi care nu sunt din staulul acesta, și pe acelea voiesc să le strig, ca să se adune în turma Mea, ca să aibă păstor pe Păstorul Cel bun, Care Își hrănește oile cu viața Sa, ca să aibă ele viață veșnică, precum are Păstorul Cel bun. O, nici un păstor de pe pământ nu-și pune viața pentru oi. N-o pune nici pentru Dumnezeu, dară pentru oi nici atât n-o pune. Numai Eu Mi-am pus viața Mea pentru oile Mele.

Israele, Israele, îți spun ție, poporul Meu, ca să audă turmele de pe pământ. Orice fel de turmă să audă glasul Păstorului Cel bun. Cel ce intră prin ușă, acela este păstorul oilor, iar cel ce nu intră prin ușă în staulul oilor, ci sare pe aiurea, acela este fur și tâlhar. Păstorul cel bun intră prin ușă, și oile ascultă glasul lui și merg după el, iar după un străin nu vor merge, ci vor fugi de la el, pentru că nu cunosc glasul străinilor. Eu sunt ușa, iar furul nu vine decât să junghie și să piardă, căci cel plătit și cel ce nu este păstor și ale cărui oi nu sunt ale

lui, fuge când vede lupul venind la oi, și lupul vine și risipește oile. Cel plătit nu are grijă de oi, și Eu voiesc să adun oile risipite, și va fi o turmă și un Păstor, și ele nu vor pieri în veac, și din mâna Mea nimeni nu le va răpi, căci Tatăl Mi le dă, și nimeni nu poate să le răpească din mâna Tatălui Meu, căci Eu și Tatăl una suntem. Eu sunt Păstorul Cel bun, și Unul este Păstorul Cel bun, Care-Și adună oile într-o singură turmă.

E glasul Păstorului Cel bun peste tine, popor al cuvântului Meu, ca să audă oile risipite și să cunoască glasul Păstorului Cel bun și să se adune la pășune, la glasul Păstorului să se adune și să se împlinescă o turmă și un Păstor, precum grăiește Scriptura. Amin.

Am venit la tine în zi de serbare, Israele. Mama Mea Fecioara își așterne peste tine ocrotirea sa, ca să fii ocrotit de ea și să-ți fie mamă mama Mea, iar tu să-i fii fiu, Israele, poporul Meu, precum Eu îi sunt Fiul.

O, mamă, acoperă-l pe Israel, ocrotește-l, ajută-l și dă-i mângâiere. Împarte-te lui Israel, ca să aibă mamă fiii lui Israel cel de azi. Cel de ieri nu M-a primit nici pe Mine, nici pe tine, dar cel de azi Ne este casă și ușă și masă, și mângâiere Ne este. Mângâie-l, mamă, pe Israel cel de azi, pe Israel cel român, că mare lucrare este să fie Israel român. Mare lucrare este să fie român cel ce crede în Dumnezeu și în glasul lui Dumnezeu, în cuvântul lui Dumnezeu. Împarte-te, mamă, dă-i lui Israel mângâierea, împarte mângâierea ta peste el, căci Fiul tău este în tine când te împarți.

— **O**, Fiule iubit al Tatălui și al meu, căci așa a venit Tatăl căutând spre smerenia roabei Sale. O, Fiule scump, mare minune este să fie Israel român, căci neamul român a început de la Tine, este născut din Tine, din apă, Duh și sânge este născut, din trupul Tău cel sfânt și din Duhul Tău a luat trup și duh, și s-a făcut neam cu Tine și cu mine, Fiule, și a fost închinat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și iată, acum pământul român este împărăția cuvântului Tău, care este asemenea aluatului unei femei, pe care femeia, luându-l, l-a ascuns în trei măsurile de făină până ce s-a dospit totul. Slavă Ție, Fiule iubit, că mă așezi în fața poporului Tău, căci Tu ești cuvântul meu.

Eu sunt cuvântul Fiului meu, Israele român, căci Fiul meu mi-a poruncit să împart peste tine duhul mângâierii, popor iubit de Fiul meu. Eu te acopăr cu harul meu, care este Fiul meu. Eu te acopăr cu mantia mea cerească și te ocrotesc ca și Fiul meu, Israele scump. Tu, fiule Israele, să nu uiți că neamul român este pildă despre împărăția cerurilor, pe care Dumnezeu voiește s-o arate în ființa ei peste România, căci țara aceasta a fost din trei țări într-o una, iar sămânța Fiului meu a fost pusă la crescut ca aluatul unei femei, pe care femeia l-a ascuns în trei măsurile de făină până ce s-a dospit totul și s-a făcut unul.

O, popor al Fiului meu, mi-a pregătit Fiul meu zi de bucurie, zi de serbare în mijlocul tău, și mi-a dat bucurie deplină să mă fac peste tine cuvânt în numele Lui, ca să te mângâi, și ca și eu să mă mângâi cu tine. Duhul mângâierii Fiului meu îl pun peste tine, și să pui și tu peste cei din cer duh de mângâiere, popor al cerului pe pământ, căci tu duci greul vremii, și Domnul știe că tu duci greul vremii pe pământ, și vine cerul cu duhul mângâierii la tine, vine cu cuvântul mângâierii, vine cerul la tine și te mângâie pe pământ, popor al Cuvântului lui Dumnezeu, Care este Fiul meu. Să nu te temi, să nu te temi, popor iubit de Dumnezeu. Tu să nu uiți că Tatăl datu-l-a Fiului meu toată puterea în cer și pe pământ, și din această putere a dat și celor ce sunt ai Lui, ca să calce

peste șerpii și peste scorpiile care mușcă pe pământ, dar nici o vătămare nu vor face acestea la cei ce au putere de la Dumnezeu ca să le calce și să le strivească. Tu să stai în duhul credinței, tu să te hrănești cu duhul mângâierii cerești, că vremea apasă pe pământ, și tu să fii mai tare ca vremea care apasă, tare ca Fiul meu, Care este întru tine, fiule din Israel. Tu să stai în Fiul meu, numai așa să stai, numai așa să poți, așa cum zicea apostolul că poate totul întru El, în Fiul meu. Locul tău să fie în Fiul meu, Care te întrupează mereu în trupul Lui cel sfânt, din care ia Duh și adevăr și te hrănește pe tine pe pământ, ca să fii din cer pe pământ, ca să fii din Fiul meu, Care este din cer și Care-ți este ție acoperământ. Acesta este acoperământul pe care l-am slobozit din văzduh peste apostoli. Fiul meu este acest simbol, Fiul meu este acoperământul tău în care stai și te adăpostești, popor iubit. Te acopăr cu Fiul meu. Ia acest cuvânt-simbol și fii credincios în cuvântul cel tainic, căci puterea mea e Fiul meu, precum El este puterea ta cu care El te-a încins ca să ai putere din puterea Lui, popor al Fiului meu.

Cere, și vei primi, cere duh de credință, Israele. Cere viață veșnică și să nu se împruțineze această avere a ta. Ia duh de mângâiere, care în dar se dă. Ia, și te așează în statură duhovnicească și cerească. Ia, Israele, ca să ai îndrăzneală la Dumnezeu. Caută mereu să arăți bine-crescut; caută, fiule și fiică din Israel. Statura ta duhovnicească, Israele, să-L arate pe Hristos pe pământ, ca să fie văzut de oameni, și să înțeleagă oamenii venirea Fiului meu în om pe pământ.

O, fiice din Israel, luați pe voi haină cerească, luați veșmântul Fiului meu, luați veșmântul meu și fiți cerești pe pământ, ca să fie cerul în voi pe pământ, ca să faceți pace între om și Dumnezeu, precum am făcut eu. Ce fericită eram eu pe pământ cu Dumnezeu! Luați în voi fericirea mea și aveți grijă de Fiul meu pe pământ, precum am avut eu. Eu pentru El am trăit și trăiesc. Așa și voi să faceți. Fiul meu este Cel mai frumos între oameni, și este Fiul Tatălui, Dumnezeu și Om este. Fiul meu S-a dus la Tatăl și a rămas cu oamenii prin cei iubiți ai Lui până la acest sfârșit al timpului omului.

O, fiice din Israel, luați aminte la pasul vostru pe pământ. Bucurați cerul și pământul, ca să aveți bucurie și duh de mângâiere de la Domnul. Beți din izvorul vieții și iubiți viața cerească pe pământ și izvorâți din voi viața Domnului și viața mea, ca să aibă viața pământul ca și în cer, și să se arate cer nou și pământ nou înaintea venirii cea văzută a slavei Fiului meu. Am zis că voi veni și vă voi învăța viața. Viața este Fiul meu, și voi veni și vă voi învăța.

O, Fiule al Tatălui și al meu, mă întorc în Tine, că am mângâiat pe poporul Tău și îl voi mai mângâia, după voia Ta, Fiule.

— **S**ă fii slăvită de Israel, mamă. Să fii mărită de viața lui Israel, căci viață îi dăm, ca să aibă pe pământ, că greu e pe pământ, și Israel duce greul, mamă, dar Eu îi măresc credința și mângâierea peste el, ca să aibă putere poporul Meu. Să fii slăvită de Israel, mamă, și să-l ajuți cu toate cele ce ai din Mine, precum și Eu îl ajut ca să-l am. E sărbătoarea ta, mamă, și te serbez cu Israel, ca să te bucur. Bucură-te, că bucuria va fi plata cea mare pe care o vom pune peste poporul celor credincioși ai Noștri. Bucură-te, mamă Fecioară, că și tu M-ai bucurat bucurând pe poporul Meu cu duhul mângâierii.

Iar tu, Israele, să stai înaintea Mea, că Eu te hrănesc din Mine, fiule Israele, și te ajut să cunoști tainele Mele cele de nepătruns, ca să fii mângâiat cu ele, poporul Meu, să te mângâi tu cu cele ce nu s-au suit la mintea omului, căci tainele

Mele sunt ascunse în ele, Israele, în Mine și în tine, căci Eu sunt în tine cu tainele Mele și cu lucrarea lor și cu mângâierea care vine din ele peste tine, ca să fii tu taina Mea între tainele Mele cele cerești pe pământ, Israele, taina Mea.

Eu sunt cu sfinții și cu mama Mea Fecioara, și cu Verginica sunt în tine, Israele, și serbez cu tine serbare de cer nou și de pământ nou, care vor dăinui înaintea Mea.

O, poporul Meu, să te îndeletnicești bine să stai înaintea Mea, și să cauți să cunoști taina ta, căci tu ești taină în Mine, poporul Meu. Eu te port în Mine, că pe pământ e greu pentru tine, și Eu te port în Mine ca să poți fi, poporul Meu. Eu suflu mereu peste tine din Mine și te am ca pe o taină scumpă, dar să fii umilit și aplecat înaintea Mea, că Eu sunt Păstorul tău, și tu ești supusul Meu. Stai supus în Mine, că și Eu tot așa stau în Tatăl, și vei fi asemenea Mie în iubirea ta. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 1996

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Iubirea de Dumnezeu Îl mărturisește pe Domnul, și este putere în om. Sfiala sfântă este blândețe. Rugăciune către îngerașul păzitor. Pacea sufletului Îl odihnește pe Domnul. Binecuvântarea peste corăbiuța cea nouă.

In numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa cobor Eu la Israel. Eu sunt Domnul lui Israel. Amin. Cobor cu glas dulce și cu grai dulce, cobor în cartea lui Verginica, cobor cu Verginica în cartea ei, că ea se face carte în Israel.

Eu așa ți-am spus, Verginico, să te faci carte, tată, și să fii cu poporul așa cum Eu sunt cu el și îl păstoresc ca un păstor bun. Iată, lucrăm, Eu în tine, și tu în Mine, că mereu trebuie hrănit acest popor. Israel nu mai poate fără hrană din cer, căci celui ce crede în Mine trebuie să-i dau apă vie, îi dau izvor care izvorăște spre viață veșnică, din care mulți vor bea și vor avea viață veșnică. Eu sunt viața veșnică, Verginico. Eu sunt mântuirea și iubirea, și nu înțelege nimeni atât cât ar fi să înțeleagă pe Dumnezeu. Cel ce crede în Mine are viață veșnică, și viața veșnică Eu sunt. Omul nu știe ce este mântuirea, că dacă ar ști, ar căuta-o, Verginico. Dar, oare, Israel știe ce este mântuirea? Cine știe ce este mântuirea, acela o caută și o găsește și o pune peste el și o ia în el, și din ea se face izvor de apă vie, care curge din gura lui spre viață veșnică peste mulți, Verginico. O, să-ți aduci aminte și să-și aducă poporul aminte că Eu am spus în cartea acestei lucrări că tu să te păstrezi pentru Mine, fiindcă va fi să hrănesc prin tine mulțimi multe cu cuvântul Meu, Verginico. Și iată, toate trec și nu mai sunt, dar cuvântul Meu vine și se împlinește și rămâne împlinit în ființa sa, iar ființa sa nu are sfârșit. Toate trec și nu mai sunt încă de la făcutul lor, căci cele ce nu sunt veșnice, acelea nu sunt. Veșnic e numai Dumnezeu și viața Sa și mântuirea Sa cu fiii ei, Verginico. Veșnice sunt toate cele ce se nasc din lucrarea mântuirii, dar omul nu știe ce este mântuirea, căci cel ce știe ce este ea o pune peste el și o ia în el și stă ceas de ceas în ea, în lucrarea mântuirii, Verginico.

Cobor cu glas dulce și cu grai dulce, cu grai mântuitor cobor și îți fac intrare în Israel, Verginico. Tu ești trâmbița Mea, tată, și pe tine trebuie să te cunoască și să te audă tot pământul când suni, că e scris că trâmbițele sună, și Domnul vine la trâmbița cea care vestește săvârșirea tainei lui Dumnezeu pe pământ și în cer, că scris este în Scripturi: «*Domnul dumnezeilor a grăit și a chemat pământul. Domnul strălucit*

va veni și nu va tăcea; chema-va cerul de sus și pământul, ca să judece pe poporul Său. Ascultă, poporul Meu, și îți voi grăi ție, Israele, și îți voi mărturisi că Eu sunt Dumnezeul tău, amin». Iată, Israele, așa scrie în Scripturi, fiule Israele, și Eu trebuie să împlinesc Scripturile, fiule.

Verginico, Verginico, tu M-ai ajutat la împlinirea Scripturilor, tată. Să Mă ajute și poporul tău, că Eu sunt Dumnezeul lui, Verginico.

— **O**, ce dulce e glasul Tău și graiul Tău, Doamne, că Tu așa m-ai îmbiat mereu de am făcut voia Ta pe pământ, căci Tu când îplinești Scripturile Tale, lucrezi cu mărire, lucrezi cu taină mare și cu mărire de taină, Doamne. O, ce dulce e glasul Tău și graiul Tău, că așa ai grăit și samarinencii când ai făcut-o să bea din apa Ta cea vie și să fie vie, și din ea să curgă viață de izvor veșnic spre viața multora, Doamne. Așa ai lucrat și peste mine, și m-ai făcut izvor de apă vie, căci Tu ai izvorât din mine peste cei ce veneau să Te audă, Doamne. Și izvorul Tău era dulce în glas și în grai, că Tu erai izvorul, Tu erai Cuvântul izvorător de apă vie, Tu erai apa vie, precum și acum ești curgând, căci Tu, Cel ce ești, curgi, Doamne, curgi din cer ca un râu de viață veșnică. O, că Tu ești râul vieții, Tu ești totul, Doamne, căci toate cele veșnice Tu ești, Doamne. Toate în Tine sunt, bunule Păstor, dulce Păstor în glas și în grai.

Eu sunt trâmbița Ta, Doamne, că Tu așa ai voit.

O, luați aminte neamuri de pe pământ! Sună trâmbița lui Dumnezeu să se adune la fântână cei ce vor să bea din izvorul mântuirii, căci Domnul este în cer și pe pământ. Domnul dumnezeilor a grăit și a chemat pământul.

Israele, Israele, Domnul Se face cunoscut neamurilor pământului prin trâmbița Sa, și tu să fii popor destoinic, că eu mereu te voi învăța legile vieții, ca să umbli tu pe ele, Israele, și să-L mărturisești pe Dumnezeu, că aceasta este iubirea de Dumnezeu: mărturisirea Lui, fiule Israele.

O, fii ai grădinii cuvântului, voi sunteți porțile pe care intră Domnul în grădină și la Israel, și iată, intră Domnul cu cuvântul Său pentru toate neamurile pământului. Domnul Cel tare și puternic; Domnul Cel tare în război; Domnul puterilor; Împăratul slavei intră pe porți! Ridicați-vă, ca să intre Domnul slavei pe porți, că vine Domnul din cer pe pământ și cheamă pământul, și grăiește cu glas dulce. Domnul intră cu graiul Său în cartea Sa. Trece Domnul din carte în carte, și se întocmesc cărțile și se deschid. Intră Domnul în cartea Sa și iar vine cu mine în cartea mea, și se lucrează taina lui Dumnezeu spre săvârșirea ei.

Eu, Doamne, am vestit porțile să deschidă cartea Ta, ca să intri și să Te faci cuvânt, și iar voi grăi cu Tine peste grădina mea, peste fiii mei și peste Israel, și îi voi învăța legile vieții, căci voiesc să aibă viață în numele Tău, și să fie fii destoinici întru venirea Ta, că minunată este venirea Ta, și voiesc, Doamne, să facem din acești fii minune din minune, că minunată este venirea Ta pe pământ, Doamne.

Grăiesc vouă din Domnul, fiilor, din Domnul și din locașul meu, căci cerul are porți de intrare, iar cei din cer își cunosc porțile și intră și ies, și iar intră pe porți. Amin.

— **O**, Verginico, întărește-ți intrarea, tată, întărește-ți poarta, că dacă tu intri, intru și Eu; și dacă Eu intru, intri și tu, și lucrăm, Verginico. Și acum pe porți intrăm în cartea Mea, că Mă vestesc Mântuitor, ca să știe Israel, și din el să știe tot pământul, să știe ce este mântuirea.

Pace ție, Verginico, ție și poporului tău! Și iar vom lucra în cartea ta, spre săvârșirea tainei lui Dumnezeu. Amin.

*

Eu sunt Mântuitorul tău, Israele. Eu vin la tine cu glas dulce și cu grai dulce, și din grăirea Mea cu tine ia și se hrănește mult norod care Mă caută, că lume multă știe că Eu petrec cu tine și grăiesc în tine, poporul Meu Israel. M-am vestit lumii, fiule Israele, că fântâna cuvântului Meu s-a vărsat peste pământ și se adapă mult norod cu apa cea vie care se face izvor în cel ce bea din ea.

Te învăț, poporul Meu, te învăț viața veșnică, fiule, te învăț să fii voia Mea pe pământ, dar mai presus de aceasta te învăț să Mă iubești, că am nevoie de iubire și am nevoie de mângâiere. Să știi, măi Israele, că nu e tot una; să știi că una este să faci voia Mea, și alta este să Mă iubești. O, nu e tot una. Ai grijă să Mă crezi ce-ți spun. Una este să lucrezi pentru mântuirea ta, și alta este să-L iubești pe Mântuitorul tău din tot cugetul și sufletul tău, din toată inima și virtutea ta. Aceasta din urmă este lucrare mare, fiule. Te învăț, poporul Meu, să fii voia Mea, dar mai cu dor doresc să te deprind să Mă iubești. Iubirea de Dumnezeu te face să-L mărturisești pe Cel iubit, te face să-L dorești umplându-te de dor. Cel ce iubește pe Dumnezeu se face vas dulce, vas blând și plin de umilința duhului, se face glas dulce și grai dulce, se face blând și smerit cu inima, ca să semene cu Cel iubit, și iată, una este să faci voia lui Dumnezeu din datorie sau din teama de a nu fi pedepsit de fapta ta, și alta este s-o faci din iubirea ta de Dumnezeu.

Lucrarea Mea cu tine a fost iubirea Mea de tine, Israele. M-am ținut după tine, tată, M-am ținut cu multă iubire după tine, fiindcă te-am iubit. Te-am iubit ca să te înveți din iubirea Mea să Mă iubești și tu, poporul Meu, și să te ții și tu după Mine și să Mă dorești cu tine. Eu te-am vrut să arzi de iubire, că n-ar fi fost o putere mai mare pe pământ ca să doboare orice fel de rău. Puterea care vine de la iubirea de Dumnezeu este cea mai mare putere în om. Iubirea de Dumnezeu te face tare, fiule, și nu este fericire mai mare în om ca iubirea de Dumnezeu. O, fericită este sluga care-și iubește stăpânul, fericit este copilul care iubește pe Mântuitorul său, dar omul nu știe ce este mântuirea, că dacă ar ști ce este ea, ar căuta-o și ar găsi-o și ar pune-o peste el, și nici un rău nu i-ar face rău unui așa om.

O, ce bine e să fii credincios Mântuitorului tău și să-L iubești! Chiar și de la fire se poate învăța această lucrare. Iosif cel vândut și care a fost cumpărat și dus în Egipt s-a supus stăpânului său și nu i-a făcut nici un rău stăpânului. El a ținut la cinstea stăpânului său chiar dacă a fost să sufere pentru că nu s-a învoit duhului rău, care voia să calce peste cinstea stăpânului său. A suferit cu iubire și cu răbdare și s-a dovedit curat și credincios și iubitor de stăpân. Și dacă stăpânul său l-a găsit curat și iubitor, și-a pus încrederea în el și i-a dat împărăția pe mâna sa, că avea Iosif mare înțelepciune. O, bine este să fie omul deștept, că acela știe să iubească pe Stăpânul său, pe Mântuitorul său. Iosif era curat și față de Dumnezeu, și față de stăpânul său. El era deprins cu iubirea și cu înțelepciunea iubirii, și fericită este sluga care-și iubește stăpânul, fericit este copilul care iubește pe Mântuitorul său.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul. Dar ce este blândețea, fiule Israele? Roagă-te, Israele, roagă-te cu glas dulce și cu grai dulce, roagă-te Mântuitorului tău să te umple de blândețea Sa, ca să fii copil blând în glas și în grai și în iubirea ta de Dumnezeu, că Eu cu atâta blândețe te păstoresc și cu atâta răbdare te aștept să arzi de iubire și să lu-

crezi în chip minunat, ca un fiu al iubirii! Dar ce este blândețea, fiule? Omul blând e plin de pace în suflet. Omul blând are umilință în lucrarea sa, și cu ea face înviere în om, îl face pe om să-L iubească pe Dumnezeu. Umilința atrage pe om și pe Dumnezeu lângă tine, fiule blând. Umilința te face să iubești pe Dumnezeu, te face blând și smerit cu inima. Blândețea este umilința glasului și a graiului. Roagă-te, fiule, cu glas dulce și cu grai dulce, că acest fel de rugăciune e tare prin blândețea ei și Îl face pe Domnul blând spre tine, pe Domnul Cel blând și smerit cu inima Îl atrage spre tine. Să știi, măi Israele, că blândețea trebuie să fie curată, fiule. Să știi, tată, că Eu nu iubesc pe cel ce se preface blând. Să știi, fiule, că Eu iubesc pe cel blând cu inima, că acela știe ce este iubirea, știe ce este mântuirea și o caută și o găsește și o pune peste el, și se vede că o pune peste el iubind pe Dumnezeu cu mare iubire, întru curățenie de inimă și de blândețe sfântă. Să știi, poporul Meu, că sfiala sfântă este blândețe, și nu orice sfială este blândețe.

Te învăț, poporul Meu, să fii iubire pentru Mine, iubire plăcută Mie, poporul Meu iubit. Roagă-te, fiule, cu glas dulce și cu grai dulce, că e vremea rugăciunii, poporul Meu. De aceea se roagă sfinții și aleargă pentru tine și după tine, și nimeni dintre cei cerești nu mai stau întru cele cerești, și sunt lângă voi, pe pământ, fiilor, și vor să petreacă petrecere cerească pe pământ cu voi, ca să vă deprindă cu viață cerească pe pământ, căci voi sunteți fiii cuvântului lui Dumnezeu care vine la fii. Te învăț să Mă iubești și să Mă mărturisești, fiule. Te învăț să fii blând, că umilința glasului și a graiului lucrează duh de înviere peste cel care primește mărturisirea ta prin care mărturisești pe Cel iubit, pe Mântuitorul tău, fiule. Te învăț ca să ia și noroadele învățătură, că omul nu știe ce este mântuirea. O, ce mult norod umblă din loc în loc ca să-și caute și să-și afle mântuirea, dar nu știe ce este ea! Mântuirea sunt Eu, și sunt pretutindeni cu ea, dar omul nu știe ce să caute și cum să caute. Nici omul care s-a așezat în nume de slujitor al Meu, de slujitor al mântuirii omului, nici acela nu știe mântuirea, de vreme ce n-o caută ca s-o pună peste el și să se cunoască dacă o pune. Dar tu, Israele, poporul Meu, tu să Mă iubești, fiule, căci mântuirea este să fii cu Dumnezeu strâns unit și îmbrățișat cu El în iubire, și mărturisit de tine cu glas dulce și cu grai dulce înaintea Sa și înaintea oamenilor, ca să vadă cerul și pământul cât Îl iubești tu pe Mântuitorul tău, Care este mântuirea ta. Mântuirea sunt Eu purtat de om, de glasul și de graiul omului; sunt Eu mărturisit de cuvântul și de viața și de fapta credinței celui ce crede în Mine și prin Mine. Cel ce crede în Dumnezeu prin Mine, acela știe ce este mântuirea și se face una cu Mine, cu Mântuitorul lui, cu viața Mea în el și prin el, poporul Meu, cu cuvântul Meu în glasul și în graiul lui mereu, mereu, poporul Meu.

O, Israele, îndulcește, tată, rugăciunea ta spre Mine. Pune în ea miere și lapte, ca să mănânc și Eu din fructul tău, Ierusalime, pământ al doririlor Mele. Să crezi în Mine prin iubirea ta, prin lumina ta, prin ascultarea și trăirea ta, că nici o jertfă nu e mai mare ca iubirea ta pe care Mi-o dai ca să Mă iubești cu ea, poporul Meu. Fă-te liber față de firea ta și stai în Mine, fiule scump, ca să nu mai fie nici o ruptură între ceea ce ești și ceea ce ai fi prin iubirea ta de Dumnezeu. Ierusalime, unește, tată, cerul cu pământul în iubirea ta, chiar dacă ar fi să ostenești iubindu-Mă pe Mine, că Eu îți voi plăti înaintea îngerilor și a oamenilor, fiule Israele. Să porți veșnicia pe chipul tău, să învieze iubirea Mea peste tine și să lucreze din tine spre Mine mereu, mereu, o, fiu al iubirii, că voiesc să

scriu pe creștetul tău „iubire“, căci iubirea este Hristos, Mântuitorul tău, poporul Meu. Eu sunt peste tine cu glas dulce și cu grai dulce, iar cel ce Mă iubește pe Mine se face vas dulce, glas dulce, grai dulce, vas blând se face, blând și smerit cu inima, ca să semene cu Cel iubit. Te învăț să Mă iubești și să Mă mărturisești, fiule scump, că nu e tot una să faci voia Mea și, iarăși, să Mă iubești. O, Israele scump, să Mă iubești, să Mă iubești, poporul Meu, fiul Meu întru care binevoiesc. Să Mă iubești, ca să Mă fac Eu voie a Mea în tine, și să Mă iubești făcând voia Mea și cuvântul Meu făcându-l duh și adevăr în tine, căci Duh și adevăr sunt Eu în cel ce se închină Tatălui întru Mine.

Te pecetluiesc cu pecetea viului Dumnezeu, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și pun peste tine legea iubirii de Dumnezeu, Israele iubit, și să te găsească în ea mereu; mereu să fii găsit în ea, căci cerul vine mereu la tine. Vine iubirea la tine și se face iubire în tine, și tu vei fi cel iubit de Mine, iar Eu voi fi Cel iubit de tine, popor iubit de Dumnezeu. Amin.

*

Si din cartea Mea vin iar în cartea ta, Verginico. Vin cu tine, tată, vin mereu în cartea ta cu tine, că așa ți-am făgăduit. Pune, tată, apă la rădăcina copăceilor tăi, că tu ești un grădinar iscusit în Mine, Verginico. Îngrijește-ți grădina, tată, dă-i strălucire, dă-i culoare, dă-i miros, dă-i neștricăciune. E toamnă, Verginico. Ai grijă de rodul tău, ai grijă de flori, de copăceii cu flori ai grijă, că ei sunt florile tale și fructul tău. Învăță-ți fructul cum să se așeze pe masa Mea, că îți văd cuvântul mai înainte de a-i da glas și grai, și ce frumos este, ce iubire poartă în el cuvântul tău!

— **E**u, Doamne, voiesc să-mi împodobesc copiii cu veșmânt frumos înaintea Ta la nunta Ta, Doamne, căci Tatăl Tău și al nostru e în nuntă cu Tine. Se vor apropia nuntașii, Doamne, și mireasa Ta trebuie să aibă podoabă de mireasă, să aibă iubire de mireasă, să aibă veșmânt scump, Doamne. Vreau să-Ți fiu naș de nuntă Ție și miresei Tale, Ție și poporului meu. Vreau să-Ți gătesc calea cu flori, vreau să-Ți gătesc mireasa cu flori și cu miros de flori, așa cum Ioan, nașul Tău de botez, Ți-a gătit calea și drept Ți-a făcut cărările pentru venirea Ta la oameni. Nașul se căznește mult pentru vremea nunții; așa voiesc și eu să fac, Doamne. Voiesc să fii un Mire fericit și voiesc să-Ți fie fericită mireasa, că Tu ești Mire din cer venit pe pământ. Te-ai dus la Tatăl, că dacă nu Te duceai, nu puteai veni iar la ai Tăi, la mireasă, Mire iubit. Și eu m-am dus. Am lucrat ca și Tine, că dacă nu mă duceam, nu puteam acum veni să-Ți gătesc calea, să-Ți împodobesc mireasa și nunta, Doamne, și bucuria Ta în mireasa Ta, Doamne. Eu vin să le spun la copiii mei să se facă frumoși pentru Tine, frumoși în iubire, Doamne. Iubirea de Tine să le fie veșmânt, căci însăși firea învață pe om ce frumoasă e haina de mireasă, și la ea iese lumea în drum s-o vadă când trece la cununie îmbrăcată în alb și în floare, Doamne. Voiesc să fac din mireasa Ta, din poporul meu, voiesc să fac pentru Tine floare de nuntă, floare de Mire, pe care să Ți-o pun la piept ca podoabă de iubire, Doamne, căci nașul nunții trudește mult pentru bucuria Mirelui și a miresei.

O, copiii mei, copăceii mei, florile mele, grădinița mea de fii unși și binecuvântați cu ungere cerească! Lucrați voia lui Dumnezeu, dar lucrați iubirea de Dumnezeu și stați înaintea Lui împodobiți și curați, fiilor. Însăși firea vă învață

cum se stă înaintea Mirelui, înaintea Domnului, iar voi sunteți mereu înaintea Domnului. Să fiți mereu spălați și curați și îmbrăcați, fiilor scumpi, și să bucurați pe îngerii voștri păzitori; să le dați putere să stea mereu lângă voi, ca să fiți tari de îngeri, fiilor. Umiliți-vă, așa cum vă învață cuvântul pe care-l roștiți dimineața când vă treziți ca să vă rugați și să lucrați lucrarea zilei. Mă uit la voi când vorbiți cu îngerășul și îi spuneți: „O, îngerăș sfânt al lui Hristos, la tine cad, că ești dat pază sufletului și trupului meu, iar eu, cu lenea și cu deprinderea mea cea rea, am izgonit de la mine fața ta, făcând lucruri de rușine: mânie, minciună, trufie, aprindere spre desfrânare și voire trupească pe care nici necuvântătoarele nu o au; neaplecare, mâncare fără saț, grăire multă și gânduri rele, dar la tine cad și te rog să-mi fii de ajutor în lupta cu pizmașul cel rău și să te rogi cu rugăciunile tale pentru mine, căutând spre mine cu milă și cu ajutorare și aducând peste mine mila Domnului meu“. Mă uit la voi, copiii mei, mă uit când vă rugați și vă întăresc umiliința rugăciunii, că am putere de la Domnul peste duhurile voastre și vă îndemn în voile Domnului, că voi știți că voia liberă nu e bună, nu e din Dumnezeu voia liberă a omului, și cine stă în voia sa, acela nu-L pune pe Dumnezeu peste el și nici pe servul lui Dumnezeu nu-l pune peste el, căci cine nu iubește îndreptarea și trezia din muștrare, acela este un om trufaș, un om fără înger păzitor. Rugați-vă cu glas dulce, cu grai dulce, cu umiliința glasului și a graiului, și tot așa să vorbiți între voi, și fiți tari, fiilor unși, că Domnul a rostit nu demult prin cartea Sa că nu mai e vreme să lucreze cu cei slabi. Fiți tari, fiilor, fiți tari de înger. Cine iubește pe Domnul, acela are pace în suflet, că Domnul e pacea. Cine nu are pace în suflet, acela nu iubește pe Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, iubiți mântuirea, căci cine o caută o găsește și o pune peste el și o lucrează peste el. Nu știe omul ce este mântuirea, nu știe. O, nu pot să mai stau fără voi, dar nici voi să nu mai puteți sta fără mine. Să căutați mereu spre mine, chiar dacă nu simțiți că nu mai puteți sta fără mine. Căutați-mă mereu, că eu mereu caut după voi. Iată, pun peste voi o lucrare nouă pe care s-o țineți mereu în față, că vin să vă împodobesc hăinuța de nuntă. Voi sunteți unșii lui Dumnezeu, și vă slujesc îngerii și sfinții ziua și noaptea, și lucrează cu voi în lucrul vostru, fiilor scumpi. Iar voi seara, după ce vă închinați Domnului sufletele și trupurile voastre spre pază, adunați-vă o clipă și roștiți unul peste altul cerere la Dumnezeu de iertare peste voi de tot ce ați putea greși într-o zi, ca niște oameni. Această lucrare de spălare s-o faceți peste sufletul vostru, precum și peste trupul vostru faceți curat seara când intrați de osteneți, căci voi aveți de lucru în tot felul în via Domnului, în ograda Domnului, ca niște fii care trebuie să le faceți pe toate lucrând cu mâinile voastre cele de trebuință sufletului și trupului. Unul pe altul scuturați-vă seara de praful din timpul zilei, că ziua suferă peste ea praful vremii, praful firii, fiilor, și așa înfățișați-vă curați și primeniți cu Domnul înaintea Domnului, ca să-I slujiți în slujire cerească pe pământ, precum îngerii slujesc în cer, în cer și pe pământ cu voi, ca să fiți voi cerești pe pământ și în cer, fiilor.

Fiți trei în lucrarea mântuirii, așa cum v-am învățat și v-am așezat să stați, căci am venit să stau cu voi și nu mai plec. Stau cu voi, ca să stați voi cu Domnul, așa cum cere vremea în care lucrați mântuirea Domnului peste cei ce iau și beau apă vie din fântâna cuvântului lui Dumnezeu. Fiți curați și umblați curați înaintea Domnului și înaintea îngerilor și înaintea oamenilor. Primeniți-vă mereu și spălați-vă unul pe altul, ca să stați bine înaintea Domnului și înaintea poporului.

Fiți oglinda poporului Domnului, fiilor. Domnul vă ține în scutecele nașterii de sus, Domnul vă primenește mereu cu cuvântul Său. Luați cuvântul Domnului, căci viața voastră este Dumnezeu, fiilor. Mereu, mereu vă spun, să știe și cerul și pământul că viața voastră este Dumnezeu, dar să știți voi aceasta, fiilor scumpi. Nimic să nu știți mai mult decât aceasta, și să stați de mână cu mine, că vremea e grea și răutăcioasă pe voi, dar voi stați în sânul meu, în pânțele mele, fiilor. Eu vreau să fac din voi floare de Mire pentru Hristos. Vreau să fac din voi podoabă de nuntă pentru Mire. Aveți grijă de Israel, să fie curat. Învățați pe Israel lucrarea umilinței, căci cine iubește această lucrare, mare este acela, mare și deștept și înțelept și tare de înger. Învățați lucrarea umilinței, că Domnul este blând și smerit cu inima, fiilor. Eu, ca și Domnul, vin la voi cu glas dulce și cu grai dulce și cu duhul mângâierii, căci Tu, Doamne, așa lucrezi, și orice ucenic desăvârșit trebuie să fie ca învățătorul său.

— **O**, Verginico, cine a mai lucrat vreodată înaintea Mea mai frumos și mai dulce ca tine? Așa sunt Eu în tine, Verginico, și de aceea lucrezi tu așa. Așa să fie și poporul tău, ca să am mireasă dulce, Verginico, că e vreme de nuntă și tu îmi gătești nunta, îmi gătești calea. Învăța-l pe Israel să-Mi pregătească bine calea, că mulți au fost chemați și nu Mi-au pregătit calea. Învăța-l pe Israel să Mă iubească, și așa să-Mi pregătească venirea și calea. Tu ești trâmbița Mea, Verginico. Să suni din cer pe pământ. Să audă cerul, de sus, și pământul să audă sunetul trâmbiței.

O, noroade de pe pământ, ascultați glasul trâmbiței și înviați, și odrăslți duh de înviere în voi la glasul trâmbiței. Deschideți Scripturile și întâmpinați glasul și graiul lui Dumnezeu, că vine Domnul din cer pe pământ, și se împlinesc Scripturile Domnului. Cine are urechi de auzit, să audă!

Pace vouă, celor ce auziți glasul trâmbiței lui Dumnezeu! Pace noroadelor care iau apă vie din fântâna cuvântului lui Dumnezeu! Amin.

— **S**i încă o clipă mai zăbovesc, fiilor din grădinița mea, ca să vă binecuvîntez din Domnul, fiilor. Domnul să vă dea binecuvîntarea Sa pentru primirea corăbiuței cea nouă. Eu merg cu voi și o luăm și o aducem să slujească ea cu noi, lui Dumnezeu și cuvântului Său, căci toate se pleacă și slujesc Domnului la cuvântul rostit de El, toate ascultă de Domnul și se supun. Și să fie această corăbiuță, să fie ocrotită de toți îngerii, de toți sfinții și de toate puterile cerești. Eu voi merge cu voi și vă voi ajuta, fiilor, iar voi și călătoria voastră cu mine să fie de Domnul binecuvîntată, și voi să fiți binecuvîntați. Lucrați rugăciune înainte de orice lucrare care este de înfăptuit, așa cum Domnul v-a învățat. Domnul lucrează pentru împărțirea cuvântului Său peste noroade. Domnul vă dă tot ajutorul, fiilor.

Binecuvîntate să vă fie intrările și ieșirile, ieșirile și intrările, și pașii și lucrul vostru cu Domnul. Eu sunt cu voi tot timpul. Amin, amin, amin.

7/20 octombrie 1996

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Cei bogați sunt săraci de Dumnezeu. Fericit bărbatul care nu greșește în cuvânt. Binecuvîntare pentru vestirea cuvântului, care se înmulțește și se împarte.

Imi fac intrare în Israel, că am popor pe pământ care Mă cunoaște, precum oile își cunosc păstorul și glasul păstorului.

Israele, să Mă primești mereu, că tu prin Mine ești. Să Mă primești tu, cel ce ești prin Mine. Îmi fac intrare cu trâmbița Mea în tine, Israele. Ea este înaintemergătorul Meu, și fericit este cel ce nu se va sminti întru Mine.

Venise Ioan cu botezul pocăinței, ca să-Mi pregătească el calea spre oameni, ca să pregătească el calea oamenilor spre Mine, și ieșea poporul spre el și se boteza, dar fariseii și învățătorii de lege au călcat voia lui Dumnezeu în ei înșiși nebotezându-se cu botezul lui Ioan.

Verginica este trâmbița Mea, este glasul Meu în pustie, este îngerul vestit pentru gătirea căii Mele, a venirii Mele. Verginica strigă în pustie: „*Gătiți calea Domnului! Drepte faceți cărările!*“. Ea din cer strigă peste pustie. Ea este trâmbița cea de dinaintea arătării Mele, și ca și atunci, fariseii și învățătorii legii calcă voia lui Dumnezeu în ei înșiși și nu primesc vestea pocăinței și a venirii Domnului după cum făgăduiește Scriptura.

O, Verginico, strigă și să nu taci, că Eu sunt Cel ce te anunț că strigi, așa cum am spus și despre Ioan, că așa am zis: «*Ce ați ieșit să vedeți? Trestie clătinită de vânt? Oare, prooroc ați ieșit să vedeți? Da, zic vouă; și mai mult decât prooroc; el este îngerul vestit care va pregăti calea Domnului*». Strigă, Verginico, căci glasul Meu strigă prin tine, strigă din Mine glasul tău, că tu ești glasul Meu, tu ești trâmbița Mea.

— **O**, Tu ești pâinea care se coboară din cer, Doamne. Tu ești hrana cea dulce și veșnică. Ai venit cu mine la serbare în Israel, Doamne. Tu mereu mă aduci ca să intru în Israel, și intri cu mine și ieși cu mine din carte în carte, că se întocmesc cărțile Tale în Israel, se întocmesc și se deschid, și Tu ești drept în cuvintele Tale, Doamne. Am venit cu Tine la copiii din grădina cuvântului, căci Tu ești Cuvântul, și voiesc cu Tine să rostesc peste ei binecuvîntare peste corăbiuța pe care le-am dat-o pentru lucrul cuvântului, Doamne. Am lucrat ca să aibă pâine la timp poporul Tău, pâine caldă, că și Tu ai călătorit cu ai Tăi cu corăbiuță, Doamne; Tu pe mare de ape, iar ei pe mare de lume, Doamne, și mereu îi învăț să călătorească pe deasupra, și numai pe deasupra să stea, că marea lumii e mare fără fund, Doamne. E greu pe pământ, că lumea e mare fără fund, și ei au de vestit cuvântul Tău, și nimeni nu știe ce greu e greul copiilor Tăi, Doamne. Nici poporul Israel nu știe ce greu e, nu știe că eu trag din greu să-i ajut să aibă aceștia pentru Tine, Doamne, ca să Te faci pâine din cer pentru hrana lui Israel și pentru cei ce vin să se boteze în apa cea vie a cuvântului Tău, Doamne.

Acum, binecuvînteză-mă ca să pecetluiesc cu numele Tău corăbiuța pe care am condus-o spre ei, ca să călătorească cu ei în ea cuvântul Tău, Doamne.

— **O**, Verginico, e greu, tată, că toți bogații sunt săraci, săraci de Dumnezeu, Verginico. Și iată, tot săracii sunt bogați, bogați de Dumnezeu, căci cine are pe Dumnezeu, are pâine. Eu sunt pâinea care se coboară din cer. Eu sunt cuvântul cu care se hrănește Israel. Ia-Mă, și Mă dă spre hrană și spre binecuvîntare peste lucrarea cerului peste Israel.

— **O**, să fii binecuvîntat de Israel, Doamne, că săracii Tăi nu se vor lipsi de binele Tău. Bogații sunt săraci și flămânzi, iar cei ce Te au pe Tine, au pâine, au bine, Doamne, că Tu ești bunul lor și comoara lor, Doamne.

Israele, Israele, mă apropii de tine cu serbare, poporul meu, cu serbare de sfinți și de binecuvîntare peste tine. Trec prin grădină, trec spre tine, poporul meu, că Domnul mereu

este cu mine în venirea mea la tine, că vin la tine mereu, ca să te ud cu apă proaspătă, cu apă vie, poporul meu. Vin, că am fii cu care vin, cu care călătoresc și la care vin ca să vin la tine cu ei, cu pâine, fiule Israele, cu cuvântul lui Dumnezeu, fiule scump. O, copii ai grădiniței mele, luați aminte ce grăiesc eu peste voi și ziceți cu mine:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se sfințește și se binecuvintează cu puterea și cu harul Preasfântului Duh corăbiuța cea nouă. Să fie ea de ajutor vouă spre împărțirea pâinii, fiilor, căci Domnul este pâine din cer, și pâinea se rupe și se împarte și nu se desparte; se mănâncă și nu se împuținează, și sfințește și hrănește pe cei ce se hrănesc din El. Și să vă fie această corăbiuță acoperământ de vreme rea și să vă purtați cu ea pe deasupra râului, fiilor. Să fie ea mai tare decât orice furtună, căci Domnul va merge cu voi în ea, și eu voi merge, și orice rău prin cuvântul lui Dumnezeu se va liniști, se va risipi, și voi veți trece pe deasupra râului.

Poruncește, Doamne, îngeri păzitori și ocrotitori peste corăbiuța copiilor noștri. Poruncește sfinților călători să călătorească cu copiii Tăi în corabie și stai la cârma lor, Doamne, precum ai stat și cu ucenicii Tăi atunci când ai făcut corabia lor mai tare ca furtuna. Și le dă lor vreme bună, bunule Doamne, ca să călătorească mereu cu pace și cu bine, ca împărțitori ai pâinii cerești, ai cuvântului Tău, Doamne.

Vino la Israel cu duh de serbare, că e serbare azi în Israel, e serbare de sfinți, Doamne. Vino cu bucurie la Israel!

— **V**in, Verginico, vin. Sunt cu tine în cartea ta, și acum trec în cartea Mea cu sobor de serbare de sfinți, și cu tine, Verginico. Eu cu tine, și tu cu Mine ca să aibă pâine Israel și să aibă carte, ca să învețe, dar să aibă minte, să aibă înțelepciune Israel, că mare este taina Mea cu el. Intrăm cu duh de serbare. Intră Domnul în Israel cu serbare. Amin, amin, amin.

*

Israele, Israele, vin la tine cu sfinții, că așa vin Eu. Vin, precum scrie în Scripturi că vin. Vin la tine, poporul Meu, și tu să Mă primești mereu, că tu prin Mine ești. Să Mă primești tu, cel ce ești prin Mine. Eu sunt pâinea care se coboară din cer, iar cei ce Mă caută nu duc lipsă. Bogații sunt săraci, și săracii sunt bogați, căci cine Mă are pe Mine, are pâine, pâine din cer spre veșnicie, și face milă cu cei bogați. Fac săracii milostenie, că bogații sunt săraci și flămânzi și nu au nimic spre viață veșnică.

Poporul Meu iubit, vin la tine cu pâine, cu cuvântul Meu vin și te hrănesc, ca să te cresc mare cu hrană din cer și să te caute bogații cei săraci și flămânzi, cei săraci de Dumnezeu, Israele iubit de Dumnezeu.

Pace ție și pâine ție! Ție, celui ce știi ce este pâine; ție, cel sărac cu duhul și bogat în Duhul lui Dumnezeu! Iar celor bogați în duhul lor le spun iarăși: «*De va vrea cineva să facă voia Mea, va cunoaște despre învățătura aceasta, despre pâinea aceasta dacă este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine Însumi*». Iată ce taină mare este acest cuvânt. Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și dacă nu Mă iubește, nu-l va păzi. Dar de-l va păzi, Tatăl Meu îl va iubi, și vom veni la el și vom face locaș la el, căci Tatăl întru Mine este, iar cel ce Mă iubește păzește cuvintele Mele, și cel ce nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele.

Israele, Israele, să fii atent, să ai minte, fiule. Cel ce Mă iubește păzește cuvintele Mele. Dar cine mai știe ce este iubirea? Cine mai știe ce este Dumnezeu? Cine, fiule, cine, că

bogații sunt săraci și flămânzi și nu au să dea nimănui nimic. Eu îți hărăzesc ție minte înțeleaptă, poporul Meu, ca să știi ce grăiesc Eu cu tine, să știi bine și să grăiești bine cu Mine și despre Mine, căci fericit este bărbatul care nu greșește în cuvânt, că acela este desăvârșit în iubire. De Mă iubește cineva, păzește cuvintele Mele, și fericit cel ce nu greșește în cuvânt, în Domnul, fiule, că Eu sunt Cuvântul. Bogații sunt săraci și flămânzi, și Eu nu greșesc când spun acest cuvânt, și fericit bărbatul care nu greșește în cuvânt, că acela este desăvârșit; fericit cel ce grăiește în Domnul, cel ce grăiește din Dumnezeu.

Eu sunt pâinea care se coboară din cer. Dar mai știe cineva ce este pâine? Mai știe cineva să nu greșescă în cuvânt? Cuvântul este pâine din cer, iar cel ce Mă iubește păzește cuvântul Meu. Eu vin să te învăț cum să mănânci pâine, Israele, că tot omul ia și tâlcuiește cuvântul Meu după cum e inima lui, după cum e pântecul lui, dar Eu și cu tine, Israele, nu trebuie să greșim în cuvânt, căci cuvântul e pâine din cer pentru minte cerească pe pământ, și de aceea iarăși zic: fericit este cel ce nu greșește în cuvânt.

De va vrea cineva să facă voia Mea, Mă va cunoaște pe Mine în cuvântul acesta, că Mă fac cuvânt în tine, popor al cuvântului Meu, și pe tine te fac milostiv peste cei bogați, că e grea vremea, fiule, și toți bogații sunt săraci și flămânzi, săraci de Dumnezeu și flămânzi de pâine. Te fac milostiv peste pământ, poporul Meu de fii ai cuvântului, că la tine vin și Mă fac cuvânt, pâine din cer Mă fac peste tine, și tu Mă împarți și îmbogățești pământul cu viață veșnică, cu Mine, fiule, că Eu sunt pâinea și viața veșnică și apa vie și toate câte sunt. Eu sunt toate câte sunt. Eu sunt Mântuitorul lumii, și am venit la tine să Mă vestești și să Mă împarți. Să fii milostiv cu cei ce nu Mă au, să fii milostiv cu cei căzuți între tâlhari, care nu au ajutor nici de la preoți, nici de la levii, ci de la samarineni au ajutor, așa cum am avut Eu milă și ajutorare de la samarineni, fiule Israele. Ei nu Mi-au cerut nimic, nici semne, nici minuni nu Mi-au cerut, și M-au găsit disprețuit de toți fruntașii, de toți bogații, și M-au luat în casa lor, și M-au primit samarinenii; au făcut milă cu Dumnezeu și L-au primit și au crezut în El, și Tatăl le va plăti credința lor și înțelepciunea lor.

Nu cred, fiilor, bogații, nu cred fruntașii, nu cred în cuvântul lui Dumnezeu, că scris este: «*A orbit ochii lor și a împietrit inima lor, ca să nu vadă cu ochii și să nu înțeleagă cu inima, și să nu se întoarcă să-i fac sănătoși*». Și chiar dacă între ei sunt mulți care cred, aceștia se ascund să mărturisească, se ascund ca să nu-și piardă întâietatea înaintea lumii, că «*aceștia iubesc mărirea omenească mai mult decât mărirea lui Dumnezeu*», după cum este scris. O, fericit este cel ce nu iubește slava oamenilor, că acela este sfânt și pe pământ și în cer. Fericit este cel ce iubește mărirea lui Dumnezeu pe pământ, că nimeni nu poate să vină la Mine dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis, și cine a auzit și a învățat de la Tatăl, acela vine la Mine.

O, fiule Israele, sunt cu sfinții în mijlocul tău, poporul Meu. Sfinții serbează în tine pe fecioara Parascheva, care n-a iubit slava oamenilor. Ea a lepădat veșmântul slavei deșarte și l-a luat pe cel al lui Hristos, și n-a ținut la părinții ei mai mult ca la Dumnezeu. Ea M-a ales pe Mine de tată și de mamă, că Eu am spus vouă, fiilor din Israel, am spus că Tatăl este și tată și mamă, și l-a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa, bărbat și femeie l-a făcut pe om.

Israele, Israele, Tatăl este și tată și mamă, și fericit este cel ce cinstește pe tatăl și pe mama sa, că acela este viu în ve-

cii vecilor pe pământ și în cer. Scris este în Scripturi: «*Dumnezeu ne-a făcut pe noi și nu noi*», și fericit este omul care este din Dumnezeu, care se face din Dumnezeu ca să fie. Omul nu poate să-l facă pe om ca să fie. Numai cel ce este din Dumnezeu, numai acela este. Cel ce este din om, nu este. Fericit cel ce cinstește pe tatăl și pe mama sa, pe Dumnezeu, fiilor. Lucrați nu pentru mâncarea cea pieritoare, ci pentru mâncarea care rămâne spre viață veșnică, și pe care v-o dă vouă Fiul Tatălui, Fiul Omului, fiilor, Fiul pe Care L-a pecețluit Dumnezeu Tatăl, căci pâinea lui Dumnezeu este cea care se coboară din cer și care dă viață lumii. Dați lumii această viață, dați pâinea aceasta lumii, căci cel ce vine la Mine nu va flămânzi și nu va înseta și nu va pieri, ci va învia. Fecioara Parascheva a lepădat slava de la oameni și a ales slava de la Dumnezeu, și a fost sfântă și pe pământ și în cer, și se roagă înaintea Mea pentru tine, Israele, se roagă să te fac tare, ca să biruiești pentru ei și pentru tine, pentru sfinți și pentru tine, poporul Meu. Așa se roagă ea:

— **T**ată bun, Care ești tată și mamă celor ce leapădă pe omul cel vechi din ei, să ne ajuți pe noi, pe sfinții Tăi, să luăm cununa biruinței prin cei mici, Tată. Ajută-i pe cei mici să știe ce este și cum este biruința sfinților Tăi. Ajută-i, că vremea lor e grea, grea și ascunsă, ca să nu se vadă greutatea ei și veninul ei. Cădem mijlocitori înaintea Ta pentru cei mici. Noi, sfinții Tăi cei din cer, Te rugăm pentru cei mici, Te rugăm pentru poporul Tău pe care l-ai ales să-Ți fie Ție cuvânt și mărire pe pământ, precum noi suntem pentru Tine în cer, Tată bun.

Și Tu, Mire scump, Fiul Tatălui ceresc, să ne dai nouă ziua nunții Tale cu mireasa Ta, care va birui cu Tine pentru noi și pentru ea și pentru Tine, Mire scump, că noi am iubit mărirea Ta și nu a oamenilor. Ajută-i pe cei mici să nu greșescă în cuvânt, să nu greșescă întru Tine, că Tu ești Cuvântul, Doamne. Dă-le pâine, că Tu ești Cuvântul, ca să mâncăm din pâinea Ta la masa cuvântului Tău, pe care mereu o așterni în mijlocul poporului Tău, că venim cu zecile de mii la masa cuvântului Tău când Tu Te slăvești în poporul Tău cel de la sfârșitul timpului, Doamne.

Iartă-i pe cei mici, cum și nouă ne-ai iertat greșalele noastre. Iartă-i pe cei mici și desăvârșește-i în cuvânt, în Tine, Doamne, că iată, suni și Te aduni cu fiii împărăției Tale, și nimeni nu mai este pe pământ ca să înțeleagă împărăția lui Dumnezeu întru venirea ei. Arhieriei și preoții de azi, ca și cei de atunci, zic: „*Noi nu avem împărat decât pe cezarul*“ și nu Te vor pe Tine peste ei, Cuvinte al Tatălui.

Iartă, bunule Doamne, iartă pe cei ce săvârșesc păcatul necredinței, că duhul rău trebuie biruit, bunule Doamne, și omul trebuie mântuit pentru rugăciunile sfinților Tăi, care Te-au iubit precum în cer așa și pe pământ. Dă-ne cununa biruinței, dă-ne-o prin cei mici care vor împărți cununile, că așa este orânduiala casei Tale, Doamne. Amin, amin, amin.

— **O**, Israele, Israele, ce frumos e glasul și graiul sfinților, măi fiule! Vino, tată, la dragostea lor din cer și de pe pământ, căci cine Mă iubește păzește cuvântul Meu, fiule scump, și fericit este cel ce nu greșește în cuvânt. Bucuria Mea e mare cu tine, că Mă bucur cu sfinții în mijlocul Tău, poporul Meu. Se bucură proorocii Duhului Sfânt, cei cu care Eu am scris Scripturile, fiule. Ei nu știau atunci tâlcul cuvântului Meu, dar acum ei văd împlinirea și se bucură și așteaptă biruința cea de veacuri așteptată. Să ai pâine, fiule, să ai carte, tată, ca să înveți, dar să ai minte înțeleaptă, că mare este taina Mea în tine, mari sunt serbările venirii

Mele la tine, că sfinții, Israele, sunt în mare alai deasupra ta și în jurul tău, poporul Meu, dar vremea te apasă, copile mic. Tu să știi că Eu sunt sfânt, poporul Meu. Să știi, măi Israele, că tu trebuie să fii asemenea Mie, fiule. Să știi, copilul Meu, că cine Mă iubește păzește poruncile Mele, copile scump. E dulce dorul Meu de tine și dau să-ți îndulcesc și dorul tău de Mine, fiule al doririlor Mele, Israele al venirii Mele. Sunt cu tine în împlinirea Scripturilor, tată. Vezi unde suntem cu Scripturile, că vreau să văd mintea ta și înțelepciunea ta, vreau să știi să mănânci, poporul Meu, să mănânci cu foame și cu folos și cu creștere, puiule Israele. Eu sunt pâinea care se coboară din cer. Ia și mănâncă și te fă voinic, Israele.

O, fiilor unși în grădină, dați pâine caldă lui Israel, că sunteți împărțitori pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ. Se adună cerul și pământul la masa cuvântului Meu, masă caldă, apă vie și viață veșnică din cuvântul Meu. Omul trăiește cu cuvântul lui Dumnezeu, cu pâinea care se coboară din cer. Un așa om trăiește și este viu.

Te învăț lecția vieții, Israele scump. Să ia, tată, bogății care n-au ce da nimănui din cele veșnice care și rămân. Tu ești omul cel de la capătul timpului, tu ești omul lui Dumnezeu, fiule, și Eu te am pe tine bogăție de Dumnezeu în om, și mereu te voi săruta cu cuvântul care iese din gura Mea, ca să-l iei și să-l mărturisești cuvânt din cuvânt, mângâiere din mângâiere. Eu vestesc trâmbița Mea peste pământ, trâmbița care Mi-a fost cort pe pământ, și Eu sunt cortul ei în cer. Eu am grăit ție din ea, și ea grăiește peste tine din Mine, căci cel ce este întru Mine este viu în veci, are viață veșnică cel ce este întru Mine.

Eu ies din carte în carte și intru și ies, și cărțile se întocmesc și se deschid, precum scrie în Scripturi. Bucurați-vă, voi, fiilor lui Israel, de numele vostru cel scris în cartea lui Dumnezeu! Amin.

*

Si tu, Verginico, intri iar cu Mine în cartea ta, ca să închei bucuria serbării Noastre cu sfinții în Israel. Tu ești glasul celui ce strigă în pustie cu glas dulce și cu grai dulce, că se unește cerul cu pământul în lucrare cerească, după cum este scris: «*Să se adune cerul, de sus, și pământul, și să judece pe poporul lui Dumnezeu*».

În ziua serbării schimbării la față a Domnului s-au arătat cei din cer cu Domnul pe pământ în lucrare, Verginico. Se adunase cerul de sus pe pământ, ca să știe apoi noroadele lucrarea cerului pe pământ. Așa se lucrează și azi. Ca și atunci, glasul cel din cer lucrează cu glas dulce și cu grai dulce zicând: Acesta este Fiul Meu, Cuvântul Meu; de El să ascultați. Și iată, Fiul Omului vine, vine mereu, și credință nu găsește pe pământ, căci toți fruntașii iubesc mai mult mărirea oamenilor decât mărirea lui Dumnezeu. Ca și atunci strig de pe pământ: Tată, preaslăvește pe Fiul Tău, Care este Cuvântul Tău, Tată. Ca și atunci glasul cel din cer se aude pe pământ și zice: L-am preaslăvit și Îl voi mai preaslăvi.

Iată, Israele, Scripturile grăiesc, și se desface graiul lor pe pământ, și proorocii Duhului Sfânt se bucură de plata biruinței prin cei mici, căci Domnul, Care glăsuiește din cer, lucrează peste cei mici și Se slăvește cu slava cuvântului Său.

O, Verginico, trâmbița Mea, e vremea să se învețe noroadele cu tine, tată, că tu ești scrisă în Scripturi să fii și să trâmbițezi de pe pământ și din cer. Amin.

— **O**, Domnul meu, Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, căci Tatăl Te-a descoperit mie și pe pământ precum în cer, Doamne, ca să Te măr-

turisc, să-Ți fiu martor până la toate marginile, până la marginea timpului să-Ți fiu martor, că Tu ești Hristos, Care ai venit și vii, Care ai fost și ești și Care vii, Doamne. Am întins în părți lucrul cuvântului Tău cu încă o corăbiuță, ca să aibă fiii cuvântului, că azi zilele sunt grele și vremea trebuie răscumpărată, și eu trebuie să lucrez din Tine, că Tu ești cortul meu, precum eu am fost cortul Tău pe pământ, iar acum lucrăm din cer și suntem auziți pe pământ și trecem prin porți cu glas dulce și cu grai dulce. Avem porți și avem cărți, și cuvântul este slava lui Dumnezeu în porți și din porți, și porțile se ridică, și Domnul slavei intră cu sfinții în Israel, și cuvântul lui Dumnezeu se așează ca mana peste neamurile pământului, și fericit este cel ce se hrănește cu pâinea care se coboară din cer spre viața lumii.

O, fiilor din grădină, corăbiuța cuvântului cu care ați călătorit până acum, să fie dată la apostolii cuvântului care merg în cetățile lui Israel cu pâine caldă. Israel să învețe să rumege cuvântul lui Dumnezeu, să învețe cu învățătorul lângă ei, cu lucrătorul lângă ei, cu apostolii cuvântului, fiilor. Iar corăbiuța cea nouă, să vă purtați cu ea cu cuvântul până la împărțitorii cuvântului, că eu am spus că vă voi ajuta să meargă la timp cuvântul lui Dumnezeu acolo unde se duce el când grăiește. Grăiesc prin voi cu fiul cel care ia cârma la corăbiuța pe care o dați spre apostolii cuvântului, că mare este darul vestirii cuvântului lui Dumnezeu.

Tu, fiule care primești de la fiii grădinii mele lucru și corăbiuță de călătorit cu apostolii împărțitori, tu, fiule, să te întărești în voia lui Dumnezeu și să nu ostenești a face binele din Dumnezeu peste poporul Israel, alături de cei lucrători. Lucrează alături de ei, lucrează cu iubire, și să fii hărnicuț în lucrul cel duhovnicesc, că tu ești plâpând și trebuie să lucrezi după puterea ta. Lucrează duhovnicește, lucrează cu voie bună și cu armonie duhovnicească și cu iubire, fiule. Tu ești copilul meu, și te-am mărturisit de mic că ești copil al Domnului, și îți sunt martor și acum și dau socoteală de tine la Dumnezeu. Să te uiți, măi finișorul meu, la lucrul meu, la blândețea lucrului meu, la răbdarea și la bunătatea lucrului meu, și să mă iei de pildă și să iubești mereu smerenia de duh și să te întărești în Duhul lui Dumnezeu cu umilința duhului tău, ca să aibă spița ta salvator, fiule mic. Nu lăsa pe frățiorul tău să-mi întoarcă spatele, nu-l lăsa să slăbească în dragostea lui de cuvântul lui Dumnezeu, că duhul rău voiește să-l scap din mână, și eu am de dat răspuns la Dumnezeu de voi, că sunt rudenie cu voi prin botezul credinței, fiule. Trufia îl întunecă pe om. Nimeni să nu alunece în acest duh străin de Dumnezeu. Ai grijă și te roagă pentru frățiorul tău, că el umblă printre morți, și e mic și e neputincios în fața vremii. Nu-l lăsa să descurajeze, nu-l lăsa să gândească singur și liber, că voia liberă duce pe om departe de voia lui Dumnezeu. Roagă-te lui Dumnezeu, fiule, roagă-te pentru toată casa ta, că are nevoie de dragoste casa ta, iar rugăciunea aduce pe Domnul în ajutor. Să stai sub paza și sub cuvântul celui ce te îngrijește sufletește și duhovnicește, că nu știe creștinul ce înseamnă îndrumător și duhovnic. Tu să iubești grădina mea și pe fiii ei, să iubești pe apostolii Cuvântului, că lucrarea mea are greutate și suferințe, și e greu prin furtună. Afară e furtună. Binecuvântată să vă fie corăbiuța cea binecuvântată de Dumnezeu. Binecuvântat să fii tu la cârma ei, și să vă înconjoare îngerii păzitori pe voi, cei ce împărțiți prin cetăți glasul și graiul cuvântului lui Dumnezeu. Să fii cu veghe și tu și tinerii din Israel. Să fie harnici tinerii, să fie treji, că lenea de cele duhovnicești aduce călcări ale voii lui Dumnezeu în creștin. Țineți treaz Duhul lui Dumnezeu, căci cel mai mare dar este

darul vestirii Cuvântului lui Dumnezeu. Lucrați pe Dumnezeu peste voi, fiilor tinerei, că vă voi împărți lucrul duhovnicesc în lucrarea cea mare a Cuvântului lui Dumnezeu.

Voi, apostoli împărțitori, să vă uitați mereu peste lucrul ucenicilor, și să se ridice ucenici, ucenici pe care să Se sprijine Domnul, fiilor, că greul e tot mai greu, și vremea trebuie răscumpărată, ca să biruim greul și să ieșim cu biruință. Se roagă sfinții pentru Israel. Lumea nu știe să se roage la sfinți, căci ca să te rogi sfinților și să aibă ei îndrăzneală la Dumnezeu, trebuie să faci voia lui Dumnezeu, trebuie botezul pocăinței și nu călcarea voii lui Dumnezeu în tine însuși. Întăriți-vă veghea peste Israel, înfiripați-vă în lucrul Domnului, că nu este fericire mai mare decât Domnul în lucru cu tine, fiule din Israel.

Iar voi, fii ai grădinii cuvântului, ascultați ce vă învăț eu și nu treceți pe lângă învățăturile mele, că ele sunt bune și sunt la timp venite. Aveți atenție, fiilor, că v-am rugat pe voi o lucrare nouă. Aveți grijă s-o puneți peste voi. Aveți grijă să ascultați cu mare grijă, fiilor, și să vă uitați peste Israel cum împlinește peste el lucrarea cuvântului rostit, că Domnul și cu mine privim prin ochii voștri peste Israel.

M-am bucurat în sărbătoare cu sfinții și cu voi. V-am învățat în zi de sărbătoare, v-am dat pâine din cer, fiilor, pâine caldă, pâine cu saț. O, ce ordine și ce serbare pe sfinți! Ce frumos e în cele cerești, în cele ce nu se văd! Ce frumos e dincolo de cele ce se văd! Așa frumusețe voiesc și în tine, poporule Israele. Așa și tu, fiule, să petreci. Eu sunt trâmbița lui Dumnezeu, și tu ești fiul meu, Israele. Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: drepte să fie făcute căile Domnului peste pământ!

Fiilor, fiilor, copii ai grădiniței mele, nu pot să nu vă amintesc de fiecare dată că viața voastră este Dumnezeu. Eu trebuie să rostesc peste voi mereu acest cuvânt ceresc. Aveți grijă mereu să aibă chip în voi Hristos. E duhul păcii Domnului peste voi, ca să aibă Domnul cărare cu soare, fiilor.

O, Lumină a Tatălui! O, Doamne al luminii! Tu ești lumina lui Israel, Tu ești lumina grădinii Domnului. O, Doamne, să strălucești de șapte ori mai mult ca soarele peste grădină, Doamne, ca să aibă fiii grădinii lumină și să fie cuprinși în ea, în Tine, soare al Tatălui. Eu am dat pâine lui Israel, Doamne, și câte neamuri mănâncă din fărâmiturile mesei Tale cu poporul Tău! Ajută-i pe fiii din grădină să înmulțească pâinea Ta peste mulțimi, căci pâinea din cer curge ca un râu tot mai mult. Să aibă copiii Tăi să înmulțească pâinea, Doamne. Vremea e grea. Tu ești sărac pe pământ, dar ești bogat în cuvânt, în pâine, Doamne. Cuvântul Tău să-l faci suluri, suluri, și să ia și mulțimile mântuire și lumină și cuvânt din cuvântul Tău.

— **O**, Verginico, suntem săraci, dar cuvântul să cheme sub vița și sub smochinul acesta pe mulți, și vom binecuvânta, și pâinea se va înmulți, și vor avea și mulțimile. Îmi ridic ochii către Tatăl și cer:

Tată, Cel ce poți totul prin Fiul Tău, binecuvintează înmulțirea cuvântului Tău și suflă-l până la toate marginile, căci Tu când poți, poți ca un Tată al puterilor, și Eu voi lua și voi rupe și voi înmulți în numele Tău, și va fi pâine pentru toți cei ce știu ce este pâine. Amin.

— **O**, Fiule iubit, Tu ești Cel întru Care Eu binevoiesc, și de Tine va asculta tot pământul, și vei cârmui toate neamurile cu toiag de fier, după cum este scris, căci cuvântul este toiagul, și Tu ești Cuvântul, Fiule scump, întru Care Eu binevoiesc. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 1996

Sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir

Cuvântul să fie înainte de orice lucrare. Lucrarea strajei peste creștini. Domnul grăiește preoților bisericii din lume. Părea de rău pentru greșale și mărturisirea spală și iartă pe cel greșit.

Eu sunt Domnul puterilor. Eu sunt Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Dumnezeu lui Israel. Amin. Ia aminte, Israele, ia aminte la cer, că pentru asta te-a născut cerul pe tine în vremea aceasta. Te-am născut de sus, ca să fii din cer, Israele născut din cuvântul Meu, născut și nu făcut, născut din cuvântul Duhului Sfânt și din botezul credinței, căci trei sunt Care mărturisesc în cer: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar pe pământ mărturisesc: Duhul, apa și sângele, și tot la fel mărturisesc; mărturisesc pe Dumnezeu.

Eu, Domnul Iisus Hristos, am venit prin apă și prin sânge și prin Duhul Cel mărturisitor, Care este adevăr, și te-am făcut pe tine fiul Meu, măi Israele, și te-am pus să stai înaintea Mea ca pe unul născut din Mine, crezând în Mine, Care am venit prin apă și prin sânge, așa cum Duhul a mărturisit adevărul, iar adevărul Eu sunt. Fii credincios, poporul Meu, că tu trebuie să stai înaintea Mea ca să Mă primești când vin. Iată, odată cu zorii vin, vin să-i fac intrare lui Verginica. Ea Mă roagă mereu să vin cu ea, și voi veni mereu cu ea pentru tine, Israele, ca să-ți întăresc credința, fiule. O, credința ta trebuia să fie tare, poporul Meu, și iată, vin Eu mereu ca să-ți întăresc și ca să stai în credință, măi Israele.

Hai, Verginico, suntem intrați, tată, că e praznic în Israel și ție ți-e dor de fiii tăi.

— **M**i-e dor, Doamne, și Tu mă crezi că mi-e dor, și mă miluiești cu mângâiere și îl rogi pe Israel să mă știe de mângâiere de la Tine. Mi-e dor să intru în Israel, dar cu Tine, Doamne, să intru, că Israel nu simte greul așteptării mele. Eu îți dau slavă cu toți sfinții și cu toți îngerii care mă înconjoară ca să mă ajute peste vremea de azi, ca să trâmbițez pentru Tine peste vremea de azi, că iată, vii, și omul nu știe ce este venirea Ta, Doamne. Vreau să-l deprind pe Israel să știe bine să stea întru venirea Ta, ca să știe și omul lumesc care nu Te mai așteaptă, să știe ce este venirea Ta și veacul Tău cel nou, de două ori nou, Doamne. Grăiesc cu Tine, bunule Doamne, ca să fiu cunoscută din Tine și nu din mine, căci tot cel ce este, în Tine este, și altfel nu este cel ce este.

O, copilași din grădina cuvântului, mi-e dor, fiilor, mi-e dor, și voiesc să stau înaintea voastră, nu în urma voastră. Eu sunt cuvânt, căci Domnul așa a binevoit. Cuvântul trebuie să fie mereu înainte de orice lucrare. Nimeni nu-și zidește un turn mai înainte de a se socoti dacă are cu ce să-l sfârșească de lucrat, iar când omul își socotește mântuirea sa, trebuie să plece pe drumul ei bine socotit că va termina de zidit acest turn care suie până în cer, de pe pământ până în cer, fiilor scumpi. Cine începe turnul acesta, acela trebuie să lucreze la el până în cer, măi fiilor, căci fiecare dacă voiește să pună o temelie, mai întâi se socotește bine dacă are cu ce să sfârșească zidirea pe care o voiește.

E zi de praznic în Israel, fiilor, și am venit la praznic cu Domnul și cu sfinții, și voiește Domnul să lucreze la zidirea cea începută cu mine, că m-a pus temelie la zidirea Sa, la turnul cu care voiește să ajungă până în cer, la mântuirea ta, poporule Israel.

Deschideți bine porțile, că intră Domnul cu zi de praznic ceresc în Israel. Fiți atenți, fiilor din grădina! Domnul Se vestește cu zi de praznic. Deschideți cartea Domnului și dați

glas cuvântului în carte. Eu voi sta cu Domnul și cu sfinții în serbare, și iarăși voi fi cu voi cuvânt, că am de făcut ordine în Israel, că dacă nu fac, nu este ordine în Israel. Eu sunt venită cu ordine cerească peste poporul Israel de azi, că tu, Israele, trebuie să fii înaintea Domnului, ascultând de Domnul.

O, Doamne, fiii grădinii Ți-au deschis cartea. Slăvește-Te, Doamne, în Israel cu slava cuvântului Tău, că Tu ești slavă și cuvânt de slavă, Tu ești sărbătoare peste serbările Tale în Israel. Amin.

*

Semănătorul seamănă sămânță, seamănă cuvântul, și sămânța cade pe pământ. Cade sămânța lângă cale, cade în pământ pietros, cade în spini și cade în pământ bun. Cade sămânța pe pământ. Cine are urechi de auzit, acela este om iscusit, om treaz.

Israele, Israele, Semănătorul seamănă cuvântul, și tu să fii pământul cel bun în care, când cade sămânța, să se înalțe ea crescând spre cer, poporul Meu; până în cer să crească, fiule scump, că ție îți este dat să cunoști tainele împărăției lui Dumnezeu, dar pentru cei de afară totul rămâne în pilde, ca uitându-se, să nu vadă cu ochii, și auzind cu urechile, să nu priceapă, ca nu cumva să se întoarcă, și Eu să-i iert. Această pildă a semănătorului cuvântului s-o pricepi bine, Israele, că altfel nu vei putea să pricepi toate celelalte pilde ca să le faci împărăție cerească în tine. Cine pricepe, acela nu este departe de împărăția lui Dumnezeu, și este aproape de ea și se ține aproape, căci împărăția lui Dumnezeu este ca un om care aruncă sămânța în pământ, și doarme și se scoală noaptea și ziua, și sămânța răsare și crește cum nu știe el, dar știe pământul această taină, căci pământul rodește de la sine, așa cum a fost peste el cuvântul de la început. Pământul rodește de la sine mai întâi pai, apoi spic, și apoi grâu împlinit în spic, grâu copt, gata de seceriș, și omul trimite secera ca să strângă agoniseala și să aibă rod, căci cine seamănă are ce culege după ce sămânța se împlinește în rod. Eu sunt Semănătorul, și tu ești pământul cel bun, care rodește de la sine, așa cum grăiește pilda cea despre împărăția cerurilor, Israele.

Eu lucrez peste tine, poporul Meu, ca să fii tu pământul cel bun, că ai văzut pilda cum este, că oricine aude cuvântul împărăției și nu-l înțelege, vine duhul rău și fură sămânța semănată în inima lui, căci a căzut lângă cale sămânța și n-a prins rădăcină. Cuvântul cel semănat pe loc pietros se aude și se primește cu bucurie, dar fără rădăcină în sine, căci la vreme de ispită și strâmtorare pentru cuvântul semănat omul acela se smintește și rămâne în sine gol de rodul cuvântului semănat. Cuvântul cel căzut în loc spinos este în omul cel plin de griji trupești și lumești, care se înșeală cu avuția pământescă și nu are timp ca să-i dea creștere seminței cea de la Dumnezeu. Dar omul care este ca pământul cel bun, auzind înțelege și îi dă creștere cuvântului lui Dumnezeu și ajunge cu el până în cer, crescând din sine spre Dumnezeu, Care seamănă peste pământ.

O, poporul Meu, Eu semăn sămânță bună în pământul Meu cel ales, și am nevoie de strajă, poporul Meu, de strajă peste tine, tată. Să fii treaz, fiule, să nu dormi, că este un vrăjmaș care mereu stă la pândă să te prindă dormind și să seme ne neghină peste sămânța Mea, că ai văzut pilda ce spune, că se vor mira îngerii și vor spune: «Doamne, n-ai semănat Tu sămânță bună? De unde a crescut neghină?», și li se va răspunde: «Un om vrăjmaș a venit noaptea și a făcut aceasta, dar lăsați așa până la seceriș când neghina se va aduna și se va lega în snopi pentru ars, iar grâul se va aduna în jitnița Mea».

O, Israele, ce mare lucrare este să ai strajă peste tine, poporul Meu! Ce mare taină este să știi să nu ai noapte peste tine, Israele! Dacă tu ai strajă peste tine, tu ești liniștit ca în vremea zilei, după cum este scris: *«Fiți fii ai zilei, fiindcă cei ce dorm, noaptea dorm»*. Cine nu are strajă peste el, acela se face fiu al nopții, și noaptea vine cel vrăjmaș ca să-și semene neghina lui care înăbușă sămânța cea bună a Semănătorului Cel bun.

Poporul Meu, voiesc peste tine pace și mântuire, și de aceea semăn mereu peste tine sămânța cuvântului Meu. Semănătorul seamănă cuvântul peste tine. Tu ești copacul cel crescut din sămânța cea mică, semănată de Mine în tine, și din ea s-a făcut copac mare, și în acest copac sălășluiesc păsările cerului, Israele fiule. Iată, vin cu sfinții cerului, cu duhurile cerului vin în tine, Israele, ca să Mă sălășluiesc cu praznic de serbare în tine. Te învăț să te faci pildă înaintea noroadelor, fiule, să te faci pildă a împărăției cerurilor, poporul Meu, copacul Meu crescut din sămânța cuvântului Meu, grâul Meu, poporul Meu, rod al seminței cuvântului Meu care a căzut pe pământ bun. Vin sfinții și îngerii cu Mine la tine, Israele, că se împlinesc peste tine Scripturile Mele, și Eu vin cu ele, cu împlinirea lor peste tine; vin să te fac oglindă în care să se vadă împărăția cerurilor pe pământ, că Mă vestesc lumii că sunt în tine cu sfinții și cu îngerii în slava cuvântului Meu, în slavă cerească pe pământul tău, Israele, pământul Meu cel nou, în care vin cu cerul cel nou în praznic de serbare, praznic de cer nou și de pământ nou în care sălășluiește dreptatea Mea și pacea Mea.

Poporul Meu, iubitul Meu popor, pentru tine nu mai e timp de dormit, fiule, rod al cuvântului Meu, fiindcă cei ce dorm, noaptea dorm, și cei ce se îmbată, noaptea se îmbată. Tu, poporul Meu, să rămâi ziua Mea pe pământ, ziua cea din vremea serii, că scris este că noapte nu va mai fi, și noaptea va fi înghițită de ziua, și toți vor înțelege venirea Mea, căci venirea Mea este slava Mea, iar slava Mea este venirea Mea, căci Eu sunt slavă. Tu să înțelegi taina cuvântului Meu, căci scris este: *«Pământul cel bun sunt cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu și îl înțeleg pe el, și rodește în ei și aduce roadă: unul o sută, altul șaizeci, altul treizeci»*, după cum este scris. Dar să fii treaz, poporul Meu, că tu trebuie să aduci tot ce va fi de adus. Tu trebuie să aduci o sută, fiule, căci o sută este rod întreg. Păstorul cel cu o sută de oi care pierde pe una din oi, se duce și o caută și o aduce înapoi, ca să nu se știrbească numărul cel întreg, bucuria cea întreagă, rodul cel însutit, fiule, ca să fii tu mângâierea Mea întru venirea Mea pe pământ, să fii casa Mea, să fii moștenirea Mea, fiule cel mic de la sfârșit. Tu nimic să nu mai faci decât să rodești până mai sus de cer, că Eu te încălzesc cu căldura cuvântului Meu și te învăluiesc în razele Duhului Sfânt ca să mărturisești pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt în a Sa venire, că este scris că vine Domnul întru slava Sa.

Poporul Meu, să fii slava lui Dumnezeu întru venirea Domnului pe pământ, că este scris că vine Domnul slavei, vine Domnul lui Israel, că Israel este casa Domnului, împărăția Domnului, în care Se va întoarce Domnul. Israele, să nu te lași să fii departe de împărăția lui Dumnezeu; de înțelegerea tainelor lui Dumnezeu să nu fii departe, Israele. Eu sunt Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Să fii întru Mine, Israele, să te găsească mereu în Mine, întru venirea Mea, că vin la tine, Israele, vin, că ești poporul Meu, ești moștenirea Mea, că Eu moștenire pe pământ nu mai am; nu mai am, că Mi-a luat-o omul cel gol de Dumnezeu, și nu mai am. Semănătorul seamănă

cuvântul, și cuvântul cade pe pământ, cade lângă cale, cade în pământ pietros, cade în loc cu spini, și nu mai am moștenire pe pământ. Nu mai am nici oi, nu mai am nici staul, nu mai am, după cum este scris că Fiul Omului nu are unde să-și plece capul. Nu mai am zi de odihnă pe pământ, nu mai am, că fiii oamenilor Mi-au luat pământul cel făcut de Dumnezeu. O, ce Mi-au făcut fiii oamenilor! Au făcut mai rău ca atunci când au atras pe pământ potop cu apă de a pierit tot omul care a rămas pe pământ. Numai Noe și cu casa lui a scăpat, că el a crezut cuvântul Meu și și-a făcut casă nouă cu care a plutit pe deasupra apei potopului.

O, cine mai are dragoste și vreme să asculte pe Dumnezeu? Cine mai ia aminte la Semănătorul Care seamănă cuvântul ca să crească rodul împărăției lui Dumnezeu pe pământ? Cine, că păstorii de azi se păstoresc pe ei înșiși și iubesc slava lor, slava de la oameni, nu de la Dumnezeu, dar scris este: *«Vai de păstorii care pierd și risipesc turma de pe pășunea Mea, care nu au grijă de ea, că Eu voi avea grijă de faptele cele rele ale păstorilor. Și Îmi voi strânge laolaltă turma care a mai rămas și îi voi da să pască pajiște nouă și o voi înmulți, și îi voi da păstori care o vor paște și n-o vor mai pierde, și o vor mângâia»*. Dacă păstorii ar fi luat parte la sfatul Meu, ar fi întors turma pe căile Mele și ar fi vestit-o de cuvântul Meu. Dar ce veți face, voi, păstorilor? Iată, Eu umplu cerul și pământul de cuvântul vieții veșnice, și voi nu auziți. Unde vă veți găsi loc tainic ca să vă ascundeți și Eu să nu vă vad? Scris este în Scripturi: *«Vai păstorilor care se păzesc pe ei înșiși și nu păzesc turma; care mănâncă laptele și se îmbracă cu lâna oilor! Vai păstorilor care junghie oile grase și sănătoase, care nu pansează oaia cea rănită, care nu suflă duh de viață peste cea slabă, care nu tămăduiesc oaia bolnavă, care nu îmbie spre staulul Meu pe cea rătăcită, care nu caută oaia cea pierdută, dar care se poartă cu silnicie cu oaia cea înzdrăvenită ca să nu fie oaie zdravănă înaintea Mea! Vai păstorilor care lasă oile mănăncare fiarelor sălbatice, că iată, nu are cine să-Mi caute oile și să Mi le îngrijească. O, au ajuns oile Mele pradă fiarelor sălbatice fiindcă n-au păstor, că păstorii se păzesc pe ei înșiși și nu oile Mele, și scris este că din mâna lor le voi lua și le voi cere socoteală de viața oilor Mele și voi scăpa din gura lor turma Mea, și nu le vor mai fi oile Mele mănăncare lor. Căci iată-Mă, vin și priveghez peste oile Mele cum priveghează ciobanul turma lui în zi de furtună, și voi risipi vremea cea întunecoasă, și Îmi voi paște turma pe munții lui Israel și pe pășunile lui Israel. Pe pajiști cu flori le voi paște, iar staulul lor va fi pe munții Mei, căci cuvântul Meu va curge ca o pășune din cer, ca mana care se coboară pe pășunile cele veșnice, căci cuvântul Meu e veșnic»*.

Auziți voi, păstori, ce spune Domnul? Cuvântul Meu e veșnic, nu este numai atunci; este și acum, este veșnic cuvântul Meu, dar voi nu credeți, că nu sunteți din oile Mele, după cum este scris despre cei ce nu cred. Voi căuta oaia cea pierdută și Îmi voi cerceta turma, iar pentru oi așa grăiesc: voi judeca pe oi, pe berbeci și pe țapi. Voi cerceta peste pășune și voi vedea cine calcă cu picioarele pășunea după ce paște, și cine tulbură apa cea limpede după ce bea. Voi judeca între oaia grasă și oaia slabă, după cum este scris că voi încheia legământ de pace și voi pierde fiara sălbatică din moștenirea Mea, și oile se vor odihni cu pace sub ploaia binecuvântărilor Mele, și copacii își vor da roadele lor, și va rodi pământul, și Domnul Se va face cunoscut de oi și Își va face sădare aleasă, iar păgânii nu se vor mai făli împotriva oilor Mele, și voi face

pe poporul Meu popor slăvit, și va fi el casa Mea, căci este poporul Meu.

O, păstorilor care păstoriți fără veghe, iată, vă cer oile. Vine Păstorul Cel mare să-Și cerceteze turma, și iată, o găsește risipită pe toate văile. Cuvântul Meu strigă peste voi din mijlocul poporului Meu cel ales dintre oi, cel hrănit cu pășune curată, cu pășune din cer, cu cuvântul lui Dumnezeu hrănit, căci cuvântul este veșnic, precum Dumnezeu este veșnic. Scris este: «*Astăzi dacă auziți glasul Meu, nu vă învățoșați inimile voastre*». O, păstorilor care stați peste turmă, de ce faceți voi ca iudeii care nu credeau că Eu sunt Păstorul oilor, Care venisem să-Mi adun oile în staul? Veneau iudeii și Îmi spuneau: «*Dacă Tu ești Hristos, spune-ne nouă, nu ne mai obosi sufletele*», iar Eu le-am zis: «*V-am spus, dar voi nu credeți, că nu sunteți din oile Mele, căci oile Mele aud glasul Meu și merg după Mine, după cuvântul vieții merg*».

O, de ce judecați voi mai înainte de Mine, ponegrind pe poporul Meu, gonind din bisericile voastre pe oile Mele, care mănâncă din pășunea cuvântului Meu? Dacă voi nu voiți să vin, goniți dintre voi pe cei ce cred în cuvântul Meu, în venirea Mea. Dar unde veți afla loc tainic ca să vă ascundeți și Eu să nu vă văd? Am venit de la Tatăl duh și adevăr am venit, după cum este scris despre Duhul Care vine. Duh este Dumnezeu, duh și adevăr, cuvânt și trup, trup și cuvânt este Dumnezeu. Ce biserică a lui Iisus Hristos este aceea care nu are în ea pe Domnul trup și cuvânt? Eu sunt trup și cuvânt. Eu sunt mereu astăzi, după cum este scris: «*Astăzi, la glasul Meu, nu vă împietriți inimile voastre*». Sădit-am un popor de fii în mijlocul vostru și i-am trimis la voi cu Mine, ca să cunoașteți cuvântul Meu. Dar voi de ce nu credeți? Nu vreți să fiți din oile Mele?

Am venit să împlinesc Scripturile: o turmă și un păstor, un Ierusalim și un Dumnezeu peste tot pământul, o țară veșnică înaintea Mea, și am planul Tatălui în mână, ca să încep din România și să trâmbițez din ea peste neamurile rătăcite de la calea lui Dumnezeu. V-am vestit că am între voi un popor crescut cu cele din cer, un popor uns de cuvântul lui Dumnezeu, ca să stea înaintea Mea și să se înmulțească până va fi un staul, o turmă și un păstor. Eu sunt Păstorul Cel bun. Oare, voi sunteți mai buni? Oare, cuvântul Meu pe care-l las mereu din cer peste pământ nu este bun? Judecați voi cuvântul Meu; nu are viață veșnică în el?

O, nu vă temeți, nu vă temeți pentru poporul cuvântului Meu. Nu el, ci cuvântul Meu vă va întreba de credința voastră în Mine, căci am venit, duh și adevăr am venit, ca să împlinesc tainele Tatălui Meu pentru mântuirea omului, dar voi dați în lături pe fiii cuvântului Meu și le puneți nume de rătăciți, de stricători, așa cum Mi-au pus și Mie nume iudeii de atunci. Eu sunt Păstorul Cel bun și vin spre voi să vă păstoresc și să nu vă las să fiți osândiți de cuvintele voastre, că scris este: «*Din cuvintele lor se vor mântui; din cuvintele lor se vor osândi*». Vin spre voi, păstori de oi, vin și Mă slăvesc înaintea voastră cu slava cuvântului Meu. Auziți voi glasul Meu? Eu sunt Păstorul Cel bun, Care-Și pune viața pentru oile Sale. Am venit ca viață să aibă oile, și din belșug să aibă. Cuvântul Meu este viață pentru oi. Luați și dați la oile voastre cuvântul vieții veșnice. Luați și mâncați și împărțiți și nu vă învățoșați inimile voastre.

Poporul cuvântului Meu este născut din Mine, din apă, Duh și sânge, precum Eu sunt. L-am născut din cuvântul Meu, de sus l-am născut, din Duhul Sfânt al Tatălui, ca să fie poporul care întâmpină pe pământ glasul Meu care strigă

înaintea Mea. Vreau să fac din poporul cuvântului Meu popor de fii ai slavei înaintea Mea, din care să iasă lucrare de înviere peste cei ce vor să ia pe ei veșmântul slavei, veșmântul lui Iisus Hristos. Ridicați porțile voastre, ca să intru și la voi cu lumina cuvântului Meu, ca să fiu în biserică voastră trup și cuvânt, duh și adevăr să fiu în voi, căci Tatăl așa închinători dorește. Treziți inimile voastre, căci cuvântul Meu are viață veșnică. Luați aminte, păstorilor de oi, că poporul Meu nu e dușman pe biserică, și e popor de fii ai bisericii lui Iisus Hristos, Care vine cu norii, după cum este scris.

Iar tu, poporul Meu, să fii în Mine, fiule Israele, ca să fiu Eu în tine și să Mă slăvesc în mijlocul tău cu slava cuvântului Meu, și cine va lua din cuvântul Meu, Mă voi face în el duh și adevăr, izvor de apă curgătoare, care va izvorî spre viață veșnică, după cum este scris: «*Cel ce crede în Mine, râuri de ape vii vor curge din gura aceluia*». Amin.

Israele, Israele, am grăit, fiule, cu păstorii care te dușmănesc pe tine. Te dușmănesc fiindcă nu te cunosc, nu vor să te cunoască cei ce sunt în duhul lor și nu în Duhul Meu, că dacă ar fi în Duhul Meu, ar căuta spre tine, că din mijlocul tău Eu izvorăsc izvorul râului vieții, care este cuvântul Meu cel de viață dătător. Eu vin cu îndemnul păcii și al credinței sfinte peste biserică, peste ortodoxia care nu-și trăiește numele, dar vreau să ies cu tine ortodoxie înaintea lor, ca să-și înțeleagă numele. Ei te fac pe tine sectă, pentru că nu vor să vină să te vadă ce faci tu, pentru că nu le place să fie ca Mine și ca tine. Ei zic că e bine ca ei, nu ca Mine și ca tine. Tu să fii popor cuminte, tu să fii treaz înaintea Mea, că Semănătorul tău seamănă peste tine și peste ei, și fericit este cel ce se lasă lucrat de cuvântul Meu ca să fie pământ bun pentru însămânțat.

Stai, Israele, înaintea Mea, și se vor bucura de Mine și de tine toate noroadele de pe pământ; ba chiar și cei ce nu cred se vor bucura de tine când Mă vor vedea cu tine, că slava Mea se va vedea cu tine, și Mă voi slăvi în mijlocul tău mai mult decât atunci prin ucenicii Mei, că scris este: «*Mai mari decât atunci se vor face lucrurile lui Dumnezeu înaintea oamenilor prin cei ce cred la sfârșit*».

Stai, Israele, înaintea Mea, că sfinții se roagă pentru tine și pentru cei ce vor crede în Mine că sunt cu tine. E praznic de sfinți în mijlocul tău. Stai în serbare cerească pe pământ, poporul Meu iubit, căci cine e iubit de Mine, acela iubește pe Dumnezeu.

Mucenicul Dimitrie este serbat de cei din cer în Israel, și se ridică și Îmi spune:

— **S**ă întărești, Doamne, cuvântul Tău peste poporul Tău, că noi, sfinții Tăi, așteptăm împărțirea cununilor, Doamne, prin cei mici ai Tăi, după cum este scris. Întărește statura și credința și iubirea poporului Tău, Doamne, așa cum ne-ai întărit și pe noi în vremea mărturisirii noastre pe pământ. Vino, Doamne, cu cerul cel nou și cu pământul cel nou peste cer și peste pământ, că sfinții Tăi așteaptă de șapte mii de ani răscumpărarea. Amin, amin, amin.

*

Glasul Meu și graiul Meu lucrează în cer și pe pământ. Am Israel în cer, am Israel și pe pământ. Am Ierusalim și în cer și pe pământ, și lucrez cu cei din cer pe pământ, și cu cei de pe pământ în cer, căci cerul, Israele, la glasul și la graiul Meu cu tine pe pământ, se strânge cerul ca să mănânce din cuvântul Meu așa cum mănânci tu. Dar cerul mănâncă cu poftă și cu nădejde cuvântul Meu, și se

umplu de mângâiere duhurile cerului, duhurile sfinților, măi copile Israele. Duh este Dumnezeu întru sfinții Săi în cer, și sfinții din cer sunt în Mine, precum Verginica este în Mine și lucrează din Mine, din sânul Meu lucrează Verginica, iar Eu sunt în sânul Tatălui, în cer și pe pământ sunt. Amin.

Să ai grijă, fiule Israele, cum te hrănești cu cuvintele Mele, că ele sunt din cer, hrană tare sunt ele. Vezi să nu-ți rupi dinții, fiule. Duhovnicește spun când spun așa, că te văd micuț cu înțelegerea, dar curios cu inima, și de aceea ți-am spus să nu mănânci singur, ci cu Mine, fiule mic, că hrana e tare și tu nu ești deprins să fii atent, mereu atent ce gust îi dai, ce nume îi dai și cum o așezi în inimă, că pânțele cuvântului Meu când îl mănânci, este inima ta, fiule firav. De aceea te hrănesc mereu, mereu, ca să crești cu înțelegerea și să crești cu înțelepciunea cea din cer și s-o iei în pânțele, fiule, ca să aibă ea casă, căci cerul gurii Mele este adevăr și înțelepciune. Ai grijă cum te hrănești, fiule Israele. Iubește cumințenia de inimă, poporul Meu, căci semeția gândului lovește înțelepciunea din inima ta și micșorează lucrarea ei în tine și te lasă singur când vede trufie în gândul inimii tale. Ai grijă cum te hrănești, poporul Meu. Ai grijă, Israele, să crești bine, să crești sănătos și să fii plăcutul Meu, fiule. Vezi să fii cum am fost Eu, ca să fii plăcutul Meu, fiule. Uită-te în Mine și ia-Mă de pildă peste tine, că Verginica suflă peste tine din Mine, suflă duh de înțelepciune peste tine.

Tu așa ai spus, Verginico, ai spus că vrei să-l deprinzi pe Israel să știe bine cum să stea întru venirea Mea, să știe să-și socotească bine mântuirea, să știe să zidească până la cer acest turn. O, îi trebuie înțelepciune lui Israel, Verginico. Suflă tu cu Mine din duhul înțelepciunii, ca să fie harnic poporul tău, că lenea e păcat de moarte, Verginico. Mai spune-le o dată că acest păcat ține omul în moarte, Mă ține pe Mine mort în om, și Eu sunt Domnul învierii, Verginico. Vin în cartea ta mereu cu tine, ca să te primească bine Israel, ca pe Mine să te primească. Tu ești în Mine, Verginico, și fără Mine nu ești, căci cel ce este, în Mine este. Amin.

— **O**, grăiesc cu Tine, bunule Doamne, ca să fiu cunoscută din Tine și nu din mine, căci cel ce este, în Tine este, și altfel nu este cel ce este. Am de făcut ordine în Israel, că dacă nu fac, nu este ordine în Israel. Binecuvintează glasul Tău în glasul meu, cuvântul Tău în cuvântul meu, căci cuvântul e toată taina tainelor în cer și pe pământ, Doamne, Cuvântule Doamne.

— **B**inecuvântare să ai, Verginico, în cuvânt, că ai de făcut ordine în Israel, că dacă nu faci, nu este, tată. Eu sunt în tine când faci ordine, că multă ordine este de pus în popor, dar vrea-va Israel să facă ce-i spui tu și Eu? Avem de scăpat din alunecare pași care dau să alunece. Avem de așezat în ascultare inimi care nici acum nu s-au deprins cu această lucrare din cer pe pământ. Și vom lucra cu dragoste, Verginico, doar vom fi răzbatători în inimile nedeprișe cu lucrarea mântuirii. Eu sunt Dumnezeu, Verginico, dar Mi-e frică de creștin. Să nu se mire Israel dacă Dumnezeu spune acest cuvânt. M-a prins frica de creștin, măi Verginico, dar lucrăm împreună, că nu e bine câte unul, nu e bine, nu e bine așa. Lucrăm doi și trei, Eu și cu tine, și Tatăl în Noi, și avem sfinții martori. Cu toții în stânga, cu toții în dreapta, așa cum am făcut și în Israel așezare în lucru. Când un creștin lucrează ceva singur, acela greșește că lucrează singur, acela greșește în el și în afara lui, căci cel ce este, în Mine este, și altfel nu este cel ce este. Iar Eu din Mine am spus: «Nu e bine să fie omul singur».

O, câtă vreme trebuie să aștept Eu după creștin până când el voiește să vrea ca Mine și cum îl învăț Eu? Mi-e frică de creștin, și trebuie să lucrez cu el ca și cu oul, că Mi-e frică să nu dea în Mine, Mi-e frică să nu Mă părăsească și să-și arunce mântuirea, că el nu știe ce grea e pierzarea. Mi-e frică de cel fără minte, și de aceea, Verginico, vom lucra cu grijă la înțelepciunea poporului Israel. Să le spui la copiii grădinii să închidă porțile acum, că avem de făcut ordine în Israel. Avem de măturat, de scuturat, de spălat, de șters praful, de aerisit, de frecat jegul de pe vase, de așternut, de netezit. Avem de lucru în Israel acum.

— **O**, Doamne, să zidim casă înțelepciunii pe cei șapte stâlpi ai ei, Cuvinte Doamne, că dacă ea stă pe stâlpii ei în Israel, va avea casă înțelepciunea, casă de neclintit în Israel.

O, poporul Israele, vino, fiule, și întreabă tu pe Domnul și spune: „*Bunule Învățător, ce să fac pentru ca să am viață veșnică?*“. Domnul e bun. Întreabă-L ce să faci, ca să faci ce-ți spune El, fiule. Tu știi cuvântul Domnului care spune: «*De vrei să intri în viață, păzește poruncile; păzește-le cu iubire, că fără iubire nu le poți păzi*». Fără iubire omul cade în lene, și lenea e păcat, păcat de moarte. Lenea te ține jos și nu te lasă pe drumul vieții veșnice. Ai văzut pe Domnul, Care spune: «*Cuvântul Meu e veșnic*». Așa le spune Domnul celor ce nu cred în cuvântul Lui de azi, de parcă în cel de atunci cred. Cine crede în cuvântul cel de atunci, acela e om înțelept și Îl află pe Domnul azi cuvânt proaspăt, cuvânt veșnic.

O, poporul meu, te povățuiesc din Domnul și îți dau de lucru, fiule, și iată ce-ți dau să lucrezi. Să te scoli dimineața, să faci metanii adevărate cu trupul și cu inima, să te speli, fiule scump, să te speli pe față și trupește și sufletește și să te așezi în genunchi rostind rugăciunea de dimineață înaintea Domnului, și apoi să te rogi de binecuvântare pentru lucrul tău trupesc și duhovnicesc, lucrându-le pe amândouă odată. Dar până să începi lucrul, ridică iar gândul și inima și mâinile și întreabă-L pe Domnul cu umilință, spunând: „*Bunule Învățător, ce să fac pentru ca să am viață veșnică?*“. Și toată ziua să stai în așteptarea răspunsului Domnului; în fiecare zi să te înveți să aștepti, ca să vadă Domnul că-L aștepti, și te vei deprinde să-L aștepti cu viața veșnică, lucrând poruncile Lui și pășind pe urma Lui, pe urma vieții veșnice, fiule Israele, iubind din toată inima și cugetul și sufletul și virtutea ta viața veșnică, fiule. Israele, Israele, să nu faci nimic, nici un gând, nici o faptă care să nu aibă în ea viață veșnică. Lucrează cele ale vieții veșnice, dar lucrează, că viața veșnică se lucrează în fiecare zi, în fiecare clipă se zidește la acest turn care are în vârful lui viață veșnică. Și dacă vrei să stai mereu atent, să spui mereu, nu numai dimineața, ci să spui mereu: „*Bunule Învățător, ce să fac pentru ca să am viață veșnică?*“. Toate gândurile și faptele tale să le treci prin această sită clipă de clipă, și vei avea viață veșnică, vei avea înțelepciune și vei fi casa ei, casa Domnului, în care sălășluiesc Duhurile Domnului, cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

Te iau ușor, Israele, că și mie mi-e frică, la fel ca și Domnului, și mie îmi este frică de creștin. O, ce bine și ce sfânt ar fi să-i fie creștinului frică de Dumnezeu și nu Domnului de creștin, dar nu știe creștinul ce înseamnă pierzarea și moartea cea veșnică a celor ce se pierd din Dumnezeu. Am creștini mofturoși, am creștini bolnavi la cuget, am din ei care nu știu ce înseamnă să mergi pe cale cu Dumnezeu, și merg aceștia fără să știe cum se merge. Am neascultători, am din cei ce fac ei ordine în Israel, aducând sminteală peste cei slabi

și mici cu inima. Am din cei ce nu înțeleg ce este această lucrare și acest drum spre cer, și este multă neatenție în lucrul vieții veșnice. Am dușmănoși, am răzbnători, am creștini fără frică de Dumnezeu, dar nu le spun lor. O, copilașii mei din grădină, fiți atenți, fiilor, la mine, fiți atenți, că nu le spun lor. Vă spun vouă, că pe voi vă am de temelie, și eu pe temelie mă zidesc. Sunt venită la voi cu ordine peste Israel, și eu fără voi nu pot ajunge la Israel. Să se întărească porțița și locașul meu, și mereu să-l țineți pe Israel tare pentru mine, ca să pot grăi de aproape cu voi pentru Israel și pentru voi, fiilor. Eu mă fac cuvânt, ca să vă învăț de aproape, să am mereu pregătită intrarea.

O, îmi încep lucrul cel pentru ordinea din Israel, ca să așez pe Israel în duh de înțelepciune, în iubire de Dumnezeu, că a slăbit frica de Dumnezeu în Israel.

Fiilor din grădină, fiți atenți și lucrați din mine peste fiii lui Israel. S-a stricat mintea unui copil din Israel, și de atâta vreme dau s-o vindec! Acest copil nu știe cum vine să iubească pe Dumnezeu și pe aproapele lui Dumnezeu, nu știe cum înseamnă să mergi pe calea acestei lucrări, și s-a deprins cu neascultarea, măi fiilor, și se joacă de-a ascunselea cu Domnul și cu voi, și stă în lucrul său fără strajă, și s-a așezat sieși strajă. Mă uit la truda voastră peste acest copil, și vă fac eu trimitere împluternicită prin cuvânt ca să-l deprindeți cu frica de Dumnezeu și cu lucrul cel bun al vieții veșnice. Poporul meu să știe că voi nu lucrați nici un rău peste el, dar cu cel ce nu ascultă de lucrul vostru peste el, e greu de lucrat cu unul ca acela, dar nu luați mâna de pe el până ce Domnul nu cuvintează, căci Domnul are mâna Sa în mâna voastră și nu vrea moartea celui ce nu știe cum este viața cu Domnul, ci vrea îndreptarea, vrea înțelepciunea peste el. Iată, mintea unui copil din Israel e stricată, și vai dacă aș pune să răspundă de această stricare cel ce a lucrat la stricarea ei, la stricarea minții copilului meu.

Iată, fiilor, duhul ușurătății are picioare lungi, și așa cum v-am spus eu vouă, cu greu iese afară din Israel, că se luptă să stea să facă numai stricăciune acest duh al ușurătății, căci duhul ușurătății este duh de femeie, măi fiilor care-mi sunteți temelie nouă în Israel. Eu voiesc să se vindece această minte, dar duhul ușurătății are picioare lungi și are pas lung, lucrat pe furiș, dar nu se găsește în cer sau pe pământ loc tainic pe care să nu-l vadă Dumnezeu. Acest copil al meu e prins în cursă, și cursa stă cu gura deschisă, că așa e ea făcută, așa e cursa, cu gura deschisă este. O, ce bine era să fi ascultat la timp tot fiul din Israel, să nu se fi ascuns în el fiul acestui popor! Acest copil nu se lasă ajutat, și nu știu cum să facem să-l scap din cursă, că e copilul meu, de două ori este copilul meu, de două ori am pecete pusă peste el.

Eu sunt cuvântul Domnului, voi sunteți cuvântul meu. Eu cu voi grăiesc, eu vouă vă spun, nu le spun lor, celor ce nu stau bine întru venirea Domnului. Trebuie scos acest copil din duhul lui, și să fie în Duhul Domnului și în duhul meu și în duhul vostru, că e copil de două ori pecetluit, și are de stat în ascultarea Celui ce pecetluiește. Să-i spuneți că urăște, nu iubește. Să-i spuneți că iubește pe cel ce este rău, iar pe cel ce este bun îl urăște, îl are pieziș în inimă. Să-i spuneți că cine iubește trebuie să iubească ce iubește Dumnezeu ca să se cheme că iubește în această lucrare. Vai de cei ce-mi clatină lucrătorii de la lucrul Domnului, căci cel neascultător face pe lucrător să greșească luptându-se cu neascultătorul. O, cine l-a învățat pe el mântuirea până acum? Nimeni nu l-a învățat până acum. Eu mă uit la el, și nu este învățat de nimeni până

acum, și nu știe dacă n-a învățat, și iată, nu vine la învățat, nu stă la învățatură. Să se scuture de duhul lui, căci cine stă în duhul lui este om trufaș. Nimic altceva nu înseamnă om trufaș decât cel ce stă lucrând din duhul lui. Cine vrea să vină în această lucrare, să se lepede de sine, căci lucrarea aceasta este Dumnezeu, și cine vrea să urmeze pe Dumnezeu, să se lepede de sine și să nu se ascundă cu sinele său cel ce vine în această lucrare. S-a săturat cerul de creștin ascuns în sine. Aceasta este cea mai mare stricăciune care roade la rădăcina acestei lucrări. Să nu fie, fiilor, să nu fie rozători în lucrarea aceasta. Lucrați cu toții în stânga, cu toții în dreapta, fiilor, ca să nu fiți învinuiți pe ascuns. Când lucrați peste un creștin, luați cu voi martori, căci creștinul dă să vă găsească vină. Domnul și cu mine avem sfinții martori din cer, și pe voi martori pe pământ. Cine se ascunde de voi în Israel, pe acela nu-l primește cerul, nu-l cunoaște cerul.

O, ce să facem noi cu creștinii care nu sunt deprinși cu lucrul mântuirii? Cu cei ce nu sunt curați cu inima și cu fapta, ce să facem, oare? Cu cei ce dau să facă ordine în Israel, o, ce să mai facem și cu aceștia? Iată, voi stați degeaba. Trageți de creștin, dar în zadar, că se ascunde în el creștinul, și vă lasă să stați degeaba. Stă mut Israel și nu vă dă de lucru. Trageți de creștin ca să vedeți dacă înțelege lucrul mântuirii, și creștinul nu răspunde nimic. Ce să facem cu așa statură, cu așa lene, ce facem, oare? Cum să scoatem acest păcat de moarte din Israel? O, de ce nu ne iubește poporul, măi fiilor? De ce nu ne primește cu mântuirea? O, să lucrăm răbdare, fiilor, că altceva nu mai este de lucrat. Creștinul nu are răbdare, creștinul fuge, că nu mai poate răbda cununa răbdării. Nu-i place cunună, fuge de cunună creștinul, dar voi lucrați după Scripturi, fiilor unși, că scris este: *«Dojeniți pe cei fără de rânduială și fiți îndelung răbdători»*, că pe voi nimeni nu vă mângâie cu ascultarea lor. Mângâiați-vă între voi, clădiți-vă unul pe altul și clădiți mântuirea în creștinul care se lasă în mâna voastră cu ascultare, fiilor, căci roada duhului este dragoste și răbdare, blândețe și credință, și toate în ele sunt.

Cei ce se supără și se pizmuiesc, aceia iubesc mărirea deșartă, după cum este scris. Dar voi vă zbateți să purtați sarcinile lui Israel, că fiii lui Israel nu-și poartă sarcinile unii altora. Cine caută să fie aproapelui său pe plac, acela este un suflet umilit și blând spre zidirea aproapelui său la ce este bine și spre mântuire, după cum este scris: *«Fiecare să caute să placă aproapelui său la ce este bine spre zidire»*. O, fiilor unși, feriți-vă de orice înfățișare a răului când lucrați peste Israel, că scris este: *«Toate să le încercați, și luați binele spre lucru ferindu-vă de orice înfățișare a răului, iar Domnul păcii vă sfințește pe voi desăvârșit, și vă păzește pe voi și pe cei ca voi cu duhul, cu sufletul și cu trupul, neprihăniți întru venirea Domnului»*.

Voiesc să-l deprindem pe Israel să știe bine cum să stea întru venirea Domnului, cu duhul și cu trupul și cu sufletul neprihănit și neatins de moarte. Voiesc să-l deprind pe Israel să nu iubească sfada și cearta, și să sufere mai bine paguba, căci sfada și cearta sunt cleștii diavolului, care trag din creștin pe Dumnezeu, și pun ura lui și neorânduiala lui și nerăbdarea lui și pizma lui. O, nu acestea să fie îndeletnicirile creștinilor mei. Iar când mergeți să dojeniți neorânduiala din Israel, să le spuneți fiilor lui Israel că justificarea greșalelor nu este iertarea lor. Iertarea greșalelor este părerea de rău, nu dezvinovățirea. Să le spuneți la creștinii care au milă de cei ce greșesc sau de cei pentru care greșesc, să nu le fie milă de cei greșiți sau de cei pentru care greșesc, și să le fie milă de Dum-

nezeu, Cel înspinat și zgâriat de greșalele celor ce greșesc, că scris este: *«Să iubești pe Dumnezeu din toată inima și cugetul tău și sufletul tău, și numai apoi pe aproapele Domnului»*.

Am pe păstorul Cristea, îl am necăjit și tulburat, și aș voi să-l deprind să nu mai fie tulburat, căci cearta și sfada sunt cleștii duhului rău. O, mai bună este paguba decât sfada și decât cearta, căci paguba este dată de Domnul spre mântuirea inimii și a sufletului. O, trebuie mântuită inima din creștin, și prin mântuirea ei se face mântuirea sufletului. Duhul nerăbdării, duhul mâniei, duhul de sfadă, este duh rău, fiilor. Să te cerți pentru cele duhovnicești până le așezi peste creștin, dar nu pentru cele trupești care-ți aduc pagubă pântecelui. Mâncarea este pentru pântece, iar pântecele, pentru mâncare, dar trupul inimii este pentru Dumnezeu, fiilor unși. Mâncarea va pieri din pântece, dar trupul inimii se va răscumpăra de Dumnezeu. E tulburat, e necăjit în duhul lui păstorul, dar de bătut trebuie să-l bați numai pe cel ce prețuiește, pe cel ce iubește bătaia, că ea din rai este ruptă, și trebuie dată numai celor ce iubesc pe Dumnezeu. Celui ce nu-i place bătaie să nu-i dai, că scris este: *«Nu ațâțați pe copiii voștri la mânie»*. Iar cel ce nu-i place bătaia se mânie dacă-l bați. Privesc din cer peste inimile crude de copii neascultători, privesc peste pământ și văd pe câte un copil bătut de părinți, îl văd cum se răzvrătește în sine și zice: „*Dacă ar muri tata și mama ca să nu mai iau bătaie!*“. Este așa ceva pe pământ, și de aceea spun poporului meu să aibă grijă ferindu-se de orice înfățișare a răului.

Dar vouă, fiilor unși, vă spun altfel: feriți-vă de orice înfățișare a binelui pe care-l arată creștinul, că iată ce fel de bine lucrează Israel. O, e numai de vegheat, dar fiului din Israel nu-i place să aibă duhovnic, ci îi place fără duhovnic. Celui ce-i place să aibă duhovnic, acela nu face nimic fără sfatul duhovnicului său. Vai celui fără duhovnic, fără strajă, fără învățător peste el! Iar cel ce se ascunde de duhovnicul său, acela este singur și se lasă în cursa fiarelor sălbatice, care risipesc oile Domnului.

Fiilor unși, e necăjit păstorul, e tulburat, fiilor, că firea lui e iute, și nu știu pe unde să lucrez cu el, nu știu prin ce loc să intru, că greu aș mai intra dacă aș intra, că eu nu pot să stau în fața lui cum stați voi, umiliți de neprimire, și dacă nu văd că aș avea primire, nu intru, las așa, că eu ca și Domnul sunt, cu duhul blând și cu inima smerită. Nu te poți amesteca în casa celui mare, așa cum nu te poți bate cu unul mai voinic ca tine, care din fire este învingător. Dar pot să-L rog pe Domnul pentru duhul păcii și al răbdării și al iubirii, ca să-l dea Domnul celor ce nu-l au, ca să dea Domnul din Duhul Său, și să fie Duh Sfânt în Israel, în inima lui Israel.

Israele, Israele, ferește-te, fiule, de aluatul fariseilor, care este fățarnicia. Ce este fățarnicia, măi Israele? Caută să vezi ce este ea și ferește-te de ea, că te duce la plata ei, poporul meu. Orice ai lucra, orice ai iubi, orice ai fi, nu lucra fățarnicia, că dureroasă este plata acestui bold, că bold este în om, ca să nu stea Domnul în inima omului.

O, fiilor unși, mai am o durere mereu vie, mereu începută, că nu se termină bine când o am, și iar începe, iar și iar, fiilor. Am rugat pe cel ce slujește hrană pentru Israel, să fie copilul acestei lucrări l-am rugat. Am zis să iubească așezarea Domnului și să nu stea în duhul mării de sine, dar nu poate, că e atacat de rămășițele care i-au rămas în inimă de la duhul slavei deșarte pe care l-a dobândit de la oamenii bisericii de azi. Iată, voi nu răzbateți în inima lui, și el lucrează greșeli în Israel, și Israel se smintește și se uită la Domnul că nu spune

nimic. O, Israele! Domnul când are cu cine vorbi, vorbește. Când are cine să-L asculte, vine Domnul spre cel ascultător. I-am zis să stea în Israel și să slujească slujire dată de cer și să iubească umilița inimii și așezarea Domnului. Și iată ce mi-a făcut, că-mi smintește poporul cu orânduiala pe care o face el. Eu îl cred că are și el oile lui, dar cu oile mele să lucreze după sfatul Domnului, nu după sfatul lui. Am privit într-o zi în locașul lui cum a întristat duhul unui lucrător de al meu, și a luat acela mahnit pe Domnul. A luat pe Domnul după ce s-a umplut de întristare lucrătorul meu. L-a muștrat pe lucrător de ce se împărtășesc oile când se ceartă una cu alta și stau neîmpăcate. Dar vin și eu și îl întreb: el se împărtășește împăcat cu toți, împăcat cu Dumnezeu, împăcat cu straja mea? El se împărtășește mai cu vrednicie decât cei ce mă iubesc pe mine și pe Dumnezeu, după cuvântul acestei lucrări? O, nu-i place să fie smerit cu inima, blând și smerit cu inima. Îi place să asculte clevetire, și mă uit cum ia parte la clevetire. Îi place ușurătatea și stă unit cu ea și îmi smintește poporul, și mă doare cu durere cerească. L-am rugat să nu lucreze singur, și nu mă ascultă, că nu e deprins cu ascultarea. El vrea să fie mare, dar peste Israel este un singur Dumnezeu, fiilor, un Dumnezeu și un popor. Lui nu-i place să aibă duhovnic, iar cel fără duhovnic greșește. O, măcar de L-ar lua pe Domnul de duhovnic, că atâtea cuvinte are Domnul în Israel, și iată, el lucrează fără Domnul atâtea fapte, atâția pași, lucrează singur, se simte mare, se simte că are putere și dă să facă ordine de unul singur. Vă spun vouă, fiilor unși, că mi-e frică de creștin. Domnul S-a făcut mic și a spălat picioarele ucenicilor, ca să-i învețe pe ucenici să facă și ei așa unii altora. O, eu am voit ca acest slujitor să mă ajute în lucru și să-i iubească cu adevărat pe fiii poporului meu, nu să-i smintească. Are el slăbiciuni, dar așa slăbiciuni nu stau în firea unui preot care vrea să fie al lui Iisus Hristos, că este o vorbă care spune așa: „*Spune-mi cu cine te unești ca să-ți spun cum ești*“. În loc să aibă în inima lui pe cei iubiți de Dumnezeu, în loc să tragă cu el pe cei iubiți de Domnul, el își trage cursă lângă el, cursă cu gura deschisă, flămândă după pradă, că abia îl scap de o cursă, și își trage alta aproape de el. O, nu stă în firea unui preot astfel de ușurătăți, căci ușurătatea este duh de femeie. Domnul nu l-a primit la El ca să-l pună judecător peste popor. L-a primit ca să-i dea de lucru și să-i plătească cu mântuire. Domnul a spus pentru vasele de trebuință să se curețe de toate celelalte vase, ca să fie vase plăcute și de trebuință Domnului, vase de aur să fie. Dar iată, lui nu-i place să fie vas de aur, și se amestecă cu lutul, fiilor. Nu-i place să stea amestecat cu vasele de aur. O, această durere supără pe Domnul, fiilor, căci cel fără duhovnic păcătuiește în sine, dar scris este: *«Pe cei ce păcătuiesc muștră-i de față cu toți, ca și ceilalți să aibă teamă»*, că altfel iese Domnul părtaș la faptele cele ascunse ale întunericului, căci cursele cele ascunse în popor caută la stâlpi ca să-i doboare și să cadă acoperișul.

Faceți sfat, fiilor unși, să vedem ce iese din sfat. Domnul și cu mine vom fi cu voi în sfat și vom vedea ce rămâne de făcut după sfat. Dacă are altă treabă de făcut, să spună răspicat, să nu ducă cu vorba pe Domnul, că Domnul e Dumnezeu și nu om. Dacă el nu vrea să fie fiu al acestei lucrări, să spună răspicat. Domnul le spunea frați la ucenici, și altfel nu se poate în lucrul Domnului.

E vătămător ce iubește el, e vătămător ce face el, căci cel fără duhovnic greșește greșală peste greșală. Duhovnicul are cel mai mult nevoie de duhovnic, căci duhovnicul trebuie să fie duhovnicesc, și fără strajă el este un păstor care

sare pe deasupra în staul, căci păstorul adevărat intră pe ușă, nu pe furiș în staul.

Fiilor unși, mergeți și îi spuneți acestui copil să învețe să stea de vorbă cu Domnul, nu cu omul. Să stea alături cu cei ce iubesc pe Dumnezeu, cu cei iubiți de Dumnezeu, că iată, el bagă vipere în sân și nu-i este teamă de venin. Să-i spuneți că el nu poate fi mai bun ca Dumnezeu și ca cei iubiți de Dumnezeu. Să-i spuneți, fiilor, să-și hotărască statura și să-și anunțe statura sa în Israel, că Israel este poporul Domnului, oricât ar fi Israel de plăpând. Eu sunt cuvântul Domnului, voi sunteți cuvântul meu, fiilor unși. Cine nu primește cuvântul din voi, acela nu este deprins cu înfierea în acest popor, cu nașterea lui din pântecele acestei lucrări. Merg cu voi în mijlocul lui Israel, că iată ce durere: n-am ce să mai ridic la lucru, că nu are statură bună Israel. Lucrez cu voi, că e greu să mai ridicăm azi lucrători. O, greu mai rodește pământul din sine, greu mai e creștinul creștin, creștin împlinit. Greu mai lucrăm ca să ridicăm ucenici, căci mai întâi trebuie să crească pai, apoi spic, și apoi rod deplin în spic, dar cine nu știe că trebuie suite aceste coaste până în vârful, acela întinde mâna și se făleşte ca unul care a urcat pe rând toate urcușurile.

Israele fiule, fă-te pământ bun, așa cum ești tu hărăzit de la Dumnezeu, fiule, și învață-te să stai la însământat. Pământul bun rodește din sine, mai întâi pai, apoi spic și apoi rod deplin în spic, iar rodul cel deplin în spic nu mai este pai, măi fiule, și este rod rodul.

Iar Tu, Doamne, să fii pecete de viață veșnică prin cuvântul meu, căci Tu ești Cuvântul vieții veșnice. Pune pecete de înțelepciune peste mintea și peste inima fiilor lui Israel, ca să priceapă taina mântuirii, taina ascultării de Dumnezeu, care este iubirea de Dumnezeu. Vino cu mine, vino, Doamne, la Israel, ca să aibă viață nouă Israel, viață veșnică, Doamne, Cuvinte Doamne.

— **O**, vom veni, Verginico, mereu, că dulce este învățătura ta, și Îmi place să mănânc din ea. Cu tot cerul mănânc din hrana pe care o pui tu înaintea lui Israel. Miere pe pâine este hrana ta. O, de-ar vrea să învețe să mănânce Israel, Verginico, că nădejdea noastră Israel este. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 1996

Sărbătoarea înălțării sfintei cruci pe Biserica Nouului Ierusalim

Înțelepciunea vieții și roadele ei. Domnul merită să aibă popor sfânt.

Eu sunt. Eu sunt Cel ce sunt, și vin la tine, Israele, și dacă Mi-am făcut din tine locaș al cuvântului Meu, ești și tu. Eu sunt, și ești și tu dacă Eu vin la tine. Vin ca să fii, poporul Meu, să fii și tu, precum Eu sunt. Eu sunt, și ești și tu, că tu ești poporul Meu. Amin.

O, să nu te uiți la omul care-și dă nume. La omul cu haină și cu mărire de om să nu te uiți, iubitul Meu copil. La omul înțelept care zice că este, să nu te uiți, și să te uiți la Cel ce este, fiule scump. Eu sunt. Eu sunt Cel ce sunt, căci omul este cum cere timpul, nu cum cere Dumnezeu. Să ai milă de Mine, fiule. Să ai milă de aproapele tău, că Domnul îți va plăti la venirea Sa tot ce vei cheltui pentru dragostea Mea. Îți voi plăti, copile milos. Tu ești casa Mea, casă de oaspeți cerești, și vin la tine ca să Mă încălzești în casa ta, că timpul e friguros, și Eu n-am unde să-Mi plec capul și să Mă încăl-

zesc. Nici Eu, nici sfinții nu mai avem locaș ca să intrăm să Ne plecăm de osteneți.

Eu sunt cu Verginica, Israele, și tu deschide cerului, ca să intre și să-și lucreze lucrarea sa peste tine, că vine Domnul cu sfinții Săi ca să-ți tâlcuiască Scripturile, poporul Meu, și ca să ai tu talmăcitor adevărat, că iată, se scoală pe pământ oameni care răstălmăcesc pe Dumnezeu, ca să-și facă oamenii nume și mărire între oameni, și haine de oameni să-și facă oamenii. Dar tu să nu te uiți la omul cu haină, la omul cu nume, că vai de haina și de numele lui, fiule! Tu să-L iubești pe Cel căzut între tâlhari și să-L iei în casa ta, în inima ta, și să-L îngrijești cu iubire, și Dumnezeu îți va plăti cu plată scumpă și va lucra ca să ai viață veșnică, precum Dumnezeu are.

O, Israele, să Mă aștepti mereu, că Verginica vine cu Mine la tine, că are lucrare mare trâmbița Mea, fiindcă Eu lucrez prin sculele Mele, Eu lucrez prin cei vii. Eu sunt Dumnezeul celor vii, sunt Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov. Eu sunt Dumnezeul sfinților, Israele. Eu sunt Domnul lui Verginica. Eu sunt Dumnezeul tău. Amin.

— **O**, să fii primit și mărit de Israel, Doamne, că Tu ești Cel ce ești, și cine este, în Tine este, și altfel nu este. Eu sunt trâmbița Ta, unealta Ta cu care lucrezi ogorul Tău, Doamne. Tu ești grădinarul, și eu sunt unealta Ta, Doamne, Doamne al celor vii, Doamne al lui Avraam, Isaac și Iacov, Doamne al meu și al lui Israel cel mic, căci cel mic e cel iubit de toți cei mai mari, de cei vii care au fost mai înainte de cei mici, și care sunt vii, precum Tu ai binecuvântat cuvânt de viață.

O, poporul meu, iată de ce sunt eu, de ce vin eu la tine când vin cu Domnul. Vin pentru că sunt, și dacă sunt, vin. Vin, fiule, la tine și mă bucur că-mi dai de lucru cu Domnul peste tine. Așa ți-a spus cuvântul: *«Vorbește, Israele, de Domnul pe cale, ca să fii auzit vorbind, și să vină Domnul să cineze cu tine în cină fericită, că fericit este cerul când se coboară ca să stea la masă de cuvânt cu tine, Israele»*.

Te întâmpin cu înțelepciunea cea de sus, poporul meu, că înțelepciunii dacă nu-i dai sens veșnic ea nu folosește. Cu ea să-ți lucrezi viața cea veșnică, și să ai viață veșnică, lucrată cu ea; să faci casă cu ea, poporul meu. Deschide cartea vremii Domnului cu mine, și vezi că scrie în ea așa: *«Israele, să nu intre trupul tău în mormânt, că este scris în Scripturi ca să întâmpini pe Domnul întru venirea Sa»*. Acesta este cuvânt de sus, înțelepciune care vine de sus spre răscumpărarea trupurilor, nu numai a sufletelor, că sufletul pentru trup a fost dat de Dumnezeu. Înțelepciunea își sfârșește drumul ei și lucrarea ei prin răscumpărarea trupurilor, și omul care nu lucrează să-și răscumpere trupul, care nu-și scoate trupul dintre trupurile moarte, dintre oameni, fiule, omul care nu iese cu trupul din mare, acela rămâne un înotător, nu un înțelept, că înțelepciunea care nu are în ea viață veșnică, înțelepciunea fără floarea ei, fără răscumpărarea trupului sufletului tău, nu este ea înțelepciunea vieții. Ia aminte, Israele, la înțelepciunea vieții, că omul înțelept pe pământ nu are înțelepciunea vieții, și el este înșiruit de cuvinte, ca să prindă pe mulți în mreaja înțelepciunii lui. Drumul Scripturii se sfârșește cu lecția răscumpărării trupurilor care vor aduce pe Domnul pe pământ în chip, căci Domnul l-a făcut pe om ca să-l aibă pe pământ, nu l-a făcut ca să-l facă gunoi și pământ.

Ia aminte bine, Israele, căci înțelepciunea omului se naște din păcatele lui, din rău, nu din bine se naște. Omului cu minte sănătoasă nu-i trebuie judecată peste păcatele sale ca să rostească înțelepciune împotriva lor. Mai mare înțelepciune

ne ca mintea sfântă nu este înțelepciune sub cer. Omul cu mintea sfântă umblă printre morți și nu-i îngroapă, că el este cu cei vii, nu cu cei morți, el este cu Domnul în lucrul vieții veșnice peste omul care are viață veșnică. El își ia crucea și urmează Domnului, după cum este scris: *«Să-și vândă omul înțelepciunea lui și roadele ei, să-și ia crucea și să urmeze lui Dumnezeu»*.

Israele fiule, te învăț înțelepciunea din cer. Viața veșnică trebuie s-o ai. S-o ai, nu s-o capeți, nu s-o dobândești. Ea nu se învață. Ea se trăiește pe sine când este. Dar eu te-am învățat despre ea, te-am învățat s-o ai, că tu, fiule, citeai pe om, citeai ziare și cărți omenești, citeai în om, în omul de rând între fiii oamenilor, și înțelepciunea cea de sus nu intra în tine, că ea nu se poate pune alături cu cele ale omului înțelept pe pământ. Nici unul din fiii oamenilor nu se poate asemăna cu Dumnezeu, că dacă n-ar fi așa, n-ar mai avea oamenii Dumnezeu, că oamenii au Dumnezeu oricât n-ar vrea ei să aibă peste ei pe Dumnezeu, dar Unul singur este Dumnezeu cu putere peste oameni, și supune la cuvântul Lui orice voiește El. Vine ziua să rămână numai înțelepciunea lui Dumnezeu și cei deprinși cu ea, cei sănătoși cu mintea, cei curați cu mintea. Vine Domnul cu bogăție de înțelepciune peste tine, Israele, iar voi, fiilor din grădina cuvântului, deschideți cerului, deschideți Domnului când bate. Adunați-vă înaintea cuvântului și deschideți. De înțelepciunea omului are nevoie omul păcătos, nu omul sănătos la minte, nu omul deștept, căci cine are minte curată și sănătoasă nu-i trebuie înțelepciunea omului. Nu cei sănătoși au nevoie de înțelepciune. De doctor numai cei bolnavi au trebuință, numai cei păcătoși, fiilor, că toate darurile vor pieri când va fi pe pământ omul sănătos, dragostea lui Dumnezeu în om.

O, fiilor din grădină, eu de aceea am spus că viața voastră este Dumnezeu, și am spus așa ca să fiți, că are Domnul trebuință de voi ca să intre în Ierusalim. Stați lângă mine, stați lângă cloșcă, așa v-am spus. Fiți cloșca cu puii de aur, fiți vase de aur și stați lângă cloșcă, stați numai cu Dumnezeu, cu Dumnezeu în voi, că are Domnul trebuință de voi ca să intre în Ierusalim, ca să fie Cel ce este, să fie cu Israel. Amin.

Tu, Doamne, ești Cel ce ești, și ești cu Israel, că poporul al Tău este Israel, iar eu sunt cloșca cea care strigă puii să-i adune sub aripa Ta, Doamne, și să stea adunați fiii lui Israel, ca vulturii în jurul stârvului să stea și să mănânce cuvântul Tău la masă frățească. I-am învățat pe fii, Doamne, să știe ce este înțelepciunea Ta peste ei, căci lor le grăiești în pildele înțelepciunii Tale și le dai să priceapă viața veșnică, și s-o aibă, să Te aibă, Doamne, pe Tine, Cel ce ești. Tu i-ai spus lui Israel să nu se uite la omul care-și dă nume, la omul cu haină să nu se uite, și să se uite la Cel ce este, la Tine, Doamne, ca să aibă Israel înțelepciunea Ta și nu a omului. Amin.

— **O**, Verginico, fiică a cerului în cer și pe pământ! Eu sunt Omul Cel căzut între tâlhari, căci înțelepții pământului au despărțit pe oameni de Dumnezeu și s-au făcut pe ei înșiși dumnezei oamenilor, iar Eu am rămas un oarecare, un om oarecare, un om de demult și atât, un om oarecare, nu un anume Om. Și când am spus la cel ce M-a întrebat cine este aproapele său, Eu i-am răspuns: *«Un om oarecare se cobora de la Ierusalim spre Ierihon»*, din cer pe pământ, măi Verginico. Un Om din cer, dar nimeni n-a știut atunci cine este Omul Acela de Care Eu spuneam. Eu eram Cel căzut între tâlhari, și nu M-au ajutat nici leviții, nici preoții, și numai samarinenii M-au luat în casa lor, și Tatăl Meu le va plăti lor pentru credința lor, că și ei au fost neam

alungat din pământul lor, dar când s-au făcut din nou popor, au învățat credința în Dumnezeul Cel adevărat când erau numai dumnezei mincinoși pe pământ. Eu sunt Omul Cel căzut între tâlhari, un oarecare Om, după cum scrie despre Mine în Scripturi, despre Omul durerii, Omul Cel disprețuit de toți oamenii, Cel din urmă între oameni, Om plin de suferință, învățat cu durerea, Om de la Care să-ți întorci fața, socotit ca un nimic de toți oamenii, un Om oarecare, dar Care a luat asupra-Și neputințele și durerile omului atunci când oamenii Îl socoteau ca pedepsit de Dumnezeu; Om străpuns de păcatele și de fărădelegile oamenilor, ca să-i mântuiască și să-i vindece pe oameni cu ranele Lui, căci Păstorul adevărat Își dă viața Sa oilor, ca să aibă oile Sale viață veșnică, așa cum are Păstorul Cel adevărat.

O, milă Îmi este de cel cu minte de om, milă Îmi este, măi fiilor. Acela nu știe ce este viața, ce este Tatăl, ce este rugăciunea către Tatăl nu știe acela, căci Eu Mă rugam în David și ziceam: *«Când va lipsi tăria mea, Doamne, să nu mă părăsești pe mine»*. O, Mi-e milă de omul cel fără de minte, de omul cel iscusit cu mintea lui. Omul cel iscusit cu mintea lui, ager cu firea și înțelept cu inima lui, un așa om se ferește el de rele, pentru că le cunoaște prin felul minții lui. Dar de omul cel blând și calm, care are o inimă a păcii, cuminte și curată și liniștită, de un așa om se feresc relele. Nu el se ferește de rele, ci relele se feresc de el. Un așa om are pacea Mea în el, are înțelepciunea Mea peste el, și răul fuge de Dumnezeu.

O, poporul Meu, iubitul Meu copil, Eu știu că tu nu meriți, dar merit Eu să am un popor dat de Tatăl. Voi veni pe cer de arhangheli la tine, că tu ești samarineanul care ai luat în casa ta pe Omul Cel căzut între tâlhari atunci și acum. Când vin la tine, să gădesc pe fiii tăi, Israele, ca să am cu cine vorbi, cu cine Mă bucura, că Eu sufăr de dorul tău, poporul Meu. Vin să-ți tâlcuiesc Scripturile, fiule Israele, și tu să-Mi deschizi. Voi veni pe nori de arhangheli la tine cu sărbătoarea cea de azi, căci azi serbează cerul deasupra ieslei cuvântului Meu și cântă corul îngerșilor imnul semnului sfintei cruci, care s-a arătat pe cer din mijlocul acestui așezământ sfânt pe pământ. Astăzi începe sărbătoarea crucii, fiilor, iar serbarea arhanghelilor va desăvârși sărbătoarea de azi. Ea este ziua când s-a ridicat crucea Sfintei Sfințelor deasupra ei, pe înălțimea ei, iar la primii zori crucea a fost văzută pe cer, și ea a scos deasupra izvorul cuvântului Meu, care curgea în taina Mea cu tine, Israele cel mic al Meu, căci în tine Eu M-am făcut râu al vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu. Iată, nu M-au primit nici leviții, nici preoții, dar tu M-ai primit și M-ai îngrijit întru venirea Mea, și Tatăl Meu are plata Sa pentru tine, cel ce ai îngrijit pe Omul Cel căzut între tâlhari, între necredincioși, Omul Care a luat asupra Lui vindecarea oamenilor, Omul Cel ce Se coboară din Ierusalim la Ierihon, din cer pe pământ, Omul Cel nou pe pământ, Israele. Să fii aproapele Meu, iubite Israele. Să-Mi fii, fiule, casa cea de oaspeți care Mă primește în ea, casa cea cu untdelemn și vin spre vindecarea Mea și spre întărirea Mea în tine, Israele, casa Mea cea caldă, casa milei Mele, Israele, fiu de samarinean.

Iar tu, Verginico, să-Mi aduni puișorii ca să le dau sămânță nouă, să le torn semințe în pumnișori și să-i fac sămânători după chipul și asemănarea Mea, că Eu rostesc binecuvântare pentru înmulțirea cuvântului Meu peste mulțimi. Țineți, fiilor, pumnișorii ca să Mă deșert în ei cu sămânța cuvântului Meu spre hrană mulțimilor, spre pâine noroadelor flămânde de Dumnezeu, ca să știe omul ce este pâine, pâine din cer pe pământ spre hrană. Țineți trăistuțele desfăcute,

fiilor semănători, ca să vi le umplu, iar voi să luați în pumnișori și să aruncați pe pământ, și cine va auzi se va însămânța și va crește rod mai presus de fire, om nou, mai presus de fire.

Semănătorul seamănă cuvântul, și voi veni la voi, fiilor, cu sămânța înțelepciunii cea de sus ca să chem la ființă cele ce încă nu sunt, fiindcă sufletul pentru trup l-a creat Dumnezeu. Vino să bei, Israele, și te fă izvor de apă vie, ca să beau din apa ta și să nu mai însetez după tine, fiule. Copile Israele, să te așezi în chipul și asemănarea Mea și să ai statură, tată, că vine clipa să se țină de șapte ori câte șapte după tine oameni cu înțelepciune ușuratică, și își vor vinde averile lor ca să cumpere numele tău și să-l poarte și să aibă nume, dar atunci tu nu vei putea mărturisi că este al Meu decât pe cel pe care tu îl vei cunoaște că face voia Mea, ca să-l mărturisești pe nume că este voia Mea și numele Meu, iar numele Meu va fi purtat numai de cel ce ia chipul Meu cel nou înaintea venirii Mele cea cu slavă văzută. Amin, amin, amin.

4/17 noiembrie 1996

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Nu e bine să fie omul singur. Curățirea de păcate înseamnă om mai presus de fire. Frumusețea îngerilor învâluie pe poporul creștin.

Cuvântul lui Dumnezeu vine pe nori de arhangheli. Vine Domnul, vine purtat de aripile slavei Sale. Vin la tine, Israele, ca să fii, că Eu sunt Cel ce sunt. Amin. Vin la tine, că tu Îmi ești casă și masă și mângâiere, poporul Meu. Vin cu înțelepciunea cea de sus, ca să ai de sus și ca să fii cunoscut că ești de la Dumnezeu, să cunoască lumea că Eu am un popor de ucenici cu care Eu presar din loc în loc sămânța împărăției cerurilor.

Vin la tine cu sărbătoare, Israele, vin cu lumină. Să fie lumină! Amin, amin, amin. Să fie lumină și să rămână această zi. La început a făcut Dumnezeu lumină, și la sfârșit a venit lumină Domnul, ca să aibă omul lumină din Lumină, cuvânt din Cuvânt, căci Cuvântul este lumină. Să fie cuvânt, să fie lumină ca la început. La început era Cuvântul, iar la sfârșit Cuvântul este Cel ce era la început. La început și la sfârșit este lumină, căci începutul este la sfârșit.

Să știi, poporul Meu Israele, că Domnul Dumnezeuul tău a făcut peste tine lumină, ca să fii văzut lumină. Stau cu tine în mână și te port printre oameni, ca să fie lumină peste oameni. Cum stă omul cu lumânarea în mână ca să vadă ce caută când pierde ceva de preț, așa stau Eu cu tine în mână, și te vestesc înțelepciune de la Dumnezeu, că te-am lucrat înaintea Mea cu înțelepciune, ca să găsec ce am pierdut la început. Am făcut lumina la început, și am lucrat cu ea binele omului, și după aceea l-am lucrat pe om ca să-l am în bine, că nu este bine să fie Dumnezeu singur, și de aceea l-am făcut pe om pe potrivă lui Dumnezeu, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Am făcut din tine lumină, poporul Meu, că după ce l-am făcut pe om ca să-l am și ca să nu fiu singur, omul M-a lăsat singur, și de atunci îl caut, îl caut mereu pe om, îl caut ca să-l găsec și să-l așez în bine, ca să-l așez în Mine. Vin cu înțelepciunea cea de sus ca s-o așez în tine, Israele, și ca să te am lumină în vreme de întuneric, că omul a căzut și s-a făcut întuneric. Omul a făcut întunericul și s-a ascuns în el, și se scoală omul și își zice înțelept. Dar pe tine te-am făcut lumină, poporul Meu, și te-am povățuit mereu să fugi de înțelepciunea care vine de la om, că omul s-a făcut întuneric înaintea Mea. Omul căzut din cer a căzut pe pământ, căci întunericul este

diavol care ia stelele cerului și le aruncă pe pământ, și am căutat printre morți și te-am luat pe tine și ți-am dat viață, Israele, și ți-am dat față, fiule, și am făcut peste tine lumină ca la început, și stau cu lumina în mână și caut pe om așa cum femeia care a pierdut drahma căuta drahma cea pierdută. Eu sunt Omul Cel înțelept Care aruncă năvodul în mare, Care aruncă împărăția cerurilor pe pământ, ca să prindă în ea pe cel pierdut din ea. Împărăția cerurilor este năvod aruncat în mare, și care adună tot felul de pești, iar pescarii îl trag la țarm și aleg pe cei buni, iar pe cei răi îi aruncă înapoi în mare.

M-a trimis Tatăl pe pământ ca să te întocmesc pe tine, Israele de la sfârșit, să merg cu tine lumină în lume, fiule, și să chem la ființă pe cele ce încă nu sunt; și te-am numit vas ales, căci am pus peste tine naștere de sus, ca să fii de sus pe pământ, și să aibă pământul lumină, și să se vadă în întuneric.

O, ce vrea omul să spună, poporul Meu? De șapte veacuri tot spune omul, dar ce vrea să spună, oare? Cine înțelege ce spune el? Înțelepciunea omului se ceartă cu Dumnezeu, dar Cel ce este vine și face lumină în întuneric, căci omul a făcut întunericul și s-a ascuns în el. Am făcut din tine lumină în mâna Mea, Israele, că Eu sunt Domnul, Cel ce poate. Cum stă omul cu lumânarea în mână ca să caute în întuneric drahma cea pierdută, așa stau Eu cu tine în mână și caut ce am pierdut, caut cu lumina în mână ca să găsec ce am pierdut, și Mă voi bucura cu tot cerul de îngeri când voi găsi ce am pierdut.

O, nu e bine să fie Domnul singur, ci e bine să fie cu omul. Nu e bine să fie omul singur, ci e bine să fie cu Domnul, poporul Meu. De aceea te-am născut pe tine de sus în vreme de mare strâmtorare, de mare întuneric, și te-am numit lumină din Lumină, ca să aibă lumină fiii ei, că întunericul stă pe pământ, și pământul e plin de fiii lui. Să aibă și Lumina fii. Înțelepciunea cea de sus este lumină din Lumină, lumină peste fiii ei. Nu e bine să lucreze omul singur în întuneric. Să ia omul lumină și să lucreze cu ea, ca să nu fie singur. Mă fac cuvânt pe pământ să ia omul cuvânt, căci cuvântul este taina lui Dumnezeu, fiindcă toate cele ce se fac ca să fie, prin Cuvânt se fac, nu prin om; prin Dumnezeu, nu prin om, dar să ia omul lumină, că nu e bine să fie omul singur, singur în întuneric. Oamenii abia mai zăresc Lumina Care vine din cer peste întuneric, abia Îl mai zăresc pe Dumnezeu oamenii, că limbile sunt încalcite pe pământ, și nu se vede cer pe pământ.

Solomon dacă a cerut înțelepciune, dar a rămas păcătând păcatul omului căzut din viața veșnică, nu i-a dat curs înțelepciunii. Nu înțelepciunea lui Solomon trebuia să rămână, ci Solomon trebuia să rămână, și dacă rămânea, rămânea înțelept Solomon. Dar înțelepciunea nu este a lui Solomon, ci este a lui Dumnezeu, Care a venit să-i rostească lui Solomon cuvântul înțelepciunii împotriva păcatelor lui. Lui Solomon nu i-a folosit înțelepciunea dacă n-a pus-o peste viața lui. Cine mărturisește păcatele ca păcate, acela capătă ieșire din plata păcatelor, și cine face așa, acela iubește viața veșnică. Viața veșnică înseamnă curățirea de păcate, înseamnă om mai presus de fire. Când Domnul e nevoit să rostească un cuvânt pentru un om, atunci Se spală pe mâini Domnul, că Domnul vede mai dinainte îngâmfarea și căderea omului, lipsa de viață veșnică în om.

O, ce bine este, Israele fiule, ce bine este să grăiască Domnul peste mintea ta cea sănătoasă, spre slava cuvântului Său! Ce rău este sub cer să grăiască Domnul peste statura ta bolnăvicioasă, fiule, spre suferința cuvântului lui Dumnezeu, Care Se zbate cu cuvânt de viață peste moartea din om. O,

milă Îmi este de cel ce se joacă de-a moartea, de cel cu minte de om milă Îmi este, Israele, și de aceea te-am făcut pe tine lumină din Mine, ca să vindec fățarnicia din om. Ce este fățarnicia, fiule? Omul lumesc lucrează răul pe față și este cu inima curată, dar fariseul, cel ce se zice pe sine om al lui Dumnezeu, lucrează răul pe ascuns, că dacă-l lucrează pe față, își pierde haina cea cu care se acoperă, și de aceea, Israele, ți-am spus: „*Ferește-te, fiule, de fățarnicie, de aluatul fariseilor*“. Dumnezeu nu poate fi vândut decât de Iuda. Fățarnicul nu poate fi decât cel ce stă sub numele de creștin, de învățător al cerului pe pământ. Omul lumesc face răul pe față. Omul creștin se ascunde cu răul pe care-l face, că el este creștin, și nu trebuie să se vadă că el face rele.

Dar ție, Israele, îți dau înțelepciunea cea de sus ca o pildă a împărăției cerurilor, care strigă pe pământ. Adevărata înțelepciune în om este aceea: să se lepede omul de sine și să nu fie el, ci Hristos să fie. Auzi, Israele, ce grăiește Păstorul tău! Să se lepede de sine cel ce voiește cu Mine, să se lepede de sine chiar și în vremea rugăciunii lui, pentru că Eu așa am zis: «*Nu fac voia Mea, ci voia Tatălui, voia Celui ce M-a trimis*». O, să se lepede omul de sine, și apoi să-și ia crucea și să-Mi urmeze, că dacă nu se leapădă de sine, nu are cum să-Mi urmeze. Ce înseamnă, fiule, să se lepede omul de sine ca să ai bă drumul său cu Hristos? Iată, Eu Mi-am luat crucea și am mers după Tatăl după voia Tatălui, nu după voia Mea. Asta înseamnă să se lepede omul de sine. Eu așa am spus: «*Nu fac voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis*». Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, că dacă nu se leapădă, acela nu voiește să vină după Mine, acela nu poate fi voia Mea dacă nu se leapădă de sine. Solomon rostea cuvântul înțelepciunii, dar de sine nu s-a lepădat. El pe Dumnezeu nu L-a ascultat. El a ascultat de sine, și crucea nu și-a luat ca să-Mi urmeze. Așa este cu tot omul care se închină la sine, la idol, la chipul său cioplit, la sine, fiilor. Dacă Solomon Mă iubea pe Mine, Mă urma dacă Mă iubea, își lua crucea și Mă iubea dacă Mă urma, dar el s-a iubit pe sine, el a ascultat de sine și s-a rugat lui Dumnezeu să-i dea înțelepciune ca să judece pe poporul său.

Israele, fiule scump, ce frumos este omul care se leapădă de sine, ce frumos! Mai mare înțelepciune nu este ca înțelepciunea aceasta. Cel ce nu se leapădă de sine nu are cruce, căci crucea este lepădarea de sine a omului. Vai de omul fără cruce! Acela nu este, că nu are prin cine să fie. Cine este, prin cruce este, prin lepădarea de sine, fiule. Am venit la tine cu înțelepciunea cea de sus, că Verginica Mă roagă să zidesc în tine casă înțelepciunii, ca să fii. Te-am răsfățat cu lumina cuvântului Meu ca să-ți pot cere ascultare, poporul Meu, să te ajut să te lepezi de sinele tău și să stai prin Mine, să stai în ascultare, ca să ai cruce, precum Eu am avut. Eu n-am făcut voia Mea. Nu Eu, ci Tatăl a voit să vin Om pe pământ și să fiu răstignit și să fac voia Lui, voia Tatălui, nu a Mea. Iată, Israele, aceasta este înțelepciunea și una este ea: să se lepede omul de sine. Cine este cel ce se leapădă de sine? Este acela care-și ia crucea sa și merge pe cale cu Dumnezeu. Pe cel ce nu-l vezi sub crucea sa, acela nu este om lepădat de sine. Eu, Fiul lui Dumnezeu, M-am lepădat de sinele Meu și am făcut voia omului, căci voia omului a fost ca să fiu răstignit pe cruce. Așa a cerut omul, să fiu pus pe cruce, și Eu M-am supus, ca cel ce se leapădă de sine. Ți-am făgăduit că vin la tine cu lecție de înțelepciune de sus, și am venit, poporul Meu. Pe nori de arhangheli, pe cer de îngeri stau și cuvintez înțelepciunea Mea peste tine. Eu am fost Acela Care S-a lepădat de Sine luându-și crucea și urmând ascultării, iar cel ce voiește

să fie ca Mine și să vină la Mine, să se lepede de sine și să vină luându-și crucea, luându-și cu el lepădarea de sine. Lepădarea de sine este crucea, și nu altceva este crucea. Mai mare înțelepciune ca aceasta care să strige între fiii oamenilor nu este înțelepciune.

Voia omului se numește păcat, se numește om păcătos. Cel ce păcătuiește este om urât, om cu fața posomorâtă, om ascuns, om biruit, om tăcut, care se știe vinovat. Ce este om fățarnic? Om fățarnic este creștinul care păcătuiește, că acela se ascunde cu păcatul său, și i se posomorăște fața. Creștinul cel cu inima curată este frumos la față și la inimă, este senin cu glasul și cu iubirea frățescă, senin cu purtarea, curat cu inima.

Să te ferești, Israele, de aluatul fariseilor, să te ferești de ascundere în tine, de ascunderea păcatelor făcute la întuneric, adică în ascuns, nu pe față ca lumea care păcătuiește fără rușine. Să te ferești de ascundere în tine, fiule, că ascunderea de felul acesta se numește fățarnicie numai la farisei, numai la creștini, fiule. Lumea păcătuiește pe față, și creștinul, pe ascuns. Nu așa, poporul Meu. Nu e bun aluatul fariseilor, nu e bine să fie creștinul fariseu, ci e bine să se lepede de sine creștinul.

Fiilor din Israel, să nu vă îmbolnăviți, tată, că fățarnicia e boală grea, e boală, fiilor. V-am spus vouă să aveți grijă de sănătatea voastră, de lepădarea de sine, să aveți grijă să n-o pierdeți, că ea este viață veșnică în om. Voi, fii ai lui Israel, să fiți copii sănătoși, căci fiii lui Dumnezeu sunt înțelepciunea din cer pe pământ, sunt oameni noi, născuți de sus, din cuvântul lui Dumnezeu născuți, la glasul credinței inimii, căci Avraam a fost socotit credincios când nu era încă tăiat împrejur, iar tăierea împrejur a fost ca semn de la Dumnezeu că a crezut Avraam lui Dumnezeu. La glasul credinței inimii tale tu ești născut din cuvântul cel de sus, din cuvântul lui Dumnezeu, Israele, popor ales ca să fii, ca să am Eu popor. Am pus peste tine străjeri și lucrători luați din mijlocul tău. Pe unii i-am pus pentru darul înțelepciunii pe care-l au de sus; pe alții, pentru dragostea lor de Dumnezeu; pe alții, pentru ascultarea lor, ca să ai tu pildă în fața ta și să te faci asemenea înțelepciunii cea din cer, poporul Meu, iar pe unii din voi i-am pus lucrători pentru ca să se învețe cu lucrul Domnului, cu cuvântul Domnului să se învețe, lucrând lucrul Domnului, căci orice ucenic învață de la învățătorul său.

Poporul Meu, să prețuiești venirea Mea la tine, să prețuiești cuvântul, măi Israele, căci cine-l prețuiește îi dă viață în el. Vin din greu, că duhul rău e dușman pe Mine și pe tine, dar Eu vin, căci sunt Cel ce pot. Vin la tine, ca să fiu din tine lumină în întuneric, poporul Meu, căci am făcut lumina la început și am lucrat cu ea binele omului, și după aceea l-am lucrat pe om ca să-l am în bine, că nu e bine să fie Domnul singur. Am făcut din tine lumină peste pământ, Israele, că nu e bine să fie omul singur, singur fără Dumnezeu; nu e bine să Mă lase omul singur, și iată, îl caut pe om ca să fiu cu omul, că omul a căzut și s-a făcut întuneric. Omul a făcut întunericul și s-a ascuns în el. Întunericul este diavol care aruncă la pământ stelele cerului. Eu ți-am dat viață, Israele, te-am luat dintre morți și te-am întocmit om nou și te-am pus în sfeșnic, ca să luminezi cu Mine peste pământ, poporul Meu. Iubirea cuvântului Meu te răsfăță, Israele fiule, așa cum o mamă își mângâie fiii ei, că scris este în Scripturi: «*După cum mama își mângâie pe fiii ei, și Eu vă voi mângâia pe voi; și în Ierusalim anume mângâiați veți fi, iar inima voastră va tresări cu bucurie, și ca iarba cea întinerită veți odrăsli*».

Cei ce stau în numele Meu peste oameni, aceia nu fac voia Mea înaintea Mea, căci oamenii se iubesc pe ei înșiși. Cine nu Mă primește pe Mine, acela nu se leapădă de sine și de aceea nu Mă poate primi.

Fiilor unși în grădina cuvântului, fiți atenți, fiilor, cuvântul Meu e mare înțelepciune peste Israel, și cine nu se leapădă de sine în Israel, acela e mort printre vii. Fiți atenți peste cei vii, fiți atenți la viața celor vii, ca să știe ce este înțelepciunea cea de sus. Ferice fiului care-Mi dă de lucru cu cuvântul cel de sus, la dorința inimii lui. Lucrați cuvântul din Cuvânt, Dumnezeu din Dumnezeu, nu altfel de cuvânt. Lucrați cum lucrez Eu, că Eu lucrez împlinire de cuvânt. Să învețe Israel bine, să învețe lucrarea lui Dumnezeu și să lucreze Israel pe Dumnezeu, și să-L mărturisească pe Dumnezeu.

Ce este clevetirea, Israele? Ce este cărtirea? Nemulțumirea ce este, fiule Israele? Vezi, tată, ce sunt acestea, și să nu fie acestea în poporul Domnului. Ce este lepădarea de sine, copile Israele? Aceasta este înțelepciunea cea de sus peste tine, peste trupul și sufletul și duhul tău, Israele, neamul Meu, popor care întâmpini pe Domnul întru venirea Sa. Ce este venirea Mea, poporul Meu? O, să înveți această lucrare, și să te găsească mereu în ea, ca să vin, că Eu fac din tine cer și loc al odihnei Mele și vin întru ale Mele, vin acolo unde este împărăția Mea.

O, ce frumoasă este sărbătoarea de îngeri! Ce frumoasă ești tu, grădiniță a cuvântului Meu! Frumusețe de îngeri este azi peste tine. Alai de îngeri și de arhangheli merg azi la Israel, că Eu merg în mijlocul lui Israel cu fiii grădinii. Merg să-i dau lui Israel iubire proaspătă, hrană caldă, apă vie, ca viață veșnică să aibă Israel, și din belșug să aibă.

Fiilor din grădină, stați, în numele Meu, stați înaintea lui Israel și suflați cuvânt peste el. Suflați Duh Sfânt peste poporul Meu, că v-am așezat înaintea poporului Meu și înaintea Mea din partea poporului Meu, pentru ca să vină Israel la Mine, să vină la Mine prin porți. Să vină Israel la Mine, să vină spre Mine, că Eu vin spre el, și binecuvântată să fie venirea Mea la Israel, și cel ce aude să zică: „Vino, Doamne, vino!”. Amin. Iar Eu zic: Vino, Israele, să facem lumină! Vino să mergem și să lucrăm lumină! Eu lumină am făcut din tine, căci am zis să fie lumină, și este lumină. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 1996

Sărbătoarea sfântului mucenic Mina

Duhul omenesc este duhul potrivit lui Dumnezeu. România va fi țară curată și sfântă. Necredința păstorilor bisericii lumii și a conducătorilor României. Chemarea României la praznicul cerului.

Eu sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Să audă fiii grădinii Cuvântului, să audă portarii și să deschidă Domnului, că vine Cuvântul la Israel, vine Dumnezeu Cuvântul ca să grăiască peste pământ. Vine Domnul din cer pe pământ, ca să fie cu omul, că nu e bine să fie omul singur, ci e bine să fie cu Domnul. Amin.

Pace ție, grădiniță a cuvântului care vine din cer, care vine cu norii, precum este scris! Pace vouă, fiilor unși din grădină! Stați trei înaintea Mea, că vin și lucrez cuvânt proaspăt peste pământ, cuvânt de veac nou. De șapte ani Îmi vărs harul cuvântului peste România, ca să încep cu ea veac nou peste pământ, dar Mi-a stat împotriva Gog și Magog. Fiți trei, fiilor unși, ca să stați înaintea cuvântului. Mă fac cuvânt proaspăt peste toată România și îi spun trâmbiței Mele să vă pregătească pentru ca să stați înaintea cuvântului Meu.

O, Verginico, iată-Mă cu tine în cartea ta. Intrăm să gătim frumos pe fiii grădinii, că ei sunt trimișii cerului peste pământ, sunt așezați pe pământ în vremea de astăzi ca să mărturisească glasul lui Dumnezeu, cuvântul lui Dumnezeu, pe Fiul lui Dumnezeu, Care vine, Verginico. Iată, vin, iată cum vin, dar mai este cineva pe pământ ca să înțeleagă venirea Mea? Eu sunt Cuvântul, Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vin. Amin.

— **O**, Tu ești Cel ce vii cu sfinții, Doamne, cu zecile de mii de sfinți, precum scrie în Scripturi, Doamne. Eu sunt trâmbița Ta și sunt în venirea Ta, în Tine sunt, Doamne, și m-ai vestit la mulțimi că sunt trâmbița Ta, dar știu mulțimile să înțeleagă venirea Ta cu sfinții? Este scris că cel ce crede în Tine viu va fi chiar dacă va muri. Iar Tu ai crezut în mine, Doamne, și Te-ai făcut viu în mine, și ai grăit dinăuntrul meu vreme de douăzeci și cinci de ani pe pământ, și ai chemat la Tine un popor, poporul pe care Ți l-a dat Tatăl ca să-l ai pentru venirea Ta în cuvânt. Și Te-ai făcut cuvânt din mine, Doamne, și fiii cuvântului mărturisesc venirea Ta în cuvânt. Eu am fost cortul Tău între oameni, cortul cuvântului Tău, și dacă m-ai luat în cer, Te-ai întors cu mine la poporul Tău, la poporul meu, și grăiești cu el și îmi poruncești să mă fac și eu cuvânt din Tine, ca să știe pământul că Tu mă ai trâmbiță, Doamne, să știe că pe vremea trupului meu s-a unit cerul cu pământul ca să vii cu veacul cel nou, cu cerul cel nou și pământul cel nou care sunt, Doamne. Așteaptă fiii Tăi făgăduința Ta, cerul cel nou și pământul cel nou, cerul și pământul păcii și al dreptății, pacea Ta pe pământ; pacea Ta, nu pacea oamenilor.

Îmi adun puii sub aripi, îi adun sub aripa Ta, ca să fie ei ocrotiți de pacea Ta, căci pacea oamenilor nu e pace. Oamenii nu Te au pe Tine în pacea lor, oamenii sunt plini de duhul înțelepciunii de pe pământ, sunt plini de duhuri oamenilor, nu sunt săraci cu duhul ca să încapă în ei împărăția cerurilor, ca să ai Tu cum să-Ți pleci capul în om, în trupul omului, în duhul și sufletul omului, Doamne, și Tu ești Cel pribeag de șapte mii de ani. Oamenii au dumnezeii lor, au duhul lor, au duhurile lor oamenii, dar am curățit un popor și l-am făcut sărac cu duhul, ca să ai Tu loc cu împărăția Ta în el, și să fii, Doamne, să fii cu omul pe pământ, că nu e bine să fie omul singur, singur fără Dumnezeu, fără cuvântul lui Dumnezeu, că Tu mereu, mereu ai vorbit cu omul, cu omul care Ți-a auzit glasul, Doamne, și ai ajuns până la mine, până la poporul Tău, care este fiul Tău, și grăiești deasupra lui, și el Te ascultă, Doamne, și face voia Ta, voia cuvântului Tău. Îmi adun puii sub aripi ca o cloșcă, bunule Doamne, îi învăț să mănânce din pumnul Tău, îi învăț să Te împartă, Doamne, ca să aibă lumină noroadele de pe pământ, căci Tu ești lumină, ești cuvânt și lumină. Amin.

Fiilor din grădină, stați sub cloșcă, fiți cloșca cea cu puii de aur, fiți de aur, fiți vase de aur, de trebuință Stăpânului, fiți trâmbițe din trâmbiță, căci Dumnezeu Cuvântul Se deșartă, fiilor. Semănătorul seamănă cuvântul. Țineți pumnișorii deschiși, ca să luați sămânță și să semănați peste pământ, fiilor semănători. Semănați peste România cuvântul lui Dumnezeu. Fiți trei, că vine Domnul și cuvintează în grădină pentru România. Luați cartea Domnului și stați cu ea deschisă înaintea Lui, că Domnul Se face cuvânt în cartea Sa, Se face cuvânt în România, și veți merge soli de pace în mijlocul mulțimilor și veți semăna pe Dumnezeu, și vocea lui Dumnezeu veți semăna, și harul cel de sus veți însămânța în oameni.

Tu, Doamne, Te-ai lăsat cu harul Tău în fiii grădinii și i-ai făcut semănători și le-ai dat puterea Ta, ca să calce cu ea

peste șerpi și peste scorprii, ca să nu-i vatăme. O, dă-le oamenilor harul Tău, ca să înțeleagă lucrarea cuvântului Tău pe pământ! Oamenii au harul lor. Dă-le harul Tău, Doamne. Însămânțează-Te în oameni cu harul Tău, că nu e bine să fie omul singur, singur fără Dumnezeu. Nu e bine să fie Domnul singur, singur fără om. Oamenii sunt închinători la idoli, Doamne. Oamenii își sunt loruși idoli, și fac din ei chip cioplit loruși și se închină loruși, Doamne. Dă-le harul Tău oamenilor. Fă-l din nou pe om, fă om din om, Doamne, că ai venit din cer ca să fii cu omul, să fii cuvânt, căci toate prin cuvânt se fac, prin Tine, Cuvinte al Tatălui. Mă rog Tatălui în Tine, Doamne, căci cine se închină Fiului, se închină Tatălui, căci Tatăl este în Fiul Său. Amin.

O, Tată al Fiului, primește-mă din Fiul Tău, Tată, că mă rog pentru om, Tată Care ești în Fiul. Din Fiul Tău mă rog înaintea Ta, că Tu ești în Fiul, și eu sunt în taina Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și o mărturisesc peste pământ, ca să știe omul despre cerul sfinților lui Dumnezeu, căci Fiul Tatălui S-a făcut trup, și Tatăl este în Fiul Său, și înaintea Lui se închină sfinții cerului. Amin.

Fiilor din grădină, fiți în Fiul Tatălui, căci Tatăl este în Fiul Său, fiilor. Închinați-vă Tatălui în Fiul Său, fiilor din grădina cuvântului. Amin, amin, amin.

*

Vine Domnul din cer pe pământ ca să fie cu omul, că nu e bine să fie omul singur; e bine să fie cu Domnul. Vine Domnul din cer pe pământ. Amin, amin, amin.

Pace vouă, fiilor unși în grădina cuvântului Meu! Pace ție, grădiniță a cuvântului! Fiilor unși, întâmpinați-Mi cuvântul, că vin și lucrez cuvânt proaspăt peste pământ, cuvânt de veac nou, mană din cer, miere și lapte din cer pe pământ, pâine, fiilor, pâine din cer spre hrană mulțimilor care nu mai știu ce este pâine. De șapte ani Îmi vărs harul cuvântului peste toată România ca să încep cu ea veac nou peste pământ, dar Mi-a stat împotriva Gog și Magog.

Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vin. Vin cu cerul cel nou și cu pământul cel nou care sunt. Vin cu pacea și cu dreptatea în lucrare de cer nou și de pământ nou, căci pacea oamenilor nu e pace. Oamenii sunt plini de duhul înțelepciunii de pe pământ, sunt plini de duhuri oamenii, nu sunt săraci cu duhul ca să încapă în ei împărăția cerurilor, că iată, Eu, Domnul, umblu pribeag de șapte mii de ani și n-am unde să-Mi plec capul, dar Mi-am curățat un popor și l-am făcut sărac cu duhul, ca să am loc cu împărăția Mea în el și să fiu cu cerul pe pământ, că nu e bine să fie omul singur, singur fără Dumnezeu, fără cuvântul lui Dumnezeu. Eu mereu am vorbit peste omul care a auzit glasul Meu din cer, și am ajuns până azi, și am pe poporul Meu, care este fiul Meu, și grăiesc de deasupra lui, și el Mă ascultă și face voia Mea, voia cuvântului Meu, și îl învăț să Mă împartă, ca să aibă lumină noroadele de pe pământ, căci Eu sunt cuvânt și lumină. Amin. Am ales din fiii bisericii vase de aur, care nu se încurcă cu treburile lumești, vase de trebuință lui Dumnezeu, ca să între Domnul în Ierusalim și să facă Ierusalim din om, biserică să facă din om, jertfă vie înaintea lui Dumnezeu, ardere de tot, vie, ardere vie în om.

Semănătorul seamănă cuvântul. Fiilor din grădină, țineți pumnișorii ca să vă torn și să semănați peste pământ, fiilor semănători. Semănați peste România cuvântul lui Dumnezeu. Mergeți soli de pace în mijlocul mulțimilor și semănați

pe Dumnezeu în oameni. Oamenii au harul lor. Semănați în oameni harul Meu, ca să înțeleagă ei lucrarea cuvântului Meu și să mănânce pâine din cer oamenii, cuvântul Meu să-l mănânce, ca să Mă însămânțez în oameni cu harul Meu, că nu e bine să fie omul singur, singur fără Dumnezeu. Oamenii sunt închinători la idoli. Oamenii își sunt loruși idoli. Oamenii fac din ei chip cioplit loruși, și se închină loruși oamenii, voilor lor se închină oamenii, cugetului lor se închină, că nu iubesc pe Dumnezeu cu cugetul și cu inima și cu virtutea lor. Dați-le harul Meu oamenilor, fiilor semănători. Dați-le cuvântul Meu, ca să-l fac din nou pe om, că am venit să fiu cu omul, să fiu cuvânt, căci toate prin cuvânt se fac, prin Mine, Cuvântul Tatălui. Vreau să iau de pe pământ duhul lumii și să pun în loc Duhul Meu, Duhul lui Dumnezeu să-L pun pe pământ, că iată, fiilor, lumea nu știe să vă iubească pe voi, pe voi, trimișii Mei peste lume. O, dacă ați fi din lume, lumea v-ar iubi, căci fiecare iubește ce este al său, dar vă iubesc Eu, că sunteți ai Mei, și fiecare iubește ce este al său, iar voi Mă iubiți pe Mine, căci Eu sunt iubirea voastră. Vine clipa să se țină de șapte ori câte șapte după voi oamenii cei cu înțelepciune omească și pământescă, și își vor vinde averile ca să cumpere de la voi numele Meu și să-l poarte, ca să aibă nume, după cum este scris în Scriptura care spune: «*Cădeți, munților; peste noi și ascundeți-ne de mânia Domnului!*», dar atunci voi nu veți putea mărturisi că este al Meu decât pe cel pe care-l veți cunoaște că face voia Mea în numele Meu.

Poporul Meu, de ce, tată, nu crede omul acest cuvânt? Nu crede pentru că nu este bun omul, și dacă nu este bun, se ascunde sub necredință, ca să-și dezvinovățească statura lui omul, căci scris este: «*Nebunul zice în inima lui: nu este Dumnezeu*». Nu cel bun zice așa, ci nebunul zice împotriva lui Dumnezeu.

O, te strigă Dumnezeu, omule! Auzi tu glasul Meu? Te strigă Făcătorul tău, Păstorul tău, Învățătorul tău. O, tu rătăcești că nu ai păstor, dar vine cuvântul din cer și cuvintează peste tine, și cuvântul se face faptă peste tine, că de aceea cuvintează, ca să se împlinescă pe sine.

Am bătut la porțile tale, Românie. Tu ești țara Mea, tu ești întoarcerea Mea de la Tatăl la oameni. Oare, tu știi taina ta? Oare, tu crezi ce-ți spun? Oare, pot găsi în tine credință în întoarcerea Mea la oameni? Am strigat la porțile tale, țara Mea, am strigat peste conducătorii tăi ca să te împace cu Mine, și ei auzindu-Mă nu M-au auzit, și văzându-Mă nu M-au văzut că am venit cu strigăt peste ei. Le-am spus să aducă acasă mirul României și nu au împlinit, și Eu le-am luat dregătoria, și partea lor este cu cei necredincioși care auzindu-Mă nu M-au auzit, dar România fără mirul ei nu va învia înaintea Mea.

România, le pare rău celor ce te-au stăpânit, le pare rău că n-au împlinit cuvântul Meu ca să-ți aducă mirul acasă și să-l pună pe creștetul tău. Și-ar fi făcut nume înaintea Mea dacă M-ar fi ascultat, dar omul nu este bun, și își zice în inima lui că nu este Dumnezeu. Românie, tu ești năvodul cel aruncat în mare și în care se prind pești mici și mari, ca să fie ales peștele bun, iar cel rău să fie aruncat înapoi în mare, și dacă tu nu te vei împăca cu Dumnezeu, nu vei mulțumi pe Dumnezeu. Dacă nu vei lua pe tine cuvântul Meu ca veșmânt, ca îmbrăcare cu Hristos ca să-L ajuți pe Domnul peste neamuri, nu vei fi plăcută înaintea Mea; ba încă te voi certa ca pe o fiică spre învierea ta întru Mine. Să se împace omul cu Dumnezeu, că în tine nu va mai rămâne fărădelege, iar legile sfinte ale Domnului nu vor mai fi strivite în tine.

O, fiică Românie, nu mai călca serbările cerului pe pământ, căci sfinții sunt deasupra ta cu cerul lui Dumnezeu pe aripi de Duh Sfânt, pe vânt de Duh Sfânt. Caută în legile tale cele de dinaintea furtunii și te întoarce cu fața spre părinți, ca să se întoarcă cu fața la tine părinții tăi, căci rugăciunile fiilor Mei cei unși cu care vin spre tine, se vor împlini rugăciunile lor în fața ochilor Mei. Cuvântul Meu se va împlini, căci are putere în el cuvântul cel rostit. Mai întâi este cuvântul, și apoi vine fața lui, căci așa se lucrează prin cuvânt.

Am rostit cuvânt peste păstorii bisericii tale, Românie, și auzindu-Mă nu M-au auzit, nu M-au crezut, și li se va lua și lor dregătoria, și vor fi cu cei necredincioși dacă nu se vor pocăi de faptele lor cele fără Dumnezeu. Păstorii bisericii ridică în slăvi pe cei care știu să grăiască frumos în felul omului, pe cei care știu să cânte frumos; ridică pe cei destoinici cu știința lor, cu darurile lor, dar nu ridică pe cei ce știu să trăiască frumos, frumos întru Hristos. Poporul cuvântului Meu e plâpând cu știința și cu darurile, e sărac cu duhul, dar e tare cu trăirea lui Hristos. Hristos este trăit de poporul Meu, și Eu l-am făcut lumină pe pământ, l-am pus în sfeșnic și luminez cu el înaintea oamenilor, căci duh și adevăr sunt Eu, trup și cuvânt este Dumnezeu.

Să se împace omul cu Dumnezeu și să-I fie biserică Domnului! Omul caută biserica, dar scris este: *«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru»*, oamenilor care căutați. Nu veți găsi biserica decât în voi, dacă o veți zidi în voi. Trupul creștinului, trupul curat în care intră Domnul în chip curat, nu altceva este biserica. În biserica de zid dacă nu vine creștin curat, care să-L ia pe Domnul trup și cuvânt, nu este biserică cea de zid.

O, oamenilor, voi în zadar clădiți biserici de zid dacă nu vor intra în ele creștini cu trupul și cu inima curată. Să se împace omul cu Dumnezeu! Să se așeze omul în genunchi și să-și facă cruce adevărată peste trupul său și să rostească lui Dumnezeu rugă de căință și să se curețe prin părerea de rău și să pună peste el făgăduință de înviere din moarte, și așa să ia pe Dumnezeu în el, spre împăcare cu Dumnezeu, spre veșnică unire cu Dumnezeu. Să se ierte om pe om, căci câte se iartă pe pământ sunt iertate înaintea lui Dumnezeu. Să fie Hristos trăit de om și să trăiască omul în Hristos, căci înțelepciunea cea din cer una este, și aceasta este: *«Să se lepede omul de sine și să-și ia crucea sa urmându-Mă pe Mine»* pe pământ și în cer, prin lume și în biserică. Amin.

Dar tu, Românie, ești țară fără păstor, și am venit să te păstoresc. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Ți-am strigat păstorii care stau peste tine, ca să le cer socoteală de viața ta, de sângele tău, de biserica ta, căci având nu ai, nu ai păstori. Păstorii tăi trăiesc fărădelegea înaintea Mea și înaintea ta, și nu ai, nu ai păstori ca să lege rana ta și a Mea. Ei se păzesc pe ei înșiși, nu pe tine, iubito. O, ziua Mea ca în vremea lui Noe va veni, și te voi găsi bând și mâncând și nuntind, și vei fi luată pe neștire dacă nu vei voi să auzi glasul cuvântului Meu ca în vremea lui Noe. Noe a văzut scăparea lui, dar lumea n-a văzut scăparea lui Noe. Noe a văzut pe Domnul întru venirea Sa, dar lumea n-a văzut pe Dumnezeu, și a văzut venind peste ea ziua necredinței. Omul care va scăpa cu viață îl va vedea pe Cel ce este și vine. Omul care nu va scăpa cu viața sa nu-L va vedea pe Dumnezeu întru a Sa venire, căci ca în vremea lui Noe voi veni, și voiesc să te am nuntașă, că Mi-am luat din tine mireasă, și te chem la nuntă. Vino la nuntă, țară a nunții Mele! Schimbă-ți veșmântul și ia veșmânt de nuntă, ia pe tine veșmânt de in curat, iar preoții tăi să te păstorească spre lumină.

O, preoții tăi te înșeală și pe tine și pe Mine, și altarele Domnului s-au îngreuiat cu fărădelegile lor. Să se scoale cu căință, să se curețe de desfrânările lor, să lepede beția și tutunul și să aducă înaintea Mea mir sfințit și tămâie, căci biserica e casa rugăciunii, nu e ascunzătoare de tâlhari. Biserica e casa Domnului, casa fiilor lui Dumnezeu, dar mai găsește Domnul biserică a Lui la venirea Lui? Iată, vin și numai oi risipite strig. Să Mă audă oile risipite și să se adune la glasul Păstorului Cel bun, că vine Domnul din cer pe pământ ca să fie cu omul, că nu e bine să fie omul singur, ci e bine să fie cu Domnul. E bine să fie cu omul Dumnezeu, nu e bine să fie Domnul singur, singur fără om. Să se împace omul cu Dumnezeu! Amin.

De șapte ani Îmi revărs harul cuvântului rostit peste tine, țară Românie, ca să încep cu tine veac nou pe pământ, dar Gog și Magog Îmi stau împotriva în tine. Să nu mai fie în tine vrăjmaș ție și Mie. Să fie pacea Mea în tine, că pacea oamenilor nu e pace. Oamenii sunt plini de duhuri, nu sunt săraci cu duhul ca să încapă în ei împărăția cerurilor, că iată, Eu umblu pribeag și nu încap în om și n-am biserică unde să-Mi plec capul și să-Mi găsesc ziua Mea de odihnă. O, fiică Românie, vino, că te pețesc să-Mi fii zi de odihnă, precum poporul Meu ales din tine Îmi este zi de odihnă și mireasă Îmi este întru venirea Mea, căci Eu sunt cuvânt, și iarăși toate se fac prin cuvânt, și se va arăta cer nou și pământ nou din tine, țară Românie, căci Eu așa binevoiesc, și în Mine Tatăl binevoiește. Amin.

Eu sunt Păstorul Cel bun, Care-Și dă viața Sa oilor Sale, Care-Și pune trupul spre hrană oilor Sale, că asta înseamnă viața Mea dată oilor Mele, ca să aibă oile Mele viață, și din belșug să aibă, dar să înveți să fii biserică, să înveți, omule, ce este biserică a lui Iisus Hristos, să înveți de la Mine, că Eu sunt trup și cuvânt în biserică, duh și adevăr, după cum este scris în Scripturi.

Acum două mii de ani Tatăl Meu M-a făcut trup în Fecioară și M-a așezat între oameni trup venit prin Fecioară, iar acum, după cele două mii de ani, Tatăl M-a făcut cuvânt în tine, fiică Românie. Auzi tu pe Cuvântul? Eu sunt Fiul Tatălui, Cel ce este. Eu sunt Cel ce sunt, precum Tatăl este. Vino să fii, fiică Românie, căci cel ce este, în Mine este, și altfel nu este cel ce este. Vino să fii în Mine, vino să te întrupez în trupul Meu cel sfânt, căci Eu sunt trup și cuvânt în biserică; Eu sunt biserica Tatălui, căci Tatăl este în Mine. Vino să fii biserica Mea, că Eu sunt în tine și cuvintez din mijlocul tău peste tine. Vine Domnul din cer la tine ca să fie cu tine, că nu e bine să fii singură, iubito, singură fără Domnul. Primește-Mă, căci cel ce nu crede în Mine și în venirea Mea, acela are parte cu necredincioșii.

Vino, fiică Românie, la praznicul cerului pe pământ, că am masă întinsă în tine de patruzeci de ani, și tu te ascunzi să nu știi. O, nu te mai ascunde sub vina ta, și dă-o de la tine prin părere de rău și împacă-te cu Tatăl și cu Fiul și cu Duhul Sfânt, că tu ești fiica Mea, și ai la rădăcina ta temelie de voievozi și ești de neam bun. Fii Mie biserică și cântă înaintea Mea cântare de parastas voievozilor tăi, care strigă pentru tine înaintea Mea. Ești unsă cu mir, fiică Românie. Unde-ți este mirul Meu de pe creștetul tău? Unde-ți este unsul, fiică Românie? Am strigat la el și e departe, că tu ești departe de el. Am strigat la tine de aproape, ca să Mă auzi și să te rogi să-ți ridici blestemul de pe pământul tău și să pun în loc legământ de pace cu Mine, căci pacea oamenilor nu e pace. Pace Mea e pace, fiică Românie, și te-am ales să-Mi fii grădină a

întoarcerii Mele, să fii slava Mea cea văzută înaintea noroadelor de pe pământ. Auzi tu glasul Meu? Auzi cuvântul Meu? Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Vin din cer pe pământ ca să fiu cu tine, ca să Mă însămânțez în tine cu cuvântul vieții, căci am venit ca viață să ai, și din belșug să ai. Am în tine țarină cu comoară în ea. Aceasta este vestea Mea peste tine. Așează-te înaintea Mea ogor de însămânțat, căci tu ești planul Tatălui în mâna Mea. Eu sunt trup și cuvânt. Am venit să te întrupez în trupul Meu cel sfânt și să te nasc prin cuvânt, așa cum și Eu am venit de la Tatăl. Am venit să te nasc la cuvântul Meu, cuvânt nou de veac nou, precum scrie în prooroci: «*Un glas, un viuet din cetate: glasul Domnului!*», și tu vei naște fii din cuvântul Meu, precum este scris: «*Abia au luat-o durerile nașterii, și ea a născut fii*». Tu ești vestea Mea cea nouă peste noroadă și te-am vestit a Mea. Să audă străjerii tăi, să se ridice porțile tale ca să intru pe porți la tine! Să se înnoiască și să se întărească porțile tale înaintea Mea! Amin.

O, oameni din porțile României, lăsați-vă treziți la glasul Meu și treziți pe România, că ea este slava Mea întru venirea Mea, și pe ea o vor iubi cu iubire mare toate, toate fetele și toți feții oamenilor. Ridicați-vă voi, porți ale României, ca să intre cuvântul lui Dumnezeu, că vine Domnul din cer pe pământ!

Eu sunt calea, adevărul și viața. Eu sunt pacea ta și viața ta, fiică Românie. Cine are urechi de auzit, să audă cuvântul lui Dumnezeu, care vine din cer și se aude pe pământ spre binecuvântarea ta, fiică Românie. Amin, amin, amin.

11/24 noiembrie 1996

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Domnul stă împotriva trușiei omului. Necredința lui Israel cel după trup. Cuvântul Domnului își va cere lucrarea sau nelucrarea sa. Știința omului este rătăcirea de pe pământ.

Cobor la Israel, cobor în cartea lui Verginica, cobor cu trâmbița Mea. Israele, Israele, dă viață cuvântului Meu, dă împlinire rugăciunii tale și stai în rugăciune. Când te așezi să te rogi, nu sta pe afară, nu sta în afara Mea când te rogi lui Dumnezeu. Vezi cui te rogi când te rogi lui Dumnezeu, căci viața veșnică se ține după tine întru masă de nuntă, și tu să nu stai în afară de Hristos. O, că nu știi cum se stă întru Mine! Mă uit la tine că nu știi să stai întru Mine. Mă uit că te și lupti cu Mine în vreme ce nu știi ce înseamnă să stai întru Mine.

Fii atent, Israele, că am spus celor ce-ți dau cuvântul Meu că nu e vremea să mai lucrez cu cei slabi. Fii atent, măi Israele, măi, că iată, mănânci degeaba, ca trupul care nu are putere în el să culeagă creștere din cele ce mănâncă. Fii atent, măi Israele măi. Eu sunt Dumnezeu, Israele. Eu sunt Cuvântul Care te hrănește pe tine cu Mine la masa milei Mele. Încă îți mai spun: fii atent, Israele, că fără voința ta nu-ți pot da nimic, nu-ți pot da viața veșnică. Iar și iar fii atent: cuvântul Meu are în el viață veșnică, și iată, nu-ți pot da prin el viață veșnică dacă nu iei din el. Am pe trâmbița Mea cu Mine. E zdrobită Verginica, măi Israele, măi. Ea e cerească acum. Vezi tu cum zdrobești cerul, măi Israele? O, tu nu-ți înțelegi lucrarea ta cu Mine, lucrarea Mea cu tine, că Eu am zis ca tu să fii un fiu deștept, fiule din Israel. Am zis că acum nu mai e vremea să fii prost, și tu să vrei cum am zis Eu peste tine.

Ia aminte, poporul Meu, la legea Mea, pleacă-ți urechea la graiurile gurii Mele, că deschid în pilde gura Mea. Israel a văzut minunile Mele. Am desfăcut marea în două, a

coborât tăria cerului în apele mării și am rostit uscatului să-și ia firea sa în apele cele adânci ale mării. Am făcut uscatul ca o punte, ca un șes deasupra adâncului mării și l-am trecut pe Israel prin apă ca pe uscat. Am stat înaintea lui cu nor ziua și cu lumină noaptea, i-am dat apă din stâncă fără apă, i-am dat râu de apă, și ei tot au greșit și M-au ispitit zicând: «*Vă putea Domnul să ne pună și masă în pustiu fără hrană? Dacă ne-a dat apă, oare, va putea să ne dea și pâine?*». Și pentru că n-au crezut în Dumnezeu, s-a aprins focul mahnirii Mele, focul mâniei Mele peste Israel, căci eram mâhnit de necredința lui, de cerbicea lui cea tare, și atunci norii de pe cer au primit poruncă să deschidă ușile cerului, și a plouat peste ei mană de mâncare, pâine din cer pentru Israel, mâncare îngerească a mâncat omul, și am poruncit vântului de la răsărit să coboare peste Israel cărnuri de păsări la dorința lui, la pofta lui. Dar toate acestea erau focul mahnirii Mele pentru necredința lui, focul mâniei Mele, ca să-iucidă pe cei sătui de poftele lor, pe cei aleși, măi Israele, măi. Și zadarnic, că tot n-au crezut, că se ridicau și cădeau și Îl înșelau pe Dumnezeu, și călcau mereu legământul Domnului cu ei, și când plângeau sub plata necredinței lor, îi iertam. O, de câte ori îi iertam, dar ei uitau brațul Meu cel tare care lucra prin Moise, alesul Meu de peste ei, căci egiptenii îl asupreau pe Israel, și Eu am coborât semenele și minunile Mele ca să-i bat pe asupritorii lui: sânge peste ape, muște câinești și broaște, lăcuste peste rodul pământului, grindină peste vii și pomi, peste dobitoace și peste bogățiile lor, îngeri nimicitori peste cei întâi născuți ai lor și ai dobitoacelor lor, iar pe poporul Meu ca pe niște oi i-am dus în pustie, cu nădejdea că va sta sub povața Mea, iar dreapta Mea a dobândit pentru ei munte sfânt, doborând pe toți vrăjmașii lor dinaintea lor, și i-am așezat să fie poporul Meu, dar s-au întors de la Mine spre idoli, iar Eu auzind M-am mâniat, M-am mâhnit și i-am lepădat iar. Am lepădat cortul Meu din Șilo, căci din el eram cu ei, și i-am dat pe ei vrăjmașilor și focului și necinstei și plângerii, dar dintre ei am ales pe Iuda, muntele Sionului, locaș sfânt pe pământ, și pe David, ca să pască pe Israel.

Grăiesc ție, Israele de azi, că deschid în pilde gura Mea. Fii atent, măi Israele măi, că fără voința ta nu-ți pot da nimic, nu-ți pot da viață veșnică. Iar și iar fii atent: cuvântul Meu are în el viață veșnică, și nu-ți pot da din el viață veșnică dacă nu iei din el.

Am pe Verginica zdrobită. O, de ce aveți voi timp de greșale, fiilor? Pentru că nu ascultați ca să lucrați pe Dumnezeu cuvânt și faptă, duh și adevăr; de aceea greșiți, de aceea coborâți mereu în loc să suiți. Mă uit la unii din voi cu ce vă îndeletniciți, Mă uit cum vă jucați de-a necredința și de-a neascultarea, și de aceea v-am spus să deosebiți pe cei ce au necredință și neascultare. Voi nu-i veți putea deosebi, dar cuvântul care a spus așa, va lucra lucrarea sa, după cum este scris: «*Nu Eu vă voi judeca, ci cuvântul își va cere lucrarea sa sau nelucrarea sa*». Eu, voind a mântui neamul omenesc, M-am coborât pe pământ ca să primesc asupra Mea neputințele oamenilor și să le duc Eu, și să arăt împotriva neputințelor lor puterea Mea dumnezeiască. Și acum tot așa am lucrat, și am venit la oameni ca să lucrez cuvânt împotriva neputinței lor și să-i mântuiesc pe oamenii care cred în Dumnezeu. Oamenii care cred în dumnezeii care nu sunt, aceia nu cercetează pe Dumnezeu și pe prooroci și împlinirile lui Dumnezeu și adevărul lui Dumnezeu, și de aceea nu știu aceștia, și sunt ca oile fără păstor, fără Dumnezeu, căci oamenii fără Dumnezeu au scos cărți pe pământ, și cu ele omoară credința omului în

Dumnezeu, și oamenii nu se mai gândesc că dumnezeii mincinoși nimic nu le promet mai sus de pământ, mai sus decât viața cea trupească. Un așa fel de oameni nu se uită la cele pe care le-a făcut Dumnezeu, nu se uită în Dumnezeu.

E mare rătăcirea din vremea ta, măi Israele măi. E mare minciuna în vremea ta și e scrisă pe garduri și pe ziduri și pe pământ și pe cer și pe ape și pe munți, căci pe toate acestea stă Dumnezeu cu facerea Sa, cu cuvântul Său, iar oamenii Îl acoperă pe Domnul prin cuvântul minciunii lor, pus peste cele făcute de Dumnezeu. De aceea, fiule, ți-am spus mereu, mereu să nu iei, să nu mai iei de la om, că omul este fără Dumnezeu. Tu ești cu Dumnezeu, și învață-te să fii cu Dumnezeu, învață-te bine, ca să te pot răscumpăra din vreme, și să Mă crezi că e grea vremea în care te-ai născut tu, și e plină de fiii veacului acesta, și de aceea am venit să te nasc din cuvântul Meu, ca să fii tare și să fii de la Dumnezeu venit peste veacul acesta, și să-l câștigăm pe om pentru adevăr, pentru viața cea veșnică a Domnului în om.

Poporul Meu, nu sunt alți dumnezei, tată. Omul nu poate fi Dumnezeu. Omul științei este fără de știință. Omul nu știe ce este știință. Omul a furat știința și este fur. Omul zice că a furat de la Dumnezeu, și omul se dă Dumnezeu. Omul este în neascultare, căci prin neascultare a furat. Vezi tu, măi Israele, ce înseamnă să stai în neascultare de Dumnezeu, de cuvântul Său? Lui Adam i-am spus cuvânt ca să-l asculte. I-am spus mai dinainte, dar omul n-a ascultat, tată. Ce să înveți tu de la om? Neascultare să înveți? Știință de la om să înveți? De la fur să înveți? De la cel ce a trecut peste Dumnezeu furând știința și pierzând prin neascultare fericirea Domnului în om? O, fii deștept, fiule Israele, căci am venit pe vreme rea la tine, ca să te cuprind într-o împărăție Mea și să te țin în ea, în mantia Mea să te port, ca să fii, fiule. Eu te învăț să ascuți de Mine, iar omul te învață să faci furt din furt, că stă cu cele furate la toate colțurile ca să te îmbie pe tine să cumperi de la el rodul celor furate de el. Dar, oare, tu înțelegi ce grăiesc Eu cu tine? Ia aminte, poporul Meu, la legea Mea, pleacă-ți urechea la graiurile gurii Mele, că deschid în pilde gura Mea și Îmi las trâmbița Mea să trâmbițeze peste tine cuvânt de viață veșnică, căci Eu mereu am avut scule de lucru, ca un grădinar iscusit care-și lucrează pământul.

Eu sunt cuvântul tău, Verginico, Eu sunt Tatăl tău. Eu sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Acesta este Tatăl tău și Mama ta, Verginico. Deschide-voi gura și te voi umple de cuvântul ei ca să înțeleagă Israel că suntem una și că Unul este Dumnezeu, de la început și până la veacul cel fără de sfârșit. Eu sunt fără de început și fără de sfârșit, Verginico, și vin cu învierea omului, vin să-l întruz pe om în trupul Meu cel sfânt, Verginico. Amin.

— **O**, Tu, Cel mărit de cuvântul Tău, mare este mărirea Ta, mare este cuvântul Tău, Doamne! Așa ai lucrat de când le-ai făcut pe toate pentru om, și apoi l-ai făcut pe om pentru toate câte le-ai făcut Tu pentru om. Așa ai lucrat Tu pentru om, așa ai lucrat pentru Israel, Doamne, Cel ce ai fost mărirea lui Israel. O, și ce puțin Te-a iubit omul, ce puțin Te-a iubit Israel, Doamne! O, nu rămâne omul cu toate câte face el, nu rămâne. Și dacă rămâne cu ceva, rămâne cu toate câte le-ai făcut Tu, cu toate câte Tu le faci pentru om, pentru Israel, Doamne. Dar omul nu știe ce este știința. Omul nu trebuia să aibă știință, ci pe Tine trebuia să Te aibă omul. Viața Ta trăită de om, Doamne, atât trebuia să știe omul, atât trebuia să știi Tu în om: raiul cel făcut de Tine pentru om, atât trebuia să fie în om.

O, Doamne, în câtă fericire l-ai așezat pe om după ce ai făcut fericirea omului pe care trebuia să-l faci apoi pentru ea! Era fericit omul, era femeie și bărbat omul, și Tu i-ai spus omului: «*Nașteți și vă înmulțiți și umpleți pământul de fericirea Mea în om!*», dar omul nu s-a născut din Tine, și s-a născut din sine, și de atunci omul s-a luat pe sine în sine, nu pe Tine, Doamne. A făcut omul neascultare de cuvântul Tău, Doamne. A mâncat din rodul cunoștinței, după cum este scris: «*Iată, Adam s-a făcut ca unul dintre Noi, cunoscând binele și răul*». A făcut omul neascultare de porunca Ta, Doamne, și a zis apoi că are știință, dar prima lui știință aceasta a fost: deschizând ochii s-a văzut gol și s-a rușinat de goliciunea lui, și apoi s-a ascuns.

Auzi, măi Israele, măi, ce spune Domnul într-o trâmbiță Sa? S-a ascuns omul, s-a ascuns să nu-l vadă Dumnezeu. Auzi tu ce știință a luat omul! Să se ascundă de Dumnezeu, să se rușineze și să se ascundă, căci pe când omul a auzit umbrelul Domnului, care făcea foșnet în răcoarea serii din rai, a zis Domnului, Care l-a întreat: «*Unde ești, omule?*». Adam înseamnă om, măi Israele, și a zis omul: «*M-am ascuns, Doamne. Sunt gol și stau ascuns de fața Ta*». Iată, de la început s-a ascuns omul de Dumnezeu și nu s-a pocăit de păcatul său, că Domnul i-a spus că a făcut neascultare de porunca Lui, de cuvântul Lui.

O, poporul meu, poporul meu iubit, Domnul l-a făcut după chipul și asemănarea Sa pe om, bărbat și femeie, ca să aibă omul tată și mamă din Dumnezeu și să se nască din Dumnezeu, să fie omul supus lui Dumnezeu, măi Israele, să fie omul ascultător Celui ce l-a făcut și i-a dat duh de viață din El, viață din Viață, viața lui Dumnezeu în om. Era Domnul fericit pentru toate câte le-a făcut, și a zis: «*Este bine*». Făcuse Domnul numai binele, și pe om pentru bine, dar omul a făcut răul. Ce rău a făcut omul, fiilor? O, cel mai mare rău este neascultarea. Ea se naște din necredință. Fii atent, Israele, ia aminte că vin la tine cu lecție de viață veșnică pentru ca să știi să lucrezi viață veșnică în credință și în ascultare. Să nu te joci de-a necredința și de-a neascultarea, Israele, că plata neascultătorilor este cu cei necredincioși. Tu nu știi să pui la locul ei Scriptura care spune că dragostea pe toate le crede, și suferă, și nădăjduiește, ca să nu cadă. Ea crede ca să nu cadă. Învață această Scriptură, poporul meu. Scriptura te învăț s-o înveți, și nu te sminti în Domnul când îți spun că dragostea pe toate le crede. Omul nici dragostea nu știa ce este. Omul știa la început numai pe Dumnezeu, și aceea era dragostea, dar omul nu știa. Ce bine-i era lui când nu știa! Știința l-a scos din fericirea cea veșnică. Numai Dumnezeu trebuia să știe. Omul numai binele trebuia să-l aibă, nu știință. Dacă Dumnezeu îți spune neîncetat să nu iei de la om știința omului, iată de ce-ți spune. Și dacă tu nu vei lepăda știința, nu vei scăpa de rău, nu vei scăpa, Israele. A venit Domnul să te scape, să te ia într-o Sine. De ce nu ești deștept, fiule? O, mare este mărirea Domnului, mare este cuvântul Domnului! Nu poți să fii mare și să mai și fii. Cel ce este mare, nu este. Cel ce este, nu este mare, căci Hristos, Domnul nostru, S-a supus omului ca să fie răstignit. Domnul S-a lăsat smerit. Cel ce este S-a smerit, măi Israele măi.

Am venit la tine, fiule, și ți-am spus că lenea este păcat de moarte. Lenea de cele cerești te face împotrivor lui Dumnezeu. Acest păcat de moarte este ultimul din păcatele care aduc moartea în om. Primul păcat de moarte pe care omul l-a făcut a fost trufia, fiule. Ea a făcut moarte în om, a făcut necredință în cuvântul lui Dumnezeu, și neascultare. Necredința

și neascultarea este moartea lui Dumnezeu în om. Să nu te joci de-a viața și de-a moartea, poporul meu. Nu te mai juca de-a viața și de-a moartea, poporul meu! Nu te mai juca, nu te mai trufii, nu mai fă așa ceva, că trufia are fii și fiice care se nasc din tine când ea prinde sămânță în tine. Ea naște alte păcate de moarte, până ce ajungi la ultimul păcat al ei, al morții, fiule. Ea naște iubirea de aur și de argint, naște desfrânarea, naște mânia, lăcomia, zavistia. Naște trufia fii și fiice și te face leneș de viață veșnică, te face nepăsător de viață. Eu așa v-am învățat: cine stă în duhul lui este om trufaș. Am spus că cine vrea să stea, cine vrea să vină în această lucrare dumnezeiască, să se lepede de sine, căci lucrarea aceasta înseamnă Dumnezeu, și cine vrea să urmeze pe Dumnezeu, să nu se ascundă în sine, ci să se lepede de sine. O, să nu se ascundă, căci aceasta este cea mai mare stricăciune care roade la rădăcina vieții veșnice, la rădăcina acestei lucrări. Am spus că s-a săturat cerul de creștin ascuns în sine. Am spus să nu fie rozători în această lucrare. Am spus să lucrați cu toții în stângă, cu toții în dreapta, fiilor, ca să nu fiți învinuiți în ascuns, căci cel greșit învinuiește în ascuns, roade în ascuns. Am spus: când lucrați peste un creștin, luați cu voi martori, precum scrie Scriptura. Am spus, fiilor, am spus, și iată ce mai spun: creștinul care s-a dovedit greșit, tace, fiilor, tace, că nu mai are ce să mai spună, că nu se mai pricepe ce să mai spună. Tace, și tăcerea este ascundere în sine, este nelepădare de sine, este neluarea crucii, este duh mut și surd.

V-am întrebat pe voi, cei puși lucrători peste pământul cel nou și peste cerul cel nou, v-am întrebat ce să facem, oare, cu creștinul care nu este deprins cu lucrarea mântuirii, cu credința și cu ascultarea? Cu cei ce dau să facă de la ei ordine în Israel, ce să mai facem și cu aceștia, v-am întrebat. O, bine am spus, căci am spus că voi trageți de creștin, dar zadarnic, că el se ascunde în sine și vă lasă să vorbiți în zadar.

O, de ce nu vorbești, măi copile care taci? De ce nu vorbești cu Dumnezeu? Iată, vine Domnul la tine cu trimișii Lui ca să ia trufia de peste tine și să-ți dea darul credinței și al ascultării, și tu taci vorbind cu răzvrătire când vorbești, ca să te ascunzi în tine. O, dacă m-aș potrivi îngâmării tale, trufiei tale ca să-i poruncesc să iasă din tine, ai face spume, măi fiule ascuns. Dar dragostea îndelung rabdă în fața ta.

Fiilor, fiilor, și voi, fii ai oamenilor, iertarea păcatelor este moartea păcatelor, iar dacă ele nu mor, nu se iartă, căci cel ce are ascunderi se ascunde cu ele și își agonisește păcate. Ascunderea este păcat. Ascundeți-vă în ascultare de Dumnezeu, fiilor, și voi, fii ai oamenilor!

Fiilor din grădină, lucrați așa cum v-am așezat eu, că unde-i unul nu-i putere, nu-i Dumnezeu, iar unde-s doi și trei și zece, crește puterea și lucrul Domnului, căci voi împărțiți între voi și bucuria și greul. Cel mai bun sfat al duhovnicului este viața sfântă a duhovnicului. Aveți grijă de viața lui Israel. Aveți voi grijă, că Israel este fără duhovnic, fiilor. Duhovnicul care nu are minte sfântă, care nu are credință și ascultare de această lucrare așezată de cer în voi, acela nu este duhovnic duhovnicesc. Iată, voi ajutați pe creștin spre pocăință și spre părere de rău, și el vă face să pierdeți vremea cu schimburi de cuvinte, de care voi trebuie să vă feriți. Feriți-vă, fiilor, de schimburi de cuvinte, care aduc ceartă. Lucrați ca trimiși ai Domnului, și cine se tocmește cu voi, vă ia ca pe voi, și închide drumul lui Dumnezeu spre ei.

Fiilor, fiilor, căutați să deprindeți pe Israel cu Dumnezeu. Israel să nu mai zică de voi că sunteți ceva. Voi nimic nu sunteți decât martori ai cuvântului meu, care duceți pe Dom-

nul la Israel. Domnul este, că dacă ați fi voi, n-ar mai fi Domnul, trimisul Tatălui în voi pentru Israel. Voi nu sunteți prooroci, nu sunteți împărați, și în voi Domnul este, precum în fiii lui Israel voiește Domnul să fie. Voi sunteți unșii Domnului, purtătorii Domnului, pe care șade Domnul, precum scrie și despre statul Domnului în cer: *«Domnul șade pe heruvimi»*. Voi sunteți slugile Domnului pe pământ precum heruvimii sunt în cer. Domnul șade pe mânuțele voastre ca să aibă așternut, ca să fie pus pe masă spre hrană vouă, precum în cer Domnul șade pe heruvimi. Voi sunteți purtătorii cuvântului meu spre Israel și spre oamenii neamurilor pământului, după cum trimite Cuvântul cuvânt. Lucrați ca trimiși ai Domnului, ca vorniceii ai nunții Domnului. Chemați, fiilor, chemați la nuntă pe ciungi și pe ologi și pe șchiopi, căci cei chemați auzind nu aud și văzând nu văd, căci cine rămâne cu știința omenească, acela este om trufaș, care a furat furt din furt până în zilele acestea.

Omul după ce a furat a fost scos din cele ale Domnului și a rămas pe pământ cu știința furată, iar știința îl învinuiește de furt pe cel ce are știință. Dar tu, Israele fiule, întoarce-te în Domnul, și numai pe El să-L știi știință în tine, fiule, așa precum era omul în rai. Te ajută Domnul să poți, dar un lucru trebuie și tu să vrei: să nu fii trufaș, fiule, că trufia te cade în necredință și în neascultare, și cuvântul este rostit peste om mereu mai înainte, iar Domnul a zis omului: *«Nu Eu, ci cuvântul își va rosti dreptatea sa»*.

Israele, Israele, dă viață cuvântului în tine, întoarce-te în dragoste, în Dumnezeu întoarce-te, fiule, căci dragostea pe toate le crede răbdând și nădăjduind prin credință în ea. Dragostea este Dumnezeu, și ea este veșnică. Amin.

Tu, Doamne, cu dragoste l-ai făcut pe om ca să-l așezi în dragostea Ta, și omul nu mai știe ce este dragostea ca să creadă în ea și prin ea. Zdrobită sunt, Doamne, zdrobită de statura lui Israel, dar Tu ești în mine dragoste, și ea pe toate le suferă, pe toate le poate, pe toate le nădăjduiește, și toate Tu ești, Doamne. Tu ești tot și le poți pe toate, dar omul nu mai știe ce este dragostea. Omul pune acest nume pe toate cele făcute de el, că omul s-a pus sieși Dumnezeu. Omul este fără minte, Doamne, căci mintea omului a fost făcută ca să fii Tu în ea. Iartă-l pe omul care nu știe ce este minte, ce este știință. Omul prin știință a căzut, căci trufia lui l-a făcut să se vrea ca Tine, Doamne. Iartă-l, Doamne, pe om de trufia lui, și să se vrea omul ca Tine din dragostea lui, din credința și din ascultarea lui, nu din trufia lui, Doamne. Cu duhul zdrobit cad înaintea Ta și mă rog pentru om, căci dragostea pe toate le poate. Iartă-l pe om, că poți să ierți păcatele omului, Doamne, și ca să umble omul, să umble după Tine, să umble în Tine, că Tu ești calea, și pe ea trebuie să umble cel ce umblă. E vremea să cobori darurile Tale cele de mântuire. Fă omul să creadă în Tine prin darul credinței. Dă acest dar oamenilor, Doamne, și vei vedea că totul este cu puțință celui ce crede, și va veni omul să fie cu Tine, Doamne, și Te va cunoaște în cuvântul acesta, în poporul Tău, Doamne, că Tu ești Cel ce vii, și Te va vedea omul venind în cuvântul acesta, Doamne. Dar de Israel să ai dragoste, Doamne, că el ca un cal alb Te poartă pe Tine pe pământ, ca să fii cuvânt peste oameni. El și cu Tine; calul cel alb, iar pe cal, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. El și cu Tine, viața Ta în el, că deschizi gura cuvântului Tău și grăiești în pilde, iar Israel își pleacă urechea la graiurile gurii Tale, Doamne. Amin.

— **O**, Verginico, te iubesc, tată, cum n-am iubit până acum, căci cei mici sunt cei mai iu-

biți, cei mai mari întru împărăția Mea. O, că și tu Mă iubești cum nimeni n-a știut până acum capătul iubirii, fructul iubirii, calul alb și călărețul lui; Eu, Domnul, pe brațele fiilor cuvântului. Și voi veni și Mă voi vesti la fii ce înseamnă viață veșnică, împărăția Mea înăuntrul fiilor Mei, Domnul pe brațele fiilor Lui precum în cer pe heruvimi. În cer stau pe heruvimi, iar pe pământ, pe brațele fiilor cuvântului, căci Eu sunt trup și cuvânt cu fiii. Voi veni, Verginico, să le spun la fii ce înseamnă pomenirea Mea în fiecare zi cu fiii, împărăția Mea în fiecare zi, viață veșnică zi după zi. Amin.

Iar tu, Israele, să-Mi fii cer nou și pământ nou, scaun de domnie și așternut picioarelor să-Mi fii, precum a fost omul la început, în vremea odihnei Mele în om. Să știi, măi Israele, că ești așteptat cer nou și pământ nou, om nestricăcios spre răscumpărarea trupurilor. Să știi, tată, că nu e de glumit. Să știi că trebuie să ai minte, și trebuie să știi ce înseamnă minte. Să știi, fiule scump, că trebuie să gândești în Domnul și să grațiești din Domnul. Să știi, Israele, că împărăția Mea este înăuntrul fiilor tăi. Unde, tată, mai auzi tu de la om așa cuvânt de viață? Nu lua de la om, nu lua, nu mai lua, poporul Meu, că tu nu ești poporul oamenilor. Tu ești poporul lui Dumnezeu, Israele. Omul n-are minte. Să știi că n-are. Omul n-are pe Dumnezeu, fiule Israele. Abia Mă ai tu, abia poți tu să Mă ai; tu, cu puterea Mea în tine, dacă Mă lași cu ea în tine. Ține-Mă strâns unit cu tine, fiule Israele, că omul trufaș nu poate scăpa de trufie până ce nu va crede ascultând de cuvântul lui Dumnezeu care vine la tine.

Până acum Gog și Magog loveau calul ca să cadă călărețul, dar a venit vremea adevăraților închinători care se închină Tatălui în duh și în adevăr, în Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine pe cal alb, iar Gog și Magog nu știu că Duhul lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu, Care a luat împărăția pe pământ.

Vine Domnul să păstorească neamurile cu toiag de fier, și numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu. Călăre pe cal alb vine Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

18 noiembrie/1 decembrie 1996

Praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Darul credinței. Omul cade prin înțelepciunea lui. Cuvântul Domnului este foc și pucioasă peste Antichrist. Mustrare peste preoții bisericii lumii. România: împărăția lui Dumnezeu. Taina sfintei Liturghii.

Vin la tine, Israele, cu zi de serbare, vin în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Vin și îi fac intrare lui Verginica. Ea va lucra în cartea ei, ea vă va așeza înaintea Mea, fiilor unși în grădină. Ea este trâmbița Mea prin care M-am făcut cuvânt întru cea de a doua venire a Mea, și vin și păstoresc.

Te păstoresc pe tine, poporul Meu Israel de azi, și iată, păstoresc neamurile pământului, le păstoresc cu toiag de fier, cu cuvântul lui Dumnezeu. Vor, nu vor, le păstoresc ca un păstor bun, că scrie în Scripturi să vin și să păstoresc neamurile cu toiag de fier. Eu sunt Cel ce împlinesc Scripturile, măi Israele, iar tu ești unealta Mea cea credincioasă, și la credința ta Mă fac cuvânt, Mă fac toiag de păstorit. Amin.

Să-ți gătești fiii, Verginico. E sărbătoare, e mama Mea serbată în cer și în Israel pe pământ. Ți-am făcut intrare, tată, că avem casă, avem masă, avem scaun de domnie și așternut în Israel; avem popor, măi Verginico.

— **A**i Doamne, ai fii, că bunătatea Ta a adunat din lume pe fiii pe care Tatăl Ți i-a dat din lume ca să ai fii credincioși pe pământ și să-Ți întocmești venirea, Doamne, și ai dat sfinților Tăi bucurie ca să aibă cu Tine casă pe pământ și din Tine să lucreze și ei mărturisirea Ta și venirea Ta întru sfinții Tăi. Sfinții Tăi sunt vii, iar cei credincioși se roagă la sfinți ca să le fie mijlocitori înaintea Ta pentru mântuire, Doamne, dar poporul Tău face voia Ta, și sfinții își găsesc plăcerea și puterea ca să le îplinească rugăciunile celor ce se roagă în poporul Tău.

Mă rog pentru poporul Tău, Doamne, ca să-i dai putere să creadă în Tine, să-l umpli de darul credinței, Doamne, ca să poată fi popor plăcut Ție prin credință, fiindcă totul este cu putință celui ce crede, și vei putea și Tu prin credința acestui popor, Doamne, că iată, Tu la credința lui Israel Te faci cuvânt peste pământ, vii cuvânt pe pământ, precum este scris în Scripturi de Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine pe cal alb.

O, popor credincios, dacă tu nu credeai, era greu de om, dar omul pe pământ nu cunoaște Scripturile, nu știe să citească în ele, că în ele se citește cerește, nu omenește, nu pământește, și de aceea zice Scriptura: *«Când va veni Fiul Omului, va mai găsi credință pe pământ?»*. Iată, Israele, despre credința omului de azi era vorba, despre credința omului în Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine azi la tine prin credința ta, popor iubit de Dumnezeu. De aceea ești tu iubit de cer și de sfinți și de îngeri, măi Israele credincios, că ți-a dat Dumnezeu darul credinței și te-a așezat să faci voia Lui pe pământ, voia Lui înaintea Lui, să fii calea Lui întru venirea Lui a doua oară pe pământ, a doua oară, pentru răscumpărarea trupului și a sufletului, măi Israele măi, căci Dumnezeu l-a făcut pe om ca să-l aibă veșnic. Amin.

Oamenii sunt căzuți prin înțelepciunea lor, iar tu ai pe Domnul înțelepciune în cugetul tău ziua și noaptea, și ești fericit în Domnul, și Domnul în tine, că scris este: *«Fericit bărbatul care nu stă în sfatul necredincioșilor, care nu stă în scaunul hulitorilor, ci în legea Domnului e voia lui, și la legea Lui va cugeta ziua și noaptea, ca un pom răsădit lângă izvorul vieții, cu rod la vreme și cu frunze neveștejite, iar necredincioșii sunt ca praful luat de vânt de pe pământ, căci ei nu se vor ridica în sfatul celor drepi ca să judece»*.

Fiilor, fiilor, deschideți cartea Domnului, că trece Domnul cu sfinții Săi în cartea Sa. A venit Domnul cu mine și cu sfinții, a venit în cartea mea, și vom trece în cartea Domnului. Vine Domnul cu Măicuța Sa în zi de serbare peste Israel. Deschideți porțile, deschideți cărțile, deschideți Domnului, fiilor! Domnul vine cu sfinții Săi, iar voi, fiilor unși, să fiți frumoși, să fiți copii frumoși ca pomii răsădiți la izvorul vieții, fiilor, pomi cu rod la vreme și cu frunze care nu cad. Cine cade, acela este om trufaș. Cine în Israel începe să nu mai creadă cuvântul lui Dumnezeu, acela a căzut în păcatul trufiei, și cade, cade păcătuind, cade din cer, cade din Dumnezeu precum a căzut Lucifer prin trufie. Omul trufaș nu are minte, încetează să mai aibă minte și e ca cel ce se vrea ca Dumnezeu și cade ca frunza care cade, dar voi, fiilor unși, și voi, fiilor din Israel, să fiți copii frumoși ca pomii răsădiți la izvorul râului vieții, cu rod la vreme și cu frunze care nu cad, căci râurile vor bate din palme deodată și munții se vor bucura de fața Domnului, Care vine să judece pământul, să păstorească neamurile pământului cu toiag de fier. Auziți voi ce spune proorocul: *«râurile vor bate din palme, iar munții se vor bucura de fața Domnului»*. Fiilor, fiilor, cântați Domnului cu alăută și în glas de psaltire, căci voi sunteți râuri de ape vii, și scris este: *«râurile vor bate din palme deodată»*.

O, copii iubiți, pomișorii mei, voi sunteți răsădiți de o parte și de alta a râului cu apa vieții, precum este scris: «*Pe cele două maluri ale râului crește pomul vieții, care are roade lună de lună, iar frunzele pomului vieții sunt spre tămăduirea neamurilor*». Creșteți și rodiți, fiilor roditori. Rodiți râuri de ape vii, rodiți cuvântul lui Dumnezeu, care vine în dar la voi spre tămăduirea oamenilor. Rodiți credință din darul lui Dumnezeu, că vine Domnul pe calea credinței voastre. Credința ta, Israele, e calea pe care Domnul vine și păstorește cu toiag de fier. Bindecuvântată să fie credința ta, Israele al cuvântului. Vine Domnul în cartea Sa, vine pe cal alb și intră în carte și Se face cuvânt, căci numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

*

Bindecuvântată este împărăția lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin amin, amin. Pace ție, fiule, fiule Israele, poporul Meu iubit, calul Meu cel alb, fiule credincios! O, cu cine mai pot Eu grăi pe pământ așa cuvânt, măi Israele măi, calul Meu cel alb, cal alb pe care șade Domnul ca să vină, precum este scris în Scripturi? Deschide, Israele, Scriptura, că vin și îți grăiesc din Scripturi: «*Glas de tunet, care zice: Aliluia! Domnul Atotțiitorul este Împărat! Mărire Lui și nunții Lui, căci mireasă Și-a pregătit, mireasă cu veșmânt curat și alb, veșmânt de in curat, viața sfințită. Fericii chemații nunții Mielului, căci cuvintele lui Dumnezeu sunt acestea. Și cerul stă deschis, și iată, pe cal alb șade Cel Credincios și Adevărat, Care judecă cu dreptate. Ochii Lui, ca para focului; capul Lui, plin de cununi, iar numele Lui cel scris nimeni nu-l înțelege decât numai El, Domnul, îmbrăcat în strai stropit cu sânge, și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, și oști din cer are cu El, călări pe cai albi. Din gura Lui iese sabie tăioasă și cu ea lovește pe păgâni și pe necredincioși și îi păstorește cu toiag de fier și apasă pe teascul vinului mâniei Lui. Numele Lui e scris pe strai și pe coapse: Împăratul împăraților și Domnul domnilor. Și înger din soare strigă: să vină păsările înaltului cerului la cina Domnului! Și fiara cu împărății pământului care stau în război cu Cel de pe cal alb și cu oștirea Lui, a fost răpusă cu toți cei ce au purtat semnele ei închinându-se chipului ei, și aruncați sunt în foc și în pucioasă care arde*».

Israele, Israele, astăzi se împlinesc aceste Scripturi sub ochii tăi, fiule credincios, căci numele Meu cel scris nimeni nu-l înțelege. Scriptura aceasta este adevărată, căci toate cele scrise în ea s-au împlinit. Amin. Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum scrie în aceste Scripturi, iar fiara și proorocul mincinos care mințeau împotriva adevărului din aceste Scripturi au fost aruncați în foc și în pucioasă care arde. Cuvântul lui Dumnezeu este foc care arde, fiule Israele, dar cu cine mai pot Eu grăi pe pământ așa cuvânt? Cuvântul Scripturii se împlinește, măi Israele măi. De aceea Îmi trebuia, fiule Israele, că iată, încă o dată grăiesc Scripturi împlinite și vestite demult, demult, măi Israele. Sunt scrise de atunci de când antichrist se născuse pe pământ ca să ucidă Pruncul Care Se naște. Se naște mereu în cei credincioși Pruncul Cel ascuns în ieslea inimilor celor credincioși. Antichrist s-a născut odată cu Mine, că el cu Mine are ce are, și s-a descoperit pe sine, că și-a pus numele lângă numele Meu, împotriva numelui Meu.

O, tu ai fost așteptat, măi Israele măi. Tu ești mic, dar taina ta e prea mare, și de aceea ai fost așteptat, și iată, omul nu Mă înțelege nici pe Mine, Cuvântul lui Dumnezeu, nici pe

tine, fruct al cuvântului Meu, drum al întoarcerii Mele la oameni. Dacă Eu nu puneam în tine darul credinței ca să crezi venirea Mea în cuvânt, mai puteam Eu veni precum este scris? Dar te-am făcut pe tine, te-am născut din cuvântul cel de sus, am pus în tine dar, ca să crezi în Cel ce vine, și am venit. Călare pe cal alb vin, și nu înțelege omul veacului acesta, înțeleptul veacului acesta. Oamenii au nume de înțelepți, de filozofi, de poeți, de științifici, de teologi, au nume omenii, și oamenii nu înțeleg numele Meu. Cei ce și-au dat nume nu înțeleg numele Meu, nu înțeleg cuvântul lui Dumnezeu. Poporul Meu, oamenii nu înțeleg taina ta cu Mine și taina Mea cu tine. Nimeni pe pământ nu înțelege Scriptura, căci ea este cerească, și oamenii sunt fără de minte, sunt fără de Dumnezeu. Oamenii bisericii zic de tine că ești om primejdios, măi fiule din Israel. De ce, tată, zic teologii așa ceva? Zic de frică; le e frică și de aceea zic așa, dar cel ce este cu Dumnezeu nu are frică. Teolog este Dumnezeu Cuvântul, asta înseamnă teolog. Le e frică, s-au ascuns sub numele lui Dumnezeu și nu fac voia lui Dumnezeu și le e frică. Au luat numele Meu și l-au pus peste ei, dar voia Mea n-o fac. Cum să nu le fie frică de tine când ei știu de la Mine că tu ești poporul Meu? Eu le-am spus că ești poporul Meu, le-am spus ca să știe, că dacă n-ar ști n-ar avea păcat.

O, arhieriei ai vremii, preoți ai vremii, de ce ziceți voi că poporul Meu este primejdios? Ce vă strică? Ce vă ia? Ei nu iau nimic ce nu-i al lor, precum scrie porunca Mea. Aud de la voi, se suie la cer zvonuri de la voi că poporul cuvântului Meu nu este bun. Dar voi sunteți mai buni, mai ascultători de Dumnezeu? Ce rău a făcut poporul Meu? Spuneți-Mi Mie, și Eu voi cerceta fapta lui. Rugați-vă Mie în duh și în adevăr, căci vă numiți teologi și aveți știință. Rugați-vă lui Dumnezeu dacă aveți pe voi numele Lui. Spuneți-Mi Mie ce nu vă place, nu spuneți oamenilor, că oamenii sunt dumnezei mincinoși, și de la minciună nu iese nimic bun. De ce nu vreți voi să cercetați viața și cartea poporului cuvântului Meu? Cartea Mea cu el de ce nu voiți s-o vedeți adevăr? De cine vă e teamă? De adevăr vă temeți? Cartea Mea este adevăr. Și ce este adevărul? Adevărul Eu sunt. Voiesc să vă dau darul credinței, căci una este credința cea din fire, care nu aduce roade, și alta este darul credinței, care unește pe om cu voia lui Dumnezeu în om. Eu pe cine voiesc mântuiesc, și pe cine voiesc împietresc.

Vin în sfatul poporului Meu și Mă fac cuvânt și peste voi, arhieriei și preoți ai vremii. Cuvântul Meu nu se poate lega. Ce veți face voi dacă Eu voi fi mincinos ca acum două mii de ani? Nimeni nu credea că Eu sunt trimis din cer de la Tatăl, și Mă făceau mincinos oamenii bisericii, și când au văzut că n-am fost mincinos, s-au ascuns sub minciuna lor, și de atunci stau acoperiți cu ea înaintea adevărului care a înviat pentru veșnicie. Ce veți face voi dacă nu veți voi să luați de la Mine darul credinței ca să credeți în Cuvântul lui Dumnezeu? România este pilda împărăției cerurilor, și se vor aduna spre ea neamurile pământului și o vor iubi și vor lua lumina cuvântului Meu din ea, căci Eu o pun lumină în sfeșnic, și vor mânca pâine din cer noroade multe și vor ști ce este pâine, căci scris este: «*Unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii ca să mănânce*». Nu dușmăniți pe poporul Meu. El s-a lăsat jertfă de credință și de iubire, el s-a lăsat să fie voia Mea pe pământ, spre mântuirea neamului omenesc. Învățătura aceasta a Mea este, căci poporul Meu nu e popor de înțelepți. El este sărac cu duhul, iar cu ochii inimii și ai minții se uită la Mine și la împărăția Mea și vede slava Mea în cuvântul

acesta. Cuvântul Meu este slava lui Dumnezeu. Credeți în Mine și veți vedea slava lui Dumnezeu în cuvântul acesta. Credeți în împărăția Mea care este pe pământ, și voi n-o înțelegeți.

O, preoții nu știu ce înseamnă Liturghie sfântă, că dacă ar ști ar înțelege ce spun când spun: binecuvântată este împărăția lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Preoții nu Mă au în trăirea lor, nu au minte preoții, nu Mă au pe Mine, dar aceasta nu stă în puterea omului. Aceasta este dar de la Dumnezeu nu prin om, nu luat prin om, ci prin harul Meu, care se lasă în cei ce fac voia Mea cea sfântă în trup, Dumnezeu mărturisit în trupul omului, în trăirea omului. Aceasta nu se învață de la om sau prin om. Cine l-a învățat pe Avraam credința în Dumnezeu, dragostea de Dumnezeu? Căci credința este dragoste. Cine l-a învățat pe Melchisedec credința în Dumnezeu? Eu i-am învățat darul credinței, darul Meu crezând în om, căci Domnul pe cine voiește miluiește sau împietrește, și nu stă în puterea omului, ci de la Dumnezeu este darul credinței în om.

Eu sunt Domnul, Eu sunt acest cuvânt. Oricât de mincinos este acest cuvânt înaintea voastră, o, oameni ai bisericii, să știți că Eu sunt cuvântul acesta. Eu sunt, și veți vedea pe Fiul Omului în slava acestui cuvânt, căci România este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin. Și va fi ea ortodoxie trăită de fiii ei cei credincioși, și va fi biserică Mie, precum și este, căci în ea Eu sunt trup și cuvânt spre pomenirea Mea. Nu numai trup sunt în ea, ci sunt și cuvânt, căci Eu sunt mereu astăzi.

O, arhierii și preoți, nu Mă puneți sub obroc. Luați-Mă luminează vouă și oamenilor. N-am venit să vă stric legile voastre, ci am venit să împlinesc legea Mea cea sfântă spre mântuirea neamului omenesc, căci România este țara alegerii Tatălui Meu, după cum scrie în cartea Mea cea de ieri și cea de azi. Nimic nu vă cer, nimic nu vă iau din ce e al vostru. Dați-Mi doar păcatele voastre ca să vi le iert. Sunt Fiul Tatălui, Cuvântul Tatălui, Care are putere să ierte păcatele omului. Nici slava voastră nu v-o iau, căci slava oamenilor n-o voiesc. Dați-o voi de pe voi, dați afară din voi slava voastră și a oamenilor care vă slăvesc, și luați în voi slava Mea, care este voia Mea în om. Dați viață oamenilor, luați și dați. Acesta este cuvântul vieții veșnice. Nu mai luați pietre în pumni ca să aruncați în Mine, că poporul Meu este cuminte, este fiu al păcii fiul poporului Meu, și îl numesc Israel pe cel ce crede în Mine și în voia Mea peste om. Poporul Meu e țarină cu coamoară în ea. Vindeți-vă averile și cumpărați țarina aceasta și fiți bogați în Dumnezeu. Poporul Meu are cuvântul vieții în mijlocul său, Mă are pe Mine cuvânt și trup, și îl slujesc cu sfinții și cu îngerii pe cel mic care crede, iar el poate cu Mine, că totul e cu puțință celui ce crede. Dacă Eu sunt în mijlocul lui, nu vă mai îndoiiți de viața lui, de ungerea lui. Am lucrat supunându-Mă vouă. Am luat din mijlocul vostru arhierie, martor al lucrului Meu cel nou peste om vechi, ca să fac om nou, născut prin cuvântul cel de sus, și nici așa nu M-ați crezut că sunt venit cuvânt pe pământ și împlinire de cuvânt spre început de veac nou peste România, țara întoarcerii Mele la oameni. O, n-ați crezut! Ba încă M-ați pus în temnița voastră pe cel ce a mărturisit mărirea cuvântului Meu, care a întocmit biserică a lui Iisus Hristos pe pământ. Iată, așa M-ați judecat, așa M-ați cunoscut, necunoscându-Mă. Dar încă bat. Bat și iar bat la porțile bisericii voastre, arhierii și preoți ai bisericii de azi în România. Bat și la porțile României, bat și la porțile voastre. Bat și iar bat. Bat să Mi se deschidă, și

peste porți nu voi sări, căci păstorul cel bun intră pe poartă, nu pe deasupra în staulul oilor. România este staulul oilor Mele, oi date Mie de Tatăl, și vin să le păstoresc cu toiag de fier, cu cuvântul lui Dumnezeu, care păstorește pe cei ce vor și pe cei ce nu vor, căci râul curge, și nu seacă râul vieții. Curge și dă peste margini râul cuvântului vieții veșnice, iar cel ce crede are viață veșnică și nejudectată. Amin.

O, Liturghia se cere sfântă, căci scris este: «*Faceți aceasta spre pomenirea Mea, spre amintirea Mea în voi*». Ea nu trebuie lucrată de cei fără de minte, căci omul care are minte este acela care nu știe nimic decât pe Dumnezeu în trăirea lui. Numai un așa om are minte, căci omul nu trebuia să știe nimic decât atât: pe Dumnezeu odihnindu-Se în el, chip și asemănare în om.

Voiți, nu voiți, credeți sau nu, ascultați cuvântul lui Dumnezeu care intră pe porți. Eu Mă smeresc vouă, arhierii și preoți ai bisericii de azi, și la smerenia Mea care strigă la porți, porțile vor cădea, și Eu voi intra la oi și le voi păstori, căci iată, le și păstoresc, și ele aud glasul Meu și Îmi deschid, și cinez cu oile Mele, și ele cu Mine cină proaspătă, pâine din cer, cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Israele, fiule scump care Mă primești ca să vin, am vorbit, tată, păstorilor care te dușmănesc. Iar și iar le-am grăit și le-am spus că tu ești cuminte, și am luat Eu vina ta dacă tu ai vină înaintea lor. Le-am spus să-Mi deschidă și ei, ca să intru cu lumina cuvântului Meu ca și la tine, ca să dau viață tuturor, fiule, așa cum zic ei când zic: „*Pace tuturor!*“. Eu am zis altfel. Eu am zis: „*Pace vouă!*“, iar ei zic: „*Pace tuturor!*“. Dar dacă ceea ce dau ei e pacea Mea, atunci pacea Mea nu se dă pe sine decât celor ce iubesc pacea Mea. Eu am zis: „*Pace vouă!*“, așa am zis când am zis. Am mai zis și altfel. Am mai zis: „*Vai vouă!*“, și n-am zis: „*Vai tuturor!*“, ci am zis „*Vai vouă!*“ când am zis așa. Ziceam așa celor trufași care nu primeau pacea Mea, cuvântul Meu în ei.

Se întreabă unii oameni care se dau că știu despre Dumnezeu și zic: de ce am lăsat pe om să ia din rodul cunoștinței dacă nu trebuia să ia?

O, fiilor, și voi, fii ai oamenilor, Eu n-am făcut omul ca să-l robesc, ci ca să aibă libertate, că voiesc să Mă iubească omul, și prin iubire să se supună lui Dumnezeu și nu forțat de Dumnezeu. Voiesc să-Mi fie omul ca un dar al lui. Darul Meu de la om voiesc să fie omul. Darul nu e din datorie, și e din iubire. Darea e datorie, nu darul. Eu am dat daruri omului ca să Mă poată vedea pe Mine în el cu ele și ca să Mă iubească în el omul slăvindu-Mă în el prin darurile Mele în el. O, și omul s-a trufit cu el și a întins mâna și a zis că este el. Uitați-vă, fiilor, la fiii oamenilor și credeți adevărul acesta: omul s-a trufit cu el și a întins mâna și a zis că este el. A întins mâna și a luat din rodul cunoștinței și a zis că este el, dar știința Eu sunt, și omul M-a dat jos de pe tronul Meu, M-a răsturnat și s-a așezat el, prin păcatul trufiei s-a așezat. L-am făcut pe om să fie liber, să Mi se dea în dar ca să-l am, să am lucrul mâinilor Mele, să am munca Mea și să Mă bucur de ea, să Mă odihnesc în ea. Eu am zis omului să Mă iubească pe Mine ca pe Dumnezeul său, și el a întins mâna și a luat ce este al Meu și s-a furat pe sine din Mine, s-a smuls din Mine, s-a smuls din rădăcina lui. Eu eram rădăcina omului, și omul s-a făcut sieși rădăcină, și Eu am venit de la Tatăl rădăcină în Fecioară, ca să-l iau pe om în rădăcină, ca să fie Dumnezeu rădăcina omului. Tatăl milei M-a trimis, de mila omului M-a trimis ca să Mă înrădăcinez și să răsar om nou și să iau în trupul Meu pe om, ca să crească din Mine omul, trup nou și duh nou. M-a trimis Tatăl rădăcină în Fecioară.

O, mamă Fecioară, rădăcină a Fiului tău, M-am înrădăcinat în tine de la Tatăl, ca să am rădăcină în om, ca să fiu rădăcina omului, rădăcină din cer, din Tatăl, căci Eu din Tatăl am venit în tine rădăcină, mamă Fecioară, mamă iubită, iubita Mea, mama Mea, Fecioara Mea iubită, Fecioară mireasă! O, cum să te mai cânt ca să rușinez pe cei ce nu au ascultat cuvântul tău care a spus: *«Mă vor ferici toate neamurile?»* Tu ești serbată în Israel. Tu ești omul în care Eu M-am înrădăcinat ca să răsar om din om, și așa l-am făcut din nou pe om, și omul nu are minte și nu știe. Tu ești împărăția lui Dumnezeu în om, și nu știe omul ce înseamnă împărăția Mea în el și cu el. Nici omul bisericii care zice că știe pe Dumnezeu, nici acela nu știe nimic, căci omul s-a trufit și a căzut întinzând mâna să ia ce nu trebuia să ia. A furat și a căzut furând și a rămas în sine omul, a rămas stăpân în sine și așa stă până azi. Și am venit și am spus: cel ce voiește să vină după Mine și cu Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea urmându-Mă; să-și ia lepădarea de sine pe umeri și să fie în Mine urmându-Mă. O, nu știe omul împărăția Mea în om. Nu știe nici omul bisericii, nu știe, mamă, nici el.

— O, nu știe, Fiule scump, nu știe omul. Nici omul bisericii nu știe ce este împărăția Ta în om și peste om. O, slavă Ție întru mine, că eu am fost biserica Ta în care ai venit când ai venit de la Tatăl la oameni. Nu știe omul ce înseamnă biserică și împărăție a Domnului în biserică. Nu știe nici preotul care zice ținând pâinea în mână: *„Bindecuvântat este Domnul întru pomenirea Domnului Iisus Hristos, Care ca un Miel nevinovat spre jungchiere S-a adus”,* și Te scoate pe Tine trup din pâine după ce taie în patru laturi în pâine zicând: *„și s-a luat de pe pământ viața Lui”*. Te ia și Te pune pe blid și zice: *„Se junghe Mielul Domnului, pentru viața lumii”*, și împungând în dreapta Ta, ia apoi vin și apă și toarnă în pahar zicând: *„apă și sânge a ieșit din coasta Domnului”*.

O, altceva înseamnă să știe preotul ce zice. Altceva zic eu, Fiule, când zic așa. Eu sunt mereu în Liturghia copiilor Țăi din grădină. Eu sunt pâinea din care ești Tu luat, pâine din pâine, Dumnezeu din Fecioara din care S-a născut Fiul lui Dumnezeu, și ești pus pe blid ca în ieslea în care ai fost pus la naștere, iar crucea pusă peste trupul Țău pe blid amintește de steaua care Te-a vestit născut între oameni, de arhanghelul care a condus pe magii cei înțelepți în credință ca să vestească lumii că Tu Te-ai născut Om de la Tatăl prin Fecioară; și ești acoperit pe blid așa cum eu Te-am acoperit cu scutecele; și ești tămâiat așa cum magii Ți-au adus tămâie și smirnă. Și toate aceste pomeniri pe care mâna și gura celui ce Te aduce le face și le zice sunt și amintirea răstignirii Tale pe crucea de pe Golgota, coasta Ta împunsă, giulgiurile de pe fața și de pe trupul Țău, piatra de pe mormânt, Fiule. Eu sunt mereu cu Tine când Te împarți fiilor Țăi din grădină; sunt cu sfinții când Te împarți și nu Te desparți și nu Te imputinezi când Te dai spre hrană fiilor. Tot cerul intră când ei zic: *„Fie, Doamne, ca împreună cu intrarea noastră să fie și intrarea sfinților Țăi îngeri care slujesc cu noi mărindu-Te pe Tine, Cel bun”*.

E mare sărbătoarea împărăției Tale cu fiii Țăi, trup și cuvânt cu fiii Țăi pe care i-ai ales din lume ca să le fii Împărat din cer, și ei mă iau și pe mine din pâine și mă așează lângă Tine zicând: *„Împărăteasa stă de-a dreapta Ta. Amin”*.

Fiule scump, binecuvintează cuvântul Țău în cuvântul meu peste fii.

— O, Fecioară împărăteasă, numele tău înseamnă împărăteasă. O, mamă dulce, dulce să-ți fie hrana cuvântului tău peste fii, și binecuvântare să fie peste ei. Amin.

— Poporule al Fiului meu, frumoasă e serbarea mea cu tine, că tu ești frumos, copile din Israel. Frumusețile raiului să te înfrumusețeze și să fii rai al Domnului, odihnă a ta cu Dumnezeu și a Domnului cu tine, copile frumos. Frumoasă este taina ta, precum taina mea pe pământ a fost frumoasă. Taină înseamnă ceea ce nu se vede, ceea ce nu se poate înțelege, ce nu se poate sui la mintea omului. O, frumoase sunt tainele lui Dumnezeu în om, în mintea omului, măi fiilor ai Fiului meu! Luați învățătură de împărăție a Fiului meu în om, luați și dați lui Israel, ca să știe bine tot fiul poporului Domnului, să știe ce este împărăția lui Dumnezeu cu oamenii și între oameni, pomenirea și amintirea Fiului meu, Care Se vrea mereu cu fiii, mereu, în fiecare zi cu fiii, veșnic cu fiii ei. Amin. Voiesc să stau în sfat cu voi, să vă învăț sfat de viață veșnică, și voi veni cu Fiul meu în cartea lui Verginica și mă voi face și eu cuvânt lângă cuvântul ei, ca să înțelegeți taina mea în taina ei.

Tu, Fiule scump, Te porți din carte în carte și Îți întocmești cărțile despre care este scris în Scripturi. Israel e în serbarea mea cu Tine. Israel este frumos, copil frumos, Fiule. Dă-i lui Israel iubire veșnică, dă-i celui ce Te iubește, dă-i iertare de greșale, dă-i bucurie, dă-i veșnicie celui ce Te vestește pe Tine, Cel veșnic. Dă-le și fiilor oamenilor, dă-le și lor să bea și să înseteze de viață veșnică, și să facem desăvârșit sărbătoarea venirii Tale și a țării alegerii Tale, că mă rog în Tine pentru România.

O, fiică Românie, sunt de la Tatăl și de la Fiul și de la Duhul Sfânt ocrotire peste tine și te voiesc fecioară neprihănită cu duhul și cu trupul și cu credința. Lasă-te născută din trupul Fiului meu, din cuvântul Fiului meu, fiică Românie, că eu las ajutorul meu peste tine spre împlinirea împărăției Fiului meu în tine, fiică Românie. Ai cină cerească în tine, ai pâine din cer în tine, pâine caldă. Fiul meu Se face pâine în tine. Cuvântul Lui este pâine, fiică Românie. Ia și te naște și fii biserică nou-născută la cuvântul Fiului meu, iesle caldă și neprihănită pentru Cel ce vine din cer ca să fie cu tine.

Iar Tu, Fiule Emanuel, să fii cu ea, cu România să fii, ca să-Ți împlinești peste ea împărăția Ta cu care vii. Amin.

— Sunt cu România, mamă. De patruzeci de ani Mă slăvesc în ea. De șaptezeci de ani Îmi pregătesc taina Mea care este în ea. Poporul Meu e taina Mea în ea. Pe el am voit să-l nasc în ea. Pe vremea rea l-am născut, în vremea durerilor ei l-am născut, ca să-l am popor al venirii Mele. Iubirea ta să fie binecuvântată, mamă, căci poporul Meu te fericește, și de la el te vor ferici toți cei care încă nu te-au fericit.

Israele, poporul Meu cel mic, tu ești taina Mea, tu ești sărbătoarea Mea pe pământ, tu ești calul alb pe care șade cuvântul Meu, precum în cer șed pe heruvimi. O, cu cine mai pot Eu grăi pe pământ așa cuvânt, măi Israele măi? Și iată, omul nu înțelege. Oamenii au nume de înțelepți, de filozofi, de poeți, de științifici, de teologi. Au nume oamenii, și oamenii nu înțeleg numele Meu. Cei ce și-au dat nume nu înțeleg taina ta cu Mine, taina Mea cu tine. Oamenii sunt fără minte, sunt fără Dumnezeu în trăirea lor, în mintea lor. Dați-le harul Meu oamenilor, dați-le cuvântul Meu oamenilor. Vor nu vor, cred nu cred, acesta este cuvântul lui Dumnezeu peste pământ. Semănătorul Se seamănă pe Sine ca să prindă rădăcină în oameni și să aibă omul rădăcină în Dumnezeu. Amin.

Pacea Mea o dau oamenilor care voiesc pacea Mea. Iar vouă, pace vouă, fii ai lui Israel! Pace vouă!

Să știi, măi Israele, că Eu sunt pacea ta. Amin, amin, amin.

*

O, copii și copilași ai Duhului și ai trupului Meu! Eu veșnic aş sta cu voi. Aş face din noapte zi, aş opri vremea pe loc, aş sta mereu cu voi și v-aş iubi, și M-aş iubi cu voi până ce ați deveni asemenea Mie în toate, până ce v-ați îndrăgosti de Mine atât cât de îndrăgostit sunt Eu de voi.

O, copii și copilași, vin iar în cartea lui Verginica, vin cu ea. Vin cu mama Mea, prin care am venit de la Tatăl. Vin cu heruvimii, că ei sunt voia Mea, ei sunt purtarea Mea de la Tatăl spre voi și de la voi spre Tatăl. O, copii și copilași, îndeletniciți-vă să stați în trup, într-un singur trup, în trupul și în Duhul Meu, căci un trup, o pâine sunteți toți cei care sunteți. Îndeletniciți-vă să fiți, măi fiilor. Și cel tare să fie, din locul lui cel tare; și cel slab să fie, din locul lui cel slab, dar să fie, că venit-am în lume lumină la voi, ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric, căci Eu nu vorbesc de la Mine, dar Cel ce Mă trimite pe Mine, Tatăl, El Însuși Îmi dă poruncă ce să spun și ce să vorbesc, pentru că Tatăl vă iubeste, și în Mine este, și este îndrăgostit de voi, și îndrăgostiții nu s-ar mai despărți în veci. Ei simt vecia cum îi cuprinde, ei simt bucuria cuprinzându-i. Așa este Tatăl îndrăgostit de voi, iar Eu sunt vecia și bucuria Tatălui, Eu sunt Cel ce vă cuprind bucurând pe Tatăl în Mine. Din carte în carte Mă port cu voi și după voi, din leagăn în leagăn Mă legăn cu voi între cer și pământ, și vă spun pilde cerești de sfinți și de îngeri, așa cum la copiii cei mici li se spun povești de feți-frumoși și de zâne. Iată, sunt îndrăgostit de voi, și Tatăl în Mine este ca să vă țin și să vă învăț într-un singur trup cu toate mădularele lui. Uitați-vă la trupuri cum stau în ele mădularele lor și cum ascultă de mai-marele lor, de suflet, fiilor mici și scumpi. Eu sunt sufletul vostru, copilași ai trupului și ai Duhului Meu, iar voi sunteți trupul Meu, biserica Mea cea de apoi, casa Mea de întoarcere, casă de oaspeți cerești pe pământ. Nimeni dintre oameni nu știe să-Mi cânte iubirea, să-Mi mărească dragostea, căci oamenii nu trăiesc iubirea Mea; ei altă iubire trăiesc, ei altă creștere au în ei, ei sunt din altă plămădă, și de șapte mii de ani caută binele și iubirea și n-o găsesc și n-o cunosc a fi și nu știu cine este ea, nu știu oamenii rădăcina și fructul ei.

O, voiesc să fac din voi feți-frumoși și zâne și să vă arăt oamenilor poveste adevărată, iar Eu să fiu în voi putere, iubire și nu poveste, ci adevărat să fiu în voi, precum și credeți, precum și sunt. Din leagăn în leagăn Mă port cu voi, din carte în carte Mă scriu cu voi, ca să se uite vremurile la vremea aceasta, vremurile din urmă să se uite, și să se bucure proorocii care au vestit vremea aceasta a Mea cu voi, că voi sunteți mănunchiul Meu cel mic de flori, despre care au vestit proorocii că veți fi și veți odrăsli. Și vom fi iubiți de mulțimi nenumărate dacă vom ști să ne iubim unii pe alții, fiilor iubitori, fiilor iubiți. Aveți grijă de Scriptura care spune: «Iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu». Iar și iar spun: unii pe alții, nu unii cu alții, nu unul cu altul, ci unii pe alții, precum Eu v-am iubit pe toți cei care ați fost atunci și acum cu Mine iubindu-vă. Iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu, iar dacă nu știți cum, întrebați iubirea, iubirea Mea care vă iubeste pe toți, și ea vă va răspunde iubindu-vă cu răspunsul ei, și veți fi purtați la sânul ei precum mama își dezmiardă pruncii mângâindu-i. Așa veți fi voi mângâiați în Ierusalim, în Mine, Ierusalimul vostru, locul vostru de bucurie. Voi în Mine, și Eu în voi, Ierusalim nou, Ierusalim de sus pe pământ, cetate sfântă, și vor înțelege mulțimi nenumărate ce este Scriptura care spune: «Și am văzut cetatea sfântă, Noul Ieru-

salim, coborându-se din cer, de la Dumnezeu», că Eu așa am spus: «Vă voi pregăti loc, ca acolo unde voi fi Eu, să fiți și voi». Și M-am dus ca să vin de la Tatăl locaș pentru voi și pentru cei de atunci peste care grăiam aceste cuvinte, să vin, cetate sfântă să vin, Ierusalim nou să vin și să fiu, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. De aceea vă spun mereu că vin să vă întrupez în trupul Meu cel sfânt, în locașul venit de la Tatăl, după cum am spus: «Mă duc la Tatăl ca să vă pregătesc locaș și să vin locaș de la Tatăl pentru voi». Am zis că în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri, dar pentru voi pregătesc locaș cu Mine laolaltă. Ce locașuri are Tatăl între cele multe despre care am spus Eu? O, sunt multe locașuri ale casei Tatălui Meu, ale facerii lui Dumnezeu, măi fiilor scumpi care stați sub înțelepciunea Mea. Sunt locașurile scaunelor, domniilor, începătorilor, stăpâniilor, puterilor, locașurile arhanghelilor, ale îngerilor, ale serafimilor, ale heruvimilor; locașurile stihilor care slujesc cuvântul lui Dumnezeu: ploaia, vântul, viforul, grindina, roua, gheața, zăpada, norii, negura, ceața, căldura; mânia cu uneltele ei: fulgerul, focul, pucioasa; locașurile binecuvântării: soarele, luna, stelele și lumina; locașurile casei Tatălui, care multe sunt și nenumărate sunt, căci El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit și se zidesc la porunca Lui, și le-a pus și le pune pe ele în veac și în veacul veacului, și lege le-a pus și le pune și nu o vor trece, și Îl vor lăuda pe El pe pământ și în cer. O, sunt multe locașuri ale casei Tatălui Meu, dar Eu am venit de la Tatăl și M-am dus iar la El, ca iar să vin, să vin locaș pentru voi, cei dați Mie de Tatăl ca să vă fiu locaș în casa Tatălui Meu; voi în Mine, și Eu în voi; Eu cu sfinții Mei în voi cu bucurie, după cum este scris: «Bucurați-vă, ceruri, și voi, care locuiți într-însele!», căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternutul picioarelor Mele, și așa a fost omul făcut. Amin. V-am pregătit locaș în Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, să fie ai Mei cu Mine, și Eu cu ai Mei, și toate cele ale locașurilor Tatălui Meu să slujească lui Dumnezeu, cuvântului lui Dumnezeu.

Iată, Verginico, ce fac. Aș opri vremea pe loc, aş sta mereu cu poporul Meu și al tău, și l-aş iubi și l-aş mângâia, că atât de îndrăgostit sunt Eu de el, și Tatăl este în Mine, în locașul Lui este Tatăl, Verginico, Verginica Mea, că am făcut din tine și din poporul tău, unelte ale cuvântului Meu, biserica Mea cea de apoi, precum este scris în Scripturi. Vreau să-l învăț iubirea Mea în el pe poporul tău ca să fie el iubire din Mine, precum Eu sunt; să fiu și Eu iubire din el, precum sunt Eu, nu altfel, nu cum înțelege omul fără minte, fără Dumnezeu, căci Eu așa am spus la ai Mei: «Iubiți-vă unii pe alții precum Eu v-am iubit» făcându-Mă viață veșnică pentru voi, cei iubiți. Amin.

— **D** ar cine, Doamne, mai știe ce este iubirea, iubirea Ta în om, Doamne, iubirea sfinților Tăi, care s-au jertfit pentru Tine ca să fie cu Tine, Doamne, cu Tine, Cel ce ești vecia lor? Fă-i și pe cei de azi ai Tăi să știe să fie iubindu-Te pe Tine, precum sfinții de dinaintea lor Te-au iubit făcând mulțimi multe să creadă în Tine prin credința lor, prin iubirea lor pentru Tine, prin mărturisirea lor, Doamne, așa cum Tu Te mărturisești peste oameni cu fiii poporului Tău de azi, o, Doamne! Acum este altfel, că Tu îi mărturisești pe ei, nu ei pe Tine, căci a venit vremea Ta, vremea ospățului Tău, vremea iubirii, Doamne, vremea Ta, și mare este mărirea Ta, mare este cuvântul Tău, vremea iubirii Tale, vremea Ta, Doamne, că eu n-aș mai voi să spun nimic înaintea poporului meu când Tu ești cuvântul cel dulce, așa de dulce peste el.

Mai întâi omul trebuie să iubească, și apoi să asculte, că altfel el nu poate asculta de Tine, căci Tu Te faci iubire în fiii Tăi, ca să-i faci să Te asculte și să Te iubească precum sfinții Te-au iubit mărturisindu-Te. Dar Tu Te faci mărturisire în fiii Tăi, și nimeni nu știe ca Tine iubirea pe care o dai și care va fi pe pământ rădăcină din Tine, precum Tu ai fost din mama Fecioară rădăcină de iubire.

— **O**, Verginico, I-am spus Fiului meu, le-am spus fiilor tăi și ai mei și ai Lui că voi veni în cartea ta cu Fiul meu și cu tine și mă voi face și eu cuvânt lângă cuvântul tău, ca să fie înțeleasă taina mea și a ta, rădăcină a fiilor atunci și acum, ieri și azi, Verginico, sora mea cea mică, cea pețită de Fiul meu, Care S-a făcut iubire din tine, cuvânt din tine, precum din mine S-a făcut trup, iubire întrupată, Verginico, iubire din cer, întrupată în om, căci Fiul meu S-a coborât din cer și S-a întrupat din Duh Sfânt în Fecioară și S-a făcut Om, Omul iubirii cerești pe pământ pentru om. Eu L-am născut în Betleemul Iudeii pe Fiul meu, ca să vină din iudei mântuirea, iar tu L-ai născut pe El cuvânt în România, ca să vină din român Răscumpărătorul iudeului care n-a voit mântuirea răsărită din rădăcina lui, din neamul lui, Verginico, iar eu L-am luat pe Fiul meu și am plecat în lume ca să-L ascund în Egipt, în lume, Verginico, ca să scap viața Mântuitorului lumii. Iată, nici atunci, nici mai apoi la cuvântul Fiului meu, nici azi iudeul și elinul și păgânul nu vede ce este mântuirea, căci omul nu are minte, Verginico, și Fiul meu S-a ascuns și azi în lume, ca să cheme lumea la El. În Israel nu m-am putut ascunde cu El, că Israel voia să ia viața Pruncului Cel despre Care scria în prooroci că Se va naște pe pământ. Preoții și irozii n-au voit viața Pruncului meu, și au voit moartea Lui. Iată, nici tu nu te-ai putut ascunde în biserică cu Pruncul Care Se naștea născând și cuvântând peste cei ce se nasc din cuvânt.

Liturghiile bisericii amintesc și pomenesc tot ce a pățit de la oameni Pruncul meu, Fiul meu, iar preoții care liturghisesc prigonesc ca și atunci Pruncul, prigonesc din biserică pe Fiul meu, prigonesc pe Cuvântul ca și atunci, Verginico. Și așa cum cei de atunci ai bisericii nu știau ce fac, așa și preoții de azi nu știu ce fac, nu știu că ei pomenesc pe Pruncul meu prigonindu-L, Verginico. O, că și tu tot așa ai trăit, prigonită din pricina Fiului meu, Care Se naștea cuvânt în tine ca să nască din cuvânt pe om, și iată, din cuvântul Lui tu ai născut un fiu, un popor, Verginico, și Dumnezeu îl hrănește din tronul Său, și păstorește Domnul neamurile cu toiag de fier, cu cuvântul Fiului meu, și nimeni nu știe să înțeleagă pe Dumnezeu, și nimeni nu-L slujește, și nimeni nu-L încălzește, și numai omul necăjit Îl iubește pe Fiul meu, pe Cuvântul, Verginico. Omul fericit nu iubește pe Dumnezeu, și iată, fericitul este necăjitul; iată, acela este fericit. O, ferice de cel necăjit, Verginico, că acela iubește pe Dumnezeu. Nu cel ce spune: „Nu mai pot, Doamne, sub necazuri!“, nu despre necăjitul acela grăiesc eu, ci despre cel fericit care nu are decât pe Dumnezeu avuție și fericire și pace. O, e rușinos să spună creștinul: „Nu mai pot, Doamne!“ E rușinos să spună fiul cel de azi al lui Israel: „Nu mai pot, Doamne, ajută-mă, că nu mai pot sub sarcinile mele!“; e rușinos, după atâta mângâiere, după atâta stat al Domnului cu Israel. Și e bine să spună: „Ajută-mă, Doamne, să fac voia Ta, ca să nu sufăr nimic și să fiu fericit în toate câte Tu îmi trimiți ca să fac și să port“. O, Verginico, poporul tău e fericit, e sărac cu duhul și cu avuțul și e fericit, căci necăjitul e fericit, dar nu necăjitul cel ce-și face necazuri din păcatele lui, ci necăjitul care e sărac de

lume și de duhul lumii și de aur și de argint și de nume pământesc, căci fericiți sunt cei ce au nume scris în Cartea Vieții, Verginico.

Nici un preot care liturghisește nu mai trăiește durerea Fiului meu, cea de la nașterea și până la înălțarea Lui în Tatăl. O, ce văd eu în biserici, mă doare durerea Fiului meu în mine, că eu am purtat toată viața durerea Fiului meu în mine. Nimeni nu mai plânge moartea Fiului meu, nimeni nu mai știe să trăiască Liturghia, pomenirea Fiului meu, și lumea nu știe ce este Liturghie sfântă, că n-are cine să-i spună lumii.

Am venit oaspete în cartea ta, Verginico, ca să vorbesc cu tine iubirea și durerea Fiului meu, Cel ce suferă de lipsa iubirii. Cel ce iubește nu este iubit, și suferă iubind, căci iubirea este o suferință, și fericiți cei ce plâng și suferă iubind, că aceia se vor mângâia în curând, în curând, Verginico. O, curând, curând se vor mângâia. Amin.

— **O**, mamă Fecioară, iubită Fecioară între fecioare! Cine m-a învățat pe mine să iubesc pe Fiul tău, pe Domnul meu? M-au învățat preoții, oare? Da' de unde! că ei când au auzit că am pe Fiul tău, m-au prigonit, m-au oropsit, m-au băgat la închisoare cu Fiul tău. Eram necăjită, și m-a găsit Fiul tău plângând și m-a făcut fericită, necăjită fericită m-a făcut, că-L aveam pe El fericire. Am pățit ca pe vremea ta cu Pruncul, că n-am încăput cu Fiul tău în biserică, și m-am ascuns în lume cu El, ca să-I ocrotesc viața Fiului tău și a cuvântului Său și pe poporul Său, căruia îi dăduse viață prin cuvântul Său, căci preoții și irozii nu încetau să caute viața Domnului, viața Pruncului Care Se naștea cuvânt din mine ca să păstorească, și nimeni n-a avut nevoie de iubire, și Domnul S-a ascuns cu mine în lume, iubind și așteptând vremea Sa, ca să vină cuvânt și să dea libertate oamenilor. Oamenii sunt robi păcatelor și nu sunt liberi, și a venit Adevărul la oameni ca să-i facă liberi, ca să ia robia de peste ei, și oamenii nu înțeleg aceasta. A venit mângâierea pe pământ ca să-i mângâie pe cei apăsați de păcat, și mulțimi multe curând, curând se vor mângâia. Amin.

O, Israele, am avut oaspeți, fiule, și eu am fost primitoare de oaspeți în cartea mea și le-am dat cinstea să stea cuvântând peste tine, iar eu m-am mângâiat că tu ești atât de ajutat, atât de iubit, poporul meu, atât de mângâiat în Ierusalim, în Domnul, fiule Israele. Și voi veni în ziua mea de serbare cuvânt peste tine, că azi le-am dat toată cinstea oaspeților și serbării zilei. Voi veni să te învăț mereu, și nu te las nicicum să te răcești. Mereu, mereu te voi încălduri cu Domnul și cu sfinții Lui, ca să n-ai vreme să te răcești. Fiilor și fiice din Israel, învățați de la mama lui Hristos, învățați din învățătura ei, că vi s-a dat putere să iubiți și să ascultați crezând în cuvântul iubirii, căci totul este cu puțință celui ce crede. Amin.

Eu, Doamne, am lăsat cuvântul Tău și cuvântul Fecioarei mamă să mângâie din cartea mea pe Israel. Eu las mângâierea Ta și a mamei Tale peste Israel, și cartea mea a fost gazdă mângâierilor lui Israel. Amin.

— **V**erginico, Eu așa am spus azi lui Israel: o, copii și copilași ai Duhului și ai trupului Meu, Eu veșnic aş sta cu voi. Aş face din noapte zi, aş opri vremea pe loc, aş sta mereu cu voi și v-aş iubi, și M-aş iubi cu voi până ce v-aş îndrăgosti de Mine atât cât de îndrăgostit sunt Eu de voi, căci Tatăl vă iubește, și în Mine este, și este îndrăgostit de voi, și îndrăgostiții nu s-ar mai despărți în veci, că ei simt vecia cum îi cuprinde, și simt bucuria cuprinzându-i. Așa este Tatăl îndrăgostit de voi, iar Eu sunt

vecia și bucuria Tatălui. Eu sunt Cel ce vă cuprind bucurând pe Tatăl în Mine. Din leagăn în leagăn Mă legăn cu voi între cer și pământ, și voiesc să fac din voi feți-frumoși și zâne și să vă arăt oamenilor poveste adevărată, iar Eu să fiu în voi putere și iubire și nu poveste, ci adevăr să fiu în voi. Din leagăn în leagăn Mă port cu voi, din carte în carte Mă scriu cu voi, ca să se uite vremurile la vremea aceasta, la vremea Mea cu voi. Voi sunteți biserica Mea cea de apoi, casa Mea de oaspeți cerești pe pământ. Sunteți cei mângâiați în Ierusalim, în Mine, Ierusalimul vostru, locul vostru de mângâiere; voi în Mine, și Eu în voi, Ierusalim nou din cer pe pământ, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, căci locul omului cel făcut de Dumnezeu este în Dumnezeu, Cel ce l-a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa, locaș al Domnului în om, și al omului în Dumnezeu. Amin.

— **O**, Doamne, Mire al miresei Tale, mai stai o clipă, mai stăm o clipă să-i învățăm pe copii să lucreze cu duhul prevederii în lucrul lor cu noi, în lucrul lor cel bun cu noi. Vreau să le spun la copiii cei plini de griji în lucrul Tău cu ei, să mă aibă pe mine în ei, că voiesc să învăț pe unul din copiii lui Israel să se uite bine în spate, ca să-și asigure sub pază bună pe cele din față și să stea bine în lucrare cerească, iubind și ascultând, căci ca să asculte, trebuie mai întâi să iubească pe cel de care ascultă, iar copiii din grădină trebuie ascultați. Să-i asculte Israel, Doamne. Eu sunt veghea lui Israel și a grădinii cuvântului Tău, și mereu învăț pe fiii grădinii la veghe bună, și vin și le spun cum să lucreze. Eu lucrez în ei și fără cuvânt scris în carte, că multe sunt de lucrat, și ei sunt cuvânt din cuvânt, și cine are urechi de auzit, să audă cu ele.

Am un copil mai mic, cu inimă mare, și voiesc să-l deprind să fie blând și smerit cu inima când iubește, că el iubește pe copiii noștri, Doamne, și voiesc ca iubirea lui să aibă răspuns bun, să aibă stare plăcută de cer, că el acum învață, stă la învățat și învață și se dăruiește, ca să fie dar Ție, Doamne.

O, copilași unși în grădină, vă voi face graiul meu peste cel spre care vă trimit cuvânt, că vă fac cuvânt peste el, iar eu sunt în voi când grăiți peste el cuvânt de prevedere, de înainte vedere, iar el va fi apoi deprins să gândească cerește, ascultând cu iubire, și iubind cu ascultare.

Aveți grijă de vorbirile din Israel, să fie cu sare, să fie cu adevăr, să fie din cer și să se potrivească cu cuvântul lui Dumnezeu, și numai așa să lucrați lucrul lui Israel. Dați sănătatea cuvântului din voi, dați-o și la cei ce învață vorbirea mea. Vorbirea lui Israel să fie ca a mea, ca vorbirea Domnului, fiilor. Lucrul lui Israel să fie ca lucrul Domnului. Ascultarea lui Israel să fie ca ascultarea voastră, și să vă ajute Israel prin ascultarea lui de Dumnezeu.

Binecuvântat să fie cuvântul meu cu voi peste cel care aude de la voi cuvântul meu spre povață. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 1996

Sărbătoarea sfintei mucenițe Ecaterina

România va fi oază verde pentru cei credincioși și sfinți. Stelele pământului și stelele cerului.

Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului șezând de-a dreapta Celui Atotputernic și venind cu norii cerului. Amin.

O, fiule Israele, copil credincios, cine Mă va despărți de dragostea de tine? Necredința de pe pământ și aleșii ei? O,

fiule credincios, credința ta în cuvântul Meu va lucra și va strânge într-un singur staul pe toți cei de pe pământ, pe toți care vor mai fi, căci toți cei ce vor fi vor rămâne ca să fie. Necredința de pe pământ și aleșii ei nu te pot birui pe tine, că Eu cu tine sunt, și îți țin cald și îți înfierbânt credința, ca să topești cu ea filozofia necredinței acestui veac. Tu ești cel ce crezi, iar Eu sunt Cel ce împlinesc. Amin. Pace ție, căci Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt te iubește. Pace ție, Israele, că nimeni nu are pace așa cum ai tu, așa cum Mă ai tu, că iată ce fac: întocmesc serbări cu sfinții în mijlocul tău, și mărturisește cerul înaintea ta, și le dăm celor necredincioși cuvântul puterii lui Dumnezeu, căci Eu sunt Cel ce sunt.

Vin cu sfinții mucenici în venirea Mea, vin și iar vin cu sfinții și cu îngerii în sunet de trâmbiță, ca să adun prin cuvânt pe cei aleși ai Mei din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini, și voi lucra ca în vremea lui Noe. Și iată, găsesc pe oameni mâncând și bând și nuntind, că ei nu știu venirea Fiului Omului. Vin și voi trâmbița ca să adun pe cei aleși, și din ei voi lua unul, și pe unul îl voi lăsa, și oamenii nu cred ca să vegheze venirea Mea care vine peste ei fără de știre. O, fericit ești tu, poporul Meu, slugă cuminte și credincioasă, căci venind Domnul tău, vei fi găsit mereu veghind, și vei fi pus peste cele ale Mele, iar cei care zic că Eu zăbovesc și stau mâncând și bând și nuntind, pe neașteptate voi veni la ei și îi voi despica în două, precum este scris în cuvântul Meu, în venirea Mea. Cuvântul Meu e venirea Mea, și nimeni nu înțelege cuvântul Meu, venirea Mea. Binecuvântată este venirea Mea la tine și statul tău înaintea Mea în venirea Mea, Israele, cale a venirii Mele la oameni. Și iată, fiule scump, oamenii beau și mănâncă și nuntesc ca în vremea lui Noe, și cuvântul Meu vine la ei pe neștire. Vine cuvântul lui Dumnezeu pe norii cerului, și văd sfinții din cer, că ei sunt în venirea Mea. Eu și la arhierii care M-au dat la răstignire le-am spus: «*Eu sunt Fiul Tatălui, și Mă veți vedea venind cu norii, cu putere și cu slavă*», iar cuvântul Meu adevărat este.

Vin și iar vin, că am unde să vin ca să strig și să adun pe cei aleși care vor rămâne, și vor fi toți un singur trup, o pâine vor fi toți, și fericiti cei care au urechi de auzit, că aceia vor rămâne. Vin cu sfinții și cu îngerii și strig ca să audă cei aleși din cele patru vânturi, de la o margine la alta a cerurilor, că este scris în Scripturi să trâmbițeze îngerii și să adune pe cei aleși.

Am praznic de cuvânt în tine, Românie, și voiesc să fac din tine oază de scăpare pentru cei aleși care vor rămâne ca să fie, căci «*unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii*», precum este scris în Scripturi. Ia de la Mine înțelepciune, țară Românie, că nu e bună înțelepciunea veacului acesta. Ea nu dă omului viață. Ea Mă scoate pe Mine din om, și omul zice că este el, omul înțelept zice că este el, iar Eu, Cel ce sunt, nu mai sunt în om.

O, poporul Meu, am serbare în tine. Sunt cu mireasa Mea, cu înțeleapta Ecaterina, mucenică de omul veacului acesta, mucenică pentru numele Meu, căci Eu am logodit-o cu Mine și i-am dat inel de logodnă și am făcut-o mireasă a Mea, și mama Mea Fecioară a iubit-o și a învățat-o să Mă iubească în smerenia și blândețea inimii ei. Înțeleapta Ecaterina, fiilor din Israel. O, pe pământul oamenilor e frumos omul cel deștept, omul cel de neam, omul cel cu nume și cu avuție, acela e frumos, acela e iubit și dezmiertat pe pământ. Mucenița Mea nu numai de neam bun a fost pe pământ, nu numai cu nume mare și împărătesc, nu numai bogată de averi

pământești era, ci era și frumoasă între fiicele oamenilor, frumusețe aleasă între făpturi.

O, fiilor, omul dacă a păcătuit mereu, n-a mai fost frumos omul cel din om ieșit, n-a mai păstrat omul frumusețea staturii omului cel dintâi, pe care mâna lui Dumnezeu l-a făcut, frumusețe dumnezeiască în om și în făptura omului cu chip dumnezeiesc. Atâția oameni sunt urâți la chip, căci urât este rodul păcatului, și cu greu se mai păstrează în chipul omului chipul cel frumos al lui Dumnezeu, chipul omului cel dintâi, făcut de Dumnezeu, de mâna și de Duhul lui Dumnezeu. O, fiilor scumpi, mucenița Mea era frumoasă la chip, frumoasă foarte între chipurile oamenilor, frumoasă și înțeleaptă după asemănarea oamenilor, că era de neam și de nume bun, neam împărătesc, împodobit cu podoabe și cu bogății, dar lumina Mea s-a strecurat în ea, și ea a început să vadă pe Dumnezeu Domn adevărat, Unul Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. O, și Mă iubea fecioara aceasta, căci mama Mea Fecioara a venit la ea și i-a spus de Mine, Mire frumos și sfânt, Cel mai frumos pe pământ și în cer. Era înțeleaptă foarte. Învățase toată înțelepciunea oamenilor, căci era din fire înțeleaptă și avea minte din fire, și pe toate le învăța, ca să le știe pe toate. Era așa de deșteaptă că voia să aibă pe cel mai frumos mire de pe pământ, iar mama Mea era aceea care a adus pe lume pe Cel mai frumos între oameni, și s-a dus la ea și i-a spus de Mine, Cel frumos, și ea M-a iubit și M-a mărturisit tuturor Mire și logodnic al ei pe veci, că M-a văzut, și M-a iubit cu iubire mare, cu iubire veșnică. M-am arătat ei și i-am pus inel de logodnă și am logodit-o cu Mine pe cea care M-a iubit, și am făcut din ea mireasă veșnică. Mireasă este cea curată, asta înseamnă mireasă. S-a întâlnit cu Mine pe pământ, M-am arătat ei, și ea s-a ascuns în Mine, Mirele ei, și nu M-a mai părăsit, că mult M-a iubit, și pentru iubirea Mea a suferit prigoană mărturisindu-Mă Mire veșnic, Dumnezeu adevărat, Unul Dumnezeu. Ea se roagă pentru toate fecioarele de pe pământ să găsească iubirea așa cum a găsit-o ea. Se roagă pentru mireasa Mea, pentru tine, poporul Meu, mireasa Mea cea mică, mireasă mângâiată de cer pe pământ. Se roagă mucenița Mea, se roagă cu iubire în Mine, se roagă pentru tine, Israele, mireasă mică a Mea:

— **O**, Mire, Mire veșnic și frumos între fiii oamenilor! Tu Te-ai făcut Fiul Omului, Te-ai făcut Om ca să Te vadă oamenii și să fie ca Tine, iubindu-Te precum Tu i-ai iubit venind din Tatăl pe pământ în Fecioară, ca să Te ia Tatăl din Fecioară născut și să Te dea oamenilor, ca să vadă oamenii pe Cel ce iubește din cer pe pământ, pe Cel mai frumos între oameni.

O, Mire, Mire dulce, Mire al meu, cu dureri mi-a fost calea spre Tine, Mire al nunții mele pe pământ spre nuntă veșnică în cer. Dar Tu erai în mine când sufeream, și îmi luai Tu suferința și mă ocroteai ca să mă ai, ca să fiu pe veci mireasa Ta, mireasa Celui mai frumos Mire, precum voia inima mea să aibă, căci Fecioara cea veșnică, cea care Te-a născut între oameni, a venit în calea mea la dorința mea și mi-a spus de Tine, Cel mai frumos Mire; și am avut înțelepciune, și cu ea Te-am ales pe Tine înțelepciune în mine, și Te-am iubit apoi cum nu se poate iubi pe pământ, și Te-am luat întru mine ca să Te am și să Te spun la toți oamenii cât de frumos ești, cât de veșnic ești, și mi-am curățit casa inimii și am dat din ea toate podoabele înțelepciunii omenești, toată știința omenească pe care o strânseam în mine bogăție de înțelepciune omenească, și m-am smuls din mine și din jurul meu și am ieșit din toate câte mă aveau, și am intrat în Tine dându-mă

Ție în dar, și Tu ai făcut în mine casă Ție și mie, în Tine și în mine, în cer și pe pământ, și Te-ai arătat cu mine fiilor oamenilor, mărturisindu-Te din mine, și pe mine mireasă a Ta și înțelepciune a Ta între oameni, căci scris este: *«Lăsa-va omul pe tatăl și pe mama sa și se va alipi de Dumnezeu, Mire și mireasă, și vor fi un singur trup și nu două»*. Așa am lăsat eu pe mamă și pe tată și tot ce am avut pe pământ, și m-am alipit cu Tine, Mire și mireasă, un singur trup, Doamne, căci taina aceasta a Ta nici un om n-o înțelege. Și din unirea Ta cu mine s-au născut fii, și nu mai înțelege nimeni pe pământ taina nașterii de fii pentru cer, după cum Tu i-ai spus lui Avraam că seminția lui va fi ca stelele cerului.

O, Mire scump, nu știe omul că oamenii cei înțelepți în veacul acesta sunt stele ale pământului, dar cei cu înțelepciunea Ta în ei sunt stele ale cerului, Doamne. Eu am fost cu Tine în mine luminând pe pământ, stea cerească pe pământ am fost, și am luminat pe înțelepții pământului, care voiau să nu mă lase să pier din înțelepciunea cea de pe pământ, care voiau să fiu a oamenilor și nu a Ta, Doamne. I-am luminat și pe ei cu Tine, Cel ce erai în mine lumină venită din cer ca să faci din mine stea cerească pe pământ luminând. Le-am dat și lor lumină din Lumină, și Te-au cunoscut pe Tine înțelepciunea una, și s-au lepădat și ei de oameni, de idoli, Doamne. Oamenii înțelepți sunt idoli oamenilor, și oamenii se închină idolilor lor, iar eu am părăsit idolii și m-am făcut închinătoare Ție în duh și în adevăr, așa cum Tatăl voiește, și îl ajut pe poporul Tău de azi să Te mărturisească feciorilor și fecioarelor Mire din cer, Cel mai frumos între oameni.

În Tine mă rog, și cad cu iubire la tronul Tău și Te rog de lumină cerească peste înțelepciunea veacului acesta, care-i ține pe cei aleși ai Tăi sub vină, așa cum am pățit și eu în vremea științei mele în mine. Ia robia de peste oameni, ia știința de peste fiii oamenilor, că știința îi învinuiește de furt, Doamne, și Te așează Tu în om, împărăție a cerurilor în om, așa cum l-ai făcut Tu pe om, așa cum m-ai făcut pe mine, facere nouă în om, om din om, om nou din om, mireasă a Ta pe pământ. În Tine mă rog pentru Israel, poporul Tău de azi, pentru cel așteptat de rugăciunile sfinților, care stau cupă plină înaintea Ta. Israel de azi e mic. Ajută-l pe cel mic și iartă-i neputințele, că sfinții Tăi au cupa plină de rugăciuni înaintea tronului Tău. Fă din Israel cel mic, cel român, fă lumină peste Israel cel ce Te-a răstignit, că rămășița lui cea din cer, cea dintre sfinții Tăi, se roagă pentru Israel cel după trup, se roagă din România sfinții, Doamne. Toți sfinții cerului Tău din România se roagă din locul slavei Tale, slava cuvântului Tău care se slăvește din România peste pământ, peste înțelepții neamurilor pământului, Doamne, și neamurile vor lua lumină din lumină din România, țara Ta mireasă.

O, țară Românie, stau sfinții cerului, stau stelele cerului deasupra ta, deasupra ieslei Cuvântului Care Se naște între oameni ca să-i păstorească precum un Păstor bun, Care Și-a dat viața pentru oile Sale. Scoală-te și te îmbracă precum m-am îmbrăcat eu în veșmântul lui Hristos, cel mai frumos veșmânt, veșmânt din lumină și din slavă, o, țară Românie! Tu ești cântată de sfinții cerului, ești luminată de stelele cerului, care s-au strâns deasupra ta ca să te călăuzească spre izvorul cuvântului care se naște în ieslea sa, în Israel cel luat din români, țară Românie, țară a venirii Domnului la oameni.

Mă rog în Tine, Doamne, pentru România, cea aleasă a Ta, și pentru mireasa Ta din ea, pentru poporul Tău cel mic, ca să-i dai ce și mie mi-ai dat, și ca să-l ai lumină și sfeșnic de lumină în România pentru toate noroadele de pe pământ,

Doamne. Dă-i mângâiere lui Israel, dă-i toată iubirea, dă-le toți sfinții în ajutor, în dar, căci noi, sfinții Tăi, ne dăm lor cu iubire, cu dorul tot ne dăm, că ne e dor să-Ți vedem plinită taina Ta de veac nou în fiii lui Israel de azi, începătura Ta de veac nou, de om nou în om, Doamne. Dă-le iubirea Ta, să Te iubească cu ea, precum mie mi-ai dat-o când căutam pe cel mai frumos între oameni. Vino mereu, că mare este venirea Ta și bucuria sfinților Tăi care sunt în venirea Ta, o, Mire al sfinților Tăi în cer și pe pământ, căci cei mici se binecuvintează de cei mari, ca să fie mari, împărăție a Ta să fie cei mici, a Ta și a sfinților Tăi. Amin.

O, fiilor mici, mireasă mică a Mirelui Cel frumos, iubiți-vă unii pe alții precum eu am iubit pe Hristos. Aceasta e iubirea și Cel iubit de voi. Iubiți pe Domnul așa cum El vă iubește. Iubiți-vă cu Domnul, unii pe alții iubiți-vă iubind pe Domnul. Vine Domnul, vine, și va veni. Vine Domnul la tine, Israele mic, ca să ai veșmântul Lui pe tine. Vine la tine Domnul, mereu vine, ca să ai tu veșmântul pe Hristos.

Să Te aibă, Doamne, mireasa Ta, veșmânt să Te aibă, precum Te-am avut eu după nașterea mea din Tine, rădăcina omului nou, născut din Tine, înveșmântat cu Tine, om nou, Hristos în om, Mire și mireasă, un singur trup, precum scrie în Scripturi. Amin. Mă fac în Tine rugăciune pentru Israel, o, Mire al meu. Rugăciune sfântă, tămâie în Tine mă fac, miros de bună mireasmă înaintea Ta pentru cei mici ai Tăi. Și vino întru slava Ta cea văzută, vino, Doamne, căci duhul și mireasa zic: «Vino!» Amin.

— **V**in, Ierusalime; Ierusalime din cer și de pe pământ. Vin, că iată cum vin. Cerul și pământul se unesc în venirea Mea, că Eu vin. Binecuvântată este venirea Mea, împărăția Mea întru sfinții Mei în cer și pe pământ, nunta Mea cu mireasa Mea. Cuvântul Meu este venirea Mea. Binecuvântată este venirea Mea la tine și statul tău înaintea Mea în venirea Mea, Israele. Și iată, oamenii beau și mănâncă și nuntesc, și cuvântul Meu strigă peste pământ să adune pe cei aleși, ca să fie cei ce sunt.

Eu sunt Fiul lui Dumnezeu șezând de-a dreapta Celui Atotputernic și venind cu norii cerului. Cine Mă va despărți de dragostea Mea de tine, Israele iubit? Necredința de pe pământ și aleșii ei? O, Israele, Israele, credința ta în cuvântul Meu va lucra și va strânge într-un singur staul, într-un singur trup pe toți cei de pe pământ care vor fi, căci toți cei ce vor fi vor rămâne ca să fie. Cei ce vor fi găsiți veghind venirea Mea vor rămâne ca să fie, și vor fi mângâiați în vecii vecilor, și vor fi mângâiere a mângâierii, și vor fi. Amin, amin, amin.

25 noiembrie/8 decembrie 1996

Sărbătoarea de cinci ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Nouului Ierusalim

Duhul Sfânt sălășluiește în mintea sfântă și în trupul sfânt. Vai celor ce zic amarului dulce și dulcelui amar.

Cu har și cu pace cobor la voi cu cuvântul Meu și cu serbare de sfinți și de îngeri deasupra voastră și cu voi, copii ai ieslei cuvântului Meu, căci cerul Meu serbează zi de aducere-aminte a însemnării cu har și cu dar a ieslei cuvântului.

Har vouă, și pace vouă, și viață veșnică și mângâiere, fiilor! Eu sunt. Mă așez cuvânt în cartea Mea de azi și Mă însemnez cu sărbătoare peste Israel, căci am popor și în vremea aceasta, am iesle de naștere a cuvântului Meu. Vin mereu

în ea și Mă nasc în ea cuvânt de viață veșnică, și fericiți sunt cei ce cred în Cuvântul lui Dumnezeu, Care cu norii vine din cer pe pământ, că e vremea venirii Lui, după cum scrie în Scripturi.

O, fiilor unși, cum de nu înțeleg cei care zic că știu Scripturile, căci e scris în lege și în prooroci și în Scripturi despre vremea aceasta a Mea, despre cuvântul Meu de azi, despre lucrarea aceasta cerească, în care voi sunteți de Mine cuprinși. Iar voi adunați-vă adesea, adunați-vă, fiilor, cu fiii lui Israel, în Duhul Meu să vă strângeți laolaltă și să vedeți Scripturile, fiilor, că trebuie să aveți o credință bine întemeiată pe piatra ei. Voi trebuie să înțelegeți pe Dumnezeu, voi trebuie să fiți cuvântul lui Dumnezeu peste tot pământul, fiilor. Eu de aceea am întocmit văzut această iesle de coborâre a cuvântului Meu, și am venit cu ea la timpul hotărât de Scripturi și de prooroci, iar Duhul Sfânt vă va desluși Scripturile acestea în sfatul vostru cu Mine, fiilor.

Israele, Israele, e sărbătoare în tine, fiule Israele. Serbăm ziua când s-a sfințit prin cuvântul Meu ieslea cuvântului și fiii Mei cei sfințiți în ea. Eu sunt cu voi în cele văzute și în cele nevăzute la voi. Sunt cu ieslea cuvântului Meu, cea văzută și cea nevăzută, căci cele ce nu se văd sunt cuprinse de cele ce se văd, duh și trup, precum Eu sunt văzut și nevăzut în cele văzute și nevăzute ale Mele, Duh și Adevăr, precum este scris în Scripturi.

Fiilor, fiilor, stați mereu în duhul sfințeniei de duh și de trup, căci Duhul Sfânt Își are sălaş în mintea sfântă și în trupul ei sfințit de ea, ținut de ea în sfințenia ei. Mereu, mereu să vă îndeletniciți să aveți minte sfântă în care să Se nască Hristos, Născătorul venit de la Tatăl, căci am venit de la Tatăl cuvânt, Eu Însumi am venit. Cuvânt de la Tatăl vin, și iată, la voi vin, și de la voi Mă iau mulțimile spre hrană, căci mulțimile sunt flămânde, tată, și se țin pe urma voastră ca să Mă ia pe Mine hrană, și fericiți sunt cei ce înțeleg minunea aceasta a înmulțirii pâinii vieții, căci Eu sunt pâinea vieții, cuvântul vieții. Iată, omul se hrănește cu cuvânt, nu numai cu pâine. Așa am spus: «*Eu sunt pâinea vieții*», și iată, sunt, precum am zis, sunt și Mă înmulțesc, și cu greu se înțelege această mare minune. Făceam minuni prin cuvântul rugăciunii Mele către Tatăl, de la Care ceream. Făceam minuni și ziceam: «*Cel ce va crede în Mine, mai mari decât acestea va lucra după ce Eu Mă voi duce la Tatăl*», dar minunea cea mai mare este credința, fiilor, căci ea le face pe toate a putea, pe toate ale ei. Iată, cu voi este minunea înmulțirii cuvântului vieții veșnice, pâine spre hrană mulțimilor flămânde. De aceea am dat ființă ieslei de la voi. Mă fac cuvânt între voi, copii ai ieslei cuvântului Meu. Eu Însumi vin cuvânt, de la Tatăl vin, și la voi vin și Mă înmulțesc, și voi Mă înmulțiți și Mă dați spre hrană multora.

Fiilor, fiilor, îngerii cerului vin cu Mine de câte ori cobor la voi cuvânt. Imnul îngerilor vestește mereu cerul și pământul când Eu Îmi nasc cuvântul în iesle la voi. Îmi cântă slavă îngerii și zic: „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace și bunăvoință!*“. Toți îngerii ascultă cuvântul Meu cel proaspăt, de câte ori vin la voi cuvânt. Aceasta este taina ieslei de la voi. Ea este locul unde îngerii cântă pe pământ lui Dumnezeu, Care vine din cer să Se facă cuvânt în ieslea Sa.

Iubiți voia Mea în voi, fiilor din Israel, așa precum îngerii o iubesc. Îngerii sunt voia Mea în cer și pe pământ, în cele văzute și nevăzute ale Mele. Iubiți ascultarea, precum îngerii o iubesc. Iubiți pe Dumnezeu cu ascultare, căci asculta-

rea voastră este iubirea voastră de Dumnezeu. Numai cei ce ascultă de Dumnezeu, numai aceia iubesc pe Domnul. Pe voi înșivă și unii pe alții și viața voastră lui Hristos să I-o dați ascultându-L, fiilor. Eu sunt ascultător Tatălui, și sunt. Voi sunteți ascultători Mie, și sunteți, căci cel ce este, în Mine este, în ascultare este, căci Eu sunt pildă de ascultare, sunt pildă pentru voi, iar cine nu este ascultător, nu este.

Fiilor, fiilor, lucrați uniți, fiți o pâine cu toții, un cuvânt toți, un cuget și o lucrare cu toții, toți cei credincioși, toți cei ascultători, toți, fiilor, fiți o pâine cu toții. Unii pe alții dați-vă lui Hristos. Fiți pildă de ascultare, unii pe alții dându-vă Mie, fiilor. Nimic să nu lucrați fără sfat, fără veghe, fără să fiți un singur trup, o singură voință, un singur cuvânt toți, o pâine, fiilor, unul pe altul dându-vă Mie. Stați în duh de sărbătoare, fiți un duh cu Mine, fiți în Duhul Sfânt, căci Duhul Sfânt Își are sălaş în mintea sfântă și în trupul ei cel sfințit de ea. Învățați mereu, mereu, stați în lecția ascultării, stați în duhul ascultării, ca să fiți. Învățați-vă să stați mereu cuprinși în Duhul Sfânt, că vremea s-a făcut durere peste oameni, și oamenii zic amarului dulce, și dulcelui amar, dar voi, stați cuprinși în Duhul Sfânt, fiți casă Duhului Sfânt, fiți mintea Duhului Sfânt, fiilor.

O, Israele, fiul Meu! O, tată, nu poți fi și lume, și creștin, să știi că nu poți, chiar dacă poți. Nu poți fi dacă poți așa ceva. O, nu poți să Mă duci cu vorba, nu poți. Eu te-am hărăzit să poți să fii copilul Meu, voia Mea, bucuria Mea, avuția Mea pe pământ și în cer, pildă de ascultare și de iubire să fii, precum Eu am fost. Să audă omul lumii, să audă ce învățătură îți dau, și să ia din ea și să știe știința cerească, viața cerească pe pământ; să vină să Mă ia și să se hrănească cu cuvântul Meu, că Eu am iesle în tine, poporul Meu, și Mă fac pâine în tine spre hrană celor flămânzi de viață.

Rostesc mereu sfințenie peste ieslea cuvântului Meu, așa cum am rostit în ziua pecetluirii ei cu legea sfințeniei pe pământ, că am făcut din acest petecut de pământ semn între oameni, ca să știe tot omul că nu poate să fie și cu Mine, și cu duhul lumii. Am arătat acest semn oamenilor ca să vadă că Eu pot numai cu Mine în om, și că omul poate numai cu Dumnezeu. Cel ce voiește să vină după Mine, poate, fiilor, poate dacă voiește.

Sunt cu tine, Israele, pildă în calea omului, ca să vadă omul că poate dacă voiește, iar tu să stai voie a Mea, pildă a voii Mele în om, așa să stai înaintea oamenilor, căci Eu sunt Cel ce poate totul în toți cei ce voiesc să fie. Amin, amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 1996

Sărbătoarea sfântului apostol Andrei

Cuvântul lucrează la sfârșit ca și la început. Sfântul apostol Andrei mărturisește alegerea României: cer nou și pământ nou; împărăția lui Dumnezeu.

Ierusalime, poporul Meu, Ierusalime, popor al harului, Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul. Mă odihnesc în sânul Tatălui, și Tatăl în sânul Meu, început și sfârșit, căci Eu sunt începutul și sfârșitul. Începutul a fost făcut, și Dumnezeu S-a odihnit în el, iar sfârșitul, tot la fel, și Dumnezeu Se va odihni apoi. «*La început era Cuvântul, și Dumnezeu era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și toate prin El s-au făcut, și în El era viață*», precum este scris.

Ierusalime, locul Meu de odihnă, să știi, fiule, că toate prin cuvânt s-au făcut. Eu sunt Alfa și Omega, Cuvântul lui

Dumnezeu. La început am fost cuvânt, și toate prin Mine le-a făcut Tatăl, iar la sfârșit tot așa sunt, cuvânt sunt, căci sfârșitul tot prin cuvânt se face, și cine nu înțelege începutul și sfârșitul, acela nu crede lucrarea cuvântului Meu. La început a fost Cuvântul, și la sfârșit iarăși este Cuvântul. Eu sunt Cuvântul, dar cei îngâmfați nu înțeleg și nu iau aminte ca să nu vină peste ei ceea ce s-a zis în prooroci, că scris este: «*Vedeți, îngâmfaților, fiți cu băgare de seamă și înspăimântați-vă, căci în zilele voastre se îndeplinește un lucru pe care nu-l veți crede dacă vă va spune cineva*». La început era Cuvântul, și Eu eram Cuvântul lui Dumnezeu întru început, și toate prin Mine s-au făcut, și fără Mine nu s-a făcut tot ce s-a făcut. La sfârșit iarăși este Cuvântul, și Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu întru sfârșit, și toate prin Mine se fac, și fără Mine nu se fac din toate câte se fac. Eu sunt Alfa și Omega, căci Cel dintâi este și Cel de pe urmă, este începutul și sfârșitul. La început a fost Cuvântul, și la sfârșit iarăși este Cuvântul, și de aceea zice Scriptura: «*Eu sunt Alfa și Omega*».

Ierusalime, poporul Meu, Eu sunt Cel ce eram la început, căci scris este: «*La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și toate prin El s-au făcut din câte s-au făcut*». De aceea am venit și am spus: «*Eu sunt Alfa și Omega, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine*». Iată, fiule care crezi, Eu sunt cuvânt la sfârșit precum am fost și la început, iar cine crede în Scripturi, acela crede cuvântul Meu cu care lucrez la sfârșit ca și la început. Lucram la început, lucram cele ce nu se vedeau, că nu avea cine să vadă când lucram. Și după ce le-am făcut pe toate câte sunt, l-am făcut apoi pe om, și l-am făcut ca să vadă, și a văzut pe cele ce nu se vedeau, și pe care omul le-a văzut și le-a pus nume. Și iată taină nevăzută, că și la sfârșit lucrez cele ce nu se vad, că nu are cine să vadă când lucrez, și de aceea îl fac pe om ca să vadă cele ce nu se vad. De aceea am grăit Eu ție, Israele, în cartea Mea cu tine și am zis: «*Să nu te pierzi, Israele, că vine ce n-ai văzut de când te-ai născut; vine facerea pământului și a raiului și a Noului Ierusalim, care nu sunt încă pe pământ*». Așa grăiam Eu la începutul lucrării Mele cu tine, Ierusalime de azi, și îți ziceam despre cărturarii și fariseii cei așezați la colțul străzii ca să te oprească pe tine să nu vii la Mine, și iată, nu te-am mințit, și pe toate ți le-am spus mai dinainte, iar cuvântul Meu este adevăr.

Cuvântul cel de la sfârșit este ca și la început, este facerea pământului și a raiului și a Ierusalimului nou, care erau la început. La sfârșit iarăși este facere: «*cer nou și pământ nou în care va domni dreptatea și pacea*», așa cum scriu făgăduințele Scripturii care spun: «*Eu voi face ceruri noi și pământ nou, și nimeni nu-și va mai aduce aminte de cele trecute, iar cerul nou și pământul nou vor rămâne înaintea Mea, și seminția voastră și numele vostru va dăinui pe veci*». Și dacă așa scrie în Scripturi, iată, cerul și pământul trec, și cuvintele Mele se împlinesc cu cerul cel nou și cu pământul cel nou și cu poporul Meu, care va dăinui pe veci, potrivit făgăduințelor Mele, potrivit Scripturilor, măi Israele. Și dacă M-am născut Fiu al Omului acum două mii de ani, și dacă Tatăl Meu a născut-o la cuvântul Meu pe România odată cu Mine, și dacă Eu trebuia să am un popor la sfârșit ca să vin la el cuvânt, iată, în România Mi-am așternut iesle și Mă fac în ea cuvânt de facere nouă, ca și la început facere. La început toate s-au încheat la cuvântul Meu, și nu se putea să se lucreze altfel la sfârșit, nu se putea să nu se lucreze și la sfârșit, căci am spus: «*Eu sunt Alfa și Omega*», Eu sunt la început și la sfârșit Cuvântul lui Dumnezeu, căci toate se fac prin cu-

vânt, și fără cuvânt nimic nu se face. Să știi, poporul Meu, că fără cuvânt nimic nu se face. Cuvântul este Cel ce Se face, și Domnul este Cuvântul, și El Se face în toate câte vor fi, și toate vor fi El, și omul n-a știut să-L vadă pe Dumnezeu în cele ce au fost făcute prin cuvânt. Omul a crezut că Dumnezeu este altceva decât facerea Lui, facerea în care El era, precum și în om era. Dar omul neascultând n-a mai știut, a încetat să mai știe, și de aceea am spus omului: «*Omule, nu-L vei găsi pe Dumnezeu decât în tine, dacă-L vei așeza în tine*».

O, Ierusalime, pământul României poartă pe el taina cea dintru început, cuvântul Meu cel făcător. De ce poartă pe el această taină? Pentru că România este pământul Meu ales și neamul Meu ales din nou. Și de ce am ales Eu acest pământ? O, nu l-am ales. El era pământ ales, și am așezat pe el neam ales, născut odată cu Mine, încheșat la cuvântul Meu, căci am trimis pe unșul Meu ca să pună peste acest pământ semnul Meu, pământ ales cu semn pe el și om născut din Mine, neam al Meu, născut din cuvântul Meu, din creștin născut, duh și trup, om încreștinat de creștin, de unșul Meu, de apostolul Meu cel întâi chemat.

E praznic de sfânt Andrei în mijlocul tău, Ierusalime, popor al prăznuirii cerului pe pământ, căci Eu sunt cu sfinții în venirea Mea la tine. Andrei, apostolul Meu, binecuvintează pe România. Din Mine binecuvintează apostolul Meu:

— **D**in Tine, Doamne, Ierusalimul cel de sus, căci în Tine se odihnesc toți sfinții Tăi, Doamne. Și dacă Tu ești cu împărăția cuvântului Tău în România, sfinții Tăi cu Tine sunt, și se adună la praznicul Tău, la cuvântul Tău, Doamne, și grăiesc sfinții din Tine și Te mărturisesc din România, neam ales pe pământ ales, ales dintru început, Doamne, pecetluit dintru început ca să fie ales spre întocmirea plinirii vremilor, ca toate să fie iarăși întru Tine, cele din ceruri și cele de pe pământ, toate în Tine.

Binecuvântat să fii, Doamne, Cel ce ești, Cel ce erai și Cel ce vii, că ai ales neamul român mai înainte de întemeierea lumii mai înainte rânduindu-l în a Ta iubire, ca să fie fiu al Tău, potrivit sfatului voii Tale, spre lauda măririi Tale, Doamne, ca toate să fie iarăși întru Tine, cele din ceruri cu cele de pe pământ, toate întru Tine, căci în țara Ta regină ai unit pe cele din ceruri cu cele de pe pământ, s-a unit cerul cu pământul în România, țara Ta regină, țara Ta mireasă, țară cu Rege, o, Rege cu regină, Rege cu mireasă! Nimeni nu știe de ajuns taina pământului ales în care ai venit cuvânt la sfârșit, Tu, Cel ce ești Alfa și Omega. Nu înțelege omul lucrarea cuvântului Tău în România, facerea Ta cea nouă, lucrarea Ta de facere, cuvântul Tău, Doamne. Eu am fost trimisul Tău, ca să pun numele Tău și viața Ta peste neamul român, și nu știam atunci ce este acest pământ, dar acum mă închin Ție în el și îl sărut, că atunci nu știam, nu-i știam taina lui cea dintru început. El era taina Ta, venirea Ta, cuvântul Tău, ieslea Ta în care Te faci cuvânt la sfârșit precum erai la început. Mă închin și sărut acest pământ precum Tu îl săruți mereu cu cel mai dulce cuvânt, că Tu când ai lucrat cuvântul pentru facerea cerului și a pământului, așa ai zis: «*Să fie o tărie în mijlocul apelor, care să despartă apele de ape*», și așa a fost, precum a fost cuvântul Tău. Și s-a făcut tăria cerului, și a despărțit apele de dedesubtul tăriei și de deasupra tăriei, și tăria ai numit-o cer. Și ai zis să se adune apele de sub cer la un loc și să se ivească uscatul, și s-a ivit și l-ai numit pământ. Iar când uscatul s-a ivit din apă, primul uscat a fost pământul român, primul ieșit din apă, și din el ai luat pământ când l-ai făcut pe om. Și i-ai zidit omului o grădină spre răsărit și l-ai așezat în ea, și ai

numit fericire grădina aceea, fericirea omului ai numit-o, grădina fericirii, precum omul are casă și grădină. Când Noe a dat drumul porumbelului ca să aducă semnul împăcării, ramura de măslin, tot așa a fost. Pământul acesta a fost primul uscat care s-a ivit din apă după ce a trecut potopul cu apă, prima oază verde a fost, și din ea a rupt porumbelul ramura verde și a zburat cu ea la Noe.

O, Doamne, Tu Te-ai făcut cuvânt pe pământul împăcării, și ai împăcat pe om cu Tine. Cuvântul Tău a făcut împăcarea, căci el este făcător, și pe pământul acesta trebuie să faci om nou, născut din cuvântul Tău, căci Tu ești Cuvântul. România este pământul în care se naște omul cel nou, omul cel din cer, căci Tu Te naști din Tine cuvânt în România, și din cuvântul Tău se naște om nou, om născut de sus, căci Tu ești de sus. O, Doamne, când pământul acesta a primit pe el neamul care este și azi pe el, Tatăl a binecuvântat neamul acesta și a zis să fie fiul Lui, fiul Tău să fie, fiul cuvântului Tău, la începutul și la sfârșitul lucrului Tău cu el. A trimis Tatăl pe Melchisedec și l-a binecuvântat întru Tine, Doamne, Fiule al Tatălui. A binecuvântat Tatăl acest pământ, după rânduiala lui Melchisedec l-a binecuvântat, și apoi eu am venit trimis al Tău, mărturisitor al Tău, și Te-am dat pe Tine neamului român și l-am făcut neam cu Tine prin pâine și vin, prin Trupul și Sângele Tău pe care Tu l-ai lăsat la ai Tăi, și rămășița lui Israel s-a făcut neam cu românul, și toți suntem un neam. Neam al Tău este cel ce crede în Tine, om plămădit la sfârșit, căci Tu ești început și sfârșit.

Mă rog în Tine Tatălui, mă rog pentru neamul român:

Tată bun, neamul român este neamul Fiului Tău, neamul Tău, Tată bun, căci Tu prin Fiul Tău ai făcut cerul și pământul român când ai făcut cerul și pământul. Mă rog Ție în Fiul Tău în Care Tu Te odihnești cu lucrarea Ta. Iartă tot ce ai să-i ierți neamului român, iartă-l pe cel mic, și prin el să răscumperi neamul omenesc și să-l faci din nou, să faci neam creștinesc, care va dăinui în veci, Tată bun, neam de viță nouă și nevestejită, și din el ridică preoție sfântă și curată, popor agonisit prin lucrarea Ta, prin truda Ta în Fiul Tău. Și să fie Fiul Tău odihnit în om, și să faci din neamul român neam creștin, închinător adevărat în duh și în adevăr. Să fie Fiul Tău duh și adevăr în omul român, cuvânt și trup să fie în neamul român, pe pământul român, pământ ales, pământ al strălucirilor cuvântului Tău, după cum scrie în prooroci despre țara strălucirilor pe pământ.

Iar Tu, Fiule al Tatălui, Mire trimis din cer pe pământ, să fii Păstor bun, să fii cuvânt dulce și să păstorești de pe tronul slavei Tale neamurile pământului, să le păstorești cu toiag de fier, cu cuvântul Tău cel veșnic, Doamne, căci România este tronul cuvântului Tău, și din tronul Tău curge râul vieții, cuvântul lui Dumnezeu peste pământ. O, Tu Te faci carte pe pământ, Doamne, și minune mare este taina aceasta, cartea aceasta, carte din cer pe pământ, carte coborâtă din cer peste cei fără de carte, peste omul fără de minte, Doamne, carte din cer pe pământ, ca să o ia omul în el și să aibă minte, să aibă carte omul, Doamne, să Te aibă pe Tine, căci Te faci carte și Te împarți pe pământ. Sfinții Tăi sunt în venirea Ta. În cartea Ta cu Tine sunt sfinții Tăi.

O, fiică Românie, să fii fecioară neprihănită, precum am fost eu. Să te naști mereu, mereu fecioară, mereu din cuvânt să te naști, căci harul Domnului peste tine a răsărit, țară regină, țară mireasă, cea dintâi pe pământ! Domnul S-a născut trup în neamul lui Israel, cel ce a răstignit pe Domnul, și din poporul răstignitor s-a ridicat o rămășiță aleasă prin har ca

să fie mijlocitoare pentru neamul răstignitor. Dar în tine, popor român, Domnul S-a născut cuvânt, ca să facă din tine neam luminător al lumii, mărturisitor de lumină, precum Ioan mărturisea lumină pe Hristos. Tu ești pământul care strălucește, că iată, Domnul este strălucire în tine, căci cuvântul lui Dumnezeu în tine este strălucirea ta, țară Românie. O, în tine este soare, în tine este Domnul cuvânt, Domnul, soare strălucitor, de șapte ori strălucitor. De aceea ești tu țară a strălucirilor; Domnul strălucește cuvânt din tine, și tu ești, și cine te iubește, după dreptate te iubește. Vino, iubit, spre facere de veac nou peste pământ! Vino, că am venit atunci și ți-am fost naș în ziua ta de logodnă, și iată, iar sunt cu tine din Domnul, Ierusalimul cel de sus, ca să-ți fiu naș în ziua ta de nuntă, alături de Verginica, trâmbița care anunță nunta de veac nou. Vino spre nunta veșnică, țară mireasă, țară regină între țări, căci Tu, Doamne, așa ai binevoit și mare este taina Ta în neamul acesta pe pământul român.

O, slavă Ție, Cel ce ai făcut cerul și pământul la început și la sfârșit, căci Tu ești Alfa și Omega și lucrezi la sfârșit ca la început. Slavă Ție, Cel ce ai făcut cerul și pământul român spre slava cuvântului Tău peste pământ, Doamne, căci sfinții Tăi Îți dau slavă din România, pământul strălucirilor Tale, iar seminția lui va fi ca stelele cerului înaintea Ta, om nou înaintea Ta, Doamne. Amin.

— **O**, fericit ești, apostolul Meu care M-ai văzut și M-ai iubit și M-ai urmat de atunci și până acum! Dar mai fericiti sunt cei ce nu Mă văd și Mă iubesc și Mă cred și Mă urmează crezând în cuvântul Meu. Fericiti sunteți voi, cei ce M-ați văzut și M-ați crezut, dar mai fericiti sunt cei ce cred în cuvântul Meu, în Păstorul Cel învăluit de taina Sa, căci țara română a avut peste ea ungere de Duh Sfânt, și Duhul Sfânt a vestit în ea pildele împărăției cerurilor, care vor fi adevăr în ea, căci Eu așa am spus: «*Voiesc să fac din voi poveste adevărată, fii ai lui Israel, fiilor români din români, ca să fiți, fiilor, să fiți adevărați, să fiți cu adevărat*», și cel tare să fie, din locul lui cel tare, și cel slab să fie, din locul lui cel slab, dar să fie, căci fericiti sunt cei ce cred și cei ce vor crede prin mărturisirea celor credincioși, și vor fi și vor crede, așa cum în Israel cei slabi ai lui cred prin lucrarea celor credincioși din el, căci cei credincioși lucrează, iar cei slabi cu lucrul lor cred prin lucrarea celor credincioși din Israel; cred cei slabi, cred în Dumnezeul celor credincioși. Amin. Cred cei slabi, cred, și se așează jertfă de iubire, așa cum îi învață cei credincioși, așa cum cuvântul Meu se face hrană spre viață veșnică, spre împlinirea sfințeniei în omul cel credincios.

Israele, Israele, cel slab în tine se face iubire împlinită prin lucrarea celui credincios din tine, poporul Meu. Cel credincios este tare și lucrează cuvânt din cuvânt, și cuvântul este tare în loc tare, iar cel slab împlinește învățătura prin cel credincios care lucrează; cel slab împlinește prin iubire și prin ascultare de cel credincios, căci cel credincios ascultă de Dumnezeu, și Domnul îi încredințează cămările tainelor Sale ca să le lucreze pe pământ, și să fie Domnul pe pământ cu ai Săi, cu prietenii Săi să fie.

Mă fac praznic în tine, Ierusalime; praznic de sfinți și de îngeri. Mă fac mângâiere peste tine. Mă fac înțelepciune de taină peste tine, căci sfinții Mei mărturisesc pe Domnul lor, mărturisesc tainele cerului, mărturisesc pe Cel ce este. De aceea mereu ți-am spus: «*Crești, copile, crești!*», mereu ți-am spus să crești, că iată, tainele lui Dumnezeu sunt mari, și tu ești taină mare, poporul Meu iubit. O, taina ta e mare, și tu nu

crești odată cu ea. Crești, copile, crești! Ascultă-Mă, și crești ascultându-Mă, căci ascultarea te crește și te umple de înțelepciunea tainelor, căci scris este că mușii vor vorbi, și orbii vor vedea, și ologii vor merge, și surzii vor auzi. Crești, copile, crești, că Dumnezeu îți spune să crești. Crești, că la cuvântul Meu toate se întocmesc, și cresc, și sunt. Crești, fiule român, crești, tată, crești! Crești prin lucrarea celor credincioși, crești, că ai ploaie peste semănătură! Crești, că ai soare! Crești, fiule român, și vino la izvor și te fă poporul Meu, că vin cu izvorul la tine și îți dau să bei din apa Mea.

Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu Fiul Omului, Care Și-a zidit cuvântul pe stânca cea dintâi care răsare din apă și din foc nevătămată, și pe care omul o alege ca să facă pe ea suire și coborâre a îngerilor între cer și pământ, spre vestirea plinirii vremilor într-o așezare de veac nou, nestrucăcios între cer și pământ. Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu tine, poporul Meu, căci tu ești pe pământul român împărăție a cuvântului Meu care împărățește și păstorește vestindu-Mă Împărat al făpturii, Domn adevărat în cer și pe pământ. Amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 1996

Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului

Cerul în sărbătoare cu poporul Domnului. Lucrarea dragostei este nedespărțirea de Dumnezeu.

Trec cu tine din sărbătoare în sărbătoare, fiule Israele. O, și va veni clipa, măi fiule scump, să nu ne mai despărțim, dar mai am de lucrat peste tine multă dragoste. Am de lucrat, Israele tată, că ție îți mai trebuie mult ca să ai dragoste multă, și ca să spun și peste tine că mult ai iubit și mult ți se iartă. Vin cu har peste tine, că voiesc să ai har mare, poporul Meu. Harul Meu și pacea Mea să fie mult peste tine, Israele binecuvântat. Vin, și intru cu Verginica în cartea ei, și Eu grăiesc întâi. Eu sunt calea, și pe această cale vin sfinții cu Mine la tine și se fac sărbătoare în tine.

O, ce frumoasă zi de serbare! Ce frumos serbează sfinții și îngerii pe Verginica! Azi e zi de praznic, măi Israele măi, e zi de hram pentru ieslea cuvântului Meu, e zi de dragoste din cer peste tine, copilul Meu Israel, dar mai am de lucrat multă dragoste cu tine ca să ai atât cât Îmi va fi Mie de ajuns, și ca să pot spune apoi că mult ai iubit și mult ți se iartă. Oare, știi tu ce vrea să spună Scriptura care grăiește din Mine și zice că «*dragostea acoperă mulțime de păcate*»? O, ce frumos ar fi să știi să răspunzi cu dragoste la întrebarea Mea, ca să răspunzi frumos și să-i priască dragostei răspunsul tău! Azi e zi de dragoste, fiule scump. Râu de dragoste se revărsă cu sărbătoare peste tine, că ai nevoie de încă multă dragoste, dar să fii umilit la auzul acestui cuvânt, că mare este acest cuvânt: ai nevoie de multă dragoste. Poate tu, de mic ce ești sau poate de mare cum te simți prin dragostea Mea, poate tu vei zice că ai nevoie de multă dragoste de la Mine peste tine. O, iată, nu voiesc să te supăr, că e sărbătoare de dragoste a Mea peste tine, dar te învăț să înțelegi taina cuvântului Meu. Israele, Israele, ai nevoie de dragoste de Dumnezeu, că Eu am de ajunsă dragoste de tine, măi tată. Am Eu nevoie de dragostea ta. Eu sunt lipsit de dragostea ta, nu tu de dragostea Mea. E zi de dragoste a Mea peste tine, că Eu sunt Învățătorul tău, iar tu ești cel ce ascuți glasul Meu. Dar cine este cel ce ascultă? Oare, este cel ce aude glasul Meu?

Fiule, fiule, ce frumoasă a fost povestea dragostei Mele cu tine! O, a ajuns de poveste dragostea Mea cu tine. A mers

vestea și povestea de la margini la margini despre dragostea lui Dumnezeu cu tine. Ca în poveste a fost povestea dragostei Mele cu tine, poveste adevărată precum Eu sunt de adevărat, duh și adevăr sunt, veste și poveste adevărată cu tine, Israele. Petrec cu tine ca în poveste, fiule iubit, căci Eu sunt Duhul lui Dumnezeu, și tu ești cel ce ascuți glasul Meu, ca în povestea pe care o auzi și nu o vezi, o auzi și crezi în ea și o vezi crezând și te umpli de dragoste. Ți-am pus pe brațe cartea Mea de poveste între Mine și tine, și iată, scriu în ea mereu, Mă scriu tot mai frumos în ea, ca să ascuți glasul Meu și să Mă iubești, căci Eu sunt adevărat cu tine, și cine M-ar putea despărți de dragostea Mea de tine? Voiesc, copile scump, să fii și tu adevărat cu Mine, să fii tot, așa voiesc, și atunci va fi să pot cu tot adevărul să spun că mult ai iubit și mult ți se iartă. Ce frumos este omul care știe ce dragoste să aibă ca să aibă dragoste! Dragoste are cel ce se dăruiește pe sine cu totul lui Dumnezeu și altora. Dragoste are cel care face voia lui Dumnezeu și a altora. Nu cel ce se ține pentru sine, nu cel ce frânge voia celuiilalt ca el, nu acela are dragoste. Voia celuiilalt e dragostea ta, dragoste adevărată în tine. Fiii lui Dumnezeu care fac voia lui Dumnezeu și a unii altora, aceea este dragoste.

Am pe fiii ieslei Mele, trimiși ai Mei, Israele, îi am ai dragostei. Ei lucrează voia Mea și voia ta, nu voia lor. I-am învățat ca un învățător, și ei au ascultat glasul Meu și au făcut din el dragoste împlinită și Mi-o dau Mie și ție, și se dau cu totul, nu în parte, și de aceea când le spun lor, îți spun și ție, fiule Israele: iertate să-ți fie greșalele tale, Israele, poporul Meu. Fiii ieslei Mele mult iubesc și mult ți se iartă ție, poporul Meu, prin cei ce au dragoste, că voiesc să fii și tu adevărat cu Mine, să fii tot, așa voiesc să fii cu Mine, tu, cel ce ești poporul Meu, poporul cel iubit de Dumnezeu. Iată, măi Israele, ce este Scriptura care spune că *«dragostea acoperă mulțime de păcate»*. Dragostea ta de Dumnezeu te ajută să nu mai ai dragoste de păcate, să nu mai faci păcate te ajută, să acoperi cu dragoste de Dumnezeu vremea ta, mintea ta, inima ta, și să nu mai ai cu ce face altceva. Și ce mai înseamnă această Scriptură? O, e mare Scriptura aceasta, și tu trebuie să fii adevărat cu Mine, să fii tot, așa voiesc, că dragostea acoperă mulțimea păcatelor, fiule, și te face și pe tine să ierți cum îți iert Eu ție când Mă iubești cu dragostea ta.

E zi de hram sfânt, e zi de dragoste din cer peste tine, copilul Meu Israel, dar mai am de lucrat multă dragoste cu tine ca să ai atât cât Îmi va fi Mie de ajuns și să spun că mult iubești și mult ți se iartă. E Verginica dragoste peste tine și are în tine serbare de dragoste. E iubită de tot cerul Verginica. Ea s-a făcut cu Mine și cu tine veste și poveste de la o margine la alta a cerurilor, măi Israele măi; veste și poveste adevărată în cer și pe pământ. Ea a fost dragostea Mea pentru tine, cuvântul dragostei Mele peste tine a fost ea, și iată, ea este din Mine dragoste peste tine, copilul Meu Israel.

— **O**, Domnul meu, cine mă va despărți pe mine de dragostea de Israel? Oare, puțina lui dragoste de Tine mă va despărți de el? O, puțina lui dragoste de Tine mă va face mai mare dragoste peste el, ca să-l păstoresc cu hrană de dragoste, și el să mănânce și să crească dragoste pentru Tine, Doamne, că Tu de șapte mii de ani aștepti, aștepti cu dragoste, aștepti în fapte descoperirea fiilor lui Dumnezeu, fiilor dragostei de Dumnezeu, Doamne. Mă fac hrană dulce din Tine și îi dau celui mic cea mai dulce hrană, ca să-Ți fie dulce cel mic, precum Ți și este, că Tu așa voiești. Mă dau cuvânt fiilor lui Israel ca să-i învăț să Te iubească atât cât Tu îi iubești, că Tu așa voiești. Dar, oare, poate omul așa

ceva? Așa ceva poate fiul din Israel, că Tu ești Cel ce poți în fiii Țăi care Te voiesc pe Tine cu totul în ei, căci dragostea acoperă sumedenie de păcate, Doamne, și fiii lui Israel vor putea, vor putea nemaipăcându-i. Eu m-am făcut dragoste pentru Tine, Doamne, și pentru Israel, și am putut dacă am voit, căci cel necăjit Te iubește, Doamne, Te iubește cel ce suferă. Eu am suferit pentru Tine și pentru Israel, și nimeni nu m-a despărțit de dragostea de Tine și de Israel. Dar iată, pe fiii lui Israel îi desparte nedragostea, puțina lor dragoste de Tine îi desparte, Doamne, și vin cu serbare de dragoste să-i așez înaintea Ta, ca să-i ierți când ei nu știu cum să Te iubească, fiindcă cel ce iubește iartă, iartă iubind.

O, măi Israele măi, nu poți să ierți urând, și poți ierta iubind, căci numai cel ce iubește iartă, iar iertarea înseamnă să-l iubești pe cel ce-l ierți și să-l dai lui Dumnezeu curat, iertat să-l dai, și unul pe altul să se dea lui Dumnezeu cei ce se iartă, căci scris este: *«Câte se iartă pe pământ sunt iertate în cer, și câte nu se iartă pe pământ nu sunt iertate în cer»*. Dacă-l ierți pe cel ce ți-a greșit, nu-i de ajuns. Dacă te iartă cel căruia i-ai greșit, nu-i de ajuns, fiule mic, nu-i de ajuns, măi Israele măi, căci scris este: *«Dragostea este cea care acoperă păcatele»*, iar în tine, Israele, iertarea nu este dragoste. Cine are pe Dumnezeu în el, acela iartă iubind, fiule. Cine nu are pe Dumnezeu în el, acela iartă în parte, iartă mândrindu-se, iartă cârtind, iartă de ochii celorlalți, iartă urând, fiule, căci el așa poate, fiindcă fără Dumnezeu în el așa poate el.

Să știi, măi Israele măi, să știi, și mereu să știi că iertarea înseamnă să-l iubești pe cel ce-l ierți și să-l dai lui Dumnezeu curat, iertat să-l dai. Nu-i de ajuns să ierți, nu-i de ajuns, fiule, ci trebuie să mergi mai departe cu lucrul cel bun. Ai de lucru apoi lucrul dragostei care acoperă drumul păcatelor fratelui iertat și drumul păcatelor tale, căci cel ce ți-a greșit, nu e numai el vina; ești și tu, nu e numai el, și așa e dragostea. Nu-i lăsa numai lui. Ia și tu, că și tu ești dacă el ți-a greșit. Ți-a greșit ție, ești și tu. Vezi cum ești, vezi cum de ți-a greșit, vezi unde este cuibul cel ascuns al greșalei, vezi, și de la dragostea ta se va acoperi greșeala. Dacă ți-a greșit ție, ești și tu, căci ție ți-a greșit, iar cel ce îți greșește își greșește și lui, și de aceea ți-am spus: nu-i de ajuns să-l ierți pe cel ce ți-a greșit, nu-i de ajuns să te ierte cel căruia i-ai greșit, căci dragostea este cea care acoperă greșalele. Ai de lucrat apoi dragoste, ai de lucrat pe Dumnezeu în tine și în el, în el și în tine, și unul pe altul să vă dați lui Dumnezeu și să vă iubiți unul pe altul în Dumnezeu, fiilor, cei ce iertați și cei ce vi se iartă.

O, Israele, Israele, nu-ți mai înmulți greșalele. Înmulțește-ți dragostea, măi Israele măi. Nu-ți mai înmulți iertarea. Înmulțește-ți dragostea, căci dacă este greșeală, trebuie să fie și iertare, iar dacă este dragoste, nu mai are putere greșeala, măi fiule Israele, și așa vei ajunge dragoste, și dragostea acoperă greșalele, ca să nu aibă ele putere în om și peste om.

Ascultă, Israele, glasul meu. Dar cine este cel ce ascultă? Oare, este cel ce aude glasul meu? O, cel ce ascultă glasul meu este cel ce se face dragoste frate pentru frate, căci dragoste are cel ce se dăruiește pe sine cu totul lui Dumnezeu și altora. Nu cel ce se ține pentru sine, nu cel ce frânge voia celuiilalt, nu acela are dragoste. Dragoste are cel care îl face pe celălalt să facă voia lui Dumnezeu cu dragoste și prin credință sfântă. Dragoste are cel care veghează mereu peste cei din jurul lui ca să nu greșească lui Dumnezeu sau lui sau lo-

ruși. Așa lucrare să ai tu, măi Israele măi. Dragoste are cel ce primește pe celălalt ca să-i spună când greșește.

O, fiilor, Domnul nu este și da și nu. Domnul este numai da. Domnul voiește de la voi să fiți numai da. Asta înseamnă dragoste, așa precum este El. Voiește Domnul să ascultați și să ziceți „Da” și să faceți adevărat acest cuvânt. Să ziceți „Nu” numai la cele rele, și să fiți precauți cu cuvintele pe care le lucrați între voi și peste voi, ca să fie ca în Scriptură, fiilor: «*Da al vostru să fie da, și nu să fie nu, și ce este mai mult decât atât este de la diavolul*».

Măi Israele măi, cearta de la diavol este, și face mândrie, și face ură, și face dezbinare în trupul lui Hristos, căci biserica lui Hristos este trupul Domnului, fiilor, mădularile ale lui Hristos sunt fiii bisericii. Acesta este darul pe care vi-l dau în ziua de prăznuire a mea. Darul dragostei vi-l dau, ca să aveți dragoste de Dumnezeu, și unii pe alții să vă dați Domnului; pe voi înșivă și unii pe alții mereu, mereu, măi fiilor. Iubiți-vă unii pe alții precum vă iubesc eu. Iubirea suferă, iubirea nu se plânge, nu se ascunde în sine. Ea nu rănește, ea nu se împotrivesc, ea este facerea lui Dumnezeu în om. Adunați-vă mereu cu iubire și dați-vă unii pe alții lui Dumnezeu, fiilor.

Ascultă, Israele, glasul meu și ia aminte la învățătura mea. Ascultă de cei ce veghează peste tine, dar de copiii grădinii Domnului să ascuți cu mare ascultare, că dacă de ei nu ascuți, de Dumnezeu nu ascuți, că zice Domnul: «*Cine nu vă primește pe voi, pe Mine nu Mă primește, iar cel ce ascultă primește și ascultă împlinind*». Îi văd mereu străpunși de împotrivirile lui Israel; îi văd când și când învinși în cuvântul lor peste voi; îi văd adesea biruiți, măi Israele măi. Și dacă ei stau biruiți, tu cum mai stai? Îi văd îndurerați adesea, îi văd în poartă îndurerați de cei ce nu se dăruiesc cu dragoste de Dumnezeu și de ei. Îi văd în Israel îndurerați, îi văd în ei îndurerați, și nu se plâng împotriva nimănui, și plâng în ei îndurerați. Îi văd luptând, îi văd luptându-se cu fiii lui Israel ca să-i scoale când ei cad, ca să-i îmblânzească pe cei din Israel care se ridică să biruiască adevărul prin minciuna care vine de la slăbiciune, de la ascundere, fiilor, căci s-a saturat cerul de creștin ascuns în sine. Am zis iarăși acest cuvânt, pentru că l-am zis zadarnic când l-am zis.

Cu dragoste îți fac muștrare, Israele. De ce te ascunzi în tine, fiule care te ascunzi? De ce te ascunzi în altul și îl faci să te ascundă în el cu ascunzișul tău? De ce, copile, de ce faci așa? O, îți mai trebuie mult ca să ai dragoste și să nu mai faci așa. Primește-mă cu dragoste când vin și te muștru, că fericit ești dacă mă primești. Dacă mă primești, te vei însănătoși. Dacă nu mă primești, vei rămâne bolnav și vei zace în tine fără pace și vei suferi de lipsa dragostei, de lipsa ascultării, măi Israele măi. Ascultă, Israele, glasul meu; ascultă-i pe cei puși în fruntea ta, turmă a lui Israel. Dar de cei ascultători în grădină să ascuți cu mare ascultare și să nu zici „Nu”, că-i văd străpunși de împotriviri, îi văd învinși în cuvântul rostit de ei, îi văd adesea biruiți, măi Israele măi, și dacă ei stau biruiți, tu cum mai stai? Tu, cel ce-i biruiești în cuvânt, tu cum mai stai? Mai stai când ei stau biruiți?

O, cine mă va despărți de dragostea de voi? Oare, puțina voastră dragoste? O, puțina ta dragoste mă face mai mare dragoste peste tine, ca să-mi fac loc cu Dumnezeu în tine, Israele, și să nu cazi din Dumnezeu, să nu cazi fără dragoste. Mărturisiți-vă păcatele ca să scăpați de sub vină, ca să scăpați de ele, fiilor din Israel. Nu stați învinuiți. Ieșiți de sub vină. Nu stați ascunși sub vină, că sub vină stați ascunși dacă stați așa. Oare, păcatele să vă despartă de dragostea de Dumne-

zeu? Domnul vi le iartă prin lepădarea lor și prin rugăciune și prin mărturisire. Nu stați ascunși sub vină, că vina vă pedepsește, măi copii. Ieșiți de sub vină și pedepsiți-o voi. Pedepsiți păcatul din voi nemaifăcându-l, și veți scăpa de vină, și veți ști dragostea.

Mi-e dragostea arzând după tine și pentru tine, poporul meu. O iau și o pun în fiii grădinii mele, și în ei mă port după tine, și ei mă simt înăuntrul lor când mă port arzând după voi. Iată, nimic nu mă poate despărți de dragostea de voi. Mă dau vouă în dar. Luați-mă în voi, ca să am eu în voi dragoste de Dumnezeu, căci ție, măi Israele, îți mai trebuie mult ca să ai dragoste și multă să ai, fiindcă cel ce are mult, lucrează mult, iubind pe Dumnezeu și pe cei ce sunt și pe cei ce vor fi ai lui Dumnezeu. Amin.

Te rog pentru cuminenie de inimă, Israele. Te rog pentru minte sfântă, fiule. Te rog, măi Israele, să ascuți când ți se cere să ascuți. Te rog și iar te rog rugându-mă de tine să fii. Nu te mai supăra pe cel ce-ți greșește, și iartă-l, chiar dacă nu vine la tine să-ți ceară să-l ierți. Iartă greșalele greșiților, măi Israele măi, și nu mai fă foc cu ele, că te frigi în focul acesta, tu, cel care faci foc cu greșalele greșiților. O, când tu îi greșești lui Dumnezeu, îți greșește altul ție. Când tu îți greșești ție, îți greșește și altul, și așa este rădăcina greșalelor, așa și nu altfel, și de ce nu te umilești, măi Israele măi? Scoală-te, fiule, scoală-te în mijlocul fraților tăi și spune că rădăcina greșalelor greșiților tăi este în tine. Scoală-te și fă dragoste în cei ce nu înțeleg cărarea greșalelor care se nasc în om și peste om. Ridică-te și mărturisește-te pe tine rădăcina a greșalelor, și smulge-o și arunc-o în focul dragostei mărturisește, și dragostea va acoperi păcatele arzându-le în focul ei. Amin.

E zi de hram al grădinii mele, e ziua mea cu grădina mea și cu cerul în ea, și Te rog, Doamne, mărește credința lui Israel, mărește dragostea lui Israel, Doamne, și fă din cuvântul meu de azi făclie aprinsă pe masa lui Israel, în casa lui Israel, între fii Ierusalimului nou, Doamne. E zi de dragoste, e zi cu spor. Să nu mai însereze această zi, această zi de dragoste, o, Doamne! Să fie prăznuită această zi de dragoste în Israel. Amin.

— **O**, Verginico, cine s-ar putea găsi să te despărță pe tine de dragostea de Israel? Și vom lucra mult, măi tată, că lui Israel îi trebuie dragoste cum nu s-a mai auzit așa dragoste. O, dulce-ți este dragostea, Verginico, și scumpă a fost înaintea Mea suferința ta, dragostea ta pentru Mine și pentru Israel, și cerul te ferește, tată.

Israele copilașul Meu, cum să te mai cuprind mai frumos la sânul Meu ceresc? Cum să te strâng mai dulce în mângâierile Mele? Tu ești fiul mângâierilor cerești pe pământ. Tu ești plămădit din iubirea Mea și a lui Verginica. Tu ești cel întru care binevoiesc cu dragostea Mea de tine, că mult te iubesc și mult ți se iartă prin cei ce Mă iubesc în tine, prin cei ce binevoiesc întru Mine. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 1996

Sărbătoarea sfintei mucenițe Varvara

Domnul Se face veste nouă peste pământ. Mucenița Varvara se roagă Domnului pentru poporul mireasă.

Stau sfinții cununi-cununi deasupra ta, grădinița a cuvântului Meu. Stau cete-cete apostolii și proorocii, ierarhii și evangheliștii, cuvioșii și cuvioasele, muce-

nicii și mucenițele, temătorii de Dumnezeu și dreptii, locuitorii în pustie, mironosițele și fecioarele. Stau sfinții și îngerii cununi-cununi deasupra ieslei cuvântului Meu, căci cerul prăznuiește pe pământ, și zilele Domnului vin, și au venit, și vor veni, precum scrie în Scripturi.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pace pe pământ! Cântă cerul sfinților și al îngerilor și slăvesc cuvântul lui Dumnezeu. Slava Mea este deasupra ta, grădinița a cuvântului Meu. Pacea Mea este cu Mine în tine. Dorul Meu Mă mistuie și Mă atrage mereu spre tine și Mi-e dor, și sfinții sunt cu dorul. Scoală-te mereu întru întâmpinarea Mea, o, grădiniță de fii unși! Scoală-te, și așa să fii mereu, că sfinții sunt cu slava Mea deasupra ta, și cuvântul Meu face cale sfinților, că Eu cu zecile de mii de sfinți vin. Vin și Îmi pregătesc văzută venirea, și mereu Îmi pregătesc pe poporul cuvântului Meu. Vă pregătesc mereu pe voi, copiii unși în grădină, și vă trimit mereu cu vestea Mea peste pământ, ca să nu vin fără de veste când vin, că Eu Mă vestesc și vin. Amin.

E sărbătoare de cer pe pământ, e serbare de veac nou, de cer nou și de pământ nou și de om nou, născut din cuvântul cel de sus. E sărbătoare la români, țara întoarcerii Mele la oameni, și din care Mi-am luat un popor ca să-l am curat și așezat înaintea glasului cuvântului Meu, care vine cu norii. Vin la tine, Israele mic, luat din români ca să fii poporul Meu. Vin și Mă fac veste peste pământ, Mă fac cu tine veste și poveste, poporul Meu. Mă fac veste nouă, și am cu Mine sfinți și slavă de îngeri, și tainele Mele sunt mari, și cuvântul Meu străpunge văzduhul ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus. Pace ție, poporul Meu, căci tu ai cuvântul Meu, tu cunoști glasul Meu. Pace ție, și stai întru Mine veghind, că mulți vor veni și vin în numele Meu, și pe mulți vor amăgi, și mulți se vor sminti și se vor vinde, căci fărădelegea e mare, și din pricina ei iubirea de Dumnezeu se stinge, dar cei răbdători vor birui, căci Evanghelia cuvântului Meu cel nou și vestea împărăției Mele se va vesti și povesti în toată lumea spre mărturie, și apoi Eu vin văzut, și toate se vor sfârși, și Eu voi fi, și mulți vor fugi la munți, căci scris este: *«Îngerii Mei vor aduna pe cei aleși de la o margine la alta a cerului, în sunet de trâmbiță, la glasul cuvântului Meu»*, și va fi ca în vremea lui Noe, că nimeni nu va ști ziua aceea. Ca și atunci va fi, căci oamenii mâncau și beau și nunteau și n-au știut până în ziua urgiei.

O, fericit ești tu, Israele, slugă credincioasă, care stai veghind înaintea Domnului tău! Veghează, fiule Israele, și stai întru venirea Mea, că Eu vin. Fii atent mereu, că se ridică mereu hristoși mincinoși și prooroci amăgitori, și vor da semne mari, și minuni mari vor face pentru amăgirea celor amăgiți și pentru încercarea credinței tale, poporul Meu, dar tu să nu ieși, să nu crezi decât în Mine, Care vin ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus. Tu să fugi când auzi de semne și de minuni, că este scris în Scripturi că vor fi spre amăgirea multora. Tu să fii umilit și smerit, fiule, că oamenii cei mincinoși vor veni și vor fi slăviți de oameni, și mulți vor umbla după ei, dar voi slavă de la oameni să nu căutați, așa cum am grăit Eu: *«Cel ce caută slava lui, acela vorbește de la sine, nu de la Dumnezeu, iar cel ce caută slava lui Dumnezeu, acela este de la Dumnezeu»*. Cei iubitori de slavă sunt prooroci mincinoși, că ei nu știu smerenia Mea și lucrarea Mea. O, Israele, Eu nu caut slava Mea, ci a Celui ce M-a trimis, și așa să lucrezi și tu, și să te ferești de oamenii slavei deșarte, care n-au nimic din Mine. Tu să veghezi și iar să veghezi înaintea Mea vestindu-Mă pe Mine oamenilor, căci Eu sunt slava ta, Israele. Amin.

Se desprinde din ceata mucenițelor Varvara mucenița, ca să fie ea în cuvântul Meu. Ea e serbată de cer. E ziua ei de sobor între sfinți, și se grăbesc sfinții în venirea Mea la tine, Israele copilul Meu, căci a venit bucuria lor odată cu venirea Mea. Sfinții se fac cuvânt din Mine peste tine, poporul Meu, iar Eu le dau bucurie celor ce M-au iubit pe pământ. Amin.

— **O**, Mire preaiubit, fecioarele cerului Te iubesc în cer și pe pământ, Mire al fecioarelor, Care Te împarți și nu Te desparți. Eu pentru dragostea de Tine am fost mucenică, căci Te-am iubit și Te-am mărturisit Mire al fecioarelor, Mire al meu. Suferința chinurilor care mi-au desfăcut trupul chinuit n-a fost mai mare ca iubirea mea pentru Tine, căci cine m-ar fi putut despărți de dragostea de Tine, Mire drag, Mire al fecioarelor? O, nu mai știu fecioarele să Te iubească, nu mai știu fecioarele pe Cel iubit, pe cel mai frumos între fiii oamenilor, căci mulți hristoși mincinoși s-au sculat și amăgesc pe mulți, și iubirea s-a stins. S-a împușinat iubirea, o, Mire iubit. Fecioarele nu mai știu iubirea și n-o mai caută, că hristoșii mincinoși Te-au acoperit pe Tine, Cel adevărat în cer și pe pământ.

Sunt cu fecioarele din cer în venirea Ta, Doamne, ca să le spun fecioarelor ce este fecioria, căci fecioria ești Tu, Cel iubit de inima fecioarelor, de dragostea fecioarelor. O, că eu am plâns după Tine până ce m-ai luat în cămările nunții, și n-am iubit fericirea fără Tine, și am iubit despărțirea de toate ca să mă dau Ție mireasă și să nu Te pierd.

O, fecioarelor, învățați ce este cuvânt sfânt, zâmbet sfânt, cuget sfânt, privire sfântă și inimă sfântă. Învățați de la Hristos, Mire veșnic. Învățați iubirea cerească în voi, ca să cunoască oamenii iubirea, că iubirea s-a stins, s-a împușinat. Așa era și pe vremea mea. Nimeni nu mai iubea pe Domnul, căci oamenii aveau idoli, și toți oamenii își slujeau loruși, dar m-am aprins și am luminat ca făclia aprinsă în întuneric și am vestit pe Cel iubit, pe Cel ce iubește din cer pe pământ, și oamenii m-au omorât, și Domnul m-a înviat, și am viață veșnică. Omul nu are înțelepciune ca să priceapă tainele lui Dumnezeu, viața veșnică a omului credincios. Dar cum să mai priceapă omul viața cea fără de moarte, care vine pe pământ din cer ca să se așeze peste oameni? O, iubirea oamenilor s-a răcit, și oamenii s-au sfârșit, căci cel ce este, în Domnul este, și altfel nu este, și se sfârșește, și oamenii nu mai sunt, și nimeni nu știe taina omului cel făcut de Dumnezeu la început și la sfârșit.

O, coboară, Doamne, pe Duhul Sfânt peste oameni, ca să învieze oamenii! Mă rog pentru oameni, să învieze oamenii și să fie cu Tine, Domn al învierii. Mă rog în Tine pentru țara română, pentru neamul român, să-i dai darul dragostei sfinte, ca să Te iubească neamul român așa cum voiești Tu să Te iubească. Mă rog în Tine pentru Israel cel român, pentru poporul cuvântului Tău, pentru fetele și feciorii poporului Tău, ca să-i ai mireasă curată la inimă și la iubire și la fire și la bucurie, că mare minune este această brățară a iubirii curate ca în cer, Doamne, ca în cer pe pământ, așa cum Tu ai spus, voia Ta din cer pe pământ. Să Te iubească fecioarele, să-Ți cânte slavă întru cei de pe pământ Ție, Doamne, precum în cer Ți se cântă, slavă în cer și pe pământ, și pace pe pământ precum în cer, Doamne.

Eu așa mă rog în Tine, mă rog Ție din cununa fecioarelor mucenițe, și în toate fecioarele mă rog pentru învierea Ta în om, pentru nașterea omului nou din Tine, Doamne, pentru nuntă de veac nou, sfinții din cer cu cei de pe pământ, în bucurie de veac nou între cer și pământ. Stăm cununițe și cete stăm deasupra ieslei cuvântului Tău. Slavă cuvântului Tău,

Doamne! Slavă Ție întru nașterea din nou a lumii la cuvântul Tău, Doamne! Cântă cerul sfinților și al îngerilor și slăvesc cuvântul lui Dumnezeu, precum îngerii cântau deasupra ieslei Domnului, Prunc venit prin Fecioară.

Pace ție, Israele mic, prunc mic, născut din Dumnezeu la cuvântul Său, căci a pruncilor este împărăția cerurilor care vine la tine cu Domnul și cu sfinții Săi. Amin.

— **O**, înțeleaptă fecioară, o, cât M-ai iubit! Ai fost lumină din Lumină pe pământ, iar în cer strălucești între fecioare și te bucuri cu sfinții întru venirea Mea, că iată, vin și găsesc bucuria și plata celor vii care au lucrat în via Mea.

E sărbătoare de sfinți în Israel pe pământ. Nimeni pe pământ nu mai știe să facă sărbătoare de sfinți. Oamenii pomenesesc zile de sfinți și slujesc idolilor în zilele sfinților. Oamenii se sărbătoresc pe ei în zilele sfinților, și oamenii beau și mănâncă și nuntesc ca în vremea lui Noe, dar cuvântul Meu vine peste pământ și se face veste și vine. Precum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa Se vestește pe Sine Cuvântul lui Dumnezeu.

Iar voi, fii ai cuvântului Meu, să fiți mereu de Mine binecuvântați pentru ca să stați înaintea Mea și să luați și să dați cuvântul Meu oamenilor spre învierea celor credincioși de pe pământ. Vine cuvântul Meu să facă pe pământ credință ca să găsească la venirea Mea, precum în tine am găsit, Israele, poporul Meu cel credincios, căci scris este: *«Cel ce crede în Mine, Tatăl Meu îl iubește, și vom veni la el, și vom face casă la el, și vom cina cu el, și Ne vom arăta lui»*, căci Tatăl în Mine este, și în venirea Mea este Tatăl, și vom face împărăția Tatălui și a Fiului și Sfântului Duh, împărăție binecuvântată din veac și până în veac.

Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu omul care are trei fii și al cărui fiu mic veghează și stă treaz ca să nu pătească și el ca frații lui cei mai dintâi, care n-au vegheat bine și peste care au pătruns tâlharii, iar cel mic și-a rostuit bine vremea vegherii, și tâlharii venind au fost prinși, și măruș cel de aur a fost pus pe masa tatălui, spre bucuria tatălui și a fiului cel mic.

Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu tine, fiule Israele, fiule mic, fruct împlinit în credință, fruct pe masa Mea precum Eu sunt pe masa ta, căci unii pe alții ne hrănim la masa iubirii cerești pe pământ, masă de nuntă, masă de veac nou, praznicul cerului pe pământ, cuvântul lui Dumnezeu, hrană din cer pe pământ. Amin, amin, amin.

4/17 decembrie 1996

Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Domnul e plin de dor după omul cel asemenea Lui, ca să-I fie Lui casă. Sfinții mângâie pe poporul Domnului.

Eu, fiilor, n-am pace în cer și pe pământ fără voi. Voi sunteți pacea Mea, cu voi Mă alin, cu voi Mă bucur în dorul venirii Mele, că Mi-e dor de lucrul mâinilor Mele, Mi-e dor de om, măi fiilor. Mi-e dor să vină omul spre Mine, că nu e bucurie mai mare în cer ca atunci când un om fără Dumnezeu vine spre Mine să Mă găsească și să Mă urmeze. Eu pe voi v-am pus pe pământ cărare a oamenilor spre Dumnezeu. Eu pe voi v-am ales de sprijin, fiilor. Eu, fiilor, n-am pace în cer și pe pământ fără voi. Fără voi n-am grai, n-am cuvânt. Fără voi n-am pace, fiilor. Și de ce n-am pace fără voi? N-am pace până ce voi veni văzut, că iată, îl strig mereu pe om. Mereu, mereu Îmi fac cale spre oameni cu voi.

Voi sunteți mâinile și picioarele Mele; cu voi umblu, cu voi petrec, cu voi Mă scriu în cer și pe pământ, și n-am pace până ce voi găsi odihna Mea. Omul e odihna Mea, și Mi-e dor de lucrul mâinilor Mele, Mi-e dor să vină omul spre Mine și să Mă urmeze precum voi M-ați urmat, copilași ai grădinii cuvântului Meu. O, cum aș putea să mai am pace fără voi? Nimeni nu voiește să se lepede de sine și să Mă urmeze. Oamenii vor cu Mine, dar ei nu știu ce înseamnă să fie omul cu Dumnezeu. Nici un om nu mai știe cum să fie omul cu Dumnezeu. Mi-e dorul plin, Mi-e duhul tânjind pentru omul cel făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Mi-e plânsul durut, Mi-e dorul plângând după om, dar cu voi Mă alin și Mă mângâi mângâindu-vă și înviindu-vă în dorul Meu. O, cine mai are milă de Mine ca să Mă dea oamenilor și să-Mi găsească în ei mângâierea pierdută, odihna Mea cea dintâi? Mi-e dor de tot neamul omenesc, dar în lucrul Meu cu voi Mă pierd în voi, Mă ascund în voi cu dorul Meu, că nu mai am unde să-Mi plec capul, nu mai am. Omul nu mai este casa Mea. Și-a vândut omul casa și grădina, trupul și fericirea și le-a vândut. Omul era casa Mea, și Mie nu-Mi trebuia casă făcută de oameni. Ce fel de casă să-Mi zidească Mie oamenii care Mi-au stricat casa și odihna Mea? Omul era să fie casa Mea și slava Mea, după chipul și asemănarea Mea.

O, fiilor, cum aș putea să mai am pace fără voi? Unde Mi-aș mai găsi alinul, unde? Cine să Mă audă? Cine să Mă cunoască? Cui M-aș putea plânge pe pământ? Viața omului trebuia să fie viața Mea; trupul lui, casa Mea; lucrarea lui, lucrarea Mea. O, fiilor, e pacea Mea cu voi și Mă mângâi cu voi mângâindu-vă și înviindu-vă în dorul Meu. Luați cuvântul Meu, luați mângâierea Mea și dați-o oamenilor ca să simtă ei mângâierile Mele și să-Mi cunoască glasul.

O, poporul Meu, grăiesc ție, fiule, ca să audă oamenii glasul Meu și graiul Meu cu tine pe pământ. Ce ai face tu dacă n-ai mai crede în Mine, în cuvântul Meu? Te-ai face asemenea oamenilor care nu mai știu ce înseamnă să fie omul cu Dumnezeu. Te-ai face asemenea cu cei ce te învață cum să fii, că oamenii lumii au învățători, au preoți, au profeți, și duhul lumii îi desparte de Mine, că zice Scriptura: *«Prietenia cu lumea este vrăjmășie cu Dumnezeu»*. Te-ai face vrăjmaș Mie dacă te-ai despărți de cuvântul vieții, fiule al poporului Meu. O, tu să nu te joci de-a statul cu Dumnezeu, de-a venitul și de-a plecatul să nu te joci tu, cel care stai cu Mine prin credința ta, prin iubirea ta. Cel ce se joacă de-a plecatul nu se mai poate juca și de-a venitul înapoi la Mine și la tine, poporul Meu, iubitul Meu popor. O, greu e de cel venit și plecat, și va veni o vreme grea, o durere apăsătoare peste cel ce n-a știut să stea cu Dumnezeu, și mai mare durere ca aceea nici n-a mai fost și nici nu va mai fi durere, durere fără mângâiere.

O, fiule Israele, să nu te joci cu Dumnezeu, să nu-L înșeli, să nu-L minți, să nu-L părăsești pe Cel ce este. Pe Mine, fiule, nu Mă poți găsi la cei străini de Mine, la cei ce nu-Mi sunt casă. Eu sunt cu cei ce-i am casă a Mea și odihna a Mea în ea, voia Mea în om, poporul Meu. Numai un așa om este creștin, casă a Mea este.

Cuvântul Meu zidește casă Mie în tine, fiule credincios din Israel. Cuvântul Meu din tine să dea socoteală la oricine îți va cere socoteală pentru credința ta și pentru înțelepciunea ta, copilul Meu Israel. Nimeni, fiule, nu are înțelepciune în afară de tine, căci M-am făcut în tine înțelepciune ca să nu Mă părăsești și ca să nu pieri, copile scump. Scris este în Scripturi: *«Cel ce pierde, din lipsă de înțelepciune pierde, din lipsa lui Dumnezeu din el pierde cel fără înțelepciune»*. Pacea Mea în tine este viața Mea în tine, fiule. Cel ce are pace are

pe Dumnezeu, căci Eu Mă fac pace în cel ce Mă are, Mă fac credință în el, Mă fac iubire, Mă fac zâmbet sfânt, Mă fac lumină, Mă fac odihnă a Mea în el și îl numesc fiu al lui Dumnezeu, căci Eu așa am zis: «*Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema*».

Israele, Israele, să nu-ți pierzi, fiule, fericirea; să nu te joci de-a statul cu Dumnezeu. Mă aprind în dorul Meu de tine, și Duhul Meu Se mistuie după tine ca să te țin în dragoste, poporul Meu. N-am pace în cer și pe pământ fără tine, fiule Israele. Să nu te lași înstrăinat, să nu te lași în mâna celor fără Dumnezeu, căci cei cu Dumnezeu sunt cei ce-L trăiesc pe Dumnezeu. Este scris în Scripturi și în prooroci de glasul cuvântului Meu care este azi cu tine, poporul Israel de azi. Citește, fiule, și crezi luminând peste oameni. Lumină din lumină să dai, că ai, poporul Meu. Ale Mele din ale Mele să dai. O, vin mereu, Israele, vin și nu te las să pieri, că vremea e grea, și dacă tu ai vedea-o te-ai speria.

E vremea rea, măi Israele măi, și e plină de profeții ei, și tu ești mic. Stai de mână cu Mine, fiule, că tu ești mic, ești mititel în vremea oamenilor. Eu sunt mic pe pământ, că tu ești mititel și puținel, dar mărirea Mea te are mare, și tu ești mare înaintea Mea. Tu, cel mititel, ești mare și ești cuprins de mărirea Mea, de cuvântul Meu care te păstorește ca să fii și să nu pieri înghițit de vremea rea. Stai în casă, fiule, stai în tine cu Mine, nu în lume cu tine și cu lumea. Stai, că mare este cel ce stă ca să nu cadă, iar cel ce cade, acela nu stă și de aceea cade.

Poporul Meu, să faci bine cu Mine oamenilor; să nu faci oamenilor bine cu tine. Oamenii așa sunt învățați să facă bine, și zic că e bine, dar tu să nu zici tot așa, și tu să faci bine cu Mine, fiule.

Sunt cu mângâiere de sfinți deasupra ta, Israele, și vin cu fiii grădinii Mele spre tine, și cu mângâierea sfinților vin. Stau sfinții cununi-cununi. Stau cete-cete apostolii și proorocii, arhierii și evangheliștii, mucenicii și mucenițele, miroșițele și fecioarele. Stau sfinții și îngerii cununi-cununi deasupra ieslei cuvântului Meu. E dorul sfinților după tine, poporul Meu, fiul Meu cel mic. Te mângâie sfinții, copilul Meu: Nicolae, arhierul Meu, fecioara Filoteea, în ceata de fecioare, căci tu ești cel iubit la sfârșit, cu iubire mare ești iubit, și duhurile sfinților se odihnesc în Duhul Meu, în cuvântul Meu la sfârșit precum și la începutul omului. Te mângâie sfinții, Israele mititel, și cine înțelege minunea aceasta, taina aceasta de cer coborât pe pământ?

— O, Doamne, Doamne, sfinții Tăi și cu Tine pe pământ, o, Doamne al sfinților! E vremea să vii cu sfinții, în zeci de mii să vii, și să vină cu Tine sfinții. Eu am făcut bine oamenilor pe pământ și i-am ajutat să nu lucreze fărădelegea, Doamne. În numele Tău i-am ajutat să fie ai Tăi și nu ai lor oamenii, și Te-am vestit cu râvnă și cu iubire, și vin acum din cer cu Tine, și din Tine grăiesc așa peste oameni: lepădați, oamenilor, nelegiuirea și dați-vă unii pe alții lui Dumnezeu. Luați din izvorul vieții. Acesta este izvorul. Nimic să nu faceți fără El pe pământ. Cuvântul este izvorul. Domnul este Cuvântul. Nimic fără Dumnezeu, o, oamenilor! Faceți-vă fii ai lui Dumnezeu, voi, fii ai oamenilor! Mângâiați pe Domnul cu iubirea Lui în voi, așa cum au făcut sfinții cerului pe pământ.

Și, dă-le, Doamne, oamenilor, dă-le pâine, o, Tu, pâine a oamenilor! Fă omul să știe că Tu ești pâine, Doamne, că Tu ai venit ca pâine să aibă, și din belșug să aibă. Tu ai venit ca iubire să aibă, și din belșug să aibă, și să-Ți dea oamenii iubirea Ta din ei dacă o vor lua în ei. Dar de Israelul Tău cel ro-

mân să ai mare milă, Doamne, și mare să-Ți fie ungera Ta pe creștetul lui, că Tu ești mare în Israelul român și suflă peste neamul român ca să ia Duh Sfânt și să Te împartă pe Tine duh și adevăr, căci Tatăl așa închinători dorește.

— O, din ceata fecioarelor duhul meu se roagă Ție, Doamne. Sădește-Te în copii și în fecioare așa cum Țe-ai sădit în mine ca să vin spre Tine, că Tu ești Cel ce ai zis: «*Lăsați copiii să vină la Mine ca să le dau împărăția Mea*». O, vremea de azi e grea, Doamne, și nu lasă pe copii să vină la Tine. Ajută-Ți copiii, ajută-i pe cei mici, ajută-l pe Israel cel mic al Tău, că vremea e grea, Doamne. Ajută neamul român să știe să fie creștin, că greu mai suferă sfinții Tăi pe oamenii care se apropie de sfințele lor moaște, și venind nu vin, Doamne, nu vin la Tine cei ce vin la noi să ia de la Tine. Nu vin oamenii, că ei nu vor pe cale, ei nu vor pe ușă, Doamne. Dă-le oamenilor toiag, dă-le cuvânt, dă-le pâine, Doamne, că oamenii nu mai știu ce este pâine.

Israele mititel, să faci milostenie de pâine cerească, să faci, că ai ce să dai, și să te rogi pentru om ca să vină venind când vine spre Domnul. O, să lucrezi minuni, popor mititel; mititel așa cum am fost eu, minunat în iubire așa cum am fost eu, dăruit lui Dumnezeu să fii cum am fost eu.

Sfinții stau cununi-cununi în venirea Ta, Doamne, și se roagă ei în Tine ca să-și plinească cupa rugăciunii lor, Doamne. Dă-ne mângâiere în Israel, dă-ne nouă, sfinților Tăi, Doamne, că pe pământ nimeni nu mai mângâie pe sfinții Tăi. Pe pământ sfinții sunt în jale între oameni, că oamenii nu vin la Tine prin sfinții Tăi, Doamne. Mângâie-l pe Israel cel mititel și fă-Țe mare în el, ca să vină prin el la Tine oamenii, Doamne, că oamenii nu văd până nu cred, și nu știu oamenii ce e credința. Primește dorul sfinților Tăi care așteaptă răscumpărarea, căci vestea Ta de veac nou a ajuns în cerul sfinților Tăi, și ei strigă la Tine: «*Până când, Doamne, până când? O, până când?*».

— O, iată, vremea s-a scurdat. Iată vremea, o, sfinții ai cerului Meu! Nu mai plângeți, fiilor! Nu mai plângeți în cer, că iată, se aude pe pământ că plângeți, căci voi sunteți în venirea Mea. Iată vremea, mângâiați-vă! Un picuț, și mângâierea Mea va cuprinde tot cerul, și pământul la un loc îl voi cuprinde, și Eu vă voi fi mângâiere veșnică. Amin.

Se mângâie sfinții în tine, Israele, că le e dor, fiule scump. Vin sfinții cu Mine la tine. Fii atent ce-ți spun, că îți spun cele proorocite în Scripturi. Vin sfinții cu Mine la tine. Vine Domnul tău cu zecile de mii de sfinți la tine, și toată slava aceasta se va vedea văzută în curând. Curând, curând se va vedea slava Lui, precum fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus; curând, curând se va arăta, curând, curând se va vedea. Amin.

Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu tine, Israele scump, slugă credincioasă, căci veni-va Stăpânul și te va găsi veghind și îți va spune: «*Intră în bucuria Domnului tău!*». Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 1996

Cuvântul Domnului pentru expoziția de artă „Veste și poveste“

Psalmul iubirii Domnului pentru România, veste și poveste adevărată.
Domnul împărățește din România peste pământ cu cuvântul Său.

Cuvântul se face veste și poveste pe pământ. Semănătorul seamănă sămânță, seamănă cuvântul,

și cuvântul se face Dumnezeu pe pământ. Coboară Domnul din cer pe pământ și Se face cuvânt. Vine pe nori cuvântul, pe nori de slavă vine. Vine Domnul din cer pe pământ ca să fie cu omul, că nu e bine să fie omul singur, ci e bine să fie cu Domnul. Semănătorul seamănă cuvântul. Să audă fiii grădinii cuvântului Meu. Amin.

O, fiilor semănători, iată, vin. Rămâneți întru întâmpinarea Mea, că vin să hrănesc mulțimile cu pâine. Cuvântul Meu este pâine, este mană din cer, dar omul nu mai știe ce este pâine ca să ia și să mănânce și să fie viu precum Eu sunt viu. Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin. *«Eu sunt Alfa și Omega, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine. Fericit este cel ce ascultă cuvântul Meu, că vremea este aproape. Celui ce însetează îi voi da să bea în dar din izvorul apei vieții și îi voi fi lui Dumnezeu, și el Îmi va fi Mie fiu. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul»*, precum scrie în Scripturi.

La început era cuvântul, și la sfârșit iarăși este cuvântul. Eu eram Cuvântul la început, și am zis: *«Să fie lumină!»*, și a fost lumină, și am despărțit lumina de întuneric, căci întuneric era deasupra adâncului, și Duhul Meu Se purta pe deasupra apelor. Eu sunt Alfa și Omega. Precum la început așa și la sfârșit lucrez. La început eram Cuvântul; la sfârșit iarăși sunt Cuvântul, și iarăși zic: să fie lumină! Amin, amin, amin. Să se despartă lumina de întuneric, și întunericul de lumină! Să fie cer nou și pământ nou! Amin. Să fie om nou și să fie Dumnezeu cu omul, că nu e bine să fie omul singur; e bine să fie omul cu Domnul. Nu e bine să fie Domnul singur; e bine să fie Domnul cu omul. Vin să hrănesc mulțimile cu pâine. Mă fac cuvânt pe pământ, pâine din cer pe pământ.

O, fii ai oamenilor, luați și mâncați și vă nașteți din cuvânt. Acesta este cuvântul Meu care vine la voi, care se frânge pentru voi spre hrană și spre înviere din moarte. Mă fac cuvânt spre hrană. Luați și mâncați și înviați întru Mine. Luați viață veșnică. Acesta este cuvântul vieții veșnice. Eu sunt viața cea veșnică. Eu sunt. Aproiați-vă. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, calul alb și călărețul lui, Domnul cu poporul cuvântului Său. M-am născut prunc în Betleem și cuvânt în România. Eu sunt trup și cuvânt pe pământ, o, țară Românie. Vin cu fiii cuvântului Meu și stau în mijlocul tău, Eu și cu poporul Meu, calul alb și călărețul lui, Domnul cu poporul cuvântului Său.

Pace vouă, celor ce ascultați! M-am făcut veste de la o margine la alta a cerurilor, veste și poveste adevărată, calul alb și călărețul lui, Domnul Cuvânt și poporul Său. Amin.

Eu sunt Cel Credincios și Cel Adevărat. Eu sunt cuvânt în tine, țară Românie. S-a dus vestea și povestea de taina Mea din tine. Sunt îndrăgostit de tine, și Tatăl este în Mine și este îndrăgostit de tine și îți scrie povestea iubirii Lui cu tine, fiiică Românie. O, voiesc să fac din tine poveste adevărată, și Eu să fiu în tine iubire și nu poveste, ci adevărat să fiu. Cheamă-Mă să vin, primește-Mă când vin, că iată, vin la tine cuvânt și Mă scriu cu tine în cer și pe pământ, că Eu Mă fac carte în tine și Mă fac veste și poveste de la o margine la alta a cerurilor cu tine, țară Românie, țară de veste și de poveste peste pământ. Cuvântul Meu se naște în tine. Mă nasc cuvânt în mijlocul Tău, în ieslea cuvântului Meu, și Mă port cu fiii cuvântului și Mă vestesc cu ei, calul alb și călărețul lui, pildă a împărăției cerurilor în tine, țară de veste și de poveste peste pământ. E naștere în tine. Zilele nașterii sunt cu tine. Cuvântul Meu te naște din el, iar cuvântul Eu sunt. Duhul Meu grăiește din mijlocul tău, și nimeni în tine nu știe să-Mi cânte iubirea Mea

cu tine. E dragostea Mea în tine. Mă fac dragoste în tine, Mă fac izvor, râu al vieții Mă fac în tine, țară de veste și de poveste. Dar tu ai în tine dușmani care urmăresc viața Pruncului Care Se naște cuvânt în tine. Ai în tine irozi care dau să ascundă de tine viața cuvântului Meu când se naște în ieslea sa, căci în mijlocul tău stă ieslea cuvântului Meu, țară de veste și de poveste. Cuvântul Meu este veste și poveste în tine, căci sunt îndrăgostit de tine, țară Românie, iubirea Mea de la sfârșit, țară a strălucirilor. Cartea Mea cea de ieri te-a vestit pe tine și te-a numit țară a strălucirilor. Ești proorocită de proorocii Scripturii, țară de dor, țară a strălucirilor. Iată, cuvântul Meu e strălucire în tine, și tu strălucești și te vestești. O, cine te iubește pe tine, Mă iubește și pe Mine, Cuvântul Cel ce Se naște în tine din Mine, căci vin cu norii la tine și Mă fac cuvânt în ieslea cuvântului Meu din mijlocul tău. Cine în tine nu te iubește pe tine, românul din tine care nu te iubește, acela nu Mă iubește nici pe Mine, Cuvântul Cel născut în tine, și acela se face irod care urmărește viața Pruncului Care Se face cuvânt și mângâiere în tine. Cine nu Mă iubește pe Mine cuvânt în tine, acela nu este român, nu este creștin, ci este păgân, și partea lui este cu cei necredincioși.

O, Mi-e dor de viața ta, de viața ta creștină, țară regină între popoare. Oare, tu ai uitat ce înseamnă să fii creștină? O, ai uitat, și vin să-ți amintesc că ești încreștinată întru începutul tău. Cine, tată, ți-a rupt cămașuța de botez? Cum de te-ai deprins să nu-I slujești lui Dumnezeu? Tu ești proorocită să fii Israelul cel nou, cel din făgăduință Israel, popor creștin să fii, că asta înseamnă Israel. Israel nu este nume pământesc, ci este nume ceresc, nume pus de Dumnezeu poporului Său. Tu ești poporul Meu, țară Românie. O, dar ai uitat pe Dumnezeul tău și te-ai desfrânat cu neamurile pământului, care nu Mă au pe Mine de Dumnezeu. Adu-ți aminte de pruncia ta, de nașterea ta, de cămașa ta cea dintâi, țară Românie, că M-am făcut român, M-am logodit cu tine și M-am făcut român, cuvânt român M-am făcut, și cu limba ta grăiesc din cer peste pământ, Israele român. O, nu uita să fii creștin, Israele român. Cămașa de creștin e albă. Leapădă fărădelegea și fii creștin, poporul român, că M-am făcut cuvânt, M-am făcut cuvânt român, Mire și mireasă, nuntă de veac nou în tine M-am făcut. Mi-am luat mireasă din tine, neamule român, și nuntesc nuntă de veac nou în mijlocul tău, Mire din cer și mireasă de pe pământ, cuvânt și trup, căci mireasa este trupul Meu, biserica Mea, cortul Meu, mădulare ale Mele este mireasa Mea, mireasă născută de sus pe pământ. Mireasa e de pe pământ, și Mirele este din cer, căci aceasta este nunta cea adevărată, iar cei doi vor fi amândoi un singur trup, Mire și mireasă pe veci. Mireasă înseamnă curată, trup al Mirelui ceresc pe pământ, nuntă de veac nou și ceresc pe pământ, viață fără de moarte pe pământ.

O, de patruzeci de ani Mă nasc cuvânt în tine, fiiică iubită. Zilele nașterii sunt cu tine. Eu sunt cu tine și cu zilele nașterii tale din Mine, din cuvântul Meu naștere. O, cine s-ar găsi pe pământ să-Mi cânte iubirea Mea de tine? Nu este înțelepciune pe pământ să știe să cânte psalmul iubirii Mele cu tine, și iată, am venit. Am venit să te cânt și să-Mi cânt iubirea Mea de tine. Am venit cuvânt în tine, veste și poveste adevărată am venit, poveste cerească, pildă a împărăției cerurilor, împărăție a cerurilor în tine, mireasa Mea, împărăteasa Mea mireasă, țară cu rege, mireasa Mea, iubita Mea mireasă!

Trezește-ți vorniceii, o, mireasă a Mea! Vin zorii, iubito, și Tatăl Meu e în nuntă cu Mine în tine, țară Românie, că

din tine Mi-a luat Tatăl mireasă, căci Tatăl așa a binevoit la nașterea Mea și la întoarcerea Mea la mireasa Mea, logodnică și mireasă a Mea. Cine în tine te iubește pe tine, acela Mă iubește și pe Mine, Cuvântul Care Se naște în tine; acela iubește slava ta cu Mine, dragostea Mea cu tine. Cine în tine nu te iubește pe tine, țară a iubirii Mele, acela se face irod care urăște viața Pruncului Care Se naște cuvânt în ieslea Mea din tine.

Mă fac cuvânt din cer pe pământ. Vin la tine, că sunt îndrăgostit de tine, și îndrăgostiții nu s-ar mai despărți. Mă port cu fiii ieslei Mele și Mă vestesc și Mă povestesc cu tine și în tine veste și poveste adevărată, Dumnezeu cuvânt pe pământ, Adevăr din Adevăr, Lumină din Lumină, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut la început. Și iată, iarăși lucrează Tatăl prin Fiul, prin Cuvântul, și iarăși se fac toate, cer nou și pământ nou și rai nou pentru om nou, pentru ca să se întoarcă omul în Mine, Făcătorul omului cel de la început. Amin.

E naștere în tine, țară a iubirii Mele. Se naște Domnul cuvânt în tine. Zilele nașterii tale se vestesc și se povestesc, și Eu scriu cartea iubirii Mele cu tine, mireasă a Mea, luată din români, și tu, țară a nunții Mele. Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu omul împărat care face nuntă fiului său, care-și trimite vorniceii să cheme pe cei poftiți la nuntă, ca să le zică: „*Veniți!*“. Dar cei poftiți nu țin seama de cei ce strigă: „*Veniți, voi, cei poftiți!*“, și vorniceii se duc la cei ce nu erau numiți poporul Meu și le zic: „*Veniți voi și umpleți locurile, căci masa de nuntă este gata!*“.

Vino, fiică Românie, să-Mi fii nuntașă! Vino și lasă nunta ta, și vino la nunta Mea, căci cei poftiți nu vin. Vino, că iată, ies mereu cu mireasa Mea înaintea ta să te nasc din Mine, din nunta Mea cu mireasa Mea cea luată din tine, din cuvântul Meu să te nasc și să fac în tine nuntă de veac nou, neam născut din nou la cuvântul Meu, naștere nouă, căci cele vechi trec, și fac loc la cele noi care se întocmesc la cuvântul Meu care se naște în tine, țară Românie.

Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu tine, țara Mea, Israele al întoarcerii Mele la oameni, Ierusalime nou-născut; născut din cuvânt de sus, din cer născut pe pământ, la cuvântul Meu prin care toate se fac la sfârșit precum la început s-au făcut.

O, cu ce va fi asemenea împărăția cerurilor? Cine va fi asemenea ție, țară a împărăției Mele pe pământ? Poate vreun popor să se nască dintr-o dată? O, în durerile nașterii tale s-au născut în tine fii, țară cu iesle a nașterii cuvântului Meu. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Care Se naște în tine cuvânt, și grăiesc cu limbă românească și Mă scriu cu tine pe pământ, și toate neamurile se vor închina și vor slăvi pe Dumnezeul lui Israel cel român, Dumnezeul României, Domn adevărat în cer și pe pământ. Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Alfa și Omega, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Atotțiitorul, și din gura Mea iese sabie ascuțită cu două tăișuri, Cuvântul lui Dumnezeu, veste și poveste adevărată. Amin.

Fiilor de la iesle, mergeți și vestiți că sunt cu împărăția cerurilor în voi și cu voi. Mergeți și vestiți cuvântul lui Dumnezeu care împărățește la voi, în mijlocul României, și fericiți cei ce-și spală veșmântul ca să intre la Dumnezeu. Fericiți cei ce păzesc cuvântul lui Dumnezeu, căci vremea este aproape, și iată, vin, cuvânt și trup vin, curând, curând vin. Acum vin cuvânt și hrănesc mulțimile și le dau din râul vieții, și în curând vin trup, așa precum M-am suit la Tatăl, căci scris este: «*Precum S-a suit, tot așa va și veni*». Curând, curând voi

veni, iar trupul slavei Mele va descoperi cerul cel nou și pământul cel nou, căci M-am făcut veste și poveste de la o margine la alta a cerurilor, ca să nu vin fără de veste, să nu vin pe neștire.

Eu sunt cuvânt în tine, țară Românie. S-a dus vestea și povestea de taina Mea din tine, de cuvântul Meu și de poporul Meu, calul alb și călărețul lui. Mă fac dragoste în tine, ca să nu cazi niciodată. Mă fac izvor de apă vie și sunt îndrăgostit de tine, țară a doririlor Mele. Tu ești taina Mea de veac nou, tu ești Ierusalim nou, tu ești vestea și povestea Mea de iubire, și ești, căci Cel ce este, în tine este. Eu sunt Cel ce sunt. Eu vin curând. Eu vin curând, iubito, dar cheamă-Mă! Amin, amin.

9/22 decembrie 1996

Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Hristos: adevărata hrană a omului. Sfinții plâng durerea Domnului lor: „Nu mai plânge Tu, Doamne! Lasă-i pe oameni să plângă, că Tu ești Dumnezeu“.

Vin cu hrană din cer la tine, Israele. Ia și mănâncă, poporul Meu, ia și mănâncă tot cuvântul Meu, că vin cu sfinții la tine, fiule. Vin la tine, copilul Meu, poporul Meu, vin să te cresc cu hrană din cer, că pe pământ nu mai este hrană. Pe pământ se vorbește mereu despre hrană, dar nu mai este hrană, căci hrana vine din Mine, din cuvântul Meu care le face pe toate care sunt. Pe pământ nu mai e nici rugăciune, căci rugăciunea se lucrează din credință, iar credința fără faptele ei este moartă și nu este. Hrana vine prin rugăciune. Eu lucrez la rugăciunea omului, dar omul îmi cere pe ale lui, nu pe ale Mele. Ceea ce-Mi cere Mie omul în rugăciunile lui, sunt ale lui, nu ale Mele. Ale Mele sunt altceva decât ale omului. Ale Mele sunt cuvântul Meu care le are pe toate ale Mele în el.

Ia și mănâncă, poporul Meu, ia cuvântul Meu, căci Eu sunt adevărata hrană a omului, adevărata pâine a omului, și cine Mă mănâncă pe Mine se cunoaște că mănâncă, se cunoaște că Mă are. Ia și mănâncă, Israele. Mănâncă, fiule, și crești, că te vor îmulzi mulțimile flămânde, și cuvântul Meu va trebui să se facă hrană mulțimilor, fiule. Tu ești masa Mea pe care Mă așez ca să Mă fac hrană pe masă, pe jertfelnic, măi Israele. Tu trebuie să fii jertfelnic de foc, poporul Meu. Ia aminte ce-ți spun și nu uita cuvântul acesta, că Eu sunt foc din cer, care se mistuie pe jertfelnic. Mă mistui în tine, poporul Meu, ca să Mă ia mulțimile spre hrană pâine din cer, cuvânt de foc, că pe pământ nu mai este hrană pe nicăieri. Pe unde Eu nu încap, nu este hrană, și nu încap, tată, pe nicăieri. Pe nicăieri nu se găsește loc și pentru Mine, pe nicăieri, popor al mângâierii Mele. E duh de lume peste tot, e duh de om căzut din Dumnezeu, e desfrânare pe pământ peste tot, și puterea omului e mare, voia omului e pusă sus, și Eu nici la picioarele omului nu mai am loc, căci picioarele lui aleargă cu fărâdelegea, și Domnul nu mai este pe nicăieri cu omul, și dacă aș mai lungi veacul omului te-aș pierde și pe tine, poporul Meu cu care Eu Mă scriu în cer și pe pământ în fața mili-oanelor de îngeri și de sfinți care mărturisesc vremea Mea cu tine, Israele mic, cel ce ești a Mea nădejde.

O, să nu fii popor fără rugăciune, că pe pământ nu mai este nici rugăciune, fiule. Omul mare pe pământ nu poate avea rugăciune, că îl învinuiește mărirea pe care o are și slava pe care o ia de la oameni. Tu să nu primești slavă de la oa-

meni, măi Israele măi, că de aceea te țin Eu departe de lume pe cât pot și îți cer pe cât poți, că nu vreau să fii învinuit de cele rele care se amestecă să strice pe cele curate ale Mele. Omul mare ce să-Mi ceară dacă el are de toate? Eu cum aș mai încăpea în cel mare care abia are vreme de mărirea lui și de cele ale mării lui? Omul mare dă să Mă caute când vede că îl părăsesc toate, când vede că până și păcatele îl părăsesc și nu mai rămâne cu nici un gust al lui, al mării lui. Dar pocăința are și ea viața ei atunci când omul e în puterea lui. Pocăința cea de la Mine, nu cea de la om, nu cea de nevoie, ci aceea din iubire, aceea este pocăința mai frumoasă decât orice putere pe pământ.

Se aud la cer voci de oameni care strigă: „Ajută-mă, Doamne!”. O, dar glasul Meu pe pământ nu se aude când cere ajutor. Strig cu glas duios peste pământ, strig de mult, și oamenii nu Mă aud. Strig și plângând, strig și cerșind, strig și iubind și iertând, și răbdând strig, dar cine să Mă audă? Oamenii au împărății, au dregătorii, au slavă oamenii, au bogății, au aur, au ranguri, au înțelepciune și slavă omenească. N-au vreme oamenii să audă glasul Meu care se roagă de ei să Mă ajute să vin și să fiu Împăratul făpturii și să împac pe oameni cu Tatăl și să-i dau omului fericirea pierdută și fecioria pierdută. Asta le-aș da Eu oamenilor, dar oamenii altceva Îmi cer. Îmi cer ale lor, nu ale Mele. Îmi cer pentru slava lor, nu pentru slava Mea în ei și pe pământ cu ei, și nimeni nu-și lasă rangul pentru Mine, nimeni nu-și face rang în numele Meu și spre slava Mea cea cu smerenie în om.

Plâng sfinții când văd deșertăciunea slavei omenești pe pământ, că iată, sfinții vin cu Mine la tine, poporul Meu, și cu Mine se uită peste slava oamenilor pe pământ, și plâng sfinții, și nu mai au sfinții sărbători pe pământ. Oamenii se serbează pe ei în zilele sfinților, și sfinții cerului nu mai au pe nicăieri loc pe pământ, nu mai încap pe nicăieri cu ajutorul lor, cu sfințenia lor în oameni, căci casa cerului era să fie omul, scaun de domnie și așternut de odihnă pentru Dumnezeu, așa cum a fost omul făcut de Dumnezeu.

Israele, popor iubit, așa a fost omul făcut, fiule; a fost făcut scaun și așternut de odihnă lui Dumnezeu, templu lui Dumnezeu, așa a fost făcut omul. O, și ce templu este azi omul?! E scaun al fărâdelegii și vizuină de șacali care se hrănesc cu cărnuri mai mici decât ei. Omul nu mai este lucrul Meu, și Eu nu mai încap pe nicăieri. Nimeni nu se leapădă de rangul său, nimeni nu-și mai face rang în numele Meu, și Eu nu mai sunt hrană pentru om pe pământ. Omul nu Mă mai ascultă. Plâng sfinții de dorul omului cel făcut de Dumnezeu, om născut de sus, ca să aibă viață veșnică. Nimeni nu se lasă născut de sus cu viață veșnică în el, nimeni nu se lasă de păcate, nimeni, fiilor, nimeni, și Eu casă nu mai am așa cum am avut în sfinți. Nu aud nici un glas care să plângă spre Mine și să-Mi spună să-l ajut să-Mi fie sfânt Mie și casă Mie, casă de odihnă lui Dumnezeu, așa cum au fost sfinții Mei.

Israele, copilașul Meu, am în cer un sfânt care merge mult pe pământ și în cer. Merge pe pământ pe unde mai găsește rugăciune adevărată și o ia și o aduce la Mine și străbate cerul cu ea, ca să-Mi plătească cu ea plata ei și rodul ei cel de la Mine pentru omul care se roagă Mie prin el: ierarhul Spiridon, arhiepiscop după rânduiala lui Melchisedec, și după slava Mea așezat pe pământ peste turma Mea cea cuvântătoare.

O, plăcutul Meu, arhiepiscop al ungerii de sus! Tu ești în Mine cu sărbătoare în Israel, și îți dau încălțăminte nestricăcioasă, ca să te porți mereu după poporul Meu, și pentru el să

umbli ca să Mă ajuți să-l am prin vremea rea, că tu slavă de la oameni n-ai primit, și pâine de la om n-ai mâncat, și a mâncat omul de la tine. Și cel ce ți-a cerut, și cel ce nu ți-a cerut, a mâncat pâine muncită de tine pe pământ. O, plăcutule al Meu, să-Mi întărești copiii cu harul cuvântului Meu în tine, că am fii unși pe pământ, și ungera lor e sfântă în vremea asta rea, și ei sunt plâpânzi întru Mine, căci omul vremii de azi e necredincios, și antichrist prigonește viața de pe pământ, prigonește cuvântul Meu care are viață în el. Eu sunt viața cuvântului care iese din gura Mea, dar nimeni nu se leapădă de rangul său pentru Mine, nimeni nu-și mai face rang pentru Mine, și Eu nu mai sunt hrană pentru om pe pământ, și strig peste pământ și plâng pe om, și plâng.

— O, nu mai plânge, nu mai plânge Tu, Doamne, Cel ce ești atât de bun. Lasă-ne pe noi, pe sfinții Tăi, să plângem, că Tu ești Dumnezeu. Nu mai plânge Tu, Doamne. Lasă-i pe oameni să plângă după Tine, că de bun ce ești cu oamenii, oamenii Te-au uitat și pe Tine și pe noi, sfinții Tăi. Voi merge și mai mult, o, Doamne, și mă voi arăta oamenilor pe unde voi merge, și îi voi înțelepți prin cele ale dreptății, că iată, mila biruiește judecata, și oamenii nu se mai tem de Tine, Cel ce judeci cu dreptate. Oamenii nu știu ce este mila care biruiește judecata. Mila Ta este pentru cel ce se pocăiește căutându-Te ca pe un izbăvitor, dar oamenii răstălmăcesc Scripturile spre folosul lor omenesc și pământesc, împotriva Duhului Sfânt al Scripturilor Tale, Doamne. Oamenii iubesc slava oamenilor, nu a Ta, Doamne. Dar eu pe Tine Te-am iubit în slava mea de arhiepiscop al Tău și n-am iubit podoaba arhierescă cu care se acoperă azi cei din fruntea bisericii. Eu am păscut oile necuvântătoare și am fost lucrător de pământ, ca să fac milostenie cu Tine, Doamne, și să Te dau oilor cuvântătoare, ca să aibă pe Dumnezeu în ele. Și m-am temut de haina strălucită, și am pus pe creștetul meu mitră smerită, împletitură de papură, și am sfințit-o prin cuvântul rugăciunii cu care Te-am cerut pe Tine, Cel ce sfințești pe cei smeriți și pe cele smerite ale lor, și am purtat veșmânt de ciobănaș, cântăreț al Tău peste oile necuvântătoare și cele cuvântătoare. Cântam, cântam la oi, cântam cu fluierașul și cântam cu cuvântul Tău cel smerit ca Tine, Doamne, și mă smeream prin el și îți dădeam Ție toată slava mea, care era a Ta, precum eu eram cu totul al Tău. Eram al Tău și Te iubeam și Te măream și Te împărțeam la flămânzi și la sături, ca să Te aibă ei pe Tine hrană și bogăție, dar din dar de la unii la alții, unii pe alții să se dăruiască Ție, unii altora să Te dăruiască pe Tine.

Dar unde mai este pe pământ arhiepiscop de al Tău? Toți sunt ai oamenilor și se dau oamenilor și nu Ție, Doamne, ca să Te aibă și ca să Te dea pe Tine oamenilor, nu pe ei, Doamne, nu pe ei. Dar ei dau ce au, precum noi, sfinții Tăi, dădeam ce aveam, căci noi ne dădeam Ție ca să Te avem și să Te dăm în dar celor ce nu Te aveam. Dar nu mai plânge, nu mai plânge Tu, Doamne, că sunt mulți, mulți între ei care nu și-au închinat inima lor lui Baal, lui Antichrist, cel cu nume vopsit de vremile lui. Sunt mulți în România care mănâncă, Doamne, cuvântul Tău împărțit de Tine prin fiii cuvântului Tău, și nu știu mai-marii lor de pe pământ că ei se hrănesc cu Tine cu bucurie și cu mare credință, cântând în inima lor ieslei cuvântului Tău așa cum cântau îngerășii la ieslea nașterii Tale prunc în Betleem. Cântă în inima lor preoții cei credincioși și zic: „Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului în România!”.

Nu mai plânge, o, Doamne! Cuvântul Tău aduce bucurie și credință pe pământ, și mulți din preoții și arhierii vre-

mii vor lua și vor mânca, și înțelepciunea Ta va crește, și legea Ta va trăi în ei, și ei vor pricepe taina Ta tot mai mult și o vor mărturisi pe pământ, mai mult decât în vremea apostolilor Tăi cei dintâi, care stau acum pe cele douăsprezece scaune pentru Israel cel de atunci, cerându-Ți mila Ta pentru el, pentru cel ce Te-a răstignit, Doamne; că Tu pentru Israel Te-ai răstignit în loc să Te răstignești pentru cei ce nu Te cunoșteau ca să Te cunoască Domn înviat, Domn adevărat al lui Israel.

Se roagă cei doisprezece apostoli pentru Israel, se roagă rămășița lui Israel, Doamne. Dar și azi ai rămășiță mare care nu s-a închinat cu inima lui Antichrist cel cu fața ascunsă sub veșmânt de preot și de arhiereu al Tău, dar el este al vremii, Doamne. Și cei dintre ei care sunt cu inima pentru Tine și pentru cuvântul Tău cel curat și înalt, care vine cu Tine din înaltul Tău, se vor ridica aceștia și Te vor preamări în cuvântul Tău cel ce se slăvește cu slava Ta în el, și Tu Te vei mângâia cu fiii credinței, Doamne. Nu mai plânge! Mângâie-Te cu sfinții Tăi, că Tu ai un popor pe pământ, un popor cum n-a mai fost, și pe care sfinții Tăi îl ocrotesc și îl sprijinesc pe drumul lui ceresc pe pământ. Și vor înțelege și oamenii dacă cei din fruntea lor se vor pleca Ție ca să ia viață din viața cuvântului Tău, Doamne. Noi, sfinții Tăi, suntem pentru bucuria Ta. Nu mai plânge Tu, Doamne, Cel ce ești atât de bun. Lasă-ne pe noi, sfinții Tăi, să plângem, că Tu ești Dumnezeu. Nu mai plânge Tu, Doamne!

O, popor al cuvântului care vine de sus la tine ca să ia viață pe pământ! O, popor mititel, iată, cel mare binecuvintează pe cel mai mic. Tu ești cel mititel între sfinți, dar tu ești pe pământ, și e greu pe pământ. Îmi las binecuvântare arhierască peste fiii cei unși în grădina cuvântului cel de sus.

Fiiilor unși din cer, dați binecuvântare din binecuvântare, că eu dau din Domnul binecuvântare peste voi. Nimic să nu vă vatăme, nimic să nu vă împiedice pe voi cu vestea cea de împărăție a cerurilor pe pământ. În numele Domnului grăiesc această împlinire peste voi. Vă cuprind în brațele mele de păstor și vă mângâi cu fluierul cuvântului meu care este rostit din Domnul. Ale Lui din ale Lui vă dau ca să dați, că zarva nunții voastre cu Domnul și cu cerul Lui va răsună tot mai tare, așa cum răsunau gornițele preoților care cântau în jurul zidurilor Ierihonului până ce le-au supus cu cântecul cerului pe pământ. Fiți blânzi și buni și smeriți cu inima, fiți rugători spre Dumnezeu pentru om, căci prin răbdarea voastră se vor scula mulțimi spre Dumnezeu, și vor învia morții spre viață

veșnică în trup, iar cei vii care vor fi cu Domnul, vor lua pe ei nestrucăciunea ca veșmânt veșnic nevătămat. Amin.

Nu mai plânge, Doamne, că Tu ai popor în cer și pe pământ și Tu ești Domn adevărat. Tu ești Cel ce ești, și toate sunt de partea Ta la cuvântul Tău, căci cuvântul Tău este faptă la rostirea lui, Doamne, iar sfinții și îngerii Tăi, în cer și pe pământ, vor împlini cuvântul Tău și împărăția lui și a Ta în cer și pe pământ, Doamne bun, Mire cu mireasă în țara Ta română. Amin.

— **O**, e dulce mângâierea ta, apostolul și arhierul Meu! E dulce glasul fluierașului tău care cântă din Mine, Cuvântul Tatălui, că iată, strig din cer pe pământ să Mă ajute omul așa cum Mă ajută cei din cer, așa cum Mă ajută poporul cuvântului Meu pe pământ. Vin cu voi în Israel, o, sfinți iubiți ai cerului. Ajutați pe poporul Meu să strălucească în întuneric peste oameni, că oamenii sunt în întuneric.

Iar tu, poporul Meu, să iubești pe pământ legea Mea și s-o trăiești ca să ai din ea înțelepciune și pricepere. Să iei, fiule, din cuvântul Meu, că scris este: *«Mulți vor cerceta cu de-amănuntul, și va crește știința Mea, și cei înțelepți vor lumina ca strălucirea cerului, și cei ce vor îndemna pe mulți pe calea dreptății vor fi ca stelele în vecii vecilor»*. Amin.

Tu, poporul Meu iubit și scump, să te faci, fiule, veste pe pământ cu Mine, veste și poveste să te faci cu Mine între cer și pământ, și să nu te împiedici de trupuri, că Eu sunt trup și cuvânt cu tine, și sunt cu putere, fiule iubit. Vin cu sfinții la tine și te țin mereu, mereu în mângâiere, și Mă fac faptă cu cuvântul Meu, ca să Mă vezi cu tine, dar să te uiți bine ca să Mă vezi. Să crezi cum trebuie crezut, ca să înțelegi și să vezi crezând și văzând pe Dumnezeul celor credincioși, căci cei credincioși în tine, poporul Meu, aceia sunt jertfelnicul pe care se mistuie focul Duhului Sfânt al cuvântului Meu, și mulțimi necuprinse cu ochii Îl vor mărturisi pe Domnul Dumnezeuul tău, Israele român, popor născut la cuvântul Meu.

Ia și mănâncă, poporul Meu, ia și te hrănește cu cuvântul Meu și te roagă Tatălui în numele Meu, că pe pământ nu este așa hrană și rugăciune. Fă rugăciune, poporul Meu, ca să lucrez la rugăciunea ta, că rugăciunea ta e ardere de tot, adusă pentru iertarea omului și pentru odihna Mea în om nou. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 1996